

CODEX BŒRNERIANUS

DER
CODEX BŒRNERIANUS

DER BRIEFE DES APOSTELS PAULUS
(MSC. DRESD. A 145ᵇ)

IN LICHTDRUCK NACHGEBILDET

MIT EINEM VORWORT VON
DR. ALEXANDER REICHARDT

HERAUSGEGEBEN VON DER
KÖNIGLICHEN ÖFFENTLICHEN BIBLIOTHEK
ZU DRESDEN

LEIPZIG 1909
VERLAG VON KARL W. HIERSEMANN

DER
UNIVERSITÄT LEIPZIG
ZUR FEIER DES
FÜNFHUNDERTJÄHRIGEN BESTEHENS

GEWIDMET

VON

DER DIREKTION DER KÖNIGLICHEN ÖFFENTLICHEN
BIBLIOTHEK ZU DRESDEN
H. ERMISCH

VORBERICHT

Von

Dr. Alexander Reichardt

Bibliothekar an der Königlichen öffentlichen Bibliothek zu Dresden.

Unter den handschriftlichen Schätzen der Dresdner Königlichen öffentlichen Bibliothek nimmt einen hervorragenden Platz ein der Codex Bœrnerianus, der die Bibliotheks-Signatur Msc. Dresd. A 145^b trägt. Diese im kritischen Apparat der Paulinischen Briefe mit G (genauer G^{paul} oder G_3) bezeichnete Handschrift hat bei dem Alter[1]) und dem Werte[2]) des von ihr gebotenen Textes, besonders aber wegen ihrer verschiedenen Eigentümlichkeiten seit ihrem Bekanntwerden das Interesse der Gelehrten in ungewöhnlichem Maße erregt.[3])

[1]) Sie gehört zu den Repräsentanten des ältesten Textes der Paulinischen Briefe; s. (Tischendorf) O. v. Gebhardt in Herzogs Realenzyklopädie für protestantische Theologie und Kirche. 3. Aufl. Bd. II. S. 739.

[2]) Ihr griechischer Text wird als sehr wertvoll bezeichnet von Carl Lachmann (Novum testamentum Graece et Latine. Tom. I. Berolini 1842. S. XX), als gut von C. R. Gregory (Prolegomena zu Novum testamentum Graece .. recens.. C. Tischendorf. Ed. VIII. crit. maior. Vol. III. Lipsiae 1884. S. 427; Textkritik des Neuen Testamentes. Bd. I. Leipzig 1900. S. 112) und anderen. Uber den Wert der lateinischen Ubersetzung s. besonders H. Rönsch in der Zeitschrift für wissenschaftliche Theologie. Jahrg. 26. 1883. S. 344.

[3]) Über die Beschaffenheit und die Geschichte des Codex vgl. besonders Jac. Le Long, Bibliotheca sacra seu syllabus omnium ferme sacrae scripturae editionum ac versionum .. recensuit .. notisque auxit Christ. Frid. Bœrnerus. (Pars. I.) Lipsiae 1709. S. 399 f. (Tom. I. Paris 1723. S. 184); Lud. Küster in der Praefatio (Blatt 5) zu: Novum testamentum Graecum .. studio et labore Joannis Millii. Collectionem Millianam recensuit .. locupletavit Ludolphus Kusterus. Amstelodami et Lipsiae 1710; Jo. Alb. Bengel, Apparatus criticus ad novum testamentum .. Editio 2 .. curante Philippo Davide Burkio. Tubingae 1763. (Pars I.) S. 19 f. (Pars II.) S. 319 f.; Jo. Georg. Pritius, Introductio in lectionem novi testamenti .. auxit novasque dissertationes passim adiecit Carl Gottlob Hofmann. Lipsiae 1737. S. 388 f.; Joh. Jac. Wetstein in den Prolegomena zu seiner Ausgabe des Neuen Testaments. Tom. II. Amstelaedami 1752.

Die Vorbemerkungen, die wir unserer Faksimile-Ausgabe vorausschicken, haben lediglich den Zweck, eine Beschreibung und Geschichte der Handschrift zu geben, den gegenwärtigen Stand der Forschungen, die sich mit ihr beschäftigt haben, anzudeuten und durch eine möglichst vollständige Übersicht über die bisherigen Arbeiten einen Apparat für künftige Untersuchungen zu schaffen.

Der Codex besteht aus 111 Pergamentblättern von 24,7 cm Höhe und 19 cm Breite. Die eine Seite jedes Blattes ist glatt, die andere ziemlich rauh. Es fallen in den regelmäßigen Lagen je zwei glatte und zwei rauhe Seiten aufeinander. Das erste Blatt und die letzten elf sind nicht numeriert, während die dazwischen befindlichen die Nummern 1 bis 99 tragen. Die Lagen bestehen zumeist aus acht Blättern. Die erste aber zählt zehn Blätter, deren erstes auf die Innenseite des vorderen Einbanddeckels aufgeklebt ist, und die achte neun Blätter, indem das die Nummer 58 tragende als Einzelblatt eingeschoben ist. Drei Einzelblätter (98, 99 und das nächste unnumerierte) bilden die 13., zwei Einzelblätter die 14., ein Doppel- und ein Einzelblatt die 15., ein Doppelblatt und zwei Einzelblätter die 16. Lage. In diesen letzten Lagen zeigen sich noch die Reste einer Anzahl herausgeschnittener Pergamentblätter. Den Schluß macht ein Blatt, das mit dem innen auf den hinteren Einbanddeckel

---

S. 9; Joh. Dav. Michaelis, Einleitung in die göttlichen Schriften des Neuen Bundes. Teil I. 4. Ausg. Göttingen 1788. S. 578 ff.; dasselbe englisch: Introduction to the New Testament by J. D. Michaelis. Transl. from the 4th edition of the german, and considerably augmented . . by Herbert Marsh. Cambridge 1793. Vol. II. Part. I. S. 225 ff.; dazu: Vol. II. Part. II, containing the translator's notes, S. 670 ff. (H. Marsh, Anmerkungen und Zusätze zu J. D. Michaelis' Einleitung in die göttlichen Schriften des Neuen Bundes . . übersetzt von Ernst Friedrich Karl Rosenmüller. Teil I. Göttingen 1795. S. 260 ff.); Christ. Friedr. Matthäi in der Ausgabe des Codex Bœrnerianus. S. 112 ff.; Joh. Christoph Döderlein in seinem Theologischen Journal. Bd. I. Jena und Nürnberg 1792. S. 4 ff.; Joh. Gottfr. Eichhorn, Allgemeine Bibliothek der biblischen Literatur. Bd. V. Leipzig 1793. S. 703 f.; Ernst Friedr. Karl Rosenmüller, Handbuch für die Literatur der biblischen Kritik und Exegese. Bd. I. Göttingen 1797. S. 426 ff.; Leonh. Bertholdt, Historisch-kritische Einleitung in sämtliche kanonische und apokryphische Schriften des Alten und Neuen Testaments. Teil II. Erlangen 1813. S. 508 f.; Joh. Leonh. Hug, Einleitung in die Schriften des Neuen Testaments. Teil I. 3. Aufl. Stuttgart und Tübingen 1826. S. 293 ff.; J. I., The Church in the middle centuries: an attempt to ascertain the age and writer of the celebrated Codex Bœrnerianus. Oxford: Printed . . for the author . . 1842; Heinr. Zimmer, Glossae Hibernicae. Berolini 1881. S. XXXIII ff.; Katalog der Handschriften der Königl. öffentlichen Bibliothek zu Dresden, bearbeitet von Franz Schnorr von Carolsfeld. Bd. I. Leipzig 1882. S. 67; Fred. Henry Ambr. Scrivener, A plain Introduction to the Criticism of the New Testament. Ed. 3. Cambridge 1883. S. 169 ff.; C. R. Gregory an den angegebenen Stellen (Prolegomena . . S. 426 ff.; Textkritik . . Bd. I. S. 111 ff. II. S. 612); Wh. Stokes & J. Strachan, Thesaurus Palaeohibernicus. Vol. II. Cambridge 1903. S. XXXIV.

aufgeklebten zusammengeheftet ist. Die erste Lage entbehrt der Numerierung, die folgenden aber bis zur dreizehnten sind auf der ersten Seite oben links mit den Ziffern I bis XII bezeichnet.

Den Hauptinhalt der Handschrift bildet der griechische Text der dreizehn Briefe des Apostels Paulus mit darüber geschriebener lateinischer Interlinearversion. Der Brief an die Hebräer ist weggelassen. Auf dem ersten gezählten Blatte beginnt der Römerbrief und auf der Rückseite von Blatt 99 bricht der Brief an Philemon bei Vers 20 ab. Nach einem für den Schluß dieses Briefes freigelassenen Raum kommt die Überschrift: *Προς λαουδακηcαc αρχεται επιcτολη* (darüber: *ad laudicenses incipit epistola*). Aber der apokryphe Brief an die Laodicenser folgt nicht auf die Überschrift, sondern es wird eine lateinische Erklärung des Matthäus-Evangeliums (bis c. 5,22) fortgesetzt, die auf dem ersten, nicht numerierten Blatte mit den Worten beginnt: *Liber generationis Jesu Christi: mos enim est scripturarum ex initio* (darüber: *apud ebreos) disputationis voluminis nomen imponere.* Sie endet auf der letzten Seite des Codex ganz unten mit den Worten: *per validam iudicii sententiam in gehennae ignem mittetur, qui hic boni operis fructum fecisse non inuenitur.* Oben links auf derselben Seite befindet sich in 18 griechischen, bis zur Mitte des Blattes reichenden Zeilen nebst lateinischer Interlinearversion ein Fragment der Schrift eines Marcus monachus *περὶ νόμου πνευματικοῦ.* Dieses Fragment ist vielleicht von derselben Hand geschrieben wie der Text der Paulus-Briefe. Dagegen wurde die Erklärung des Matthäus-Evangeliums, die mit ihren dicken, unschönen Schriftzügen und mit einer Anzahl von Randzeichen die Blätter beinahe vollständig füllt, offenbar in späterer Zeit von einem anderen hinzugefügt. Dieser wollte, wie der Augenschein lehrt, das nach dem Ausschneiden der erwähnten Blätter noch übrige unbeschriebene Pergament möglichst ausnutzen und verunstaltete mit seiner Zugabe Anfang und Ende des Codex.

Der Text der Paulinischen Briefe zeigt einige Lücken. Außer dem Schluß des Briefes an Philemon fehlt folgendes: Rom. 1,1—5 *ἀφωρισμένος — πίστεως*, Rom. 2,16—25 *τὰ κρυπτὰ — νόμου ᾖς*, I. Cor. 3,8—16 *ὁ φυτεύων — τοῦ θεοῦ*, 6,7—14 *ἤδη μὲν — δυνάμεως αὐτοῦ*, Col. 2,1—8 *καὶ ὅσοι — στοιχεῖα τοῦ*, II. Tim. 2,12 f. *καὶ συνβασιλεύσομεν — εἰ ἀπιστοῦμεν.* An allen diesen Stellen ist der entsprechende Raum vom Schreiber freigelassen, um das Weggebliebene gelegentlich ergänzend nachtragen zu können. Außerdem vermißt man im

Römerbrief die Doxologie, die im rezipierten Text cap. 16, 25—27 bildet.[1]) Der Codex Bœrnerianus läßt für sie am Schlusse des 14. Kapitels $5^1/_2$ Zeilen frei.

Über dem Texte finden sich doppelte Inhaltsangaben. Vom Schreiber der Handschrift selbst rührt der gewöhnlich auf zwei Seiten verteilte Name des jeweiligen Briefes her. Diese Angabe fehlt nur an vier Stellen (Blatt 1, 1'/2, 19'/20, 93). Öfters ist die Präposition *προς* doppelt geschrieben. Von einer späteren Hand, vielleicht derselben, welche die Blätter numeriert hat, ist der Name des Briefes und die Kapitelzahl ganz oben auf der Vorderseite jedes Blattes. Ebenfalls aus späterer Zeit stammen die am Rande anfangs mit arabischen und römischen, später aber nur mit römischen Ziffern angebrachten Kapitelzahlen. Hie und da begegnen auch Verszahlen. Außerdem findet sich am Rande eine große Menge von verschiedenen Zeichen, von Namen und mancherlei kurzen Bemerkungen, die wohl zu allermeist zu derselben Zeit wie der eigentliche Text geschrieben sind.[2]) Auf Blatt 25 oben steht unter mehreren griechischen Worten ein lateinischer Hexameter und auf Blatt 82 oben links ein lateinischer Pentameter. Besonders merkwürdig aber ist das auf Blatt 23 unter dem griechisch-lateinischen Texte in kleinerer Schrift angefügte altirische Gedicht, von dem noch zu sprechen sein wird.

Die griechischen großen Anfangsbuchstaben, die Angabe des Briefes direkt über dem Text und vielfach auch das Zeichen › sind mit verschiedenen geringwertigen Farben bemalt. Kunstvoll ausgeführte Initialen oder sonstige Malereien fehlen.

Der Einband ist alt. Er besteht aus zwei im Verhältnis zur Größe des Codex ziemlich dicken, außen mit einfachem, gelblichgrauem Wildleder, innen aber mit glattem Pergament überzogenen Holzdeckeln. Diese Deckel mit ihrem Überzug sind vielfach wurmstichig und sonst beschädigt. Auf dem Rücken lief der Lederüberzug in zwei Zungen aus, von denen die untere erhalten,

---

[1]) Über die Stellung der Doxologie in den Handschriften vgl. bes. Novum testamentum Graece . . rec. Tischendorf. Ed. VIII. crit. maior. Vol. II. S. 442. 455 f.

[2]) Über diese Zeichen usw. handeln: H. C. M. Rettig in seiner Ausgabe des Codex Sangallensis S. XXVI ff.; H. Rönsch in der Zeitschrift für wissenschaftl. Theologie. Jahrg. 26. 1883. S. 73 ff.; L. Traube, O Roma nobilis, in den Abhandlungen der philos.-philol. Klasse der Kgl. Bayer. Akademie der Wiss. Bd. 19. München 1892. S. 350 ff.; H. Zimmer, Glossae Hibernicae, S. XXXIV ff.; Wh. Stokes & J. Strachan, Thesaurus Palaeohibernicus. Vol. II. S. XXXIV; Hagen in den Verhandlungen der 39. Versammlung deutscher Philologen und Schulmänner in Zürich. Leipzig 1888. S. 247 ff.

die obere aber abgerissen ist. Vorn an den Langseiten der Einbanddeckel zeigen sich noch die Spuren von drei Schließen. Von der oberen und der unteren ist nichts mehr übrig; nur die Löcher der Nägel usw. sind zu erkennen. Dagegen finden sich von der mittleren noch Metall- und Lederreste vor. Da in der Mitte des hinteren Einbanddeckels unten ein Stück eines Nagels und die Eindrücke eines rundlichen Beschlages sichtbar sind, kann man wohl annehmen, daß dort ehemals eine Kette befestigt war. Die Glätte des Leders oben auf der Außenseite des vorderen Einbanddeckels verrät ein früher dort aufgeklebtes Schild, und ein kleineres viereckiges Schild bedeckte, wie das Aussehen des Leders und ein Rest von Papier zeigt, den obersten Teil des Rückens. Der untere Teil desselben hat allem Anschein nach ebenfalls ein viereckiges Schild getragen. Matthäis[1]) Vermutung, daß der Einband früher einer anderen Handschrift angehört habe, dürfte nicht hinreichend begründet sein. Auf der Innenseite des vorderen Einbanddeckels findet sich oben links der Vermerk Petri Francii, und auf dem hinteren Einbanddeckel oben sind von verschiedenen späteren Händen mehrere erklärende Bemerkungen zum 2. Timotheusbriefe (cap. 2, 19, cap. 4, 8 und 12) angebracht.

Die Handschrift wurde nach der gewöhnlichen Annahme gegen Ende des 9. Jahrhunderts von einem irischen Mönch, vermutlich im Kloster zu St. Gallen, geschrieben. Daß der Codex aus dem 9. Jahrhundert stammt, erkannte schon Ludolph Küster.[2]) Der Schriftcharakter, kleinere Unziale im griechischen Text, lateinische Interlinearversion in angelsächsischer Minuskel, Trennung der Wörter, sehr häufig mit dazwischen gesetzten Punkten, die meist nicht als Interpunktion anzusehen sind, weisen etwa auf das 9. Jahrhundert hin und zeigen die Gewohnheiten der irischen Mönche.[3]) Weiteres ergibt sich aus den Randnoten, besonders aus den verschiedenen (teilweise irischen) Personennamen und den Bemerkungen, die sich auf die theologische Zeitpolemik beziehen. Diese Marginalien sind dieselben wie in anderen Handschriften, die im Kreise des Sedulius Scottus entstanden sind.[4]) Namentlich ist die hie und da vorkommende Note *goddiscalcos*, *προς* (oder *contra) goddi-*

[1]) a. a. O. S. 112.

[2]) a. a. O.

[3]) vgl. Gardthausen, Griechische Paläographie. Leipzig 1879. S. 271 f., 428 und 166; s. a. H. Marsh, Anmerkungen . . zu J. D. Michaelis' Einleitung . . I. S. 263.

[4]) s. Döderlein a. a. O. S. 4 ff.; Traube a. a. O.

skalkon von Wichtigkeit. Denn sie zielt zweifelsohne hin auf den bekannten Mönch Gottschalk und seine großes Ärgernis erregende Prädestinationslehre, um derentwillen er 20 Jahre lang (849 bis 868 oder 869) gefangen gehalten wurde. Auch findet sich unter anderen an einigen Stellen der Name Aganon. Dies kann, wie Traube[1]) bemerkt, der Bischof von Bergamo (837 bis 867) sein, der sich durch seine schriftstellerische Tätigkeit bekannt gemacht hat. Und die oft vorkommende Bemerkung *contra graecos* bezieht sich vermutlich auf die Streitigkeiten, die zur Trennung der griechischen und römischen Kirche gegen den Schluß des 9. Jahrhunderts führten. Daß der Codex aber nicht, wie man vorher gewöhnlich[2]) annahm, in Irland, sondern in St. Gallen geschrieben wurde, hat Rettig, der Herausgeber des Codex Sangallensis *Δ*, nach den zeitgenössischen Berichten über die dortigen Mönche wahrscheinlich gemacht.[3]) Scharen von wandernden Irländern (Scoti) kamen schon vom 6. Jahrhundert an als Lehrer auf das Festland, und es wurden durch sie an vielen Orten Klöster gegründet. Ganz besonders aber stand unter irischem Einfluß das Kloster von St. Gallen, das ja auch seinen Ursprung einem irischen Mönch verdankt. Hier wurde auch das Studium der griechischen Literatur gepflegt; in einem Briefe Notkers an Lambertus werden sogar eigens *Ellinici fratres* erwähnt. Namentlich unter den Äbten Grimald (841—872) und Hartmot (872—883) eröffnete sich für dieses Kloster eine Blütezeit in Kunst und Wissenschaft. Die dortige Schule erhob sich zu einer der ersten des Reiches. Große Verdienste erwarb sich Hartmot um die Klosterbibliothek, indem er viele Bücher, auch griechische, abschreiben ließ und kostbare eigene Bücher der Bibliothek schenkte. Zum Abschreiben war ein besonderes Zimmer bestimmt, in dem Tutilo, Ratpert und Notker Balbulus nachts in der Zwischenzeit zwischen den

---

[1]) a. a. O. S. 352. Rettig u. a. glauben, es sei der 941 verstorbene Bischof Aganon gemeint.

[2]) Doch vermutete schon Hug (a. a. O. S. 298), daß die Handschrift in den Klöstern des Festlandes entstanden sei.

[3]) Antiquissimus quatuor evangeliorum canonicorum codex Sangallensis Graeco-Latinus interlinearis nunquam adhuc collatus . . . cur. H. C. M. Rettig. Turici 1836. S. XLIIIff. Vgl. Weidmann, Geschichte der Bibliothek von St. Gallen. St. Gallen 1841. S. 5ff.; H. Rönsch in der Zeitschrift für wiss. Theologie. Jahrg. 9. 1866. S. 281ff.; H. Zimmer, Glossae Hibernicae. Berolini 1881. S. XXXIVff.; vgl. Suppl. S. 14; derselbe in den Preußischen Jahrbüchern. Bd. 59. 1887. S. 30ff.; das Waltharilied . . übersetzt und erläutert von H. Althof. Größere Ausg. Leipzig 1902. S. 10ff.; Wattenbach, Deutschlands Geschichtsquellen im Mittelalter. Bd. I. 7. Aufl. Stuttgart und Berlin 1904. S. 266ff.

Laudes die Kollationen vornahmen. Notker selbst kopierte mit vieler Mühe die griechischen kanonischen Briefe, die er von Liutward, dem Bischof von Vercellä, erhalten hatte. In dem noch vorhandenen Verzeichnis der von Hartmot für das Kloster beschafften Bücher wird *evangeliorum volum. 1* aufgeführt. Dies bezieht Rettig auf den Codex Sangallensis, der dem Bœrnerianus auffallend ähnlich ist, so daß man sie Zwillingsbrüder genannt hat. Beide stimmen nicht nur in ihrer ganzen äußeren Beschaffenheit und ihrem Schriftcharakter beinahe vollständig überein, sondern haben auch manche Eigentümlichkeiten gemeinsam, wie die Einschaltung grammatischer Bemerkungen in der lateinischen Übersetzung, manche Abkürzungen und Randnoten, mehrfache Inhaltsangaben am Rande, gewisse Unvollkommenheiten der Übersetzung und etymologische Irrtümer. Darum nimmt Rettig[1]) an, daß beide zu derselben Zeit und in derselben Schule, nämlich der zu St. Gallen, geschrieben sind. Ja man hat sogar in ihnen die zwei Hälften einer einzigen, auseinander genommenen Handschrift sehen wollen.[2])

Dem Codex Bœrnerianus allein eigentümlich aber sind jene merkwürdigen auf der Vorderseite von Blatt 23 unter dem Text der Paulus-Briefe angebrachten drei Zeilen, die von einem Irländer geschrieben sein müssen. Lange war man über ihre Bedeutung im unklaren. Matthäi[3]) wußte nichts zu ihrer Erklärung beizubringen, Döderlein[4]), Hug[5]) und Rettig[6]) gaben nur der Vermutung Ausdruck, daß sie irisch seien. Der Anonymus in der genannten Schrift The Church in the middle centuries . . [7]) machte einen verunglückten Deutungsversuch. Franz Delitzsch[8]) aber brachte die erste Strophe der als

[1]) a. a. O. S. XVIIIff.; vgl. H. Rönsch a. a. O. S. 284ff.

[2]) So Tregelles (s. Th. H. Horne, Introduction . . Vol. IV. S. 197), der den Codex Bœrner. in Dresden sah. Vgl. Fr. H. A. Scrivener, A plain Introduction to the Criticism of the New Testament. Ed. 3. Cambridge 1883. S. 151 mit Anm. u. S. 169; Scrivener, An exact Transcript of the Codex Augiensis. Cambridge 1859. S. XXV; Frz. Delitzsch, Über iroskotische Bibelhandschriften, in der Zeitschrift für die gesamte luther. Theologie und Kirche. Jahrg. 25. 1864. S. 218; Gregory in Tischendorfs Novum testamentum Graece. Ed. VIII. crit. maior. Vol. III. S. 402. Für höchst unwahrscheinlich hält diese Vermutung L. Traube a. a. O. S. 348 Anm.

[3]) a. a. O. S. 104.

[4]) a. a. O. S. 8.

[5]) a. a. O. S. 296.

[6]) a. a. O. S. XLIII.

[7]) S. 12ff.

[8]) a. a. O. S. 218f.

ein Gedicht in altirischer Sprache erkannten drei Zeilen in der Übersetzung, die John O'Donovan für den großen Keltologen Dr. Reeves angefertigt hatte.[1]) Vollständiger und genauer ist die von H. Rönsch[2]) bekannt gemachte Übertragung, die ihm von dem Dr. theol. Todd am Trinity College zu Dublin durch Vermittelung des Dr. med. James Henry an der Dubliner Universität zugekommen war. Von Todd war schon früher anonym eine Entzifferung und ausführliche Erklärung der Worte veröffentlicht worden.[3]) Mit den Verbesserungen Todds und des Rev. Robert King of Ballymena gab Scrivener[4]) das Gedicht nebst englischer Übersetzung. Genauer aber dürften die Übertragungen von Whitley Stokes[5]) und H. Zimmer[6]) sein. Zu einem von diesen etwas abweichenden Ergebnis kam E. Windisch[7]), der den Codex mit der Lupe prüfte und in einer für Stokes hergestellten Photographie des Gedichts mehrere Ungenauigkeiten fand. Seine Übersetzung lautet:

Nach Rom gehen
Viel Mühe, wenig Nutzen!
Der König, den du hienieden suchst,
Wenn du ihn nicht mitbringst, findest du (ihn) nicht.

Groß die Torheit, groß der Wahnsinn,
Groß die Verderbnis des Sinns, groß der Irrsinn!
Weil in den Tod gehen sicher bevorsteht,
Soll es sein unter . . . von Mariens Sohn!

Die beiden letzten Zeilen geben Wh. Stokes und J. Strachan[8]) vollständig so wieder: Since going to death is certain, to be under the displeasure of Mary's Son. Rönsch[9]) sieht in dem Gedicht eine sehr merkwürdige Herzensergießung eines irischen Mönches, der sich seiner gewiß auch damals nur

---

[1]) s. Scrivener, A plain Introduction . . . S. 170.

[2]) a. a. O. S. 287f. und Zeitschrift für wiss. Theologie. Jahrg. 25. 1882. S. 488f.

[3]) The Irish Ecclesiast. Journal. Vol. V. S. 138. 1848. Nr. 98.

[4]) a. a. O. Ed. 3. S. 170 (Ed. 4. S. 180).

[5]) In seinen Goidelica. Ed. 2. London 1872. S. 182.

[6]) Glossae Hibernicae. S. XXVII; Preußische Jahrbücher. Bd. 59. 1889. S. 58. Vgl. Traube a. a. O. S. 349.

[7]) Das altirische Gedicht im Codex Bœrnerianus, in den Berichten über die Verhandlungen der Kgl. Sächs. Gesellschaft der Wiss. zu Leipzig, philos.-hist. Klasse. Bd. 42. 1890. S. 83ff.

[8]) Thesaurus Palaeohibernicus. Vol. II. Cambridge 1903. S. 296.

[9]) Zeitschrift für wiss. Theologie. Jahrg. 9. 1866. S. 289f. Jahrg. 25. 1882. S. 489.

wenig bekannten Muttersprache bediente, in der er ohne Furcht seine Meinung aussprechen konnte, um die ihm in Rom gewordene völlige Enttäuschung auszudrücken und seine Landsleute in St. Gallen vor der mühsamen und gefährlichen, dabei aber wenig lohnenden Reise nach Rom eindringlich zu warnen. Wohl absichtlich brachte er seine Warnung an einer Stelle an (II. Cor. 2, 10 bis 3, 2), wo der Apostel vom Geiste aus Gott im Gegensatz zum Geiste der Welt redet, weil man in Rom nicht das Leben in Gott finde, sondern in den Tod gehe und Christi Ungnade sich zuziehe. Nach Zimmers[1]) Ansicht beziehen sich die Verse auf die Romreise des irischen Bischofs Marcus mit seinem Neffen Mœngal, der später Marcellus genannt wurde. Beide besuchten auf der Rückreise das Kloster von St. Gallen, und Mœngal wurde nachmals der Leiter der Klosterschule.[2]) Zimmer hält es für sehr wahrscheinlich, daß er es war, der das irische Gedicht auf Grund seiner persönlichen Erfahrungen schrieb. Traube[3]) dagegen meint, daß, wie die Handschrift überhaupt, so auch das Gedicht von Sedulius Scottus geschrieben sei. Eine abweichende Ansicht bringt J. H. Bernard[4]) vor, indem er es, wie auch nach ihm Wh. Stokes und J. Strachan[5]), auf zwei Vorfälle im Leben der heiligen Brigitta[6]) bezieht. Doch erscheint es bezüglich des Berichts über den zweiten dieser Vorfälle höchst zweifelhaft, ob unser Gedicht eine Anspielung auf ihn enthält. Und in dem Bericht über den ersten kommen zwar die auf eine Romreise bezüglichen Worte vor *ni mor uar tarba cid mor for saethar* (obwohl Eure Mühe groß, ist gering Euer Nutzen). Aber man kann wohl annehmen, daß dies eine sprichwörtliche Redensart war, wie es deren in bezug auf Rom gar manche gab.[7])

---

[1]) Glossae Hibernicae. S. XXXVIf. So auch Rob. King, nach Scrivener, A plain Introduction . . . S. 170 Anm.

[2]) Ekkehardi IV. Casus S. Galli in MG. II. S. 78f. (Meyer v. Knonau in Mitteilungen zur vaterländ. Geschichte. 15/16. St. Gallen 1877. S. 8ff.).

[3]) a. a. O. S. 349.

[4]) The Irish Verses in the Codex Bœrnerianus, in The Academy. Vol. 47. 1895. S. 172.

[5]) Thesaurus Palaeohibernicus. Vol. II. S. 296.

[6]) Der erste wird berichtet in einer Anm. auf Bl. 40 der Franziskaner-Handschrift des irischen Liber hymnorum, abgedruckt in Lismore, Lives of Saints ed. by Wh. Stokes. Oxford 1890. (Anecdota Oxoniensia, Mediaeval and modern series part V.) S. 334f.; der zweite in einer Anm. zu Oengus, Félire, 3. Mai.

[7]) s. M. Besso, Roma e il Papa nei proverbi e nei modi di dire. Ed. nuova. Roma 1904. S. 87ff.; Rönsch (a. a. O. S. 489) vergleicht die Worte in Goethes Tasso (Akt I, Szene 4): „Denn Rom will alles nehmen, geben nichts; Und kommt man hin, um etwas zu erhalten, Erhält man nichts, man bringe denn was hin; Und glücklich, wenn man da noch was erhält.“

Den Schreiber des Codex Bœrnerianus anlangend, vermutet Rob. King[1]), daß die lateinische Übersetzung und die irischen Verse von dem Bischof Marcus oder von seinem Neffen Mœngal geschrieben seien. L. Traube[2]) dagegen hält es für beinahe gewiß, daß der Schreiber der Handschrift Sedulius Scottus war. Er begründet dies damit, daß Sedulius' Collectaneum in omnes Pauli epistolas derselben eigenartigen Übersetzung folge wie G^{paul}; nur sei im Druck jedenfalls vieles nach der Vulgata abkorrigiert. Auch habe Sedulius nach seiner ausdrücklichen Angabe bei der Abfassung des Kollektaneums einen griechischen Text zur Hand gehabt. Endlich scheine der Schreiber selbst mehrmals durch die Randnote *collecta* (Blatt 11', 65', 85, 98) auf das Kollektaneum hinzuweisen. Gegen diese Argumente erhebt S. Hellmann[3]) gewichtige Bedenken. Daß Sedulius den lateinischen Text des Codex Bœrnerianus kommentiert habe, erscheint ihm ganz unzutreffend. Auch sei es sehr zweifelhaft, ob er bei der Arbeit einen griechischen Text zur Hand gehabt habe. Besonders aber spreche gegen Traubes Ansicht, daß im Bœrnerianus der Kolosserbrief an anderer Stelle steht als bei Sedulius und daß dieser die im Bœrnerianus fehlende Doxologie kommentiert. Vielleicht kann die vorliegende Reproduktion des letzteren dazu beitragen, durch einen Vergleich mit dem Psalter des Sedulius die Frage der Entscheidung näher zu bringen.

Nach einer weiteren Vermutung Traubes[4]) rührt das Fragment des Marcus monachus am Schluß des Codex von dem erwähnten Marcus her, der mit seinem Neffen Mœngal nach St. Gallen kam.

Die griechische Vorlage, von der unsere Handschrift abgeschrieben wurde, dürfte wohl mehrere Jahrhunderte älter gewesen sein.[5]) Sie entbehrte offenbar der Worttrennung. Denn der Abschreiber, der allem Anschein nach nur eine mäßige Kenntnis des Griechischen besaß[6]), hat oft den Anfangsbuchstaben eines Wortes zum vorhergehenden oder den Endbuchstaben zum fol-

---

[1]) Bei Scrivener, A plain Introduction . . . Ed. 3. S. 170 Anm.

[2]) a. a. O. S. 348.

[3]) Sedulius Scottus, in Quellen und Untersuchungen zur lateinischen Philologie des Mittelalters hgg. von L. Traube. Bd. I. S. 148 Anm.

[4]) a. a. O. S. 353.

[5]) Vgl. u. a. Scrivener, An exact Transcript of the Codex Augiensis. S. XXVII und A plain Introduction . . Ed. 3. S. 171; J. B. Lightfoot in Saint Paul's Epistles to the Colossians and to Philemon. Lond. 1892. S. 278.

[6]) Vgl. u. a. Lightfoot a. a. O. S. 278.

genden Worte gezogen, danach allerdings vielfach den Fehler wieder verbessert. Die großen Anfangsbuchstaben, die allenthalben im griechischen Texte auch ohne vorhergehende Sinnespause angewandt sind, zeigen deutlich, daß die Vorlage stichometrisch geschrieben war. Der Schreiber kopierte die Buchstaben, wie er sie in seinem Exemplar fand, gab aber die stichometrische Anordnung auf.[1]) Und so hat er wohl auch die Zeichen abgeschrieben, die sich im Codex nicht selten an der Stelle von Spiritus und Akzenten finden. L. Küster[2]) und nach ihm fast alle Gelehrten bis in die neueste Zeit behaupten, die Handschrift entbehre der Akzente und Spiritus. Gregory dagegen bemerkt in seinen Prolegomena zu Tischendorfs Ausgabe des Neuen Testaments[3]), daß im Bœrnerianus, wie auch in den verwandten Handschriften Augiensis F[4]), Sangallensis Δ[5]) und Claromontanus D[6]), einige Akzente vorkommen, wenn sie auch nicht nach den heute üblichen Regeln angewandt seien. Tatsächlich hat der Bœrnerianus für das akzentuierte ι (seltener für ῖ) ziemlich häufig ι̂ oder ϊ und bisweilen ὐ oder ὐ für ύ und ὦ für ῶ. Auch kommt οὐ für οῦ vor. Allerdings finden sich ι̂ und ῶ mitunter in nicht betonten Silben (z. B. χαρîc, πιcτîν, παcîν, ομολογουμενῶc, ακαιρῶc). Aber dies könnte wohl als irrtümliche Akzentsetzung anzusehen sein. Für den Spiritus (besonders den spiritus asper) steht häufig auf einem Vokal, namentlich auf dem ι, ein Strich, und mitunter, auch bei Interaspiration, begegnet ὐ, ὒ, υ̇, ϋ für ὑ und ἰ, i, ϊ für ἰ oder ἱ.

Die lateinische Interlinearversion zeigt mancherlei Besonderheiten. Sie wurde augenscheinlich zu derselben Zeit wie der griechische Text und von demselben Schreiber geschrieben.[7]) In der Hauptsache ist sie vorhieronymianisch. Aber sie will, wie L. Ziegler[8]) bemerkt, keineswegs einen der vor-

[1]) s. Karl Gottl. Hofmann zu Pritius, Introductio in lectionem novi testamenti. S. 389; J. L. Hug a. a. O. S. 294 f. u. a.

[2]) a. a. O.

[3]) S. 99.

[4]) Zurzeit in der Bibliothek des Trinity College zu Cambridge (B. 17. 1).

[5]) In der Stiftsbibliothek zu St. Gallen (Nr. 48).

[6]) In der Pariser Nationalbibliothek (Nr. 107).

[7]) Matthäi in der Ausgabe des Codex S. XV und 107; Döderlein a. a. O. S. 8 ff.; Rönsch in der Zeitschrift für wiss. Theologie. Jahrg. 26. 1883. S. 312.

[8]) Italafragmente der Paulinischen Briefe nebst Bruchstücken einer vorhieronymianischen Übersetzung des 1. Johannesbriefes. Marburg 1876. S. 29 f.; derselbe, die lateinischen Bibelübersetzungen vor Hieronymus und die Itala des Augustinus. München 1879. S. 110 f.; Zieglers Ansicht wird vollständig gebilligt von Rönsch in der Zeitschrift für wiss. Theologie. Jahrg. 25. 1882. S. 491 f.

hieronymianischen Texte genau wiederholen, sondern sie beansprucht nichts weiter zu sein als ein Mittel zur Verständlichung des darunter stehenden Textes, eine einfache Interlinearversion, die jedes einzelne Wort des Urtextes durch einen möglichst deckenden Ausdruck wiedergibt. Dabei konnte eine oder mehrere der damals vorliegenden Übersetzungen benutzt und die alten Übersetzungen mit der Vulgata kontaminiert werden. Für diese Auffassung spricht, daß an manchen Stellen die auf einem Verschreiben beruhende griechische Lesart in den lateinischen Text übergegangen ist. So erklärt sich auch die große Menge der nebeneinander stehenden mehrfachen Übertragungen desselben griechischen Wortes, von denen die eine meist der Vulgata entnommen ist.[1]) Außerdem sind hie und da kurze grammatische Bemerkungen in die lateinische Übersetzung eingeflochten. Man hat deshalb vermutet, daß der Codex auch zum griechischen Sprachstudium in mönchischen Schulen verwendet wurde.[2]) Daß der Schreiber mehrere Handschriften als Vorlage benutzte, eine mit dem griechischen Text und mindestens eine mit kommentierter lateinischer Übersetzung, erhellt wohl aus den Randbemerkungen: *deest in graeco* (Blatt 23') und *non est in latino interpretatum* (Blatt 32).[3])

Ganz verschieden sind die Ansichten über das Verhältnis des Codex Bœrnerianus zu den verwandten Handschriften, namentlich zum Codex Augiensis (F). Die Übereinstimmung dieser Handschrift mit dem Bœrnerianus im griechischen Text ist eine ganz ungewöhnliche. Nach Scrivener[4]) belaufen sich zwar die abweichenden Lesarten in ihnen auf 1982, aber es bleiben nach Abzug von 578 bloßen Schreibfehlern, 967 Verwechselungen von Vokalen oder Itazismen, 166 Vertauschungen von Konsonanten und 71 grammatischen oder orthographischen Varianten nur 200 Stellen übrig, die eine wirklich verschiedene Lesart bieten. Die erwähnten Lücken im Bœrnerianus,

---

[1]) Diese mehrfachen Übertragungen hat Rönsch zusammengestellt in seiner Untersuchung: Die Doppelübersetzungen im lateinischen Texte des Codex Bœrnerianus der Paulinischen Briefe, in der Zeitschrift für wiss. Theologie. Jahrg. 25. 1882. S. 488 ff. Jahrg. 26. 1883. S. 73 ff. und 309 ff.; vgl. F. J. A. Hort im Journal of Philology. Vol. III. 1871. S. 68 Anm.

[2]) Hug a. a. O. S. 295; Rönsch a. a. O. 1882. S. 489.

[3]) Vgl. Fr. Zimmer in der Zeitschrift für wiss. Theologie. Jahrg. 30. 1887. S. 79. Die Theorie älterer Gelehrter, daß der griechische Text des Codex aus der Übersetzung verfälscht sei, ist schon längst als unhaltbar erkannt worden (s. Hug a. a. O. S. 295 u. a.).

[4]) A plain Introduction . . . Ed. 3. S. 170; An exact Transcript of the Codex Augiensis . . . S. XXVI; vgl. Gregory a. a. O. S. 428.

die wohl durch den Verlust von Oktavblättern in der Vorlage entstanden sind[1]), finden sich auch im griechischen Text des Augiensis, soweit dieser erhalten ist (Rom. 1, 1—3, 19 fehlt). Auch die Doxologie des Römerbriefs lassen beide weg. Aber während G am Schlusse des 14. Kapitels für sie einen freien Raum hat, zeigt F einen solchen Raum für das Griechische am Ende des 16. Kapitels und bringt hier die lateinische Übersetzung der Doxologie.[2]) Denn F hat nicht die Lücken in seiner Übersetzung, die neben dem Griechischen steht und eine ganz andere ist als die in G. Daß G nicht von F abgeschrieben sein kann, wie Wetstein[3]), wenn auch zweifelnd, vermutete, bemerkte schon J. S. Semler[4]), ohne jedoch seine eigene Ansicht genau zu präzisieren. Den Nachweis führte H. Zimmer[5]) durch Vergleichung mehrerer in den beiden Handschriften verschiedener Stellen. Namentlich machte er auf die Lücke I. Cor. 6, 6 aufmerksam, wo der Schreiber von G nach v. 6 mit den Worten *ουκοιδατε* aus v. 15 fortfährt und dann erst bemerkt, daß in seiner Vorlage etwas fehlt. Den in F für das Griechische freigelassenen Raum aber konnte ein Abschreiber unmöglich übersehen. Scrivener[6]), der Herausgeber des Augiensis, und vor ihm wohl schon sein Besitzer R. Bentley[7]), meinte, die beiden Handschriften seien jede für sich von einem älteren, jetzt verlorenen Codex abgeschrieben. Derselben Ansicht war Tregelles[8]) und mit größerer Bestimmtheit Tischendorf[9]).

---

[1]) s. Fr. Zimmer a. a. O. S. 78 f.

[2]) J. B. Lightfoot (Journal of Philology. Vol. II. 1869. S. 292. Vol. III. 1871. S. 208 ff.) meinte, daß der Schreiber eines früheren Manuskripts, von dem G abstammte, den Römerbrief von zwei Handschriften abschrieb, zuerst von einer der verkürzten Fassung (bis Kap. 14) und dann die letzten beiden Kapitel von der Originalfassung, dabei aber die Doxologie am Schluß von Kap. 14 als unpassend wegließ und sie am Ende nicht hinzufügte. F. J. A. Hort (ebenda Vol. III. 1871. S. 67 ff.) bestritt diese Annahme mit Entschiedenheit. S. Hellmann (Sedulius Scottus. S. 148) wies darauf hin, daß auch in einer Bobieser Handschrift (in der Ambrosiana) und in einer Monzaer, die beide mit dem Bœrnerianus Verwandtschaft zeigen, die Doxologie fehlt; s. L. Berger, Histoire de la Vulgate . . Nancy 1893. S. 139 f.

[3]) a. a. O. prol. S. 9.

[4]) Vorbereitungen zur theolog. Hermeneutik. Stück 4. Halle 1769. S. 66 ff.

[5]) a. a. O. S. 79 f.

[6]) An exact Transcript of the Codex Augiensis. S. XXIV ff.

[7]) Nach seiner handschriftlichen Notiz zu Rom. 1, 1—3, 19 in seinem Exemplar des Oxforder Neuen Testaments v. J. 1675: variae lectiones ex altero nostro msto., eiusdem veteris exemplaris apographo; s. Scrivener a. a. O. S. XXVI und 284, und A plain Introduction . . . Ed. 3. S. 169 Anm.

[8]) The Greec New Testament. P. IV, introductory notice.

[9]) Novum testamentum Graece. Ed. VIII. crit. maior. Vol. II. Lips. 1872. Blatt 1.

Auch J. B. Lightfoot[1]) äußerte sich in dem Sinne, daß F und G unmittelbar oder mittelbar auf denselben Originaltext zurückgehen müßten. Dagegen hielt F. J. A. Hort[2]) F für eine Kopie von G. In der Ausgabe des Neuen Testaments von Westcott und Hort[3]) wird zwar die Möglichkeit zugegeben, daß F eine geringwertigere Kopie als G von ein und derselben Handschrift sei, aber doch es für so gut wie gewiß erklärt, daß wir in F eine Abschrift des griechischen Textes von G haben. Für diese letztere Annahme, die auch Lightfoot[4]) nicht für unbeachtlich, sondern nur für weniger wahrscheinlich hält, bringt Fr. Zimmer[5]) ergiebiges Beweismaterial. Dagegen sucht wieder die Abstammung beider Handschriften aus einer gemeinsamen Vorlage (X) nachzuweisen P. Corßen[6]), indem er sich hauptsächlich darauf stützt, daß in G manche, in F sehr viele Fälle falscher Worttrennung vorkommen. Zimmer aber weist in seiner Besprechung der Arbeit Corßens[7]) dessen Annahme mit Entschiedenheit zurück, nachdem er nochmals die beiden Handschriften verglichen und keine Stelle gefunden hat, die die Abhängigkeit des Codex F von G unmöglich oder auch nur fraglich machen könnte. Weiter will Corßen[8]) beweisen, daß X, die Vorlage von F und G, mit dem Codex Claromontanus D auf ein gemeinsames Original zurückgehe. Natürlich wird dieser Nachweis für Zimmer insofern gegenstandslos, als er an die vorausgesetzte Handschrift X nicht glaubt. Daß aber D und G aus einer gemeinsamen Quelle stammen, hält er für wenig wahrscheinlich schon wegen der Lücken, die sich in G, nicht aber in D vorfinden. Auch sind trotz der vielen Übereinstimmungen in beiden Handschriften doch auch ihre Verschiedenheiten zu zahlreich und mannigfaltig.

---

[1]) The Journal of Philology. Vol. II. 1869. S. 292. Vol. III. 1871. S. 208ff. Saint Paul's Epistles to the Colossians and to Philemon . . London 1892. S. 277.

[2]) The Journal of Philology. Vol. III. 1871. S. 67f.

[3]) The New Testament in the original Greec . . Introduction. (Reprint.) London 1896. S. 149f.

[4]) The Journal of Philology. Vol. III. S. 210 Anm.

[5]) Der Codex Augiensis (F^{paul}), eine Abschrift des Bœrnerianus (G^{paul}), in der Zeitschrift für wiss. Theologie. Jahrg. 30. 1887. S. 76ff.

[6]) Epistularum Paulinarum codices Graece et Latine scriptos Augiensem Bœrnerianum Claromontanum examinavit inter se comparavit ad communem originem revocavit. Spec. I. II. ad programma gymnasii Jeverensis additum. 1887. 1889.

[7]) Theologische Literaturzeitung. Jahrg. 15. 1890. Sp. 59ff.

[8]) a. a. O. spec. II.

Über die Schicksale des Codex Bœrnerianus bis zum 17. Jahrhundert wissen wir nichts. Es ist wohl möglich, daß er, wie Zimmer[1]) vermutet, sich unter den Handschriften befand, die zur Zeit des Konstanzer Konzils von den Teilnehmern an der Kirchenversammlung geliehen, aber nicht wieder nach St. Gallen zurückgebracht wurden.[2]) Doch kann ihn dieses Schicksal auch gelegentlich der Synode zu Basel im Jahre 1431 getroffen haben, wo eine abermalige Beraubung der Klosterbibliothek von St. Gallen erfolgte.[3])

Der erste bekannte Besitzer des Codex war nach Wetsteins Angabe[4]) Paulus Junius, Rektor des Gymnasiums zu Leiden. Von diesem entlieh ihn J. F. Gronovius, um ihn zu kollationieren. Nachdem P. Junius im Jahre 1670 gestorben war, kam die Handschrift in den Besitz des Professors am Gymnasium zu Amsterdam Peter Franz (Francius). 1690 kollationierte sie A. Bynäus. Nach Franz' Tode wurde sie bei der Auktion seiner Bibliothek[5]) für 142 Gulden versteigert und von Christian Friedrich Börner, nachmals Professor der Theologie an der Universität Leipzig, der damals auf einer Reise durch Holland begriffen war, nebst anderen kostbaren Büchern erworben.[6]) Nach diesem Besitzer erhielt der Codex die Bezeichnung Bœrnerianus. In den nächsten Jahren schickte ihn Börner von Leipzig nach Holland an Ludolph Küster, der ihn kollationierte und seine Varianten in der von ihm besorgten Neubearbeitung der Ausgabe des Neuen Testaments von Millius (Amstelodami 1710) angab.[7]) Als der berühmte Richard Bentley das Neue Testament mit der Vulgata herauszugeben beabsichtigte, glaubte er, daß ihm der Codex Börners von Nutzen sein würde, und bat diesen ihm die Handschrift zu leihen. Nachdem er versprochen hatte sie binnen zwei Jahren zurückzugeben, schickte Börner sie ihm im Oktober 1719 nach England. Bentley ließ sie dort abschreiben. Diese Kopie befindet sich in der Bibliothek des Trinity College zu Cambridge unter

[1]) Glossae Hibernicae. S. XXXVII.

[2]) Weidmann, Geschichte der Bibliothek von St. Gallen. S. 35ff.

[3]) Weidmann a. a. O. S. 49.

[4]) a. a. O. proleg. S. 9.

[5]) Catalogus selectissimorum librorum celeberrimi viri Petri Francii . . fiet auctio a d. XIV. Aprilis 1705 & seqq. in aedibus defuncti. Amstelaedami 1705. S. 3. Nr. 18.

[6]) Chr. Fr. Börner in seinen Beigaben zu Jac. Le Long, Bibliotheca sacra . . Pars I. Lips. 1709. S. 399f. (T. I. Paris 1723. S. 184); derselbe, Vitae suae descriptio. Lipsiae 1753. S. VIIIf.

[7]) Börner an den angegebenen zwei Stellen.

der Bezeichnung B. 17. 2. Als die Leihzeit verstrichen war, wollte Bentley die Handschrift nicht wieder hergeben, sondern sie kaufen, indem er 200 Guineen für sie bot. Nach fünf Jahren erhielt sie Börner endlich zurück, nachdem Dr. Nicolaus Clagett, Kaplan des Grafen von Sunderland, später Dechant von Rochester und Bischof von St. David, mit vieler Mühe Bentley dazu gebracht hatte, sich von der Handschrift zu trennen.[1]) Wetstein besaß von den Kollationen des Gronovius und Bynäus Abschriften, die er für seine Ausgabe des Neuen Testaments (Amstelaedami 1751. 1752) verwendete. Von ihm wurde der Codex für den zweiten Teil der Ausgabe mit G bezeichnet. Als 1754 die Bibliothek Börners zur Versteigerung kam, erstand die Familie den Codex für den Preis von 73 Talern zurück.[2]) 1777 aber wurde er der damals vom Grafen Ludwig Siegfried Vitzthum von Eckstädt geleiteten Kurfürstlichen, jetzt Königlichen öffentlichen Bibliothek zu Dresden angeboten und, nachdem deren Bibliothekare unter dem 9. Januar 1777 ihr Gutachten dahin abgegeben hatten, daß die Handschrift wegen ihres hohen Alters und ihres allgemein anerkannten Wertes sich zur Erwerbung empfehle und mindestens auf 100 Dukaten zu schätzen sei[3]), für den mit Börners Enkel, Dr. Wolle in Leipzig, verhandelten Preis von 250 Talern Silbergeld im März 1778 für die Bibliothek angekauft.[4])

Eine Ausgabe der Handschrift veranstaltete der damalige Wittenberger Professor Christian Friedrich Matthäi unter dem Titel: *XIII epistolarum Pauli codex Graecus cum versione Latina veteri vulgo antehieronymiana olim Boernerianus nunc bibliothecae electoralis Dresdensis summa fide et diligentia transcriptus et editus a Christiano Friderico Matthaei . . . Cum tabulis aere expressis. Accessit ex eodem codice fragmentum Marci M. Misenae 1791.*[5]) Dem Texte der Paulus-Briefe schickt Matthäi voraus: *Relationes et iudicia doctorum virorum*

---

[1]) Chr. Fr. Bœrner, Vitae suae descriptio. S. IX; derselbe und sein Sohn im Catalogus bibliothecae Bœrnerianae. Lipsiae 1754. Pars I. S. 6 f.; Herb. Marsh a. a. O. Teil I. S. 263 f.

[2]) Fr. Ad. Ebert, Notitia codicum praestantiorum bibliothecae regiae Dresdensis . . ineunte anno 1823. conscripta. (Msc. Dresd. R. 174.) S. 221.

[3]) Dieses vom Bibliothekar Daßdorf konzipierte Gutachten befindet sich im Bibliotheks-Archiv. Vol. II. Nr. 96 (Bibl.-Arch. I A. 2).

[4]) Fr. Ad. Ebert, Inventarium des Archivs der Königl. öff. Bibliothek 1818. (Bibl.-Arch. I C. 293) S. 19 und 71; derselbe, Geschichte und Beschreibung der Königl. ö. Bibliothek zu Dresden. Leipzig 1822. S. 98 und 217. K. Falkenstein, Beschreibung der Königl. ö. Bibliothek zu Dresden. Dresden 1839. S. 177.

[5]) Edit. minor. Misenae 1818.

de codice Boerneriano, seu Dresdensi electorali, seu Wetstenii G. Wir haben hier in einer dankenswerten Zusammenstellung einen einfachen Abdruck dessen, was L. Küster, Joh. Alb. Bengel, Christ. Bened. Michaelis, J. J. Wetstein, Joh. Dav. Michaelis, Chr. Friedr. Börner, Börner d. j., Karl Gottlob Hofmann, Joh. Sal. Semler und Joh. Jak. Griesbach über die Handschrift geurteilt haben. Auf den Abdruck der Paulinischen Briefe und des Fragments des Marcus Monachus (die Erklärung des Matthäus-Evangeliums ist weggelassen) folgen *Animadversiones editoris. A. De locis, vocabulis et litteris singulis, inprimis de iis, quae formis typographicis non potuerunt exprimi.*[1]) *B. De toto codice eiusque editione universe.*[2]) Gerühmt wird die große Genauigkeit, mit der Matthäis Ausgabe das Original wiedergibt. Und in der Tat ließ er sich, wie er selbst in der Vorrede[3]) berichtet, seine Veröffentlichung viel Mühe kosten. Er entlieh den Codex dreimal aus der Kurfürstlichen Bibliothek, um ihn in seiner Wohnung zu benutzen. Zuerst erhielt er ihn durch Daßdorf im April 1785 und notierte sich in Dresden alle seine Varianten. Später schickte ihm der Oberbibliothekar Adelung die Handschrift nach Meißen. Hier schrieb er sie mit diplomatischer Genauigkeit ab und verglich diese Abschrift mit dem Original. Und als die Herausgabe erfolgen sollte, bekam er nochmals durch Adelung den Codex und verglich die Druckbogen zweimal mit dem geschriebenen Text. Dieser erscheint in der Ausgabe in derselben Breite wie im Original, seine Höhe aber ist um ungefähr zwei Zeilen vergrößert. Der griechische Wortlaut mit der Interlinearversion und allen Marginalien ist Zeile für Zeile und Wort für Wort so gedruckt, wie er in der Handschrift steht. Auch die wenigen Abkürzungen im griechischen Text werden getreu wiedergegeben. Dagegen sind die weit häufigeren in der Übersetzung aufgelöst, wo nicht ein besonderer Grund vorlag sie beizubehalten. Als Zugabe erscheinen zwei Seiten in Faksimile (Blatt 23 und 86), deren erste das irische Gedicht enthält. Ein weiteres Faksimile (die Mitte von Blatt 88) gibt Matthäi in seiner zu Riga 1782—88 erschienenen Ausgabe des Neuen Testaments.[4]) Aber diese Faksimile-Reproduktionen sind unzureichend. In dem gedruckten Texte der Matthäischen Ausgabe des Codex

---

[1]) S. 101—112.
[2]) S. 112—114.
[3]) S. IIIff.
[4]) Novum testamentum XII tomis distinctum Graece et Latine . . . Evangelium secundum Matthaeum. Rigae 1788. Taf. 3.

fanden Anger, Tischendorf, Tregelles, Böttiger und andere bei Nachkollationierung fast nichts weiter als vier Fehler zu verbessern. John Logan Marquis aber, für den die Handschrift 1893 an die Leipziger Universitäts-Bibliothek geschickt wurde und der sie dort genauer untersuchte, konnte immerhin gegen hundert Fehler in der Ausgabe nachweisen, von denen freilich 39 nur in der Auslassung eines Punktes und 16 in der falschen Setzung eines solchen bestehen.[1]) Daß bezüglich der an Stelle von Akzenten und Spiritus gesetzten Zeichen manches unrichtig ist oder doch wenigstens ungenau wiedergegeben, läßt schon eine oberflächliche Prüfung erkennen. Namentlich die Form dieser Zeichen entbehrt im Druck vielfach der wünschenswerten Genauigkeit.[2])

Nach der Veröffentlichung durch Matthäi wurde, wie oben bereits ausgeführt, die Forschung über Ort und Zeit der Entstehung des Codex, über sein Verhältnis zu den verwandten Handschriften und über die in ihm enthaltenen Beigaben wesentlich gefördert. Namentlich fand das altirische Gedicht seine Erklärung, wenn auch über seinen Verfasser nichts Sicheres ermittelt werden konnte. Nach Matthäi gab der Anonymus in der Schrift The Church in the middle centuries[3]) ein ziemlich mangelhaftes Faksimile. Der Abdruck der Verse bei Zimmer[4]) stammt wohl aus der Reproduktion Matthäis, und ebendaher entnahm sie der Keltologe Whitley Stokes für die 2. Auflage seiner Goidelica[5]). Später aber (1881) ließ dieser eine photographische Nachbildung herstellen[6]), von der ein Abdruck in den Codex eingeklebt ist. Gregory hatte im Januar 1880 ebenfalls eine Reproduktion aus der Handschrift gemacht[7]). Außerdem wurde von ihr 1883 eine Seite (Blatt 88) für John W. Burgon,

---

[1]) s. C. R. Gregory, Textkritik des Neuen Testamentes. Bd. I. Leipzig 1900. S. 113.

[2]) Von Beurteilungen der Ausgabe Matthäis sind besonders zu nennen: Theologisches Journal. Hgg. von Joh. Chr. Döderlein. Bd. I. Jena und Nürnberg 1792. S. 1 ff.; Allgemeine Bibliothek der biblischen Literatur. Von Joh. Gottfr. Eichhorn. Bd. V. Leipzig 1793. S. 701 ff.; Ernst Friedr. Karl Rosenmüller, Handbuch für die Literatur der biblischen Kritik und Exegese. Bd. I. Göttingen 1797. S. 426 ff. Wenig günstig urteilt über Matthäi und seine Ausgabe H. C. M. Rettig a. a. O. S. XXVI; vgl. S. XXVIII und XLII.

[3]) S. 15.

[4]) Glossae Hibernicae. S. 264.

[5]) London 1872. S. 182.

[6]) s. den Brief Julius Jollys an die Dresdner Kgl. ö. Bibliothek vom 10. Mai 1881 (in den Bibliotheks-Akten).

[7]) Gregory a. a. O. und Proleg. zu Tischendorfs Novum testamentum Graece. Ed. VIII. crit. maior. Vol. III. S. 428.

Dechant an der Hauptkirche von Chichester[1]), und 1902 zwei Doppelseiten für Prof. Traube in München photographiert.

Eine genaue Nachbildung der ganzen Handschrift ist für die Forschung ohne Zweifel sehr erwünscht. Matthäis Ausgabe genügt trotz aller auf sie verwandten Sorgfalt den heutigen Ansprüchen nicht mehr. Auch in ihr finden sich, wie bemerkt, mancherlei Ungenauigkeiten. Und selbst bei Vermeidung eigentlicher Fehler kann ein Druck eine mit Hilfe der Photographie hergestellte Reproduktion niemals ersetzen. Überhaupt sollten die wertvollsten Handschriften möglichst vollständig auf diesem Wege nachgebildet und vervielfältigt werden, schon um einen etwaigen Verlust derselben weniger fühlbar zu machen. Daran gemahnen von Zeit zu Zeit Ereignisse wie der Brand der Universitäts-Bibliothek in Turin im Januar 1904, bei dem mehrere Tausende teilweise sehr kostbarer Manuskripte vernichtet wurden.

---

[1]) s. die Briefe Burgons an die Kgl. ö. Bibliothek in den Jahren 1879 und 1883 (in den Bibliotheks-Akten).

Die vorliegende Reproduktion in Lichtdruck gibt von der Handschrift den Text der Paulinischen Briefe wieder. Weggelassen wurde die Erklärung des Matthäus-Evangeliums und das Fragment des Marcus Monachus (vgl. S. 7). Die Ausmalung der großen Buchstaben usw. mit Farben ist nur in den ersten Blättern nachgebildet. Im übrigen wurden die Farben, die im einfachen Lichtdruck verschmiert und daher störend erschienen, durch Retouchierung von der Wiedergabe ausgeschlossen.

Der Generaldirektion der Königl. Sammlungen für Kunst und Wissenschaft und dem Ministerium des Königl. Hauses (König Johann-Stiftung), die durch freigebige Gewährung von Beiträgen die Herstellung der vorliegenden Faksimile-Ausgabe ermöglichten, sei an dieser Stelle der ehrerbietigste Dank ausgesprochen.

---

paulus seruus ihu xpi uocatus apostolus
ΠΑΥΛΟϹ ΔΟΥΛΟϹ ΙΥ ΧΥ ΚΛΗΤΟϹ ΑΠΟϹΤΟΛΟϹ

In omnibus gentibus .. pro nomine eius in
ΕΝ ΠΑϹΙΝ ΤΟΙϹ ΕΘΝΕϹΙΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟϹ ΑΥΤΟΥ ΕΝ
quibus estis et uos uocati ihu xpi omnibus [illegible]
ΟΙϹ ΕϹΤΑΙ ΚΑΙ ΥΜΙϹ ΚΛΗΤΟΙ ΙΥ ΧΥ ΠΑϹΙΝ ΤΟΙϹ ΟΥϹΙΝ
in caritate dilectione di uocatis scis gratia uobis et
ΕΝ ΑΓΑΠΗ· ΘΥ ΚΛΗΤΟΙϹ ΑΓΙΟΙϹ. ΧΑΡΙϹ ΥΜΙΝ ΚΑΙ
.. pax a do patre nostro et dno ihu xpo
ΙΡΗΝΗ· ΑΠΟ ΘΥ ΠΡϹ ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΥ ΙΥ ΧΥ·
primum quidem gratias ago gratulor do meo per
ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ ΕΥΧΑΡΙϹΤΩ· ΤΩ· ΘΩ· ΜΟΥ· ΔΙΑ
ihm xpm .. pro omnibus .. uobis quia fides
ΙΥ ΧΥ ΥΠΕΡ ΠΑΝΤΩΝ ΥΜΩΝ· ΟΤΙ Η· ΠΙϹΤΙϹ·
uestra annuntiatur in uniuerso toto mundo testis
ΥΜΩΝ· ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΤΑΙ· ΕΝ ΟΛΩ· ΤΩ· ΚΟϹΜΩ· ΜΑΡΤΥϹ
enim mihi est ds cui seruio in spu meo
ΓΑΡ ΜΟΙ ΕϹΤΙΝ Ο ΘϹ. Ω· ΛΑΤΡΕΥΩ· ΕΝ ΤΩ ΠΝΙ· ΜΟΥ
in euangelio filii eius quomodo sine intermis
ΕΝ ΤΩ ΕΥΑΓΓΕΛΙΩ· ΤΟΥ ΥΥ ΑΥΤΟΥ· ΠΩϹ ΑΔΙΑΛΕΙ
sione memoriam uestri facio semper in
ΠΤΩϹ ΜΝΙΑΝ ΥΜΩΝ ΠΟΙΟΥΜΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ· ΕΠΙ ΤΩΝ
orationibus meis obsecrans si quomodo tandem aliquando
ΠΡΟϹΕΥΧΩΝ ΜΟΥ Ο ΔΔΙΟΜΑΙΝΟϹ. ΕΙ ΠΩϹ ΗΔΗ ΠΟΤΕ

prosperū iter habeam in uoluntate dī ueniendi
ΕΥΟΔΩ ΘΗϹΟΜΑΙ ΕΝ ΤΩ ΘΕΛΗΜΑΤΙ ΤΟΥ ΘΥ ΕΛΘΕΙΝ
ad uos desidero enim uidere uos ut aliquid im
ΠΡΟϹ ΥΜΑϹ. ΕΠΙΠΟΘΩ ΓΑΡ ΙΔΙΝ ΥΜΑϹ ΙΝΑ ΤΙ ΜΕ
pertiam gratiae donū uobis spiritale ad confirman
ΤΑΔΩ ΧΑΡΕΙϹΜΑ ΥΜΙΝ· ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ· ΕΙϹ ΤΟ· ϹΤΗΡΕΧ
dos uos id est hoc est simul consolari
ΘΗΝΑΙ ΥΜΑϹ. ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΕϹΤΙΝ ϹΥΝΠΑΡΑΚΛΗΘΗΝΑΙ
in uobis per eam quae inuicem fidem uestrā
ΕΝ ΥΜΙΝ ΔΙΑ ΤΗϹ. ΑΛΛΗΛΟΙϹ ΤΗϹ ΠΙϹΤΕΩϹ. ΥΜΩΝ
atq; meam non arbitror autē uos ignorare
13 ΤΕ ΚΑΙ ΕΜΟΥ. ΟΥΚ ΟΙΟΜΑΙ ΔΕ ΥΜΑϹ ΑΓΝΟΕΙΝ
fratres quia saepe proposui uenire ad
ΑΔΕΛΦΟΙ· ΟΤΙ ΠΟΛΛΑΚΙϹ ΠΡΟΕΘΕΜΗΝ ΕΛΘΕΙΝ ΠΡΟϹ
uos et prohibitus sū usq; adhuc ut aliquem
ΥΜΑϹ. ΚΑΙ ΕΚΟΛΥΘΗΝ ΑΧΡΙ ΤΟΥ ΔΕΥΡΟ ΙΝΑ ΤΙΝΑ
fructum habeā in uobis sicut et in ceteris
ΚΑΡΠΟΝ ΕΧΩ ΕΝ ΥΜΙΝ· ΚΑΘΩϹ. ΚΑΙ ΕΝ ΤΟΙϹ. ΛΟΙ
gentibus graecis ac barbaris sapientibus
e ΠΟΙϹ. ΕΘΝΕϹΙΝ· ΕΛΛΗϹΙΝ ΤΕ ΚΑΙ· ΒΑΡΒΑΡΟΙϹ. ϹΟΦΟΙϹ
et insipientibus debitor sum ita quod
ΤΕ ΚΑΙ ΑΝΟΗΤΟΙϹ. ΟΦΕΙΛΕΤΗϹ ΕΙΜΕΙ ΟΥΤΩϹ. Ο·
in me promptū est et in uobis euangelizare
3 ΕΠΕΜΑΙ ΠΡΟΘΥΜΟΝ· ΚΑΙ ΕΝ ΥΜΙΝ ΕΥΑΓΓΕΛΕΙϹΑϹΘΑΙ
non enim erubesco super euangelium uirtus
16 z ΟΥ ΓΑΡ ΕΠΑΙϹΧΥΝΟΜΑΙ ΕΠΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ· ΔΥΝΑ
enim dī est omni credenti iudeo
3 ΜΕΙϹ ΓΑΡ ΘΥ ΕϹΤΙΝ· ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΙϹΤΕΥΟΝΤΙ ΙΟΥΔΑΙ
et graeco iustitia enim dī in eo
Ω· ΤΕ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙ ΔΙΚΑΙΟϹΥΝΗ ΓΑΡ ΘΥ ΕΝ ΑΥΤΩ
reuelatur ex fide in fidem sicut scriptum
ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ· ΕΚ ΠΙϹΤΕΩϹ ΕΙϹ ΠΙϹΤΙΝ ΚΑΘΩϹ ΓΕ
est iustus autem ex fide uiuit
iamba cut > ΓΡΑΠΤΑΙ· Ο ΔΕ ΔΙΚΑΙΟϹ. ΕΚ ΠΙϹΤΕΩϹ ΖΗϹΕΤΑΙ
reuelatur enim ira dī de celo in
ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΓΑΡ· ΟΡΓΗ· ΘΥ ΑΠΟ ΟΥΡΑΝΟΥ ΕΠΙ
omnē impietatē et iniustitia hominum eorū qui
ΠΑϹΑΝ ΑϹΕΒΙΑΝ ΚΑΙ ΑΔΙΚΙΑΝ ΤΩΝ· ΑΝΘΡΩΠΩΝ. ΤΩΝ
ueritatem in iustitia detinent & detinentiū quia quod
ΤΗΝ ΑΛΗΘΙΑΝ· ΕΝ ΑΔΙΚΙΑ· ΚΑΤΕΧΟΝΤΩΝ· ΟΤΙ· ΤΟ·
notū est dī manifestū est in illis
ΓΝΩϹΤΟΝ ΤΟΥ ΘΥ· ΦΑΝΕΡΟΝ ΕϹΤΙΝ ΕΝ ΑΥΤΟΙϹ

dš enim illis manifestauit Inuisibilia enim
Ο θς γαρ αυτοις · εφανερωσεν · Τα γαρ ορατα 20
eius a creatura mundi per ea quae facta sunt In
αυτου · απο κτισεως κοσμου τοις ποιημασειν νο
tellecta conspiciuntur sempiterna quoque eius uirtus
ουμενα καθοραται · Η τε αϊδιος αυτου · δυναμις
et diuinitas ita ut sint ipsi inexcusabiles
και θειοτης · εις το ειναι αυτους αναπολογη
quoniam cum cognouissent deum non sicut deum glorificauerunt
τους · Διοτι γνοντες τον · θν · ουχ ως · θν εδοξασαν
aut gratias egerunt sed euanuerunt in cogitationibus
Η ευχαριστησαν Αλλ εματαιωθησαν · εν τοις διαλο
suis et obscuratum est insipiens cor
γεισμοις · αυτων · και εσκοτεισθη · η · ασυνετος καρ
eorum dicentes esse sapientes stulti facti
δια · αυτων · Φασκοντες ειναι · σοφοι · εμωρανθη
sunt et mutauerunt gloriam incorruptibilis dei
σαν · Και ηλλαξαν την δοξαν του αφθαρτου θυ
in similitudinem imaginis corruptibilis hominis et
εν ομοιωματι ϊκονος · φθαρτου ανθρωπου · Και
uolucrum et quadrupedum et serpentium
πετεινων · Και τετραποδων · Και ερπετων
propter quod et tradidit illos deus in
Διο και παρεδωκεν αυτους ο θς · εν · ταις
desideria cordium eorum suorum in inmundi
επι θυμιαις των · καρδιων αυτων · Εις · ακαθαρ
tiam ut contumeliis adficiant corpora sua
σειαν · του ατειμαζεσθαι · τα σωματα αυτων
in semet ipsis qui commutauerunt ue
εν εαυτοις · Οιτινες μετηλλαξαν · την · αλη
ritatem dei in mendacio et coluerunt
θειαν του θυ εν τω ψευδει · Και · εσεβασθη
et seruierunt creaturae secus
σαν · Και ελατρευσαν · τη · κτισει · παρα · τον ·
creatorem qui est benedictus in saecu
κτεισαντα · Ος εστιν ευλογητος · εις τους αιω
la amen propterea tradidit illos
νας Αμην ·· Δια τουτο παρεδωκεν αυτους
dš in passiones ignominiae nam feminae
ο θς · εις παθη ατειμειας Αι τε γαρ θηλει
ai eorum immutauerunt naturalem usum
αι αυτων μετηλλαξαν · την · φυσικην χρη
in secus natura usum similiter
σιν εις την · παρα φυσιν · χρησειν · Ομοιως ·

autem et masculi relicto ter naturalem usum
ε ΔΕ ΚΑΙ ΟΙ ΑΡϹΕΝΕϹ ΑΦΕΝΤΕϹ ΤΗΝ ΦΥϹΙΚΗΝ ΧΡΗϹΕΙΝ

feminae exarserunt in desiderio suo eorum in
ΤΗϹ· ΘΗΛΕΙΑϹ· ΕΞΕΚΑΥΘΗϹΑΝ ΕΝ ΤΗ ΟΡΕΞΕΙ ΑΥΤΩΝ ΕΙϹ

invicem masculi in masculos ter turpitudinem
ΑΛΛΗΛΟΥϹ· ΑΡϹΕΝΕϹ ΕΝ ΑΡϹΕϹΙΝ ΤΗΝ· ΑϹΧΥΜΟϹΥΝΗΝ

operantes et mercedem quam oportuit
ΚΑΤΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΤΗΝ· ΑΝΤΕΙΜΙϹΘΙΑΝ ΗΝ ΕΔΕΙ

erroris sui eorum in semet ipsos recipientes
ΤΗϹ ΠΛΑΝΗϹ ΑΥΤΩΝ ΕΝ ΕΑΥΤΟΙϹ· ΑΝΤΕΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΕϹ

et sicut non probaverunt deum habere in
ΚΑΙ ΚΑΘΩϹ ΟΥΚ ΕΔΟΚΕΙΜΑϹΑΝ ΤΟΝ ΘΝ ΕΧΕΙΝ ΕΝ

notitia tradidit illos deus in repro
ΕΠΙΓΝΩϹΕΙ ΠΑΡΕΔΩΚΕΝ ΑΥΤΟΥϹ Ο ΘϹ· ΕΙϹ· ΑΔΟΚΙ

bum sensum facere quae non conveniunt non convenientia quae non convenientia re
ΜΟΝ· ΝΟΥΝ ΠΟΙΕΙΝ ΤΑ ΜΗ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ· ΠΕ

pletos omni iniquitate malitia fornicatione
ΠΛΗΡΩΜΕΝΟΥϹ ΠΑϹΗ ΑΔΙΚΙΑ ΚΑΚΙΑ· ΠΟΡΝΙΑ

avaritia plenos invidia homicidiis contentione
3 ΠΛΕΟΝΕΞΙΑ· ΜΕΤΟΥϹ ΦΘΟΝΟΥ· ΦΟΝΩΝ ΕΡΙΔΑϹ

dolo malignitate susurratores detractatores
ΔΟΛΟΥ ΚΑΚΟΗΘΕΙΑϹ· ΨΙΘΥΡΕΙϹΤΑϹ· ΚΑΤΑΛΑΛΟΥϹ

deo odibiles contumeliosos superbos elatos
ΘΕΟϹΤΥΓΕΙϹ ΥΒΡΙϹΤΑϹ ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΥϹ· ΑΛΑΖΟ

inventores malorum parentibus inoboedientes
ΝΑϹ· ΕΦΕΥΡΕΤΑϹ ΚΑΚΩΝ· ΓΟΝΕΥϹΕΙΝ· ΑΠΙΘΕΙϹ·

insensatos insipientes incompositos sine affectione sine misericordia
ΑϹΥΝΕΤΟΥϹ ΑϹΥΝΘΕΤΟΥϹ· ΑϹΤΟΡΓΟΥϹ· ΑΝΕΛΕΗ

cordia et elemosina qui cum qui iustitiam dei cogno
ΜΟΝΑϹ ΟΙΤΙΝΕϹ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ· ΤΟΥ· ΘΥ ΕΠΙ

scentes ter non cognoverunt intellexerunt quoniam qui ta
ΓΝΟΝΤΕϹ· ΟΥΚ ΕΓΝΩϹΑΝ· ΟΤΙ ΤΑ ΟΙ ΤΑ· ΤΟΙ

lia agentes ter tum digni morte sunt non so
ΑΥΤΑ ΠΡΑϹϹΟΝΤΕϹ· ΑΞΙΟΙ ΘΑΝΑΤΟΥ ΕΙϹΙΝ· ΟΥ ΜΟ

lum qui ea faciunt sed et qui consentiunt
ΝΟΝ· ΑΥΤΑ ΠΟΙΟΥϹΕΙΝ· ΑΛΛΑ ΚΑΙ ϹΥΝΕΥΔΟΚΟΥ

facientibus propter quod inexcusabilis
c. 2. 11 ϹΙΝ ΤΟΙϹ ΠΡΑϹϹΟΥϹΕΙΝ >> ΔΙΟ· ΑΝΑΠΟΛΟΓΗΤΟϹ

es o homo omnis qui iudicas in quo
ΕΙ· Ω ΑΝΘΡΩΠΕ· ΠΑϹ· Ο ΚΡΙΝΩΝ· ΕΝ· Ω·

enim iudicas alium te ipsum condemnas
ΓΑΡ ΚΡΙΝΕΙϹ ΤΟΝ ΕΤΕΡΟΝ· ϹΕΑΥΤΟΝ ΚΑΤΑΚΡΙΝΕΙϹ.

eadem enim agis qui iudicas scimus autem
ΤΑ ΓΑΡ ΑΥΤΑ ΠΡΑϹϹΕΙϹ· Ο· ΚΡΙΝΩΝ· ΟΙΔΑΜΕΝ ΔΕ

ρωμαιουϲ

qm iudicium dī est fm ueritatē in eos
ΟΤΙ ΤΟ ΚΡΙΜΑ ΤΟΥ ΘΥ ΕϹΤΙΝ ΚΑΤΑ ΑΛΗΘΙΑΝ ΕΠΙ
talia agentes existimas autē hoc
ΤΟΥϹ· ΤΑ ΤΟΙΑΥΤΑ ΠΡΑϹϹΟΝΤΑϹ. ΛΟΓΙΖΗ ΔΕ ΤΟΥΤΟ
o homo qui iudicas talia agentes
Ω ΑΝΘΡΩΠΕ· Ο ΚΡΙΝΩΝ ΤΟΥϹ ΤΑ ΤΟΙΑΥΤΑ ΠΡΑϹϹΟΝ
et facis ea quia tu effugies iudi
ΤΑϹ· ΚΑΙ ΠΟΙΩΝ ΑΥΤΑ· ΟΤΙ ϹΥ· ΕΚΦΕΥΞΗ· ΤΟ ΚΡΙ
cium dī an autē diuitias bonitatis l. suauitatis
ΜΑ· ΤΟΥ ΘΥ· Η ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ· ΤΗϹ ΧΡΗϹΤΟΤΗΤΟϹ
eius et patientiae et longanimitatis
ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗϹ· ΑΝΟΧΗϹ· ΚΑΙ ΤΗϹ· ΜΑΚΡΟΘΥΜΙΑϹ.
contemnis ignorans qm bonitas dī
ΚΑΤΑΦΡΟΝΕΙϹ ΑΓΝΩΝ ΟΤΙ ΤΟ ΧΡΗϹΤΟΝ· ΤΟΥ ΘΥ
ad penitentiam te adducit fm l. uero duritiā
ΕΙϹ· ΜΕΤΑΝΟΙΑΝ ϹΕ ΑΓΕΙ ΚΑΤΑ ΔΕ ΤΗΝ· ϹΚΛΗΡΟ
tuā et impenitens cor thesaurizas
ΤΗΤΑ· ϹΟΥ ΚΑΙ ΑΜΕΤΑΝΟΗΤΟΝ ΚΑΡΔΙΑΝ· ΘΗϹΑΥΡΙ
as tibi iram in die irae et reuela
ΖΕΙϹ ϹΕΑΥΤΩ ΟΡΓΗΝ ΕΝ ΗΜΕΡΑ ΟΡΓΗϹ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛ
tionis iusti iudicii dī qui reddet
ΥΨΕΩϹ· ΔΙΚΑΙΟΚΡΙϹΙΑϹ ΤΟΥ ΘΥ· ΟϹ· ΑΠΟΔΩϹΕΙ
unicuiq; secundū opera sua his quidē qui· fm
ΕΚΑϹΤΩ ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΡΓΑ ΑΥΤΟΥ· ΤΟΙϹ ΜΕΝ ΚΑΘΥ
patientiam operis boni gloriā et honorē et
ΠΟΜΟΝΗΝ· ΕΡΓΟΥ ΑΓΑΘΟΥ ΔΟΞΑΝ ΚΑΙ ΤΙΜΗΝ ΚΑΙ
incorruptionē quaerentibus uitam aeternam his l. uero
ΑΦΘΑΡϹΙΑΝ ΖΗΤΟΥϹΙΝ ΖΩΗΝ ΑΙΩΝΙΟΝ· ΤΟΙϹ ΔΕ
ex contentione st et diffidentibus ueritati creden
ΕΞ ΕΡΕΙΘΙΑϹ ΚΑΙ ΑΠΕΙΘΟΥϹΕΙΝ ΤΗ ΑΛΗΘΙΑ ΠΕΙ
tibus l. consentientibus autē l. uero iniquitati ira et idignatio
ΘΟΜΕΝΟΙϹ· ΔΕ· ΤΗ· ΑΔΙΚΙΑ· ΟΡΓΗ· ΚΑΙ ΘΥΜΟϹ
tribulatio et angustia in omnem animā
ΘΛΙΨΙϹ· ΚΑΙ· ϹΤΕΝΟΧΩΡΙΑ· ΕΠΙ ΠΑϹΑΝ ΨΥΧΗΝ
hominis operantis malum .. iu
ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΤΟΥ ΚΑΤΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥ ΤΟ ΚΑΚΟΝ· ΙΟΥ
daeo primum et graeco gloria autē
ΔΑΙΩ ΤΕ ΠΡΩΤΟΝ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΗ· ΔΟΞΑ ΔΕ v. 10
et honor et pax l operanti bo
ΚΑΙ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ ΤΩ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩ ΤΟ ΑΓΑ
num omni .. iudaeo primum et graeco non
ΘΟΝ ΠΑΝΤΙ ΙΟΥΔΑΙΩ ΤΕ ΠΡΩΤΟΝ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙ· ΟΥ
enim est personarum acceptio apud dm quicūq;
ΓΑΡ ΕϹΤΙΝ ΠΡΟϹΩΠΟΛΗΜΨΙΑ ΠΑΡΑ ΤΩ ΘΩ· ΟϹΟΙ

Προς

enim sine lege peccaverunt sine lege et peribunt
ΓΑΡ ΑΝΟΜΩΣ ΗΜΑΡΤΟΝ ΑΝΟΜΩΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΟΥΝΤΑΙ
et quicunq; in lege peccaverunt per legem iudica
ΚΑΙ ΟΣΟΙ ΕΝ ΝΟΜΩ ΗΜΑΡΤΟΝ ΔΙΑ ΝΟΜΟΥ ΚΡΙΘΗ
buntur non enim auditores legis iusti sunt apud
ʒ ΣΟΝΤΑΙ ΟΥ ΓΑΡ ΟΙ ΑΚΡΟΑΤΑΙ ΝΟΜΟΥ ΔΙΚΑΙΟΙ ΠΑ
deum sed factores legis iustificabuntur
ΡΑ ΤΩ ΘΩ ΑΛΛΑ ΠΟΙΗΤΑΙ ΝΟΜΟΥ ΔΙΚΑΙΩΘΗΣΟΝΤΑΙ
apud deum cum enim et gentes quae non legem
ΠΑΡΑ ΘΩ· ΟΤΑΝ ΔΕ ΤΑ ΕΘΝΗ ΤΑ ΜΗ· ΝΟΜΟΝ
non habent naturaliter legis sunt faciunt eiusmodi
ΕΧΟΝΤΑ· ΦΥΣΕΙ ΤΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΟΙΟΥΣΕΙΝ ΟΙ ΤΟΙΟΥ
legem non habentes ipsi sibi sunt lex
ΤΟΙ ΝΟΜΟΝ ΜΗ ΕΧΟΝΤΕΣ ΕΑΥΤΟΙΣ ΕΙΣΙΝ ΝΟΜΟΣ·
qui ostendunt opus legis
ΟΙΤΙΝΕΣ ΕΝΔΙΚΝΥΝΤΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ
scriptum in cordibus suis testimonium
ΓΡΑΠΤΟΝ ΕΝ ΤΑΙΣ· ΚΑΡΔΙΑΙΣ ΑΥΤΩΝ· ΣΥΝΜΑΡΤΥ
reddente conscientia illorum et inter se
ΡΟΥΣΗΣ ΤΗΣ ΣΥΝΙΔΗΣΕΩΣ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΞΥ
invicem cogitationibus accusantibus
ΑΛΛΗΛΩΝ ΤΩΝ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΝ
aut et tam excusantib; t defendentib; t respondentib; tum die
ΤΩΝ· Η ΚΑΙ ΑΠΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΝ ΕΝ ΗΜΕΡΑ
cum iudicabit deus
ΟΤΕ ΚΡΙΝΙ Ο ΘΣ

- circumcisio tua praeputium facta est si igitur
Η περιτομη σου ακροβυστια γεγονεν· Εαν ουν

praeputium iustitias legis custodiat nonne
η· ακροβυστια· δικαιωματα· του νομου· φυλασση Ουχι

praeputium eius in circumcisionem reputa
Η ακροβυστια αυτου εις περιτομην λογεις

tabitur et iudicabit legem consummans te
θησεται· Και κρινει τον· νομον τελουσα σε

qui per litteram et circumcisionem praevarica
τον· δια γραμματος· και περιτομης παρα

torem legis non enim qui in .. manifesto
βατην νομου· Ου γαρ· ο εν εν τω· φανερω

- iudaeus est neque quae in manifesto in car
ιουδαιος εστιν· ουδε Η εν τω φανερω εν σαρ

ne circumcisio sed qui in absconso ..iu
κει περιτομη Αλλα ο εν τω· κρυπτω ιου

daeus et circumcisio cordis qui spiritu non
δαιος. Και περιτομη καρδιας. Ος πνι· ου

littera cuius laus non ex hominibus
γραμματει· Ου ο επαινος· ουκ εξ ανθρωπων

sed ex deo quid ergo amplius ..iudaeo
Αλλ εκ θυ· Τι ουν το περισσον του ιου C. 3. III

dist quae ut ilitas circumcisionis
δαιου Η τεις. ω φελια. της περιτομης.

multum per omnem modum primum quidem
Πολυ κατα παντα τροπον Πρωτον μεν

quid credita sunt illis ad eos eloquia dei quid enim si
ΟΤΙ ΕΠΙϹΤΕΥΘΗϹΑΝ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΘΥ· ΤΙ ΓΑΡ ΕΙ

discrediderunt quidam numquid infidelitas fore illorum
ΗΠΙϹΤΗϹΑΝ ΤΙΝΕϹ· ΜΗ Η ΑΠΙϹΤΙΑ ΑΥΤΩΝ ΤΗΝ

fidem dei evacuabit absit esto enim
3 1 ΠΙϹΤΙΝ ΤΟΥ ΘΥ ΚΑΤΑΡΓΗϹΕΙ· ΜΗ ΓΕΝΟΙΤΟ·· ΕϹΤΩ ΓΑΡ

deus verax omnis autem homo mendax
Ο ΘϹ ΑΛΗΘΗϹ ΠΑϹ ΔΕ ΑΝΘΡΩΠΟϹ ΨΕΥϹΤΗϹ·

sicut scriptum est quo tu iustificeris in
> ΚΑΘΩϹ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ· ΟΠΩϹ ΑΝ ΔΙΚΑΙΩΘΗϹ ΕΝ ΤΟΙϹ

sermonibus tuis et vincas in iudicando te cum iudicaveris
verbis ΛΟΓΟΙϹ ϹΟΥ· ΚΑΙ ΝΕΙΚΗϹΗϹ ΕΝ ΤΩ· ΚΡΙΝΕϹΘΑΙ ϹΕ

si autem iniquitas nostra iustitiam dei commen
ΕΙ ΔΕ Η ΑΔΙΚΙΑ ΗΜΩΝ ΔΙΚΑΙΟϹΥΝΗΝ ΘΥ ϹΥΝΙϹ

dat quid dicemus numquid iniquus deus qui in
reddi scalcoc ΤΗϹΙΝ· ΤΙ ΕΡΟΥΜΕΝ ΜΗ ΑΔΙΚΟϹ Ο ΘϹ· Ο ΕΠΙ

fert iram secundum hominem dico
ΦΕΡΩΝ ΤΗΝ ΟΡΓΗΝ· ΚΑΤΑ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΛΕΓΩ >>

absit alioquin quomodo iudicabit deus mundum
ΜΗ ΓΕΝΟΙΤΟ· ΕΠΕΙ ΠΩϹ· ΚΡΙΝΕΙ Ο ΘϹ ΤΟΝ ΚΟϹΜΟΝ

si enim veritas dei in meo mendacio
ΕΙ ΓΑΡ Η ΑΛΗΘΙΑ ΤΟΥ ΘΥ ΕΝ ΤΩ ΕΜΩ ΨΕΥϹΜΑΤΙ

abundavit in gloriam ipsius quid adhuc
ΕΠΕΡΙϹϹΕΥϹΕΝ· ΕΙϹ ΤΗΝ ΔΟΞΑΝ ΑΥΤΟΥ ΤΙ ΕΤΕΙ

et ego tamquam peccator iudicor et non
ΚΑ ΓΩ ΩϹ ΑΜΑΡΤΩΛΟϹ ΚΡΙΝΟΜΑΙ· ΚΑΙ ΜΗ

sicut blasphemamur et sicut dicunt
ΚΑΘΩϹ ΒΛΑϹΦΗΜΟΥΜΕΘΑ· ΚΑΙ ΚΑΘΩϹ ΦΑϹΕΙΝ

quidam nos dicere faciamus mala
ΤΙΝΕϹ· ΗΜΑϹ ΛΕΓΙΝ· ΠΟΙΗϹΩΜΕΝ ΤΑ· ΚΑΚΑ

ut veniant bona quorum damnatio ius
ΙΝΑ ΕΛΘΗ ΤΑ ΑΓΑΘΑ· ΩΝ ΤΟ ΚΡΙΜΑ ΕΝΔΙ

ta est quid ergo tenemus amplius
ΚΟΝ ΕϹΤΙΝ ΤΙ ΟΥΝ ΠΡΟΚΑΤΕΧΟΜΕΝ ΠΕΡΙϹ

us causati sumus enim iudaeos et graecos
ϹΟΝ· ΗΤΕΙΑϹΑΜΕΘΑ ΓΑΡ ΙΟΥΔΑΙΟΥϹ ΤΕ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΑϹ

omnes sub peccato esse sicut scriptum est
ΑΠΑΝΤΑϹ ΥΦ ΑΜΑΡΤΙΑΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΩϹ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ >>

quia non est iustus quisquam unus non est
> ΟΤΙ ΟΥΚ ΕϹΤΙΝ ΔΙΚΑΙΟϹ ΟΥΔΕ ΕΙϹ ΟΥΚ ΕϹΤΙΝ

intellegens non est quaerens deum omnes
> ϹΥΝΙΩΝ ΟΥΚ ΕϹΤΙΝ ΕΚΖΗΤΩΝ ΤΟΝ ΘΝ· ΠΑΝΤΕϹ

declinaverunt simul inutiles facti sunt non est faciens faciat
> ΕΞΕΚΛΙΝΑΝ· ΑΜΑ ΗΧΡΕΩΘΗϹΑΝ· ΟΥΚ ΕϹΤΙΝ ΠΟΙΩΝ

>>> ρωμαιους >>>

bonum non est usque ad unum sepulcr[um] patens
χρηστοτητα Ουκ εστιν εως ενος Ταφος ανεωγ
guttur eorum linguis suis
μενος ο λαρυγξ αυτων Ταις γλωσσαις αυτων
dolose agebant .. uenenu[m] aspidu[m] est .. sub labiis eorum
εδολειουσαν ιος ασπειδων υπο τα χιλη αυτων
quor[um] os maledictione et amaritudine plenu[m] e[st]
Ων το στομα αρας και πικριας γεμει >>>
ueloces pedes eorum ad effundendu[m] sanguine[m] contritio
Οξεις οι ποδες αυτων εκχεαι αιμα Συντριμμα
et infelicitas in uiis eorum et uiam
και ταλαιπωρια εν ταις οδοις αυτων και οδον
.. pacis non cognouerunt non est timor d[e]i
ιρηνης ουκ εγνωσαν Ουκ εστιν φοβος θυ απεν
ante oculos suos eorum scimus autem
αντει των οφθαλμων αυτων Οιδαμεν δε
q[uonia]m q[uae]cu[mque] lex dicit his qui in lege s[unt]
Οτι οσα ο νομος λεγει Τοις εν τω νομω
dicit ut omne os obstruatur et subditur
λεγει ινα παν στομα φραγη και υποδικος
fiat omnis mundus d[e]o q[uonia]m q[ui]a non
γενηται Πας ο κοσμος τω θω Διοτι ου
iustificabitur ex operibus legis omnis caro
δικαιωθησεται εξ εργων νομου Πασα σαρξ
coram illo per legem cognitio est
ενωπιον αυτου Δια γαρ νομου επιγνωσεως
peccati nunc aute[m] sine lege iustitia
αμαρτιας Νυνι δε χωρις νομου δικαιοσυ
d[e]i p[er] fidem Ihu xpi in omnes et
νη θυ δια πιστεως ιηυ χρυ εις παντας και
manifestata testificata a
επι παντας πεφανερωται μαρτυρουμενη υπο
lege et prophetis iustitia
q του νομου και των προφητων >> Δικαιοσυνη
autem d[e]i p[er] fidem Ihu xpi in omnes et sup[er]
δε θυ δια πιστεως ιηυ χρυ εις παντας και επι
omnes credentes q[ui] credunt non enim est
παντας τους πιστευοντας Ου γαρ εστιν
distinctio omnes enim peccauerunt et egent
don διαστολη Παντες γαρ ημαρτον και υστε
gloriae d[e]i iustificati
ρουνται της δοξης του θυ Δικαιουμενοι
gratis p[er] ipsius gratia[m] per redemptio
δωραιαν τη α του χαριτι δια της απολυ
nem q[uae] e[st] in xpo Ihu quem proposuit d[eu]s
τρωσεως της εν χρω ιυ Ον προεθετο ο θς

propitiatorem per fidem in illius sanguine ad
ἱλαϲτηριον δια πιϲτεωϲ εν τω αυτου αιματι ειϲ.
ostentionem iustitiae suae in hoc tempore
ενδιξιν τηϲ δικαιοϲυνηϲ. αυτου. εν τω νυν καιρω
ut sit ipse iustus iustificans eum qui ex
ειϲ το ειναι αυτον δικαιον. δικαιουντα τον εκ
fide ÷ ubi ÷ ergo gloriatio tua exclusa
πιϲτεωϲ Που ουν η. καυχηϲιϲ ϲου. εξεκλειϲ
est per quam legem factorum non sed
θη δια ποιου νομου. των. εργων. Ου. Αλλα
per legem fidei arbitramur enim iustificari
δια νομου πιϲτεωϲ. Λογειζομεθα γαρ δικαιουϲ
hominem per fidem sine operibus legis
θαι ανθρωπον δια πιϲτεωϲ. χωριϲ εργων νομου
an iudaeorum deus tantum nonne et gentium
Η ιουδαιων ο θϲ. μονον. Ουχι και εθνων
utique et gentium siquidem unus deus qui iustifica
κατα λουκαν Ναι και εθνων. Επειπερ ειϲ, ο θϲ. οϲ δικαι
bit circumcisionem ex fide et praeputium
ωϲει περιτομην εκ πιϲτεωϲ. και. ακροβυϲτιαν
per fidem legem ergo destruimus
δια τηϲ πιϲτεωϲ. >> Νομον ουν καταργουμεν
per fidem absit sed legem
δια τηϲ πιϲτεωϲ. Μη γενοιτο. Αλλα νομον
statuimus quid ergo dicemus invenisse abraam
C. 4. ιϲτανομεν. Τι ουν. ερουμεν. ευρηκεναι αβρααμ
patrem nostrum secundum carnem si enim abra
τον. πατερα ημων κατα ϲαρκα. Ει γαρ. αβρα
am ex operibus iustificatus est habet gloriam
e αμ. εξ εργων εδικαιωθη εχει καυχημα
sed non apud deum quid enim scriptura dicit
Αλλ ου προϲ θν. Τι γαρ η. γραφη λεγει
credidit abraham deo et reputatum est
in genesi > Επιϲτευϲεν αβρααμ τω θω και ελογειϲθη
ei ad iustitiam autem qui operatur operanti
> αυτω ειϲ. δικαιοϲυνην Τω δε. εργαζομενω
merces non imputatur secundum gratiam sed
ο μιϲθοϲ. ου. λογιζεται κατα χαριν. Αλλα
secundum debitum ei vero autem non operanti et qui non operatur
κατα οφειλημα Τω δε μη εργαζομενω
credenti autem in i. apost.. iustificantem impium
q: Πιϲτευοντι δε. επι τον δικαιουντα τον. αϲεβη

> > > plenadiore > > >

reputatur fides eius ad iustitiam sicut et
λογιζεται η πιστις αυτου εις δικαιοσυνην καθως και
dauid . dicit beatitudinem hominis cui ds
ο δαυιδ λεγει τον · μακαρισμον του ανου · ω ο θς
acceptofecit & reputat iustitiam sine operibus
λογειζεται δικαιοσυνην χωρις εργων · > > > >
beati quorum remissae sunt iniquitates et quorum
μακαριοι ων · αφεθησαν · αι · ανομιαι και · ων
tecta sunt peccata beatus uir cui
επεκαλυφθησαν : αι · αμαρτιαι · μακαριος · ανηρ ου
non imputabit dns peccatum beatitudo
ου μη λογεισηται κς · αμαρτιαν > > ο · μακαρισ
ergo haec in circumcisionem est an et in
μος ουν ουτος · επι την περιτομην η και · επι
praeputium to dicimus enim quia deputata est
την · ακροβυστιαν · · λεγομεν γαρ · οτι ελογεισθη
abrahae fides ad iustitiam quomodo ergo
τω · αβρααμ η πιστις εις δικαιοσυνην πως ουν
est deputata est in circumcisione an in praeputio
ελογεισθη · εν περιτομη · η εν · ακροβυστια
non in circumcisione sed in praeputio et
ουκ εν περιτομη αλλ εν ακροβυστια και
signum accepit circumcisionis signaculum iustitiae
σημειον · ελαβεν περιτομης σφραγειδα δια
iustitiae fidei quae est in praeputio
της · δικαιοσυνης · της πιστεως της εν · ακροβυσ
in constituendo eum patrem omnium
τια · εις το ειναι αυτον πατερα παντων · των ·
credentium per praeputium ut reputa
πιστευοντων · δια · ακροβυστιας · εις το λογεισ
tur et illis in iustitiam et pa
θηναι και αυτοις την δικαιοσυνην · και πα
trem circumcisionis eis non ex circumcisione
τερα περιτομης · τοις ουκ εκ περιτομης
tantum sed et his qui sectantur
μονον · αλλα και τοις · στοιχουσειν τοις ·
uestigia quae est in praeputio fidei
ιχνεσειν της · εν · ακροβυστια πιστεως του
patris nri abrahe non enim per legem
πρς ημων · αβρααμ · > > ου γαρ δια νομου
promissio i. data abrahae aut semini
η · επαγγελια · τω · αβρααμ · η · τω · σπερματι
eius ut haeres esset mundi
αυτου το · κληρονομον αυτον ειναι κοσμου

sed per iustitiam fidei Si enim qui ex
ΑΛΛΑ ΔΙΑ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ. ΕΙ ΓΑΡ ΟΙ ΕΚ

lege sunt heredes sunt et euacuata est inanita ÷ fides et
z ΝΟΜΟΥ ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΚΑΙΝΩΤΑΙ Η ΠΙΣΤΙΣ ΚΑΙ

abolita ÷ promissio lex enim iram
ΚΑΤΗΡΓΗΤΑΙ Η ΕΠΑΓΓΕΛΙΑ. Ο ΓΑΡ ΝΟΜΟΣ ΟΡΓΗΝ

operatur ubi enim non est lex nec
ΚΑΤΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΠΟΥ ΓΑΡ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΝΟΜΟΣ. ΟΥΔΕ

praeuaricatio ideo ex fide ut secundum
ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΕΚ ΠΙΣΤΕΩΣ ΙΝΑ ΚΑΤΑ

gratiam in esse firmam promissionem ut sit firma
ΧΑΡΙΝ. ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΝΑΙ ΒΕΒΑΙΑΝ ΤΗΝ. ΕΠΑΓΓΕΛΕΙΑΝ promissio

omni semini non ei qui ex lege ÷
1 ΠΑΝΤΕΙ ΤΩ ΣΠΕΡΜΑΤΙ. ΟΥ ΤΩ. ΕΚ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

sed ei qui ex fide ÷ abrahae qui est pater
ΑΛΛΑ ΤΩ ΕΚ ΠΙΣΤΕΩΣ. ΑΒΡΑΑΜ. ΟΣ ΕΣΤΙΝ ΠΗΡ

omnium nostrum sicut scriptum est ÷ quia patrem
in genesi ΠΑΝΤΩΝ ΗΜΩΝ ΚΑΘΩΣ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ. ΟΤΙ ΠΑΤΕΡΑ

multarum gentium posui te ante eum cui
& e ΠΟΛΛΩΝ. ΕΘΝΩΝ ΤΕΘΕΙΚΑ ΣΕ. ΚΑΤΕΝΑΝΤΙ ΟΥ

credidisti deo uiuificantem quod uiuificat mortuos
ΕΠΙΣΤΕΥΣΑΣ. ΘΩ ΤΟΥ ΖΩΟΠΟΙΟΥΝΤΟΣ. ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ

et uocanti uel uocat ea quae non sunt uel non consistentia tamquam ea quae sunt uel consistentia et essentialia
ΚΑΙ ΚΑΛΟΥΝΤΟΣ ΤΑ ΜΗ ΟΝΤΑ. ΩΣ. ΟΝΤΑ

qui contra spem in spe credidit in fiducia ut fieret
e ΟΣ ΠΑΡΕΛΠΙΔΑ ΕΦΕΛΠΙΔΕΙ ΕΠΙΣΤΕΥΣΕΝ. ΕΙΣ ΤΟ ΓΕ

eum patrem uel patre multarum gentium secundum quod
ΝΕΣΘΑΙ ΑΥΤΟΝ ΠΡΑ. ΠΟΛΛΩΝ ΕΘΝΩΝ. ΚΑΤΑ ΤΟ

dictum ÷ sic erit semen tuum
ΕΙΡΗΜΕΝΟΝ .>> ΟΥΤΩΣ ΕΣΤΑΙ ΤΟ. ΣΠΕΡΜΑ. ΣΟΥ

ως οι αστερες του ουρανου και
sicut stellae caeli et και το αμμον της θαλασσης et non infirmatus
ȝ. ΚΑΙ ΜΗ ΑΣΘΕΝΗΣΑΣ

in fide non considerauit suum corpus
ΕΝ ΤΗ ΠΙΣΤΙ ΟΥ ΚΑΤΕΝΟΗΣΕΝ ΤΟ ΕΑΥΤΟΥ ΣΩΜΑ

emortuum cum centum fere annos esset
ϋπαρχων ΝΕΝΕΚΡΩΜΕΝΟΝ ΕΚΑΤΟΝΤΑ ΕΤΗΣ ΠΟΥ ϋΠΑΡΧΩΝ

et emortuam uuluam o sarrae in
e ΚΑΙ ΤΗΝ ΝΕΚΡΩΣΙΝ. ΤΗΣ. ΜΗΤΡΑΣ ΣΑΡΡΑΣ. ΕΙΣ.

repromissionem dei non haesitauit uel [illegible] diffi
ΤΗΝ. ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝ ΤΟΥ ΘΥ. ΟΥ ΔΙΕΚΡΙΘΗ. ΤΗ. ΑΠΙΣ

dentia sed confortatus ÷ uel potentatus ÷ fide dans gloriam
ΤΙΑ. ΑΛΛ ΕΝΔΥΝΑΜΩΘΗ ΤΗ. ΠΙΣΤΙ. ΔΟΥΣ. ΔΟΞΑΝ

deo plenissime sciens quia quod promisit
ΤΩ. ΘΩ. ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΘΕΙΣ. ΟΤΙ Ο. ΕΠΗΓΓΕΛΤΑΙ

promdore

potens est et facere propter quod deputatum est illi
ΔΥΝΑΤΟϹ ΕϹΤΙΝ ΚΑΙ ΠΟΙΗϹΑΙ · ΔΙΟ ΕΛΟΓΙϹΘΗ ΑΥΤΩ

ad iustitiam non est scriptum autem tantum propter ipsum
ΕΙϹ ΔΙΚΑΙΟϹΥΝΗΝ · ΟΥΚ ΕΓΡΑΦΗ · ΔΕ · ΜΟΝΟΝ ΔΙΑΥΤΟΝ

quia reputatum est illi sed et propter nos quibus
ΟΤΙ ΕΛΟΓΙϹΘΗ · ΑΥΤΩ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙ ΗΜΑϹ · ΟΙϹ

futuro reputabitur credentibus in eum qui suscitavit
ΜΕΛΛΕΙ ΛΟΓΕΙΖΕϹΘΑΙ ΤΟΙϹ · ΠΙϹΤΕΥΟΥϹΕΙΝ · ΕΠΙ ΤΟΝ ·

resurgente [illegible] ihm dnm nrm ex mortuis qui
ΕΓΕΙΡΑΝΤΑ · ΙΗΝ · ΤΟΝ ΚΝ ΗΜΩΝ ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ · ΟϹ

traditus est propter delicta nra et
ΠΑΡΕΔΟΘΗ ΔΙΑ · ΤΑ · ΠΑΡΑΠΤΩΜΑΤΑ ΗΜΩΝ · ΚΑΙ

resurrexit propter iustificationem nostram iustifica
ΗΓΕΡΘΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΚΑΙΩϹΕΙΝ ΗΜΩΝ · ΔΙΚΑΙΩ C. 5. V.

ti igitur ex fide pacem habeamus ad
ΘΕΝΤΕϹ ΟΥΝ · ΕΚ ΠΙϹΤΕΩϹ ΙΡΗΝΗΝ ΕΧΟΜΕΝ ΠΡΟϹ

dm per dnm nrm ihm xpm per quem et
ΤΟΝ · ΘΝ · ΔΙΑ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΥ ΔΙ ΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ

accessum habuimus per fidem in gratiam istam
ΠΡΟϹΑΓΩΓΙΝ ΕϹΧΗΚΑΜΕΝ · ΕΙϹ ΤΗΝ ΧΑΡΙΝ ΤΑΥΤΗΝ

in qua stamus et gloriamur in
ΕΝ Η ΕϹΤΗΚΑΜΕΝ ΚΑΙ ΚΑΥΧΩΜΕΘΑ ΕΦΕΛ

spe gloriae di non solum autem sed
ΠΙΔΙ · ΤΗϹ · ΔΟΞΗϹ ΤΟΥ ΘΥ · ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΔΕ ΑΛ

et gloriamur in tribulationibus scientes
ΛΑ ΚΑΙ ΚΑΥΧΩΜΕΘΑ · ΕΝ ΤΑΙϹ ΘΛΙΨΕϹΙΝ ΕΙΔΟΤΕϹ

quod tribulatio patientiam operatur
c ΟΤΙ Η ΘΛΙΨΕΙϹ ΥΠΟΜΟΝΗΝ ΚΑΤΕΡΓΑΖΕΤΑΙ · Η ΔΕ

patientia hr probationem probatio vero spem
c ΥΠΟΜΟΝΗ ΔΟΚΕΙΜΗΝ · Η · ΔΕ ΔΟΚΕΙΜΗ ΕΛΠΙΔΑ

spes autem non confundit non erubescit quia caritas di
c Η ΔΕ ΕΛΠΙϹ ΟΥ ΚΑΤΑΙϹΧΥΝΕΙ · ΟΤΙ Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΘΥ

diffusa est in cordibus nostris per spm sem
ΕΚΚΕΧΥΤΑΙ ΕΝ ΤΑΙϹ ΚΑΡΔΙΑΙϹ ΗΜΩΝ ΔΙΑ ΠΝϹ ΑΓΙΟΥ

datum nobis ut quid enim xps existentibus
ʒ ΤΟΥ ΔΟΘΕΝΤΟϹ ΗΜΙΝ · ΕΙϹ ΤΙ ΓΑΡ ΧΡϹ · ΟΝΤΩΝ

nobis infirmis adhuc secundum tempus pro im
ʒ ΗΜΩΝ · ΑϹΘΕΝΩΝ ΑΙΤΕΙ ΚΑΤΑ ΚΑΙΡΟΝ ΥΠΕΡ ΑϹΕ

piis mortuus est vix enim pro iusto quis
ʒ e ΒΙΩΝ · ΑΠΕΘΑΝΕΝ · ΜΟΛΕΙϹ ΓΑΡ ΥΠΕΡ ΔΙΚΑΙΟΥ ΤΙϹ ·

moritur nam pro bono forsitan quis
ΑΠΟΘΑΝΕΙΤΑΙ · ΥΠΕΡ · ΓΑΡ · ΤΟΥ ΑΓΑΘΟΥ · ΤΑΧΑ · ΤΙϹ

audeat mori commendat autem sua
ΚΑΙ ΤΟΛΜΑ ΑΠΟΘΑΝΕΙΝ — CΥΝΙCΤΗCΙΝ ΔΕ · ΤΗΝ · ΕΑΥ

caritatem deus in nobis quoniam adhuc pecca
ΤΟΥ · ΑΓΑΠΗΝ Ο ΘC ΕΙC ΗΜΑC. ΟΤΙ ΕΙ ΑΙΤΕΙ · ΑΜΑΡ

toribus subsistentibus nobis xpistus pro nobis mortuus est
q ΤΩΛΩΝ · ΟΝΤΩΝ ΗΜΩΝ ΧΡC ΥΠΕΡ ΗΜΩΝ. ΑΠΕΘΑΝΕΝ

multo magis iustificati nunc in sanguine
ΠΟΛΛΩ ΜΑΛΛΟΝ ΔΙΚΑΙΩΘΕΝΤΕC. ΝΥΝ · ΕΝ ΤΩ · ΑΙΜΑΤΙ

ipsius salui erimus et saluabimur per ipsum ab ira
ΑΥΤΟΥ · CΩΘΗCΟΜΕΘΑ ΔΙΑΥΤΟΥ ΑΠΟ ΤΗC · ΟΡΓΗC

si enim cum inimici essemus reconciliati sumus deo
ΕΙ ΓΑΡ · ΕΧΘΡΟΙ · ΟΝΤΕC · ΚΑΤΗΛΛΑΓΗΜΕΝ ΤΩ · ΘΩ

per mortem filii eius multo
ΔΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ · ΥΙΟΥ ΑΥΤΟΥ · ΠΟΛΛΩ

magis reconciliati salui erimus in
ΜΑΛΛΟΝ · ΚΑΤΑΛΛΑΓΕΝΤΕC · CΩΘΗCΟΜΕΘΑ · ΕΝ · ΤΗ ·

uita ipsius non solum autem hoc sed et
ΖΩΗ ΑΥΤΟΥ ·>> ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΔΕ ΤΟΥΤΟ · ΑΛΛΑ ΚΑΙ

gloriamur in deo per dominum nostrum ihesum xpistum
ΚΑΥΧΩΜΕΝ ΕΝ ΤΩ · ΘΩ ΔΙΑ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΡΥ

per quem nunc reconciliationem accepimus prop
ΔΙ ΟΥ ΝΥΝ ΤΗΝ · ΚΑΤΑΛΛΑΓΗΝ ΕΛΑΒΟΜΕΝ ΔΙΑ

terea sicut per unum hominem in hunc mundum
ΤΟΥΤΟ ΩCΠΕΡ ΔΙ ΕΝΟC ΑΝΟΥ ΕΙC ΤΟΝ · ΚΟCΜΟΝ

peccatum intrauit et per peccatum
Η ΑΜΑΡΤΙΑ · ΕΙCΗΛΘΕΝ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΗC · ΑΜΑΡΤΙΑC

mors et ita in omnes homines
ΘΑΝΑΤΟC · ΚΑΙ ΟΥΤΩC ΕΙC · ΠΑΝΤΑC · ΑΝΟΥC

pertransiit in quo omnes peccauerunt usque
q ΔΙΗΛΘΕΝ · ΕΦ Ω, ΠΑΝΤΕC ΗΜΑΡΤΟΝ · ΑΧΡΙ

enim ad legem peccatum erat in mundo pecca
ΓΑΡ ΝΟΜΟΥ ΑΜΑΡΤΙΑ ΗΝ · ΕΝ ΚΟCΜΩ ΑΜΑΡ

tum autem non imputabatur non consistente lege sed
÷ ΤΙΑ ΔΕ ΟΥΚ ΕΝΛΟΓΙΤΑΙ · ΜΗ ΟΝΤΟC · ΝΟΜΟΥ ΑΛ

regnauit mors ab adam usque
ΛΕΒΑCΙΛΕΥCΕΝ Ο ΘΑΝΑΤΟC. ΑΠΟ · ΑΔΑΜ · ΜΕΧΡΙ

ad moysen et in non peccantes siue qui non pecca
ε ΜΩΥCΕΩC ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΟΥC · ΜΗ · ΑΜΑΡΤΗCΑΝΤΑC. uerunt

in similitudine preuaricationis adae
ΕΠΙ ΤΩ ΟΜΟΙΩΜΑΤΙ · ΤΗC · ΠΑΡΑΒΑCΕΩC. ΑΔΑΜ

qui est forma futuri sed non
ΟC ΕCΤΙΝ ΤΥΠΟC ΤΟΥ · ΜΕΛΛΟΝΤΟC ΑΛΛ ΟΥΧ.

pandiorc
sicut delictum ita et donum-t donatio ÷ si enim
ως το παραπτωμα Ουτως και το χαρισμα Ει γαρ
unius delicto multi mortui sunt
τω· του ενος παραπτωματι· Οι· πολλοι· απεθανον
multo magis gratia di et donum in gra
Πολλω μαλλον η χαρις του θυ· και η δωρεα χα
tia unius hominis ihu xpi in plures
ριτι τη του ενος ανου ιυ· χυ· εις τους πολλους
abundauit et non sicut per unum peccatum ita
επερισσευσεν· Και ουχ ως δι ενος. αμαρτηματος.
et donum nam iudicium ex uno in condem
το δωρημα· Το μεν κριμα εξ ενος εις κατα
nationem gratia autem ex multis delictis
e κριμα Το·δε·χαρισμα· εκ πολλων παραπτωμα
in iustificationem si enim in uno delicto
των· εις δικαιωμα. Ει γαρ εν ενει παραπτωμα
mors regnauit unum multo ma
τι·ο θανατος εβασιλευσεν δια του ενος. Πολλω μαλ
gis quia abundantiam gratiae et donatio
λον οι την περισσιαν της χαριτος και της δωρ
nis iustitiae accipientes in uita re
εας της δικαιοσυνης. Λαμβανοντες εν ζωη βα
gnabunt per unum ihm xpm igitur sicut
σιλευσουσιν δια του ενος ιυ χυ Αρα ουν· ως
et unius delictum in omnes homines in con
δι ενος το παραπτωμα εις παντας ανους εις κατα
condemnationem sic et per unius iustitiam in omnes
κριμα· Ουτως και δι ενος το δικαιωμα. εις παντας
homines in iustificationem uitae sicut enim per
ανους εις δικαιωσιν ζωης. Ωσπερ γαρ·δια
inobaedientiam unius hominis peccatores constituti
της παρακοης του ενος ανου Αμαρτωλοι· κατεστα
sunt multi ita et per unius hominis
θησαν οι· πολλοι· ουτως και δια της του ενος ανου
obaedientiam iusti constituuntur multi lex
υπακοης· δικαιοι· κατασταθησονται οι πολλοι Νομος
autem subintrauit ut abundaret delictum
δε επαρεισηλθεν· ινα πλεονασῃ το παραπτωμα.
ubi autem abundauit peccatum super abundauit
Οπου δε επλεονασεν η·αμαρτια υπερ επερισσευ
gratia ut sicut regnauit peccatum
σεν· η χαρις. ινα ωσπερ· εβασιλευσεν· η· αμαρτια
in mortem ita et gratia regnet per ius
εν θανατω Ουτως και η χαρις· βασιλευσῃ· δια δι
titiam in uitam aeternam et ihm xpm dnm nrm
καιοσυνης· εις ζωην· αιωνιον δια ιηυ χυ του κυ ημων
quid ergo dicemus permanebimus in peccato ut
Τι ουν ερουμεν· Επιμενωμεν τη·αμαρτια ινα c. 6. v.

gratia abundet absit qui enim mortui sumus
3 Η χαριc πλεοναcη. Μη γενοιτο. Οιτινεc γαρ απεθανομεν τη
peccato quo adhuc uiuemus in illo an ignoratis quidquid
αμαρτια. Πωc ετει ζηcωμεν εν αυτη. Η αγνοειται οτι οcοι
baptizati sumus in χρο ihu in morte ipsius baptizati sumus con
εβαπτιcθημεν ειc χν ιν. ειc τον θανατον αυτου εβαπτιcθημεν cυν
sepulti enim ergo cum illo per baptismum in mortem ut sicut
εταφημεν ουν. αυτω. δια του βαπτιcματοc. ειc θανατον ινα ωc
quo surrexit χρς a mortuis per gloriam patris ita et
περ ηγερθη χc εκ νεκρων. δια τηc δοξηc του πρc. ουτωc και
nos in nouitate uitae ambulemus si enim com plan
ημειc εν καινοτητι ζωηc περιπατηcωμεν Ει γαρ cυν φυτοι
tati facti sumus similitudini mortis eius simul et
γεγοναμεν τω. ομοιωματι του θανατου αυτου αμα. και. τηc
resurrectionis eius erimus hoc scientes quia
αναcταcεωc. αυτου. εcομεθα. Τουτο γινωcκοντεc. Οτι. ο.
uetus noster homo consimul crucifixus est ut destruatur
παλαιοc. ημων ανοc. Cυν εcταυρωθη. Ινα καταργηθη το.
corpus peccati ut non ultra seruiamus nos pecca
ambi τερτandi cωμα τηc αμαρτιαc. του μη κετι δουλευειν ημαc. τη. αμαρ
to qui enim mortuus est iustificatus est a peccato
τια. Ο γαρ αποθανων δεδικαιωται απο τηc αμαρτιαc
si autem enim mortui sumus cum χρο credimus quia
Ει γαρ απεθανομεν cυν χρω Πιcτευομεν οτι
et etiam simul et conuiuemus cum χρο scientes quod χρς re
και cυνζηcομεθα τω χρω. Ειδοτεc. οτι χc. εγερ
surgens a mortuis non iam moritur mors
θειc. εκ νεκρων. Ουκ ετι αποθνηcκει θανατοc.
illius non ultra dominabitur quod enim mortuus est
αυτου. ουκ ετει κυριευει. Ο γαρ απεθανεν
id est peccato mortuus est semel quod autem uiuit uiuit
c 4 τη. αμαρτια. Απεθανεν. εφαπαξ. Ο δε. ζη ζη
deo ita et uos existimate uos met
τω. θω. Ουτωc. και υμιc. Λογιζεcθαι. εαυτουc
mortuos quidem esse peccato uiuentes autem deo in
q νεκρουc μεν. τη. αμαρτια. Ζωνταc δε τω. θω εν
χρο ihu non ergo regnet peccatum in
χρω ιηυ. Μη ουν. βαcιλευετω. η. αμαρτια. εν.
mortali uestro corpore in oboediendo ei et oboediatis ei τη αμαρ
τω. θνητω. υμων. cωματι. ειc το υπακουειν αυτη τια
neque exhibeatis membra uestra arma
lok Μηδε παριcτανετε. τα. μελη. υμων. οπλα
iniquitatis peccato sed exhibete uos
αδικιαc. τη. αμαρτια Αλλα παραcτηcατε εαυτουc
deo tanquam ex mortuis uiuentes et mem
τω. θω. ωc εκ νεκρων ζωντεc. Και τα με
bra uestra arma iustitiae deo pec
dub λη. υμων. οπλα δικαιοcυνηc. τω. θω. Αμ
catum enim in uobis non dominabitur non enim
αρτια. γαρ υμων ου. κυριευcει. Ου γαρ
estis sub lege sed sub gratia
εcται υπο νομον Αλλα υπο χαριν.

1

ΠΡΟϹ ΡΩΜΑΙΟΥϹ >>>

quid ergo peccabimus quia non sumus sub lege sed
ΤΙ· ΟΥΝ ΗΜΑΡΤΗϹΑΜΕΝ· ΟΤΕΙ ΟΥΚ ΕϹΜΕΝ ΥΠΟ ΝΟΜΟΝ· ΑΛ

sub gratia absit an nescitis quia cui ex
ΛΑ ΥΠΟ ΧΑΡΕΙΝ·· ΜΗ ΓΕΝΟΙΤΟ·· Η· ΟΥΚ ΟΙΔΑΤΑΙ· ΟΤΕΙ· Ω· ΠΑΡ

hibuistis uos seruos i(d est) ad .. oboedientiam serui estis
ΕΙϹΤΑΝΕΤΑΙ ΕΑΥΤΟΥϹ ΔΟΥΛΟΥϹ· ΕΙϹ ΥΠΑΚΟΗΝ· ΔΟΥΛΟΙ ΕϹΤΑΙ

cui oboeditis siue peccati in mortem siue oboeditionis
Ω· ΥΠΑΚΟΥΕΤΑΙ· ΗΤΟΙ ΑΜΑΡΤΕΙΑϹ· ΕΙϹ· ΘΑΝΑΤΟΝ· Η· ΥΠΑΚΟΗϹ·

iustitiae gratia autem deo quod fuistis ser
ΕΙϹ· ΔΙΚΑΙΟϹΥΝΗΝ· ΧΑΡΕΙϹ· ΔΕ· ΤΩ· ΘΩ· ΟΤΕΙ ΗΤΕ· ΔΟΥ

ui peccati oboeditis autem ex corde in
ΛΟΙ· ΤΗϹ· ΑΜΑΡΤΕΙΑϹ· ΥΠΗΚΟΥϹΑΤΑΙ ΔΕ ΕΚ ΚΑΡΔΙΑϹ· ΕΙϹ·

quem traditi estis formam doctrinae liberati
ΟΝ· ΠΑΡΕΔΟΘΗΤΑΙ· ΤΥΠΟΝ· ΔΙΔΑΧΗϹ· ΕΛΕΥΘΕΡΩΘΕΝΤΕϹ·

autem a peccato serui facti estis iustitiae
ΔΕ ΑΠΟ ΤΗϹ· ΑΜΑΡΤΕΙΑϹ· ΕΔΟΥΛΩΘΗΤΑΙ ΤΗ· ΔΙΚΑΙΟϹΥΝΗ

humanum dico propter infirmitatem carnis
ΑΝΘΡΩΠΕΙΝΟΝ ΛΕΓΩ· ΔΙΑ· ΤΗΝ· ΑϹΘΕΝΕΙΑΝ· ΤΗϹ· ϹΑΡΚΟϹ

uestrae sicut enim exhibuistis membra uestra
ΥΜΩΝ· ΩϹΠΕΡ ΓΑΡ ΠΑΡΕϹΤΗϹΑΤΑΙ· ΤΑ· ΜΕΛΗ· ΥΜΩΝ·

seruire inmunditiae et iniquitati ad iniqui
ΔΟΥΛΕΥΕΙΝ· ΤΗ· ΑΚΑΘΑΡϹΕΙΑ· ΚΑΙ ΤΗ· ΑΝΟΜΕΙΑ· ΕΙϹ ΤΗΝ· ΑΝΟ

tatem ita nunc exhibete membra uestra seruire
ΜΕΙΑΝ· ΟΥΤΩ· ΝΥΝ ΠΑΡΑϹΤΗϹΑΤΑΙ· ΤΑ· ΜΕΛΗ ΥΜΩΝ· ΔΟΥΛΕΥΕΙΝ

iustitiae in sanctificationem cum enim serui eratis
ΤΗ· ΔΙΚΑΙΟϹΥΝΗ· ΕΙϹ ΑΓΕΙΑϹΜΟΝ ΟΤΕ ΓΑΡ ΔΟΥΛΟΙ ΗΤΕ ΤΗϹ·

peccati liberi fuistis iustitiae quem ergo
ΑΜΑΡΤΕΙΑϹ· ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΗΤΕ ·ΤΗ· ΔΙΚΑΙΟϹΥΝΗ· ΤΙΝΑ ΟΥΝ

fructum habuistis tunc i(n) his in quibus nunc erubescitis
ΚΑΡΠΟΝ ΕΙΧΕΤΑΙ ΤΟΤΕ ΕΦΟΙϹ ΝΥΝ· ΕΠΑΙϹΧΥΝΕϹΘΑΙ

nam finis illorum mors est nunc
ΤΟ ΜΕΝ ΓΑΡ· ΤΕΛΟϹ ΕΚΕΙΝΩΝ ΘΑΝΑΤΟϹ ΕϹΤΕΙΝ· ΝΥΝ

uero liberati a peccato serui autem facti
ΕΙ ΔΕ ΕΛΕΥΘΕΡΩΘΕΝΤΕϹ ΑΠΟ ΤΗϹ· ΑΜΑΡΤΙΑϹ ΔΟΥΛΩΘΕΝΤΕϹ

deo habetis fructum uestrum in sanctificationem
ΔΕ ΤΩ· ΘΩ· ΕΧΕΤΑΙ· ΤΟΝ· ΚΑΡΠΟΝ· ΥΜΩΝ ΕΙϹ ΑΓΕΙΑϹΜΟΝ

uel finem uitam aeternam enim stipendia
ΤΟ ΔΕ ΤΕΛΟϹ ΖΩΗΝ ΑΙΩΝΙΟΝ ΤΑ ΓΑΡ ΟΨΩΝΙΑ

peccati mors autem gratia donum dei uita
ΤΗϹ· ΑΜΑΡΤΙΑϹ ΘΑΝΑΤΟϹ ΤΟ ΔΕ ΧΑΡΙϹΜΑ ΤΟΥ ΘΥ ΖΩΗ

C·7· VII aeterna in xpo ihu d(omi)no n(ost)ro an ignoratis fratres
ΑΙΩΝΙΟΣ ΕΝ ΧΡΩ ΙΥ ΤΩ· ΚΩ· ΗΜΩΝ Η ΑΓΝΟΕΙΤΑΙ ΑΔΕΛΦΟΙ

scientibus enim legem loquor quia lex dominatur
ΓΕΙΝΩΣΚΟΥΣΙΝ ΓΑΡ ΝΟΜΟΝ ΛΑΛΩ· ΟΤΕΙ Ο ΝΟΜΟΣ ΚΥΡΙΕΥΕΙ

hominis in quantum tempus uiuit nam quae sub uiro mulier
ΤΟΥ ΑΝΟΥ ΕΦΟΣΟΝ· ΧΡΟΝΟΝ ΖΗ· Η ΓΑΡ· ΥΠΑΝΔΡΟΣ· ΓΥΝΗ

uiuente · uiro alligata est legi si autem mortuus fuerit
ΤΩ· ΖΩΝΤΕΙ ΑΝΔΡΙ ΔΕΔΕΤΑΙ ΝΟΜΩ· ΕΑΝ ΔΕ· ΑΠΟΘΑΝΗ· Ο·

uir soluta est a lege uiri igitur uiuen
ΑΝΗΡ· ΚΑΤΗΡΓΗΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ· ΑΝΔΡΟΣ ΑΡΑ ΟΥΝ ΖΩΝ

te uiro uocabitur iudicabitur adultera si fuerit cum uiro
ΤΟΣ ΧΡ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΣ· ΧΡΗΜΑΤΙΣΕΙ· ΜΟΙΧΑΛΕΙΣ ΕΑΝ· ΓΕΝΗΤΑΙ ΑΝ

alio si autem mortuus fuerit uir eius liberata est
ΔΡΙ· ΕΤΕΡΩ· ΕΑΝ· ΔΕ ΑΠΟΘΑΝΗ· Ο ΑΝΗΡ· ΑΥΤΗΣ· ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΕΣΤΕΙΝ

a lege non esse eam adulteram si fuerit
ΑΠΟ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ ΜΗ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΗΝ ΜΟΙΧΑΛΕΙΔΑ ΓΕΝΟΜΕΝΗΝ

cum uiro alio itaque fratres mei et uos mortificati estis
ΑΝΔΡΙ ΕΤΕΡΩ ΩΣΤΕ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΟΙ ΚΑΙ ΥΜΕΙΣ ΕΘΑΝΑΤΩΘΗΤΑΙ

legi per corpus xpi ut sitis uos alterius
ΤΩ· ΝΟΜΩ· ΔΙΑ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΧΥ ΕΙΣ ΤΟ ΓΕΝΕΣΘΑΙ ΥΜΑΣ ΕΤΕΡΩ

a mortuis resurgentis · ut fructificemus deo cum
ΤΩ ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ ΕΓΕΡΘΕΝΤΕΙ ΙΝΑ ΚΑΡΠΟΦΟΡΕΣΩΜΕΝ ΤΩ· ΘΩ ΟΤΕ

enim essemus in carne passiones peccatorum quae per
ΓΑΡ ΗΜΕΝ ΤΗ ΣΑΡΚΕΙ ΤΑ ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΤΩΝ· ΑΜΑΡΤΕΙΩΝ· ΤΑ· ΔΙΑ ΤΟΥ

legem erant operabantur in membris nostris ut fructificarent
ΝΟΜΟΥ ΗΝ· ΕΡΓΕΙΤΟ ΕΝ· ΤΟΙΣ· ΜΕΛΕΣΙΝ ΗΜΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΡΠΟΦΟΡΕΣΑΙ

morti nunc autem soluimus solutisumus a lege mortis
ΤΩ· ΘΑΝΑΤΩ ΝΥΝ ΔΕ ΚΑΤΗΡΓΗΘΗΜΕΝ· ΑΠΟ· ΤΟΥ· ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

in qua detinebamur ita ut seruiamus in nouitate spiritus et
ΕΝ· Ω· ΚΑΤΕΙΧΟΜΕΘΑ ΩΣΤΕ ΔΟΥΛΕΥΕΙΝ· ΕΝ· ΚΑΙΝΟΤΗΤΙ ΤΕΙ ΠΝΣ ΚΑΙ

non in uetustate litterae quid ergo dicemus lex peccatum est
ΟΥ ΠΑΛΑΙΟΤΗΤΙ· ΓΡΑΜΜΑΤΟΣ· ΤΙ ΟΥΝ ΕΡΟΥΜΕΝ· Ο ΝΟΜΟΣ ΑΜΑΡΤΙΑ

absit sed peccatum non cognoui nisi per legem
ΜΗ ΓΕΝΟΙΤΟ· ΑΛΛΑ· ΤΗΝ· ΑΜΑΡΤΙΑΝ ΟΥΚ ΕΓΝΩΝ ΕΙ ΜΗ· ΔΙΑ ΝΟΜΟΥ

nam concupiscentiam nesciebam nisi lex diceret non con
IN EXODO ΤΗΝ· ΓΑΡ ΕΠΙΘΥΜΙΑΝ ΟΥΚ ΗΔΕΙΝ ΕΙ ΜΗ· Ο ΝΟΜΟΣ ΕΛΕΓΕΝ· ΟΥΚ ΕΠΙ

cupisces occasione autem accepta peccatum per mandatum
> ΘΥΜΗΣΙΣ ΑΦΟΡΜΗΝ· ΔΕ ΛΑΒΟΥΣΑ· Η· ΑΜΑΡΤΙΑ ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΝΤΟΛΗΣ

operatum est in me omnem concupiscentiam sine enim lege pecca
ΚΑΤΙΡΓΑΣΑΤΟ ΕΝ· ΕΜΟΙ ΠΑΣΑΝ· ΕΠΙΘΥΜΙΑΝ· ΧΩΡΙΣ ΓΑΡ· ΝΟΜΟΥ· ΑΜΑΡ

tum mortuum erat ego autem uiuebam sine lege aliquando ueni
ΤΕΙΑ ΝΕΚΡΑ ΗΝ· ΕΓΩ ΔΕ ΕΖΩΝ ΧΩΡΙΣ ΝΟΜΟΥ ΠΟΤΕ· ΕΛΘΟΥΣ

ente autem mandato peccatum reuixit ego autem mortuus sum
ΗΣ ΔΕ ΤΗΣ· ΕΝΤΟΛΗΣ· Η· ΑΜΑΡΤΕΙΑ ΑΝΕΖΗΣΕΝ ΕΓΩ ΔΕ ΑΠΕΘΑΝΟΝ

et inuentum est mihi mandatum quod erat ad uitam hoc est in ad mortem nam
ΚΑΙ ΕΥΡΕΘΗ· ΜΟΙ· Η· ΕΝΤΟΛΗ· Η ΕΙΣ ΖΩΗΝ· ΑΥΤΗ· ΕΙΣ· ΘΑΝΑΤΟΝ Η ΓΑΡ

peccatum occasione accepta per mandatum seduxit me
ΑΜΑΡΤΙΑ ΑΦΟΡΜΗΝ· ΛΑΒΟΥΣΑ· ΔΙΑ ΤΗΣ· ΕΝΤΟΛΗΣ ΕΞΗΠΑΤΗΣΕΝ ΜΑΙ

ρω̅ ναιους

et per illud illa occidit Itaque quidem lex s(an)c(t)a et mandatum
και δι αυτης απεκτινεν Ωστε ο μεν νομος αγειος και η εντολη
s(an)c(tu)m et iustum et bonum quod ergo bonum mihi mors est
αγια και δικαια και αγαθη. Το ουν αγαθον εμοι θανατος
absit sed peccatum ut appareat peccatum per bo
Μη γενοιτο. Αλλ η αμαρτεια ινα φανη αμαρτια. Δια του αγα
num mihi operatum est mortem ut fiat supra modum ipsum
θου μοι κατεργαζομενη θανατον. ινα γενηται καθ υπερβολην η
peccatum peccans (delinquens) per mandatum scimus enim quia
αμαρτια. αμαρτωλος. δια της εντολης Οιδαμεν γαρ οτει ο
lex spiritualis est ego autem carnalis sum venundatus
νομος πνευματικος εστειν Εγω δε σαρκινος ειμει πεπραμε
sub peccato quod enim operor non intellego
νος υπο την αμαρτιαν. Ο γαρ κατεργαζομαι ου γεινωσκω.
non enim quod volo ago sed quod odio hoc illud facio si h(oc)
Ου γαρ ο θελω πρασσω. Αλλ ο μεισω τουτω ποιω. Ει δε
quod nolo hoc facio consentio legi quia bona est
ο ου θελω τουτο ποιω Συνφημει τω νομω οτι καλον εστιν
nunc vero non iam ego operor illud sed quod habitat
Νυν ει δε ουκ ετει εγω κατεργαζομαι αυτο Αλλα η οικουσα
in me peccatum scio enim bonum non habitat in me hoc est
εν εμοι αμαρτεια. Οιδα γαρ οτει ουκ οικει εν εμοι τουτεσ
in carne mea bonum nam velle adiacet
τειν εν τη σαρκει μου το αγαθον Το γαρ θελειν παρακειται
mihi perficere h(oc) bonum non invenio non enim quod
μοι Το γαρ κατεργαζεσθαι το αγαθον ουχ ευρισκω. Ου γαρ ο
volo facio bonum sed quod malum hoc ago si autem
θελω ποιω αγαθον Αλλ ο κακον τουτο πρασσω Ει δε
quod nolo hoc illud facio non iam ego operor illud
ο ου θελω τουτο ποιω Ουκ ετει εγω κατεργαζομαι αυτο
sed quod habitat in me peccatum invenio igitur legem
Αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτεια Ευρισκω αρα τον νομον
volenti mihi facere bonum condelector enim
τω θελοντει εμοι ποιειν το καλον Συνηδομαι γαρ τω
legi d(e)i s(ecundu)m interiorem hominem video autem aliam le
νομω του θυ κατα τον εσω ανον. Βλεπω δε ετερον νο
gem in membris meis repugnantem legi
μον εν τοις μελεσειν μου αντι στρατευομενον τω νομω
mentis meae et captivantem me in lege pec
του νοος μου και αιχμαλωτειζοντα μαι εν τω νομω της αμαρ
cati consistentem in membris meis infelix ego h(omo)
τιας τω οντει εν τοις μελεσιν μου Ταλαιπωρος εγω ανος
quis me liberabit de corpore mortis huius gratia
Τις μαι ρυσεται εκ του σωματος του θανατου τουτου. Η χα
dei per ihm xpm dnm nrm igitur ipse ego
ρις κυ δια ιηυ χρυ του κυ ημων. Αρα ουν αυτος εγω.

mente seruio legi dī autē carni legi peccati
ΤΩ· ΝΟΕΙ ΔΟΥΛΕΥΩ· ΝΟΜΩ ΘΥ ΤΗ ΔΕ CΑΡΚΕΙ ΝΟΜΩ ΑΜΑΡΤΕΙΑC
nihil ergo nunc condemnationis ÷ in xpo ihu
ΟΥΔΕΝ· ΑΡΑ ΝΥΝ ΚΑΤΑΚΡΙΜΑ ΤΟΙC ΕΝ· ΧΡΩ ΙΗΥ

C. 8.

lex enim spc uitae in xpo ihu liberauit te
VIII. v. 2 Ο ΓΑΡ ΝΟΜΟC ΤΟΥ ΠΝC ΤΗC ΖΩΗC ΕΝ· ΧΡΩ ΙΥ ΕΛΕΥΘΕΡΩCΕΝ CΑΙ
a lege peccati et mortis nam qd
ΑΠΟ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΤΗC· ΑΜΑΡΤΙΑC ΚΑΙ· ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟ ΓΑΡ
impossibile erat legi in quo infirmabat per carnem ds
ΑΔΥΝΑΤΟΝ· ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΕΝ Ω· ΗCΘΕΝΕΙ ΔΙΑ ΤΗC CΑΡΚΟC. Ο ΘC
suum filium misit in similitudinem carnis pecca
ΤΟΝ· ΕΑΥΤΟΥ ΥΙΟΝ ΠΕΜΨΑC. ΕΝ ΟΜΟΙΩΜΑΤΕΙ· CΑΡΚΟC. ΑΜΑΡ
ti et de peccato damnauit peccatum
ΤΕΙΑC. ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΑΜΑΡΤΕΙΑC ΚΑΤΕΚΡΙΝΕΝ ΤΗΝ· ΑΜΑΡΤΕΙΑΝ
in carne ut iustificatio legis impleretur
ΕΝ ΤΗ· CΑΡΚΙ ΙΝΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΛΗΡΩΘΗ
in nobis qui non sm carnem ambulamus sed se
ΕΝ ΗΜΙΝ ΤΟΙC ΜΗ ΚΑΤΑ CΑΡΚΑ ΠΕΡΕΙΠΑΤΟΥCΕΙΝ ΑΛΛΑ ΚΑ
cundum spm qui enim sm carnem st .i. parentes q̄ carnis st
ΤΑ ΠΝΑ. ΟΙ· ΓΑΡ ΚΑΤΑ CΑΡΚΑ ΟΝΤΕC ΤΑ· ΤΗC· CΑΡΚΟC
sapiunt qui uero sm spm quae st spus nam
ΦΡΟΝΟΥCΕΙΝ· ΟΙ ΔΕ ΚΑΤΑ ΠΝΑ· ΤΑ· ΤΟΥ ΠΝC ΤΟ ΓΑΡ
prudentia carnis mors ÷ autē prudentia spc
ΦΡΟΝΗΜΑ ΤΗC· CΑΡΚΟC, ΘΑΝΑΤΟC. ΤΟ ΔΕ ΦΡΟΝΗΜΑ ΤΟΥ ΠΝC
uita et pax qm sapientia carnis inimica est ad dm
ΖΩΗ ΚΑΙ ΙΡΗΝΗ· ΟΤΙ ΤΟ ΦΡΟΝΗΜΑ ΤΗC· CΑΡΚΟC ΕΚΘΡΑ ΕΙC ΘΝ
legi enim di non ÷ subiecta nec enim po
ΤΩ ΓΑΡ ΝΟΜΩ ΤΟΥ· ΘΥ· ΟΥΧ ΥΠΟΤΑCCΕΤΑΙ ΟΥΔΕ ΓΑΡ ΔΥ
test qui autē in carne .i. par. st dō placere non possunt
ΝΑΤΑΙ· ΟΙ ΔΕ ΕΝ· CΑΡΚΕΙ ΟΝΤΕC ΘΩ· ΑΡΕCΑΙ ΟΥ ΔΥΝΑΝΤΑΙ
uos autē non estis in carne sed in spū si tn̄ spc di
ΥΜΙC ΔΕ ΟΥΚ ΕCΤΑΙ ΕΝ CΑΡΚΕΙ ΑΛΛ ΕΝ ΠΝΙ· ΕΙΠΕΡ ΠΝΑ ΘΥ
habitat in uobis si autē quis spm xpi non ht hic non
ΟΙΚΕΙ ΕΝ· ΥΜΙΝ· ΕΙ ΔΕ ΤΙC ΠΝΑ ΧΥ ΟΥΚ ΕΧΕΙ ΟΥΤΟC. ΟΥΚ
est eius quidē corpus est mortuū propter peccatum
ΕCΤΙΝ ΑΥΤΟΥ· ΤΟ ΜΕΝ CΩΜΑ ΕCΤΙΝ ΝΕΚΡΟΝ· ΔΙΑ ΑΜΑΡΤΙΑΝ
et spc uiuit ppt. iustificationem si spc eius qui
ΤΟ ΔΕ ΠΝΑ ΖΗ· ΔΙΑ ΔΙΚΑΙΟCΥΝΗΝ· ΕΙ ΔΕ ΤΟ ΠΝΑ ΤΟΥ
suscitauit l resuscitauit ihm ex mortuis habitat in uobis qui suscitauit xpm a
ΕΓΙΡΑΝΤΟC ΙΗΝ ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ ΟΙΚΕΙ ΕΝ ΥΜΙΝ· Ο· ΕΓΕΙΡΑC ΧΝ ΕΚ
mortuis uiuificabit et mortalia corpora uestra ppt in
ΝΕΚΡΩΝ ΖΩΟΠΟΙΗCΕΙ ΚΑΙ· ΤΑ ΘΝΗΤΑ CΩΜΑΤΑ ΥΜΩΝ· ΔΙΑ ΤΟ ΕΝ

ρωμαιογς

habitantē enim spm in nobis ergo fratres debitores sumus
οικογη αγτογ πηα εη· γμιη Αρα ογη αδελφοι οφιλεται εσμεη
non carni ut scdm carnem uiuamus Si enim secundū carnem
ογ τη· σαρκει τογ κατα σαρκα ζηη Ει γαρ κατα· σαρκα ζηται
uixeritis incipitis mori Si autē spū facta
ζηται μελλεται αποθνησκιη· Ει δε πηι· τας· πραξις· της·
carnis mortificatis uiuetis quicūq; enim spū dī aguntur
σαρκος θανατογτε ζησεσθαι Οσοι γαρ πηι θγ· αγονται
hi filii sunt dī non enim accepistis spm seruitutis
Ογτοι γιοι εισειη· θγ· Ογ γαρ ελαβεται πηα δογλειας
iterum in timorem sed accepistis spm adoptionis filiorū dī in
παλειη εις· φοβοη· Αλλα λαβεται πηα γιοθεσειας εη
quo clamamus abba pater ipse spc reddit testimonium
ω· κραζομεη Αββα ο· πατηρ· Αγτο το πηα σγημαρτγ
contestabitur spm nrō quod sumus filii dī Si autē filii
ρι τω· πηι ημωη οτει· εσμεη τεκνα θγ· Ει δε τεκνα
et haeredes autē xpi si tn̄ compatimur ut et
και· κληρονομοι δε χργ·. Ει περ σγηπασχομεη ιηα και
et conglorificemur existimo enim quia non sunt digne ta Lectio ad
σγη·δοξασθωμεη· Λογειζομαι γαρ οτι· ογκ· αξια· τα· missam
passiones nunc temporis ad futurā gloriam
παθηματα τογ ηγη· καιρογ προς την· μελλογσαη δοξαη·
q̄ reuelabitur in nobis nam expectatio
αποκαλγφθηναι εις ημας· Η γαρ αποκαραδοκια· της·
creaturę reuelationem filior dī expectat
κτεισεως· την· αποκαλγψιη των· γιωη· θγ απεκδεχεται
uanitati enim creatura subiecta ÷ non uolens
Τη γαρ ματαιοτη· τη· η κτισεις γπεταγη ογθελογσα
sed ppt̄ subicientem eā in spe quia et
αλλα δια τοη· γποταξαντα. εφ ελπειδει Διοτει και
ipsa creatura liberabitur a seruitute
αγτη κτισις ελεγθερωθησεται απο της· δογλειας· της·
corruptionis in libertatem glorię filiorum
Γ φθορας· εις· την· ελεγθεριαη· της δοξης· των· τεκνωη
dī scimus enim quia omnis creatura congemis
τογ· θγ· Οιδαμεη γαρ οτει πασα· η· κτεισεις σγηστεη
cit et parturit + dolet usq; adhuc non solum autē sed
αζει και ωδγνει αχριτογ ηγη· Ογ μονοη δε Αλλα
et nos ipsi receptaculū spc habentes nos
Γ και ημεις αγτοι την απαρχην τογ· πηс εχοντες Αγ
ipsi intra nos ingemiscimus expectantes re
τοι εη· αγτοις· στεηαζομεη Απεκδεχομενοι την απο
demptionem corporis nri. spe salui
λγτρωσιη τογ σωματος ημωη· Τη· γαρ ελπιδει εσω

ut facti sum; spes autem quae uidetur non est spes quod enim uidet
θημεν ελπις δε η βλεπομενη ουκ εστιν ελπις ο γαρ βλεπει
quis quid sperat si et quid non uidemus speramus per pa
τεις τει ελπειζει ει δε ο ου βλεπομεν ελπιζομεν δι υπο
tientiam expectamus similiter autem et spiritus sanctus adiuuat
μονης απεκδεχομεθα ωσαυτως δε και το πνευμα συν
orationis nostrae nam quid oremus
αντει λαμβανεται της δεησεως ημων το γαρ τι προσευχω
sicut oportet nescimus sed ipse spiritus postulat
μεθα καθο δει ουκ οιδαμεν αλλα αυτο το πνα υπερεντυγ
gemitibus inenarrabilibus qui autem scrutatur corda
χανει στεναγμοις αλαλητοις ο δε ερευνων τας καρδιας
scit quid desideret uel desiderium spiritus quid secundum deum postulat
οιδεν τι το φρονημα του πνς οτι κατα θν εντυγχανει
pro sanctis scimus autem quoniam diligentibus deum omnia
υπερ αγειων οιδαμεν δε οτι τοις αγαπωσιν τον θν παν
collabord nia cooperantur uel operantur in bonum his qui secundum propositum uocati sunt sancti
τα συνεργει εις αγαθον τοις κατα προθεσιν κλητοι ουσιν
quoniam quos praesciuit et praedestinauit conformes fieri imaginis
οτι ους προεγνω και προωρισεν συμμορφους της ικονος
filii sui ut sit ipse primogenitus in multis fratribus
του υιου αυτου εισ το ειναι αυτον πρωτοτοκον εν πολλοις αδελ
tribus quos autem praedestinauit hos et uocauit et quos
φοις ους δε προωρισεν τουτους και εκαλεσεν και ους
uocauit hos et iustificauit quos autem iustificauit
εκαλεσεν τουτους και εδικαιωσεν ους δε εδικαιωσεν
hos et glorificauit uel magnificauit quid ergo dicemus ad haec si
τουτους και εδοξασεν τι ουν ερουμεν προς ταυτα ει
deus pro nobis quis contra nos qui neque filio suo proprio pe
ο θς υπερ ημων τις καθ ημων ος ουδε υιου ιδιου εφει
percit sed pro nobis omnibus tradidit illum quomodo
σατο αλλα υπερ ημων παντων παρεδωκεν αυτον πως
non etiam cum illo omnia nobis donabit quis accusabit
ουχι και συν αυτω παντα ημιν χαρισεται τις ενκαλεσει
aduersus electos dei deus qui iustificat quis qui condemnat
κατα εκλεκτων θυ θς ο δικαιων τις ο κατακρινων
christus ihesus qui mortuus est imo autem et qui resurrexit qui et est
χς ις ο αποθανων μαλλον δε και εγερθεις ος και εστιν
in dextera dei qui et interpellat uel postulat pro nobis
εν δεξεια του θυ ος και εντυγχανει υπερ ημων
quis ergo nos separabit a caritate christi tribu
τις ουν ημας χωρισει απο της αγαπης του χυ θλιψ
latio an angustia uel persecutio an fames an nuditas
εις η στενοχωρια διωγμος η λειμος η γυμνοτης

ρω̄ μαιορc ϡϡϛ

an periculum an gladius sicut scriptum quia propter te
> Η·ΚΙΝΔΥΝΟϹ. Η·ΜΑΧΑΙΡΑ ΚΑΘΩϹ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ· ΟΤΙ ΕΝΕΚΕΝ ϹΟΥ
mortificamur tota die aestimati sumus sicut oves
> ΘΑΝΑΤΟΥΜΕΘΑ ΟΛΗΝ ΤΗΝ· ΗΜΕΡΑΝ ΕΛΟΓΕΙϹΘΗΜΕΝ· ΩϹ·ΠΡΟΒΑΤΑ
occisionis sed in his omnibus superamus propter eum qui
> ϹΦΑΓΗϹ. ΑΛΛΕΝ·ΤΟΥΤΟΙϹ. ΠΑϹΙΝ ΥΠΕΡΝΕΙΚΩΜΕΝ· ΔΙΑ ΤΟΝ·ΑΓΑ
dilexit nos absolutus sum enim quia neque mors neque
ΠΗϹΑΝΤΑ·ΗΜΑϹ. ΠΕΠΙϹΜΑΙ ΓΑΡ ΟΤΙ ΟΥΤΕ ΘΑΝΑΤΟϹ· ΟΥΤΕ
vita neque angelus neque principatus neque instantia neque
ΖΩΗ· ΟΥΤΕ ΑΓΓΕΛΟϹ· ΟΥΤΕ ΑΡΧΑΙ ΟΥΤΕ ΕΝΕϹΤΩΤΑ· ΟΥΤΕ
futura neque virtus neque altitudo neque profundum
ΜΕΛΛΟΝΤΑ· ΟΥΤΕ ΔΥΝΑΜΕΙϹ· ΟΥΤΕ ΥΨΩΜΑ ΟΥΤΕ·ΒΑΘΟϹ
neque creatura alia poterit nos separare a
ΟΥΤΕ·ΚΤΕΙϹΕΙϹ ΕΤΕΡΑ ΔΥΝΗϹΕΤΑΙ ΗΜΑϹ ΧΩΡΕΙϹΑΙ· ΑΠΟ ΤΗϹ
caritate dei in christo iesu domino nostro veritatem
ΑΓΑΠΗϹ ΤΟΥ· ΘΥ ΤΗϹ ΕΝ ΧΡΩ ΙΗΥ ΤΟΥ·ΚΥ ΗΜΩΝ ΑΛΗΘΙΑΝ C· 9· IX
dico in christo iesu non mentior testimonium perhibente mihi
ΛΕΓΩ ΕΝ·ΧΡΩ ΙΥ ΟΥ ΨΕΥΔΟΜΑΙ· ϹΥΝ ΜΑΡΤΥΡΟΥϹΗϹ·ΜΟΙ
conscientia mea cum spiritu sancto quoniam tristitia mihi
ΤΗϹ. ϹΥΝΙΔΗϹΕΩϹ ΜΟΥ ϹΥΝ·ΠΝΙ ΑΓΕΙΩ· ΟΤΙ·ΛΥΠΗ·ΜΟΙ
est magna et continuus dolor cordi meo
ΕϹΤΙΝ·ΜΕΓΑΛΗ·ΚΑΙ ΑΔΙΑΛΕΙΠΤΟϹ ΟΔΥΝΗ ΤΗ·ΚΑΡΔΙΑ·ΜΟΥ
optabam enim anathema esse ipse ego pta xpo p
ΗΥΧΟΜΗΝ ΓΑΡ ΑΝΑΘΕΜΑ ΕΙΝΑΙ· ΑΥΤΟϹ ΕΓΩ ΥΠΟ ΤΟΥ·ΧΥ·ΥΠΕΡ
fratribus meis cognatis secundum carnem qui
ΤΩΝ· ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΟΥ ΤΩΝ· ϹΥΓΓΕΝΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ϹΑΡΚΑ ΟΥΤΕΙ
sunt israhelitae quorum adoptio et gloria et
ΝΕϹ ΕΙϹΕΙΝ ΙϹΡΑΗΛΕΙΤΑΙ· ΩΝ ΥΙΟΘΕϹΕΙΑ ΚΑΙ Η ΔΟΞΑ ΚΑΙ
testamenta et legislatio et obsequium et promis
R· c Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΚΑΙ· Η ΝΟΜΟΘΕϹΙΑ. ΚΑΙ· Η·ΛΑΤΡΙΑ ΚΑΙ·Η ΠΑΓ
satpromissio quorum patres ex quibus christus secundum carnem qui
ΓΕΛΙΑ· ΩΝ ΠΑΤΕΡΕϹ· ΕΞ ΩΝ Ο·ΧΡϹ ΚΑΤΑ ϹΑΡΚΑ·Ο·
÷ super omnia deus benedictus in saecula amen
ΩΝ· ΕΠΙ ΠΑΝΤΩΝ ΘϹ. ΕΥΛΟΓΗΤΟϹ ΕΙϹ ΤΟΥϹ ΑΙΩΝΑϹ. ΑΜΗΝ
non autem qui excidit verbum dei non enim
ΟΥΧ ΟΙΟΝ ΔΕ ΟΤΙ ΕΚΠΕΠΤΩΚΕΝ Ο·ΛΟΓΟϹ ΤΟΥ ΘΥ ΟΥ ΓΑΡ
omnes qui ex israhel sunt hi sunt israhelitae neque hi sunt
ΠΑΝΤΕϹ· ΟΙ ΕΞ ΙϹΡΑΗΛ· ΟΥΤΟΙ ΙϹΡΑΗΛΕΙΤΑΙ· ΟΥΔ ΟΤΙ ΕΙϹΙΝ
semen abrahae omnes filii sed in isaac vocabitur
> ϹΠΕΡΜΑ· ΑΒΡΑΑΜ· ΠΑΝΤΕϹ ΤΕΚΝΑ· ΑΛΛ ΕΝ ΙϹΑΑΚ ΚΛΗΘΗϹΕ
tibi semen id est non qui filii carnis
ΤΑΙ·ϹΟΙ ϹΠΕΡΜΑ ΤΟΥΤ ΕϹΤΙΝ ΟΥ ΤΑ ΤΕΚΝΑ·ΤΗϹ·ϹΑΡΚΟϹ
hi filii dei sed filii promissionis
ΤΑΥΤΑ ΤΕΚΝΑ ΘΥ· ΑΛΛΑ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΗϹ ΕΠΑΓΓΕΛΕΙΑϹ
aestimantur in semine promissionis enim
ΛΟΓΕΙΖΕΤΑΙ ΕΙϹ· ϹΠΕΡΜΑ· ΕΠΑΓΓΕΛΕΙΑϹ ΓΑΡ

sermo verbum hic hoc ÷ ad tempus hoc veniam ÷ et erit — ï euangelio ÷ περι ελευσεως
ï γενεσεως > ο λογος ουτος κατα τον καιρον τουτον ελευσομαι και εσται ·

sarrae filius non solum autem sed et rebeccae ex uno
> τη · σαρρα υιος · ου μονον δε αλλα και ρεβεκκα · εξ ενος

concubitu habens isaak patris nostri nondum enim nati fuissent+natus
κοιτην εχουσα ισαακ του πρς ημων · μη πω γαρ γεννηθεν

aut agentibus aliquid bonum aut malum ut secundum electionem
των · η · πραξαντων τι αγαθον · η · κακον ινα η κατ εκλογην

propositum dei maneret non ex operibus sed ex uo
προθεσεις του θυ · μεινη ουκ εξ εργων αλλ εκ του κα

cante dictum ÷ est quia maior seruiet mino
> λουντος ερρεθη αυτη · οτι ο μειζων δουλευσει τω ελ

ri sicut scriptum ÷ ÷ iacob dilexi autem
ï malachia > ασσονει · καθως γεγραπται · τον · ιακωβ ηγαπησα τον δε

esau odiui quid ergo dicemus nunquid iniquitas apud deum
> ησαυ εμεισησα · τι ουν ερουμεν · μη αδικεια παρα θω

absit moysi + dicit miserebor cui misertus+misertus sum
γαρ > μη γενοιτο · τω · μωυσει γαρ λεγει · ελεησω · ον αν ελεω

et misericordiam praestabo cui miserebor igitur non uolentis
ï exodo > και οικτειρησω · ον αν οικτειρω αρα ουν ουτου θελοντος

neque currentis sed miserentis dei dicit +
ουδε του · τρεχοντος αλλα του ελαιωντος · θυ · λεγει γαρ

scriptura pharaoni quia in hoc ipsum excitaui suscitaui te ut
ï exodo > η · γραφη τω · φαραω · οτι εις αυτο τουτο · εξηγειρα σε · οπως

ostendam in te uirtutem meam et ut annuntietur
> ενδειξωμαι εν · σοι την · δυναμιν · μου και οπως αν διαγγελη

nomen meum in uniuersa terra igitur ergo quem uult miseretur
> το · ονομα μου εν · παση τη γη · αρα ουν · ον θελει ελαια

quem autem uult indurat dicis itaque mihi quid iste adhuc
ον δε θελει σκληρυνει · ερεις ουν · μοι · τι ουν ετει

queritur uoluntati enim quis resistit
μεμφεται τω γαρ βουληματει αυτου τις ανθεστηκεν ·

o homo tu quis es qui respondeas deo
ω ανθρωπε · συ τις ει · ο ανταποκρινομενος · τω · θω

numquid dicit figmentum figulo plasmatori quid me fecisti
ï esaia μη ερει το · πλασμα · τω πλασαντει τι · μαι εποιησας ·

sic aut non habet potestatem figulus luti
ουτως · η ουκ εχει εξουσειαν · ο κεραμευς · του πηλου

ex eadem massa facere aliud quidem in honorem uas
εκ του αυτου φυραματος ποιησαι · ο μεν εις τιμην σκευος

aliud vero in contumeliam quod si uolens deus ostendere
ο δε εις · ατειμειαν ει δε θελων ο θς ενδιξασθαι

iram et noscere potentiam suam in multa
την · οργην και γνωρεισαι το δυνατον αυτου εν · πολλη

ΡΩΜΑΙΟΥC

patientia in uasa irae praeparata in interitum
ΜΑΚΡΟΘΥΜΙΑ ΕΙC CΚΕΥΗ ΟΡΓΗC ΚΑΤΗΡΤΙCΜΕΝΑ ΕΙC ΑΠΩΛΕΙΑΝ
et ut ostenderet & notas faceret diuitias gloriae suae in uasa
ΚΑΙ ΙΝΑ ΓΝΩΡΕΙCΗ ΤΟ ΠΛΟΥΤΟC ΤΗC ΔΟΞΗC ΑΥΤΟΥ ΕΠΙ CΚΕΥΗ
misericordiae quae praeparauit in gloriam eos quos et
ΕΛΑΙΟΥC ΟΥC Δ. ΠΡΟΗΤΟΙΜΑCΕΝ ΕΙC ΔΟΞΑΝ. ΟΥC ΚΑΙ
uocauit nos non solum ex iudaeis sed et
ΕΚΑΛΕCΕΝ ΗΜΑC. ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΕΞ ΙΟΥΔΑΙΩΝ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΞ
gentibus sicut et in osee dicit uocabo non
> ΕΘΝΩΝ ΩC ΚΑΙ ΕΝ ΤΩ ΩCΗΕ ΛΕΓΕΙ. ΚΑΛΕCΩ ΤΟΝ ΟΥ
plebem meam plebem meam et non dilectam di
> ΛΑΟΝ ΜΟΥ ΛΑΟΝ ΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΥΚ ΗΓΑΠΗΜΕΝΗΝ ΗΓΑ
lectam et erit in loco ubi uocabuntur non
> ΠΗΜΕΝΗΝ ΚΑΙ ΕCΤΑΙ ΕΝ ΤΩ ΤΟΠΩ ΟΤΑΝ ΚΛΗΘΗCΟΝΤΑΙ ΟΥ vers. 26.
plebs mea uos ibi uocabuntur filii dei uiui
> ΛΑΟC ΜΟΥ ΥΜΙC ΕΚΕΙ ΚΛΗΘΗCΟΝΤΑΙ ΥΙΟΙ ΘΥ ΖΩΝΤΟC
esaias autem clamat pro israhel si fuerit numerus
> ΗCΑΙΑC ΔΕ ΚΡΑΖΕΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΙCΡΑΗΛ. ΕΑΝ Η Ο ΑΡΙΘ
filiorum israel tanquam arena maris reli
> ΜΟC ΤΩΝ ΥΙΩΝ ΙCΡΑΗΛ ΩC Η ΑΜΜΟC ΤΗC ΘΑΛΑCCΗC ΤΟ ΚΑΤΑ
quiae saluabuntur / salue fient uerbum enim consumans et breuians
> ΛΙΜΜΑ CΩΘΗCΕΤΑΙ ΛΟΓΟΝ ΓΑΡ CΥΝΤΕΛΩΝ ΚΑΙ CΥΝΤΕΜΝΩΝ
in aequitate & iustitia quia uerbum breuiatum faciet dominus super
> ΕΝ ΔΙΚΑΙΟCΥΝΗ. ΟΤΕΙ ΛΟΓΟΝ CΥΝΤΕΤΜΗΜΕΝΟΝ ΠΟΙΗCΕΙ ΚC ΕΠΙ
terram et sicut praedixit esaias nisi dominus sabaoth
> ΤΗC ΓΗC ΚΑΙ ΚΑΘΩC ΠΡΟΕΙΡΗΚΕΝ ΗCΑΙΑC ΕΙ ΜΗ ΚC CΑΒΑΩΘ
reliquisset nobis semen sicut sodoma facti essemus
> ΕΝΚΑΤΕΛΕΙΠΕΝ ΗΜΙΝ CΠΕΡΜΑ. ΩC CΟΔΟΜΑ ΑΝ ΕΓΕΝΗΘΗΜΕΝ
et sicut gomorra similes fuissemus quid ergo dicemus quod
> ΚΑΙ ΩC ΓΟΜΟΡΡΑ ΑΝ ΟΜΟΙΩΘΗΜΕΝ ΤΙ ΟΥΝ ΕΡΟΥΜΕΝ ΟΤΙ
gentes non sectantes iustitiam adprehenderunt iusti
ΕΘΝΗ ΤΑ ΜΗ ΔΙΩΚΟΝΤΑ ΔΙΚΑΙΟCΥΝΗΝ ΚΑΤΕΛΑΒΕΝ ΤΗΝ ΔΙΚΑΙ
tiam iustitiam autem ex fide israhel uero sectans
ΟCΥΝΗΝ. ΔΙΚΑΙΟCΥΝΗΝ ΔΕ ΤΗC ΕΚ ΠΙCΤΕΩC. ΙCΡΑΗΛ ΔΕ ΔΙΩ
sectando legem iustitiae in legem non peruenit quare
ΚΩΝ ΝΟΜΟΝ ΔΙΚΑΙΟCΥΝΗC ΕΙC ΝΟΜΟΝ ΟΥΚ ΕΦΘΑΧΕΝ. ΔΙΑ ΤΕΙ
quia non ex fide sed tamquam ex operibus offenderunt
ΟΤΕΙ ΟΥΚ ΕΚ ΠΙCΤΕΩC ΑΛΛ ΩC ΕΞ ΕΡΓΩΝ. ΠΡΟCΕΚΟΨΑΝ
lapidi offensionis sicut scriptum est ecce
> ΤΩ ΛΙΘΩ ΤΟΥ ΠΡΟCΚΟΜΜΑΤΟC. ΚΑΘΩC ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ. ΙΔΟΥ
pono in sion lapidem offensionis et petram scan
> ΤΙΘΗΜΙ ΕΝ CΕΙΩΝ ΛΙΘΟΝ ΠΡΟCΚΟΜΜΑΤΟC ΚΑΙ ΠΕΤΡΑΝ CΚΑΝ
dali et qui crediderit in eo non confundetur
> ΔΑΛΟΥ ΚΑΙ Ο ΠΙCΤΕΥΩΝ ΕΠ ΑΥΤΩ ΟΥ ΜΗ ΚΑΤΑΙCΧΥΝΘΗ.. —

C·10·X
fratres quidē et placuit voluntas mei cordis et obsecratio
ΑΔΕΛΦΟΙ ΗΜΕΝ ΕΥΔΟΚΕΙΑ ΤΗΣ ΕΜΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΚΑΙ Η ΔΑΙΗΣΙΣ
ad dm̄ pro illis in salutem testor enim illis
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΝ ΥΠΕΡ ΑΥΤΩΝ ΕΙΣ ΣΩΤΗΡΙΑΝ ΜΑΡΤΥΡΩ ΓΑΡ
illis quia zelum dī habent sed non secundum scientiam
ΑΥΤΟΙΣ ΟΤΕΙ ΖΗΛΟΝ ΘΥ ΕΧΟΥΣΙΝ ΑΛΛ ΟΥ ΚΑΤ ΕΠΕΙΓΝΩΣΙΝ
ignorantes enim dī iustitiam et suam
ΑΓΝΟΟΥΝΤΕΣ ΓΑΡ ΤΗΝ ΤΟΥ ΘΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΔΙΑΝ
iustitiam quaerentes statuere iustitiae dī non
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ ΖΗΤΟΥΝΤΕΣ ΣΤΙΣΑΙ ΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΤΟΥ ΘΥ ΟΥΧ
subiecti sunt finis enim legis xpi ad iustitiam omni
ΥΠΕΡΤΑΓΗΣΑΝ ΤΕΛΟΣ ΓΑΡ ΝΟΜΟΥ ΧΡΣ ΕΙΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ ΠΑΝ
credenti moyses enim scribit iustitiā
ΤΕΙ ΤΩ ΠΙΣΤΕΥΟΝΤΕΙ ΜΩΥΣΗΣ ΓΑΡ ΓΡΑΦΕΙ ΤΗΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥ
quae ex lege quoniam qui fecerit ea vivet in
ΝΗΝ ΤΗΝ ΕΚ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΟΤΕΙ Ο ΠΟΙΗΣΑΣ ΑΥΤΑ ΖΗΣΕΤΑΙ ΕΝ
eis quae autē ex fide iustitia sic dicit ne
> ΑΥΤΟΙΣ Η ΔΕ ΕΚ ΠΙΣΤΕΩΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΟΥΤΩΣ ΛΕΓΕΙ ΜΗ
dixeris in corde tuo quis ascendit in celum
ī deuteronomiu > ΕΙΠΗΣ ΕΝ ΤΗ ΚΑΡΔΙΑ ΣΟΥ ΤΙΣ ΑΝΑΒΗΣΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ
hoc est xpm deducere aut quis descendit in abys
ΤΟΥΤΕΣΤΙΝ ΧΝ ΚΑΤΑΓΑΓΕΙΝ Η ΤΙΣ ΚΑΤΑΒΗΣΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΒΥΣ
sum hoc est xpm ex mortuis reducere sed quid scriptura
ΣΟΝ ΤΟΥΤΕΣΤΙΝ ΧΝ ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ ΑΝΑΓΑΓΕΙΝ ΑΛΛΑ ΤΙ Η ΓΡΑΦΗ
dicit prope te est verbū in ore tuo et
ī deutero > ΛΕΓΕΙ ΕΓΓΥΣ ΣΟΥ ΕΣΤΙΝ ΤΟ ΡΗΜΑ ΕΝ ΤΩ ΣΤΟΜΑΤΙ ΣΟΥ ΚΑΙ
in corde tuo hoc est ūbum fidei quod p̄
> ΕΝ ΤΗ ΚΑΡΔΙΑ ΣΟΥ ΤΟΥΤΕΣΤΙΝ ΤΟ ΡΗΜΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ Ο ΚΗ
dicamus quia si confitearis in ore tuo dnm
ΡΥΣΣΟΜΕΝ ΟΤΙ ΕΑΝ ΟΜΟΛΟΓΗΣΗΣ ΕΝ ΤΩ ΣΤΟΜΑΤΙ ΣΟΥ ΚΝ
ihm et credideris in corde tuo quod dš illum suscitavit
ΙΝ ΚΑΙ ΠΙΣΤΕΥΣΗΣ ΕΝ ΤΗ ΚΑΡΔΙΑ ΣΟΥ ΟΤΙ Ο ΘΣ ΑΥΤΟΝ ΗΓΕΙΡΕΝ
a mortuis salvus eris corde enim creditur ad iustitiā
ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ ΣΩΘΗΣΗ ΚΑΡΔΙΑ ΓΑΡ ΠΙΣΤΕΥΕΤΑΙ ΕΙΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥ
ore autē confitetur confessio fit ad in salutem dicit enim
ΝΗΝ ΣΤΟΜΑΤΙ ΔΕ ΟΜΟΛΟΓΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΣΩΤΗΡΙΑΝ ΛΕΓΕΙ ΓΑΡ
scriptura omnis qui credit in illum non confundetur
ī esaia > Η ΓΡΑΦΗ ΠΑΣ Ο ΠΙΣΤΕΥΩΝ ΕΠ ΑΥΤΩ ΟΥ ΜΗ ΚΑΤΑΙΣΧΥΝΘΗ
non enim est distinctio iudaei neque et graeci
el > ΣΕΤΑΙ ΟΥ ΓΑΡ ΕΣΤΙΝ ΔΙΑΣΤΟΛΗ ΙΟΥΔΑΙ ΟΥΤΕ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΟΣ
nam idem dns omnium dives in omnes invocantes
Ο ΓΑΡ ΑΥΤΟΣ ΚΣ ΠΑΝΤΩΝ ΠΛΟΥΤΩΝ ΕΙΣ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΕΠΕΙΚΑΛΟΥ
eum omnis enim qui cumque invocaverit nomen dni
ī ioel > ΜΕΝΟΥΣ ΑΥΤΟΝ ΠΑΣ ΓΑΡ ΟΣ ΑΝ ΕΠΕΙ ΚΑΛΕΣΗΤΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΚΥ

ρω ιουδαιους

salvus erit quomodo ergo invocabunt in quem non crediderunt aut
> σωθησεται · πως ουν επικαλεσωνται εις ον ουκ επιστευσαν · η
quomodo credent ei quem non audierunt quomodo autem audient sine
πως δε πιστευσωσιν · ου ουκ ηκουσαν · πως δε · ακουσονται χω
ne praedicante autem quomodo praedicabunt si non mittentur
ρις κηρυσσοντος · πως δε · κηρυξουσιν εαν μη · αποσταλωσιν
sicut scriptum est quam speciosi pedes evangelizantium pa
> καθως γεγραπται ως ωραιοι · οι · ποδες · των · ευαγγελιζομενων · ειρη
cem evangelizantium bona sed non omnes oboediunt evange
> νην ευαγγελιζομενων αγαθα · αλλ ου παντες υπηκουσαν · τω ευαγγε
lio Esaias enim dicit domine quis credidit auditui nostro
> λιω · ησαιας γαρ λεγει · κε τις επιστευσεν · τη · ακοη · ημων
ergo fides ex auditu auditus autem per verbum sed
αρα ουν · η · πιστις εξ ακοης · η δε ακοη · δια ρηματος αλλα
dico numquid non audierunt in omnem terram exivit so
> λεγω · μη ουκ ηκουσαν · εις πασαν την · γην εξηλθεν · ο · φθογ
nus eorum et in fines orbis terrae verba eorum
> γος αυτων και εις τα περατα της οικουμενης τα ρηματα αυτων
sed dico numquid Israel non cognovit primus Moyses dicit
αλλα λεγω · μη ισραηλ ουκ εγνω πρωτος · μωυσης · λεγει
ego ad aemulationem .. vos in non gentem in gentem insipientem in iram do
> εγω παραζηλωσω υμας επ ουκ εθνη επι εθνει ασυνετω · παροργ
vos Esaias autem dicit inventus sum in non quaerentibus me non
Isaias > γιω υμας · ησαιας δε λεγει · ευρεθην τοις εμε · μη ζη
quaerebant palam manifesto factus sum me non interrogantibus
> τουσιν · εμ · φανης εγενομην τοις · εμε · μη επερωτωσιν
ad Israel autem dicit tota die expandi
Isaias > προς δε τον · ισραηλ λεγει · ολην · την · ημεραν · εξεπετασα τας
manus meas ad plebem non credentem dico ergo numquid repulit
> χειρας μου προς λαον απειθουντα · λεγω ουν · μη · απωσατο C · II · XI
deus hereditatem suam absit etenim ego .. Isra
ο θς · την · κληρονομιαν αυτου · μη γενοιτο · και γαρ εγω ισρα
helita sum ex semine Abraham de tribu Beniamin non re
ηλιτης · ειμει · εκ σπερματος αβρααμ · φυλης · βενιαμιν · ουκ απ
pulit deus plebem suam quam praescivit an nescitis
ωσατο ο θς τον · λαον αυτου · ον · προεγνω · η · ουκ οιδατε
in Elia quid dicit scriptura quemadmodum postulabat deum adversus
εν · ηλεια · τι λεγει η · γραφη · ως εντυγχανει · τω · θω · κατα του
Israel domine prophetas tuos occiderunt altaria
> ιηλ · κε τους προφητας σου απεκτιναν · τα · θυσιαστηρια
tua destruxerunt et ego relictus sum solus et quaerunt
> σου · κατεσκαψαν · καγω · υπελειφθην · μονος · και ζητουσειν · την ·
animam meam sed quid dicit illi responsum divinum reliqui
> ψυχην μου αλλα τι λεγει αυτω · ο χρηματισμος · κατελειπον
mihi septem milia virorum qui non curvaverunt
> εμαυτω επτακις χιλιους ανδρας · οι τινες · ουκ εκαμψαν

genu ante baal sic ergo et in hoc nunc tempore reli
> γονυ τω βααλ· ουτως ουν και εν τω νυν καιρω· λιμ

quiae sunt electionem gratiae salvae factae sunt si autem gratia non
μα κατ εκλογην· χαριτος γεγονεν ει δε χαριτι ουκ

est ex operibus alioquin gratia non iam erit gratia
ετει εξ εργων· επει· η χαρις ουκ ετι γεινεται χαρις·

quid ergo quod quaerebat israhel hoc non est consecutus
τι ουν ο επεζητει ισραηλ τουτο· ουκ επετυχεν· η δε

electio autem consecuta est ceteri vero excaecati sunt sicut scri
εκλογη επετυχεν· οι δε λοιποι επωρωθησαν καθως γε

ησαια ptum est dedit illis deus spiritum compunctionis oculos
> γραπται· εδωκεν αυτοις ο· θεος πνα κατανυξεως· οφθαλ

ut non videant et aures ut non audiant usque
> μους του· μη βλεπειν· και· ωτα του μη· ακουειν εως

hodiernum diem et david dicit fiat
ψαλμ > της σημερον· ημερας· και δαυιδ λεγει· γενηθητω·

mensa eorum in laqueum et in captionem et in
> η· τραπεζα αυτων· εις παγιδα και· εις θηραν· και εις

scandalum et in retributionem illis obscurentur
> σκανδαλον και εις ανταποδομα αυτοις· σκοτεισθητω

oculi eorum ut non videant et dor
> σαν· οι· οφθαλμοι αυτων του μη βλεπειν· και· τον· νω

sum eorum semper incurva dico ergo numquid
> τον αυτων διαπαντος συνκαμψον·· λεγω· ουν μη

sic offenderunt ut caderent absit sed illorum
επταισαν ινα πεσωσειν·· μη γενοιτο· αλλα τω αυτων· πα

delicto salus gentibus ut emula
ραπτωματι· η· σωτηρια τοις εθνεσειν εις το παρα

rentur illos quod si autem delictum eorum
ζηλωσαι αυτους· ει δε· το παραπτωμα αυτων

divitiae sunt mundi et deminutio eorum divitiae
πλουτος κοσμου και το ηττημα αυτων· πλουτος

gentium quanto magis plenitudo eorum vobis
εθνων ποσω μαλλον· το· πληρωμα αυτων· υμιν

enim dico gentibus quamdiu ego sum gentium
γαρ λεγω· τοις εθνεσειν· εφοσον εγω ειμι εθνων

apostolus ministerium meum glorificabo si quomodo
ι αποστολος· την· διακονειαν· μου δοξασω ει πως

aemuler carnem meam et salvabo aliquos ex illis
παραζηλωσω την· σαρκα· μου και σωσω τινας εξ αυτων

si enim amissio eorum reconciliatio mundi quae est
vers. 15 ει γαρ η· αποβολη αυτων· καταλλαγη κοσμω της

ρωμαιουϲ

assumptio nisi vita ex mortuis quod si delibatio sancta
η προϲλημψιϲ ειμη ζωη εκνεκρων · ει δε η απαρχη αγεια
et massa et radix sancta et rami
και το φυραμα και η ρειζα αγεια · και οι · κλαδοι · ει δε
aliqui ex ramis fracti sunt tu autem cum esses oleaster
τινεϲ των · κλαδων · εξεκλαϲθηϲαν · ϲυ δε αγριελαιοϲ ων
insertus es in ipsis et socius factus es
ενεκεντριϲθηϲ · εν αυτοιϲ · και ϲυνκοινωνοϲ · εγενου · τηϲ
pinguedinis olivae noli gloriari adversus ramos
πειοτητοϲ τηϲ ελαιαϲ · μη κατακαυχω · των · κλαδων
quod si tu gloriaris non tu radicem portas sed
ει δε · ϲυ καυχαϲαι · ου ϲυ · την ρειζαν · βαϲταζειϲ · αλλη
radix te dicis ergo si fracti sunt rami ut ego
ρειζα ϲε · ερειϲ ουν · ει · κλαϲθηϲαν · κλαδοι · ινα εγω ·
inserar bene incredulitate fracti sunt tu autem
ενκεντριϲθω · καλωϲ · την · απιϲτειαν εκλαϲθηϲαν · ϲυ δε
fide stas noli altum sapere sed time
τη · πειϲτει · εϲτηκαϲ · μη υψηλοφρονει · αλλα φοβου
si enim deus naturalibus ramis non pepercit
ει γαρ ο θϲ · των · κατα φυϲειν · κλαδων · ουκ εφειϲατο
ne forte nec tibi parcat vide ergo bonitatem
μη πωϲ ουδε ϲου φειϲεται · ειδε ουν · χρηϲτοτητα
et severitatem dei in quidem cadentes severitatem
και · αποτομιαν θυ · επειμεν · τουϲ πεϲονταϲ · αποτομιαν
in te autem bonitatem si permanseris in bonitate
επει δε ϲε · χρηϲτοτητα · εαν επειμεινηϲ · τη · χρηϲ
te alioquin et tu excideris et illi si non
τοτητι · επει · και ϲυ εκκοπηϲη · κακεινοι δε · εαν μη
permanserint in incredulitate inserentur potens
επειμεινωϲειν τη απιϲτεια · ενκεντρειϲθηϲονται · δυνατοϲ
enim est deus iterum inserere illos si enim tu
γαρ εϲτιν · ο · θϲ παλιν · ενκεντριϲαι · αυτουϲ · ει γαρ · ϲυ
ex naturali excisus es oleastro et contra naturam
εκ τηϲ κατα φυϲειν · εξεκοπηϲ · αγριελαιου · και παρα φυϲειν
insertus es in bonam olivam quanto magis hi
ενεκεντρειϲθηϲ · ειϲ καλλει ελαιον · ποϲω μαλλον · ουτοι
secundum naturam inserentur suae olivae non
οι · κατα φυϲειν · ενκεντριϲθηϲονται · τη ιδεια ελαια · ου
enim volo vos ignorare fratres mysterium hoc
γαρ θελω υμαϲ · αγνοειν · αδελφοι · το · μυϲτηριον · τουτο
ut non sitis vobis ipsis sapientes quia caecitas ex
ινα μη ητε εαυτοιϲ · φρονειμοι · οτι πωρωϲειϲ απο
parte israel contigit donec plenitudo
μερουϲ · τω ιϲραηλ · γεγονεν · αχριϲου το πληρωμα των

gentium intraret et sic omnis isrł salvus erit sicut scriptum est
ΕΘΝΩΝ ΕΙΣΕΛΘΗ ΚΑΙ ΟΥΤΩΣ ΠΑΣ ΙΗΛ ΣΩΘΗΣΕΤΑΙ ΚΑΘΩΣ ΓΕΓΡΑΠ

veniet ex sion qui eripiet et avertat impietatem ab
Tερμα > ΤΑΙ · ΗΞΕΙ ΕΚ ΣΕΙΩΝ · Ο · ΡΥΟΜΕΝΟΣ · ΑΠΟΣΤΡΕΨΑΙ · ΑΣΕΒΕΙΑΣ · ΑΠΟ

et hoc illis erit a me testamentum cum abstulero
> ΙΑΚΩΒ ΚΑΙ ΑΥΤΗ ΑΥΤΟΙΣ · Η ΠΑΡΕΜΟΥ ΔΙΑΘΗΚΗ ΟΤΑΝ ΑΦΕΛΩ

ro peccata eorum secundum quidem evangelium ini
> ΜΑΙ · ΤΑΣ · ΑΜΑΡΤΕΙΑΣ ΑΥΤΩΝ · ΚΑΤΑ ΜΕΝ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ · ΕΧ

mici propter vos secundum electionem vero dilecti propter
ΘΡΟΙ ΔΙ ΥΜΑΣ · ΚΑΤΑ ΔΕ ΤΗΝ · ΕΚΛΟΓΗΝ · ΑΓΑΠΗΤΟΙ · ΔΙΑ ΤΟΥΣ

patres sine penitentia enim sunt dona et vo
ΠΑΤΕΡΑΣ · ΑΜΕΤΑΜΕΛΗΤΑ ΓΑΡ · ΤΑ · ΧΑΡΕΙΣΜΑΤΑ · ΚΑΙ Η · ΚΛΗΣ

catio dei sicut enim aliquando vos aliquando non credidistis deo
vers. 30. ΕΙΣ · ΤΟΥ ΘΥ · ΩΣΠΕΡ ΓΑΡ ΥΜΕΙΣ ΠΟΤΕ ΗΠΕΙΘΗΣΑΤΑΙ ΤΩ · ΘΩ

nunc vero misericordiam consecuti estis propter illorum diffidentiam ita et isti
ΝΥΝ ΔΕ ΗΛΕΗΘΗΤΑΙ ΤΗ ΤΟΥΤΩΝ ΑΠΕΙΘΙΑ · ΟΥΤΩΣ · ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ

nunc non crediderunt vestre misericordie ut et ipsi misericor
ΝΥΝ ΗΠΕΙΘΗΣΑΝ ΤΙΩ ΥΜΕΤΕΡΩ ΕΛΑΙΕΙ ΙΝΑ ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ · ΕΛΕΗ

consequantur conclusit enim deus omnia in incredulitate ut
ΘΩΣΙΝ ΣΥΝΕΚΛΙΣΕΝ · ΓΑΡ Ο · ΘΣ · ΠΑΝΤΑ ΕΙΣ ΑΠΕΙΘΕΙΑΝ · ΙΝΑ ΤΟΥΣ

omnibus misereatur o altitudo divitiarum et sapientie et
ΠΑΝΤΑΣ ΕΛΕΗΣΗ · · Ω · ΒΑΘΟΣ · ΠΛΟΥΤΟΥ · ΚΑΙ ΣΟΦΕΙΑΣ ΚΑΙ ·

scientie dei quam inscrutabilia vel incomprehensibilia iudicia eius et
ΓΝΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΘΥ · ΩΣ ΑΝΕΞΕΡΕΥΝΗΤΑ ΤΑ · ΚΡΙΜΑΤΑ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ

investigabiles vie eius quis enim cognovit sensum domini
Tερμα > ΑΝΕΞΕΙΧΝΙΑΣ ΤΟΙ · ΑΙ ΟΔΟΙ ΑΥΤΟΥ · · ΤΙΣ ΓΑΡ ΕΓΝΩ · ΝΟΥΝ ΚΥ

aut quis consiliarius vel collator eius fuit aut quis prior de
> Η · ΤΙΣ · ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΑΥΤΟΥ ΕΓΕΝΕΤΟ · Η · ΤΙΣ · ΠΡΟΕΔΩ

dit illi et retribuetur illi quoniam ex ip
ΚΕΝ ΑΥΤΩ · ΚΑΙ ΑΝΤΑΠΟΔΟΘΗΣΕΤΑΙ ΑΥΤΩ · ΟΤΙ ΕΞ ΑΥ

so et per ipsum et in ipso vel ipsum sunt omnia ipsi gloria
ΤΟΥ ΚΑΙ ΔΙ ΑΥΤΟΥ · ΚΑΙ ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ · ΤΑ · ΠΑΝΤΑ · ΑΥΤΩ · Η · ΔΟΞΑ

in secula seculorum amen obsecro itaque vos fra
Cap. XII ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ · ΑΜΗΝ ΠΑΡΑΚΑΛΩ · ΟΥΝ ΥΜΑΣ · ΑΔΕΛ

tres per misericordiam dei ut exhibeatis corpora
ΦΟΙ ΔΙΑ ΤΩΝ ΟΙΚΤΕΙΡΩΝ ΤΟΥ ΘΥ ΠΑΡΑΣΤΗΣΑΙ ΤΑ · ΣΩΜΑΤΑ

vestra hostiam viventem sanctam placentem deo ratio
ΥΜΩΝ · ΘΥΣΙΑΝ · ΖΩΣΑΝ ΑΓΕΙΑΝ · ΕΥΑΡΕΣΤΟΝ · ΤΩ · ΘΩ · ΤΗΝ · ΛΟ

nabile sit obsequium vestrum et ne conformemini
ΓΕΙΚΗΝ · ΛΑΤΡΙΑΝ ΥΜΩΝ · ΚΑΙ · ΜΗ ΣΥΝ ΣΧΗΜΑΤΙΖΕΣΘΑΙ

seculo huic sed transformamini vel reformamini novitate
ΤΩ · ΑΙΩΝΕΙ ΤΟΥΤΩ · ΑΛΛΑ ΜΕΤΑΜΟΡΦΟΥΣΘΑΙ · ΤΗ · ΑΝΑΚΑΙ

te vestri sensus ut probetis vos que sit voluntas
ΝΩΣΕΙ ΤΟΥ ΝΟΟΣ · ΕΙΣ ΤΟ ΔΟΚΕΙΜΑΖΙΝ ΥΜΑΣ · ΤΙ ΤΟ · ΘΕΛΗ

tas dei quod bonum et beneplacitum et perfectum
ΜΑ · ΘΥ ΤΟ · ΑΓΑΘΟΝ · ΚΑΙ ΕΥΑΡΕΣΤΟΝ · ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΝ

ρωμαιους

dico enim per gratiam gratiam datam mihi omni existenti in
λεγω γαρ δια της χαριτος της δοθεισης μοι παντι τω οντι εν
..vos et plus supra sapere sed sapere ad sobrietatem / sanitatem / sapientiam / prudentiam
l υμιν μη υπερ φρονειν. Αλλα φρονειν εις το σωφρονειν
unicuique sicut deus divisit mensuram fidei sicut
εκαστω ως ο θεος εμερισεν μετρον πιστεως. Ωσπερ γαρ
in uno corpore multa membra habemus membra autem
εν ενι σωματι πολλα μελη εχομεν. Τα δε μελη
omnia non eundem habent actum ita multi
παντα ου την αυτην εχει πραξιν. Ουτως οι πολλοι
unum corpus in christo singuli autem alterius membra ha
εν σωμα εν χριστω. Το δε καθεις αλληλων μελη. Εχον fa dominica p(ost) επιφανιαν
bentes autem donationes secundum gratiam datam nobis dif
τες δε χαρισματα κατα την χαριν την δοθεισαν ημιν δια
ferentias sive prophetiam secundum rationem fidei
rl φορα. Ειτε προφητειαν κατα την αναλογιαν της πιστεως
sive ministerium / ministratio in ministrando sive qui docet in
c ιι Ειτε διακονειαν εν τη διακονεια. Ειτε ο διδασκων εν
doctrina qui exhortatur in in exhortati
cl τη διδασκαλεια. Ο παρακαλων εν τη εν τη παρακλη
one qui tribuit in simplicitate qui praeest
ι σει. Ο μεταδιδους εν απλοτητει. Ο προιστανεμενος
in sollicitudine qui miseretur in hilaritate dilectio sine
q εν σπουδη. Ο ελαιων εν ιλαροτετητι. Η αγαπη αν
simulatione odientes malum adhaerentes bo
d υποκριτο. μεισουντες το πονηρον κολλωμενοι τω αγα
no caritate fraternitatis invicem benigni honore
θω. τη φειλαδελφια εις αλληλους φιλοστοργοι. τη τειμη
invicem praevenientes sollicitudine non pigri spiritu
αλληλους προηγουμενοι. της σπουδη. μη οκνηροι. τω πνι
ferventes tempori servientes spe gaudentes
ζεοντες. τω καιρω δουλευοντες. τη ελπιδει. χαιροντες
in tribulatione sufferentes orationi instantes
τη θλειψει υπομενοντες. τη προσευχη. προσκαρτερο Vers. 12.
memoriis sanctorum communicantes hospita
δον υντες. ταις μνιαις των αγιων κοινουντες. την φιλοξε
litatem sectantes benedicite et ne maledicatis gau
ιc νιαν διωκοντες. Ευλογειται και μη καταρασθαι. Χαι
dere cum gaudentibus flere cum flentibus id
ρειν μετα χαιροντων. κλαιειν μετα κλαιοντων. το
ipsum in invicem sapientes / sentientes non alta sapi
αυτο εις αλληλους φρονουντες. μη τα υψηλα φρο
entes sed humilibus consentientes nolite esse
νουντες αλλα τοις ταπεινοις συναπαγομενοι. Μη γει
prudentes apud vosmetipsos nulli malum
νεσθαι φρονειμοι παρεαυτοις. Μηδενει κακον αντι

malo reddentes providentes bona non solum coram
ΚΑΚΟΥ ΑΠΟΔΕΙΔΟΝΤΕΣ ΠΡΟΝΟΟΥΜΕΝΟΙ ΚΑΛΑ · ΟΥ ΜΟΝΟΝ · ΕΝΩ

do sed est coram hominib; si fieri potest
ΠΕΙΟΝ · ΤΟΥ ΘΥ · ΑΛΛΑ ΚΕΙ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΩΝ · ΑΝΩΝ ' ΕΙ ΔΥΝΑΤΟΝ

q ex vobis ÷ cum omnibus hominib; pacem habentes
ΤΟ ΕΞ ΥΜΩΝ · ΜΕΤΑ ΠΑΝΤΩΝ ΑΝΩΝ ΙΡΗΝΕΥΟΝΤΕΣ · ΜΗ ΕΑΥ

defendentes carissimi sed date locum i
ΤΟΥΣ ΕΚΔΙΚΟΥΝΤΕΣ ΑΓΑΠΗΤΟΙ · ΑΛΛΑ ΔΟΤΕ ΤΟΠΟΝ · ΤΗ · ΟΡ

rae scriptu ÷ est mihi vindictam & ego retribuam
> ΓΗ · ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΓΑΡ · ΕΜΟΙ ΕΚΔΕΙΚΗΣΕΙΣ · ΕΓΩ ΑΝΤΑΠΟΔΩ

dicit dns si esurierit inimicus tuus ciba illum
ezech ele > ΛΕΓΕΙ ΚΣ · ΕΑΝ ΠΕΙΝΑ Ο ΕΧΘΡΟΣ ΣΟΥ · ΨΩΜΕΙΖΑΙ ΑΥΤΟΝ

si sitit potu da illi pota illu hoc est faciens car
trat > ΕΑΝ · ΔΕΙΨΑ ΠΟΤΕΙΖΑΙ ΑΥΤΟΝ · ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ΠΟΙΩΝ · ΑΝ

bones ignis congeres sup caput eius noli
> ΘΡΑΚΑΣ ΠΥΡΟΣ ΣΩΡΕΥΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΝ · ΚΕΦΑΛΗΝ ΑΥΤΟΥ · ΜΗ

vinci a malo sed vince in bono
ΝΕΙΚΩ · ΑΠΟ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ ΑΛΛΑ ΝΕΙΚΑ · ΕΝ ΤΩ ΑΓΑΘΩ ΤΟ

malu omnibus potestatibus sublimiorib; subditi
Cap. XIII. ΚΑΚΟΝ · ΠΑΣΑΙΣ · ΕΞΟΥΣΕΙΑΙΣ · ΥΠΕΡ ΕΧΟΥΣΑΙΣ ΥΠΟΤΑΣΣΕ

estote non est potestas nisi a do que sc st
ΘΑΙ · ΟΥ ΓΑΡ ΕΣΤΕΙΝ · ΕΞΟΥΣΙΑ · ΕΙ ΜΗ ΑΠΟ ΘΥ · ΑΙ ΔΕ ΟΥ

a do ordinatae sunt itaq; qui resistit
ΣΑΙ · ΑΠΟ · ΘΥ ΤΕΤΑΓΜΕΝΑΙ ΕΙΣΕΙΝ · ΩΣΤΕ · Ο · ΑΝΤΕΙΤΑΣΣΟ

potestati di ordinationi resistit
erant ΜΕΝΟΣ · ΤΗ · ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΗ · ΤΟΥ ΘΥ ΔΙΑΤΑΓΗ · ΑΝΘΕΣΤΗΚΕΝ

t adsumunt
qui sc resistunt ipsi sibi damnationem adquirunt t accipiunt
ΟΙ ΔΕ ΑΝΘΕΣΤΗΚΟΤΕΣ · ΕΑΥΤΟΙΣ ΚΡΙΜΑ · ΛΗΜΨΟΝΤΑΙ ·

nam principes non sunt timori bono operi
ΟΙ ΓΑΡ ΑΡΧΟΝΤΕΣ ΟΥΚ ΕΙΣΕΙΝ · ΦΟΒΟΣ ΤΩ ΑΓΑΘΩ · ΕΡΓΩ

sed malo vis sc non timere potes
ΑΛΛΑ ΤΩ · ΚΑΚΩ · ΘΕΛΕΙΣ ΔΑΙ · ΜΗ ΦΟΒΙΣΘΑΙ · ΤΗΝ · ΕΞΟΥ

tatem bonu fac et habebis laudem ex illa di
ΣΙΑΝ ΤΟ · ΑΓΑΘΟΝ ΠΟΙΕΙ · ΚΑΙ ΕΞΕΙΣ ΕΠΑΙΝΟΝ ΕΞ ΑΥΤΗΣ ΘΥ

enim minister est tibi in bonu si aute malum
ΓΑΡ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΕΣΤΙΝ · ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΑΘΟΝ · ΕΑΝ ΔΕ ΤΟ ΚΑΚΟΝ

feceris time non enim sine causa gladium portat di
ΠΟΙΗΣ ΦΟΒΟΥ · ΟΥ ΓΑΡ ΕΙΚΗ ΤΗΝ ΜΑΧΑΙΡΑΝ ΦΟΡΕΙ · ΘΥ

enim minist est vindex malum facienti
ΓΑΡ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΕΣΤΙΝ · ΕΚΔΙΚΟΣ ΤΩ ΤΟ ΚΑΚΟΝ · ΠΡΑΣΣΟΝΤΕΙ

11 · ρωμαιους

ideoq; subditi estote non solum propter iram sed propter
ΔΙΟ ΥΠΟΤΑCCΕCΘΑΙ · ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΡΓΗΝ · ΑΛΛΑ ΔΙΑ ΤΗΝ
conscientiam ideo enim et tributa praestatis pendatis minis
CΥΝΙΔΗCΕΙΝ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ΚΑΙ ΦΟΡΟΥC ΤΕΛΕΙΤΑΙ · ΛΕΙΤΟΥΡ
tri enim dei sunt in hoc ipsum servientes reddite
ΓΟΙ · ΓΑΡ ΘΥ ΕΙCΙΝ ΕΙC ΑΥΤΟ ΤΟΥΤΟ ΠΡΟCΚΑΡΤΕΡΟΥΝΤΕC ΑΠΟΔΟ
ergo omnibus debita cui tributum
ΤΕ · ΟΥΝ · ΠΑCΙΝ ΤΑC ΟΦΕΙΛΑC · ΤΩ · ΤΟΝ · ΦΟΡΟΝ · ΤΟΝ · ΦΟ
tributum cui vectigal vectigal cui timorem
ΡΟΝ · ΤΩ · ΤΟ ΤΕΛΟC · ΤΟ ΤΕΛΟC · ΤΩ · ΤΟΝ · ΦΟΒΟΝ · ΤΟΝ · ΦΟ
timorem cui honorem honorem nemini quicquam
ΒΟΝ ΤΩ · ΤΗΝ · ΤΕΙΜΗΝ ΤΗΝ ΤΕΙΜΗΝ · ΜΗΔΕΝΕΙ ΜΗΔΕΝ
debeatis nisi ut invicem diligatis qui enim diligit
ΟΦΙΛΕΤΑΙ ΕΙ ΜΗ · ΤΟ ΑΛΛΗΛΟΥC ΑΓΑΠΑΝ · Ο ΓΑΡ ΓΑΠΩΝ ΤΟΝ
proximum legem adimplevit scriptum est enim non adul
> ΕΤΕΡΟΝ ΝΟΜΟΝ ΠΕΠΛΗΡΩΚΕΝ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΓΑΡ · ΟΥ ΜΟΙΧΕΥ
i exodo terabis non occides non furaberis non concupisces
i levitico > CΕΙC · ΟΥ ΦΟΝΕΥCΕΙC · ΟΥ ΚΛΕΨΕΙC · ΟΥΚ ΕΠΙΘΥΜΗCΕΙC
et si quid aliud mandatum in verbo hoc recapitu
ΚΑΙ ΕΙ ΤΕΙC ΕΤΕΡΑ ΕΝΤΟΛΗ · ΕΝ ΤΩ ΛΟΓΩ ΤΟΥΤΩ · ΑΝΑΚΑΙ
latur diliges proximum tuum tamquam te ipsum
> ΦΑΛΑΙΟΥΤΑΙ · ΑΓΑΠΗCΕΙC ΤΟΝ · ΠΛΗCΕΙΟΝ CΟΥ ΩC ΕΑΥΤΟΝ · Η
dilectio proximo malum non operatur plenitudo
ΑΓΑΠΗ · ΤΩ · ΠΛΗCΕΙΩ ΚΑΚΟΝ ΟΥΚ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ · ΠΛΗΡΩΜΑ
autem legis est dilectio et hoc scientes tempus
ΔΕ ΝΟΜΟΥ Η · ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΙΔΟΤΕC · ΤΟΝ · ΚΑΙΡΟΝ
quia hora est nos iam de somno surgere nunc enim
ΟΤΕΙ ΩΡΑ ΗΜΑC ΗΔΗ · ΕΞ ΥΠΝΟΥ ΕΓΕΡΘΗΝΕ · ΝΥΝ ΓΑΡ
propior est nostra salus quam cum credidimus
ΕΓΓΥΤΕΡΟΝ ΗΜΩΝ Η · CΩΤΗΡΙΑ · Η ΟΤΕ ΕΠΙCΤΕΥCΑΜΕΝ
nox praecessit dies enim appropinquavit ab
Η ΝΥΞ ΠΡΟΕΚΟΨΕΝ Η ΔΕ ΗΜΕΡΑ · ΗΓΓΙΚΕΝ · ΑΠΟ
iciamus ergo opera tenebrarum et induamur
ΒΑΛΩΜΕΘΑ ΟΥΝ · ΤΑ · ΕΡΓΑ ΤΟΥ · CΚΟΤΟΥC · ΚΑΙ · ΕΝΔΥCΩ
arma lucis sicut in die honeste
ΜΕΘΑ · ΤΑ · ΟΠΛΑ ΤΟΥ · ΦΩΤΟΥ ΩC ΕΝ ΗΜΕΡΑ ΕΥCΧΗ
te ambulemus non comessationibus et ebrietatibus non cu
ΜΟΝΩC ΠΕΡΙΠΑΤΗCΩΜΕΝ · ΜΗ · ΚΩΜΟΙC ΚΑΙ ΜΕΘΑΙC · ΜΗ ΚΟΙ
bilibus et impudicitiis non contentione et aemulatione sed in
ΤΑΙC ΚΑΙ ΑCΕΛΓΕΙΑΙC ΜΗ · ΕΡΙΔΙ ΚΑΙ ΖΗΛΩ · ΑΛΛΕΝ
duite dominum ihesum christum carnis curam ne
ΔΥCΑCΘΑΙ · ΤΟΝ · ΚΝ ΙΗΝ · ΧΡΝ · ΤΗC · CΑΡΚΟC ΠΡΟΝΟΙΑΝ · ΜΗ
feceritis in concupiscentiis infirmum enim
ΠΟΙΕΙC · ΘΑΙ · ΕΝ ΕΠΙ ΘΥΜΕΙΑΙC ΤΟΝ ΔΕ ΑCΘΕΝΟΥΝΤΑ · ΤΗ · XIV. Cap.

fide ad sumite non in disceptationes cogitationum alius +
ΠΙϹΤΕΙ ΠΡΟϹΛΑΜΒΑΝΕϹΘΑΙ ΜΗ ΕΙϹ ΔΙΑΚΡΙϹΕΙϹ ΔΙΑΛΟΓΕΙϹΜΩΝ ΟϹ ΜΕΝ
credit manducare omnia qui autem infirmus est holera manducet
ΠΙϹΤΕΥΕΙ ΦΑΓΕΙΝ ΠΑΝΤΑ · ΟϹ ΔΕ ΑϹΘΕΝΩΝ ΛΑΧΑΝΑ ΑΙϹΘΕΙΕΤΩ
qui manducat non manducantem non spernat neq.
Ο ΑΙϹΘΕΙΩΝ · ΤΟΝ · ΜΗ ΑΙϹΘΕΙΟΝΤΑ · ΜΗ · ΕΞΟΥΘΕΝΕΙΤΩ · ΟΥ ΔΕ
qui non manducat manducantem iudicet deus enim illum
Ο · ΜΗ · ΑΙϹΘΕΙΩΝ · ΤΟΝ · ΑΙϹΘΕΙΟΝΤΑ ΚΡΙΝΕΤΩ · Ο ΘϹ ΓΑΡ ΑΥΤΟΝ
ad sumpsit tu quis es qui iudicas alienum servum
ΠΡΟϹ ΕΛΑΒΕΤΟ · ϹΥ ΤΙϹ ΕΙ Ο ΚΡΙΝΩΝ · ΑΛΛΟΤΡΙΟΝ ΟΙΚΕ
suo domino stat aut cadit stabit h
ΤΗΝ ΤΩ ΙΔΕΙΩ ΚΩ ϹΤΗΚΙ Η · ΠΕΙΠΤΕΙ ϹΤΑΘΗϹΕΤΑΙ ΔΙ
potens est + deus statuere eum + illum nam alius iudicat alt
ΔΥΝΑΤΕΙ ΓΑΡ Ο ΘϹ ϹΤΗϹΑΙ ΑΥΤΟΝ · · ΟϹ ΜΕΝ ΚΡΙΝΕΙ ΗΜΕ
nos dies alius h iudicat omnem diem unusquisque
ΡΑΝ · ΠΑΡ ΗΜΕΡΑΝ · ΟϹ ΔΕ ΚΡΙΝΕΙ ΠΑϹΑΝ ΗΜΕΡΑΝ · ΕΚΑϹΤΟϹ
in suo sensu abundet qui sapit diem
ΕΝ · ΤΩ · ΙΔΙΩ · ΝΟΕΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙϹΘΩ · Ο ΦΡΟΝΩΝ · ΤΗΝ ΗΜΕ
domino sapit et qui manducat domino manducat gratias
ΡΑΝ ΚΩ ΦΡΟΝΕΙ · ΚΑΙ Ο ΑΙϹΘΕΙΩΝ ΚΩ · ΑΙϹΘΕΙΕΙ · ΕΥΧΑΡΙϹ
agit enim deo et qui non manducat domino · non manducat
ΤΕΙ ΓΑΡ ΤΩ · ΘΩ · ΚΑΙ Ο ΜΗ ΑΙϹΘΕΙΩΝ · ΚΩ ΟΥΚ ΑΙϹΘΕΙΕΙ
et gratias agit t gratulatur deo nemo enim nostrum sibi vivit
ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΕΙϹΤΕΙ · ΤΩ · ΘΩ · ΟΥΔΕΙϹ ΓΑΡ ΗΜΩΝ ΕΑΥΤΩ ΖΗ
et nemo sibi moritur sive + vivimus domino
ΚΑΙ ΟΥΔΕΙϹ ΕΑΥΤΩ ΑΠΟΘΝΗϹΚΕΙ · ΕΑΝΤΕ ΓΑΡ ΖΩΜΕΝ · ΤΩ ΚΩ
vivimus sive morimur domino morimur sive
ΖΩΜΕΝ ΕΑΝΤΕ ΑΠΟΘΝΗϹΚΟΜΕΝ ΚΩ · ΑΠΟΘΝΗϹΚΟΜΕΝ · ΕΑΝΤΕ
ergo vivimus sive ergo morimur domini sumus
ΟΥΝ ΖΩΜΕΝ · ΕΑΝΤΕ ΟΥΝ ΑΠΟΘΝΗϹΚΟΜΕΝ ΤΟΥ ΚΥ ΕϹΜΕΝ
in hoc + xps mortuus est et resurrexit ut et mor
ΕΙϹ ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ΧΡϹ ΑΠΕΘΑΝΕΝ ΚΑΙ · ΑΝΕϹΤΙ · ΙΝΑ ΚΑΙ ΝΕΚ
tuorum et viventium dominetur tu autem quid ... iudicas
ΡΩΝ ΚΑΙ ΖΩΝΤΩΝ · ΚΥΡΙΕΥϹΗ · ϹΥ ΔΕ ΤΙ ΓΑΡ ΚΡΙΝΕΙϹ
fratrem tuum in non manducando aut et tu
ΤΟΝ · ΑΔΕΛΦΟΝ ϹΟΥ ΕΙϹΝ ΤΩ ΜΗ ΑΙϹΘΕΙΕΙΝ · Η · ΚΑΙ ϹΥ
quid quae spernis fratrem tuum iterum omnes enim ad +
ΤΙ ΕΞΟΥΘΕΝΕΙϹ ΤΟΝ · ΑΔΕΛΦΟΝ ϹΟΥ ΠΑΝΤΕϹ ΓΑΡ ΠΑΡΑ
stabimus ante tribunal t tribunali dei scriptum est + vivo ego
iterum ϹΤΗϹΟΜΕΘΑ · ΤΩ · ΒΗΜΑΤΕΙ · ΤΟΥ ΘΥ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΓΑΡ · ΖΩ · ΕΓΩ
dicit dominus nisi tantum mihi flectet omne genu et confitebitur
> ΛΕΓΕΙ ΚϹ · ΕΙ ΜΗ ΕΜΟΙ ΚΑΜΨΕΙ ΠΑΝ · ΓΟΝΥ ΚΑΙ ΕΞΟΜΟ
tur omnis lingua deo itaque unusquisque nostrum
vers. 12. > ΛΟΓΗϹΕΤΑΙ · ΠΑϹΑ · ΓΛΩϹϹΑ ΤΩ ΘΩ · ΑΡΑ ΕΚΑϹΤΟϹ ΗΜΩΝ

ρωμαιους

p se rationem reddet non amplius ergo invicem iudice
περι εαυτου λογον αποδωσει μη κετει ουν αλληλους κρινω
mus sed hoc iudicate magis ne ponatur offensionem
μεν αλλα τουτο κρινεται μαλλον το μη τιθεναι προς κομμα
fratri vel scandalum scio et confido in dno ihu
τω αδελφω η σκανδαλον οιδα και πεπεισμαι εν κω ιηυ
quia nihil commune p ipsum nisi existimanti qui existimat quid
dō οτι ουδεν κοινον δι αυτου ει μη τω λογειζομενω τι
commune esse illi commune est si enim ppter escam frat
r κοινον ειναι εκεινω κοινον ει γαρ δια βρωμα αδελφος
tuus contristatur non iam sm caritatem ambulas noli
σου λυπειται ουκ ετει κατα αγαπην περιπατεις μη τω
esca tua illum perdere ppter quem quo xps mortuus est
βρωματει σου εκεινον απολλυειν υπερ ου χς απεθανεν
ne blasphemetur nrm bonum non enim est reg
μη βλασφημεισθω ημων το αγαθον ου γαρ εστιν η βα
gnum di esca et potus sed iustitia et
r σιλια του θυ βρωσεις και ποσεις αλλα δικαιοσυνη και
pax et gaudium in spu sco qui enim in hoc servit
ιρηνη και χαρα εν πνι αγιω ο γαρ εν τουτω δουλευων
xpo placet do et probatus est hominibus itaque
χρω ευαρεστος τω θω και δοκιμοις τοις ανοις αρα ουν
quae pacis sunt sectemur et quae aedificationis
τα της ιρηνης διωκομεν και τα της οικοδομης της
in invicem custodiamus noli ppter escam de
εις αλληλους φυλαξωμεν μη ενεκεν βρωματος κα
struere opus di omnia quidem munda sed ma
ταλυειν το εργον του θυ παντα μεν καθαρα αλλα κα
lu hoi p offensionem manducanti
κον τω ανω τω δια προσκομματος αισθειοντι
bonum est non manducare carnem neque bibere vinum
καλον το μη φαγιν κρεα μηδε πινειν οινον
neque in quo frater tuus offendit aut
μηδε εν ω ο αδελφος σου προσκοπτει η σκαν
scandalizatur aut infirmatur tu fidem habes penes temetipsum
δαλειζεται η ασθενει συ πιστιν εχεις κατα σεαυτω
habe coram do beatus qui non iudicat seme
εχαι ενωπιον του θυ μακαριος ο μη κρινων εαυ
ipsum in quo probat qui autem discernit si manducaverit
τον εν ω δοκιμαζει ο δε διακρινομενος εαν φαγη
damnatur est quia non ex fide omne enim quod non
κατακεκριται οτι ουκ εκ πιστεως παν δε ο ουκ
ex fide peccatum est
εκ πιστεως αμαρτια εστιν

XV.

XV debemus autem nos firmiores imbecillitates infir
ΟΦΕΙΛΟΜΕΝ ΔΕ ΗΜΕΙΣ · ΟΙ · ΔΥΝΑΤΟΙ · ΤΑ ΑΣΘΕΝΗΜΑΤΑ · ΤΩΝ · ΑΔΥ
morum sustinere et non nobismetipsis placere unusquisque vestrum
ΝΑΤΩΝ ΒΑΣΤΑΖΙΝ · ΚΑΙ ΜΗ ΕΑΥΤΟΙΣ · ΑΡΕΣΚΟΝ ΕΚΑΣΤΟΣ ΥΜΩΝ
proximo suo placeat in bonam aedificationem
ΤΩ · ΠΛΗΣΕΙΟΝ · ΑΡΕΣΚΕΤΩ · ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΑΘΟΝ · ΠΡΟΣ · ΟΙΚΟΔΟΜΗΝ
et enim christus non sibi placuit sed sicut scriptum est
ΚΑΙ ΓΑΡ ΧΣ · ΟΥΚ ΕΑΥΤΩ ΗΡΕΣΕΝ · ΑΛΛΑ ΚΑΘΩΣ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ
improperia improperantium tibi ceciderunt super
lxviii > ΟΙ ΟΝΕΙΔΕΙΣΜΟΙ · ΤΩΝ · ΟΝΕΙΔΕΙΖΟΝΤΩΝ · ΣΕ ΕΠΕΠΕΣΑΝ · ΕΠΕ
me quaecumque scripta sunt ad nostram doctrinam
> ΜΑΙ · ΟΣΑ ΓΑΡ ΠΡΟΣΕΓΡΑΦΗ · ΕΙΣ ΤΗΝ · ΗΜΗΤΕΡΑΝ · ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΝ
scripta sunt .. ut per patientiam et consolationem
ΕΓΡΑΦΗ · ΙΝΑ ΔΙΑ ΤΗΣ ΥΠΟΜΟΝΗΣ · ΚΑΙ ΤΗΣ · ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ ·
scripturarum spem habeamus deus autem pati
ΤΩΝ · ΓΡΑΦΩΝ · ΤΗΝ · ΕΛΠΕΙΔΑ ΕΧΩΜΕΝ · Ο · ΔΕ ΘΣ ΤΗΣ · ΥΠΟ
entiae et solacii det vobis idipsum sape
l ΜΟΝΗΣ · ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ · ΔΩΗ ΥΜΕΙΝ · ΤΟ ΑΥΤΟ · ΦΡΟΝΕΙΝ
re in alterutrum secundum christum ihesum .. ut unanimes in uno
ΕΝ ΑΛΛΗΛΟΙΣ ΚΑΤΑ ΧΝ ΙΝ · ΙΝΑ ΟΜΟΘΥΜΑΔΟΝ ΕΝ ΕΙΣ ΤΟ
ore honorificetis deum et patrem domini nostri ihesu christi
ΜΑΤΙ ΔΟΞΑΖΗΤΑΙ ΤΟΝ · ΘΝ ΚΑΙ ΠΡΑ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΥ
propter quod suscipite invicem sicut et christus
ΔΙΟ ΠΡΟΣ ΛΑΜΒΑΝΕΣΘΑΙ · ΑΛΛΗΛΟΥΣ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ · Ο ΧΡΣ
suscepit vos in gloriam dei dico enim
ΠΡΟΣΕΛΑΒΕΤΟ ΥΜΑΣ · ΕΙΣ ΔΟΞΑΝ ΤΟΥ ΘΥ · ΛΕΓΩ ΓΑΡ
ihesum christum ministrum fuisse circumcisionis propter veri
ΙΝ ΧΝ ΔΙΑΚΟΝΟΝ ΓΕΝΕΣΘΑΙ ΠΕΡΙΤΟΜΗΣ ΥΠΕΡ ΑΛΗ
tatem dei ad confirmandas promissiones
ΘΕΙΑΣ ΘΥ · ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΙΒΑΙΩΣΑΙ · ΤΑΣ · ΕΠΑΓΓΕΛΕΙΑΣ ΤΩΝ ·
patrum gentes autem super misericordia honorare
ΠΑΤΕΡΩΝ · ΤΑ ΔΕ ΕΘΝΗ ΥΠΕΡ ΕΛΕΟΥΣ ΔΟΞΑΣΑΙ

ρωμαιους

dm̄ sicut scriptum est propter hoc confitebor tibi
τον θν̄ καθωc γεγραπται · διατουτο εξομολογηcομαι coι

in gentibus et psallam cantabo nomini tuo et iterum dicit
εν · εθνεcειν και ψαλω · τω · ονοματι cου και παλειν λεγει

laetamini gentes cum populo eius et iterum dicit
ευφρανθηται εθνη · μετα του λαου αυτου · και παλειν λεγει

laudate dominum omnes gentes et collaudate eum
αινειτε τον · κν̄ παντα τα εθνη · και επαινεcατε αυτον

omnes populi et iterum esaias dicit erit radix
παντες οι λαοι και παλειν · ηcαιαc λεγει · εcται η ριζα

iesse et qui exurget praeesse imperare gentibus in eo
του ιεccε και ο · ανιcταμενοc αρχειν · εθνων · επ αυτω

gentes sperabunt deus autem spei repleat
εθνη · ελπιουcιν · ο δε θc̄ τηc ελπιδοc πληροφορηcαι

vos omni gaudio et pace ut abundetis vos
υμαc παcη χαρα και ιρηνη · ειc το περιccευειν υμαc

spe in virtute spiritus sancti confido + certus sum autem
τη · ελπιδει εν · δυναμει πνc αγιου · πεπειcμαι δε

et ipse ego de vobis fratres dm̄? pleni estis
και · αυτοc εγω περι υμων αδελφοι · οτι μεcτοι εcται

dilectione et repleti omni scientia ut alterum
αγαπηc · και πεπληρωμενοι παcηc γνωcεωc · αλληλουc

possitis monere audacius autem scripsi
δυναμενοι νουθετειν · το ολμηροτερον · δε · εγρα

vobis fratres ex parte tamquam rememorans
ψα υμιν αδελφοι απο μερουc · ωc επαναμιμνηc

vos propter gratiam datam mihi a
κων · υμαc · δια την χαριν · την · δοθειcαν · μοι · υπο του

deo ut sim servientem xpo ihu in gentibus
θῡ ειc το γενεcθαι με · λειτουργον χῡ ιῡ ειc τα εθνη

sanctificans evangelium dei ut fiat ob
ιερουργουντα το ευαγγελιον · του θῡ ινα γενηται · η προc

latio gentium sanctificata in spiritu sancto habeo ergo
φορα των · εθνων · ηγιαcμενη · εν · πνι̅ αγειω · εχω ουν

gloriam in xpo ihu quae ad deum non enim au
Γ την · καυχηcιν εν · χρω̄ ιῡ · τα προc τον · θν̄ ου γαρ τολ

deo aliquid dicere loqui quod non efficit xps per me
μηcω · τι · ειπειν · ων · ου κατηργαcατο ο · χc̄ διεμου

in obedientiam gentium verbo et opere in virtute eius
ειc υπακοην εθνων λογω · και εργω εν · δυναμει αυτου

signorum et prodigiorum in virtute spiritus sancti
cημειων και τερατων εν · δυναμει αυτου πνc αγιου

ita ut complerem evangelium ab ierusalem usque ad illyricum
ωcτε πεπληρωcθαι· απο ϊερουcαλημ μεχρι του ϊλλυρι
et in circuitu evangelium xpi sic ut
κου· και κυκλω· το· ευαγγελιον του χυ· ουτωc δε· φι
vide desideravi evangelizare ubi non nominatur est
λοτιμουμαι ευαγγελιζεcθαι· οπου ουκ ωνομαcθη·
xps ut ne supra alienum fundamentum aedificem sed
ο χc· ινα μη επαλλοτριω θεμελειω· οικοδομω αλλα
sicut scriptum est quibus non est nuntiatum de eo vide
ïcaia > καθωc γεγραπται· οιc ουκ ανηγγελη περι αυτου οψον
bunt et qui non audierunt intellegent propter et
> ται· και οι ουκ ακηκοαcειν cυνηcουcιν διο και·
impediebar multum et plurimum venire ad vos de multis
ενεκοπτην πολλακιc του ελθειν προc υμαc· απο πολλων
venire ad vos nunc
αυτων ικανων πορευομαι· του ελθειν υμαc· νυνι
et non ultra locum habens in partibus et regionibus his
ειδε μηκετει τοπον εχων εν τοιc κλημαcιν τουτοιc
desiderium ut habeo et cupiditatem venire ad vos a mul
επειποθειαν· δε εχω του ελθειν προc υμαc απο πολ
tis annis procedentibus cum proficiscar in hispaniam spe
λων· αυτων ικανων πορευομαι· ειc την cπανιαν ελ
ro et circumiens videre vos et a vobis
πειζω διαπορευομενοc θεαcαcθαι υμαc και αφ υμων
praemitti illuc si vos primum ex parte
προπεμφθηναι εκει· εαν· υμιων πρωτον· απομε
fruitus fuero nunc vero proficiscar in ierusalem
ρουc εμπληcθω· νυνι δε πορευομαι· ειc ϊερουcαλημ
ministrare sanctis probaverunt et macedones et
διακονηcαι τοιc αγιοιc ευδοκηcαν γαρ μακαιδονεc και
achaies collationem aliquam facere in pauperes
αχαιαικοι κοινωνειαν· τινα ποιηcαcθαι ειc τουc πτωχουc
his qui sunt in ierusalem sanctorum debitores enim eorum
των εν ϊερουcαλημ· αγειων οφειλεται γαρ αυτων
sunt quam si spiritalium eorum participes facti sunt
ειcειν· ει γαρ τοιc πνευματικοιc αυτων εκοινωνηcαν
gentes debent et in carnalibus minis
τα εθνη οφιλουcειν· και εν τοιc cαρκεικοιc· λειτουρ
trare eis hoc ergo cum consummavero et adsignavero
γηcαι αυτοιc· τουτο ουν· αρα επειτελεcαc και cφραγειc
ro eis fructum hunc proficiscar per vos in
αμενοc αυτοιc· τον· καρπον τουτον· απελευcομαι δι υμαc· ειc
hispaniam scio enim quam ad vos in abundantia
cπανειαν γεινωcκω· γαρ οτι προc υμαc· εν· πληροφορια

benedictionis xpi veniam obsecro autem vos fratres per
ευλογιας χυ · ελευσομαι Παρακαλω δε υμας αδελφοι · δια του
dnm nrm ihm xpm et caritatem sps
κυ ημων ιυ χρυ και · δια της αγαπης του πνς · Συναγωνεισας
impartiri mihi in orationibus, uestris ad dm ut liber
θαι · μοι · εν · ταις προσευχαις υμων προς τον · θν · ινα ρυσθω
ab infidelibus in iudaea et ut administratio
απο · των · απειθουντων · εν · τη · ιουδαια και · η · δωροφορια
mea quae in ierosalem acceptabilis fiat sctis
μου · η · εν · ιερουσαλημ προσδεκτος γενηται τοις αγιοις ·
ut in gaudio ueniam ad uos per voluntatem xpi ihu et
ινα εν χαρα ελθω προς υμας δια θεληματος χυ · ιυ · και
ut refrigerer requiescam uobiscum ds autem pacis sit cum om
αναψυχω μεθ υμων · Ο δε θς · της ιρηνης · ητω · μετα · παν
nibus uobis commendo uobis phoebam phoeben sororem
των υμων · Συνιστημει υμειν · φοιβην · την · αδελφην · XVI.
uram quae est in ministerio ecclesiae in kenchris
1 υμων ουσαν διακονον της εκκλησιας · της εν κενχρε
ut suscipiatis eam in dno digne sctis
αις · ινα προσδεξησθαι αυτην εν · κω · Αξιως · των · αγιων ·
et adsistatis ei in quocunque negotio indigerauerit
Και παραστηται αυτη · εν ω αν υμων · χρηζη πραγματει
et enim ipsa et mihi et aliis adstitit adstetens facta
Και γαρ αυτη και εμου και αλλων παραστατεις εγενετο
salutate priscam et aquilam adiutores meos
I Ασπασασθαι πρισκαν και ακυλαν · τους · συνεργους μου
in xpo ihu et domesticam eorum ecclesiam
εν · χρω ιηυ · και · την κατοικον αυτων εκκλησειαν · οι
qui pro anima mea eorum ceruicem po
τινες υπερ της ψυχης μου · τον · εαυτων τραχηλον · υπε
suerunt quibus non ego solus gratulor gratias ago sed
θηκαν · Οις · ουκ εγω · μονος ευχαριστω · Αλλα
et omnes eclesiae ecclesiae gentium salutate epe
II και πασαι αι · εκκλεσειαι · των εθνων · Ασπασασθαι · επαι
netum dilectum meum qui est in principio
νετον · τον · αγαπητον μου · Ος εστιν · απαρχη · της ·
asiae in xpo salutate mariam quae multum labo
III ασειας εν · χρω · Ασπασασθαι μαριαν · η τεις πολλα εκο
rauit in uobis salutate andronicum et iuniam
IIII πειασεν · εν · υμιν · Ασπασασθαι · ανδρονικον · και · ιουνιαν
cognatos meos et con captiuos meos qui
τους · συγγενεις μου · και συν αιχμαλωτους μου · οιτινες
sunt nobilis insignes in apostolis qui an me fuerunt in
εισειν · επισημοι · εν τοις · αποστολοις · Οι και προ · εμου · ε

xpo ihu salutate ampliatum dilectissimum dilectum meum in dno
v ΧΡΩ ΙΥ ΑϹΠΑϹΑϹΘΑΙ ΑΜΠΛΙΑΤΟΝ ΤΟΝ· ΑΓΑΠΗΤΟΝ ΜΟΥ ΕΝ· ΚΩ
salutate urbanum cooperatorem nrm in dno et sta
vi ΑϹΠΑϹΘΑΙ· ΟΥΡΒΑΝΟΝ ΤΟΝ· ϹΥΝΕΡΓΟΝ ΗΜΩΝ· ΕΝ· ΚΩ· ΚΑΙ· ϹΤΑ
chyn ton dilectissimum meum in dno salutate apellen
vii ΧΥΝ· — ΑΓΑΠΗΤΟΝ ΜΟΥ ΕΝ ΚΩ· ΑϹΠΑϹΘΑΙ· ΑΠΕΛΛΗΝ
probum in xpo salutate eos qui sunt ex aris
viii ΤΟΝ· ΔΟΚΙΜΟΝ ΕΝ· ΧΩ· ΑϹΠΑϹΘΑΙ ΤΟΥϹ· ΕΚ ΤΩΝ· ΑΡΙϹ
to boli salutate erodionem cognatum meum
ix ΤΟΒΟΛΟΥ· ΑϹΠΑϹΘΑΙ ΗΡΩΔΙΩΝΑ· ΤΟΝ· ϹΥΓΓΕΝΗ ΜΟΥ
qui sunt ex narcissi qui sunt in dno
x salutate eos ΕΚ ΤΩΝ ΝΑΡΚΙϹϹΟΥ ΤΟΥ ΟΝΤΑϹ ΕΝ ΚΩ
tryphoram laborantes
xi ΑϹΠΑϹΘΑΙ ΤΟΥϹ et tryphenam ΚΑΙ ΤΡΥΦΩϹΑΝ ΤΑϹ ΚΟΠΙΩϹΑϹ·
salutate tryphenam in dno
xii ΑϹΠΑϹΘΑΙ ΤΡΥΦΑΙΝΑΝ electum ΕΝ ΚΩ ΚΑΙ ΤΗΝ
in dno salutate ruphum
xiii ΕΝ· ΚΩ· ΑϹΠΑϹΘΑΙ ΡΟΥΦΟΝ ΤΟΝ· ΕΚΛΕΚΤΟΝ· salutate asyncritum fle
matrem eius et meam
ΜΗΤΕΡΑ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ· ΕΜΟΥ· ΑϹΠΑϹΘΑΙ ΑϹΥΝΚΡΙΤΟΝ· ΦΛΕ
herman et qui cum eis
xiiii ΓΟΝΤΑ ΕΡΜΗΝ· ΠΑΤΡΟΒΑΝ· ΕΡΜΑΝ ΚΑΙ· ΤΟΥϹ ϹΥΝ· ΑΥΤΟΙϹ
gonta hermen patroban
fratribus salutate philologum et iuliam neream
xv ΑΔΕΛΦΟΥϹ· ΑϹΠΑϹΘΑΙ· ΦΙΛΟΛΟΓΟΝ· ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΑΝ ΝΗΡΕΑΝ
et sororem eius et olympiadem et qui cum eis
ΚΑΙ ΤΗΝ· ΑΔΕΛΦΗΝ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΛΥΜΠΕΙΔΑ ΚΑΙ ΤΟΥϹ ϹΥΝ ΑΥ
sunt omnes scos salutate inuicem in osculo
xvi ΤΟΙϹ ΠΑΝΤΑϹ ΑΓΙΟΥϹ· ΑϹΠΑϹΠΑϹΘΑΙ· ΑΛΛΗΛΟΥϹ ΕΝ ΦΙ
lo sco
xvii ΛΗΜΑΤΙ ΑΓΙΩ
rogo autem uos fratres diligenter obseruate et intendite
ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΔΕ ΥΜΑϹ ΑΔΕΛΦΟΙ· ΑϹΦΑΛΩϹ ϹΚΟΠΕΙΤΑΙ
eos qui dissensiones faciunt et offendicula scandala praeter doctrinam
ΤΟΥϹ ΤΑϹ· ΔΙΧΟϹΤΑϹΙΑϹ ΚΑΙ· ΤΑ· ϹΚΑΝΔΑΛΑ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΔΙΔΑΧ
nam quam uos didicistis dicentes uel facientes et
ΗΝ ΗΝ· ΥΜΕΙϹ ΕΜΑΘΕΤΑΙ ΛΕΓΟΝΤΑϹ Η· ΠΟΙΟΥΝΤΑϹ ΚΑΙ
declinate ab illis huius modi dno xpo nro
ΕΚΚΛΙΝΑΤΑΙ ΑΠ ΑΥΤΩΝ· ΟΙ ΓΑΡ ΤΟΙΟΥΤΟΙ ΚΩ ΧΡΩ ΗΜΩΝ
non seruiunt sed suo uentri et
ΟΥ ΔΟΥΛΕΥΟΥϹΙΝ ΑΛΛΑ ΤΗ· ΕΑΥΤΩΝ ΚΟΙΛΙΑ ΚΑΙ
per dulces et suaues sermones reducunt corda
xviii ΔΙΑ ΤΗϹ· ΧΡΗϹΤΟΛΟΓΙΑϹ ΕΞΑΠΑΤΩϹΙ ΤΑϹ ΚΑΡΔΙΑϹ ΤΩΝ
innocentium tua oboedientia uestra in omnes diuulgata est
ΑΚΑΚΩΝ· Η ΓΑΡ ΥΠΑΚΟΗ ΥΜΩΝ· ΕΙϹ ΠΑΝΤΑϹ ΑΦΙΚΕΤΟ

ρωμαιους

gaudeo igitur in uobis et uolo uos sapientes esse in
Χαιρω ουν · εφ υμιν και θελω υμας σοφους ειναι · εις το ·
bonum simplices autem in malo de ... pacis
αγαθον ακεραιους δε εις το κακον · Ο δε θς · της ιρηνης
conteret satanan sub pedibus uestris uelociter
συντριψει τον · σαταναν υπο τους ποδας υμων εν ταχει
salutat uos timotheus cooperator adiutor meus et lu
xvii Ασπαζεται υμας τιμοθεος · ο συνεργος · μου · και · λου
q¹ cius et iason et sosipater cognati mei
r κειος και ιασων και σωσειπατρος · οι · συγγενεις μου
et ecclesiae uniuersae xpi salutto uos
xviii και · αι · εκκλησειαι πασαι του χυ · Ασπαζομαι υμας
ego tertius qui scripsi epistolam in dno
εγω τερτειος · ο · γραψας την · επιστολην · εν · κω
salutat uos gaius hospes meus et uniuersae
xviiii Ασπαζεται υμας γαιος · ο · ξενος μου · και · ολαι · αι ·
ecclesiae ασπαζεται uos erastus arcarius dispensator ciuitatis
xx εκκλησιαι : υμας εραστος · ο · οικονομος της πολεως
et quartus frater gratia dni nri
και κουαρτος · ο · αδελφος · Η · χαρις του κυ ημων
cum omnibus uobis amen
μετα παντων υμων · ΑΜΗΝ ·

ad romanos explicit
ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΤΕΛΕΣΘΗ

ad corinthios incipit
ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΑΡΧΕΤΑΙ

paulus uocatus apostolus xpi ihu per uo
Παυλος κλητος αποστολος · χυ ιηυ · δια θε
luntatem di et sosthenes frater
λη ματος · θυ και σωσθενης · ο · αδελφος ·
ecclesiae dī sanctificatis in ihu
· τη · εκκλησεια του θυ ηγιασμενοις · εν · χρω ιυ
quae est in corintho uocatis sanctis cum omnib
τη ουση εν · κορινθω · κλητοις αγιοις · συν πασιν
inuocantibus nomen dni nostri ihu xpi
τοις επικαλουμενοις · το · ονομα του κυ ημων ιυ χυ
in omni loco ipsorum et nrorum gratia uobis
εν παντι τοπω αυτων · και ημων Χαρις υμιν

et pax a do patre nro et dno ihu xpo gratias ago
και ειρηνη απο θυ προς ημων και κυ ιυ χρυ Ευχαριστω τω
do meo semper omnino fidt uobis in gratia di q data est
θω μου παντοτε περι υμων επι τη χαριτει του θυ τη δοθειση
uobis in xpo ihu qm in omni locupletati estis in illo in
υμιν εν χρω ιυ Οτι εν παντει επλουτισθηται εν αυτω Εν
omni uerbo et omni scientia sicut testimoniu
παντι λογω και πασι γνωσει Καθως το μαρτυριον του
di confirmatu est fundatu in uobis ita ut uos non indigeatis
θυ εβαιβαιωθη εν υμιν Ωστε υμας μη υστερεισθαι
in ulla gratia expectantibus expectantes reuelationem
εν μηδενι χαρισματι απεκδεχομενους την αποκαλυψιν
dni nri ihu xpi qui et confirmauit uos usq in
του κυ ημων ιυ χυ Ος και βαιβαιωσει υμας αχρι
finem sine crimine in aduentu dni nri ihu xpi
τελους ανεγκλητους εν τη παρουσεια του κυ ημων ιυ χυ
fidelis ds p quem uocati estis in societatem filii
Πιστος ο θς υφ ου εκληθηται εις κοινωνιαν του υιου
eius ihu xpi dni nri obsecro aute uos fratres
αυτου ιυ χρυ του κυ ημων Παρακαλω δε υμας αδελφοι
p nomen ihu xpi dni nri ut id ipsu dicatis
δια του ονοματος ιυ χυ του κυ ημων ινα το αυτο λεγηται
omnes et non sint in uobis scismata sitis aute perfecti
παντες και μη η εν υμιν σχισματα ητε δε κατηρτεισ
in eodem sensu et in eadem scientia significatu est
μενοι εν τω αυτω νοει και εν τη αυτη γνωμη Εδηλωθη
enim mihi de uobis fratres mei ab his q sunt chloes quod
γαρ μοι περι υμων αδελφοι μου υπο των χλοης οτι
contentiones inte uos sint dico aute hoc quia unusq
ερειδες εν υμιν εισειν Λεγω δε τουτο οτι εκαστος
uestrum dicit ego quide sum pauli ego aute apollo
υμων λεγει Εγω μεν ειμει παυλου Εγω δε απολλω
ego aute cephae ego uero xpi diuisus est xps
Εγω δε κηφα Εγω δε χρυ Μεμερεισται ο χς
numqd paulus crucifixus est pro uobis aut in nomine
μη παυλος εσταυρωθη υπερ υμων η εις το ονομα
pauli baptizati estis gratias ago do quod nemine
παυλου εβαπτεισθηται Ευχαριστω τω θω οτι ουδενα
uestrum baptizaui nisi crispum et gaium ut ne quis
υμων εβαπτεισα ειμη κρισπον και γαιον ινα μη τις
dicat quod in meo nomine baptizaui baptizaui
ειπη οτι εις το εμον ονομα εβαπτεισα Εβαπτισα
autem et stephane domu ceterum nescio
δε και τον στεφανα οικον Το λοιπον ουκ οιδα

κορινθιουc

si quem baptizaui non enim misit me xps baptizare
ει τινα εβαπτειcα Ου γαρ απεcτειλεν·με ο χc· βαπτιζιν
sed euangelizare non in sapientia ubi ut non eua
Αλλ ευαγγελειζεcθαι Ουκ εν· cοφεια λογου· ινα μη· κε
cuetur crux xpi uerbum enim crucis
νωθη ο· cταυροc του χρυ Ο λογοc γαρ ο του cταυρου
quidem pereuntibus stultitia est salua
Γ τοιc μεν απολλυμενοιc· μωρεια εcτιν· Τοιc δε cω
tis uero uirtus dei est scriptum est enim perdam
ιεcaia> ζομενοιc δυναμειc θυ εcτιν Γεγραπται γαρ· Απολω
sapientiam sapientium et prudentiam t intellectum prudentium
>την cοφιαν των· cοφων και· την cυνεcιν· των αcυνετων
reprobabo ubi sapiens ubi scriba ubi conquisi
>αθετηcω· Που cοφοc Που γραμματευc· Που cυνζητη
tor saeculi huius nonne stultam fecit deus sapientiam
τηc του αιωνοc τουτου· Ουχι εμωρανεν ο θc την· cοφιαν
mundi huius nam quia in sapientia dei non cognouit
του κοcμου τουτου· Επει δεν εν τη cοφια του θυ· ουκ εγνω
mundus per sapientiam deum placuit deo
ο· κοcμοc· δια τηc cοφιαc τον· θν· Ευδοκηcεν·τω·θω
per stultitiam praedicationis saluare credentes
δια τηc μωρειαc·του κηρυγματοc· cωcαι τουc πιcτευονταc
quoniam iudaei signa petunt et graeci sapientiam quaerunt
Επει ϊουδαιοι cημια αιτουcειν και ελληνεc cοφιαν ζητουcειν
nos autem praedicamus xpm crucifixum iudaeis quidem
Ημιc δε κηρυccομεν χν εcταυρωμενον· Ιουδαιοιc·μεν
scandalum gentibus autem stultitia ipsis autem uocatis
cκανδαλον εθνεcιν δε· μωριαν Αυτοιc δε κλητοιc
iudaeis et graecis xpm dei uirtutem et dei sapientiam
Ιουδαιοιc και ελληcειν·χρν θυ δυναμιν· και· θυ cοφιαν
quia quod stultum est dei sapientius est hominibus
Οτι το μερ μωρον του θυ cοφωτερον εcτιν·των ανων
et quod infirmum est dei fortius est hominibus
και ο αcθενεc του θυ ιcχυροτερον εcτιν των· ανων
uidete ergo uocationem uestram fratres quoniam non
Βλεπεται ουν· την· κληcιν υμων αδελφοι· Οτι ου
multi sapientes secundum carnem non multi nobiles sed
αγανοι πολλοι· cοφοι κατα cαρκα· Ου πολλοι ευγενειc· Αλλα
quae stulta sunt mundi elegit deus ut confundat
τα· μωρα· του· κοcμου· εξελεξατο ο· θc· ινα καταιcχυ
fortia et ignobilia mundi et con
νη· τα· ιcχυρα· και· τα· αγενη· του κοcμου· και· τα· εξου
temptibilia elegit deus quae non sunt ut ea quae sunt
θενημενα εξελεξατο ο· θc· τα· μη οντα· ινα· τα· οντα

destruat — ut non glorietur omnis caro in conspectu eorum
καταργηση· οπως μη καυχησεται πασα· σαρξ· ενωπιον
d̄i t d̄o — ex ipso autem uos estis in xp̄o ih̄u qui factus e̅
του θυ· Εξ αυτου δε υμεις εσται εν· χρω ιυ· Ος εγενηθη
sapientia nobis a d̄o et iustitia et sc̄ificatio et
η· σοφια ημιν απο θυ και· δικαιοσυνη και αγιασμος και
redemptio ut quemadmodu̅ scriptu̅ e̅ qui gloriatur
> απολυτρωσεις· ινα καθως· γεγραπται· Ο καυχωμενος
ii in d̄no glorietur et ego ueniens ad uos fratres ue
> εν· κω· καυχασθω·· Καγω· ελθων προς υμας αδελφοι ηλ
in eminentia ni non in sublimitate sermonis aut sapientiae adnuntians
θον· ουκ αθυπεροχην λογου η· σοφιας καταγγελλων
uobis testimonium d̄i non enim iudicaui scire
υμιν· το· μαρτυριον του θυ· Ου γαρ εκρινα· ειδε
aliquid in uobis nisi xp̄m ih̄m et hc crucifixum
ναι·τι· εν υμιν ειμη χν ιν και· τουτον εσταυρωμε
et ego in infirmitate et timore et tremore
νον· Και εγω εν ασθενεια· και· φοβω και· τρομω
multo fui apud uos et sermo meus et
πολλω εγενομην προς υμας· και· ο· λογος μου και
p̄dicatio mea non in persuasione sapientiae sed in
το κηρυγμα μου· Ουκ εν· πειθοις σοφιας Αλλ εν
ostensione sp̄s et uirtutis — ut fides uestra non
αποδειξει πνς και· δυναμεως· ινα· η πιστις· υμων· μη
in sapientia hominu̅ sed in uirtute d̄i sapientiam ℞
εν· σοφεια ανων Αλλ εν δυναμει θυ·· Σοφιαν δε
loquimur int̄ perfectos sapientia̅ ℞ n̄ hu̅
λαλουμεν εν· τοις· τελιοις· Σοφιαν δε· ου, του
saeculi huius qui destruuntur sed lo
αιωνος τουτου · των· καταργουμενων· Αλλα λα
quimur d̄i sapientia̅ in mysterio q abscondita̅
c λουμεν· θυ· σοφιαν· εν· μυστερειω· την· αποκεκρυμ
qua̅ p̄destinauit d̄s ante saecula in
·q· μενην· Ην· προωρεισεν ο θς προ των· αιωνων εις
gloria̅ nostra̅ quam nemo p̄ncipum saeculi
δοξαν ημων· Ην ουδεις των· αρχοντων του αιωνος
huius cognouit si n cognouissent nunqua̅ d̄n̄m
τουτου εγνωσεν· Ει γαρ εγνωσαν ουκ αν· τον· κν
gloriae maiestatis crucifixissent sed sicut scrip̄ e̅
της· δοξης εσταυρωσαν Αλλα καθως γεγραπται
quae oculus non uidit et auris n̄ audiuit
Α οφθαλμος ουκ ειδεν και ουσου· ουκ ηκουσεν
et in cor hominis non ascenderunt quae p̄parauit
> και· επικαρδιαν ανθρωπου ουκ ανεβη· Α ητοιμασεν

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥϹ · Α

dš diligentibus se nobis autē revelavit dš per
> Ο ΘϹ· ΤΟΙϹ ΑΓΑΠΩϹΙΝ ΑΥΤΟΝ ΗΜΙΝ ΔΕ ΑΠΕΚΑΛΥΨΕΝ Ο ΘϹ ΔΙΑ
spm suum spš enim omnia scrutatur et altitudines
ΤΟΥ ΠΝϹ· ΑΥΤΟΥ ΤΟ ΓΑΡ ΠΝΑ· ΠΑΝΤΑ ΕΡΕΥΝΑ· ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΘΗ
t alta dī quis enim scit hominū q sunt hois nisi
ΤΟΥ ΘΥ· ΤΙϹ ΓΑΡ ΟΙΔΕΝ ΑΝΩΝ· ΤΑ· ΤΟΥ ΑΝΟΥ· ΕΙΜΗ ΤΟ
spš qui in ipso sic et in dō nemo
ΠΝΑ ΤΟ ΕΝ ΑΥΤΩ· ΟΥΤΩϹ ΚΑΙ ΤΑ ΕΝ· ΤΩ· ΘΩ· ΟΥΔΕΙϹ·
cognovit nisi spš dī nos autē n̄ spm
ΕΓΝΩ ΕΙΜΗ ΤΟ ΠΝΑ ΤΟΥ ΘΥ· ΗΜΕΙϹ ΔΕ ΟΥ·ΤΟ·ΠΝΑ·ΤΟΥ
mundi huius accepimus sed spm qui ex dō ÷
ΚΟϹΜΟΥ ΤΟΥΤΟΥ ΕΛΑΒΟΜΕΝ ΑΛΛΑ ΤΟ ΠΝΑ ΤΟ· ΕΚ ΤΟΥ ΘΥ
ut sciamus quae, á dō donata sunt nobis q et lo
ΙΝΑ ΙΔΩΜΕΝ ΤΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΘΥ ΧΑΡΙϹΘΕΝΤΑ· ΗΜΕΙΝ ΚΑΙ ΛΑ
quimur non in doctrina humanae sapientiae ver
ΛΟΥΜΕΝ· ΟΥΚ ΕΝ ΔΙΔΑΚΤΟΙϹ ΑΝΘΡΩΠΕΙΝΗϹ· ϹΟΦΕΙΑϹ· ΛΟ
bis sed in doctrina spš spiritalibus spiritalia
ΓΟΥϹ ΑΛΛ ΕΝ ΔΙΔΑΚΤΟΙϹ ΠΝϹ· ΠΝΕΥΜΑΤΕΙΚΟΙϹ ΠΝΕΥΜΑΤΕΙ
comparantes tmus animalis autē homo n̄ perci
ΚΑ· ϹΥΝΚΡΙΝΟΝΤΕϹ· ΨΥΧΕΙΚΟϹ ΔΕ· ΑΝΟϹ ΟΥ ΔΕΧΕ
pit q sunt spš dī stultitia enim illi est et
ΤΑΙ· ΤΑ ΤΟΥ ΠΝϹ ΤΟΥ ΘΥ· ΜΩΡΙΑ ΓΑΡ ΑΥΤΩ ΕϹΤΙΝ· ΚΑΙ
non potest scire qm spiritalis diiudicatur
ΟΥ ΔΥΝΑΤΑΙ ΓΝΩΝΑΙ· ΟΤΙ· ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩϹ ΑΝΑΚΡΙΝΕΤΑΙ
spiritalis autem diiudicat omnia ipse autē
Ο ΔΕ ΠΝΕΥΜΑΤΕΙΚΟϹ· ΑΝΑΚΡΙΝΕΙ ΠΑΝΤΑ· ΑΥΤΟϹ ΔΕ
á nemine iudicatur quis enim cognovit sensū
iterum > ΥΠΟ ΟΥΔΕΝΟϹ ΑΝΑΚΡΙΝΕΤΑΙ· ΤΙϹ ΓΑΡ ΕΓΝΩ ΝΟΥΝ
dnī qui instruat eum nos autē sensū dnī
> ΚΥ· ΟϹ· ϹΥΝΒΙΒΑϹΕΙ ΑΥΤΟΝ· ΗΜΕΙϹ ΔΕ ΝΟΥΝ ΚΥ
habemus et ego fratres non potui loqui
ΕΧΟΜΕΝ ΚΑΓΩ ΑΔΕΛΦΟΙ ΟΥΚ ΗΔΥΝΗΘΗΝ ΛΑΛΗϹΑΙ III
vobis qm spiritalibus sed qm carnalibus qm
ΥΜΙΝ ΩϹ ΠΝΕΥΜΑΤΕΙΚΟΙϹ· ΑΛΛ ΩϹ ϹΑΡΚΕΙΚΟΙϹ ΩϹ
parvulis in xpo lac vos vobis potavi t potū dedi et
ΝΗΠΙΟΙϹ ΕΝ· ΧΡΩ·· ΓΑΛΑ ΥΜΑϹ· ΕΠΟΤΕΙϹΑ ΚΑΙ
non escam n̄ dum enim potestis sed neq adhuc
ΟΥ ΒΡΩΜΑ· ΟΥ ΠΩ ΓΑΡ ΕΔΥΝΑϹΘΑΙ ΑΛΛ ΟΥΔΕ ΕΤΙ
nunc potestis adhuc enim estis carnales
ΝΥΝ ΔΥΝΑϹΘΑΙ ΕΤΕΙ ΓΑΡ ΕϹΤΑΙ ϹΑΡΚΙΝΟΙ· ΟΠΟΥ· ΓΑΡ

Teicht do róim mór saido becc torbai. in rí chondaigi-n. hifoss. manimbera
Mór bais mor baile mór coll ceille mor latt ni fog bai.
mire olais airchenn. teicht do écaib. beith fo étoil. maic. maire

ΠΡΟϹ.

cu͞ {enim} sint uos {inter} ęmulatio et contentio et dissensiones nonne carnales
ΕΝ ΗΜΙΝ ΖΗΛΟϹ ΚΑΙ ΕΡΕΙϹ ΚΑΙ ΔΙΧΟϹΤΑϹΕΙΑΙ· ΟΥΧΕΙ ϹΑΡΚΕΙΝΟΙ

estis et s͞cd͞m hominem ambulatis cum enim quis dicit
ΕϹΤΑΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΠΕΡΙΠΑΤΕΙΤΕ· ΟΤΑΝ ΓΑΡ ΤΙϹ· ΛΕΓΗ

ego quide͞ sum pauli alius aute͞ ego apollo nonne
ΕΓΩ· ΜΕΝ ΕΙΜΕΙ ΠΑΥΛΟΥ· ΕΤΕΡΟϹ ΔΕ· ΕΓΩ· ΑΠΟΛΛΩ· ΟΥΧΙ

homines estis quis ergo est apollo quis uero paulus
ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕϹΤΑΙ ΤΙϹ ΟΥΝ ΕϹΤΙΝ· ΑΠΟΛΛΩ· ΤΙϹ ΔΕ ΠΑΥΛΟϹ

ministri eius cui credidistis et unicuiq; sicut d͞n͞s dedit
ΔΙΑΚΟΝΟΙ ΔΙ ΩΝ ΕΠΙϹΤΕΥϹΑΤΕ ΚΑΙ ΕΚΑϹΤΩ· ΩϹ· Ο Κ͞Ϲ ΕΔΩΚΕΝ

ego plantaui apollo rigauit sed d͞s incrementu͞ dedit
ΕΓΩ· ΕΦΥΤΕΥϹΑ· ΑΠΟΛΛΩ· ΕΠΟΤΙϹΕΝ· ΑΛΛΑ Ο· Θ͞Ϲ ΗΥΞΑΝΕΝ

itaq; neq; qui plantat est aliquid neq; qui rigat
ΩϹΤΕ ΟΥΤΕ· Ο· ΦΥΤΕΥΩΝ· ΕϹΤΙΝ ΤΙ ΟΥΤΕ· Ο· ΠΟΤΕΙΖΩΝ

sed qui incrementu͞ dat d͞s
ĵ.15co ΑΛΛΟ ΑΥΞΑΝΩΝ Θ͞Ϲ

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥC

habitat in vobis si quis templum dei violaverit disperdet il
ΟΙΚΕΙ ΕΝ ΥΜΙΝ· ΕΙ ΤΙC ΤΟΝ ΝΑΟΝ ΤΟΥ ΘΥ ΦΘΕΙΡΕΙ· ΦΘΕΡΕΙ ΑΥ
lum deus templum enim dei sanctum est quod estis vos
ΤΟΝ Ο ΘC· Ο ΓΑΡ ΝΑΟC ΤΟΥ ΘΥ ΑΓΙΟC ΕCΤΙΝ ΟΙΤΙΝ ΕCΕCΤΑΙ ΥΜΙC
nemo vos seducat si quis videtur sapiens esse inter
ΜΗΔΕΙC ΕΑΥΤΟΝ ΕΞΑΠΑΤΑΤΩ· ΕΙ ΤΙC ΔΟΚΕΙ CΟΦΟC ΕΙΝΑΙ ΕΝ
vos in saeculo hoc stultus fiat ut fit
ΥΜΙΝ· ΕΝ ΤΩ ΑΙΩΝΙ ΤΟΥΤΩ· ΜΩΡΟC ΓΕΝΕCΘΩ ΙΝΑ ΓΕΝΗΤΑΙ
sapiens sapientia autem mundi huius stultitia apud
> CΟΦΟC· Η ΓΑΡ CΟΦΙΑ ΤΟΥ ΚΟCΜΟΥ ΤΟΥΤΟΥ ΜΩΡΕΙΑ ΠΑ
deum est scriptum est enim adprehendit adprehendens sapientes
Ieremia > ΡΑ ΘΩ· ΕCΤΙΝ· ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΓΑΡ· ΔΡΑCCΟΜΕΝΟC CΟΦΟΥC·
in astutia eorum et iterum dominus novit
Ieremia > ΕΝ ΤΗ ΠΑΝΟΥΡΓΕΙ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΛΕΙΝ· ΚC ΓΙΝΩCΚΕΙ ΤΟΥC
cogitationes sapientium quoniam sunt vanae vanae itaque
> ΔΙΑΛΟΓΙCΜΟΥC ΤΩΝ CΟΦΩΝ· ΟΤΙ ΕΙCΕΙΝ ΜΑΤΑΙΟΙ· ΩCΤΕ
nemo glorietur in homine omnia enim vestra sunt
ΜΗΔΕΙC ΚΑΥΧΑCΘΩ ΕΝ ΑΝΘΡΩΠΩ·· ΠΑΝΤΑ ΓΑΡ ΥΜΩΝ ΕCΤΕΙΝ
sive paulus sive apollo sive cephas sive mundus
ΕΙΤΕ ΠΑΥΛΟC· ΕΙΤΕ ΑΠΟΛΛΩ· ΕΙΤΕ ΚΗΦΑC· ΕΙΤΕ ΚΟCΜΟC
sive vita sive mors sive praesentia sive
ΕΙΤΕ ΖΩΗ ΕΙΤΕ ΘΑΝΑΤΟC ΕΙΤΕ ΕΝΕCΤΩΤΑ ΕΙΤΕ
futura omnia vestra sunt vos autem xpi xpi
ΜΕΛΛΟΝΤΑ· ΠΑΝΤΑ ΔΙ ΥΜΩΝ· ΥΜΕΙC ΔΕ ΧΥ ΧC ΔΕ
dei sic nos existimet homo ut ministros
ΘΥ·· ΟΥΤΩC ΗΜΑC ΛΟΓΙΖΕCΘΩ ΑΝΘC· ΩC ΥΠΕΡΕΤΑC. IV.
xpi et dispensatores mysteriorum dei
⌐ ΧΥ· ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥC ΜΥCΤΗΡΙΩΝ ΤΟΥ ΘΥ
hic iam iterum quaeritur inter dispensatores
ΩΔΕ ΛΟΙΠΟΝ· ΖΗΤΗΤΕ ΕΝ ΤΟΙC ΟΙΚΟΝΟΜΟΙC
ut quis fidelis inveniatur mihi autem in minimum
ΙΝΑ ΤΙC ΠΙCΤΟC ΕΥΡΕΘΗ· ΕΜΟΙ ΔΕ ΕΙC ΕΛΑΧΙC
est ut a vobis iudicer aut ab humana
ΤΟΝ ΕCΤΙΝ· ΙΝΑ ΥΦ ΥΜΩΝ ΑΝΑΚΡΙΘΩ· Η ΥΠΟ ΑΝΘΡΩ
na die sed neque me ipsum iudico nihil
ΠΕΙΝΗC ΗΜΕΡΑC· ΑΛΛ ΟΥΔΕ ΕΜΑΥΤΟΝ ΑΝΑΚΡΕΙΝΩ· ΟΥΔΕΝ
enim mihi ipsi sum conscius sed non in hoc iustifi
ΓΑΡ ΕΜΑΥΤΩ CΥΝΟΙΔΑ·· ΑΛΛ ΟΥΚ ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΔΕ
catus sum qui autem iudicat me dominus est
ΔΙΚΑΙΩΜΑΙ· Ο ΔΕ ΑΝΑΚΡΙΝΩΝ ΜΑΙ ΚC ΕCΤΙΝ
itaque ne ante tempus aliquid iudicate donec ve
ΩCΤΑΙ ΜΗ ΠΡΟ ΚΑΙΡΟΥ ΤΙ ΚΡΙΝΕΤΕ· ΕΩCΑΝ ΕΛ
niat dominus et illuminet quae sunt abscondita tenebrarum
ΘΗ· Ο ΚC· ΚΑΙ ΦΩΤΕΙCΕΙ ΤΑ ΚΡΥΠΤΑ ΤΟΥ CΚΟΤΟΥC

et manifestabit consilia cordium et tunc
ΚΑΙ ΦΑΝΕΡWCΕΙ· ΤΑC· ΒΟΥΛΑC· ΤWΝ· ΚΑΡΔΙWΝ ΚΑΙ ΤΟΤΕ· Ο·
laus erit unicuique a deo haec autem fra
ΕΠΑΙΝΟC· ΓΕΝΗCΕΤΑΙ· ΕΚΑCΤW· ΑΠΟ ΤΟΥ ΘΥ· ΤΑΥΤΑ ΔΕ ΑΔΕΛ
tres tr(ansfiguravi) figuravi in me ipsum et apollo propter vos
Γ ΦΟΙ· ΜΕΤΑCΧΗΜΑΤΙCΑ ΕΜΑΥΤΟΝ· ΚΑΙ· ΑΠΟΛΛW ΔΙ ΥΜΑC
ut in nobis discatis ne supra quod scriptum est ut non
ΙΝΑ ΕΝ· ΗΜΕΙΝ· ΜΑΘΗΤΕ· ΜΗ ΥΠΕΡ· Ο· ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ· ΙΝΑ ΜΗ
unus adversus alterum pro uno inflectur adversus alterum pro alio
ΕΙC ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΝΟC· ΦΥCΕΙΟΥCΘΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΤΕΡΟΥ··
quis enim te discernit quid autem habes quod non accepisti
ΤΙC ΓΑΡ CΕ ΔΙΑΚΡΙΝΕΙ ΤΙ ΔΕ ΕΧΕΙC· Ο· ΟΥΚ ΕΛΑΒΕC
si autem et accepisti quid gloriaris quasi non acceperis
ΕΙ· ΔΕ ΚΑΙ· ΕΛΑΒΕC· ΤΙ· ΚΑΥΧΑCΑΙ· WC· ΜΗ· ΛΑΒWΝ
iam saturati estis estis iam divites facti estis vel ditati estis
ΗΔΗ ΚΕΚΟΡΕCΜΕΝΟΙ· ΕCΤΑΙ· ΗΔΗ· ΕΠΛΟΥΤΗCΑΤΕ·
sine nobis regnatis et utinam regnetis
ΧWΡΙC ΗΜWΝ ΕΒΑCΕΙΛΕΥCΑΤΑΙ· ΚΑΙ ΟΦΕΛΟΝ· ΕΒΑCΕΙΛΕΥCΑ
ut et nos vobiscum conregnemus puto
ΤΑΙ· ΙΝΑ· ΚΑΙ ΗΜΕΙC ΥΜΙΝ· CΥΝΒΑCΕΙΛΕΥCWΜΕΝ· ΔΟΚW
enim deus nos apostolos novissimos ostendit
ΑΠΕΔΙΞΕΝ ΓΑΡ Ο ΘC ΗΜΑC· ΤΟΥC· ΑΠΟCΤΟΛΟΥC· ΑΙCΧΑΤΟΥC ΑΠΕΔΙΞΕΝ
tanquam morti destinatos quoniam spectaculum facti sumus
WC ΕΠΙ ΘΑΝΑΤΙ ΟΥC ΟΤΙ· ΘΕΑΤΡΟΝ ΕΓΕΝΗΘΗΜΕΝ
mundo et angelis et hominibus nos
ΤW· ΚΟCΜW· ΚΑΙ· ΑΓΓΕΛΟΙC ΚΑΙ· ΑΝΘΡWΠΟΙC ΗΜΕΙC
stulti propter christum vos autem prudentes in christo
ΜWΡΟΙ ΔΙΑ ΧΝ· ΥΜΕΙC ΔΕ ΦΡΟΝΙΜΟΙ ΕΝ· ΧΡW
Η· nos infirmi vos autem fortes vos no
ΥΜΕΙC ΑCΘΕΝΕΙC· ΥΜΕΙC ΔΕ ΙCΧΥΡΟΙ· ΥΜΕΙC· ΕΝ
biles nos autem inhonorati vel ignobiles usque in hanc horam
ΔΟΞΟΙ· ΗΜΕΙC ΔΕ· ΑΤΕΙΜΟΙ ΕWC ΑΡΤΕΙ WΡΑC
et esurimus et sitimus et nudi sumus
ΚΑΙ ΠΕΙΝWΜΕΝ ΚΑΙ· ΔΕΙΨWΜΕΝ· ΚΑΙ· ΓΥΜΝΙΤΕΥ
et colaphizamur et instabiles sumus
ΟΜΕΝ· ΚΑΙ ΚΟΛΑΦΕΙΖΟΜΕΘΑ· ΚΑΙ ΑCΤΑΤΟΥΜΕΝ
et laboramus operantes suis manibus
ΚΑΙ ΚΟΠΕΙWΜΕΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ· ΤΑΙC ΙΔΙΑΙC· ΧΕΡ
bus maledicimur et benedicimus persecutionem
CΕΙΝ· ΛΟΙΔΟΡΟΥΜΕΝΟΙ· ΚΑΙ· ΕΥΛΟΓΟΥΜΕΝ· ΔΙWΚΟ
passi et sustinemus blasphemamur obse
ΜΕΝΟΙ ΚΑΙ· ΑΝΕΧΟΜΕΘΑ· ΒΛΑCΦΗΜΟΥΜΕΝΟΙ· ΠΑΡΑ
cramur tanquam purgamenta mundi
ΚΑΛΟΥΜΕΝ· WC ΠΕΡΙ ΚΑΘΑΡΜΑΤΑ· ΤΟΥ· ΚΟCΜΟΥ

III ΚΟΡΙΝΘΙΟΥC · Α ·

facti sumus omnium peripsema usque adhuc non ut confundam
εγενηθημεν · παντων περιψημα εωc αρτι · Ουκ εντρεπων
uos haec scribo sed ut filios meos carissimos moneo si
υμαc · ταυτα γραφω · Αλλωc τεκνα μου αγαπητα νουθετω Εαν
decem milia paedagogos habeatis in xpo sed non multos
γαρ · μυριουc παιδαγωγουc εχηται · εν χρω · Αλλ ου πολλουc
patres in enim xpo ihu per euangelium ego uos
πατεραc · Εν γαρ χρω ιηυ δια του ευαγγελιου · Εγω · υμαc
genui obsecro ergo uos imitatores mei estote
εγεννηcα · Παρακαλω · δε υμαc · μειμηται · μου γεινεcθαι
ideo misi ad uos timotheum qui est filius
Δια τουτο επεμψα υμιν τειμοθεον · Οc εcτιν τεκνον
meus carissimus et fidelis in dno qui uos admonebit
μου αγαπητον και πιcτοc εν κω · Οc υμαc · αναμνηcει
uias meas quae sunt in dno ihu sicut ubique in omni
ταc · οδουc μου ταc · εν κω ιηυ Καθωc πανταχου εν παcη
ecclesia doceo tamquam non uenturus sim ad
εκκληcεια διδαcκω · Ωc μη ερχομενου μου · προc
uos inflati sunt quidam ueniam autem cito
υμαc · Εφυcειωθηcαν τινεc · Ελευcομαι δε ταχαιωc
ad uos si dns uoluerit et cognoscam non uerbum
προc υμαc Εαν · ο κc θεληcη · Και · γνωcομαι ου τον · λογον
eorum inflammatorum inflati sunt sed uirtutem nam non
αυτων · των · πεφυcειωμενων · Αλλα την · δυναμιν Ου
est in sermone regnum di sed in uirtute
γαρ εν · λογω η · βαcιλεια του θυ Αλλα εν · δυναμει
quid uultis in uirga ueniam ad uos an in
Τι · θελεται · Εν · ραβδω · ελθω · προc υμαc · Η · εν ·
caritate spu quae mansuetudinis omnino auditur
αγαπη · πνευματι τε πραοτητοc · Ολωc · ακουεται V.
inter uos fornicatio et talis fornicatio qualis nec
εν · υμιν · Πορνεια · Και τοιαυτη · πορνια · Ητιc · ουδε
gentes [illegible] gentibus ita ut uxorem patris habeat aliquis
εν · τοιc · εθνεcιν · Ωcτε γυναικα · του πρc εχειν τινα
et uos inflati estis et non potius luctum
Και υμειc πεφυcειωμενοι εcται · Και ουχ μαλλον επεν
habuistis ut tollatur de medio [illegible] qui opus
θηcαται · Ινα αρθη · εκ · μεcου υμων · Ο · το εργον
hoc fecit ego quidem [illegible] ut absens corpore
τουτο ποιηcαc · Εγω μεν γαρ · ωc · απων τω · cωματι
praesens autem spu iam iudicaui tamquam praesens eum
Παρων δε τω · πνι · ηδη · κεκρικα ωc · παρων · τον ·
qui sic operatus est in nomine dni nri
Ουτω κατεργαcαμενον · Εν · τω · ονοματι · του · κυ ημων

ihu xpi congregatis vobis et meo spu cum vir
ΙΥ ΧΥ · CΥΝΑΧΘΕΝΤѠΝ ΥΜѠΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΜΟΥ ΠΝC · CΥΝ ΤΗ · ΔΥ
tute dni nri ihu xpi tradere eum satane
ΝΑΜΙ · ΤΟΥ ΚΥ ΗΜѠΝ ΙΥ ΧΥ ΠΑΡΑΔΟΥΝΑΙ ΑΥΤΟΝ · ΤѠ · CΑΤΑΝΑ
in interitum carnis ut sps salvus sit in die
ΕΙC ΟΛΕΘΡΟΝ · ΤΗC · CΑΡΚΟC . ΙΝΑ ΤΟ · ΠΝΑ CѠΘΗ ΕΝ · ΤΗ ΗΜΕ
dni nri ihu xpi non bona gloriatio vra
ΡΑ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜѠΝ ΙΥ ΧΥ · ΟΥ ΚΑΛΟΝ · ΤΟ · ΚΑΥΧΗΜΑ ΥΜѠΝ
nescitis quia modicum fermentum totam massam
ΟΥΚ ΟΙΔΑΤΕ ΟΤΙ · ΜΕΙΚΡΑ · ΖΗΜΗ . ΟΛΟΝ · ΤΟ · ΦΥΡΑΜΑ Ο
fermentat expurgate vetus fermentum ut
l ΖΥΜΟΙ · ΕΚΚΑΘΑΡΑΤΑΙ · ΤΗΝ · ΠΑΛΑΙΑΝ · ΖΥΜΗΝ ΙΝΑ
sitis nova conspersio et massa sicut estis azymi et
o ΗΤΕ · ΝΕΟΝ · ΦΥΡΑΜΑ · ΚΑΘѠC ΕCΤΑΙ ΑΖΥΜΟΙ ΚΑΙ
enim pascha nrm immolatus xps itaque diem festum celebremus et epulemur
ΓΑΡ · ΤΟ · ΠΑCΧΑ ΗΜѠΝ ΕΤΥΘΗ Ο ΧC · ѠCΤΕ ΟΡΤΑΖѠ
non in fermento veteri neque in fermento malitiae
ΜΕΝ · ΜΗ ΕΝ ΖΗΜΗ ΠΑΛΑΙΑ · ΜΗΔΕ ΕΝ ΖΥΜΗ ΚΑΚΙΑC
et nequitiae et fornicationis sed in azymis sinceritatis et
r ΚΑΙ · ΠΟΡΝΕΙΑC · ΑΛΛ ΕΝ ΑΖΥΜΟΙC ΙΛΕΙΚΡΙΝΙΑC ΚΑΙ
veritatis scripsi vobis in epistola non et ne com
ΑΛΗΘΕΙΑC · ΕΓΡΑΨΑ ΥΜΕΙΝ · ΕΝ ΤΗ · ΕΠΙCΤΟΛΗ · ΜΗ · CΥΝ
misceamini fornicariis non utique omnino fornicariis
c. ΑΝΑΜΕΙΓΝΥCΘΑΙ ΠΟΡΝΟΙC · ΟΥ ΠΑΝΤѠC ΤΟΙC · ΠΟΡΝΟΙC · ΤΟΥ
mundi huius aut avaris et rapacibus aut
ΚΟCΜΟΥ ΤΟΥΤΟΥ · Η · ΤΟΙC · ΠΛΕΟΝΕΚΤΑ · ΚΑΙ · ΑΡΠΑΖΕΙΝ · Η
idolatris et idolis servientibus alioqui debueratis de mundo
ΙΔѠΛΟΛΑΤΡΑΙC ΕΠΕΙ ѠΦΕΙΛΕΤΑΙ ΑΡΑ ΕΚ ΤΟΥ ΚΟCΜΟΥ
exire et exite nunc autem scripsi vobis non commisceri vel non commis
ΕΞΕΛΘΕΙΝ · ΝΥΝ · ΔΕ ΕΓΡΑΨΑ ΥΜΙΝ · ΜΗ · CΥΝ ΑΝΑΜΕΙΓΝΥC ceamini
si quis frater nominatur aut fornicator aut
ΘΑΙ · ΕΑΝ ΤΙC ΑΔΕΛΦΟC ΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΟC · Η ΠΟΡΝΟC · Η
avarus aut idolis serviens et idolorum cultor aut maledicus aut
r ΠΛΕΟΝΕΚΤΗC · Η · ΙΔѠΛΟΛΑΤΡΗC Η · ΛΟΙΔΟΡΟC · Η ·
ebriosus aut rapax cum huiusmodi non et nec comedere
c ☧ ΜΕΘΥCΟC · Η · ΑΡΠΑΞ · ΤѠ · ΤΟΙΟΥΤѠ · ΜΗΤΕ · CΥΝΕCΘΕΙ
si enim mihi de his qui foris sunt iudicare non ne de his qui
ΕΙΝ · ΕΙ ΓΑΡ · ΜΟΙ · ΤΟΥC · ΕΞѠ · ΚΡΙΝΕΙΝ ΟΥΧΙ · ΤΟΥC
intus sunt vos iudicatis aut qui foris sunt ds iudicabit
ΕCѠ ΥΜΙC · ΚΡΙΝΕΤΑΙ · ΤΟΥC ΔΕ ΕΞѠ Ο · ΘC ΚΡΙΝΕΙ
auferte malum ex vobis ipsis audet aliquis
VI. ΕΞΑΡΑΤΑΙ · ΤΟΝ · ΠΟΝΗΡΟΝ ΕΞ ΥΜѠΝ ΑΥΤѠΝ · ΤΟΛΜΑ ΤΙC
vestrum adversus alterum habens negotium in iudicari
ΥΜѠΝ · ΠΡΟC · ΤΟΝ · ΕΤΕΡΟΝ ΠΡΑΓΜΑ ΕΧѠΝ ΚΡΙΝΕCΘΑΙ

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α

apud iniquos iudicari et non apud sanctos an nescitis
επει των αδικων Και ουχι επει των αγιων Η ουκ

quia sancti mundum iudicabunt et si
οιδατε Οτι οι αγιοι τον κοσμον κρινουσιν Και εαν

in vobis iudicabitur mundus indigni estis iudiciorum
εν υμειν κρινεται ο κοσμος Αναξειοι εσται κριτηριων

minimorum nescitis quoniam angelos iudicabimus
ελαχειστων Ουκ οιδατε οτι αγγελους κρινουμεν

quanto magis saecularia vel saecularia igitur iudicia si
ποσω μαλλον βιατικα βιωτικα τουν κριτηρια εαν

habueritis contemptibiles qui sunt in ecclesia illos
εχηται τους εξουθενημενους εν τη εκκλεσεια τουτους

constituite ad verecundiam vobis dico sic non est
καθειζεται προς εντροπην υμιν λεγω Ουτως ουκ εστιν

inter vos quisquam sapiens qui possit iudicare
εν υμιν Ουδε εις σοφος Ος δυνησεται διακριναι

inter proximum et medium fratrem suum sed frater cum
ανα μεσον του αδελφου αυτου Αλλα αδελφος μετα

fratre iudicio contendit et hoc apud infideles et non inter
αδελφου κρινεται Και τουτο επι απιστων και ουκ επι

sanctos
αγιων Ουκ οιδατε

an nescitis quia corpora uestra membra xpi sunt
Η · ΟΥΚ ΟΙΔΑΤΕ ΟΤΙ ΤΑ · CΩΜΑΤΑ ΥΜΩΝ · ΜΕΛΗ · ΧΡΥ ο
faciam membra meretricis absit an tollens ergo
ΠΟΙΗCΩ · ΜΕΛΗ ΠΟΡΝΗC · ΜΗ ΓΕΝΟΙΤΟ · Η ΑΡΑ ΟΥΝ antidux
membra xpi faciam membra fornicationis absit
ΤΑ · ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΧΥ ΠΟΙΗCΩ ΜΕΛΗ ΠΟΡΝΗC · ΜΗ ΓΕΝΟΙΤΟ · Η
nescitis qm qui adheret meretrici unum corpus
ΟΥΚ ΟΙΔΑΤΕ ΟΤΙ · Ο · ΚΟΛΛΩΜΕΝΟC · ΤΗ · ΠΟΡΝΗ ΕΝ · CΩΜΑ
est erunt enim inquit duo in carne una qui autem
e genesi > ΕCΤΙΝ · ΕCΟΝΤΑΙ ΓΑΡ ΦΗCΙΝ · ΟΙ · ΔΥΟ ΕΙC · CΑΡΚΑ ΜΙΑ · Ο ΔΕ
adheret domino unus sps est fugite fornicationem
ΚΟΛΛΩΜΕΝΟC · ΤΩ · ΚΩ · ΕΝ · ΠΝΑ ΕCΤΙΝ · ΦΥΓΕΤΕ ΤΗΝ ΠΟΡΝΙΑΝ
omne peccatum quodcumque fecerit homo extra corpus
ΠΑΝ · ΑΜΑΡΤΗΜΑ · Ο ΕΑΝ ΠΟΙΗCΗ ΑΝΟC · ΕΚΤΟC ΤΟΥ CΩΜΑ
est qui autem fornicatur in suum corpus peccat
ΤΟC · ΕCΤΙΝ · Ο ΔΕ ΠΟΡΝΕΥΩΝ · ΕΙC ΤΟ ΙΔΙΟΝ CΩΜΑ ΑΜΑΡΤΑ
an nescitis quia corpus uestrum templum qui
ΝΕΙ · Η · ΟΥΚ ΟΙΔΑΤΕ · ΟΤΙ ΤΟ · CΩΜΑ ΥΜΩΝ · ΝΑΟC · ΤΟΥ
in uobis est sci sps est quem habetis a deo et
ΕΝ ΥΜΙΝ · ΑΓΙΟΥ ΠΝC ΕCΤΙΝ · ΟΥ ΕΧΕΤΑΙ ΑΠΟ · ΘΥ ΚΑΙ
non estis uestri empti estis enim pretio glorificate
ΟΥΚ ΕCΤΑΙ · ΕΑΥΤΩΝ · ΗΓΟΡΑCΘΗΤΑΙ · ΓΑΡ · ΤΙΜΗC · ΔΟΞΑCΑΤΑΙ
et portate dm in corpore uestro de quibus autem
vii. ΔΗ · ΤΟΝ · ΘΝ · ΕΝ · ΤΩ · CΩΜΑΤΙ ΥΜΩΝ · ΠΕΡΙ · ΔΕ ΩΝ
scripsistis mihi bonum est homini mulierem non tangere
ΕΓΡΑΨΑΤΑΙ · ΜΟΙ · ΚΑΛΟΝ · ΑΝΩ · ΓΥΝΑΙΚΟC ΜΗ · ΑΠΤΕCΘΑΙ
propter autem fornicationem unusquisque suam uxorem
ita ΔΙΑ ΔΕ · ΤΗΝ · ΠΟΡΝΙΑΝ · ΕΚΑCΤΟC · ΤΗΝ · ΕΑΥΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΑ
habeat uxori uir debitum reddat
ΕΧΕΤΩ · ΤΗ · ΓΥΝΑΙΚΙ · Ο · ΑΝΗΡ · ΤΗΝ · ΟΦΙΛΗΝ · ΑΠΟΔΙΔΟΤΩ
similiter autem et uxor uiro mulier
l ΟΜΟΙΩC ΔΕ · ΚΑΙ Η · ΓΥΝΗ · ΤΩ · ΑΝΔΡΙ · Η · ΓΥΝΗ · ΤΟΥ
sui corporis non habet potestatem sed uir simi
ΙΔΙΟΥ CΩΜΑΤΟC ΟΥΚ ΕΞΟΥCΙΑΖΕΙ · ΑΛΛΟ ΑΝΗΡ · ΟΜΟΙ
liter autem et uir sui corporis non habet potestatem
l ΩC ΔΕ ΚΑΙ · Ο ΑΝΗΡ · ΤΟΥ · ΙΔΙΟΥ · CΩΜΑΤΟC · ΟΥΚ ΕΞΟΥCΙΑΖΕΙ

Ita mulier nolite fraudare invicem nisi forte ex con
ΑΛλη γυνη· Μη αποστερειται αλληλους· ειμη τι αν· εκ συν

sensu ad tempus ut vacetis orationi et iterum
φωνου προς καιρον· ινα σχολασηται τη· προσευχη και παλιν

in idipsum revertimini ut ne temptet vos satanas propter
επι το αυτο ητε· ινα μη· πειραζη υμας ο· σατανας· δια την

incontinentiam vestram hoc autem dico secundum consensum vel consilium
ακρασειαν υμων Τουτο δε λεγω κατα συγ· γνωμην

non secundum imperium volo autem omnes homines esse
ου κατ επιταγην· Θελω δε παντας ανθρωπους ειναι

sicut et meipsum sed unusquisque proprium habet donum a
ως και εμαυτον Αλλ εκαστος ιδιον εχει χαρισμα· εκ

deo alius quidem sic alius vero sic dico autem virginibus vel innuptis
του θυ· Ο μεν ουτως· ο δε ουτως· Λεγω δε τοις

vel non nuptis et viduis bonum est illis si manserint sic
αγαμοις· και ταις· χηραις· Καλον· αυτοις· εαν μεινωσειν

sicut et ego si autem non continent se nubant
ως και εγω· ει δε ου κρατευονται γαμειτωσαν

melius est nubere quam uri i. malo fornicationis his vero qui matrimonio
Κρισσον γαρ γαμησαι· η· πυρουσθαι·· Τοις δε γεγαμηκοσιν

vel nubentibus denuntio non ego sed dominus uxorem
γαμηκοσιν· παραγγελλω ουκ εγω Αλλο κς· γυναι

a viro non discedere si autem et discesserit
κα απο· ανδρος· μη χωριζεσθαι· εαν δε και χωρις

rit manere vel innuptam aut viro reconciliari et
θη· μενειν· αγαμον· η τω· ανδρι καταλλαγηναι και

virum uxorem non dimittere ceteris autem
ανδρα γυναικα μη· αφειεναι· Τοις δε λοιποις

ego dico non dominus si quis frater uxorem habet
εγω λεγω ουκ ο κς· Ει τις· αδελφος γυναικα εχει

infidelem et haec consentit habitare cum illo non dimit
απιστον και αυτη συνευδοκι οικειν μετ αυτου μη αφι

tat illam et mulier si qua habet virum infidelem
ετω αυτην· Και γυνη· ειτεις εχει ανδρα· απιστον

et hic consentit habitare cum illa non dimittat
και ουτος συνευδοκι οικειν· μετ αυτης Μη αφειετω

virum sanctificatur enim vir infidelis
τον· ανδρα· Ηγιασται γαρ· ο· ανηρ ο· απιστος· εν τη

muliere vel uxore fideli et sanctificatur mulier infidelis
γυναικι· τη· πιστη Και ηγιασται· η· γυνη· η· απιστος

in fratre alioqui filii vestri inmundi
εν τω· αδελφω· Επι αρα τα· τεκνα υμων ακαθαρτα

sunt nunc autem sancti sunt si autem infidelis dis
ΕϹΤΙΝ· ΝΥΝ ΔΕ· ΑΓΙΑ ΕϹΤΕΙΝ· ΕΙ ΔΕ Ο ΑΠΙϹΤΟϹ ΧΩ

cedit discedat non est servituti subiectus frater
ΡΙΖΕΤΑΙ ΧΩΡΙΖΕϹΘΩ· ΟΥ ΔΕΔΟΥΛΩΤΑΙ Ο· ΑΔΕΛΦΟϹ

vel soror in eiusmodi in pace autem vocavit
Η· ΑΔΕΛΦΗ· ΕΝ ΤΟΙϹ ΤΟΙ ΟΥΤΟΙϹ. ΕΝ ΔΕ ΙΡΗΝΗ ΚΕΚΛΗ

vit nos deus quid enim scis mulier si virum
ΚΕΝ ΗΜΑϹ Ο ΘϹ. ΤΙ ΓΑΡ ΟΙΔΑϹ. ΓΥΝΗ ΕΙ ΤΟΝ· ΑΝΔΡΑ

salvum facies aut quid scis vir si uxorem salvam facies
ϹΩϹΕΙϹ· Η ΤΙ ΟΙΔΑϹ ΑΝΗΡ· ΕΙ ΤΗΝ· ΓΥΝΑΙΚΑ ϹΩϹΕΙϹ

nisi unicuique sicut divisit dominus et unumquemque
ΕΙ ΜΗ ΕΚΑϹΤΩ· ΩϹ ΕΜΕΡΙϹΕΝ Ο· ΚϹ ΚΑΙ ΕΚΑϹΤΟΝ

sicut vocavit dominus deus ita ambulet hic et
ΩϹ ΚΕΚΛΗΚΕΝ Ο ΚϹ Ο ΘϹ. ΟΥΤΩϹ ΠΕΡΙΠΑΤΙΤΩ ΚΑΙ

ita in ecclesiis omnibus doceo circum
q cps ΟΥΤΩϹ ΕΝ ΤΑΙϹ ΕΚΚΛΗϹΕΙΑΙϹ ΠΑϹΑΙϹ ΔΙΔΑϹΚΩ·· ΠΕΡΙ

cisus aliquis vocatur non adducat praeputium in praepu
z ΤΕΤΜΗΜΕΝΟϹ ΕΚΛΗΘΗ ΤΙϹ· ΜΗ ΕΠΙϹΠΑϹΘΩ· ΕΝ ΑΚΡΟ

tio aliquis vocatur non circumcidatur circum
ΒΥϹΤΕΙΑ ΤΗϹ ΚΕΚΛΗΤΑΙ· ΜΗ ΠΕΡΙΤΕΜΝΕϹΘΩ· ΠΕΡΙ

cisio nihil est sed observatio mandatorum dei
ΤΟΜΗ ΟΥΔΕΝ ΕϹΤΙΝ· ΑΛΛΑ ΤΗΡΗϹΕΙϹ ΕΝΤΟΛΩΝ ΘΥ

unusquisque in vocatione qua vocatur in ea permaneat
ΕΚΑϹΤΟϹ ΕΝ ΤΗ· ΚΛΗϹΙ· Η· ΕΚΛΗΘΗ ΕΝ ΤΑΥΤΗ ΜΕΝΕΤΩ

servus vocatus es non tibi sit curae sed si potes
ΔΟΥΛΟϹ ΕΚΛΗΘΗϹ· ΜΗ· ϹΟΙ· ΜΕΛΕΤΩ· ΑΛΛ ΕΙ ΔΥΝΑϹ

liber fieri magis utere qui enim in
ΑΙ· ΕΛΕΥΘΕΡΟϹ ΓΕΝΕϹΘΑΙ· ΜΑΛΛΟΝ ΧΡΗϹΑΙ· Ο· ΓΑΡ ΕΝ

domino vocatur servus libertus domini est similiter
ΚΩ ΚΛΗΘΙϹ ΔΟΥΛΟϹ· ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟϹ ΚΥ ΕϹΤΙΝ· ΟΜΟΙΩϹ

autem et qui liber vocatur servus christi est
ΔΕ ΚΑΙ· Ο· ΕΛΕΥΘΕΡΟϹ ΚΛΗΘΕΙϹ ΔΟΥΛΟϹ ΧΥ ΕϹΤΙΝ

pretio empti estis nolite fieri servi hominum
ΤΙΜΗϹ ΗΓΟΡΑϹΘΗΤΑΙ· ΜΗ ΓΙΝΕϹΘΑΙ· ΔΟΥΛΟΙ· ΑΝΩΝ

unusquisque fratres in quo vocatus in hoc maneat
ΕΚΑϹΤΟϹ ΑΔΕΛΦΟΙ· ΕΝ· Ω· ΕΚΛΗΘΗ· ΕΝ· ΤΟΥΤΩ· ΜΕΝΕΤΩ

apud deum de autem virginibus praeceptum
ΠΑΡΑ ΘΩ ΠΕΡΙ ΔΕ ΤΩΝ· ΠΑΡΘΕΝΩΝ· ΕΠΙΤΑΓΗΝ

domini non habeo consilium autem do tanquam misericor
ΚΥ ΟΥΚ ΕΧΩ· ΓΝΩΜΗΝ ΔΕ ΔΕΔΙΔΩΜΙ· ΩϹ ΗΛΕΗ

diam consecutus a domino fidelis esse existimo
ΜΕΝΟϹ ΥΠΟ· ΚΥ· ΠΙϹΤΟϹ ΕΙΝΑΙ ΝΟΜΕΙΖΩ

ergo hoc bonum esse ppt instantem necessitatem
ΟΥΝ ΤΟΥΤΟ ΚΑΛΟΝ ΥΠΑΡΧΕΙΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝΕΣΤΩΣΑΝ· ΑΝΑΓΚΗΝ
quia bonum est homini sic esse alligatus es uxori
ΟΤΙ ΚΑΛΟΝ ΕΣΤΙΝ ΑΝΩ ΟΥΤΩΣ ΕΙΝΑΙ· ΔΕΔΕΣΑΙ ΓΥΝΑΙΚΙ
ne quaere solutionem solutus es ab uxore ne
ΜΗ ΖΗΤΕΙ ΛΥΣΙΝ· ΛΕΛΥΣΑΙ ΑΠΟ ΓΥΝΑΙΚΟΣ· ΜΗ
quaere uxorem si autem et acceperis uxorem non pec
ΖΗΤΕΙ ΓΥΝΑΙΚΑ· ΕΑΝ· ΔΕ ΚΑΙ ΛΑΒΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑ· ΟΥΧ ΗΜΑΡ
casti et si nupserit uirgo non peccauit tribu
ΤΕΣ ΚΑΙ ΕΑΝ ΓΑΜΗ ΠΑΡΘΕΝΟΣ ΟΥΧ ΗΜΑΡΤΕΝ· ΘΛΙ
lationem autem in carne habebunt huiusmodi ego autem
ΨΙΝ ΔΕ ΕΝ ΤΗ· ΣΑΡΚΙ ΕΞΟΥΣΙΝ ΟΙ ΤΟΙ ΟΥΤΟΙ· ΕΓΩ ΔΕ
uobis parco hoc autem dico itaque fratres quia
ΥΜΩΝ· ΦΕΙΔΟΜΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΕΦΗΜΕΙ· ΑΔΕΛΦΟΙ· ΟΤΙ
tempus breue breuiatum reliquum est ut
Ο· ΚΑΙΡΟΣ ΣΥΝΕΣΤΑΛΜΕΝΟΣ ΕΣΤΙΝ· ΛΟΙΠΟΝ ΕΣΤΙΝ ΙΝΑ
et qui t habentes uxores tanq non habentes et qui flent
ΚΑΙ ΟΙ ΕΧΟΝΤΕΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ· ΩΣ ΜΗ ΕΧΟΝΤΕΣ· ΚΑΙ ΟΙ· ΚΛΕ
flentes tanq non flentes et gaudentes tanquam non
ΘΟΝΤΕΣ· ΩΣ ΜΗ· ΚΛΕΘΟΝΤΕΣ· ΚΑΙ ΟΙ ΧΑΡΟΝΤΕΣ· ΩΣ ΜΗ
gaudentes et emunt ementes tanquam non possidentes
ΧΑΙΡΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΕΣ· ΩΣ ΜΗ ΧΑ ΚΑΤΕΧΟΝΤΕΣ
et utuntur t utentes mundum hunc tanquam non abutentes
ΚΑΙ· ΟΙ· ΧΡΩΜΕΝΟΙ ΤΟΝ· ΚΟΣΜΟΝ· ΤΟΥΤΟΝ· ΩΣ· ΜΗ· ΚΑΤΑ
t utentur abutantur praeterit enim figura mundi huius
ΧΡΩΜΕΝΟΙ ΠΑΡΑΓΕΙ ΓΑΡ· ΤΟ· ΣΧΗΜΑ ΤΟΥ· ΚΟΣΜΟΥ ΤΟΥΤΟΥ
uolo uos sine sollicitudine esse qui sine uxore est sollicitus est
ΘΕΛΩ· ΥΜΑΣ· ΑΜΕΡΙΜΝΟΥΣ ΕΙΝΑΙ· Ο ΑΓΑΜΟΣ· ΜΕΡΙΜΝΑ
quae sunt domini quomodo placeat deo qui autem iunctus est uxore
ΤΑ· ΤΟΥ ΚΥ· ΠΩΣ ΑΡΕΣΗ· ΤΩ ΘΩ· Ο ΔΕ ΓΑΜΗΣΑΣ ΜΕ
sollicitus quae sunt mundi quomodo placeat uxori t diuisa diui
ΡΙΜΝΑ ΤΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΠΩΣ ΑΡΕΣΗ · ΤΗ· ΓΥΝΑΙΚΙ· ΜΕΜΕ
sa est et mulier et uirgo quae non est nupta cogitat
ΡΙΣΤΑΙ ΚΑΙ· Η· ΓΥΝΗ· ΚΑΙ· Η· ΠΑΡΘΕΝΟΣ·· Η· ΑΓΑΜΟΣ· ΜΕ
sollicita est quae sunt domini ut sit sancta et corpore et spiritu
ΡΙΜΝΑ ΤΑ· ΤΟΥ· ΚΥ ΙΝΑ Η· ΑΓΙΑ· ΚΑΙ· ΣΩΜΑΤΙ ΚΑΙ· ΠΝΙ
quae autem nupta est cogitat quae sunt mundi quomodo pla
Η ΔΕ ΓΑΜΗΣΑΣΑ· ΜΕΡΙΜΝΑ· ΤΑ· ΤΟΥ· ΚΟΣΜΟΥ· ΠΩΣ ΑΡΕ
ceat uiro hoc autem ad uestram
ΣΗ· ΤΩ· ΑΝΔΡΙ· ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΜΩΝ· ΑΥΤΩΝ
utilitatem dico non ut laqueum uobis iniciam
ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΛΕΓΩ· ΟΥΧ ΙΝΑ· ΒΡΟΧΟΝ· ΥΜΙΝ ΕΠΙΒΑΛΩ

ad honestum. sed ad id quod honestum ÷ et benestabile p. d(omi)no in
e ΑΛΛΑ ΠΡΟϹ ΤΟ · ΕΥϹΧΗΜΟΝ · ΚΑΙ · ΕΥΠΑΡΕΔΡΟΝ · ΤΩ · ΚΩ · ΑΠΕ

adducibiliter. si autem quis turpe se existimat super eam uirginem
ΡΕΙϹ ΠΑϹΤΩϹ · ΕΙ ΔΕ ΤΙϹ · ΑϹΧΗΜΟΝΕΙ ΕΠΙ ΤΗΝ · ΠΑΡΘΕΝΟΝ

suam si sit super adulta et ita oportet fieri
ΑΥΤΟΥ · ΕΑΝ Η ΥΠΕΡΑΚΜΟϹ · ΚΑΙ · ΟΥΤΩϹ ΟΦΙΛΕΙ · ΓΕΝΕϹΘΑΙ

quod uult faciat non peccat nubat qui h
Ο ΘΕΛΙ · ΠΟΙΕΙΤΩ · ΟΥΧ ΑΜΑΡΤΑΝΝΕΙ · ΓΑΜΕΙΤΩ · ΟϹ ΔΕ

statuit in corde suo non habens necessitatem
ΕϹΤΗΚΕΝ · ΕΝ · ΤΗ · ΚΑΡΔΙΑ ΑΥΤΟΥ · ΜΗ · ΕΧΩΝ · ΑΝΑΓΚΗΝ

potestatem h(abe)t de sua uoluntate et
ΕΞΟΥϹΙΑΝ ΔΕ ΕΧΕΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΘΕΛΗΜΑΤΟϹ · ΚΑΙ

hoc statuit in corde suo seruare suam
ΤΟΥΤΟ ΚΕΚΡΙΚΕΝ ΕΝ ΤΗ · ΚΑΡΔΙΑ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΤΗΡΕΙΝ · ΤΗΝ · ΕΑΥ

uirginem bene facit et qui non dat nuptum
e ΤΟΥ ΠΑΡΘΕΝΟΝ · ΚΑΛΩϹ ΠΟΙΕΙ · ΚΑΙ · Ο · ΜΗ · ΓΑΜΕΙΖΩΝ

melius facit mulier uincta t alligata ÷ lege quanto tempore t quandiu
ΚΡΙϹϹΟΝ · ΠΟΙΕΙ · ΓΥΝΗ · ΔΕΔΕΤΑΙ · ΝΟΜΩ · ΕΦΟϹΟΝ · ΧΡΟΝΟΝ

uiuit uir eius si h dormierit uir eius
ΖΗ · Ο · ΑΝΗΡ · ΑΥΤΗϹ · ΕΑΝ · ΔΕ ΚΕΚΟΙΜΗΘΗ · Ο · ΑΝΗΡ · ΑΥΤΗϹ

libera est cui uult nubat tantum in d(omi)no
ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΕϹΤΙΝ · Ω · ΘΕΛΕΙ ΓΑΜΗΘΗΝ · ΜΟΝΟΝ · ΕΝ · ΚΩ

beatior autem erit si sic permanserit s(e)c(un)d(u)m
ΜΑΚΑΡΙΩΤΕΡΑ ΔΕ ΕϹΤΙΝ · ΕΑΝ · ΟΥΤΩϹ ΜΙΝΗ · ΚΑΤΑ · ΤΗΝ ·

meum consilium puto autem et ego sp(iritu)m d(e)i habeo
e ΕΜΗΝ · ΓΝΩΜΗΝ · ΔΟΚΩ ΔΕ ΚΑΓΩ · ΠΝΑ ΘΥ ΕΧΩ ·· —

de his h q(uae) idolis immolantur t sacrificantur scimus q(uonia)m omnes
viii. ΠΕΡΙ ΔΕ · ΤΩΝ · ΙΔΩΛΟΘΥΤΩΝ · ΟΙΔΑΜΕΝ · ΟΤΙ · ΠΑΝΤΕϹ

scientiam habemus scientia inflat caritas & t h
ΓΝΩϹΙΝ · ΕΧΟΜΕΝ · Η · ΓΝΩϹΙϹ · ΦΥϹΙΟΙ · Η · ΔΕ ΑΓΑΠΗ

aedificat si h t ps quis se existimat cognoscere t scire aliquid non
ΟΙΚΟΔΟΜΕΙ · ΕΙ ΔΕ ΤΙϹ ΔΟΚΕΙ ΕΓΝΩΚΕΝΑΙ · ΤΙ · ΟΥ

dum cognouit quemadmodum oporteat scire si h quis diligit
ΔΕΠΩ ΕΓΝΩ · ΚΑΘΩϹ ΔΕΙ ΓΝΩΝΑΙ · ΕΙ ΔΕ · ΤΙϹ · ΑΓΑΠΑ

d(eu)m hic cognitus ÷ , ab illo de
ΤΟΝ · ΘΝ · ΟΥΤΟϹ · ΕΓΝΩϹΤΑ Υ ΠΑΥΤΟΥ · ΠΕΡΙ ΤΗϹ ·

esca ergo sacrificiorum scimus quia
ΒΡΩϹΕΩϹ · ΟΥΝ · ΤΩΝ · ΙΔΩΛΟΘΥΤΩΝ · ΟΥΔΑΜΕΝ · ΟΤΙ

nihil est idolum in mundo et q(uia) nullus
ΟΥΔΕΝ ΕϹΤΙΝ · ΙΔΩΛΟΝ · ΕΝ · ΚΟϹΜΩ · ΚΑΙ · ΟΤΙ ΟΥΔΕΙϹ ·

d(eu)s nisi unus nam etsi sunt qui dicantur dii
ΘϹ ΕΙΜΗ · ΕΙϹ · ΚΑΙ ΓΑΡ ΕΙ ΠΕΡ ΕΙϹΙΝ · ΟΙ · ΛΕΓΟΜΕΝΟΙ ΘΕΟΙ

siue in caelo siue in terra sicut sunt dii multi
ΕΙΤΕ ΕΝ · ΟΥΡΑΝΩ · ΕΙΤΕ ΕΠΙ · ΓΗϹ · ΩϹΠΕΡ · ΕΙϹΙΝ · ΘΕΟΙ · ΠΟΛΛΟΙ

et domini multi
ΚΑΙ · ΚΥΡΙΟΙ ΠΟΛΛΟΙ

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α

sed nobis unus deus pater ex quo omnia et nos
ΑΛΛ ΗΜΙΝ ΕΙΣ · Ο · ΘΣ · Ο ΠΗΡ ΕΞ ΟΥ · ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΚΑΙ ΗΜΕΙΣ
in ipso et unus dominus ihesus xpistus per quem omnia et
ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ · ΚΑΙ · ΕΙΣ ΚΕ ΙΣ ΧΣ ΔΙ · ΟΥ · ΤΑ · ΠΑΝΤΑ ΚΑΙ
nos per ipsum sed non in omnibus scientia quidam
ΗΜΕΙΣ ΔΙ ΑΥΤΟΥ ΑΛΛ ΟΥΚ ΕΝ · ΠΑΣΙΝ · Η · ΓΝΩΣΙΣ ΤΙΝΕΣ
autem in conscientia usque adhuc idoli tamquam idolothytum idolo immolatum
ΔΕ · ΤΗ · ΣΥΝΙΔΗΣΕΙ ΕΩΣ ΑΡΤΙ · ΤΟΥ ΙΔΩΛΟΥ ΩΣ ΙΔΩΛΟ
manducant edunt et conscientia eorum cum sit infirma
ΘΥΤΟΝ · ΑΙΣΘΕΙΟΥΣΙΝ · ΚΑΙ · Η ΣΥΝΙΔΗΣΙΣ ΑΥΤΩΝ · ΑΣΘΕΝΗΣ ·
inquinatur esca autem nos non commendat
ΟΥΣ ΑΜΟΛΥΝΕΤΑΙ · ΒΡΩΜΑ ΔΕ ΗΜΑΣ · ΟΥ · ΣΥΝΙΣΤΗΣΙΝ
deo neque enim si manducaverimus abundabimus neque
ΤΩ · ΘΩ · ΟΥΤΕ ΓΑΡ · ΕΑΝ · ΦΑΓΩΜΕΝ ΠΕΡΙΣΣΕΥΟΜΕΝ · ΟΥΤΕ
si non manducaverimus deerit nobis videte autem
ΕΑΝ · ΜΗ ΦΑΓΩΜΕΝ ΥΣΤΕΡΟΥΜΕΘΑ · ΒΛΕΠΕΤΕ ΔΕ
ne forte licentia ista offendiculum
ΜΗ · ΠΩΣ · Η · ΕΞΟΥΣΙΑ ΥΜΩΝ · ΑΥΤΗ · ΠΡΟΣΚΟΜΜΑ
fiat infirmis si enim quis viderit habentem
ΓΕΝΗΤΑΙ · ΤΟΙΣ · ΑΣΘΕΝΕΣΙΝ · ΕΑΝ ΓΑΡ ΤΙΣ ΙΔΕΙ · ΤΟΝ · ΕΧ
tem scientiam in idolio recumbentem nonne
ΟΝΤΑ ΓΝΩΣΙΝ · ΕΝ · ΙΔΩΛΕΙΩ ΚΑΤΑΚΕΙΜΕΝΟΝ · ΟΥΧΙ
conscientia eius infirmatur cum sit infirma tur aedificatur
· Η · ΣΥΝΙΔΗΣΙΣ ΑΥΤΟΥ · ΑΣΘΕΝΟΥΣΟΝΤΟΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΘΗΣΕ
ad manducandum idolothytum immolata et peribit qui infir
ΤΑΙ · ΕΙΣ ΤΟ ΑΙΣΘΕΙΕΙΝ · ΤΑ · ΙΔΟΛΩΘΥΤΑ · ΚΑΙ · ΑΠΟΛΕΙΤΑΙ · Ο · ΑΣ
mus in tua scientia frater propter quem xpistus mortuus
ΘΕΝΩΝ · ΕΝ · ΤΗ · ΣΗ ΓΝΩΣΕΙ · Ο · ΑΔΕΛΦΟΣ ΔΙ ΟΝ · ΧΣ ΑΠΕΘΑΝΕΝ
sic autem peccantes in fratres percutientes eorum
ΟΥΤΩΣ ΔΕ · ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΕΣ ΕΙΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΤΥΠΤΟΝΤΕΣ ΑΥΤΩΝ
conscientiam infirmam in xpo peccatis ubi propter
ΤΗΝ · ΣΥΝ · ΙΔΕΣΙΝ ΑΣΘΕΝΟΥΣΑΝ ΕΙΣ ΧΝ · ΑΜΑΡΤΑΝΕΤΑΙ · ΔΙ
quapropter si esca scandalizat fratrem non
ΟΠΕΡ · ΕΙ · ΤΟ · ΒΡΩΜΑ ΣΚΑΝΔΑΛΕΙΖΕΙ · ΤΟΝ · ΑΔΕΛΦΟΝ · ΟΥ
manducabo carnem in aeternum ut non fratrem
ΜΗ ΦΑΓΩ · ΚΡΕΑ ΕΙΣ ΤΟΝ · ΑΙΩΝΑ · ΙΝΑ · ΜΗ · ΤΟΝ · ΑΔΕΛΦΟΝ
scandalizem nonne sum apostolus nonne sum liber
ΣΚΑΝΔΑΛΕΙΣΩ · ΟΥΚ ΕΙΜΕΙ · ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ · ΟΥΚ ΕΙΜΕΙ ΕΛΕΥΘΕ IX.
nonne xpm ihm dominum nostrum vidi nonne opus
ΡΟΣ · ΟΥ ΧΝ ΙΝ · ΤΟΝ · ΚΝ · ΗΜΩΝ · ΕΟΡΑΚΑ · ΟΥ ΤΟ ΕΡΓΟΝ
meum vos estis in domino si aliis non sum apostolus
ΜΟΥ ΥΜΙΣ ΕΣΤΑΙ ΕΝ · ΚΩ · ΕΙ · ΑΛΛΟΙΣ ΟΥΚ ΕΙΜΕΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

sed tamen uobis sum nam signaculum mei apostolatus
ΑΛΛΑ ΓΕ ΥΜΕΙΝ ΕΙΜΕΙ· Η ΓΑΡ CΦΡΑΓΕΙC ΤΗC ΕΜΗC ΑΠΟCΤΟΛΗC

uos estis in domino mea defensio et excusatio ad eos qui me iudi
ε γ ΥΜΕΙC ΕCΤΑΙ ΕΝ ΚΩ· Η ΕΜΗ ΑΠΟΛΟΓΕΙΑ ΤΟΙC ΕΜΑΙ ΑΝΑ

cant haec est numquid non habemus potestatem man
ΚΡΙΝΟΥCΙΝ· ΑΥΤΗ ΕCΤΙΝ· ΜΗ ΟΥΚ ΕΧΟΜΕΝ ΕΞΟΥCΙΑΝ ΦΑ

ducandi et bibendi numquid non habemus potestatem mulieres
ΓΕΙΝ ΚΑΙ ΠΙΝ ΜΗ ΟΥΚ ΕΧΟΜΕΝ ΕΞΟΥCΙΑΝ ΓΥΝΑΙΚΑC

circumducendi sicut et ceteri apostoli et fra
ΠΕΡΙΑΓΕΙΝ· ΩC ΚΑΙ ΟΙ ΛΟΙΠΟΙ ΑΠΟCΤΟΛΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΔΕΛ

tres domini et cephas aut solus ego et barna
ε ΦΟΙ ΤΟΥ ΚΥ ΚΑΙ ΚΗΦΑC· Η ΜΟΝΟC ΕΓΩ ΚΑΙ ΒΑΡΝΑ

bas non habemus potestatem non operandi quis
ΒΑC ΟΥΚ ΕΧΟΜΕΝ ΕΞΟΥCΙΑΝ ΜΗ ΕΡΓΑΖΕCΘΑΙ· ΤΙC

militat suis stipendiis umquam quis plantat
CΤΡΑΤΕΥΕΤΑΙ ΙΔΕΙΟΙC ΟΨΩΝΕΙΟΙC ΠΟΤΕ ΤΙC ΦΥΤΕΥΕΙ

uineam et fructum eius non manducabit et edit
ΑΜΠΕΛΩΝΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΑΡΠΟΝ ΑΥΤΟΥ ΟΥΚ ΑΙCΘΕΙΕΙ

et bibit quis pascit gregem et de lacte
ΚΑΙ ΠΙΝΙ· ΤΙC ΠΟΙΜΕΝΕΙ ΠΟΙΜΝΗΝ ΚΑΙ ΕΚ ΤΟΥ ΓΑ

ipsius non edit numquid secundum hominem
ΛΑΚΤΟC· ΑΥΤΗC· ΟΥΚ ΑΙCΘΕΙΕΙ· ΜΗ· ΚΑΤΑ ΑΝΟΝ

haec dico an non et lex haec dicit scriptum
ΤΑΥΤΑ ΛΕΓΩ· Η· ΕΙ ΚΑΙ Ο ΝΟΜΟC ΤΑΥΤΑ ΛΕΓΕΙ· ΓΕ

est enim non alligabis os boui triturantis numquid
i deuteronomio ΓΡΑΠΤΑΙ· ΓΑΡ· ΟΥΚ ΗΜΩCΕΙC ΒΟΥΝ ΑΛΟΩΝΤΑ· ΜΗ

de bobus cura est deo an propter nos utique
ΠΕΡΙ ΤΩΝ· ΒΟΩΝ· ΜΕΛΕΙ ΤΩ ΘΩ Η· ΔΙ ΗΜΑC· ΠΑΝ

dicit propter nos enim scriptum est quoniam debet qui
ΤΩC· ΛΕΓΕΙ· ΔΙ ΗΜΑC ΓΑΡ· ΕΓΡΑΦΗ· ΟΤΙ· ΟΦΕΙΛΕΙ· Ο·

in spe debet qui arat debet arare et tri
ΕΦΕΛΠΙ ΔΕΙ· ΑΡΟΤΡΙΩΝ· ΟΦΕΙΛΕΙ ΑΡΟΤΡΙΑΝ· ΚΑΙ Ο· ΑΛ

turans spei suae fructum percipere si nos uobis
ΙΩΝ ΤΗC ΕΛΠΕΙΔΟC ΑΥΤΟΥ· ΜΕΤΕΧΕΙΝ ΕΙ ΗΜΕΙC ΥΜΙΝ

spiritalia seminauimus magnum si nos uestra
·ΤΑ· ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΕCΠΙΡΑΜΕΝ· ΜΕΓΑ ΕΙ ΗΜΕΙC ΥΜΩΝ·ΤΑ·

carnalia metamus si alii uestrae po
CΑΡΚΕΙΚΑ· ΘΕΡΙCΩΜΕΝ· ΕΙ ΑΛΛΟΙ· ΤΗC·ΥΜΩΝ ΕΞΟΥ

testatis participes sunt non magis nos sed non usi
ε CΙΑC ΜΕΤΕΧΟΥCΙΝ· ΟΥ ΜΑΛΛΟΝ ΗΜΕΙC· ΑΛΛ ΟΥΚ ΕΧ

sumus potestate hac sed omnia sufferimus
ΡΗCΑΜΕΘΑ ΤΗ· ΕΞΟΥCΙΑ ΑΥΤΗ· ΑΛΛΑ· ΠΑΝΤΑ CΤΕΓΟΜΕΝ

ut non offendiculum demus evangelio xpi nescitis
ΙΝΑ ΜΗ ΕΝ ΚΟΠΗΝ ΤΙΝΑ ΔΩΜΕΝ· ΤΩ· ΕΥΑΓΓΕΛΙΩ ΤΟΥ· ΧΥ ΟΥΚ
quoniam qui in sacrario operantur quae de sacrario sunt
ΟΙΔΑΤΕ ΟΤΙ · ΟΙ· ΤΑ ΙΕΡΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΤΑ· ΕΚ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ· ΑΙϹ
edunt qui altario deserviunt de altario
ΘΙΟΥϹΙΝ· ΟΙ ΤΩ· ΘΥϹΙΑϹΤΗΡΙΑ· ΠΑΡΑΔΡΕΥΟΝΤΕϹ· ΤΩ· ΘΥϹΙΑϹ
comparticipantur ita et dominus disposuit vel ordinavit his
ΤΗΡΙΩ· ϹΥΝ ΜΕΡΙΖΟΝΤΑΙ ΟΥΤΩϹ· ΚΑΙ Ο ΚϹ· ΔΙΕΤΑΞΕΝ·
qui evangelium annuntiant ut de evangelio vivere
ΤΟΙϹ· ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥϹΙΝ· ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΖΗΝ
ego autem non usus sum nihil vel nullum horum non scripsi autem
ΕΓΩ ΔΕ ΟΥΚ ΕΧΡΗΜΑΙ· ΟΥΔΕΝΙ ΤΟΥΤΩΝ· ΟΥΚ ΕΓΡΑΨΑ ΔΕ
haec ut ita fiant in me bonum enim mihi est magis
ΤΑΥΤΑ ΙΝΑ ΟΥΤΩϹ ΓΕΝΗΤΑΙ ΕΝ ΕΜΟΙ· ΚΑΛΟΝ ΓΑΡ· ΜΟΙ ΜΑΛ
mori quam gloriam meam quis evacuat vel exinaniat si
ΛΟΝ · ΑΠΟΘΑΝΕΙΝ Η· ΤΟ ΚΑΥΧΗΜΑ· ΜΟΥ· ΤΙϹ ΚΑΙΝΩϹΕΙ· ΕΑΝ
enim evangelizem non est mihi gratia necessitas enim
ΓΑΡ ΕΥΑΓΓΕΛΙϹΩΜΑΙ· ΟΥΚ ΕϹΤΙΝ· ΜΟΙ· ΧΑΡΙϹ· ΑΝΑΓΚΗ ΓΑΡ
mihi incumbit vae enim mihi est erit si non evangelizavero
ΜΟΙ ΕΠΙΚΕΙΤΑΙ ΟΥΑΙ ΓΑΡ ΜΟΙ ΕϹΤΑΙ· ΕΑΝ· ΜΗ· ΕΥΑΓΓΕΛΙ
si enim volens vel cupiens hoc ago mercedem habeo
ϹΩΜΑΙ· ΕΙ ΓΑΡ ΑΙΚΩΝ ΤΟΥΤΟ ΠΡΑϹϹΩ· ΜΙϹΘΟΝ ΕΧΩ
si autem invitus dispensatio credita est mihi quae ergo
ΕΙ ΔΕ ΑΙΚΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ ΠΕΠΙϹΤΕΥΜΑΙ· ΤΙϹ ΟΥΝ
erit mihi merces ut evangelizans sine sumptu
ΕϹΤΑΙ ΜΟΙ· Ο· ΜΙϹΘΟϹ· ΙΝΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΖΟΜΕΝΟϹ· ΑΔΑΠΑΝΟΝ
ponam evangelium xpi ut non abutar
ΘΗϹΩ ΤΟ· ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ· ΤΟΥ ΧΥ · ΕΙϹ ΤΟ ΜΗ ΚΑΤΑ ΧΡΗϹΑ
potestate mea in evangelio liber
ΘΑΙ· ΤΗΝ· ΕΞΟΥϹΙΑΝ· ΜΟΥ ΕΝ· ΤΩ· ΕΥΑΓΓΕΛΙΩ· ΕΛΕΥ
essem ab omnibus omnibus me servum feci
ΘΕΡΟϹ ΓΑΡ· ΩΝ· ΕΚ· ΠΑΝΤΩΝ· ΠΑϹΙΝ ΕΜΑΥΤΟΝ· ΕΔΟΥΛΩϹΑ
ut plures lucrificarem et factus sum
ΙΝΑ· ΤΟΥϹ· ΠΛΙΟΝΑϹ ΚΕΡΔΗϹΩ· ΚΑΙ ΕΓΕΝΟΜΗΝ ΤΟΙϹ·
quasi iudaeis iudeis ut iudaeos lucrificarem his qui sub
ΩϹ ΙΟΥΔΑΙΟΙϹ ΙΟΥΔΑΙΟΙϹ ΙΝΑ ΙΟΥΔΑΙΟΥϹ ΚΕΡΔΗϹΩ ΤΟΥϹ ΥΠΟ
lege quasi tamquam sub lege cum non essem ipse sub lege ut
ΝΟΜΟΝ ΩϹ ΥΠΟ ΝΟΜΟΝ· ΜΗ ΩΝ· ΑΥΤΟϹ· ΥΠΟ ΝΟΜΟΝ ΙΝΑ
eos qui sub lege erant lucrarer his qui sine lege sunt tamquam
ΤΟΥϹ· ΥΠΟ ΝΟΜΟΝ ΚΕΡΔΗϹΩ· ΤΟΙϹ ΑΝΟΜΟΙϹ· ΩϹ·
sine lege essem cum non essem sine lege dei sed in lege essem xpi
ΑΝΟΜΟϹ· ΜΗ· ΩΝ· ΑΝΟΜΟϹ ΘΥ· ΑΛΛ ΕΝ ΝΟΜΟϹ ΧΥ
ut lucrarer eos qui sine lege sunt fui autem et
ΙΝΑ ΚΕΡΔΑΝΩ ΑΝΟΜΟΥϹ ΕΓΕΝΟΜΗΝ ΔΕ ΚΑΙ ΤΟΙϹ·
infirmis tamquam infirmus ut infirmos lucri
ΑϹΘΕΝΟΥϹΙΝ· ΩϹ· ΑϹΘΕΝΗϹ· ΙΝΑ ΤΟΥϹ· ΑϹΘΕΝΕΙϹ· ΚΕΡ

ficarem omnibus factus sum omnia ut omnes saluos facerem omnino et
ΑΝΕΣΩ ΤΟΙΣ· ΠΑΣΙΝ ΕΓΕΝΟΜΗΝ ΠΑΝΤΑ ΙΝΑ ΠΑΝΤΑΣ ΣΩΣΩ ΠΑΝΤΑ ΔΕ
facio propter euangelium ut tribuar consocius particeps eius efficiar
e ΠΟΙΩ ΔΙΑ ΤΟ· ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ· ΙΝΑ ΣΥΝΚΟΙΝΩΝΟΣ ΑΥΤΟΥ ΓΕΝΩΜΑΙ
nescitis quoniam hi qui in stadio currunt currentes omnes quidem
ΟΥΚ ΟΙΔΑΤΕ· ΟΤΙ ΟΙ· ΕΝ· ΣΤΑΔΙΩ ΤΡΕΧΟΝΤΕΣ ΠΑΝΤΕΣ· ΜΕΝ ΤΡΕ
currunt unus autem accipit brabium ego autem dico uobis
ΧΟΥΣΙΝ· ΕΙΣ· ΔΕ ΛΑΜΒΑΝΙ ΤΟ· ΒΡΑΒΙΟΝ· ΕΓΩ ΔΕ ΛΕΓΩ ΥΜΙΝ
sic currite ut comprehendatis omnis autem qui agonizat in agone contendit
ΟΥΤΩΣ ΤΡΕΧΕΤΑΙ ΙΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΗΤΑΙ· ΠΑΣ ΔΕ Ο· ΑΓΩΝΕΙΖΟΜΕ
ab omnibus ta se abstinet illi quidem ut corruptibilem
ΝΟΣ· ΠΑΝΤΑ ΕΝΚΡΑΤΕΥΕΤΑΙ· ΕΚΕΙΝΟΙ ΜΕΝ ΟΥΝ ΙΝΑ ΦΘΑΡΤΟΝ
coronam accipiant nos autem incorruptibilem incorruptam ego autem
ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΛΑΒΩΣΕΙΝ ΗΜΕΙΣ ΔΕ ΑΦΘΑΡΤΟΝ ΕΓΩ ΤΟΙΝΥΝ
sic curro non quasi in incertum sic pugno non quasi
ΟΥΤΩΣ ΤΡΕΧΩ ΩΣ ΟΥΚ ΑΔΗΛΩΣ· ΟΥΤΩΣ ΠΥΚΤΕΥΩ· ΩΣ ΟΥΚ
aerem caedens tubam sed castigo libidinem facio meum corpus et
ΑΕΡΑ ΔΕΡΩΝ ΑΛΛ ΥΠΟΠΙΑΖΩ· ΜΟΥ ΤΟ· ΣΩΜΑ· ΚΑΙ
seruituti redigo tribicio ne forte aliis praedicans ipse reprobus
ΔΟΥΛΑΓΩΓΩ ΜΗ· ΠΩΣ· ΑΛΛΟΙΣ· ΚΗΡΥΞΑΣ· ΑΥΤΟΣ ΑΔΟΚΕΙΜΟΣ
efficiar nolo enim uos ignorare fratres quoniam
X. ΓΕΝΩΜΑΙ· ΟΥ ΘΕΛΩ ΓΑΡ ΥΜΑΣ ΑΓΝΟΕΙΝ ΑΔΕΛΦΟΙ· ΟΤΙ
patres nostri omnes sub nube fuerunt et
e ΜΑΡ ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΗΜΩΝ ΠΑΝΤΕΣ· ΥΠΟ ΤΗΝ· ΝΕΦΕΛΗΝ ΗΣΑΝ ΚΑΙ
omnes per mare transierunt et omnes in
ΠΑΝΤΕΣ ΔΙΑ ΤΗΣ· ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΔΙΗΛΘΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΤΕΣ ΕΙΣ
moysen baptizati sunt in mari et in nu
ΤΟΝ· ΜΩΥΣΗΝ ΕΒΑΠΤΙΣΘΗΣΑΝ ΕΝ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΗ· ΚΑΙ ΕΝ· ΤΗ· ΝΕ
be et omnes eandem escam spiritalem manduca
e ΦΕΛΗ ΚΑΙ ΠΑΝΤΕΣ ΤΟ ΑΥΤΟ· ΒΡΩΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ· ΕΦΑ
uerunt et omnes eundem potum spiritalem biberunt
e ΓΟΝ· ΚΑΙ ΠΑΝΤΕΣ· ΤΟ· ΑΥΤΟ ΠΟΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΕΠΙΟΝ
bibebant enim de spiritali sequenti petra
e ΕΠΕΙΝΟΝ ΓΑΡ ΕΚ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ· ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΣΗΣ ΠΕΤΡΑΣ·
petra autem erat christus sed non in plurimis eorum bene
ΠΕΤΡΑ ΔΕ ΗΝ Ο ΧΣ· ΑΛΛ ΟΥΚ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΛΙΟΣΙΝ ΑΥΤΩΝ· ΕΥ
placuit deus prostrati sunt enim in deserto
ζ ΔΟΚΗΣΕΝ· Ο ΘΣ ΚΑΤΕΣΤΡΩΘΗΣΑΝ ΓΑΡ· ΕΝ ΤΗ ΕΡΗΜΩ·
haec autem in figura nostri facta sunt ut non simus
ζ ΤΑΥΤΑ ΔΕ · ΤΥΠΟΙ ΗΜΩΝ· ΕΓΕΝΗΘΗΣΑΝ· ΕΙΣ ΤΟ ΜΗ ΕΙΝΑΙ
nos concupiscentes malorum sicut et illi concupierunt
ΗΜΑΣ· ΕΠΙΘΥΜΗΤΑΣ ΚΑΚΩΝ· ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ· ΚΕΙΝΟΙ ΕΠΕΘΥΜΗΣΑΝ
neque idolatrae idolorum cultores effici efficiamini sicut scriptum est
in exodo > ΜΗΔΕ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΑΣ ΓΕΙΝΕΣΘΑΙ ΚΑΘΩΣ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ· ΕΚΑ
populus manducare et bibere et surrexerunt ludere
e > ΘΗΣΕΝ Ο· ΛΑΟΣ ΦΑΓΕΙΝ ΚΑΙ· ΠΕΙΝ ΚΑΙ· ΑΝΕΣΤΗ ΠΑΙΖΕΙΝ

κορινθιουc Α

neq; fornicemur sicut ipsorum temporibus fornicati sunt
Μη δε εκπορνευωμεν καθωc τινεc · αυτων εξεπορνευcαν
inu͞r et ceciderunt una die xx tria milia neq;
Και επεcαν · μια · ημερα εικοcει τριc · χιλιαδαc Μη δε
temptemur xp͞m sicut quidam eorum temptauerunt
εκπιραcωμεν τον · χ͞ν καθωc τεινεc · αυτων εξεπιραcαν
et a serpentibus perierunt neq; murmurauerit
Και υπο · των · οφεων · απωλοντο · Μη δε γογγυζωμεν
sicut quidam eorum murmurauerunt et perierunt ab
καθωc τεινεc αυτων εγογγυcαν Και · απωλοντο υπο
exterminatore omnia h͞c haec in figura contingebant
του ολεθρου Παντα δε ταυτα τυποι cυνεβενον
illis scripta est h͞c ad correctionem nostram in
εκεινοιc · Εγραφη δε · προc νουθεcιαν · ημων · Ειc ·
quos fines seculorum deuenit itaq;
ουc · τα · τελη · των · αιωνων κατηντηκεν · Ωcτε
qui se putat stabilem stare uideat ne cadat temptatio
ο · δοκων · εcταναι · βλεπετω · μη · πεcη · Πιραcμοc .
uos non adprehendat nisi humana fidelis h͞c deus
υμαc ου καταλαβη ειμη · ανθρωπινοc · Πιcτοc δε ο θ͞c
qui non patietur uos temptari super id quod non potestis
οc ουκ · αφηcει υμαc πιραcθηναι υπερ · ο ου δυναcθαι
sustinere sed faciet cum temptatione etiam
υπενεγκειν · Αλλα ποιηcει cυν τω · πιραcμω και την
euentum ut possitis sustinere propter carissimi
εκβαcειν του δυναcθαι υπενεγκειν · Διοπερ · αγα
mei fugite ab idolorum cultura sicut
πητοι μου φευγεται · απο τηc ιδωλολατριαc · Ωc
prudentibus dico iudicate uos quod dico calix
φρονιμοιc λεγω κρινατε υμιc ο φημι · Το ποτηριον
benedictionis que benedicimus nonne communicatio
ε ζ τηc ευχαριcτιαc ο · ευλογουμεν Ουχι κοινωνεια του
corporis xp͞i est panem quem frangimus nonne
ε αιματοc του χ͞υ εcτιν · Τον · αρτον · ον · κλωμεν Ουχι
communicatio corporis d͞m͞i est quoniam unus panis
κοινωνια του cωματοc του κ͞υ εcτιν Οτι ειc αρτοc
unum corpus multi sumus omnes de
εν · cωμα · οι · πολλοι · εcμεν · Οι γαρ παντεc · εκ του
uno pane et uno calice participamus
ενοc · αρτου · και του ενοc αρτου ποτηριου μετεχομεν
uidete isrl secundum carnem nonne qui edunt
βλεπετε τον · ιηλ κατα cαρκα · Ουχ οι αιcθειοντεc . ταc .
sacrificia participes sunt altaris quid ergo
θυcειαc κοινωνοι · του · θυcιαcτηριου ειcειν · Τι ουν
dico quod idolis immolatum sit est aliquid non quod idolum
φημει · οτι ιδωλοθυτον εcτιν · τι · Ουχ οτι ιδωλοθυτον

ΠΡΟC

sit aliquid sed quae immolant demoniis immolant
ЄCTIN TI ΑΛΛΑ Α ΘΥ ΟΥCΕΙΝ ΔΑΙΜΟΝΕΙΟΙC ΘΥΟΥC

et non deo nolo autem vos demonior- so
ΕΙΝ ΚΑΙ ΟΥ ΘΩ· ΟΥ ΘΕΛΩ ΔΕ ΥΜΑC ΔΑΙΜΟΝΕΙΩΝ ΚΟΙ

cios fieri non poteritis calicem dni bibere et
ΝΩΝΟΥC ΕΙΝΑΙ· ΟΥ ΔΥΝΑCΘΑΙ ΠΟΤΗΡΙΟΝ ΚΥ ΠΙΝΙΝ ΚΑΙ

calicem demonior- n poteritis mensae dni
ΠΟΤΗΡΙΟΝ ΔΑΙΜΟΝΙΩΝ· ΟΥ ΔΥΝΑCΘΑΙ ΤΡΑΠΕΖΗC ΚΥ

participari et mensae demonior- an aemulemur
ΜΕΤΕΧΕΙΝ· ΚΑΙ ΤΡΑΠΕΖΗC ΔΑΙΜΟΝΕΙΩΝ· Η ΠΑΡΑΖΗΛΟΥ

dnm numquid fortiores illo sumus om
ΜΕΝ ΤΟΝ ΚΝ· ΜΗ ΙCΧΥΡΟΤΕΡΟΙ· ΑΥΤΟΥ ΕCΜΕΝ ΠΑΝ

nia licent sed non omnia
ΤΑ ΕΞΕCΤΕΙΝ· ΜΗΔΕΙC ΤΟ ΕΑΥΤΟΥ· ΑΛΛ ΟΥ ΠΑΝΤΑ

expediunt nemo quod suum quaerat sed
CΥΜΦΕΡΕΙ· ΜΗΔΕΙC ΤΟ ΕΑΥΤΟΥ ΖΗΤΕΙΤΩ· ΑΛΛΑ

quod alterius omne quod in macello uenit .i. uenditur .i. ua
ΤΟ ΤΟΥ ΕΤΕΡΟΥ ΠΑΝ· ΤΟ ΕΝ ΜΑΚΕΛΛΩ· ΠΩΛΟΥ ueneo

edite nihil interrogantes propter
ΜΕΝΟΝ· ΑΙCΘΕΙΕΤΑΙ· ΜΗΔΕΝ ΑΝΑΚΡΙΝΟΝΤΕC· ΔΙΑ ΤΗΝ

conscientiam dni enim terra et plenitudo
> CΥΝΙΔΗCΙΝ ΤΟΥ ΚΥ ΓΑΡ· Η ΓΗ· ΚΑΙ· ΤΟ· ΠΛΗΡΩΜΑ

eius si quis vocat vos ex infidelibus ad
> ΑΥΤΗC· ΕΙ ΤΙC ΚΑΛΙ ΥΜΑC ΤΩΝ ΑΠΙCΤΩΝ ΕΙC·

cenam et volueritis ire omne quod adpositum
ΔΙΠΝΟΝ ΚΑΙ· ΘΕΛΕΤΑΙ ΠΟΡΕΥΕCΘΑΙ· ΠΑΝ ΤΟ ΠΑΡΑΤΗ

fuerit uobis edite nihil interrogantes propter
ΘΕΜΕΝΟΝ· ΥΜΙΝ· ΑΙCΘΙΕΤΑΙ· ΜΗΔΕΝ ΑΝΑΚΡΙΝΟΝΤΕC ΔΙΑ

conscientiam si autem quis dixerit hoc .. immola
ΤΗΝ CΥΝΙΔΗCΕΙΝ ΕΑΝ ΔΕ ΤΙC ΕΙΠΗ· ΤΟΥΤΟ· ΙΔΩΛΟ

cium idolis est nolite edere l ne edite propter conscientiam
ΘΥΤΟΝ ΕCΤΙΝ· ΜΗ ΑΙCΘΕΙΕΤΑΙ ΔΙΑ· ΤΗΝ CΥΝΙΔΗCΙΝ

conscientiam autem dico non tuam sed
CΥΝΙΔΗCΕΙΝ ΔΕ ΛΕΓΩ· ΟΥΧΙ ΤΗΝ· ΕΑΥΤΟΥ ΑΛΛΑ ΤΗΝ

alterius – ut quid enim libertas mea iudicatur
ΤΟΥ ΕΤΕΡΟΥ ΙΝΑ ΤΙ· ΓΑΡ Η· ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΟΥ ΚΡΙΝΕΤΑΙ

, ab infideli conscientia si ego gratia ab participo
ΥΠΟ ΑΠΙCΤΟΥ CΥΝΙΔΗCΕΩC· ΕΙ ΕΓΩ· ΧΑΡΙΤΕΙ ΜΕΤΕΧΩ

quid blasphemor pro quo ego b gratulor t gratias ago
ΤΙ· ΒΛΑCΦΗΜΟΥΜΑΙ ΥΠΕΡ· ΟΥ· ΕΓΩ· ΕΥΧΑΡΙCΤΩ

siue ergo manducatis siue bibitis siue facitis aliud
e ΕΙΤΕ ΟΥΝ· ΑΙCΘΙΕΤΕ· ΕΙΤΕ ΠΙΝΕΤΑΙ· ΕΙΤΕ ΠΟΙΕΙΤΕ ΤΙ

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥϹ Α

omnia in gloria di sine offensione estote .. iudaeis
ΠΑΝΤΑ ΕΙϹ ΔΟΞΑΝ · ΘΥ ΑΠΡΟϹΚΟΠΟΙ ΓΕΙΝΕϹΘΑΙ · ΙΟΥΔΑΙΟΙϹΤΕ

et grecis et ecclesiae di et sicut et ego
ΚΑΙ ΕΛΛΗϹΕΙΝ ΚΑΙ · ΤΗ · ΕΚΚΛΗϹΕΙΑ ΤΟΥ · ΘΥ ΚΑΘΩϹ ΚΑΓΩ

omnibus per omnia placeo non querens quod meum
e ΠΑϹΕΙΝ ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΑ ΑΡΕϹΚΩ ΜΗ · ΖΗΤΩΝ · ΤΟ · ΕΜΑΥΤΟΥ

utile est sed quod multis ut salui fiant imitatores
ϹΥΜΦΕΡΟΝ · ΑΛΛΑ ΤΩΝ · ΠΟΛΛΩΝ ΙΝΑ ϹΩΘΩϹΕΙΝ ΜΕΙ XI.

tores mei estote sicut et ego xpi laudo autem
ΜΗΤΑΙ ΜΟΥ ΓΙΝΕϹΘΑΙ ΚΑΘΩϹ ΚΑΓΩ · ΧΥ ΕΠΑΙΝΩ ΔΕ

uos fratres quod omnia mei memoramini et
ΥΜΑϹ ΑΔΕΛΦΟΙ ΟΤΙ ΠΑΝΤΑ · ΜΟΥ ΜΕΜΝΗϹΘΑΙ · ΚΑΙ

sicut ubique tradidi traditiones meas ne
e ΚΑΘΩϹ ΠΑΝΤΑΧΟΥ ΠΑΡΑΔΩΚΑ · ΤΑϹ ΠΑΡΑΔΟϹΙϹ ΜΟΥ ΚΑ

tineris uolo uos scire quia omnis uiri
ΤΑΧΕΤΑΙ · ΘΕΛΩ ΥΜΑϹ · ΕΙΔΕΝΑΙ · ΟΤΙ ΠΑΝΤΟϹ ΑΝΔΡΟϹ

caput xps est caput autem xpi mulieris
· Η · ΚΕΦΑΛΗ ΧϹ ΕϹΤΙΝ ΚΕΦΑΛΗ · ΔΕ ΧΥ ΓΥΝΑΙΚΟϹ · Ο ·

uir caput autem xpi di omnis uir orans
ΑΝΗΡ ΚΕΦΑΛΗ ΔΕ ΧΥ · Ο · ΘϹ ΠΑϹ · ΑΝΗΡ ΠΡΟϹΕΥ

aut prophetans uelatum caput habens de
ΧΟΜΕΝΟϹ · Η · ΠΡΟΦΗΤΕΥΩΝ ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΗϹ ΕΧΩΝ ΚΑ

turpat caput suum omnis autem mulier
ΤΑΙϹΧΥΝΕΙ ΤΗΝ · ΚΕΦΑΛΗΝ · ΑΥΤΟΥ ΠΑϹΑ ΔΕ ΓΥΝΗ ΠΡΟϹ

orans uel prophetans non uelato capite
ΕΥΧΟΜΕΝΗ Η ΠΡΟΦΗΤΕΥΟΥϹΑ ΑΚΑΤΑΚΑΛΥΠΤΩ ΚΕΦΑΛΗ

decorat uel dehonestat caput suum unum enim est enim
ΚΑΤΑΙϹΧΥΝΕΙ ΤΗΝ · ΚΕΦΑΛΗΝ ΑΥΤΗϹ · ΕΝ ΓΑΡ ΕϹΤΙΝ ΚΑΙ

id ipsum si decaluata sit si enim non uelatur
e ΤΟ ΑΥΤΟ · ΤΗ ΕΞΥΡΗΜΕΝΗ ΕΙ ΓΑΡ · ΟΥ ΚΑΤΑΚΑΛΥΠΤΕ

mulier et tondeatur si autem turpe est mulieri
ΤΑΙ ΓΥΝΗ ΚΑΙ ΚΕΙΡΑϹΘΩ · ΕΙ ΔΕ ΑΙϹΧΡΟΝ ΓΥΝ

esse tonderi uel decaluari uelet caput uelare
e ΑΙΚΙ ΤΟ ΚΕΙΡΑϹΘΑΙ Η · ΞΥΡΑϹΘΑΙ ΚΑΤΑΚΑΛΥΠΤΕϹΘΩ

uir quidem non debet uelare
ΑΝΗΡ ΜΕΝ ΓΑΡ ΟΥΚ ΟΦΙΛΕΙ · ΚΑΤΑΚΑΛΥΠΤΕϹΘΑΙ · ΤΗΝ ·

caput quoniam imago et gloria di .. a presumptione … imperium
z ΚΕΦΑΛΗΝ · ΕΙΚΩΝ ΚΑΙ · ΔΟΞΑ ΘΥ ΥΠΑΡΧΩΝ · Η ·

mulier autem gloria uiri est non enim est
ΓΥΝΗ ΔΕ ΔΟΞΑ ΤΟΥ · ΑΝΔΡΟϹ ΕϹΤΙΝ · ΟΥ ΓΑΡ ΕϹΤΙΝ

uir ex muliere sed mulier ex uiro …
ΑΝΗΡ ΕΚ · ΓΥΝΑΙΚΟϹ ΑΛΛΑ ΓΥΝΗ ΕΞ ΑΝΔΡΟϹ

et enim n̄ ÷ creatus uir ppt̄ mulierē sed mu
ΚΑΙ ΓΑΡ ΟΥΚ ΕΚΤΙϹΘΗ ΑΝΗΡ ΔΙΑ ΤΗΝ · ΓΥΝΕΚΑ ΑΛΛΑ ΓΥ

lier ppt̄ uir ppterea ideo debet mulier po
e ΝΗ · ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΟΦΕΙΛΕΙ Η ΓΥΝΗ · ΕΞ

testatem hr̄e sup caput ppt̄ angelos uerum
12 ΟΥϹΙΑΝ · ΕΧΙΝ ΕΠΙ ΤΗϹ ΚΕΦΑΛΗϹ · ΔΙΑ ΤΟΥϹ ΑΓΓΕΛΟΥϹ ΠΛΗΝ

neq; mulier sine uiro neq; uir sine mu
e ΟΥΤΕ ΓΥΝΗ · ΧΩΡΙϹ ΑΝΔΡΟϹ · ΟΥΤΕ ΑΝΗΡ ΧΩΡΙϹ ΓΥ

liere in dn̄o nam sicut mulier de uiro
ΝΑΙΚΟϹ ΕΝ · ΚΩ̄ · ΩϹΠΕΡ ΓΑΡ Η · ΓΥΝΗ ΕΚ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟϹ

ita et uir p̄ mulierem om̄a autem
ΟΥΤΩϹ ΚΑΙ Ο · ΑΝΗΡ ΔΙΑ ΤΗϹ · ΓΥΝΑΙΚΟϹ ΤΑ ΔΕ ΠΑΝΤΑ

ex dō int̄, uos ipsos iudicate decet
ΕΚ ΤΟΥ ΘῩ · ΕΝ ΥΜΙΝ ΑΥΤΟΙϹ · ΚΡΙΝΑΤΑΙ ΠΡΕΠΟΝ

mulierē non uelatam orare
ΕϹΤΙΝ ΓΥΝΑΙΚΑ · ΑΚΑΤΑΚΑΛΥΠΤΟΝ ΠΡΟϹΕΥΧΕϹΘΑΙ ΤΩ ·

dm̄ n̄ne et ipsa natura docet uos quia uir
re ʒtos ΘΩ̄ · ΟΥΔΕ · Η · ΦΥϹΙϹ ΔΙΔΑϹΚΕΙ ΥΜΑϹ · ΟΤΙ ΑΝΗΡ

quidem si comā nutriat hbeat ignominia illi est mulier et
ΜΕΝ ΕΑΝ · ΚΟΜΑ · ΑΤΙΜΙΑ ΑΥΤΩ ΕϹΤΙΝ · ΓΥΝΗ ΔΕ

si comā nutriat gloria illi est quia coma pro
māp ΕΑΝ · ΚΟΜΑ · ΔΟΞΑ ΑΥΤΗ ΕϹΤΙΝ · ΟΤΙ · Η · ΚΟΜΗ · ΑΝΤΙ

uelamine data ÷ ei si autē quis uidetur contentiosus
ΠΕΡΙΒΟΛΕΟΥ ΔΕΔΟΤΕ · ΕΙ ΔΕ ΤΙϹ ΔΟΚΕΙ ΦΙΛΟΝΕΙΚΟϹ

esse nos talem consuetudinē non habemus neq;
e ΕΙΝΑΙ ΗΜΕΙϹ ΤΟΙΑΥΤΗΝ ϹΥΝΗΘΙΑΝ · ΟΥΚ · ΕΧΟΜΕΝ ΟΥΔΕ · ΑΙ ·

aecclesiae dī hoc et pcipiens annuntians
ΕΚΚΛΗϹΕΙΑΙ ΤΟΥ · ΘῩ ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΛΩΝ

non laudo quod non in melius sed in
ΟΥΚ ΑΙΠΑΙΝΩ ΟΤΙ ΟΥΚ ΕΙϹ · ΤΟ · ΚΡΙϹϹΟΝ ΑΛΛ ΕΙϹ · ΤΟ

deterius conuenitis primum quidem conuenientib;
ΕΛΑΤΤΟΝ ϹΥΝΕΡΧΕϹΘΑΙ · ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ ΓΑΡ ϹΥΝΕΡΧΟΜΕ

, uobis in ecclesia audio scismata esse
ΝΩΝ · ΥΜΩΝ · ΕΝ · ΕΚΚΛΗϹΕΙΑ · ΑΚΟΥΩ ϹΧΙϹΜΑΤΑ ΥΠΑΡΧΕΙΝ

in ub̄ et ex parte aliqua credo oportet et hr̄e
ΕΝ ΥΜΙΝ ΚΑΙ · ΜΕΡΟϹ · ΤΙ ΠΙϹΤΕΥΩ · ΔΕΙ ΓΑΡ · ΚΑΙ · ΑΙ

reses esse ut probati manifesti fiant in -
ΡΕϹΕΙϹ · ΕΙΝΑΙ ΙΝΑ · ΟΙ · ΔΟΚΕΙΜΟΙ ΦΑΝΕΡΟΙ ΓΕΝΩΝΤΑΙ · ΕΝ

uobis con uenientibus , uobis in idipsum iam n̄
ΥΜΙΝ · ϹΥΝΕΡΧΟΜΕΝΩΝ ΥΜΩΝ ΕΠΙ · ΤΟ · ΑΥΤΟ ΟΥΚ ΕϹΤΙ

dominicam cenam manducare unusquisq; et suam
ΚΥΡΙΑΚΟΝ ΔΙΠΝΟΝ · ΦΑΓΕΙΝ · ΕΚΑϹΤΟϹ · ΓΑΡ · ΤΟ · ΙΔΙΟΝ

IIII Δ

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥϹ Α

cenam presumit in manducandum et alius quidem esurit
ΔΙΠΝΟΝ ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΙ ΕΠΙ·ΤΩ·ΦΑΓΕΙΝ·ΚΑΙ ΟϹ ΜΕΝ ΠΙΝΑ

alius vel ebriosus est numquid domus non habetis manducare
e ΟϹ ΔΕ ΜΕΘΥΕΙ ΜΗ ΓΑΡ ΟΙΚΙΑϹ ΟΥΚ ΕΧΕΤΑΙ·ΦΑΓΕΙΝ

et bibere aut ecclesiam dei contemnitis
e ΚΑΙ·ΠΕΙΝ Η·ΤΗϹ ΕΚΚΛΗϹΙΑϹ ΤΟΥ ΘΥ ΚΑΤΑΦΡΟΝΕΙΤΑΙ

et confunditis qui non habent non habentes quid dicam uobis
e ΚΑΙ ΚΑΤΑΙϹΧΥΝΕΤΑΙ·ΤΟΥϹ ΜΗ·ΕΧΟΝΤΑϹ ΤΙ ΕΙΠΩ ΥΜΙΝ

laudo uos in hoc non laudo ego enim
ΕΠΑΙΝΩ·ΥΜΑϹ ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΟΥΚ ΕΠΑΙΝΩ·ΕΓΩ ΓΑΡ

accepi a domino quod et tradidi uobis quoniam
ΠΑΡΕΛΑΒΟΝ ΑΠΟ·ΘΥ·Ο·ΚΑΙ ΠΑΡΕΔΙΩΚΑ ΥΜΙΝ·ΟΤΙ

dominus Ihesus in qua nocte tradebatur accepit
z ·Ο·ΚϹ ΙϹ·ΕΝ Η·ΝΥΚΤΙ·ΠΑΡΕΔΕΙΔΕΤΟ·ΕΛΑΒΕΝ·ΤΟΝ

panem et gratias agens fregit et dixit
z ꝗ ΑΡΤΟΝ·ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙϹΤΗϹΑϹ ΕΚΛΑϹΕΝ ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ·

hoc meum est corpus quod pro uobis fran
ΕΝ ΜΑΤΘΕΩ ΤΟΥΤΟ ΜΟΥ ΕϹΤΙΝ ΤΟ·ΣΩΜΑ ΤΟ·ΥΠΕΡ ΥΜΩΝ ΚΛΩ

gitur hoc facite in meam commemorationem
ΜΕΝΟΝ·ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΕΙΤΑΙ ΕΙϹ ΕΜΗΝ ΑΝΑΜΝΗϹΙΝ

similiter et calicem postquam cenauit dicens
ΩϹΑΥΤΩϹ ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΤΗΡΙΟΝ·ΜΕΤΑ ΤΟ ΔΙΠΝΗϹΑΙ ΛΕΓΩΝ

hic calix nouum testamentum est in
ΤΟΥΤΟ ΤΟ ΠΟΤΗΡΙΟΝ·Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ ΕϹΤΙΝ·ΕΝ ΤΩ·

meo sanguine hoc facite quotiescumque bibetis in
ΕΜΩ ΑΙΜΑΤΙ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΕΙΤΑΙ·ΟϹΑΚΙϹ ΑΝ ΠΕΙΝΗΤΑΙ ΕΙϹ

meam recordationem vel commemorationem quotiescumque manducabitis
ΤΗΝ·ΕΜΗΝ ΑΝΑΜΝΗϹΕΙΝ·ΟϹΑΚΙϹ ΓΑΡ ΑΝ ΑΙϹΘΕΙΝΤΑΙ·ΤΟΝ·

panem hunc et calicem bibetis mortem
ΑΡΤΟΝ ΤΟΥΤΟΝ ΚΑΙ·ΤΟ·ΠΟΤΗΡΙΟΝ ΠΕΙΝΗΤΑΙ·ΤΟΝ·ΘΑΝΑΤΟΝ

domini annuntiatis donec ueniat itaque quicumque
e ΤΟΥ ΚΥ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΤΑΙ ΑΧΡΙϹ ΟΥ ΕΛΘΗ ΩϹΤΕ ΟϹ ΑΝ

manducauerit panem aut biberit calicem domini
ΑΙϹΘΕΙΝΤΑΙ·ΤΟΝ·ΑΡΤΟΝ·Η·ΠΙΝΗΤΑΙ ΤΟ ΠΟΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΚΥ

indigne reus erit corporis et sangui
e ΑΝΑΞΙΩϹ·ΕΝΟΧΟϹ ΕϹΤΑΙ ΤΟΥ·ΣΩΜΑΤΟϹ ΚΑΙ ΤΟΥ·ΑΙΜΑ

nis domini probet vel respuat homo
e ΤΟϹ·ΤΟΥ ΚΥ ΔΟΚΕΙΜΑΖΕΤΩ ΔΕ ΕΑΥΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟϹ

et sic de pane edat et de calice
ΚΑΙ ΟΥΤΩϹ·ΕΚ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ ΑΙϹΘΕΙΕΤΩ·ΚΑΙ·ΕΚ ΤΟΥ ΠΟΤΗ

bibat qui enim vel manducat et bibit indi
ΡΙΟΥ·ΠΕΙΝΕΤΩ·Ο ΓΑΡ ΑΙϹΘΕΙΩΝ ΚΑΙ ΠΕΙΝΩΝ·ΑΝΑΞΙ

gne iudicium sibi manducat et bibit non discernens
ΩϹ·ΚΡΙΜΑ ΕΑΥΤΩ ΑΙϹΘΕΙΕΙ ΚΑΙ ΠΙΝΕΙ·ΜΗ·ΔΙΑΚΡΙΝΩΝ

corpus dni propter hoc uos multi infirmi
ε το σωμα του κυ · διατουτο εν υμιν πολλοι ασθενεις
et aegri et imbicelles et dormiunt multi si hr nos ipsos
ε και · αρρωστοι και κοιμωνται ϊκανοι · ει δε εαυτους
iudicaremur non utiq; iudicaremur iudicamur dum autem iudicamur hr a
διεκρινομεν · ουκ ανεκρινομεθα · κρινομενοι δε απο
dno corripimur ut non cum mundo hoc dam
κυ παιδευομεθα · ινα μη συν · τω · κοσμω τουτω κα
nemur .i. iudicio itaq; fratres mei conuenientes ad
τακριθωμεν · ωστε αδελφοι μου · συνερχομενοι εις
manducandu inuicem expectate si quis esurit in
e l e το · φαγειν · αλληλους · εκδεχεσθαι · ει τις · πεινα εν
domo manducet ut non ad iudiciu conueniatis
οικω αισθιετω · ινα μη · εις κριμα συνερχησθαι · τα
cetera hr cum uenero ordinabo de
XII. | διαταγης δε · λοιπα · ωσαν · ελθω διαταξωμαι · · περι δε
spiritalibus nolo uos ignorare fratres
των · πνευματικων · ου θελω υμας αγνοειν αδελφοι
scitis qm cu gentes eratis ad simulacra formationes
fa et muda οιδαται οτι εθνη · ητε · προς τα ιδωλατα · αφορ[illegible]
pit ducebamini euntes ideo ppt notesco uobis
[illegible] φα · ωσαν · ηγεσθαι απαγομενοι διο γνωριζω υμιν
q nemo in spu di dicit anathema ihm et
ε οτι ουδεις εν · πνι θυ λεγει · αναθεμα ιη · και
nemo potest dicere dnm ihm nisi in spu sco
ουδεις · δυναται ειπειν κν ιν ειμη εν · πνι αγιω
diuisiones hr gratiarum donationu sunt idem hr
διαιρεσεις δε χαρισματων εισειν το · δε αυτο
spr et diuisiones ministeriorum sunt et idem dns
πνα και διαιρεσεις διακονειων εισιν · και · ο · αυτος κς
et diuisiones operationum sunt idem et ds
και διαιρεσεις ενεργηματων εισειν · ο · αυτος δε θς
qui operatur omnia in omnibus unicuiq; hr datur
& ο · ενεργων · τα · παντα εν · πασιν εκαστω δε διδοτε
manifestatio spr ad utilitate alii quide
c η · φανερωσεις του πνς · προς το συμφερον · · ω μεν γαρ
p spm datur sermo sapientie alii hr sermo
ε δια του · πνς διδοται · λογος σοφιας αλλω δε λογος
scientiae sem eundem spm alii fides in eodem
γνωσεως κατα το αυτο πνα · ετερω · πιστις εν · τω · αυτω
spu alii donatio sanitatum in eodem spu
πνι αλλω · χαρισματα ιαματων εν τω · αυτω · πνι
alii operatio uirtutis alii pphetia
αλλω · ενεργεια δυναμαιως · αλλω · προφητια

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α

alii discretio spirituum alii genera linguarum alii
ΑΛΛΩ· ΔΙΑΚΡΙΣΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ· ΕΤΕΡΩ ΓΕΝΗ· ΓΛΩΣΣΩΝ ΑΛ

autem interpretatio linguarum haec autem omnia operatur
e ΛΩ ΔΕ· ΕΡΜΗΝΙΑ ΓΛΩΣΣΩΝ· ΤΑΥΤΑ ΔΕ ΠΑΝΤΑ ΕΝΕΡΓΕΙ

unus atque idem spiritus dividens unicuique singulis prout vult
1 ΕΝ· ΚΑΙ ΤΟ· ΑΥΤΟ ΠΝΑ ΔΙΑΙΡΟΥΝ ΕΚΑΣΤΩ· ΚΑΘΩΣ ΒΟΥΛΕΤΑΙ

sicut enim corpus unum est membra autem multa
ΚΑΘΑΠΕΡ ΓΑΡ ΤΟ· ΣΩΜΑ ΕΝ ΕΣΤΙΝ ΜΕΛΗ· ΔΕ ΕΧΕΙ ΠΟΛΛΑ

omnia autem membra corporis cum sint multa unum
ΠΑΝΤΑ ΔΕ· ΤΑ· ΜΕΛΗ· ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΠΟΛΛΑ ΟΝΤΑ ΕΝ

est corpus ita et xps et enim in spu nos om
ΕΣΤΙΝ ΣΩΜΑ ΟΥΤΩΣ ΚΑΙ· Ο ΧΣ· ΚΑΙ ΓΑΡ ΕΝ· ΠΝΙ Η ΜΕΙΣ· ΠΑΝ

nes in unum corpus baptizati sumus sive iudaei sive
ΤΕΣ· ΕΙΣ· ΕΝ ΣΩΜΑ· ΕΒΑΠΤΙΣΘΗΜΕΝ· ΕΙΤΕ ΙΟΥΔΑΙΟΙ· ΕΙΤΕ

gentes sive servi sive liberi et omnes unum spm
1 e ΑΛΛΗΝΕΣ· ΕΙΤΕ ΔΟΥΛΟΙ· ΕΙΤΕ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΚΑΙ ΠΑΝΤΕΣ ΕΝ ΠΝΑ

potavimus / potati sumus et et corpus non est unum membrum
ΕΠΟΤΙΣΘΗΜΕΝ· ΚΑΙ ΓΑΡ ΤΟ· ΣΩΜΑ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΕΝ· ΜΕΛΟΣ

sed multa si dixerit pes quoniam non sum manus
ΑΛΛΑ ΠΟΛΛΑ· ΕΑΝ ΕΙΠΗ Ο ΠΟΥΣ· ΟΤΙ ΟΥΚ ΕΙΜΕΙ ΧΕΙΡ

non sum de corpore non propterea non est
e ΟΥΚ ΕΙΜΕΙ ΕΚ· ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ· ΟΥ ΠΑΡΑ ΤΟΥΤΟ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ

de/ex corpore et si dixerit auricula quia non
ΕΚ ΤΟΥ· ΣΩΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΑΝ ΕΙΠΗ· ΤΟ ΟΥΣ· ΟΤΙ ΟΥΚ

sum oculus non sum ex corpore non ideo
ΕΙΜΙ ΟΦΘΑΛΜΟΣ· ΟΥΚ ΕΙΜΙ ΕΚ· ΤΟΥ· ΣΩΜΑΤΟΣ· ΟΥ ΠΑΡΑ

non est ex corpore si totum corpus
ΤΟΥΤΟ· ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ· ΕΚ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΕΙ ΟΛΟΝ ΤΟ· ΣΩΜΑ

oculus ubi auditus si totum auditus ubi
ΟΦΘΑΛΜΟΣ ΠΟΥ Η· ΑΚΟΗ ΕΙ ΟΛΟΝ ΑΚΟΗ· ΠΟΥ· Η·

odoratus nunc autem ds posuit membra unumquodque
1 e ΟΣΦΡΗΣΙΣ ΝΥΝ ΔΕ Ο· ΘΣ ΕΘΕΤΟ ΤΑ· ΜΕΛΗ· ΕΝ ΕΚΑΣ

eorum in corpore sicut voluit si autem
ΤΟΝ· ΑΥΤΩΝ ΕΝ ΤΩ· ΣΩΜΑΤΙ ΚΑΘΩΣ ΗΘΕΛΗΣΕΝ· ΕΙ ΔΕ

essent omnia unum membrum ubi corpus nunc autem mul
ΗΝ· ΠΑΝΤΑ ΕΝ· ΜΕΛΟΣ ΠΟΥ ΤΟ· ΣΩΜΑ· ΝΥΝ ΕΙ ΔΕ ΠΟΛ

ta quidem membra unum autem corpus non potest ocu
ΛΑ· ΜΕΝ ΜΕΛΗ· ΕΝ ΔΕ ΣΩΜΑ· ΟΥ ΔΥΝΑΤΑΙ Ο· ΟΦ

lus dicere manui necessitatem tuam non habeo aut
ΘΑΛΜΟΣ ΕΙΠΙΝ ΤΗ· ΧΕΙΡΕΙ· ΧΡΙΑΝ· ΣΟΥ ΟΥΚ ΕΧΩ Η

iterum caput pedibus necessarium vos non habeo
ΠΑΛΙΝ· Η· ΚΕΦΑΛΗ ΤΟΙΣ· ΠΟΣΙΝ ΧΡΙΑΝ ΥΜΩΝ ΟΥΚ ΕΧΩ

sed multo magis quae videntur membra
e ΑΛΛΑ ΠΟΛΛΩ ΜΑΛΛΟΝ ΤΑ· ΔΟΚΟΥΝΤΑ· ΜΕΛΗ· ΤΟΥ

corporis infirmiora esse necessaria sunt et q putamus
ϲωματοϲ · αϲθενεϲτερα ϋπαρχιν · αναγκαια εϲτιν και α δοκ

mus ignobiliora esse membra corporis his
ουμεν · ατιμοτερα ειναι · μελη του · ϲωματοϲ τουτοιϲ

honorem abundantiorem circumdamus et q inhonesta sunt
τιμην περιϲϲοτεραν περιτιθεμεν · και τα αϲχημονα

nra sunt honestatem abundantiorem habent honesta autem
ημων · ευϲχημοϲυνην περιϲϲοτεραν εχειν τα δε ευϲ

nostra nullius egent sed ds tempera
χημονα ημων ου χριαν εχει τιμηϲ αλλο θϲ ϲυνεκε

uit corpus ei cui deerat plus tribuendo abundantiorem dando
ραϲεν το · ϲωμα · τω · ϋϲτερουντι περιϲϲοτεραν · δουϲ

honorem ut n sint scismata in corpore sed idipsum
τιμην ινα μη η ϲχιϲματα εν τω ϲωματι αλλα τα

sint pro invicem sollicita sint membra et si quid
αυτα ϋπερ αλληλων · μεριμνα · τα · μελη · και ει · τι

patitur unum membrum compatiuntur omnia membra siue glo
e παϲχει · εν · μελοϲ ϲυνπαϲχει παντα τα μελη ειτε δοξα

matur unum membrum congaudent omnia membra · · uos autem
e ζεται · εν · μελοϲ ϲυνχαιρει παντα τα μελη υμεϲ δε

corpus estis xpi et membra ex parte et quosdam quidem
ϲωμα εϲται χυ και μελη εκ μερουϲ και ουϲ μεν

posuit ds in ecclesia primum apostolos secun
εθετο ο θϲ εν τη · εκκληϲια πρωτον αποϲτολουϲ δευ

dum prophetas tertio magistros t doctores deinde uir
e τερον προφηταϲ τριτον · διδαϲκαλουϲ επειτα · δυ

tutes donationes gratiar sanitatum opitulationes t adiutoria gubernatio
e ναμειϲ . χαριϲματα ιαματων αντιλημψειϲ κυβερ

tiones genera linguar numquid omnes apostoli numquid
ϲτειω e νηϲειϲ . γενη γλωϲϲων μη παντεϲ αποϲτολοι · μη

omnes prophetae numquid magistri numquid omnes
παντεϲ προφηται μη παντεϲ διδαϲκαλοι · μη παντεϲ

uirtutes numquid omnes donationes habent sanitatum t curationum
δυναμιϲ · μη · παντεϲ χαριϲματα εχουϲειν ιαματων

numquid omnes linguis loquuntur numquid omnes interpre
ϲτειω μη παντεϲ γλωϲϲαιϲ λαλουϲειν · μη παντεϲ διερμην

tantur aemulamini autem dona meliora adhuc
e ευουϲειν ζηλουται δε χαριϲματα τα · κριϲϲονα . ετει

excellentiorem uiam demonstro uobis si linguis
XIII. καθϋπερβολην οδον δικνυμι υμιν · εαν ταιϲ γλωϲ

hominum loquar et angelorum caritatem
ϲαιϲ · των · ανθρωπων λαλω και των · αγγελων αγαπην

autem non habeam unum sum tunc et sonans aut cymbalum
e δε · μη εχω · εν · ειμει ηχαλκοϲ ηχων · η · κυμβαλον

tinniens et si habeam prophetiam et nouerim
αλαλαζον και εαν · εχω προφητειαν και · ουδα · τα

ΚΟΡΙΝΘΟΥϹ Α

misteria omnia et omnem scientiam et si habeam
ΜΥϹΤΗΡΙΑ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΚΑΙ ΠΑϹΑΝ ΤΗΝ ΓΝΩϹΙΝ ΚΑΙ ΕΑΝ ΕΧΩ
omnem fidem ita ut montes transferam caritatem autem
ΠΑϹΑΝ ΤΗΝ ΠΙϹΤΙΝ ΩϹΤΕ ΟΡΗ ΜΕΘΙϹΤΑΝΑΙ ΑΓΑΠΗΝ ΔΕ
non habeam nihil sum et si distribuero omnes facultates
ΜΗ ΕΧΩ ΟΥΔΕΝ ΕΙΜΕΙ ΚΑΙ ΕΑΝ ΨΩΜΕΙϹΩ ΠΑΝΤΑ ΤΑ
substantias meas scibos pauperum
re ΥΠΑΡΧΟΝΤΑ ΜΟΥ
et si tradidero corpus meum ut ardeam
ΚΑΙ ΕΑΝ ΠΑΡΑΔΩϹΩ ΤΟ ϹΩΜΑ ΜΟΥ ΙΝΑ ΚΑΥΘΗϹΟΜΑΙ
caritatem autem non habeam nihil mihi prodest
ΑΓΑΠΗΝ ΔΕ ΜΗ ΕΧΩ ΟΥΔΕΝ ΩΦΕΛΟΥΜΑΙ
caritas patiens est benigna est caritas
Η ΑΓΑΠΗ ΜΑΚΡΟΘΥΜΕΙ ΧΡΗϹΤΕΥΕΤΑΙ Η ΑΓΑΠΗ
non emulatur caritas non agit perperam non infla
ΟΥ ΖΗΛΟΙ Η ΑΓΑΠΗ ΟΥ ΠΕΡΠΕΡΕΥΕΤΑΙ ΟΥ ΦΥϹΕΙ
tur non dehonestatur non querit que sua sunt non
ΟΥΤΑΙ ΟΥΚ ΑϹΧΗΜΟΝΕΙ ΟΥ ΖΗΤΕΙ ΤΑ ΕΑΥΤΗϹ ΟΥ
irritatur non cogitat malum non gaudet
ΠΑΡΟΞΥΝΕΤΑΙ ΟΥ ΛΟΓΙΖΕΤΑΙ ΤΟ ΚΑΚΟΝ ΟΥ ΧΑΙΡΙ
super iniquitate congaudet autem veritati omnia
ΕΠΙ ΑΔΙΚΙΑ ϹΥΝΧΑΙΡΙ ΔΕ ΤΗ ΑΛΗΘΙΑ ΠΑΝΤΑ
suffert omnia credit omnia sperat omnia
ΑϹΤΑΓΙ ΠΑΝΤΑ ΠΙϹΤΕΥΕΙ ΠΑΝΤΑ ΕΛΠΙΖΕΙ ΠΑΝΤΑ
sustinet caritas nunquam excidet et cadit sive
ΥΠΟΜΕΝΙ Η ΑΓΑΠΗ ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΕΚΠΙΠΤΙ ΕΙΤΕ
prophetiae abolebuntur et evacuabuntur sive linguae cessabunt
ce ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΙ ΚΑΤΑΡΓΗΘΗϹΟΝΤΑΙ ΕΙΤΕ ΓΛΩϹϹΑΙ ΠΑΥϹΟΝΤΑΙ
sive scientiae destruentur ex parte enim
ΕΙΤΕ ΓΝΩϹΕΙϹ ΚΑΤΑΡΓΗΘΗϹΟΝΤΑΙ ΕΚ ΜΕΡΟΥϹ ΓΑΡ
scimus et cognoscimus et ex parte prophetamus cum
e ΓΕΙΝΩϹΚΟΜΕΝ ΚΑΙ ΕΚ ΜΕΡΟΥϹ ΠΡΟΦΗΤΕΥΟΜΕΝ ΟΤΑΝ
autem venerit perfectum destruentur et evacuabuntur ea quae ex par
ΔΕ ΕΛΘΗ ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΝ ΚΑΤΑΡΓΗΘΗϹΕΤΑΙ ΤΑ ΕΚ ΜΕ
te cum eram parvulus ut parvulus loquebar
e ΡΟΥϹ ΟΤΕ ΗΜΗΝ ΝΗΠΙΟϹ ΩϹ ΝΗΠΙΟϹ ΛΑΛΟΥΝ
ut parvulus sapiebam ut parvulus cogitabam
ΩϹ ΝΗΠΙΟϹ ΕΦΡΟΝΟΥΝ ΩϹ ΝΗΠΙΟϹ ΛΟΓΕΙΖΟΜΗΝ
cum autem factus sum vir que parvuli erant depo
ΟΤΕ ΔΕ ΓΕΓΟΝΑ ΑΝΗΡ ΤΑ ΤΟΥ ΝΗΠΙΟΥ ΚΑΤΗΡΓΗ
sui videmus nunc modo per speculum in aenigmate
ΚΑ ΒΛΕΠΟΜΕΝ ΑΡΤΕΙ ΔΙ ΕϹΟΠΤΡΟΥ ΕΝ ΑΙΝΙΓΜΑΤΙ

tunc autem faciem ad faciem nunc scio ex parte
ΤΟΤΕ ΔΕ ΠΡΟCωΠΟΝ ΠΡΟC ΠΡΟCωΠΟΝ ΑΡΤΕΙ ΓΙΝωCΚω ΕΚ ΜΕΡΟΥC

tunc autem ex parte cognoscam sicut et ego sum cognitus
ΤΟΤΕ ΔΕ · ΕΚ ΜΕΡΟΥC · ΕΠΙΓΝωCΟΜΑΙ ΚΑΘωC ΚΑΙ ΕΓω ΕΠΙΓΝωC

sum manet autem fides spes caritas tria haec
ΘΗΝ · ΜΙΝΕΙ ΔΕ ΠΙCΤΙC · ΕΛΠΙC ΑΓΑΠΗ ΤΑ ΤΡΙΑ ΤΑΥΤΑ

maior autem his horum caritas sectamini caritatem
XIV. z ΜΕΙΖωΝ ΔΕ ΤΟΥΤωΝ Η · ΑΓΑΠΗ ΔΙωΚΕΤΑΙ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ

emulamini autem spiritalia magis autem ut prophe
ΖΗΛΟΥΤΑΙ ΔΕ · ΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΑΛΛΟΝ ΔΕ ΙΝΑ ΠΡΟΦΗ

tetis qui enim loquitur linguis non hominibus loquitur
c e ΤΕΥΕΤΑΙ · Ο ΓΑΡ ΛΑΛωΝ ΓΛωCCΑΙC · ΟΥΚ ΑΝΟΥC ΛΑΛΕΙ

sed deo nemo enim audit spiritu autem loquitur myst
ΑΛΛΑ ΘΩ · ΟΥΔΕΙC ΓΑΡ ΑΚΟΥΕΙ ΠΝΑ ΔΕ ΛΑΛΕΙ ΜΥC

teria sed vel qui prophetat hominibus loquitur aedifica
ΤΗΡΙΑ · ΕΙ ΓΑΡ Ο ΠΡΟΦΗΤΕΥωΝ ΑΝΘΡωΠΟΙC ΛΑΛΕΙ · ΟΙΚΟΔΟ

tionem et exortationem vel consolationem et exortationem qui loquitur
ΜΗΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΛΗCΙΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΥΘΕΙΑΝ · Ο · ΛΑΛΕΙ ł ΛΑΛωΝ

lingua se ipsum aedificat qui autem prophetat ecclesiam
ΓΛωCCΗ ΕΑΥΤΟΝ ΟΙΚΟΔΟΜΙ · Ο ΔΕ ΠΡΟΦΗΤΕΥωΝ · ΕΚΚΛΗCΙΑΝ

dei aedificat volo autem omnes vos loqui linguis
ΘΥ ΟΙΚΟΔΟΜΙ · ΘΕΛω ΔΕ ΠΑΝΤΑC ΥΜΑC ΛΑΛΕΙΝ ΓΛωCCΑΙC

magis autem ut prophetetis maior enim est qui prophe
ΜΑΛΛΟΝ ΔΕ ΙΝΑ ΠΡΟΦΗΤΕΥΕΤΕ ΜΙΖωΝ ΓΑΡ ΕCΤΙΝ Ο · ΠΡΟΦΗ

tat quam qui loquitur linguis nisi qui interpretetur
ΤΕΥωΝ Η · Ο ΛΑΛωΝ ΓΛωCCΑΙC · ΕΚΤΟC ΕΙΜΗ · Η · Ο ΔΙΕΡΜΗΝ

ut ecclesia aedificationem habeat accipiat nunc autem fra
c e ΕΥωΝ ΙΝΑ Η · ΕΚΚΛΗCΙΑ ΟΙΚΟΔΟΜΗΝ ΛΑΒΗ ΝΥΝ ΔΕ ΑΔΕΛ

tres si venero ad vos linguis loquens quid vobis
ΦΟΙ ΕΑΝ · ΕΛΘω ΠΡΟC ΥΜΑC ΓΛωCCΑΙC ΛΑΛωΝ ΤΙ · ΥΜΑC

prodero nisi vobis loquar aut in revelatione aut
ωΦΕΛΗCω · ΕΑΝΜΗ ΥΜΙΝ ΛΑΛΗCω Η · ΕΝ · ΑΠΟΚΑΛΥΨΙ · Η ·

in scientia aut in prophetia aut in doctrina tamen quae
ΕΝ · ΓΝωCΙ · Η · ΕΝ · ΠΡΟΦΗΤΙΑ · Η · ΔΙΔΑΧΗ · ΟΜωC ΤΑ ·

sine anima vocem dantia sive tibia sive cithara
c e ΑΨΥΧΑ ΦωΝΗΝ ΔΙΔΟΝΤΑ · ΕΙΤΕ · ΑΥΛΟC · ΕΙΤΕ ΚΙΘΑΡΑ

nisi distinctionem vel phthongis dederint quomodo scietur quod canitur
c e ΕΑΝΜΗ ΔΙΑCΤΟΛΗ ΦΘΟΓΓΟΙC ΔωΙ ΠωC ΓΝωCΘΗ · ΤΟ · ΑΥ

aletur vel quod canitur aut quod citharizatur tum etenim si
e ΛΟΥΜΕΝΟΝ · Η · ΤΟ · ΚΙΘΑΡΙΖΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΓΑΡ · ΕΑΝ ·

incertam vocem sapix tuba dederit quis parabit se
c e ΑΔΗΛΟΝ ΦωΝΗΝ CΑΛΠΙΓΞ ΔωΙ · ΤΙC · ΠΑΡΑCΚΕΥΑCΕΤΑΙ

ad bellum ita et vos per linguam nisi
ΕΙC ΠΟΛΕΜΟΝ · ΟΥΤωC ΚΑΙ ΥΜΕΙC ΔΙΑ ΤΗC · ΓΛωCC ΕΑΝΜΗ

significantem vel significativum sermonem dederitis quomodo scietur locutio vel quod dicitur
ΕΥCΗΜΟΝ ΛΟΓΟΝ · ΔωΤΕ ΠωC ΓΝωCΘΗCΕΤΑΙ ΤΟ ΛΑΛΟΥΜΕΝΟΝ

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥϹ Α

eritis enim in aera loquentes ut pote generat uocu .i. linguar
ϲϵ ϵϲϵϲθαι γαρ ϵιϲ αϵρα λαλουντϵϲ ϵι τυχοι γϵνη· φωνων

sunt in mundo et nihil est sine uoce est si ergo
ϵιϲιν ϵν τω κοϲμω· και ουδϵν αφωνον ϵϲτιν· ϵαν ουν

nesciero uirtutem uocis ero
μη γινωϲκω την δυναμιν τηϲ· φωνηϲ· ϵϲομαι τω·

loquenti barbarus et is qui loquitur mihi barbarus sic
ϲϵ λαλουντι βαρβαροϲ και ο λαλων ϵμοι βαρβαροϲ ου

ita et uos qm emulatores estis spirituum spiritalium ad aedifica
τωϲ· και υμϵιϲ· ϵπι ζηλωται ϵϲται πνϵυματων προϲ την· οι

tionem ecclesiae quaerite ut abundetis propter quod
κοδομην τηϲ ϵκκληϲιαϲ ζητιτϵ ινα πϵριϲϲϵυηται διο ο·

loquitur lingua oret ut interpretetur si
λαλων γλωϲϲη προϲϵυχϵϲθω ινα διϵρμηνϵυη· ϵαν

orauero lingua spiritus meus orat
ϲϵ προϲϵυχωμαι γλωϲϲη το πνϵυμα μου προϲϵυχϵται· ο·

mens uero mea sine fructu est quid est orabo
ζ δϵ νουϲ μου ακαρποϲ ϵϲτιν τι ουν ϵϲτιν προϲϵυ

spu .i. uoce orabo et mente psallam spu .i. uoce
ξωμαι τω πνι προϲϵυξωμαι και τω· νοι· ψαλω πνι

psallam et mente ceterum si tu dixeris spu quis
ψαλω και τω νοϊ ϵπϵι ϵαν· ϵυλογηϲηϲ πνϵυματι ο

supplet locum idiotae quomodo dicet amen
αναπληρων τον τοπον του ιδιωτου πωϲ ϵρϵι αμην

super tuam gratiarum actionem quoniam nescit quid dicis
liber monachi ϵ ϵπι· την· ϵυχαριϲτια· ϵπιδη ουκ οιδϵν τι λϵγιϲ

nam tu quidem bene gratias agis sed alius non
ϲυ μϵν γαρ καλωϲ ϵυχαριϲτϵιϲ αλλ ο ϵταιροϲ ουκ vers. 17.

aedificatur gratias ago deo quod omnium uestrum
οικοδομιται· ϵυχαριϲτω· τω· θω οτι παντων· υμων

lingua magis loquor sed in ecclesia uolo quinque
agano γλωϲϲη· μαλλον· λαλω αλλ ϵν ϵκκληϲια θϵλω πϵνται

uerba loqui quidem mente mea ut et alios instruam
λογουϲ λλη ανϵν τω νοι· μου ινα καλλουϲ κατηχη

quam decem milia sermonum ter in lingua fratres nolite
ϲω· η· ϋ μυριουϲ λογουϲ ϵν· γλωϲϲη αδϵλφοι· μη

pueri effici sensibus sed malitia paruuli estote
παιδια γινϵϲθαι ταιϲ φρϵϲιν αλλα τη κακια νηπιαζϵται

ut sensibus perfecti sitis in lege scriptum
ινα ταιϲ φραιϲϵιν τϵλιοι γϵνηϲθαι· ϵν τω νομω· γϵγραπ

est qm in aliis linguis et in labiis aliis lo
T iere mia ται· οτι ϵν ϵτϵραιϲ γλωϲϲαιϲ και ϵν χιλϵϲιν· ϵτϵροιϲ λα

quar plebi huic et non dum exaudiet me
ληϲω τω· λαω τουτω· και ουδϵ πωϲ ϵιϲ ακουϲϵται· μου

dicit dns itaque linguae in signum sunt
λϵγι κϲ ωϲτϵ αι· γλωϲϲαι· ϵιϲ· ϲημιον ϵιϲιν ϵιϲ·

non fidelibus credentibus sed incredentibus t infidelibus prophetia autem
ΟΥ ΤΟΙϹ ΠΙϹΤΕΥΟΥϹΙΝ ΑΛΛΑ ΤΟΙϹ ΑΠΙϹΤΟΙϹ Η ΔΕ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ
non infidelibus sed fidelibus si ergo conuenerit uniuersa
ΟΥ ΤΟΙϹ ΑΠΙϹΤΟΙϹ ΑΛΛΑ ΤΟΙϹ ΠΙϹΤΟΙϹ · ΕΑΝ ΟΥΝ ϹΥΝΕΛΘΗ ΟΛΗ · Η ·
ecclesia in unum idipsum et omnes loquantur linguis
ΕΚΚΛΗϹΕΙΑ ΕΠΙ ΤΟ ΑΥΤΟ ΚΑΙ ΠΑΝΤΕϹ ΛΑΛΗϹΩϹΙΝ ΓΛΩϹϹΑΙϹ
intrent autem idiotae aut infideles nonne dicent
ΕΙϹΕΛΘΩϹΙΝ ΔΕ ΙΔΙΩΤΑΙ Η · ΑΠΙϹΤΟΙ ΟΥΚ ΑΥΡΟΥϹΕΙΝ
quid insanitis si autem omnes prophetent intret
ΟΤΙ ΜΕΝΕϹΘΑΙ ΕΑΝ ΔΕ ΠΑΝΤΕϹ ΠΡΟΦΗΤΕΥΩϹΙΝ · ΕΙϹΕΛΘΗ
autem quis infidelis aut idiota conuincitur ab omnibus
ΔΕ ΤΙϹ ΑΠΙϹΤΟϹ Η · ΙΔΙΩΤΗϹ ΕΛΕΓΧΕΤΑΙ ΥΠΟ ΠΑΝΤΩΝ ·
interrogatur ab omnibus occulta cordis
ΑΝΑΚΡΙΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΠΑΝΤΩΝ ΤΑ ΚΡΥΠΤΑ ΤΗϹ ΚΑΡΔΙΑϹ ·
eius manifesta fiunt et ita cadens in faciem
ΑΥΤΟΥ ΦΑΝΕΡΑ ΓΕΙΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΟΥΤΩϹ ΠΕϹΩΝ ΕΠΙ ΠΡΟϹΩ
adorabit dominum pronuntians quod uere
ΠΟΝ ΠΡΟϹΚΥΝΗϹΕΙ ΤΩ · ΘΩ ΑΠΑΓΓΩΝΕΛΛΩΝ · ΟΤΙ · ΟΝΤΩϹ ·
deus in uobis est quid ergo est fratres cum con
ΘϹ ΕΝ · ΥΜΙΝ ΕϹΤΙΝ ΤΙ ΟΥΝ ΕϹΤΙΝ ΑΔΕΛΦΟΙ ΟΤΑΝ ϹΥΝ
ueniatis unusquisque uestrum psalmum habet doctrinam
ΕΡΧΗϹΘΑΙ ΕΚΑϹΤΟϹ ΥΜΩΝ · ΨΑΛΜΟΝ ΕΧΕΙ ΔΙΔΑΧΗΝ
habet reuelationem habet linguam habet interpretationem
ΕΧΕΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΝ · ΕΧΕΙ ΓΛΩϹϹΑΝ ΕΧΕΙ ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑΝ ·
habet omnia ad edificationem fiant siue lingua
ΕΧΕΙ ΠΑΝΤΑ ΠΡΟϹ ΟΙΚΟΔΟΜΗΝ ΓΕΙΝΕϹΘΩ ΕΙΤΕ ΓΛΩϹϹΗ
quis loquitur secundum duos aut multum plurimum tres et per
ΤΙϹ ΛΑΛΕΙ ΚΑΤΑ ΔΥΟ · Η · ΤΟ · ΠΛΙϹΤΟΝ · ΤΡΙϹ ΚΑΙ · ΑΝΑ
partes et unus interpretetur si autem non fuerit interpres
ΜΕΡΟϹ ΚΑΙ · ΕΙϹ ΔΙΕΡΜΗΝΕΥΤΩ ΕΑΝ ΔΕ · ΜΗ · Η · Ο ΕΡ
pres taceat in ecclesia sibi autem loquatur
ΜΗΝΕΥΤΗϹ ϹΙΓΑΤΩ ΕΝ ΕΚΚΛΗϹΙΑ ΑΥΤΩ ΔΕ ΛΑΛΙΤΩ
et deo prophetae autem duo t tres loquan
ΚΑΙ ΤΩ · ΘΩ · ΠΡΟΦΗΤΑΙ ΔΕ ΔΥΟ · Η · ΤΡΕΙϹ ΛΑΛΕΙ
tur et ceteri t alii deiudicent t examinent si alii
ΤΩϹΑΝ ΚΑΙ · ΑΛΛΟΙ ΑΝΑΚΡΙΝΕΤΩϹΑΝ ΕΑΝ ΑΛΛΩ
reuelatum fuerit sedenti prior taceat potest
ΑΠΟΚΑΛΥΦΘΗ ΚΑΘΗΜΕΝΩ · Ο ΠΡΩΤΟϹ ϹΕΙΓΑΤΩ ΔΥΝΑϹ
tis enim omnes per singulos prophetare ut omnes
ΘΑΙ ΓΑΡ ΠΑΝΤΕϹ ΚΑΘΕΝΑ ΠΡΟΦΗΤΕΥΕΙΝ ΙΝΑ ΠΑΝΤΕϹ · ΜΑΝ
discant et omnes exhortentur et spiritus pro
ΘΑΝΩϹΙΝ ΚΑΙ ΠΑΝΤΕϹ ΠΑΡΑΚΑΛΩΝΤΑΙ · ΚΑΙ ΠΝΑ ΠΡΟ

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α

phetarum prophetis subiectus est non enim est dissen
φητων προφηταις υποτασσεται. Ου γαρ εστιν ακαταστα
sionis ds sed pacis sicut in omnibus ecclesiis
τασειας. θ̅ς̅ αλλ ειρηνης Ως εν πασαις ταις εκκλησιαις
scorum doceo an a uobis sermo di
των αγιων διδασκω Η αφ υμων ο λογος του θ̅υ̅
processit an in uos deuenit solos si quis
εξηλθεν Η εις υμας κατηντησεν μονους Ει τις
uidetur propheta esse aut spiritalis cognoscat
δοκει προφητης ειναι Η πνευματικος επιγινως
quae scribo uobis quia dni sunt si autem quis
κετω α γραφω υμιν Οτι κ̅υ̅ εστιν Ει δε τις
ignorat ignorabitur itaque fratres aemulamini pro
αγνοει ηγνοειται Ωστε αδελφοι ζηλουται προ
phetare et loqui in linguis ne prohibe
φητευειν και το λαλειν εν γλωσσαις Μη κωλυ
omnia autem honeste et secundum ordinem
ετε Παντα δε ευσχημονως και κατα ταξιν
fiant mulieres uestrae in ecclesiis
e γινεσθω Αι γυναικες υμων εν ταις εκκλησιαις
taceant non enim permittitur eis loqui sed
σιγατωσαν. Ου γαρ επιτρεπεται αυταις λαλειν. Αλ
subditas esse sicut et lex dicit si quid autem
λ υποτασσεσθαι καθως και ο νομος λεγει Ει τι δε
discere uolunt in domo suos uiros
μαθειν θελουσιν Εν οικω τους ιδιους ανδρας
interrogent turpe enim est mulieribus in eccle
επερωτατωσαν αισχρον γαρ εστιν γυναιξιν εν εκκλη
sis loqui notum facio autem uobis fratres euan
σιαις λαλειν Γνωριζω δε υμιν αδελφοι το ευαγ XV
gelium quod euangelizaui uobis quod et accepistis
γελιον ο ευηγγελισαμην υμιν ο και παρελαβετε
in quo et statis per quod et saluamini qua
εν ω και στηκεται δι ου και σωζεσθαι τινι
ratione euangelizaui uobis debetis tenere
ε Γ λογω ευηγγελισαμην υμιν Οφειλεται κατεχειν
nisi si incassum credidistis tradidi enim
ζ Εκτος ειμη εικη επιστευσατε Παρεδωκα γαρ
uobis in primis quod et accepi quia xps mor
υμιν εν πρωτοις ο και παρελαβον Οτι χ̅ς̅ απε
tuus est pro peccatis nostris secundum scripturas
θανεν υπερ των αμαρτιων ημων κατα τας γραφας
et quia sepultus est et quia surrexit tertia die
και οτι εταφη Και οτι εγηγερται τη τριτη ημερα

sm̄ scripturas et quia uisus est cephae et post ea haec unde
κατα τας γραφας και οτι ωφθη κηφα και μετα ταυτα τοις εν
cim deinde apparuit plus quam quingentis fratribus simul
δεκα επιτα ωφθη επανω πεντακοσιοις αδελφοις εφαπαξ
ex quibus plures manent usque adhuc quidam autem dor
εξ ων οι πλιονες μενουσιν εως αρτι τινες δε εκοι
mierunt deinde uisus est iacobo postmodum apostolis
μηθησαν επιτα ωφθη ιακωβω επιτα τοις αποστολοις
omnibus nouissime autem omnium tanquam abortiuo uisus
πασιν εσχατον δε παντων ωσπερι εκτρωματι ωφ
et mihi ego enim sum minimus apos
θη και εμοι εγω γαρ ειμι ο ελαχιστος των αποσ
tolorum qui non sum dignus uocari apostolus propter quod
τολων ος ουκ ειμι ικανος καλισθαι αποστολος διοτι
persecutus sum ecclesiam dei gratia autem dei
ιcε εδιωξα την εκκλησιαν του θυ χαριτι δε θυ
sum id quod sum et gratia eius in me pauper non
ειμι ο ειμι και η χαρις αυτου εις εμαι πτωχη ου
fuit sed abundantius illis omnibus laboraui
γεγονεν αλλα περισσοτερον αυτων παντων εκοπειασα
non ego autem sed gratia dei mecum siue autem
ε ουκ εγω δε αλλη χαρις του θυ συνεμοι ειτε δε
ego siue illi sic et ita praedicamus et sic et ita
εγω ειτε εκεινοι ουτως κηρυσσομεν και ουτως
credidistis si autem xps praedicatur a mortuis quod resur
επιστευσατε ει δε χς κηρυσσεται εκ νεκρων οτι εγη
rexit quomodo dicunt quidam in uobis quod resurrectio mor
γε γερται πως λεγουσιν τινες εν υμιν οτι αναστασεις νε
tuorum non est si autem resurrectio mortuorum non est
δε ρεσυρρεc κρων ουκ εστιν εαν δε αναστασις νεκρων ουκ εστιν
neque xps resurrexit si autem xps non resurrexit inanis
τιονε μορτυορ ουδε χς εγηγερται ει δε χς ουκ εγηγερται καινον
igitur et praedicatio nostra inanis et fides uestra
αρα και το κηρυγμα ημων καινη και η πιστις υμων
inuenimur autem et falsi testes dei quoniam
ευρισκομεθα δε και ψευδομαρτυρες του θυ οτι
testati sumus aduersus dm̄ quod suscitauerit xpm
εμαρτυρησαμεν κατα του θυ οτι εγειρεν τον χν
quem non suscitauit siquidem igitur mortui non resurgunt
ον ουκ ηγειρεν ειπερ αρα οι νεκροι ουκ εγιρον
si enim mortui non resurgunt neque xps resur
ται ει γαρ νεκροι ουκ εγειρονται ουδε χς εγηγερ
rexit si autem xps non resurrexit uana fides uestra
ται ει δε χς ουκ εγηγερται ματαια η πιστις υμων
adhuc estis in peccatis peccatis ergo et qui dor
ετι εσται εν ταις αμαρτιαις υμων αρα και οι κοι
mierunt fratres in xpo perierunt si in uita hac
μηθεντες εν χρω απωλοντο ει εν τη ζωη ταυτη

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥϹ Α

in xpo speramus sumus tm miserabiliores est omnibus hominibus
ΕΝ ΧΡΩ ΗΛΠΙΚΟΤΕϹ ΕϹΜΕΝ· ΜΟΝΟΝ· ΕΛΕΕΙΝΟΤΕΡΟΙ ΠΑΝΤΩΝ ΑΝΩΝ
sumus nunc h xps resurrexit a mortuis primum
ΕϹΜΕΝ ΝΥΝΗ ΔΕ ΧϹ ΕΓΗΓΕΡΤΑΙ ΕΚ ΤΩΝ· ΝΕΚΡΩΝ ΑΠΑΡΧΗ ΤΩΝ·
dormientium quoniam enim per hominem mors et per
ΚΕΚΟΙΜΗΜΕΝΩΝ ΕΠΕΙΔΗ ΓΑΡ ΔΙΑ ΑΝΟΥ· Ο· ΘΑΝΑΤΟϹ ΚΑΙ ΔΙ
hominem resurrectio mortuorum sicut enim in adam om
ce ΑΝΟΥ· ΑΝΑϹΤΑϹΙϹ ΝΕΚΡΩΝ ΩϹΠΕΡ ΓΑΡ ΕΝ·ΤΩ·ΑΔΑΜ· ΠΑΝ
nes moriuntur ita et in xpo omnes vivificabuntur
ΤΕϹ ΑΠΟΘΝΗϹΚΟΥϹΙΝ· ΟΥΤΩϹ ΚΑΙ ΕΝ· ΤΩ· ΧΡΩ ΠΑΝΤΕϹ ΖΩΟΠΟΙ
buntur unusquisque h in suo ordine primitiae xps
ΗΘΗϹΟΝΤΑΙ ΕΚΑϹΤΟϹ ΔΕ · ΕΝ· ΤΩ ΙΔΙΩ ΤΑΓΜΑΤΙ · ΑΠΑΡΧΗ ΧϹ
deinde hi qui sunt xpi qui in adventu eius speraverunt
ΕΠΕΙΤΑ ΟΙ· ΤΟΥ ΧΥ· ΟΙ· ΕΝ·ΤΗ·ΠΑΡΟΥϹΙΑ ΑΥΤΟΥ ΕΛΠΙϹΑΝΤΕϹ
deinde finis cum tradiderit regnum deo et
ΕΙΤΑ ΤΟ ΤΕΛΟϹ· ΟΤΑΝ· ΠΑΡΑΔΕΔΟΙ ΤΗΝ·ΒΑϹΙΛΙΑΝ·ΤΩ· ΘΩ ΚΑΙ
patri cum evacuaverit omnem principatum et omnem potes
ΠΡΙ — ΟΤΑΝ· ΚΑΤΑΡΓΗϹΗ ΠΑϹΑΝ ΑΡΧΗΝ ΚΑΙ ΠΑϹΑΝ ΕΞΟΥ
tatem et virtutem oportet illum regnare donec ponat
ϹΙΑΝ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΙΝ ΔΕΙ ΓΑΡ ΑΥΤΟΝ· ΒΑϹΙΛΕΥΙΝ· ΑΧΡΙϹΟΥ ΘΗ
omnes inimicos eius sub pedibus novissima
ΠΑΝΤΑϹ ΤΟΥϹ· ΕΧΘΡΟΥϹ ΑΥΤΟΥ ΥΠΟ ΤΟΥϹ ΠΟΔΑϹ· ΕϹΧΑΤΟϹ·
inimica destruetur mors omnia enim subiecit sub
ΕΧΘΡΟϹ ΚΑΤΑΡΓΙΤΑΙ Ο ΘΑΝΑΤΟϹ ΠΑΝΤΑ ΓΑΡ ΥΠΕΤΑΞΕΝ ΥΠΟ
pedibus eius cum h dicat scriptura quia omnia subiec
ΤΟΥϹ ΠΟΔΑϹ ΑΥΤΟΥ· ΟΤΑΝ ΔΕ ΕΙΠΗ· ΟΤΙ ΠΑΝΤΑ ΥΠΟΤΕ
ta sunt ei preter eum qui sine dubio subiecit ei
ΤΑΚΤΑΙ ΑΥΤΩ· ΔΗΛΟΝ ΟΤΙ ΕΚΤΟϹ ΤΟΥ ΥΠΟΤΑΞΑΝΤΟϹ ΑΥΤΩ
omnia cum h subiecta illi omnia fuerint tunc
ΤΑ· ΠΑΝΤΑ· ΟΤΑΝ· ΔΕ ΥΠΟΤΑΓΗ ΑΥΤΩ·ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΤΟΤΕ
ipse filius erit subiectus vel subicietur illi qui subiecit ei
ΑΥΤΟϹ· Ο ΥΙΟϹ ΥΠΟΤΑΓΗϹΕΤΑΙ · ΤΩ· ΥΠΟΤΑΞΑΝΤΙ ΑΥΤΩ·ΤΑ· subiciet
omnia ut sit ds omnia in omnibus alioquin quid fa
ΠΑΝΤΑ ΙΝΑ ·Η· Ο ΘϹ ΤΑ· ΠΑΝΤΑ ΕΝ· ΠΑϹΕΙΝ· ΕΠΕΙ ΤΙ· ΠΟΙ
cient baptizati vel baptizantur pro mortuis si omnino mor
ΟΥϹΕΙΝ· ΟΙ· ΒΑΠΤΙΖΟΜΕΝΟΙ· ΥΠΕΡ ΤΩΝ· ΝΕΚΡΩΝ· ΕΙ· ΟΛΩϹ· ΝΕΚ
tui non resurgent ut quid et baptizantur pro illis ut quid
ΡΟΙ ΟΥΚ ΕΓΕΙΡΟΝΤΑΙ· ΤΙ ΚΑΙ ΒΑΠΤΙΖΟΝΤΑΙ ΥΠΕΡ ΑΥΤΩΝ ΤΙ
et nos periclitamur omni hora cotidie
e ΚΑΙ ΗΜΕΙϹ· ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΜΕΝ ΠΑϹΑΝ·ΩΡΑΝ ΚΑΘΗΜΕΡΑΝ·
morior per vestram gloriam quam habeo in xpo
ΑΠΟΘΝΗϹΚΩ ΝΗ ΤΗΝ ΥΜΕΤΕΡΑΝ ΚΑΥΧΗϹΙΝ· ΗΝ· ΕΧΩ· ΕΝ· ΧΡΩ
ihu dno nro si secundum hominem ut bestias pugnavi
e ΙΥ · ΤΩ· ΚΩ ΗΜΩΝ· ΕΙ ΚΑΤΑ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΕΘΗΡΙΟΜΑΧΗϹΑ
in effeso quid mihi prodest si mortui non resurgunt
ΕΝ· ΕΦΕϹΩ ΤΙ ΜΟΙ Ο ΟΦΕΛΟϹ· ΕΙ ΝΕΚΡΟΙ ΟΥΚ ΕΓΙΡΟΝΤΑΙ

manducemus et bibamus cras enim moriamur
ie͞sa i.c. ⟩ φαγωμεν και πιωμεν αυριον γαρ αποθνησκομεν
nolite errare corrumpunt mores bonos colloquia
μη· πλανασθαι φθιρουσιν· η· θηρυχρης· τα· ομιλιαι
mala sobrii estote iuste et nolite peccare
κακαι· εκνηψατε· δικαιως και· μη αμαρτανεται
ignorantiam enim dei quidam habent ad reverentiam
αγνωσιαν γαρ θυ̅ τινες εχουσιν· προς εντροπην
vobis dico sed et aliquis quomodo resurgent mortui
ϋμιν λεγω· αλλ ερει τις· πως εγιρονται οι· νεκ
quali autem corpore veniunt insipiens tu quod
ροι ποιω δε σωματι ερχονται· αφρων συ· ο·
seminas non vivificatur nisi prius moriatur
σπειρεις ου ζωοποιειται εαν μη· πρωτον αποθανη
et quod seminas non corpus quod nasciturum seminas sed
·1· e και ο· σπιρεις ου το· σωμα το· γενησομενον σπειρεις· αλ
deseminibus
nudum granum utpote tritici aut alicuius ceterorum
1 e λα γυμνον κοκον· ειτυχοις σιτου· η· τινος των λοιπων
deus autem illi dat corpus sicut voluit
e ο δε θς̅ αυτω· διδωσιν σωμα καθως ηθελησεν
et unicuique seminum proprium corpus non omnis
e και εκαστω· των· σπερματων ιδιον σωμα· ου πασα
caro eadem sed alia quidem hominum alia autem pecorum
ʒ σαρξ η αυτη· αλλα αλλη μεν ανων αλλη δε κτηνους
alia vero piscium alia caro volucrum et cor
ʒ αλλη δε ιχθυων αλλη δε σαρξ πετινων· και σω
pora caelestia et terrestria sed alia quidem autem
ματα επουρανια και επιγεια· αλλ ετερα μεν· η· των
δοξα ·ita claritas· maiestas
caelestium gloria alia autem terrestrium
επουρανιων δοξα· ετερα δε· η· των· επιγειων
alia autem claritas gloria solis alia claritas lunae
αλλη δε δοξα ηλιου· αλλη δε δοξα· σεληνης·
et alia claritas stellarum stella enim stella ab stella
c 4 e και αλλη δοξα αστερων· αστηρ γαρ· αστερος·
differt in claritate sic et resurrectio
διαφερει εν· δοξη ουτως και· η· αναστασις των·
mortuorum seminatur in corruptione surgit in incorruptione
νεκρων· σπιρεται εν· φθορα· εγιρεται· εν· αφθαρσια
seminatur in contumelia et ignobilitate surgit in gloria seminatur
σπιρεται εν· ατιμια εγιρεται εν δοξη σπειρεται
in infirmitate surgit in virtute seminatur cor
εν· ασθενια εγειρεται εν δυναμει σπιρεται σω
pus animale surgit corpus spiritale sicut
μα ψυχικον εγιρεται σωμα· πνευματικον καθως

si est corpus animale est et spiritale sicut
ει εστιν σωμα · ψυχικον εστιν · και πνευματικον καθωσ
scriptum est factus primus homo adam in ani
γεγραπται · εγενετο ο · πρωτοσ ανοσ αδαμ εισ ψυ
mam viventem novissimus adam in spm vivifican
χην · ζωσαν · ο εσχατοσ · αδαμ · εισ πνα ζωοποι
tem sed non primus spiritale sed ani
ουν · αλλ ου πρωτον · το · πνευματικον · αλλα · το · ψυ
male deinde spiritale primus homo
χικον · επειτα το · πνευματικον ο πρωτοσ ανοσ
de terra terrenus secundus homo de celo
εκ γησ · χοικοσ · ο δευτεροσ ανοσ εξ ουρανου · ο
celestis qualis terrenus tales terreni terrestres
ουρανιοσ οιοσ · ο χοικοσ · τοιουτοι οι · χοικοι
et qualis celestis tales et celestes
και οιοσ ο ουρανιοσ τοιουτοι και · οι · ουρανιοι
sicut portavimus imaginem terreni
καθωσ εφορεσαμεν την · ικονα · του χοικου
portemus et imaginem celestis
φορεσωμεν και · την · ικονα του επουρανιου
hoc autem dico fratres quia caro et
τουτο γαρ φημει · αδελφοι οτι σαρξ και
sanguis regnum dei non hereditabunt possidebunt neque
αιμα βασιλιαν θυ ου κληρονομησουσιν ουδε
corruptio incorruptelam possidebit
η · φθορα την · αφθαρσιαν κληρονομησει
ecce misterium vobis dico omnes quidem
ιδου μυστηριον υμιν · λεγω παντεσ μεν
dormiemus non omnes autem immutabimur
ουν κοιμηθησωμεθα ου παντεσ δε αλλαγησο
mur in momento in ictu nictu oculi in
μεθα · εν · ατομω · εν ροπη οφθαλμου εν
novissima tuba tubicinet tuba canet et mor
τη · εσχατη σαλπιγγι σαλπισει γαρ · και οι · νε
tui surgent incorrupti et nos immuta
κροι αναστησονται αφθαρτοι και ημεισ αλλα
bimur oportet enim corruptibile hoc in
γησομεθα δει γαρ · ο φθαρτον τουτο · εν
duere incorruptionem et mortale induere
δυσασθαι αφθαρσιαν και · το θνητον ενδυ
immortalitatem tunc fiet sermo
σασθαι · αθανασιαν τοτε γινεται · ο λογοσ

qui scriptus ÷ absorpta ÷ mors in victoria ubi tuus
ισαε ο γεγραμμενος Κατεποθη ο θανατος εις νικος Που σου
mors stimulus aculeus ubi tua ò mors victoria
e θανατε το κεντρον. Που σου θανατε το νικος Το δε
aculeus autem mortis peccatum virtus autem
e κεντρον. του θανατου η αμαρτια Η δε δυναμις της
peccati lex deo gratias qui dedit
αμαρτιας ο νομος. Τω δε θεω. χαρις τω διδοντι
nobis victoriam per dnm nrm ihm xpm itaque
n ημιν. το νεικος δια του κυ ημων ιυ χρυ. Ωστε
fratres mei dilecti stabiles estote immobiles
αδελφοι μου αγαπητοι Αδρεοι γινεσθαι αμετακινη
abundantes in opere dni semper scientes
τοι περισσευοντες εν τω. εργω. του κυ παντοτε ιδοτες
quia non est labor vester inanis in dno
Οτι ουκ εστιν. ο. κοπος υμων. καινος εν. κω..

de collatione collectis autem in sanctos sicut
XVI. Περι δε της λογιας της εις τους αγιους ωσπερ
ordinavi ecclesiis galatiae ita et
διεταξα ταις. εκκλησιαις της. γαλατιας. ουτως και
vos facite per unam sabbati unusquisque vestrum
υμις ποιησαται κατα μιαν. σαββατου Εκαστος υμων
apud se ponat thesaurizans quod ei beneplacuerit
παρε αυτω τιθετω. θησαυριζων. οτι αν ευοδωται
ut non cum venero tunc collectae fiant cum autem
ινα μη οταν ελθω τοτε λογιαι. γινωνται. Οταν δε
advenero praesens fuero quoscumque probaveritis per epistolas
παραγενωμαι. ους αν δοκειμασηται δι επιστολων
hos mittam perferre gratiam vestram in ierusalem
e τουτους πεμψω απενεγκειν. την. χαριν. υμων εις ιλημ
si autem fuerit dignum ut et ego eam eam mecum ibunt
Εαν δε η. αξιον του καμε πορευεσθαι. συν εμοι πορευ
veniam autem ad vos cum macedoniam
enim e σονται. Ελευσομαι δε προς υμας. Οταν. μακεδονιαν
pertransiero nam macedoniam pertransibo apud vos autem
διελθω Μακαιδονιαν γαρ διερχομαι. Προς υμας δε
forsitan remanebo et hibernabo themabo nisi vos
e e τυχον παραπομεινω και παραχιμασω ειμη υμεις
me deduxeritis quocumque iero nolo enim
μαι προπεμψηται ουαν πορευωμαι. Ου θελω γαρ
vos nunc in transitu videre spero enim tempus
e υμας αρτι εν. παροδω ιδιν. Ελπειζω γαρ. χρονον
aliquod manere apud vos si dns permiserit
e τεινα επι μιναι. προς υμας Εαν. ο κς επιτρεπη

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥϹ Α

permanebo autem in ephesso usque ad pentecosten hostium
ΕΠΙΜΕΝΩ ΔΕ ΕΝ ΕΦΕϹΩ · ΕΩϹ ΤΗϹ · ΠΕΝΤΗΚΟϹΤΗϹ · ΘΥΡΑ
et mihi apertum est magnum et euidens et aduersarii
energia ΓΑΡ ΜΟΙ ΑΝΕΩΓΕΝ ΜΕΓΑΛΗ · ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΗϹ · ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΙ
multi si autem uenerit timotheus uidete ut sine timore
ΠΟΛΛΟΙ · ΕΑΝ ΔΕ ΕΛΘΗ ΤΙΜΟΘΕΟϹ · ΒΛΕΠΕΤΕ ΙΝΑ · ΑΦΟΒΩϹ
sit apud uos opus enim domini operatur sicut
ΓΕΝΗΤΑΙ ΠΡΟϹ ΥΜΑϹ · ΤΟ ΓΑΡ ΕΡΓΟΝ ΚΥ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ · ΩϹ
et ego ne quis illum spernat premittite autem
ΚΑΙ · ΕΓΩ · ΜΗ ΤΙϹ ΑΥΤΟΝ ΕΞΟΥΘΕΝΗϹΗ ΠΡΟΠΕΜΨΑΤΑΙ ΔΕ
illum in pace ut ueniat ad me expecto enim
ΑΥΤΟΝ ΕΝ ΙΡΗΝΗ ΙΝΑ ΕΛΘΗ ΠΡΟϹ ΕΜΑΙ · ΕΚΔΕΧΟΜΑΙ ΓΑΡ
illum cum fratribus de apollo autem fra
ΑΥΤΟΝ · ΜΕΤΑ ΤΩΝ · ΑΔΕΛΦΩΝ · ΠΕΡΙ ΔΕ ΑΠΟΛΛΩ ΤΟΥ ΑΔΕΛ
tre nostro uel quia multum rogaui illum ut uen
ΓΕ ΦΟΥ · ΔΗΛΩ · ΥΜΙΝ · ΟΤΙ ΠΟΛΛΑ ΠΑΡΕΚΑΛΕϹΑ ΑΥΤΟΝ ΙΝΑ ΕΛ
ret ad uos cum fratribus et omnino
ΘΗ · ΠΡΟϹ ΥΜΑϹ ΜΕΤΑ ΤΩΝ · ΑΔΕΛΦΩΝ · ΚΑΙ ΠΑΝΤΩϹ ·
non fuit erat uoluntas nunc ueniret ueniet autem
ΟΥΚ ΗΝ ΘΕΛΗΜΑ ΙΝΑ ΝΥΝ · ΕΛΘΗ · ΕΛΕΥϹΕΤΑΙ ΔΕ
cum oportunum fuerit uigilate state in fide
ΟΤΑΝ · ΕΥΚΑΙΡΗϹΗ ΓΡΗΓΟΡΕΙΤΑΙ · ϹΤΗΚΕΤΑΙ ΕΝ ΠΙϹΤΙ
uiriliter agite confortamini omnia uestra in cari
ΑΝΔΡΙΖΕϹΘΑΙ ΚΡΑΤΑΙΟΥϹΘΑΙ ΠΑΝΤΑ ΥΜΩΝ · ΕΝ · ΑΓΑ
tate fiant obsecro autem uos fratres nostis
ΠΗ · ΓΙΝΕϹΘΩ · ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΔΕ ΥΜΑϹ ΑΔΕΛΦΟΙ ΟΙΔΑΤΑΙ
domum stephane et phortunati et achaici
ΤΗΝ · ΟΙΚΙΑΝ ϹΤΕΦΑΝΑ ΚΑΙ · ΦΟΡΤΟΥΝΑΤΟΥ ΚΑΙ · ΑΧΑΙΚΟΥ
quoniam sunt primitiae achaiae et in ministerium
ΟΤΙ ΕΙϹΙΝ ΑΠΑΡΧΗ · ΤΗϹ · ΑΧΑΙΑϹ ΚΑΙ ΕΙϹ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ · ΤΟΙϹ
scis ordinauerunt seipsos ut et uos subditi sitis ł subdatis
ΑΓΙΟΙϹ · ΕΤΑΞΑΝ · ΕΑΥΤΟΥϹ ΙΝΑ ΚΑΙ ΥΜΙϹ ΥΠΟΤΑϹϹΗϹΘΑΙ · ΤΟΙϹ
talibus et omni cooperanti et laboranti
ϛ ΤΟΙΟΥΤΟΙϹ ΚΑΙ ΠΑΝΤΙ ΤΩ · ϹΥΝΕΡΓΟΥΝΤΙ · ΚΑΙ · ΚΟΠΙΩΝΤΙ
in uobis gaudeo autem in aduentu stephanae stepha
ΕΝ ΥΜΙΝ ΧΑΙΡΩ ΔΕ ΕΠΙ · ΤΗ · ΠΑΡΟΥϹΙΑϹ ϹΤΕΦΑ
ne et phortunati et achaici quia quod uobis
ΝΑ ΚΑΙ · ΦΟΡΤΟΥΝΑΤΟΥ ΚΑΙ ΑΧΑΙΚΟΥ · ΟΤΙ ΤΟ ΥΜΕΤΕ
deerat illi ipsi suppleuerunt refecerunt enim
ΡΟΝ ΥϹΤΕΡΗΜΑ ΑΥΤΟΙ · ΑΝΕΠΛΗΡΩϹΑΝ ΑΝΕΠΑΥϹΑΝ ΓΑΡ
et meum spiritum et uestrum cognoscite ergo
ΚΑΙ ΤΟ ΕΜΟΝ ΠΝΑ ΚΑΙ ΤΟ ΥΜΩΝ ΕΠΙΓΙΝΩϹΚΕΤΑΙ ΟΥΝ

et eiusmodi sunt salutant uos ecclesiae
τουςτοιουτους Αcπαζονται υμαc. Αι εκκληcιαι τηc

asiae salutant uos in dno multum aquila
αcιαc. Αcπαζονται υμαc εν. κω πολλα. ακυλαc

et priscilla cum domestica sua ecclesia
και πριcκιλλα. cυντη κατοικον αυτων εκκληcια

apud quos et hospitor salutant uos
παρ ουc και ξενιζομαι Αcπαζονται υμαc. οι.

fratres omnes salutate inuicem in
αδελφοι παντεc Αcπαcαcθαι αλληλουc εν.

osculo sco salutatio mea manu
φιληματι αγιω. Ο αcπαcμοc τη. εμη χιρι

pauli si quis non amat dnm ihm xpm
παυλου Ητιc ου φιλι τον. κν ιν. χν

sit perditio in aduentu dni gratia
e Ητω. αναθεμα. μαραν αθα Η χαριc του

dni ihu xpi uobiscum caritas mea cum
ce κυ ιυ χρυ. μεθυμων Η αγαπη μου μετα

omnibus uobis in xpo ihu
παντων υμων. εν χρω ιηυ ..>>>>>>>

γενεθητω γενεθητω

explicit ad corinthios

ετελεcθη προc κορινθιουc

prima incipit ad corinthios
Α πρωτη. Αρχεται προc. κορινθι

secunda
Β ουc. Δευτερη. Β

v

προς κορινθιους Β

paulus apostolus ihu xpi per uoluntatē di et
ΠΑΥΛΟϹ ΑΠΟϹΤΟΛΟϹ ΙΥ ΧΥ ΔΙΑ ΘΕΛΗΜΑΤΟϹ ΘΥ ΚΑΙ
timotheus frater ecclesiae di qui
ΤΙΜΟΘΕΟϹ Ο ΑΔΕΛΦΟϹ· ΤΗ ΕΚΚΛΗϹΙΑ ΤΟΥ ΘΥ ΤΗ· ΟΥ
tanti in corintho et cum sctis omnibus ussitantibus in
ϹΗ· ΕΝ ΚΟΡΙΝΘΩ ϹΥΝ· ΤΟΙϹ· ΑΓΙΟΙϹ ΠΑϹΙΝ ΤΟΙϹ ΟΥϹΕΙΝ ΕΝ
uniuersa achaia gratia uobis et pax a do patre
ΟΛΗ ΤΗ· ΑΧΑΙΑ ΧΑΡΙϹ ΥΜΙΝ ΚΑΙ ΙΡΗΝΗ ΑΠΟ ΘΥ ΠΡϹ
nro et dno ihu xpo benedictus ds et pat
ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΥ ΙΗΥ ΧΡΥ· ΕΥΛΟΓΗΤΟϹ Ο· ΘϹ· ΚΑΙ· ΠΗΡ
dni nri ihu xpi pat misericordiarum et ds to
ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΡΥ· ΠΗΡ· ΤΩΝ· ΟΙΚΤΙΡΜΩΝ ΚΑΙ ΘϹ·ΠΑϹ
tius totius consolationis qui consolatur nos in omni
ΗϹ· ΠΑΡΑΚΛΗϹΕΩϹ Ο ΠΑΡΑΚΑΛΩΝ ΗΜΑϹ· ΕΠΙ ΠΑϹΗ· ΤΗ
tribulatione nra - ut possimus nos consolari eos qui
ΘΛΙΨΙ ΗΜΩΝ ΙΝΑ ΤΟ ΔΥΝΑϹΘΑΙ ΗΜΑϹ ΠΑΡΑΚΑΛΙΝ· ΤΟΥϹ
in omni tribulatione (pressura) sunt per exhortatione qua exhorta
ΕΝ ΠΑϹΗ ΘΛΙΨΙ ΔΙΑ ΤΗϹ· ΠΑΡΑΚΛΗϹΕΩϹ ΗϹ· ΠΑΡΑΚΑΛ
mur et ipsi a do quoniam sicut abundant
ΟΥΜΕΘΑ ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΘΥ· ΟΤΙ ΚΑΘΩϹ ΠΕΡΙϹϹΕΥΕΙ
passiones xpi in nobis ita et per
ΤΑ ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΡΥ ΕΙϹ ΗΜΑϹ· ΟΥΤΩϹ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥ
xpm abundat et consolatio nostra siue autem
ΧΡΥ ΠΕΡΙϹϹΕΥΕΙ ΚΑΙ· Η ΠΑΡΑΚΛΗϹΙϹ ΗΜΩΝ ΕΙΤΕ ΔΕ
tribulamur , pro uestra exhortatione et sa
ΘΛΙΒΟΜΕΘΑ ΥΠΕΡ ΤΗϹ· ΥΜΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗϹΕΩϹ ΚΑΙ ϹΩ
lute que operatur in sustentatione earundem
ΤΗΡΙΑϹ· ΤΗϹ ΕΝΕΡΓΟΥΜΕΝΗϹ ΕΝ ΥΠΟΜΟΝΗ· ΤΩΝ ΑΥΤΩΝ
passionum quarum sicut et nos patimur et spes
ΠΑΘΗΜΑΤΩΝ· ΙΩϹ ΚΑΙ ΗΜΙϹ ΠΑϹΧΟΜΕΝ ΚΑΙ Η ΕΛΠΙϹ
nra firma pro uobis siue exhortamur
ΗΜΩΝ· ΒΕΒΑΙΑ ΥΠΕΡ ΥΜΩΝ· ΕΙΤΕ ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ
pro uestra exhortatione et salute
ΘΑ· ΥΠΕΡ ΤΗϹ· ΥΜΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗϹΕΩϹ ΚΑΙ· ϹΩΤΗΡΙΑϹ
scientes quia socii passionum estis et
ΕΙΔΟΤΕϹ· ΟΤΙ ΟΙΚΟΙΝΩΝΟΙ· ΤΩΝ ΠΑΘΗΜΑΤΩΝ ΕϹΤΑΙ ΚΑΙ
consolationis non enim uolumus uos ignorare
ΤΗϹ· ΠΑΡΑΚΛΗϹΕΩϹ· ΟΥ ΓΑΡ ΘΕΛΟΜΕΝ· ΥΜΑϹ ΑΓΝΟΕΙΝ
fratres de tribulatione nra facta in
ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΕΡΙ ΤΗϹ ΘΛΙΨΕΩϹ ΗΜΩΝ· ΤΗϹ· ΓΕΝΟΜΕΝΗϹ ΕΝ
asia quoniam supra modum grauati sumus (confracti) supra
·ΤΗ· ΑϹΙΑ· ΟΤΙ ΚΑΘ ΥΠΕΡΒΟΛΗΝ· ΕΒΑΡΗΘΗΜΕΝ ΠΑΡΑ
uirtutem ita ut taederet nos etiam uiuere
ΔΥΝΑΜΙΝ· ΩϹΤΕ ΕΞΑΠΟΡΗΘΗΝΑΙ ΗΜΑϹ ΚΑΙ ΤΟΥ ΖΗΝ

sed ipsi · in nobis responsum mortis habui
ΑΛΛΑΥΤΟΙ ΕΝ ΕΑΥΤΟΙϹ ΤΟ ΑΠΟΚΡΙΜΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΕϹΧΗΚΑ
mus ut non fidentes simus in nobis sed in deo
ΜΕΝ ΙΝΑ ΜΗ ΠΕΠΟΙΘΟΤΕϹ ΩΜΕΝ ΕΦΕΑΥΤΟΙϹ ΑΛΛΕΠΙ ΘΩ · ΤΩ ·
suscitante mortuos qui de tanto periculo mortis
ΕΓΙΡΟΝΤΙ ΤΟΥϹ ΝΕΚΡΟΥϹ · ΟϹ ΕΚ ΤΗ · ΛΙΚΟΥ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ
eripuit nos et eripit in quem speramus et adhuc
ΕΡΡΥϹΑΤΟ ΗΜΑϹ ΚΑΙ ΡΥΕΤΑΙ · ΕΙϹ ΟΝ · ΗΛΠΙΚΑΜΕΝ · ΚΑΙ ΟΤΙ
eripiet adiuvantibus et vobis de nobis oratione
ΡΥΕΤΑΙ · ϹΥΝΥΠΟΥΡΓΟΥΝΤΩΝ ΚΑΙ ΥΜΩΝ ΠΕΡΙ · ΥΜΩΝ · ΤΗ ΔΕΗϹΙ
ut in multa facie quae in nobis gratia per multos
ΙΝΑ ΕΝ · ΠΟΛΛΩ ΠΡΟϹΩΠΩ · ΤΟ ΕΙϹ ΗΜΑϹ · ΧΑΡΙϹΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΛΩΝ
gratificetur pro nobis gloria nostra haec est
ΕΥΧΑΡΙϹΤΗΘΗ · ΥΠΕΡ ΗΜΩΝ · Η ΓΑΡ ΚΑΥΧΗϹΙϹ ΗΜΩΝ · ΑΥΤΗ ΕϹΤΙΝ
testimonium conscientiae nostrae quod in simplicitate
ΤΟ · ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΤΗϹ · ϹΥΝΙΔΗϹΕΩϹ ΗΜΩΝ · ΟΤΙ ΕΝ · ΑΠΛΟΤΗΤΙ
et sinceritate dei non in sapientia carnali sed in gra
ΚΑΙ ΕΙΛΙΚΡΙΝΙΑ ΘΥ · ΟΥΚ ΕΝ ϹΟΦΙΑ ϹΑΡΚΙΝΗ · ΑΛΛΕΝ · ΧΑΡΙ
tia dei conversati sumus in mundo abundantius autem
ΤΙ ΘΥ · ΑΝΕϹΤΡΑΦΗΜΕΝ ΕΝ · ΤΩ · ΚΟϹΜΩ · ΠΕΡΙϹϹΟΤΕΡΩϹ ΔΕ
ad vos non enim alia scribimus vobis quam quae legis
ΠΡΟϹ ΥΜΑϹ · ΟΥ ΓΑΡ · ΑΛΛΑ ΓΡΑΦΟΜΕΝ ΥΜΙΝ · Η Α · ΑΝΑΓΙ
tis et cognoscitis spero autem quod usque
ΝΩϹΚΕΤΑΙ · ΚΑΙ · ΕΠΙΓΙΝΩϹΚΕΤΑΙ · ΕΛΠΙΖΩ ΔΕ ΟΤΙ ΕΩϹ
in finem cognoscetis sicut et cognovistis nos ex parte
ΤΕΛΟΥϹ ΕΠΙΓΝΩϹΕϹΘΑΙ · ΚΑΘΩϹ ΚΑΙ · ΕΠΕΓΝΩΤΑΙ · ΗΜΑϹ · ΑΠΟ
parte quia gloria vestra sumus sicut et
ΜΕΡΟΥϹ · ΟΤΙ ΚΑΥΧΗΜΑ ΥΜΩΝ · ΕϹΜΕΝ · ΚΑΘΑΠΕΡ ΚΑΙ
vos nostra in die domini nostri ihesu christi et
ΥΜΙϹ ΗΜΩΝ · ΕΝ ΤΗ · ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΥ ΚΑΙ
hac confidentia volui et cogitavi prius venire
ΤΑΥΤΗ · ΤΗ · ΠΕΠΟΙΘΗϹΕΙ ΕΒΟΥΛΟΜΗΝ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΕΛΘΙΝ ·
ad vos et a vobis praemitti in iudae
ΠΡΟϹ ΥΜΑϹ ΚΑΙ · ~~ΑΦΥΜΩΝ ΠΡΟΠΕΜΦΘΗΝΑΙ ΕΙϹ ΤΗΝ~~ · ΙΟΥ
am ut secundam gratiam haberetis et per vos
~~ΔΑΙΑΝ~~ · ΙΝΑ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΧΑΡΙΝ · ΕΧΗΤΑΙ ΚΑΙ ΔΙ ΥΜΩΝ
~~praeterire~~ in macedoniam et iterum a macedo
ΑΠΕΛΘΙΝ · ΕΙϹ · ΜΑΚΑΙΔΟΝΙΑΝ · ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ · ΑΠΟ · ΜΑΚΑΙΔΟ
nia venire ad vos et a vobis praemitti
ΝΙΑϹ · ΕΛΘΕΙΝ · ΠΡΟϹ ΥΜΑϹ ΚΑΙ ΑΦΥΜΩΝ ΠΡΟΠΕΜΦΘΗΝΑΙ
in iudaeam hoc ergo cogitans numquid
ΕΙϹ · ΤΗΝ · ΙΟΥΔΑΙΑΝ · ΤΟΥΤΟ ΟΥΝ ΒΟΥΛΟΜΕΝΟϹ ΜΗΤΙ
igitur levitate usus sum aut quae cogito secundum
ΑΡΑ ΕΛΑΦΡΙΑ ΕΧΡΗϹΑΜΗΝ · Η Α · ΒΟΥΛΕΥΟΜΑΙ ΚΑΤΑ
carnem cogito ut sit apud me etiam etiam
ϹΑΡΚΑ ΒΟΥΛΕΥΟΜΑΙ · ΙΝΑ Η · ΠΑΡΕΜΟΙ · ΤΟ · ΝΑΙ · ΝΑΙ
et non non fidelis autem deus quia sermo
ΚΑΙ · ΤΟ · ΟΥ · ΟΥ · ΠΙϹΤΟϹ · ΔΕ · Ο ΘϹ · ΟΤΙ Ο ΛΟΓΟϹ

κορινθιουϲ β

nostra quae fit ad vos non est est etiam et non
z ημων ο προϲ υμαϲ ουκ εϲτιν. ναι. και. ου
dei enim filius ihs xps qui in vobis per nos praedica
ο γαρ θυ υιοϲ ιηϲ χρϲ ο εν υμιν δι ημων κηρυ
tus per me et silvanum et timotheum non fuit
χθειϲ δι εμου και ϲιλβανου και τιμοθεου ουκ εγενετο
est et non sed etiam in illo fuit quotquot enim
ναι και ου αλλα ναι εν αυτω γεγονεν. οϲαι γαρ
promissiones dei in illo est etiam ideo et per ipsum
r επαγγελιαι θυ εν αυτω το ναι διο και δι αυτου το
amen deo ad gloriam et honorem per nos qui autem
c αμην τω θω προϲ δοξαν και τιμην δι ημων. ο δε
confirmat nos vobiscum in xpo et qui unxit nos deus
e βεβαιων ημαϲ ϲυν υμιν ειϲ χν και χριϲαϲ ημαϲ θϲ
et qui signavit nos et dedit pignus
και ο ϲφραγιϲαμενοϲ ημαϲ και δουϲ τον αραβωνα
spiritus in cordibus nostris ego autem testem
του πνϲ εν ταιϲ καρδιαιϲ ημων. εγω δε μαρτυρα τον
deum invoco in meam animam quod parcens
θν επικαλουμαι επι την εμην ψυχην. οτι φιδομενοϲ
vobis non veni corinthum non quia dominamur
υμων ουκ ηλθον ειϲ κορινθον ουχ οτι κυριευομεν
fidei vestrae sed adiutores sumus gaudii
τηϲ πιϲτεωϲ υμων αλλα ϲυνεργοι εϲμεν τηϲ χαραϲ
vestri nam fide statis statui autem hoc ipsum apud
υμων τη γαρ πιϲτει εϲτηκατε. εκρινα δε εμαυτω με II
hoc ipsum ne iterum in tristitia venirem ad vos si enim
τουτο το μη παλιν εν λυπη ελθειν προϲ υμαϲ ει γαρ
ego contristo vos et quis est qui laetificat me nisi
εγω λυπω υμαϲ και τιϲ εϲτιν ο ευφραινων μαι ει μη
qui contristatur ex me et hoc ipsum scripsi vobis
ο λυπουμενοϲ εξ εμου και τουτο αυτο εγραψα υμιν
ut non veniens tristitiam super tristitiam habeam de quibus oportuerat me
ινα μη ελθων λυπην επι λυπην εχω. αφ ων εδιμαι με
gaudere confidens in omnibus vobis quia meum gaudium
e χαριν πεποιθωϲ επι πανταϲ υμαϲ. οτι η εμη χαρα
omnium vestrum est nam ex multa tribulatione et
e παντων υμων εϲτιν. εκ γαρ πολληϲ θλιψεωϲ και
angustia cordis scripsi vobis per multas lacrimas
e ϲυνοχηϲ καρδιαϲ εγραψα υμιν δια πολλων δακρυων
non ut contristemini sed ut sciatis caritatem quam
ουχ ινα λυπηθηται αλλ ινα γνωται την αγαπην ην
habeo abundantius ad vos si autem quis contristavit
εχω. περιϲϲοτερωϲ προϲ υμαϲ. ει δε τιϲ λελυπηκεν
non me contristavit sed ex parte ut non gra
ουκ εμαι λελυπηκεν. αλλ απο μερουϲ ινα μη επι
varem omnes vos sufficit illi qui huiusmodi correptio [illegible]
e βαρω πανταϲ υμαϲ ικανον τω τοιουτω η επιτιμια

hac ita ut econtrario προς
uos magis donetis et
αυτη ωστε τουναντιον υμας μαλλον χαρισασθαι και
consolemini ne forte abundantiore tristitia absorbeatur
παρακαλεσαι · μη πως τη περισσοτερα λυπη καταποθη
qui huiusmodi ÷ propter quod obsecro uos confirmare et confirmetis in illum
ο · τοιουτος Διο · παρακαλω υμας κυρωσαι εις αυτον
caritatem ob hoc et hoc enim et scripsi uobis ut cognoscam
αγαπην · Εις τουτο γαρ και εγραψα υμιν ινα γνω
experimentum omnium , uestrum si in omnia oboedientes
e z · την · δοκιμην παντων υμων · ει εις παντα υπηκοοι
estis si cui autem aliquid donastis et uos et ego et enim
εσται · Ω δε τι · χαριζεσθαι και εγω Και γαρ
ego quod et donaui si quid et donaui propter
εγω · ο · και χαρεισμαι · ει τι κε χαρισμαι Δι
uos in facie et persona christi ut non possideamur et circumueniamur , a
υμας εν προσωπω χυ ινα μη πλεον · εκτηθωμεν υπο
satana non enim eius uersutias ignoramus
c e του σατανα Ου γαρ · αυτου τα νοηματα αγνοουμεν · —
ueniens et cum uenissem autem troada propter euangelium christi
Ελθων δε εις την · τρωαδα δια το · ευαγγελιον του χυ
et hostium mihi esset apertum in domino non habui re
και θυρα μοι · ην · ενεωγμενη εν κω · Ουκ εσχηκα · ανε
quiem spiritui meo eo quod non inuenerim titum fratrem
i e σειν τω · πνι μου · Τω μη · ευρηκεναι τιτον · τον · αδελ
meum sed ualefaciens eis profectus sum
φον · μου · Αλλα αποταξαμενος · αυτοις · Εξηλθον
in macedoniam deo autem gratias semper
εις μακαιδονιαν Τω δε θω · χαρις · τω · παντο
triumphanti nos in christo et odorem
τε · θριαμβευοντι ημας εν τω χρω και την · οσμην
notitiae suae manifestat per nos in omni
e της · γνωσεως αυτου φανερουντι δι ημων εν παντι
loco quia christi bonus odor et flagrantia sumus deo in
τοπω Οτι χρυ ευωδεια εσμεν · τω θω · εν · τοις
saluatis et saluandis et in pereuntibus aliis quidem
σωζομενοις · · και εν τοις · απολλυμενοις · Οις μεν
odor mortis in mortem aliis autem odor uitae in
οσμη · θανατου εις θανατον · Οις δε οσμη · ζωης εις ·
uitam et ad haec quis tam idoneus et sufficiens ÷ non est
ζωην Και προς ταυτα · Τις · ικανος · Ου γαρ
sumus sicut ceteri plurimi adulterantes uerbum dei
εσμεν ως οι λοιποι · καπηλευοντες τον · λογον του θυ
sed ex sinceritate sicut ex deo coram deo
Αλλ εξ ειλικρινιας · ως · εκ θυ · κατενωπιον του θυ
in christo loquimur incipimus iterum nosmetipsos
III εν χρω λαλουμεν Αρχομεθα παλιν εαυτους ·

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥϹ Β

commendare aut numquid indigemus sicut quidam commendaticiis
ϹΥΝΙϹΤΑΝΕΙ Η ΜΗ ΧΡΗΖΟΜΕΝ · ΩϹ ΤΙΝΕϹ ϹΥΝϹΤΑΤΙΚΩΝ

epistolis ad vos aut ex vobis comendaticiis epis
ΕΠΙϹΤΟΛΩΝ ΠΡΟϹ ΥΜΑϹ Η · ΕΞ ΥΜΩΝ ϹΥΝϹΤΑΤΕΙΚΩΝ ΕΠΙϹ

tolis epistola nostra .. vos estis in scripta
ΤΟΛΩΝ Η ΕΠΙϹΤΟΛΗ ΗΜΩΝ ΥΜΙϹ ΕϹΤΑΙ ΕΝ ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΗ

in cordibus nostris scitaque scitur et relecta & relegi
ΕΝ ΤΑΙϹ ΚΑΡΔΙΑΙϹ ΗΜΩΝ · ΓΙΝΩϹΚΟΜΕΝΗ ΚΑΙ ΑΝΑΓΙΝΩϹ

ab hominibus manifestati quoniam estis epistola
ΚΟΜΕΝΗ · ΥΠΟ ΤΩΝ ΑΝΩΝ ΦΑΝΕΡΟΥΜΕΝΟΙ · ΟΤΙ ΕϹΤΑΙ · ΕΠΙϹΤΟΛΗ

xpi ministrata a nobis inscripta non atramento
ΧΡΥ · ΔΙΑΚΟΝΗΘΕΙϹΑ ΥΦ ΗΜΩΝ ΕΝΓΕΓΡΑΜΜΕΝΗ · ΟΥ ΜΕΛΑΝΙ

sed spu di vivi non in tabulis lapideis sed
ΑΛΛΑ ΠΝΙ · ΘΥ · ΖΩΝΤΟϹ ΟΥΚ ΕΝ ΠΛΑΞΙΝ ΛΙΘΕΙΝΑΙϹ · ΑΛ

in tabulis cordis carnalibus confidentiam autem ta
ΛΕΝ ΠΛΑΞΕΙΝ ΚΑΡΔΙΑΙϹ ϹΑΡΚΙΝΑΙϹ ΠΕΠΟΙΘΗϹΙΝ ΔΕ · ΤΟΙ

lem habemus per xpm ad dm non quod sufficientes
ΑΥΤΗΝ ΕΧΟΜΕΝ ΔΙΑ ΤΟΥ ΧΥ ΠΡΟϹ ΤΟΝ ΘΝ ΟΥΧ ΟΤΙ ΙΚΑΝΟΙ

sumus cogitare aliquid a nobis quasi ex nobis sed
ΕϹΜΕΝ ΛΟΓΙΖΕϹΘΑΙ ΤΙ ΑΦΕΑΥΤΩΝ ΩϹ · ΕΞ ΑΥΤΩΝ · ΑΛΛΗ

sufficientia nostra ex do est qui et idoneos fecit nos mi
ΙΚΑΝΟΤΗϹ ΗΜΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΘΥ · ΟϹ ΚΑΙ ΙΚΑΝΩϹΕΝ ΗΜΑϹ ΔΙΑ

nistros novi testamenti non littera sed spu
ΚΟΝΟΥϹ ΚΑΙΝΗϹ ΔΙΑΘΗΚΗϹ · ΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟϹ ΑΛΛΑ ΠΝϹ · ΤΟ

littera enim occidit spiritus autem vivificat si autem
ΓΑΡ ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟΚΤΕΝΝΕΙ ΤΟ ΔΕ ΠΝΑ ΖΩΟΠΟΙΕΙ · ΕΙ ΔΕ

ministerium mortis in litteris formata lapidibus
Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΕΝ ΓΡΑΜΜΑϹΙ ΤΕ ΤΥΠΩΜΕΝΗ ΛΙΘΟΙϹ

fuit in gloria ita ut non possent intendere & tueri
ΕΓΕΝΗΘΗ ΕΝ ΔΟΞΗ ΩϹΤΕ ΜΗ ΔΥΝΑϹΘΑΙ ΑΤΕΝΙϹΑΙ · ΤΟΥϹ

filios isrl in faciem mosi ppt gloriam
ΥΙΟΥϹ ΙΗΛ ΕΙϹ ΤΟ · ΠΡΟϹΩΠΟΝ ΜΩΥϹΕΩϹ ΔΙΑ ΤΗΝ · ΔΟΞΑΝ

vultus eius abolitam & evacuatam & quae abolet quomodo non
ΤΟΥ ΠΡΟϹΩΠΟΥ ΑΥΤΟΥ · ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΗΝ ΠΩϹ ΟΥΧΙ

magis ministratio spr erit in gloria si enim
ΜΑΛΛΟΝ · Η ΔΙΑΚΟΝΕΙΑ ΤΟΥ ΠΝϹ ΕϹΤΑΙ ΕΝ ΔΟΞΗ ΕΙ ΓΑΡ

in ministerio damnationis gloria est multo
κατακρισις ΤΗ · ΔΙΑΚΟΝΙΑ · ΤΗϹ · ΚΑΤΑΚΡΙϹΕΩϹ ΔΟΞΑ ΕϹΤΙΝ ΠΟΛΛΩ

magis abundabit ministerium iustitiae in gloria
ΜΑΛΛΟΝ ΠΕΡΙϹϹΕΥΕΙ · Η · ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗϹ · ΔΙΚΑΙΟϹΥΝΗϹ ΕΝ ΔΟΞΗ

et enim neque glorificatum est glorificatum clarum in hac
ΚΑΙ ΓΑΡ ΟΥΔΕ ΔΟΞΑϹΤΑΙ ΤΟ ΔΕΔΟΞΑϹΜΕΝΟΝ ΕΝ · ΤΟΥΤΩ

parte ppt supereminentem & excellentem gloriam si enim
ΤΩ · ΜΕΡΕΙ ΕΙΝΕΚΕΝ ΤΗϹ ΥΠΕΡΒΑΛΛΟΥϹΗϹ ΔΟΞΗϹ · ΕΙ ΓΑΡ

quod abolitur per gloriam multo magis et manet
ΤΟ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΟΝ ΔΙΑ ΔΟΞΗϹ · ΠΟΛΛΩ ΜΑΛΛΟΝ · ΤΟ ΜΕΝΟΝ

in gloria habentes ergo talem spem multa fiducia utimur
ΕΝ ΔΟΞΗ· ΕΧΟΝΤΕϹ ΟΥΝ ΤΟΥ ΑΥΤΗΝ ΕΛΠΙΔΑ ΠΟΛΛΗ ΠΑΡΡΗ
denua utamur et non sicut moyses ponebat
ϹΙΑ ΧΡΩΜΕΘΑ ΚΑΙ ΟΥΚ ΚΑΘΑΠΕΡ ΜΩΥϹΗϹ· ΕΤΙΘΗ ΚΑΛ
uelamen supra faciem suam ad non intendere ... debent
μαρ ΛΥΜΜΑ ΕΠΙ ΤΟ ΠΡΟϹΩΠΟΝ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟϹ ΤΟ ΜΗ ΑΤΕΝΙϹΑΙ debent
filii israhel in finem eius gloriae quae aboletur sed
ΤΟΥϹ· ΥΙΟΥϹ· ΙΗΛ· ΕΙϹ ΤΕΛΟϹ· ΤΟΥ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΟΥ ΑΛΛΕ
obtunsi sunt sensus eorum usque in hodiernum diem
e ΠΩΡΩΘΗ ΤΑ· ΝΟΗΜΑΤΑ· ΑΥΤΩΝ ΑΧΡΙ ΓΑΡ ΤΗϹ ΗΜΕΡΟΝ ΗΜΕΡΑϹ
ipsum uelamen in lectione ueteris testamenti
ΤΟ ΑΥΤΟ· ΚΑΛΥΜΜΑ ΕΝ ΤΗ· ΑΝΑΓΝΩϹΕΙ ΤΗϹ ΠΑΛΑΙΑϹ ΔΙΑΘΗΚΗϹ·
manet non reuelatum quod non reuelatur quoniam in christo aboletur euacuatur sed
ΜΕΝΕΙ· ΜΗ· ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΟΝ· ΟΤΙ ΕΝ ΧΡΩ ΚΑΤΑΡΓΙΤΑΙ· ΑΛ
usque in hodiernum quotiens legitur moyses uelamen
l ΛΕΩϹ ϹΗΜΕΡΟΝ· ΗΝΙΚΑ ΑΝΑΓΙΝΩϹΚΕΤΑΙ ΜΩΥϹΗϹ ΚΑΛΥΜΜΑ
positum super cor eorum cum et conuersus fuerit ad
z ΚΕΙΤΑΙ ΕΠΙ ΤΗΝ· ΚΑΡΔΙΑΝ ΑΥΤΩΝ· ΟΤΑ ΔΑΝ ΕΠΙϹΤΡΕΨΗ ΠΡΟϹ
dominum auferetur uelamen dominus autem spiritus est
c e ΚΝ ΠΕΡΙΕΡΓΑΙ· ΤΟ· ΚΑΛΥΜΜΑ· Ο ΔΕ ΚϹ· ΤΟ ΠΝΑ ΕϹΤΙΝ
ubi autem spiritus domini ibi libertas nos autem omnes
r ΟΥ ΔΕ ΤΟ ΠΝΑ ΚΥ· ΕΚΕΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΗΜΕΙϹ ΔΕ ΠΑΝΤΕϹ·
reuelata facie gloriam domini speculantes
z ΑΝΑΚΕΚΑΛΥΜΜΕΝΩ ΠΡΟϹΩΠΩ ΤΗΝ· ΔΟΞΑΝ ΚΥ ΑΠΟΠΤΡΙΖΟ
eandem imaginem reformamur a gloria
e ΜΕΝΟΙ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΙΚΟΝΑ· ΜΕΤΑΜΟΡΦΟΥΜΕΘΑ· ΑΠΟ ΔΟΞΗϹ
in gloriam tanquam a domini spiritu ideo habentes
IV. ΕΙϹ· ΔΟΞΑΝ ΚΑΘΑΠΕΡ ΑΠΟ ΚΥ ΠΝϹ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΕΧΟΝΤΕϹ ΤΗΝ
ministrationem hanc sicut misericordiam consecuti non deficiamus
ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ΑΥΤΗΝ· ΚΑΘΩϹ ΗΛΕΗΘΗΜΕΝ· ΟΥΚ ΕΝΚΑΚΟΥΜΕΝ
sed abiciamus renuntiemus occulta dedecoris turpitudinis non ambu
ΑΛΛΑ ΑΠΙΠΑΜΕΘΑ· ΤΑ· ΚΡΥΠΤΑ ΤΗϹ ΑΙϹΧΥΝΗϹ· ΜΗ ΠΕΡΙ
lantes in astutia neque adulterantes uerbum
ΠΑΤΟΥΝΤΕϹ ΕΝ· ΠΑΝΟΥΡΓΙΑ· ΜΗΔΕ ΔΟΛΟΥΝΤΕϹ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ
dei sed manifestatione ueritatis commendantes nosmet
ΘΥ· ΑΛΛΑ ΤΗ· ΦΑΝΕΡΩϹΕΙ ΤΗϹ· ΑΛΗΘΙΑϹ ϹΥΝΙϹΤΑΝΤΕϹ ΕΑΥ
ipsos ad omnem conscientiam hominum coram deo
ΤΟΥϹ ΠΡΟϹ ΠΑϹΑΝ ϹΥΝΙΔΗϹΙΝ· ΑΝΩΝ· ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΘΥ··
si uero et est opertum uelatum euangelium nostrum
αγ ΕΙ ΔΕ ΚΑΙ ΕϹΤΙΝ ΚΕΚΑΛΥΜΜΕΝΟΝ· ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΗΜΩΝ
in pereuntibus est opertum in quibus
e ΕΝ· ΤΟΙϹ ΑΠΟΛΛΥΜΕΝΟΙϹ ΕϹΤΙΝ ΚΕΚΑΛΥΜΜΕΝΟΝ· ΕΝ· ΟΙϹ
deus saeculi huius excaecauit sensus mentes
e Ο· ΘϹ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟϹ ΤΟΥΤΟΥ· ΕΤΥΦΛΩϹΕΝ ΤΑ· ΝΟΗΜΑΤΑ ΤΩΝ·
infidelium ut non inluceat fulgendo illuminatione euan
e ΑΠΙϹΤΩΝ· ΕΙϹ ΤΟ ΜΗ ΑΥΓΑϹΑΙ· ΤΟΝ· ΦΩΤΙϹΜΟΝ· ΤΟΥ ΕΥΑΓ
gelii gloriae christi qui est imago dei
ι e ΓΕΛΙΟΥ ΤΗϹ ΔΟΞΗϹ ΤΟΥ ΧΥ· Ο ΕϹΤΙΝ ΙΚΩΝ ΤΟΥ ΘΥ

non enim nosmetipsos praedicamus sed dominum ihesum christum nos
ΟΥ ΓΑΡ ΕΑΥΤΟΥC ΚΗΡΥCCΟΜΕΝ ΑΛΛΑ ΚΝ ΙΝ ΧΡΝ ΕΑΥΤΟΥC
autem servos vestros per ihesum quoniam deus qui dixit ex de
ΔΕ ΔΟΥΛΟΥC ΥΜΩΝ ΔΙΑ ΙΝ ΟΤΙ Ο ΘC Ο ΕΙΠΩΝ ΕΚ
tenebris lumen splendere/fulgere illuxit in cordibus
ΕΚ CΚΟΤΟΥC ΦΩC ΛΑΜΨΑΙ ΕΛΑΜΨΕΝ ΕΝ ΤΑΙC ΚΑΡΔΙΑΙC
nostris ad illuminationem scientiae gloriae sui
ΗΜΩΝ ΠΡΟC ΦΩΤΙCΜΟΝ ΤΗC ΓΝΩCΕΩC ΤΗC ΔΟΞΗC ΑΥΤΟΥ
in facie christi ihesu habemus autem thesaurum hunc
ΕΝ ΠΡΟCΩΠΩ ΧΡΥ ΙΥ ΕΧΟΜΕΝ ΔΕ ΤΟΝ ΘΗCΑΥΡΟΝ ΤΟΥΤΟΝ
in fictilibus vasis ut excellentia sublimitas vir
ΕΝ ΟCΤΡΑΚΙΝΟΙC CΚΕΥΕCΙΝ ΙΝΑ Η ΥΠΕΡΒΟΛΗ ΤΗC ΔΥΝΑ
tutis sit dei et non ex nobis in omnibus tribulationem
ΜΕΩC Η ΤΟΥ ΘΥ ΚΑΙ ΜΗ ΕΞ ΗΜΩΝ ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΘΛΙΒΟ
patimur tribulationem . . . . . sed non coangustiamur
ΜΕΝΟΙ · ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΙ · ΑΛΛ ΟΥ CΤΕΝΟΧΩΡΟΥΜΕΝΟΙ ·
aporiamur sed non destituimur
ΑΠΟΡΟΥΜΕΝΟΙ · ΑΛΛ ΟΥΚ ΕΞΑΠΟΡΟΥΜΕΝΟΙ · ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΙ
sed non derelinquimur deiecti sed
ΑΛΛ ΟΥΚ ΕΝΚΑΤΑΛΙΜΠΑΝΟΜΕΝΟΙ · ΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΟΙ · ΑΛ
non perimus semper mortem christi in
ΛΟΥΚ ΑΠΟΛΛΥΜΕΝΟΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΤΗΝ ΝΕΚΡΩCΙΝ ΤΟΥ ΧΡΥ ΕΝ
corpore nostro circumferentes ut et vita ihesu
ΤΩ CΩΜΑΤΙ ΗΜΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΟΝΤΕC ΙΝΑ ΚΑΙ Η ΖΩΗ ΙΥ
christi in corpore nostro manifestetur si enim nos
ΧΡΥ ΕΝ ΤΩ CΩΜΑΤΙ ΗΜΩΝ ΦΑΝΕΡΩΘΗ · ΕΙ ΓΑΡ ΗΜΕΙC · ΟΙ
viventes in mortem tradimur propter ihesum ut et vita
ΖΩΝΤΕC ΕΙC ΘΑΝΑΤΟΝ ΔΙΔΟΜΕΘΑ · ΔΙΑ ΙΝ · ΙΝΑ · ΚΑΙ Η · ΖΩΗ
ihesu christi manifestetur in mortali carne nostra itaque
ΙΥ ΧΡΥ · ΦΑΝΕΡΩΘΗ · ΕΝ ΤΗ · ΘΝΗΤΗ CΑΡΚΙ ΗΜΩΝ ΩCΤΕ · Ο ·
mors in nobis operatur vita autem in vobis ha
ΘΑΝΑΤΟC ΕΝ ΗΜΙΝ ΕΝΕΡΓΙΤΑΙ · Η ΔΕ ΖΩΗ · ΕΝ ΥΜΙΝ ΕΧ
bentes autem eundem spiritum fidei sicut scriptum est
ΟΝΤΕC ΔΕ ΤΟ ΑΥΤΟ ΠΝΑ ΤΗC ΠΙCΤΕΩC ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΕΓΡΑΜΜΕ
credidi propter quod et locutus sum et nos cre
ΝΟΝ · ΕΠΙCΤΕΥCΑ ΔΙΟ ΚΑΙ ΕΛΑΛΗCΑ · ΚΑΙ ΗΜΕΙC ΠΙC
dimus ideo propter quod et loquimur scientes quoniam qui sus
ΤΕΥΟΜΕΝ ΔΙΟ ΚΑΙ · ΛΑΛΟΥΜΕΝ · ΕΙΔΟΤΕC, ΟΤΙ · Ο · ΕΓΙ
citavit dominum ihesum et nos cum ihesu suscitabit et consti
ΡΑCΤΟΝ ΚΝ ΙΝ ΚΑΙ ΗΜΑC CΥΝ · ΙΥ · ΕΓΙΡΕΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑC
tuet vobiscum omnia enim propter vos ut gra
ΤΗCΕΙ CΥΝ ΥΜΙΝ ΤΑ ΓΑΡ · ΠΑΝΤΑ ΔΙ ΥΜΑC · ΙΝΑ Η ΧΑ
tia abundans per plurimam gratiarum actionem
ΡΙC ΠΛΕΟΝΑCΑCΑ · ΔΙΑ ΤΩΝ · ΠΛΙΟΝΩΝ · ΤΗΝ · ΕΥΧΑΡΙC
abundet in gloriam dei propter quod non de
ΤΙΑΝ ΠΕΡΙCCΕΥCΗ ΕΙC ΤΗΝ · ΔΟΞΑΝ ΤΟΥ ΘΥ ΔΙΟ · ΟΥΚ · ΕΓ
ficimus sed si et exterior noster homo corrumpitur
ΚΑΚΟΥΜΕΝ ΑΛΛ ΕΙ · ΚΑΙ Ο ΕΞΩ ΗΜΩΝ ΑΝΘΡΩΠΟC ΔΙΑΦΘΕΙΡΕΤΑΙ

sed interior noster renovatur die ac
ΑΛΛΟ ΕϹΩ ΗΜΩΝ ΑΝΑΚΑΙΝΟΥΤΑΙ ΗΜΕΡΑ ΚΑΙ
die nam quod ad presens est ad tempus et
ΗΜΕΡΑ ΤΟ ΓΑΡ ΠΑΡΑΥΤΙΚΑ ΠΡΟϹ ΚΑΙΡΟΝ ΚΑΙ
leve pressurae tribulationis nostrae sup modum
ΕΛΑΦΡΟΝ ΤΗϹ ΘΛΙΨΑΙΩϹ ΗΜΩΝ ΚΑΘ ΥΠΕΡΒΟΛΗΝ
in sublimitatem aeternum pondus gloriae operatur
ΕΙϹ ΥΠΕΡΒΟΛΗΝ ΑΙΩΝΙΟΝ ΒΑΡΟϹ ΔΟΞΗϹ ΚΑΤΕΡΓΑ
in nobis non contemplantes quae videntur
ΖΕΤΑΙ ΗΜΙΝ · ΜΗ ϹΚΟΠΟΥΝΤΕϹ · ΤΑ ΒΛΕΠΟΜΕΝΑ
sed quae non videntur quae enim videntur
ΑΛΛΑ ΤΑ ΜΗ · ΒΛΕΠΟΜΕΝΑ · ΤΑ ΓΑΡ ΒΛΕΠΟΜΕΝΑ
tempora ad tempus sunt quae autem non videntur aeterna
vel ΠΡΟϹ ΚΑΙΡΑ ΕϹΤΙΝ ΤΑ ΔΕ ΜΗ · ΒΛΕΠΟΜΕΝΑ ΑΙΩΝΙΑ
scimus enim quoniam si terrestris nostra domus
V. ΟΙΔΑΜΕΝ ΓΑΡ · ΟΤΙ ΕΑΝ Η ΕΠΙΓΙΟϹ ΗΜΩΝ ΟΙΚΕΙΑ
huius habitationis dissolvatur quod habitaculum ex deo ha
ΤΟΥ ϹΚΗΝΟΥϹ ΚΑΤΑΛΥΘΗ · ΟΤΙ ΟΙΚΟΔΟΜΗΝ ΕΚ ΘΥ ΕΧ
bemus domum non manufactam aeternam in
ΟΜΕΝ ΟΙΚΙΑΝ ΟΥΚ ΑΧΙΡΟΠΟΙΗΤΟΝ · ΑΙΩΝΙΟΝ ΕΝ · ΤΟΙϹ
caelis et enim in hoc ingemiscimus ha
ΟΥΡΑΝΟΙϹ ΚΑΙ ΓΑΡ · ΕΝ ΤΟΥΤΩ ϹΤΕΝΑΖΟΜΕΝ · ΤΟ ΟΙΚΗ
bitationem nostram quae de caelo est super induere indui cu
ναρ ΤΗΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΤΟ ΕΞ ΟΥΡΑΝΟΥ ΕΠΕΝΔΥϹΑϹΘΑΙ · ΕΠΙ
pientes si tamen expoliati non nudi in
ΠΟΘΟΥΝΤΕϹ ΕΙΠΕΡ ΚΑΙ ΕΚΔΥϹΑΜΕΝΟΙ · ΟΥ ΓΥΜΝΟΙ ΕΥ
veniamur et enim qui sumus in habitaculo
ΡΕΘΗϹΟΜΕΘΑ · ΚΑΙ ΓΑΡ ΟΙ ΟΝΤΕϹ · ΕΝ ΤΩ · ϹΚΗΝΙ ΤΟΥ
hoc ingemiscimus gravati eo quod nolumus
ε ΤΩ ϹΤΕΝΑΖΟΜΕΝ ΒΑΡΥΝΟΜΕΝΟΙ · ΕΦ Ω · ΟΥ ΘΕΛΟΜΕΝ
spoliari sed sup vestiri ut absorbeatur absorbeatur
Γ ΕΚΔΥϹΑϹΘΑΙ · ΑΛΛ ΕΠΕΝΔΥϹΑϹΘΑΙ · ΙΝΑ ΚΑΤΑΠΟΘΗ · καταποθη
mortale hoc a vita qui ht perf
ΤΟ ΘΝΗΤΟΝ ΤΟΥΤΟ ΥΠΟ ΤΗϹ · ΖΩΗϹ · Ο ΔΕ ΚΑΤΕΡ
cit nos in hoc ipsum deus qui dedit
ΓΑΖΟΜΕΝΟϹ ΗΜΑϹ ΕΙϹ ΑΥΤΟ ΤΟΥΤΟ ΘϹ · Ο · ΔΟΥϹ
nobis pignus spiritus audentes igitur
ΗΜΙΝ ΤΟΝ · ΑΡΡΑΒΩΝΑ ΤΟΥ ΠΝϹ · ΘΑΡΡΟΥΝΤΕϹ ΟΥΝ
semper et scientes quoniam cum sumus peregrinamur in
ΠΑΝΤΟΤΕ ΚΑΙ ΕΙΔΟΤΕϹ · ΟΤΙ ΕΠΙΔΗΜΟΥΝΤΕϹ ΕΝ · ΤΩ
corpore peregrinamur a deo per fidem
ϹΩΜΑΤΙ ΑΠΟΔΗΜΟΥΜΕΝ · ΥΠΟ ΤΟΥ ΘΥ ΔΙΑ ΠΙϹΤΕΩϹ

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥϹ Β

enim ambulamus et non per speciem audemus ergo et
ΓΑΡ ΠΕΡΙΠΑΤΟΥΜΕΝ ΚΑΙ ΟΥ ΔΙ ΕΙΔΟΥϹ · ΘΑΡΡΟΥΜΕΝ ΟΥΝ ΔΕ
et consentimus magis peregrinari de corpore
ΚΑΙ ΕΥΔΟΚΟΥΜΕΝ ΜΑΛΛΟΝ · ΕΚΔΗΜΗϹΑΙ · ΕΚ ΤΟΥ ϹΩΜΑΤΟϹ
et ad esse ad dnm Ideo et contendimus
ΚΑΙ ΕΝΔΗΜΗϹΑΙ ΠΡΟϹ ΤΟΝ · ΚΝ · ΔΙΟ ΚΑΙ ΦΙΛΟΤΕΙΜΟΥ
siue absentes siue presentes placentes
·r· ΜΕΘΑ · ΕΙΤΕ ΕΝΔΗΜΟΥΝΤΕϹ ΕΙΤΕ ΕΚΔΗΜΟΥΝΤΕϹ · ΕΥΑΡΕϹΤΟΙ
illi esse omnes enim nos manifestari oportet
ΑΥΤΩ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥϹ ΓΑΡ ΠΑΝΤΑϹ ΗΜΑϹ ΦΑΝΕΡΩΘΗΝΑΙ ΔΕΙ
ante tribunal xpi — ut recipiat referentes unusquisque
·пар ΕΝΠΡΟϹΘΕΝ ΤΟΥ ΒΗΜΑΤΟϹ ΤΟΥ ΧΡΥ ΙΝΑ ΚΟΜΙϹΗΤΑΙ ΕΚΑϹΤΟϹ
pa corporis prout gessit siue bonū siue malū
ΔΙΑ ΤΟΥ ϹΩΜΑΤΟϹ ΕΠΡΑΞΕΝ ΕΙΤΕ ΑΓΑΘΟΝ ΕΙΤΕ ΚΑΚΟΝ
scientes ergo timorem dni hominibus suade
ΕΙΔΟΤΕϹ ΟΥΝ ΤΟΝ · ΦΟΒΟΝ ΤΟΥ ΚΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥϹ · ΠΕΙΘΟ
mus do autem manifesti sumus spero autem et
ΜΕΝ · ΘΩ ΔΕ ΠΕΦΑΝΕΡΩΜΕΘΑ · ΕΛΠΙΖΩ ΔΕ ΚΑΙ
in conscientiis uestris nos manifestos esse non iterum
ΕΝ · ΤΑΙϹ · ϹΥΝΙΔΗϹΕϹΙΝ ΥΜΩΝ ΠΕΦΑΝΕΡΩϹΘΑΙ ΟΥ ΠΑΛΙΝ
nos commendamus , uobis sed occasionem dantes
ΕΑΥΤΟΥϹ · ϹΥΝΙϹΤΑΝΟΜΕΝ ΥΜΙΝ · ΑΛΛΑ ΑΦΟΡΜΗΝ ΔΙΔΟΝ
, uobis gloriandi pro uobis — ut habeatis ad
ΤΕϹ ΥΜΙΝ ΚΑΥΧΗΜΑΤΟϹ ΥΠΕΡ ΗΜΩΝ ΙΝΑ ΕΧΗΤΑΙ ΠΡΟϹ
eos qui in facie glorificant ł glorificantes et non in corde
ΤΟΥϹ ΕΝ ΠΡΟϹΩΠΩ · ΚΑΥΧΩΜΕΝΟΥϹ · ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΝ ΚΑΡΔΙΑ
siue enim mente excidimus do siue sobrii sumus
7 ΕΙΤΕ ΓΑΡ ΕΞΕϹΤΗΜΕΝ ΘΩ · ΕΙΤΕ ϹΩΦΡΟΝΟΥΜΕΝ
uobis caritas enim xpi urguet nos iudicantes
ΥΜΙΝ · Η ΓΑΡ ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΧΥ ϹΥΝΕΧΕΙ ΗΜΑϹ ΚΡΙΝΑΝΤΕϹ
hoc quod unus pro omnibus mortuus est ergo om
ΤΟΥΤΟ ΟΤΙ · ΕΙϹ ΥΠΕΡ ΠΑΝΤΩΝ ΑΠΕΘΑΝΕΝ · ΑΡΑ ΟΙ ΠΑΝ
nes mortui st et pro omnibus mortuus est xps — ut
ΤΕϹ ΑΠΕΘΑΝΟΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡ ΠΑΝΤΩΝ ΑΠΕΘΑΝΕΝ ΧϹ ΙΝΑ
uiuentes non iam sibi uiuant sed pro
ΟΙ ΖΩΝΤΕϹ ΜΗ ΚΕΤΕΙ ΕΑΥΤΟΙϹ ΖΩϹΕΙΝ · ΑΛΛΑ ΤΩ · ΥΠΕΡ
eis mortuo ·i· xpo et resurgenti itaque nos
ΑΥΤΩΝ ΑΠΟΘΑΝΟΝΤΙ · ΚΑΙ ΕΓΕΡΘΕΝΤΙ ΩϹΤΕ ΗΜΕΙϹ ·
ex hoc tẽpe neminem nouimus secundū carnē et si
ΑΠΟ ΤΟΥ ΝΥΝ · ΟΥΔΕΝΑ ΟΙΔΑΜΕΝ ΚΑΤΑ ϹΑΡΚΑ ΚΑΙ ΕΙ
cognouimus secundum carnē xpm sed nunc n iam no
ΕΓΝΩΚΑΜΕΝ ΚΑΤΑ ϹΑΡΚΑ ΧΝ ΑΛΛΑ ΝΥΝ ΟΥΚ ΕΤΕΙ ΓΙ
uimus secundū carnē itaque si qua in xpo
ΝΩϹΚΟΜΕΝ ΚΑΤΑ ϹΑΡΚΑ ΩϹΤΕ ΕΙ ΤΕΙϹ ΕΝ ΧΡΩ

nova creatura vetera transierunt ecce facta sunt
ς ΚΑΙΝΗ ΚΤΙCΙC ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ· ΠΑΡΗΛΘΕΝ ΙΔΟΥ ΓΕΓΟΝΑΝ
nova omnia autem ex deo dicens: reconciliantem nos
ΚΑΙΝΑ ΤΑ ΔΕ ΠΑΝΤΑ ΕΚ ΘΥ ΤΟΥ· ΚΑΤΑΛΛΑΞΑΝΤΟC· ΗΜΑC
sibi per xpm et dedit dante nobis ministerium re
ΕΑΥΤΩ ΔΙΑ ΧΥ· ΚΑΙ ΔΟΝΤΟC ΗΜΙΝ ΤΗΝ· ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ·ΤΗC· ΚΑ
conciliationis quoniam quidem deus erat in xpo mundum recon
ΤΑΛΛΑΓΗC ΩCΟΤΙ Ο ΘC ΗΝ ΕΝ· ΧΡΩ ΚΟCΜΟΝ ΚΑΤΑΛ
cilians sibi non reputans illis delicta
ΛΑCCΩΝ ΕΑΥΤΩ · ΜΗ ΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟC ΑΥΤΟΙC ΤΑ ΠΑΡΑΠΤΩΜΑΤΑ
ipsorum et ponens in nobis evangelii verbum reconci
ΑΥΤΩΝ· ΚΑΙ ΘΕΜΕΝΟC ΕΝ ΗΜΙΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΝ· ΛΟΓΟΝ ΤΗC· ΚΑΤΑΛ
liationis quod, pro xpo legatione fungimur tanquam a deo exhortante
ΛΑΓΗC· ΟΝ· ΥΠΕΡ ΧΥ ΠΡΕCΒΕΥΟΜΕΝ ΩC ΤΟΥ ΘΥ ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝ
per nos oramus et obsecramus, per xpm reconciliam deo
ζ ΤΟC· ΔΙ ΗΜΩΝ ΔΑΙΟΜΑΙΝΟΙ ΥΠΕΡ ΧΥ ΚΑΤΑΛΛΑΓΗΝΑΙ ΘΩ ΤΟΝ·
non cognoscentem peccatum pro nobis peccatum fecit ut nos
ς ΜΗ ΓΝΟΝΤΑ ΑΜΑΡΤΕΙΑΝ· ΥΠΕΡ ΗΜΩΝ· ΑΜΑΡΤΙΑΝ ΕΠΟΙΗCΕΝ ΙΝΑ ΗΜΕΙC
efficeremur iustitia dei in ipso cooperantes adiuvantes sic et
VI· ΕΝ ΩΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟCΥΝΗ· ΘΥ ΕΝ· ΑΥΤΩ· CΥΝΕΡΓΟΥΝΤΕC· ΔΕ ΚΑΙ VI
obsecrantes ne in vacuum gratiam dei recipiatis exci
ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΕC ΜΗ· ΕΙC ΚΕΝΟΝ ΤΗΝ ΧΑΡΙΝ ΤΟΥ ΘΥ ΔΕΞΑC
Isaia piatis vos tempore enim dicit acceptabili exaudivi te et
ΘΑΙ ΥΜΑC· ΚΑΙΡΩ· ΓΑΡ ΛΕΓΕΙ ΔΕΚΤΩ ΕΠΗΚΟΥCΑ· COΥ ΚΑΙ
in die salutis adiuvi te ecce nunc tempus
ΕΝ ΗΜΕΡΑ CΩΤΗΡΙΑC· ΕΒΟΗΘΗCΑ COΙ ΙΔΟΥ ΝΥΝ ΚΑΙΡΟC
acceptabile ecce nunc dies salutis ullam in ne
ΔΕΚΤΟC· ΙΔΟΥ ΝΥΝ ΗΜΕΡΑ CΩΤΗΡΙΑC ΜΗΔΕΜΙΑΝ ΕΝ ΜΗ
mine dantes offensionem ut non vituperetur ministerium
ΔΕΝΙ ΔΙΔΟΝΤΕC ΠΡΟCΚΟΠΗΝ ΙΝΑ ΜΗ· ΜΩΜΗΘΗ· Η· ΔΙΑΚΟΝΙΑ
nostrum sed in omnibus exhibentes nosmetipsos ut dei minis
ΗΜΩΝ ΑΛΛ ΕΝ ΠΑΝΤΕΙ CΥΝ ΙCΤΑΝΤΕC ΕΑΥΤΟΥC ΩC· ΘΥ· ΔΙΑ
tri in patientia multa in tribulationibus in necess
ΚΟΝΟΙ· ΕΝ ΥΠΟΜΟΝΗ ΠΟΛΛΗ· ΕΝ· ΘΛΙΨΕCΙΝ· ΕΝ· ΑΝΑ
itatibus in angustiis in plagis in carceribus
vi ΓΚΑΙC· ΕΝ· CΤΕΝΟΧΩΡΙΑΙC ΕΝ ΠΛΗΓΑΙC ΕΝ ΦΥΛΑΚΑΙC·
in seditionibus in laboribus in vigiliis in ieiuniis
viii ΕΝ· ΚΑΤΑCΤΑCΙΑΙC ΕΝ· ΚΟΠΟΙC· ΕΝ· ΑΓΡΥΠΝΙΑΙC ΕΝ ΝΗCΤΙΑΙC
in castitate in scientia in longanimitate in beni
ΕΝ ΑΓΝΟΤΗΤΙ· ΕΝ· ΓΝΩCΙ· ΕΝ· ΜΑΚΡΟΘΥΜΙΑ· ΕΝ· ΧΡΗC
gnitate in spiritu sco in caritate non ficta in
ΤΟΤΗΤΙ ΕΝ· ΠΝΙ· ΑΓΙΩ· ΕΝ ΑΓΑΠΗΝ ΑΝΥΠΟΚΡΕΙΤΩ ΕΝ
verbo veritatis in virtute dei per arma
xvii ΛΟΓΩ· ΑΛΗΘΙΑC· ΕΝ ΔΥΝΑΜΕΙ ΘΥ ΔΙΑ ΤΩΝ· ΟΠΛΩΝ ΤΗC·
iustitiae a dextris et a sinistris per gloriam
ΔΙΚΑΙΟCΥΝΗC· ΤΩΝ· ΔΕΞΕΙΩΝ ΚΑΙ· ΑΡΕΙCΤΕΡΩΝ ΔΙΑ ΔΟΞΗC
et ignobilitate per infamiam et bonam famam ut seductores
ΚΑΙ ΑΤΙΜΙΑC ΔΙΑ· ΔΥCΦΗΜΙΑC ΚΑΙ· ΕΥΦΗΜΙΑC ΩC ΠΛΑΝΟΙ

κοριнθιογc β

et veraces ut qui ignoramur(?) et cognoscimur
ΚΑΙ· ΑΛΗΘΕΙC ΩC ΑΓΝΟΟΥΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΓΙΝΩCΚΟΜΕΝΟΙ

q̄n morientes et ecce vivimus ut tem
3 ΩC ΑΠΟΘΝΗCΚΟΝΤΕC ΚΑΙ ΕΤΕΙ ΖΩΜΕΝ ΩC ΠΙΡΑ

ptati et non mortificati q̄n tristes semper
ΖΟΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΜΗ ΘΑΝΑΤΟΥΜΕΝΟΙ ΩC ΛΥΠΟΥΜΕΝΟΙ· ΑΕΙ ΔΕ

gaudentes sicut egeni multos autem locupletantes tanq
ΧΑΙΡΟΝΤΕC. ΩC ΠΤΩΧΟΙ ΠΟΛΛΟΥC ΔΕ ΠΛΟΥΤΕΙΖΟΝΤΕC ΩC

nihil habentes et omnia possidentes os nrm
e ΜΗΔΕΝ ΕΧΟΝΤΕC ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΚΑΤΕΧΟΝΤΕC ΤΟ CΤΟΜΑ ΗΜΩΝ

patet ad vos o corinthii cor nostrum di
ΑΝΕΩΓΕΝ· ΠΡΟC ΥΜΑC· Ω· ΚΟΡΙΝΘΕΙΟΙ· Η· ΚΑΡΔΙΑ ΗΜΩΝ· ΠΕ

latatum est non angustiamini in nobis angustiamini
ΠΛΑΤΥΝΤΑΙ· ΟΥ CΤΕΝΟΧΩΡΙCΘΑΙ ΕΝ· ΗΜΙΝ· CΤΕΝΟΧΩΡΕΙC

sed in visceribus vestris eandem autem
ΘΑΙ ΔΕ· ΕΝ· ΤΟΙC CΠΛΑΓΧΝΟΙC ΥΜΩΝ ΤΗΝ ΔΕ ΑΥΤΗΝ

remunerationem sicut filiis dico dilatamini et vos
Γ ΑΝΤΙΜΙCΘΙΑΝ ΩC ΤΕΚΝΟΙC ΛΕΓΩ· ΠΛΑΤΥΝΘΗΤΕ ΚΑΙ· ΥΜΑC

et nolite sīs subiugati ferentes cum infidelibus que
ΚΑΙ ΜΗ ΓΙΝΕCΘΑΙ ΕΤΕΡΟΖΥΓΟΥΝΤΕC ΜΕΤΑ· ΑΠΙCΤΩΝ ΤΗC·

enim participatio vel portio iustitiae cum iniquitate aut que societas
ΜΕΤΟΧΗ e ΓΑΡ ΜΕΤΟΧΗ ΔΙΚΑΙΟCΥΝΗC ΜΕΤΑ ΑΝΟΜΙΑC Η ΤΗC ΚΟΙΝΩΝΙΑ

lucis ad tenebras que autem convenientia vel communicatio in xp̄o ad
e ΦΩΤΙ ΠΡΟC CΚΟΤΟC ΤΗC ΔΕ CΥΜΦΩΝΗ· ΕΙC ΧΡΩ ΠΡΟC

belial aut que pars fideli cum infideli quis vel que sit con
ΒΕΛΙΑΒ Η ΤΗC ΜΕΡΙC ΠΙCΤΩ ΜΕΤΑ ΑΠΙCΤΟΥ· ΤΗC ΔΕ CΥΝ

sensus vel ratio templo di cum idolis vos enim templum di
ΚΑΤΑΘΕCΙC ΝΑΩ ΘΥ· ΜΕΤΑ ΙΔΩΛΩΝ ΥΜΙC ΓΑΡ ΝΑΟC· ΘΥ Inis

estis vivi dicit enim ds q̄m inhabitabo in illis
e ΕCΤΑΙ ΖΩΝΤΟC ΛΕΓΕΙ ΓΑΡ Ο ΘC ΟΤΙ ΕΝ· ΟΙΚΗCΩ ΕΝ ΑΥΤΟΙC Ter[...] et in leviti[...]

et inter eos ambulabo et ero ipsis vel illis ds et ipsi erunt
> ΚΑΙ ΕΝ ΠΕΡΙΠΑΤΗCΩ ΚΑΙ ΕCΟΜΑΙ ΑΥΤΟΙC ΘC ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ ΕCΟΝΤΑΙ

mihi populus propter exite de medio eorum et sepa
> ΜΟΙ ΛΑΟC ΔΙΟ· ΕΞΕΛΘΑΤΕ ΕΚ ΜΕCCΟΥ ΑΥΤΩΝ· ΚΑΙ ΑΦΩ

ramini dicit dns et ab inmundo ne tangamini et ego
Esaia > ΡΙCΘΗΤΕ ΛΕΓΕΙ ΚC ΚΑΙ· ΑΚΑΘΑΡΤΟΥ· ΜΗ· ΑΠΤΕCΘΑΙ· ΚΑΓΩ

suscipiam vos et ero vobis in patrem et
> ΕΙC ΔΕΞΟΜΑΙ ΥΜΑC· ΚΑΙ ΕCΟΜΑΙ ΥΜΙΝ ΕΙC ΠΑΤΕΡΑΝ ΚΑΙ

vos eritis mihi in filios et filias dicit dns om
ĩ [...] > ΥΜΙC ΕCΕCΘΑΙ ΜΟΙ ΕΙC ΥΙΟΥC ΚΑΙ ΘΥΓΑΤΕΡΑC ΛΕΓΕΙ ΚC ΠΑΝ

nipotens has ergo habentes repromissiones kmi
phor Ε, ΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΑΥΤΑC ΟΥΝ ΕΧΟΝΤΑC. ΤΑC ΕΠΑΓΓΕΛΕΙΑC· ΑΓΑΠΗΤΟΙ VII

mundemus nos ab omni inquinamento carnis et spiritus
ΚΑΘΑΡΙCΩΜΕΝ ΕΑΥΤΟΥC ΑΠΟ ΠΑΝΤΟC ΜΟΛΥCΜΟΥ CΑΡΚΟC ΚΑΙ ΠΝC· ΕΠΙ

perficientes sanctificationem in timore di capite nos neminem
ΤΕΛΟΥΝΤΕC ΑΓΙΟCΥΝΗΝ ΕΝ· ΦΟΒΩ ΘΥ ΧΩΡΗCΑΤΑΙ ΗΜΑC· ΟΥΔΕΝΑ

nocuimus neminem corrupimus neminem circumvenimus
ΗΔΙΚΗCΑΜΕΝ· ΟΥΔΕΝΑ ΕΦΘΙΡΑΜΕΝ ΟΥΔΕΝΑ ΕΠΛΕΟΝΕΚΤΗC

ΑΜΕΝ

non ad condemnationē dico p̄dixi enim quod in
ΟΥ ΠΡΟϹ ΚΑΤΑΚΡΙϹΙΝ· ΛΕΓѠ ΠΡΟΙΡΗΚΑ ΓΑΡ ΟΤΙ ΕΝ ΤΑΙϹ
cordibus uestris estis ad comoriendum et conuiuendū
ΚΑΡΔΙΑΙϹ ΗΜѠΝ ΕϹΤΑΙ ΕΙϹ ΤΟ ϹΥΝΑΠΟΘΑΝΙΝ ΚΑΙ ϹΥΝΖΗΝ
multa mihi fiducia ad uos multa mihi gloriatio
ε ΠΟΛΛΗ· ΜΟΙ ΠΑΡΡΗϹΙΑ ΠΡΟϹ ΥΜΑϹ· ΠΟΛΛΗ ΜΟΙ ΚΑΥΧΗϹΙϹ
pro uobis repletus sum consolatione superabundo
ΥΠΕΡ ΥΜѠΝ ΠΕΠΛΗΡѠΜΑΙ ΤΗ· ΠΑΡΑΚΛΗϹΕΙ ΥΠΕΡΠΕΡΙϹϹΕΥ
gaudio in omni tribulatione nrā Et enim uenien
ΟΜΑΙ ΤΗ· ΧΑΡΑ ΕΠΙ ΠΑϹΗ ΘΛΙΨΕΙ ΗΜѠΝ ΚΑΙ ΓΑΡ ΕΛΘΟΝ
tibus nobis in macedoniam nullam requiem habuit
ΤΙѠΝ ΗΜѠΝ ΕΙϹ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ ΟΥΔΕΜΙΑΝ ΑΝΕϹΙΝ· ΕϹΧΕΝ
caro nrā sed in omnibus tribulationē passi foris pugnae
Η· ϹΑΡΞ ΗΜѠΝ ΑΛΛ ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΘΛΙΒΟΜΕΝΟΙ ΕΞѠΘΕΝ ΜΑΧΑΙ
intus timores & formidines sed qui consolatur humiles con
ΕϹѠΘΕΝ· ΦΟΒΟΙ ΑΛΛ Ο ΠΑΡΑΚΑΛѠΝ ΤΟΥϹ ΤΑΠΙΝΟΥϹ ΠΑ
solatus est nos dš in aduentu & p̄sentia titi
ΡΕΚΑΛΕϹΕΝ ΗΜΑϹ Ο Θ̅Ϲ̅ ΕΝ ΤΗ· ΠΑΡΟΥϹΙΑ ΑΥΤΟΥ ΤΕΙΤΟΥ
non solum in p̄sentia aduentu eius sed et in
ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΕΝ ΤΗ· ΠΑΡΟΥϹΙΑ· ΑΥΤΟΥ· ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΝ ΤΗ·
consolatione qua consolatus ÷ in uobis nuntians nobis
ΠΑΡΑΚΛΗϹΕΙ Η ΠΑΡΕΚΛΗΘΗ ΕΦΥΜΙΝ· ΑΝΑΓΓΕΛΛѠΝ ΗΜΙΝ
uestrū desiderium & merorē uestrū fletum
ζ ΤΗΝ· ΥΜѠΝ ΕΠΙΠΟΘΗϹΙΝ ΤΟΝ· ΥΜѠΝ ΟΔΥΡΜΟΝ· ΤΟΝ·
uestrā emulationē p me ita ut magis gauderem
ΥΜѠΝ ΖΗΛΟΝ ΥΠΕΡ ΕΜΟΥ· ѠϹΤΕ ΜΑΛΛΟΝ ΧΑΡΗΝΑΙ
qm̄ et si contristaui uos in epistola mea
ζ ΜΑΙ· ΟΤΙ ΕΙ ΚΑΙ ΕΛΥΠΗϹΑ ΥΜΑϹ ΕΝ ΤΗ ΕΠΙϹΤΟΛΗ ΜΟΥ
non penitet me et si et si peniteret ui
ΟΥ ΜΕΤΑΜΕΛΟΜΑΙ ΕΙ ΚΑΙ ΜΕΤΕΜΕΛΟΜΗΝ ΒΛΕ·
deo enim quod epistola illa et si ad
ΠѠ ΓΑΡ ΟΤΙ· Η· ΕΠΙϹΤΟΛΗ ΕΚΕΙΝΗ ΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟϹ·
horam uos contristauit nunc gaudeo non quia
ѠΡΑΝ ΥΜΑϹ ΕΛΥΠΗϹΕΝ ΝΥΝ· ΧΑΙΡѠ ΟΥΧ ΟΤΙ
contristati estis sed quia contristati estis ad penitentiā
ΕΛΥΠΗΘΗΤΑΙ ΑΛΛ ΟΤΙ ΕΛΥΠΗΘΗΤΑΙ ΕΙϹ ΜΕΤΑΝΟΙΑΝ
contristati estis enim secundū dm̄ ut in nullo detri
ΕΛΥΠΗΘΗΤΑΙ ΓΑΡ ΚΑΤΑ Θ̅Ν̅ ΙΝΑ ΕΝ ΜΗΔΕΝΕΙ ΖΗ
mentū patiamini ex nobis nam sc̄m dm̄ tristitia
ΜΕΙѠΘΗΤΑΙ ΕΞ ΗΜѠΝ Η ΓΑΡ ΚΑΤΑ Θ̅Ν̅ ΛΥΠΗ
penitentiā in salutem stabilem opera
ε ΜΕΤΑΝΟΙΑΝ ΕΙϹ· ϹѠΤΗΡΙΑΝ ΑΜΕΤΑΜΕΛΗΤΟΝ ΚΑΤΕΡ
tur mundi & seculi tristitia mortē ope
ε ΓΑΖΕΤΑΙ Η· ΔΕ ΤΟΥ ΚΟϹΜΟΥ ΛΥΠΗ ΘΑΝΑΤΟΝ ΚΑ
ratur ecce enim hoc ipsum sc̄m dm̄
ΤΕΡΓΑΖΕΤΑΙ· ΙΔΟΥ ΓΑΡ ΑΥΤΟ ΤΟΥΤΟ ΤΟ· ΚΑΤΑ Θ̅Ν̅

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥϹ Β

contristari quanta operatur est in vobis sollicitudinem sed excusa
ΛΥΠΗΘΗΝΑΙ ΠΟϹΗΝ ΚΑΤΙΡΓΑϹΑΤΟ ΕΝ ΥΜΙΝ ϹΠΟΥΔΗΝ ΑΛΛΑ ΑΠΟΛΟ
tionem sed indignationem sed timorem sed desiderium sed
e ΓΕΙΑΝ · ΑΛΛΑ ΑΓΑΝΑΚΤΗϹΙΝ · ΑΛΛΑ ΦΟΒΟΝ ΑΛΛΑ ΕΠΙΠΟΘΗϹΙΝ ΑΛ
aemulationem sed vindictam in omnibus exhibuistis vos
ΛΑ ΖΗΛΟΝ ΑΛΛΑ ΕΚΔΙΚΗϹΙΝ ΕΝ ΠΑΝΤΕΙ ϹΥΝΕϹΤΗϹΑΤΑΙ ΕΑΥΤΟΥϹ
inmaculatos esse negotio igitur etsi scripsi vobis
ie ΑΓΝΟΥϹ ΕΙΝΑΙ ΤΩ ΠΡΑΓΜΑΤΙ · ΑΡΑ ΕΙ ΚΑΙ ΕΓΡΑΨΑ ΥΜΙΝ
non propter eum qui iniuriam fecit vel propter iniuriantem neque propter eum qui iniuriam passus est
ΟΥΧ ΕΝΕΚΕΝ ΤΟΥ ΑΔΙΚΗϹΑΝΤΟϹ ΟΥΔΕ ΕΝΕΚΕΝ ΤΟΥ ΑΔΙΚΗ
sed propter manifestandam sollicitudinem nostram
ΘΕΝΤΟϹ ΑΛΛΑ ΕΝΕΚΕΝ ΤΟΥ ΦΑΝΕΡΩΘΗΝΑΙ ΤΗΝ · ϹΠΟΥΔΗΝ ΗΜΩΝ
quae est vel pro vobis ad vos coram deo ideo
ΤΗΝ · ΥΠΕΡ ΗΜΩΝ ΠΡΟϹ ΥΜΑϹ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΘΥ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ
et consolati sumus in consolatione vero nostra abun
ΠΑΡΑΚΕΚΛΗΜΕΘΑ · ΕΠΙ ΔΕ ΤΗ · ΠΑΡΑΚΛΗϹΕΙ ΗΜΩΝ ΠΕΡΙϹ
dantius magis gavisi sumus super gaudium titi quia
ce ϹΟΤΕΡΩϹ ΜΑΛΛΟΝ ΕΧΑΡΗΜΕΝ · ΕΠΙ ΤΗ ΧΑΡΑ ΤΕΙΤΟΥ ΟΤΙ
refectus est spiritus eius ab omnibus vobis quia
ΑΝΑΠΕΠΑΥΤΑΙ ΤΟ · ΠΝΑ ΑΥΤΟΥ ΑΠΟ ΠΑΝΤΩΝ · ΥΜΩΝ · ΟΤΙ
si quid ei gloriatus sum de vobis non sum confusus
ΕΙ ΤΙ ΑΥΤΩ ΚΕΚΑΥΧΗΜΑΙ ΥΠΕΡ ΥΜΩΝ · ΟΥ ΚΑΤΗϹΧΥΝΘΗΝ
sed sicut omnia omnino in veritate locuti sumus vobis ita
ΑΛΛΩϹ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΝ · ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΛΑΛΗϹΑΜΕΝ ΥΜΙΝ ΟΥ
et gloria nostra quae fuit ad titum veritas
ie ΤΩϹ · ΚΑΙ Η ΚΑΥΧΗϹΙϹ ΗΜΩΝ Η · ΠΡΟϹ ΤΕΙΤΟΝ · ΑΛΗΘΙΑ
facta est et viscera eius abundantius in vobis
ie ΕΓΕΝΗΘΗ ΚΑΙ ΤΑ · ϹΠΛΑΓΧΝΑ · ΑΥΤΟΥ ΠΕΡΙϹϹΟΤΕΡΩϹ ΕΙϹ ΥΜΑϹ
sunt reminiscentis omnium vestrum oboedientiam
e ΕϹΤΙΝ ΑΝΑΜΙΜΝΗϹΚΟΜΕΝΟΥ ΤΗΝ · ΠΑΝΤΩΝ ΥΜΩΝ ΥΠΑΚΟΗΝ
quomodo cum timore et tremore excepistis eum gaudeo
ΩϹ ΜΕΤΑ ΦΟΒΟΥ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΥ ΕΔΕΞΑϹΘΑΙ ΑΥΤΟΝ ΧΑΙΡΩ
quod in omnibus confido in vobis notum facimus vero vobis
ce ΟΤΙ ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΘΑΡΡΩ ΕΝ ΥΜΙΝ ΓΝΩΡΙΖΟΜΕΝ ΔΕ ΥΜΙΝ VIII
fratres gratiam dei datam in
ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΗΝ · ΧΑΡΙΝ ΤΟΥ ΘΥ ΤΗΝ · ΔΕΔΟΜΕΝΗΝ · ΕΝ ΤΑΙϹ
ecclesiis macedoniae quod in multa probatione
ΕΚΚΛΗϹΙΑΙϹ ΤΗϹ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑϹ ΟΤΙ ΕΝ ΠΟΛΛΗ ΔΟΚΕΙΜΗ
tribulationis te abundantia gaudii ipsorum et
e ΘΛΕΙΨΕΩϹ Η ΠΕΡΙϹϹΙΑ ΤΗϹ ΧΑΡΑϹ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ · Η ·
profunda paupertas eorum abundavit in divitiis
e ΚΑΤΑΒΑΘΟΥϹ ΠΤΩΧΙΑ ΑΥΤΩΝ ΕΠΕΡΙϹϹΕΥϹΕΝ ΕΙϹ ΤΟΝ · ΠΛΟΥ ζενοπτωχιον
simplicitatis eorum quia pro viribus testimonium sed dotem
ΤΟΝ · ΤΗϹ ΑΠΛΟΤΗΤΟϹ ΑΥΤΩΝ ΟΤΙ ΚΑΤΑ ΔΥΝΑΜΙΝ ΜΑΡ
reddo et ultra vires tuas voluntarii fuerunt cum multa tertior
ΤΥΡΩ · ΚΑΙ ΠΑΡΑ ΔΥΝΑΜΙΝ , ΑΥΘΑΙΡΕΤΟΙ · ΜΕΤΑ ΠΟΛΛΗϹ

precatione et adhortatione orantes nostra gratiam et commu
παρακλησεως. δεομενοι ημων την χαριν και την κοι
nicationem ministerii quod in sanctos et non sicut
νωνιαν της διακονιας της εις τους αγιους και ου κα
sperauimus sed semetipsos dederunt primum domino deinde
e θως ελπισαμεν αλλ εαυτους εδωκαν πρωτον τω κω και
nobis per uoluntatem dei ita ut rogaremur nos titum
ημιν δια θεληματος θυ εις το παρακαλεσε ημας τιτον
ut sicut coepit ita et perficiat in uobis
e ινα καθως προενηρξατο ουτως και επιτελεση εις υμας
etiam gratiam istam sed sicut in omnibus abundatis
και την χαριν ταυτην αλλ ωσπερ εν παντι περισσευεται
fide et uerbo et scientia et omni sollicitudine et in
πιστι και λογω και γνωσει και παση σπουδη και τη
sup uestra in nos caritate ut et in hac gratia abun
εξ υμων εν ημιν αγαπη ινα και εν ταυτη τη χαριτι περισ
detis non quasi imperans dico sed propter aliorum
σευηται ου κατεπειταγην λεγω αλλα δια της ετερων
sollicitudinem et uestrae caritatis bonum comprobans
ζ e σπουδης και το της υμετερας αγαπης γνησιον δοκειμαζω
scitis enim gratiam domini nostri ihu xpi quia propter
γινωσκεται γαρ την χαριν του κυ ημων ιυ χρυ οτι δι
uos pauper factus cum diues esset ut uos in illius paupertate et iopia
e υμας επτωχευσεν πλουσειος ων ινα τη αυτου πτωχεια
uos ditaremini et diuites fiatis et consilium in hoc do
υμεις πλουτησηται και γνωμην εν τουτω διδωμει
hoc enim uobis utile quid non tantum facere sed
τουτο γαρ υμιν συνφερει οτι ου μονον το ποιησαι αλ
et uelle coepistis ab anno priore nunc autem et
ρϊ λα και το θελειν ενηρξασθαι αποπερυσι νυνι δε και
facto perficite ut quemadmodum promptus animus uoluntas
το ποιησαι επιτελεσαται οπως καθαπερ η προθυμια του θελειν
ita sit et perficiendi et firmandi tenendi ex habendi si enim
ζ ουτως και το επιτελεσαι εκ του εχειν ει γαρ
uoluntas promptus proposita est habet acceptus est non secundum quod
r η προθυμια προκειται καθο αν εχη ευπροσδεκτος ου καθο
non habet quis non enim ut aliis refectio sit , uobis autem
e ουκ εχει τις ου γαρ ινα αλλοις ανεσεις υμιν δε
tribulatio sed ex aequalitate in hoc nunc tempore uestra
e θλιψις αλλ εξ ισσοτητος εν τω νυν καιρω το υμων
abundantia sit ad illorum inopiam ut et illo
ce περισσευμα εις το εκεινων υστερημα ινα και το εκι
rum abundantia sit ad uestram inopiam ut
ce νων περισσευμα γενηται εις το υμων υστερημα οπως
fiat aequitas sicut scriptum est qui multum non
Τεχοδο > γενηται ισσοτης καθως γεγραπται ο το πολυ ουκ
abundauit et qui modicum non minuit gratia autem
> επλεονασεν και το ολιγον ουκ ηλαττονησεν χαρις δε
deo danti eandem sollicitudinem pro uobis in
τω θω τω δοντι την αυτην σπουδην υπερ υμων εν τη

κορινθιους β

corde titi dm quidem consolationem accepit
καρδια τιτου Οτι την μεν παρακλησιν εδεξατο Σπουδαι
ctior autem cum esset voluntarius profectus ÷ ad vos
οτερος δε υπαρχων αυθερετος εξηλθεν προς υμας
misimus autem cum illo fratrem cuius laus
Συνεπεμψαμεν δε μετ αυτου τον αδελφον Ου ο επαι
in euangelio per omnes ecclesias non
νος εν τω ευαγγελιω δια πασων των εκκλησιων Ου
solum autem uerum etiam ordinatus ÷ ab ecclesiis
μονον δε αλλα και χειροτονηθεις υπο των εκκλησιων
comes nostri cum gratia hac ministrata ministratur
συνεκδημος ημων συν τη χαριτι ταυτη τη διακονου
a nobis ad dni gloriam et destinatam
μενη υφ ημων προς την του κυ δοξαν και προθυμιαν
nostram uoluntatem deuitantes hoc ne quis nos uitu
υ ημων υποστελλομενοι τουτο Μη τις υμας μω
peret in plenitudine hac ministrata
μησηται εν τη αδροτητι ταυτη ή τη διακονουμενη
mag a nobis prouidemus enim bona non solum coram
προνοια υφ ημων Προνοουμεν γαρ καλα Ου μονον ενωπιον
dno sed et coram hominibus misimus
κυ αλλα και ενωπιον ανθρωπων Συνεπεμψαμεν
autem cum illis fratrem nostrum quem probauimus
δε αυτοις τον αδελφον ημων ον εδοκειμασαμεν
in multis saepe sollicitum sollicitum esse nunc autem mul
εν πολλοις πολλακις σπουδαιον οντα Νυνι δε πολ
to sollicitiorem confidentia quae in nobis siue
λυ σπουδαιοτερον πεποιθησι τη εις υμας ειτε
pro tito socius meus et in uobis adiutor
υπερ τιτου κοινωνος εμος και εις υμας συνεργος
siue fratres nostri apostoli ecclesiarum gloria xpi
ειτε αδελφοι ημων αποστολοι εκκλησιων δοξα χυ
ostensionem ergo caritatis uestrae et nostrae
[illegible] Την ουν ενδειξιν της αγαπης υμων και ημων
gloriae et exultationis pro uobis in ipsos ostendentes
καυχησεως υπερ ημων εις αυτους ενδικνυμενοι
in faciem ecclesiarum de quidem
εις προσωπον των εκκλησιων Περι μεν γαρ της IX
ministerio quod fit in sanctos abundanter mihi est
διακονιας της εις τους αγιους περισσον μοι εστιν το
scribere uobis scio enim uoluntatem uestram qua de uobis
γραφειν υμιν Οιδα γαρ την προθυμιαν υμων ην υπερ υμων
glorior apud macedonas quia achaia praeparata ÷ ab anno praeterito tempore
καυχωμαι μακεδοσιν Οτι αχαια παρεσκευασται απο περυσι
et quae ex uobis aemulatio prouocauit plures misimus autem
[illegible] και ο εξ υμων ζηλος ηρεθεισεν τους πλιονας Επεμψα δε
fratres ut ne exultatio nostra euacuetur in
τους αδελφους Ινα μη το καυχημα ημων κενωθη εν τω

parte hac — ut quemadmodum dixi parati sitis
μερι τουτω ινα καθωс ελεγον παρεсκευαсμενοι ητε
ne cum venerint mecum macedones et invenerint
μηπωс εαν ελθωсιν сυν εμοι μακαιδονεс και ευρωсιν
vos imparatos erubescamus nos — ut non di
z υμαс απαραсκευαсτουс καταιсχυνθωμεν ημειс ινα μη λε
cam vos in substantia hac necessarium ergo exis
c e γω υμειс εν τη υποсταсει ταυτη αναγκαιον ουν ηγη
timavi rogare fratres — ut praeveniant
e сαμην παρακαλαιсε τουс αδελφουс ινα προсελθωсιν
ad vos et praeparent ante promissam
προс υμαс και προκαταρτιсωсιν την προεπηγγελμε
benedictionem vestram paratam esse sic quasi be
z νην ευλογιαν υμων ετοιμην ειναι ουτωс ωс ευ
nedictionem non quasi avaritiam hoc autem qui seminat
e λογιαν μη ωс πλεονεξιαν τουτο δε ο сπιρων
parce parce et metet et qui seminat
φιδομενωс φιδομενωс και θεριсει και ο сπιρων
in benedictione in benedictione et metet unusquisque secundum
εν ευλογια επευλογια και θεριсει εκαсτοс καθωс
propositum cordis non ex tristitia aut ex necessitate
προειρηται τη καρδια μη εκ λυπηс η εξαναγκηс
et hilarem enim datorem diligit deus potens autem deus
salomone ιλαρον γαρ δοτην αγαπα ο θс. δυναται δε ο θс
omnem gratiam abundare in vobis — ut in omnibus omnem
παсαν χαριν περιссευсαι ειс υμαс ινα εν παντι παсαν
sufficientiam habentes abundetis in omne opus bonum
αυταρκιαν εχοντεс περιссευηται ειс παν εργον αγαθον
sicut scriptum est dispersit dedit pauperibus
scorpius καθωс γεγραπται εсκορπιсεν εδωκεν τοιс πενηсιν
iustitia eius manet in saeculum saeculi
cxi. η δικαιοсυνη αυτου μενει ειс τον αιωνα του αιωνοс
qui autem subministrat semen seminanti et panem
ο δε επιχορηγων сπορον τω сπιροντι και αρτον
ad vel in escam manducandum ministrabit tribuet et multiplicabit semen
ειс βρωсιν χορηγηсαι και πληθυναι τον сπο
vestrum et augebit vel amplificabit opera vel nascentia iustitiae
ρον υμων και αυξηсει τα γενηματα τηс δικαιο
vestrae — ut in omnibus locupletati in omnem
сυνηс υμων ινα εν παντι πλουτιζομενοι ειс παсαν
simplicitatem quae operatur per nos gratiarum actionem
απλοτητα ητιс κατεργαζεται δι ημων ευχαριсτιαν
deo quia ministerium officii administrationis huius
μαρ τω θω οτι η διακονια τηс λιτουργιαс ταυτηс
non solum supplet ad supplenda ea quae desunt
ου μονον εсτιν προс αναπληρουсα τα υсτερηματα

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥϹ Β

rerum et abundat per multarum gratiarum
ΤΙΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙϹϹΕΥΟΥϹΑ ΔΙΑ ΠΟΛΛΩΝ ΕΥΧΑΡΙϹ
actionem dō per probationem ministerii huius ma
ΤΕΙΩΝ ΤΩ ΘΩ ΔΙΑ ΤΗϹ ΔΟΚΙΜΗϹ ΤΗϹ ΔΙΑΚΟΝΙΑϹ ΤΑΥΤΗϹ ΔΟΞΑ
gnificantes dm in subiectione confessionis uestrae
ΖΟΝΤΕϹ ΤΟΝ ΘΝ ΕΠΙ ΤΗ ΥΠΟΤΑΓΗ ΤΗϹ ΟΜΟΛΟΓΙΑϹ ΥΜΩΝ
in euangelium xpi et in simplicitate com
ΕΙϹ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΟΥ ΧΡΥ ΚΑΙ ΑΠΛΟΤΗΤΙ ΤΗϹ ΤΗϹ ΚΟΙΝ
municationis in illos et in omnes et ipsorum oratione
ΩΝΙΑϹ ΕΙϹ ΑΥΤΟΥϹ ΚΑΙ ΕΙϹ ΠΑΝΤΑϹ ΚΑΙ ΑΥΤΩΝ ΔΕΗϹΕΙ
pro uobis desiderantium uos propter eminentem
ΥΠΕΡ ΥΜΩΝ ΕΠΙΠΟΘΟΥΝΤΩΝ ΥΜΑϹ ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΒΑΛ
excellentem gratiam di in uobis gratias dō super
ΛΟΥϹΑΝ ΧΑΡΙΝ ΤΟΥ ΘΥ ΕΦΥΜΙΝ ΧΑΡΙϹ ΤΩ ΘΩ ΕΠΙ ΤΗ
inenarrabili eius dono ipse autem ego paulus
ΑΝΕΚΔΙΗΓΗΤΩ ΑΥΤΟΥ ΔΩΡΕΑ ΑΥΤΟϹ ΔΕ ΕΓΩ ΠΑΥΛΟϹ X
obsecro uos per mansuetudinem et mo. destiam
manifestus ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΥΜΑϹ ΔΙΑ ΤΗϹ ΠΡΑΥΤΗΤΟϹ ΚΑΙ ΕΠΙΕΙΚΕΙΑϹ
xpi qui autem adsum facie quidem humilis sum inter uos
ΤΟΥ ΧΥ ΟϹ ΚΑΤΑ ΠΡΟϹΩΠΟΝ ΜΕΝ ΤΑΠΙΝΟϹ ΕΝ ΥΜΙΝ
absens autem confido in uobis rogo autem ut non
ε ΑΠΩΝ ΔΕ ΘΑΡΡΩ ΕΙϹ ΥΜΑϹ ΔΕΟΜΑΙ ΔΕ ΤΟ ΜΗ
praesens audeam fiduciam qua existimor au
ΠΑΡΙΩΝ ΘΑΡΡΗϹΑΙ ΤΗ ΠΕΠΟΙΘΗϹΕΙ Η ΛΟΓΙΖΟΜΑΙ ΤΟΛ
dere in quosdam arbitrantur t existimantes de nobis tamquam
ΜΗϹΑΙ ΕΠΙ ΤΙΝΑϹ ΤΟΥϹ ΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟΥϹ ΗΜΑϹ ΩϹ
secundum carnem ambulantes in carne enim
ΚΑΤΑ ϹΑΡΚΑ ΠΕΡΙΠΑΤΟΥΝΤΑϹ ΕΝ ϹΑΡΚΙ ΓΑΡ ΠΕ
ambulantes non secundum carnem militamus arma
ΡΙΠΑΤΟΥΝΤΑϹ ΟΥ ΚΑΤΑ ϹΑΡΚΑ ϹΤΡΑΤΕΥΟΜΕΘΑ ΤΑ ΓΑΡ
d enim militiae nrae non carnalia sed for
ιοϛ ε ΟΠΛΑ ΤΗϹ ϹΤΡΑΤΙΑϹ ΗΜΩΝ ΟΥ ϹΑΡΚΙΚΑ ΑΛΛΑ ΔΥ
tia dō ad destructionem munitionum
ΝΑΤΑ ΤΩ ΘΩ ΠΡΟϹ ΚΑΘΑΙΡΕϹΙΝ ΟΧΥΡΩΜΑΤΩΝ con
silia destruentes et omnem altitudinem extol
ΓΙϹΜΟΥϹ ΚΑΘΑΙΡΟΥΝΤΕϹ ΚΑΙ ΠΑΝ ΥΨΩΜΑ ΕΠΑΙΡΟ
lentem aduersus scientiam di captiuantes
ΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗϹ ΓΝΩϹΕΩϹ ΤΟΥ ΘΥ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΖΟΝ
omnem intellectum ad: t inobedientiam: obaudiendum xpo t in xpm educentes
ε ΤΕϹ ΠΑΝ ΝΟΗΜΑ ΕΙϹ ΤΗΝ ΥΠΑΚΟΗΝ ΤΟΥ ΧΥ ΑΓΟΝΤΕϹ
et promptum habentes uindicare omnem inobedientiam
ΚΑΙ ΕΝΕΤΟΙΜΩ ΕΧΟΝΤΕϹ ΕΚΔΙΚΗϹΑΙ ΠΑϹΑΝ ΠΑΡΑΚΟΗΝ
cum impleta fuerit oboedientia nra quae secundum faciem
ΟΤΑΝ ΠΛΗΡΩΘΗ Η ΥΠΑΚΟΗ ΗΜΩΝ ΤΑ ΚΑΤΑ ΠΡΟϹΩ
sunt uidete si quis confidit sibi xpi
ΠΟΝ ΒΛΕΠΕΤΑΙ ΕΙ ΤΙϹ ΠΕΠΟΙΘΕΝ ΕΑΥΤΩ ΧΡΥ
seruus esse hoc cogitet iterum intra se
ΔΟΥΛΟϹ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥΤΟ ΛΟΓΙΖΕϹΘΩ ΠΑΛΙΝ ΑΦΕΑΥΤΟΥ

quia sicut ipse xpi ita et nos si enim aliquid ab
ΟΤΙ ΚΑΘⲰϹ ΑΥΤΟϹ ΧΡΥ ΟΥΤⲰϹ ΚΑΙ ΗΜΕΙϹ ΕΑΝ ΓΑΡ ΤΙ · ΠΕΡΙϹ
undantius gloriabor. fuero de potestate nra qua dedit
ϹΟΤΕΡΟΝ ΚΑΥΧΗϹⲰΜΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗϹ ΕΞΟΥϹΙΑϹ ΗΜⲰΝ ΗϹ ΕΔⲰΚΕΝ
ds nobis in aedificationem et non in destructionem uestram
Ο ΘϹ ΗΜΙΝ ΕΙϹ ΟΙΚΟΔΟΜΗΝ ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΙϹ ΚΑΘΑΙΡΕϹΙΝ ΥΜⲰΝ
non erubescam ut non existimemur qsi ds terrere
ΟΥΚ ΑΙϹΧΥΝΘΗϹΟΜΑΙ ΙΝΑ ΜΗ ΔΟΞⲰΜΕΝ ⲰϹΑΝ ⲰϹ ΑΝ ΕΚΦΟ
dotis uos per epistolas quia quidem epistole
ϲϵ ϥ ΒΕΙΝ ΥΜΑϹ ΔΙΑ ΤⲰΝ · ΕΠΕΙϹΤΟΛⲰΝ · ΟΤΙ ΑΙ · ΜΕΝ ΕΠΙϹΤΟΛΑΙ
inquiunt graues et fortes presentia h corpo
ϲϵ ΦΗϹΕΙΝ ΒΑΡΙΑΙ ΚΑΙ ΙϹΧΥΡΑΙ Η ΔΕ ΠΑΡΟΥϹΕΙΑ ΤΟΥ ϹⲰΜΑ
ris infirma et sermo contemptibilis facundus hoc
ΤΟϹ ΑϹΘΕΝΗϹ ΚΑΙ · Ο ΛΟΓΟϹ ΕΞΟΥΘΕΝΗΜΕΝΟϹ ΤΟΥΤΟ
cogitet qui huiusmodi ÷ inhertis quia quales sumus uerbo
ϵ ΛΟΓΕΙΖΕϹΘⲰ Ο ΤΟΙΟΥΤΟϹ ΟΤΙ ΟΙΟΙ ΜΕΝ · ΤⲰ · ΛΟΓⲰ
per epistolas absentes tales i. sumus et presentes facto
ϵ ΔΙ ΕΠΙϹΤΟΛⲰΝ ΑΠΟΝΤΕϹ ΤΟΙΟΥΤΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΟΝΤΕϹ ΤⲰ ΕΡΓⲰ
non enim audemus inferre aut comparare nos
ϵ ΟΥ ΓΑΡ ΤΟΛΜⲰΜΕΝ ΚΡΙΝΑΙ · Η · ϹΥΝΚΡΙΝΑΙ ΕΑΥΤΟΥϹ
quibusdam seipsos commendantibus sed ipsi
ϵ ΤΕΙϹΕΙΝ · ΤⲰΝ · ΕΑΥΤΟΥϹ ϹΥΝ ΙϹΤΑΝΟΝΤⲰΝ ΑΛΛΑ ΑΥΤΟΙ
in nobis nosmetipsos mensurantes et comparantes
ΕΝ ΕΑΥΤΟΙϹ ΕΑΥΤΟΥϹ ΜΕΤΡΟΥΝΤΕϹ ΚΑΙ ϹΥΝΚΡΙΝΟΝΤΕϹ
nosmetipsos nobis non in inmensum gloriantes
ΕΑΥΤΟΥϹ ΕΑΥΤΟΙϹ ΟΥΚ ΕΙϹ ΤΟ ΑΜΕΤΡΟΝ ΚΑΥΧⲰΜΕ
sed secundum mensuram regule qua mensus
ΚΑΝⲰΝ ΝΟΙ ΑΛΛΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΕΤΡΟΝ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΟϹ ΟΥ ΕΜΕ
sus ÷ ds mensuram i. ad pertingendi usque et ad uos
ΡΕΙϹΕΝ Ο ΘϹ ΜΕΤΡΟΥ ΑΦΙΚΕϹΘΑΙ ΑΧΡΙ ΚΑΙ ΥΜⲰΝ
non enim quasi non pertingentes ad in uos super ex
ϲϵ ΟΥ ΓΑΡ ⲰϹ ΜΗ ΑΦΙΚΟΜΕΝΟΙ ΕΙϹ ΥΜΑϹ ΥΠΕΡ ΕΚΤΕΙ
tendimus nos usque et ad uos peruenimus
ϲϵ ΝΟΜΕΝ ΕΑΥΤΟΥϹ ΑΧΡΙ ΓΑΡ ΚΑΙ ΥΜⲰΝ ΕΦΘΑϹΑΜΕΝ
in euangelio xpi non in inmensa
ΕΝ ΤⲰ ΕΥΑΓΓΕΛΙⲰ ΤΟΥ ΧΡΥ ΟΥΚ ΕΙϹ ΤΑ · ΑΜΕΤΡΑ
gloriantes in alienis laboribus spem h
– ΚΑΥΧⲰΜΕΝΟ ΕΝ · ΑΛΛΟΤΡΙΟΙϹ ΚΟΠΟΙϹ ΕΛΠΙΔΑ ΔΕ
habentes crescente fide uestra in uobis
ΕΧΟΝΤΕϹ ΑΥΞΑΝΟΜΕΝΗϹ ΤΗϹ ΠΙϹΤΕⲰϹ ΥΜⲰΝ ΕΝ ΥΜΙΝ
magnificari secundum regulam nram in abundantiam
ϲϵ ΜΕΓΑΛΥΝΘΗΝΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΝΟΝΑ ΗΜⲰΝ ΕΙϹ ΠΕΡΙϹϹΙΑΝ
ultra uos euangelizare non in
ΕΙϹ ΤΑ · ΥΠΕΡΕΚΕΙΝΑ ΥΜⲰΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙϹΑϹΘΑΙ ΟΥΚ ΕΝ

κορινθιους β

aliena regula in p̄parata gloriari qui h
αλλοτριω κανονι εις τα ετοιμα καυχησασθαι Ο δε
gloriatur in dn̄o glorietur n̄ nec enim qui se ipsū com
καυχωμενος εν κω καυχασθω ου γαρ ο εαυτον συν
mendat ille est probabilis sed quē dn̄s commen
ιστανων εκεινος εστιν οδοκιμος αλλον ο κς συνιστη
dat utinam pateremini pusillum t pusillū imprudentiā meam
σιν Ωφελον ανειχεσθαι μικρον της αφροσυνης μου XI
sed et supportate t pateremini me emulor t zelo enim uos dī ze
Αλλα και ανεχεσθαι μου ζηλω γαρ υμας θυ ζη
lo desponsaui t spopondi tt uos uni uiro uirginem
λω Ηρμοσαμην γαρ υμας ενι ανδρι παρθενον
castā assignare t exhibe xp̄o timeo autem ne forte
αγνην παραστησαι τω χρω Φοβουμαι δε μη ποτε
sicut serpens seduxit euam in astutia sua
ως ο οφις εξηπατησεν ευαν εν τη πανουργια αυ
corrumpantur sensus uestri a simplicitate
του φθαρη τα νοηματα υμων απο της απλοτητος
et castitate q̄ ÷ in xp̄o nā quidem enim
και της αγνοτητος της εις χρν Ει μεν γαρ
qui uenit alium xp̄m p̄dicat quem n̄ p̄dica
ο ερχομενος αλλον χν κηρυσσει ον ουκ εκηρυ
mus aut spm̄ alium accepistis quē non excepistis
ξαμεν η πνα ετερον λαμβανεται ο ουκ εδεξασθαι
aut euangelium aliud accepistis quod non excepistis
η ευαγγελιον ετερον λαμβανεται ο ουκ εδεξασθαι
bene pateremini t pateremini existimo me enim in nullo inferiorē esse
Καλως ανειχεσθαι λογιζομε γαρ μηδεν υστερηκεναι
qui supmodū a. ft apostolis etsi idiota sū t imperitus su
των υπερλιαν αποστολων Ει δε και ιδιωτης τω
sermone sed non scientia sed in omnibus manifestantes t manifestatus su
λογω αλλ ου τη γνωσει αλλ εν παντει φανερωσαν
in uobis aut numqd peccatum feci meipsū hu
τες εις υμας η μη αμαρτιαν εποιησα εαυτον τα
milians ut uos exaltemini qm̄ gratis
πινων ινα υμεις υψωθηται Οτι δωρεαν το
dī euangelium p̄dicaui uobis alias eccle
του θυ ευαγγελιον ευηγγελισαμην υμιν αλλας εκκλη
sias spoliaui accipiens stipendium ad uestrū
σειας εσυλησα λαβων οψωνιον προς την υμων
ministerium et cū essem apd uos et egerem
διακονειαν Και παρων προς υμας και υστερη
non grauis fui ulli nā id q̄ deerat
θεις ου κατεναρκησα ουδενος Το γαρ υστερη
mihi ad impleuerunt fratres uenientes
μα μου προσανεπληρωσαν οι αδελφοι ελθοντες

a macedonia & in omnibus sine onere vobis me
απο μακαιδονιας και εν παντει αβαρη υμιν εμαυ

servavi et servabo est veritas xpi in me
τον· ετηρησα και τηρησω εστιν· αληθια χυ εν εμοι

qm gloriatio hec non frangetur obstruetur in me
οτι η καυχησις αυτη ου φραγησεται εν εμοι

in finibus achaie quare quia non vos di
εν τοις κλιμασιν αχαιας διατι οτι ουκ αγα

ligo vos ds scit quod autem facio et faciam
πω υμας· ο θς οιδεν· ο δε ποιω και ποιησω

ut amputem occasionem volentium occasi
ινα εκκοψω την· αφορμην των θελοντων αφορ

onem ut in quo gloriantur inveniantur sicut
μην· ινα εν ω καυχωνται ευρεθωσιν καθως

et nos nam tales huiusmodi pseudoapostoli & opa
και ημις οι γαρ τοιουτοι ψευδαποστολοι εργα

rii dolosi transfigurantes tam se in apostolos xpi
e ται δολιοι μετασχηματιζομενοι αποστολους χυ

neque et non mirum eum ipse satanas transfigurat
και ου θαυμα· αυτος γαρ ο σατανας μετασχη

se in et ut angelum lucis non magnum ergo
f ματιζεται· εις αγγελον· φωτος ου μετα ουν

si et ministri eius transfigurentur
e ει και οι διακονοι αυτου μετασχηματιζονται

velut ministri iustitiae quorum finis erit
ως διακονοι δικαιοσυνης ων το τελος εσται

secundum opera ipsorum iterum dico ne quis
κατα τα εργα αυτων παλιν λεγω μη τις

me existimet insipientem esse si autem velut
μαι δοξη αφρονα ειναι ει δε μηγεκαν

insipientem suscipiat me ut et ego modicum
ως αφρονα δεξασθαι μαι ινα καγω μικρον

quid glorier quod loquor non secundum dnm lo
e τι καυχησωμαι ο λαλω ου κατα κν λα

quor sed ut in sapientia in hac substan
λω αλλως εν· αφροσυνη· εν ταυτη τη· υποσ

tia glorie et gloriationis sm + quia multi gloriantur sm
illucin τασει της καυχησεως επι πολλοι καυχωνται κατα

carnem et ego gloriabor libenter enim suffertis
septuaginta σαρκα καγω καυχησομαι ηδεως γαρ ανεχεσθαι

insipientes cum sitis sapientes sustinetis enim
c e των· αφρονων φρονειμοι οντες ανεχεσθαι γαρ

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β

si quis uos in seruitutem redigit si quis deuorat si quis
ΕΙ ΤΙΣ ΥΜΑΣ ΚΑΤΑΔΟΥΛΟΙ ΕΙ ΤΙΣ ΚΑΤΑΙΣΘΙΕΙ ΕΙ ΤΙΣ

accipit si quis extollitur si quis in faciem
ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΕΙ ΤΙΣ ΕΠΑΙΡΕΤΑΙ ΕΙ ΤΙΣ ΕΙΣ ΠΡΟΣΩΠΟΝ

uos caedit secundum ignobilitatem dico quasi quia infirmi fu
ΥΜΑΣ ΔΕΡΕΙ ΚΑΤΑ ΑΤΙΜΙΑΝ ΛΕΓΩ · ΩΣ ΟΤΙ ΗΣΘΕΝΗΚΑ

imus nos in quo autem quis audet audeo et ego in
ΜΕΝ ΗΜΕΙΣ ΕΝ Ω ΔΑΝ ΤΙΣ ΤΟΛΜΑ ΤΟΛΜΩ ΚΑΓΩ ΕΝ

insipientia dico ebraei sunt et ego - israhelitae
ΑΦΡΟΣΥΝΗ ΛΕΓΩ ΕΒΡΑΙΟΙ ΕΙΣΙΝ ΚΑΓΩ ΙΣΡΑΗΛΙΤΑΙ

sunt et ego semen abrahae sunt et ego ministri
ΕΙΣΙΝ ΚΑΓΩ ΣΠΕΡΜΑ ΑΒΡΑΑΜ ΕΙΣΙΝ ΚΑΓΩ ΔΙΑΚΟΝΟΙ

sunt xpi ut insipiens dico magis ego in laboribus
ΕΙΣΙΝ ΧΥ ΠΑΡΑΦΡΟΝΩΝ ΛΕΓΩ ΥΠΕΡΕΓΩ · ΕΝ ΚΟΠΟΙΣ

abundantius in plagis abundantius in car
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΩΣ ΕΝ ΠΛΗΓΑΙΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΩΣ ΕΝ ΦΥ

ceribus supra modum in mortibus frequenter
ΛΑΚΑΙΣ ΥΠΕΡΒΑΛΛΟΝΤΩΣ · ΕΝ ΘΑΝΑΤΟΙΣ ΠΟΛΛΑΚΙΣ

ab iudaeis quinquies quadragenas una minus accepi
ΥΠΟ ΙΟΥΔΑΙΩΝ ΠΕΝΤΑΚΙΣ · Μ · ΠΑΡΑ ΜΙΑΝ ΕΛΑΒΟΝ

ter uirgis caesus sum semel lapidatus sum ter nau
ΤΡΙΣ ΕΡΑΒΔΙΣΘΗΝ · ΑΠΑΞ ΕΛΙΘΑΣΘΗΝ · ΤΡΙΣ ΕΝΑΥ

fragium sum nocte et die in profundo fui
ΑΓΗΣΑ · ΝΥΧΘΗΜΕΡΟΝ ΕΝ ΤΩ · ΒΥΘΩ ΠΕΠΟΙΗΚΑ

in itineribus saepe periculis fluminum
ΟΔΟΙΠΟΡΕΙΑΙΣ ΠΟΛΛΑΚΙΣ ΚΙΝΔΥΝΟΙΣ ΠΟΤΑΜΩΝ

periculis latronum periculis ex genere pericu
ΚΙΝΔΥΝΟΙΣ ΛΗΣΤΩΝ ΚΙΝΔΥΝΟΙΣ ΕΚ ΓΕΝΟΥΣ ΚΙΝ

lis ex gentibus periculis in ciuitate periculis
ΔΥΝΟΙΣ ΕΞ ΕΘΝΩΝ · ΚΙΝΔΥΝΟΙΣ ΕΝ ΠΟΛΕΙ ΚΙΝΔΥ

in deserto · in solitudine periculis in mari pericu
ΝΟΙΣ · ΕΝ ΕΡΗΜΙΑ ΚΙΝΔΥΝΟΙΣ ΕΝ ΘΑΛΑΣΣΗ ΚΙΝΔΥ

lis in falsis fratribus labore et erumna in
ΝΟΙΣ ΕΝ · ΨΕΥΔΑΔΕΛΦΟΙΣ ΚΟΠΩ ΚΑΙ · ΜΟΧΘΩ ΕΝ

uigiliis saepe in fame et siti in
ΑΓΡΥΠΝΙΑΙΣ ΠΟΛΛΑΚΙΣ ΕΝ · ΛΕΙΜΩ ΚΑΙ ΔΙΨΕΙ ΕΝ

in ieiuniis saepe ieiunior in frigore et nuditate
ΕΝ · ΝΗΣΤΕΙΑΙΣ ΠΟΛΛΑΚΙΣ · ΕΝ · ΨΥΧΕΙ · ΚΑΙ ΓΥΜΝΟΤΗ

praeter ea quae extrinsecus sunt instantia mea cotidiana
ΤΙ ΧΩΡΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΕΚΤΟΣ Η ΕΠΙΣΤΑΣΕΙΣ ΜΟΙ Η · ΚΑΘΗ

sollicitudo omnium ecclesiarum quis
ΜΕΡΙΝΗ · ΜΕΡΙΜΝΑ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ · ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΤΙΣ

infirmatur et non infirmor quis scandalizatur
ΑΣΘΕΝΕΙ ΚΑΙ ΟΥΚ ΑΣΘΕΝΩ ΤΙΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΖΕΤΑΙ

et non ego uror si gloriari oportet quae
ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΓΩ ΠΥΡΟΥΜΑΙ ΕΙ ΚΑΥΧΑΣΘΑΙ ΔΕΙ ΤΑ

καυχημα Γ

infirmitatis meę gloriabor ds. et pat
ΤΗΣ· ΑΣΘΕΝΙΑΣ ΜΟΥ ΚΑΥΧΗΣΟΜΑΙ Ο ΘΣ ΚΑΙ ΠΑΤΗΡ
dni ihu scit qui est .i. pater benedictus in secula
ΤΟΥ ΚΥ ΙΥ ΟΙΔΕΝ· Ο ΩΝ ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ
quia non mentior in damasco ti prepositus gentis
ΟΤΙ ΟΥ ΨΕΥΔΟΜΑΙ· ΕΝ· ΔΑΜΑΣΚΩ Ο ΕΘΝΑΡΧΗΣ
aretae regis custodiebat ciuitatem damas
ιε ΑΡΕΤΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΦΡΟΥΡΕΙ ΤΗΝ· ΠΟΛΙΝ· ΔΑΜΑΣ
cenorum uolens comprehendere me et per fenestram sporta
ΚΗΝΩΝ ΘΕΛΩΝ ΠΙΑΣΑΙ ΜΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑ ΘΥΡΙΔΟΣ ΕΧΑ
submissus per murum et effugi manus
ιϛ ΛΑΣΘΗΝ ΔΙΑ ΤΟΥ ΤΙΧΟΥΣ ΚΑΙ ΕΞΕΦΥΓΟΝ ΤΑΣ ΧΕΙΡΑΣ
eius gloriari oportet non expedit quidem
XII ΑΥΤΟΥ ΚΑΥΧΑΣΘΑΙ ΔΕΙ ΟΥ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΜΕΝ
ueniam autem ad uisiones et reuela
euang Γ5co ΕΛΕΥΣΟΜΑΙ ΔΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΟΠΤΑΣΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥ
tiones xpi scio hominem in xpo ante annos
ΨΕΙΣ ΧΥ ΟΙΔΑ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΕΝ ΧΡΩ ΠΡΟ ΑΙΤΩΝ
quattuordecim siue in corpore nescio siue
ι β ΔΕΚΑΤΕΣΣΑΡΙΩΝ ΕΙΤΕ ΕΝ· ΣΩΜΑΤΙ ΟΥΚ ΟΙΔΑ ΕΙΤΕ
extra corporis nescio ds scit ra
ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΟΥΚ ΟΙΔΑ Ο ΘΣ ΟΙΔΕΝ ΑΡΠΑ
ptum huiusmodi usque ad tertium caelum et
ΓΕΝΤΑ ΤΟΝ ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΕΩΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΚΑΙ
scio talem huiusmodi hominem siue in corpore siue
ΟΙΔΑ ΤΟΝ· ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΑΝΟΝ ΕΙΤΕ ΕΝ ΣΩΜΑΤΕΙ ΕΙΤΕ
extra corporis nescio ds scit quoniam
ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΟΥΚ ΟΙΔΑ Ο ΘΣ ΟΙΔΕΝ ΟΤΙ
raptus est in paradisum et audiuit inaudita
ΗΡΠΑΓΗ· ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΙΣΟΝ ΚΑΙ ΗΚΟΥΣΕΝ ΑΡΡΗΤΑ
uerba quae non licet homini loqui pro hu
ε ΡΗΜΑΤΑ Α ΟΥΚ ΕΞΟΝ ΑΝΘΡΩΠΩ ΛΑΛΗΣΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ
iusmodi gloriabor pro me autem non glo
ε ΤΟΙΟΥΤΟΙ ΚΑΥΧΗΣΟΜΑΙ ΥΠΕΡ ΔΕ ΕΜΑΥΤΟΥ ΟΥ ΚΑΥ
riabor nisi in infirmitatibus meis si enim
ΧΗΣΟΜΑΙ ΕΙΜΗ ΕΝ ΤΑΙΣ ΑΣΘΕΝΙΑΙΣ ΜΟΥ ΕΑΝ ΓΑΡ
uoluero gloriari non ero insipiens ueri
ε ΘΕΛΗΣΩ ΚΑΥΧΑΣΘΑΙ· ΟΥΚ ΕΣΟΜΑΙ ΑΦΡΩΝ ΑΛΗ
tatem enim dicam dico parco autem ne quis in
ΘΙΑΝ ΓΑΡ ΕΡΩ ΦΕΙΔΟΜΑΙ ΔΑΙ ΜΗ ΤΙΣ ΕΙΣ
me existimet supra quod uidet me aut audit
ΕΜΑΙ ΛΟΓΕΙΣΗΤΑΙ ΥΠΕΡ Ο ΒΛΕΠΕΙ ΜΑΙ Η· ΑΚΟΥ
ex me et abundantia reuelationum
ΕΙ ΕΞ ΕΜΟΥ· ΚΑΙ ΤΗ ΥΠΕΡΒΟΛΗ ΤΩΝ· ΑΠΟΚΑΛΥΨ·

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥC Β

ppt quod ut ne extollar datur mihi stimulus
ε ΔΙΟ ΙΝΑ ΜΗ ΥΠΕΡΕΡΙΩΜΑΙ ΕΔΟΘΗ ΜΟΙ CΚΟΛΟΨ·ΤΗ·
carni meae ł angelus satanae ut me colaphizet ppt
CΑΡΚΙ ΜΟΥ ΑΓΓΕΛΟC CΑΤΑΝΑ ΙΝΑ ΜΕ ΚΟΛΑΦΙΖΗ ΥΠΕΡ
hoc ter dnm rogaui ut discederet a me
ΤΟΥΤΟΥ ΤΡΙC ΤΟΝ·ΚΝ ΠΑΡΕΚΑΛΕCΑ ΙΝΑ ΑΠΟCΤΗ ΑΠΕΜΟΥ
et dixit mihi sufficit tibi gratia mea nam uir
ce ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ ΜΟΙ ΑΡΚΕΙ CΟΙ Η·ΧΑΡΙC ΜΟΥ Η ΓΑΡ ΔΥ
tus in infirmitate efficitur libentissime itaq; magis glo
ε ΝΑΜΙC ΕΝ ΑCΘΕΝΙΑ ΤΕΛΙΤΑΙ ΗΔΙCΤΑ ΟΥΝ ΜΑΛΛΟΝ ΚΑΥ
riabor in infirmitatibus meis ut in habitet in
ΧΗCΟΜΑΙ ΕΝ ΤΑΙC ΑCΘΕΝΙΑΙC ΜΟΥ ΙΝΑ ΕΠΙ CΚΗΝΩCΗ ΕΠΕ
me uirtus xpi ppt placeo in infirmitatib;
ε ΜΑΙ Η ΔΥΝΑΜΙC ΤΟΥ ΧΥ ΔΙΟ ΕΥΔΟΚΩ·ΕΝ ΑCΘΕΝΙΑΙC
meis in contumeliis in necessitatibus in persecutionib; in
ΜΟΥ·ΕΝ ΥΒΡΕCΙΝ·ΕΝ ΑΝΑΓΚΑΙC·ΕΝ ΔΙΩΓΜΟΙC ΕΝ
angustiis p xpo cum enim infirmor tunc po
CΤΕΝΟΧΩΡΙΑΙC ΥΠΕΡ ΧΡΥ ΟΤΕ ΓΑΡ ΑCΘΕΝΩ ΤΟΤΕ ΔΥ
tens ł potens sum factus sum insipiens uos me coegistis
ΝΑΤΩ ΕΓΕΓΟΝΑ ΑΦΡΩΝ ΥΜΕΙC ΜΕ ΗΝΑΓΚΑCΑΤΑΙ
ego enim debui a uobis commendari n̄ ++
ΕΓΩ ΓΑΡ ΩΦΙΛΟΝ ΥΦΥΜΩΝ CΥΝΙCΤΑCΘΑΙ ΟΥ ΓΑΡ
minus feci ab his q sup ualde sunt apostolis est
ΥCΤΕΡΗCΑ ΤΩΝ·ΥΠΕΡ ΛΙΑΝ ΑΠΟCΤΟΛΩΝ ΕΙ ΚΑΙ
nihil sum sed tamen quidem signa apostolatus fa
ʒ ΟΥΔΕΝ ΕΙΜΙ· ΑΛΛΕ ΤΑΜΕΝ·CΗΜΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟCΤΟΛΟΥ ΚΑ
cta st inter uos in omni patientia et signis et
ce ΤΗΡΓΑCΘΗ ΕΝ ΥΜΙΝ·ΕΝ ΠΑCΗ ΥΠΟΜΟΝΗ ΚΑΙ CΗΜΕΙΟΙC ΚΑΙ
prodigiis et uirtutibus quid enim est quod minus ha
ΤΕΡΑCΙΝ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕCΙΝ ΤΙ ΓΑΡ ΕCΤΙΝ Ο·ΕΛΑΤΩ
buistis p ceteris ecclesiis nisi quod ego
ΘΗΤΑΙ· ΥΠΕΡ ΤΑC ΛΟΙΠΑC ΕΚΚΛΗCΙΑC ΕΙ ΜΗ ΟΤΙ ΕΓΩ
ipse non grauaui uos donate ł indulgete mihi
ΑΥΤΟC ΟΥ ΚΑΤΕΝΑΡΚΗCΑ ΥΜΩΝ ΧΑΡΙCΑCΘΑΙ ΜΟΙ
iniuriam hanc ecce tertio hoc pa
ΤΗΝ·ΑΜΑΡΤΙΑΝ ΤΑΥΤΗΝ ΙΔΟΥ ΤΡΙΤΟΝ ΤΟΥΤΟ ΕΤΟΙ
ratus sum uenire ad uos et non grauabo
ΜΩC ΕΧΩ ΕΛΘΕΙΝ ΠΡΟC ΥΜΑC ΚΑΙ ΟΥ ΚΑΤΑΝΑΡΚΗ
uos non enim quaero q uestra sed ł uos
CΩ· ΥΜΑC ΟΥ ΓΑΡ ΖΗΤΩ ΤΑ ΥΜΩΝ ΑΛΛΑ ΥΜΑC
n̄ ++ debent filii parentibus thesau
ΟΥ ΓΑΡ ΟΦΙΛΕΙ ΤΑ·ΤΕΚΝΑ ΤΟΙC ΓΟΝΕΥCΕΙΝ ΘΗCΑΥ
rizare sed parentes filiis ego autem libentissime
ΡΙΖΙΝ ΑΛΛ ΟΙ ΓΟΝΕΙC ΤΟΙC ΤΕΚΝΟΙC ΕΓΩ ΔΕ ΗΔΕΙCΤΑ
impendam et ipse impendar pro animabus
ΔΑΠΑΝΗCΩ ΚΑΙ ΕΚΔΑΠΑΝΗΘΗCΟΜΑΙ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ

uestris abundantius uos diligens minus diligor
ε ΥΜΩΝ ΕΙ ΠΕΡΙCCΟΤΕΡΩC ΥΜΑC ΑΓΑΠΩΝ ΕΛΑCCΟΝ ΑΓΑΠΩ

& ego & non grauaui uos
angelbt ιε ΜΑΙ ΕCΤΩ ΔΕ, ΕΓΩ ΔΕ ΟΥ ΚΑΤΕΝΑΡΚΗCΑ ΥΜΩΝ

sed cum essem astutus dolo uos accepi numquid
ΑΛΛΑ ΥΠΑΡΧΩΝ ΠΑΝΟΥΡΓΟC ΔΟΛΩ ΥΜΑC ΕΛΑΒΟΝ ΜΗ

aliquem illorum quos misi ad uos auaritia circumueni
ālbi ΤΙΝΑ ΩΝ. ΑΠΕCΤΑΛΚΑ ΠΡΟC ΥΜΑC. ΕΠΛΕΟΝΕΚΤΗCΑ

uos rogaui t adortatus sum titum et simul misi
ΥΜΑC ΠΑΡΕΚΑΛΕCΑ ΤΙΤΟΝ ΚΑΙ CΥΝΑΠΕCΤΕΙΛΑ ΤΟΝ

fratrem numquid auaritia circumuenit uos titus non
ΑΔΕΛΦΟΝ ΜΗΤΙ ΕΠΛΕΟΝΕΚΤΗCΕΝ ΥΜΑC ΤΙΤΟC ΟΥ

eodem spu ambulamus t iuimus quia si uenero iterum
ΤΩ ΑΥΤΩ ΠΝΙ ΠΕΡΙΕΠΑΤΗCΑΜΕΝ. ΟΤΙ ΕΑΝ ΕΛΘΩ ΠΑΛΙΝ

non parcam non isdem uestigiis iterum putatis
ε ΟΥ ΦΙCΟΜΑΙ. ΟΥ ΤΟΙC ΑΥΤΟΙC ΙΧΝΕCΙΝ ΠΑΛΑΙ ΔΟΚΕΙ

tis quod nos excusemus apud uos coram do
ε ΤΑΙ ΟΤΙ ΥΜΕΙΝ ΑΠΟΛΟΓΟΥΜΕΘΑ ΚΑΤΕΝΑΝΤΙ ΘΥ

in xpo loquimur omnia autem carissimi propter
ε ΕΝ ΧΡΩ ΛΑΛΟΥΜΕΝ. ΤΑ ΔΕ ΠΑΝΤΑ ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΥΠΕΡ

uestra aedificatione timeo enim ne forte
ΤΗC ΥΜΩΝ. ΟΙΚΟΔΟΜΗC ΦΟΒΟΥΜΑΙ ΓΑΡ. ΜΗ ΠΩC

cum uenero tenus non quales uolo inueniam uos et
ε ΕΛΘΩΝ ΟΥΧ ΟΙΟΥC ΘΕΛΩ ΕΥΡΩ ΥΜΑC ΚΑΙ

ego inueniar a uobis qualem non uultis ne forte
ΕΓΩ ΕΥΡΕΘΩ ΥΜΙΝ ΟΙΟΝ ΟΥ ΘΕΛΕΤΑΙ. ΜΗ ΠΩC

contentiones aemulationes animositates dissensiones detracti
ΕΡΕΙC ΖΗΛΟC. ΘΥΜΟΙ ΑΙ ΡΕΙΘΕΙΑΙ ΚΑΤΑΛΑ

ones susurrationes seditiones ne iterum ue
ΛΕΙΑΙ ΨΙΘΥΡΙCΜΟΙ ΦΥCΕΙΩCΕΙC ΜΗ ΠΑΛΙΝ ΕΛ

niente me humiliet me ds meus apud uos
ΘΟΝΤΟC ΜΟΥ. ΤΑΠΕΙΝΩCΕΙ ΜΑΙ Ο ΘC ΜΟΥ ΠΡΟC ΥΜΑC

et lugeam multos ex his qui ante peccauerunt peccauerunt t ij et
ΚΑΙ ΠΕΝΘΗCΩ ΠΟΛΛΟΥC ΤΩΝ ΠΡΟΗΜΑΡΤΗΚΟΤΩΝ ΚΑΙ

non penitentiam egerunt super in inmunditia et fornicatione
ΜΗ ΜΕΤΑΝΟΗCΑΝΤΩΝ ΕΠΙ ΤΗ. ΑΚΑΘΑΡCΙΑ ΚΑΙ ΠΟΡΝΙΑ

et impudicitia quam gesserunt tertium hoc uenio
XIII ΚΑΙ ΑCΕΛΓΙΑ Η ΕΠΡΑΞΑΝ ΤΡΙΤΟΝ. ΤΟΥΤΟ ΕΡΧΟ xiii

ad uos in ore duorum testium
ΜΑΙ. ΠΡΟC ΥΜΑC ΕΠΙ CΤΟΜΑΤΟC ΔΥΟ. ΜΑΡΤΥΡΩΝ

et trium stabit omne uerbum praedixi
ε ΚΑΙ ΤΡΙΩΝ CΤΑΘΗCΕΤΑΙ ΠΑΝ ΡΗΜΑ ΠΡΟΕΙΡΗΚΑ

et praedico quasi praesens secundo et absens
ΚΑΙ ΠΡΟΛΕΓΩ ΩC ΠΑΡΩΝ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΑΠΩΝ

nunc his qui ante peccauerunt et ceteris omnibus
ΝΥΝ ΤΟΙC ΠΡΟΗΜΑΡΤΗΚΟCΙΝ ΚΑΙ ΤΟΙC. ΛΟΙΠΟΙC ΠΑCΙΝ

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥϹ Β

dm̄ si venero iterum non parcam . quoniam experimentum quaeritis
ΟΤΙ ΕΑΝ ΕΛΘΩ ΠΑΛΙΝ ΟΥ ΦΙϹΟΜΑΙ · ΟΤΙ ΔΟΚΕΙΜΗΝ ΖΗΤΕ
loquentis in me xpi qui in vobis non in
ΤΕ ΤΟΥ · ΛΑΛΟΥΝΤΟϹ · ΕΝ ΕΜΟΙ ΧΡΥ · ΟϹ ΕΙϹ ΥΜΑϹ ΟΥΚ ΑϹ
firmatur sed potens est in vobis et enim crucifixus est
ΘΕΝΕΙ ΑΛΛΑ ΔΥΝΑΤΕΙ ΕΝ ΥΜΙΝ ΚΑΙ ΓΑΡ ΕϹΤΑΥΡΩΘΗ
ex infirmitate sed vivit ex virtute dī et nos
ΕΞ ΑϹΘΕΝΙΑϹ ΑΛΛΑ ΖΗ ΕΚ ΔΥΝΑΜΕΩϹ ΘΥ ΚΑΙ ΗΜΕΙϹ
infirmamur cum illo sed vivemus item ipso
ΑϹΘΕΝΟΥΜΕΝ ϹΥΝ ΑΥΤΩ · ΑΛΛΑ ΖΗϹΩΜΕΝ ϹΥΝ ΑΥΤΩ
in vosmet ipsos temptate si estis in fide ipsi vos
ΕΙϹ ΥΜΑϹ ΕΑΥΤΟΥϹ ΠΕΙΡΑΖΕΤΑΙ ΕΙ ΕϹΤΑΙ ΕΝ ΤΗ ΠΙϹΤΙ ΕΑΥΤΟΥϹ
probate aut non cognoscetis vos quod xps
ΔΟΚΕΙΜΑΖΕΤΑΙ Η ΟΥΚ ΕΠΙΓΙΝΩϹΚΕΤΑΙ ΕΑΥΤΟΥϹ · ΟΤΙ ΧϹ
ihs in vobis est nisi quid reprobi ipsi estis spero
ΙϹ · ΕΝ · ΥΜΙΝ ΕϹΤΙΝ ΕΙ ΜΗ · ΤΙ ΑΔΟΚΕΙΜΟΙ ΕϹΤΑΙ ΕΛΠΙ
autem quod cognoscetis quia nos non sumus repro
ΖΩ ΓΑΡ ΟΤΙ ΓΝΩϹΕϹΘΑΙ ΟΤΙ ΗΜΕΙϹ ΟΥΚ ΕϹΜΕΝ ΑΔΟΚ
bi oramus autem ad dm̄ ne faciatis vos
ΕΙΜΟΙ · ΕΥΧΟΜΕΘΑ ΔΕ ΠΡΟϹ ΤΟΝ ΘΝ ΜΗ ΠΟΙΗϹΑΙ ΥΜΑϹ
malum nullum non ut nos probati appareamus
ΚΑΚΟΝ ΜΗΔΕΝ · ΟΥΧ ΙΝΑ ΗΜΕΙϹ ΔΟΚΕΙΜΟΙ ΦΑΝΩΜΕΝ
sed ut vos bonum faciatis nos autem ut
ΑΛΛ ΙΝΑ ΥΜΕΙϹ ΤΟ ΚΑΛΟΝ ΠΟΙΗΤΑΙ ΗΜΕΙϹ ΔΕ ΩϹ ·
reprobi simus non enim possumus quid adversus veritatem
ΑΔΟΚΕΙΜΟΙ ΩΜΕΝ · ΟΥ ΓΑΡ ΔΥΝΑΜΕΘΑ ΤΙ ΚΑΤΑ ΑΛΗΘΙΑϹ
sed pro veritate gaudemus enim cum nos
ΑΛΛΑ ΥΠΕΡ ΑΛΗΘΙΑϹ ΧΑΙΡΟΜΕΝ ΓΑΡ ΟΤΕ ΗΜΕΙϹ
infirmamur vel infirmi sumus vos autem fortes estis hoc
ΑϹΘΕΝΩΜΕΝ ΥΜΙϹ ΔΕ ΔΥΝΑΤΟΙ ΗΤΕ · ΤΟΥΤΟ
et oramus vestram consummationem ideo
ΚΑΙ ΕΥΧΟΜΕΘΑ ΤΗΝ · ΥΜΩΝ ΚΑΤΑΡΤΙϹΙΝ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ
haec absens scribo ut non praesens durius
ΤΑΥΤΑ ΑΠΩΝ ΓΡΑΦΩ ΙΝΑ ΜΗ ΠΑΡΙΩΝ ΑΠΟΤΟΜΙΩϹ
agam secundum potestatem quam dns dedit
ΧΡΗϹΟΜΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ · ΕΞΟΥϹΙΑΝ ΗΝ · Ο ΚϹ ΕΔΩΚΕΝ
mihi in aedificationem et non in destructionem de cetero
ΜΟΙ ΕΙϹ ΟΙΚΟΔΟΜΗΝ ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΙϹ ΚΑΘΕΡΕϹΙΝ ΛΟΙΠΟΝ
fratres gaudete perfecti estote consolamini
ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΑΙΡΕΤΑΙ ΚΑΤΑΡΤΙΖΕϹΘΑΙ ΠΑΡΑΚΑΛΕΙϹΘΑΙ
idem sapite pacifici estote et ds
ΤΟ ΑΥΤΟ ΦΡΟΝΕΙΤΕ ΙΡΗΝΕΥΕΤΕ ΚΑΙ Ο ΘϹ ΤΗϹ
pacis erit vobiscum salutate invicem
ΙΡΗΝΗϹ · ΕϹΤΑΙ ΜΕΘ ΥΜΩΝ ΑϹΠΑϹΑϹΘΑΙ ΑΛΛΗΛΟΥϹ

in osculo sco salutant uos sci om
εν φιληματι αγιω Ασπαζονται υμας. οι. αγιοι παν
nes gratia dni ihu xpi et caritas di
τες. Η χαρεις του κυ ιυ χυ και η. αγαπη του. θυ
et comunicatio sci spc cum omnibus
και ·η· κοινωνια του αγειου πνς. μετα παντων
uobis
υμιων.·· > > > > > > > > > > > > > > > > > >

explicit ad corinthios
ετελεσθη προς κορινθιους
incipit ad galatas
Αρχεται προς γαλατας...

paulus apostolus non ab hominibus neque
Παυλος αποστολος ουκ απ ανθρωπων ουδε
per te hominem te sed ihm per ihm xpmto et dmto
δια ανθρωπου Αλλα δια ιηυ χρυ και θυ
patre te qui suscitauit suscitante eum a mortuis et
πατρος του εγιραντος αυτον εκ νεκρων και
qui mecu sunt cons omnes fratres ecclesiis
οι συνεμοι παντες αδελφοι ταις εκκλησειαις της
galatiae gratia uobis et pax a do patre
γαλατειας Χαρεις υμιν και ιρηνη απο θυ πατρος
et dno nro ihu xpo qui dedit dante se ipsu pro de
και κυ ημων ιυ χρυ του δοντος εαυτον περι
peccatis nostris ut eriperet nos extra
ατανο 3 των· αμαρτειων ημων Οπως εξεληται ημας εκ
presenti seculo malo secundu uoluntate
e του ενεστωτος αιωνος πονηρου κατα το θελημα
di et patris nri cui gloria in saecu
e του θυ και πατρος ημων · Ω η δοξα εις τους αιω
la seculorum amen miror quod
νας των· αιωνων Αμην Μαζω δε οτι
tam cito transferimini ab eo a uos uocauit uocante uos
ταχαιως· μετατιθεσ αι· απο του καλεσαντος υμας
in gratia in aliud euangeliu quod n est
εν χαριτι εις ετερον · ευαγγελιον · ο ουκ εστιν
aliud nisi aliquidam sunt perturbantes uos
3 αλλο ειμη τινες εισιν·οι·ταρασσοντες υμας

προς γαλατας

et uolentes conuertere euangelium xpi sed
και θελοντες μεταστρεψαι το ευαγγελιον του χρυ Αλλα
anathema nos aut angelus de celo euangelizauerit praeter
και εαν ημεις η αγγελος εξ ουρανου ευαγγελιζηται παρ
quod euangelizauimus uobis anathema sit sicut praediximus
ο ευαγγελισαμεθα υμιν αναθεμα εστω ως προειρηκαμεν
et nunc iterum dico si quis uobis annuntiauerit praeter quod
Και αρτι παλιν λεγω ει τις υμας ευαγγελιζηται παρο
accepistis anathema sit modo enim hominibus ter suadeo
παρελαβετε αναθεμα εστω αρτι γαρ ανθρωπους πειθω
an deum aut quero hominibus placere si adhuc
η τον θν η ζητω ανθρωποις αρεσκειν ει αιτεια
hominibus placerem xpi seruus non essem notum
ανοις ηρεσκον χρυ δουλος ουκ αν ημην Γνωρι
enim uobis fratres euangelium quod euangelizatum est
ζω γαρ υμιν αδελφοι το ευαγγελιον το ευαγγελισθεν
a me quia non est secundum hominem neque
υπ εμου οτι ουκ εστιν κατα ανθρωπον ουδε
enim ego ab homine accepi illud neque
γαρ εγω παρα ανθρωπου παρελαβον αυτο ουδε
didici sed per reuelationem ihu xpi au
εδιδαχθην αλλα διαποκαλυψαιως ιυ χρυ Ηκου
distis enim meam conuersationem aliquando in iu
σατε γαρ την εμην αναστροφην ποτε εν τω ιου
daismo quod supra modum persequebar ecclesiam
δαισμω οτι καθυπερβολην εδιωκον την εκκλη
di et expugnabam illam et proficiebam
σιαν του θυ και επολεμουν αυτην και προεκοπτον
in iudaismo super plures multos coetaneos
εν τω ιουδαισμω υπερ πολλους συνηλικιωτας
in genere meo abundantius zelotes aemulator existens
εν τω γενει μου περισσοτερως ζηλωτης υπαρχων
paternarum mearum traditionum cum autem placuit
των πατρικων μου παραδοσαιων Οτε δε ευδοκη
is qui segregauit me ab utero matris meae et
σεν ο αφορισας μαι εκ κοιλιας μητρος μου και
uocauit per gratiam suam ut reuelaret
καλεσας δια της χαριτος αυτου αποκαλυψαι τον
filium suum in me ut euangelizarem eum
υιον αυτου εν εμοι ινα ευαγγελειζω μαι αυτον
in gentibus continuo non adquieui carni
εν τοις εθνεσιν ευθεως ου προσανεθεμην σαρκι
et sanguini neque ueni in hierosolymam ad praecessores
και αιματι ουδε απηλθον εις ιεροσολυμα προς τους
meos apostolos sed abii in arabiam et iterum
εμου αποστολους αλλα απηλθον εις αραβειαν και παλιν

προς

ſi ſtrorale c r e reuersus sum in damascum deinde post annos tres ueni
ΥΠΕΣΤΡΕΨΑ ΕΙΣ ΔΑΜΑΣΚΟΝ· ΕΠΙΤΑ ΜΕΤΑ ΑΙΤΗ Γ ΑΝΗΛ
in ierosolyma uidere petrum et remansi ap
ΘΟΝ· ΕΙΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ ΙΣΤΟΡΗΣΑΙ ΠΕΤΡΟΝ ΚΑΙ ΕΠΕΜΕΙΝΑ ΠΡΟΣ
illum diebus quindecim alium et apostolorum
ΑΥΤΟΝ ΗΜΕΡΑΣ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ΕΤΕΡΟΝ ΔΕ ΤΩΝ· ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
uidi neminem nisi iacobum fratrem dni
ΕΙΔΟΝ ΟΥΔΕΝΑ ΕΙΜΗ ΙΑΚΩΒΟΝ ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟΝ ΤΟΥ ΚΥ
quae autem scribo uobis ecce coram do quia non
Α ΔΕ ΓΡΑΦΩ ΥΜΙΝ ΙΔΟΥ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΘΥ ΟΤΙ ΟΥ
mentior deinde ueni in partes siriae
ΨΕΥΔΟΜΑΙ ΕΠΙΤΑ ΗΛΘΟΝ ΕΙΣ ΤΑ ΚΛΙΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΥΡΙΑΣ
ciliciae eram autem ignotus facie
e ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΙΛΙΚΙΑΣ ΗΜΗΝ ΔΕ ΑΓΝΟΟΥΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣΩ
ecclesiis iudeae quae sunt in xpo tm
c e ΠΩ ΤΑΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙΣ ΤΗΣ· ΙΟΥΔΑΙΑΣ ΤΑΙΣ ΕΝ ΧΡΩ ΜΟ
autem audientes erant quia qui persequebatur nos
ΝΟΝ ΔΕ ΑΚΟΥΟΝΤΕΣ ΗΣΑΝ· ΟΤΙ Ο ΔΙΩΚΩΝ ΗΜΑΣ
aliquando nunc euangelizat adnuntiat fidem quam aliquando ex
ΠΟΤΕ ΝΥΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΖΕΤΑΙ ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ ΗΝ· ΠΟΤΕ ΕΠΟ
pugnabat et in me magnificabant dm deinde post
II ΡΘΕΙ ΚΑΙ ΕΝ ΕΜΟΙ ΕΔΟΞΑΖΟΝ ΤΟΝ ΘΝ· ΕΠΙΤΑ ΔΙΑ
quattuordecim annos ascendi iterum in ierosolymam
ΔΕΚΑΤΕΣΣΑΡΩΝ ΑΙΤΩΝ· ΑΝΕΒΗΝ ΠΑΛΙΝ ΕΙΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ
cum barnaba sumens accipiens et titum ascendi
ΜΕΤΑ ΒΑΡΝΑΒΑ· ΣΥΝΠΑΡΑΛΑΒΩΝ ΚΑΙ ΤΙΤΟΝ ΑΝΕΒΗΝ
autem secundum reuelationem et exposui illis
ΔΕ ΚΑΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΝ ΚΑΙ ΑΝΕΘΑΛΟΜΗΝ ΑΥΤΟΙΣ
euangelium quod pdico in gentibus secreto
ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ· Ο· ΚΗΡΥΣΣΩ· ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΘΝΕΣΙΝ ΚΑΤΙΔΙΑΝ
autem his qui uidebantur esse aliquid ne forte in uacuum currerem aut
ΔΕ ΤΟΙΣ ΔΟΚΟΥΣΙΝ· ΜΗ ΠΩΣ ΕΙΣ ΚΑΙΝΟΝ ΤΡΕΧΩ Η
cucurrissem sed neque titus qui mecum erat cum esset gentilis
ΕΔΡΑΜΟΝ ΑΛΛ ΟΥΤΕ ΤΙΤΟΣ Ο ΣΥΝ ΕΜΟΙ ΕΛΛΗΝΩΝ
erat compulsus circumcidi propter autem subin
ΗΝ· ΑΥΚΑΣΘΗ ΠΕΡΙΤΜΗΘΗΝΑΙ ΔΙΑ ΔΕ ΤΟΥΣ ΠΑΡΕΙΣ
troductos falsos fratres qui subintroierunt ex
ΑΚΤΟΥΣ ΨΕΥΔΑΔΕΛΦΟΥΣ ΟΙΤΙΝΕΣ ΠΑΡΕΙΣΗΛΘΟΝ ΚΑ
plorare libertatem nostram quam habemus
ΤΑ ΣΚΟΠΗΣΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ ΗΜΩΝ ΗΝ ΕΧΟΜΕΝ
in xpo ihu ut nos seruituti redigerent quibus
z q ΕΝ ΧΡΩ ΙΗΥ ΙΝΑ ΜΗ ΗΜΑΣ ΚΑΤΑΔΟΥΛΩΣΩΣΙΝ ΟΙΣ
nec ad horam cessimus subiectioni ut
r e ΟΥΔΕ ΠΡΟΣ ΩΡΑΝ ΕΙΞΑΜΕΝ ΤΗ· ΥΠΟΤΑΓΗ ΙΝΑ· Η·
ueritas euangelii permaneat apud uos
ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΔΙΑΜΕΝΗ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ·· —

ΓΑΛΑΤΑΣ

ab his qui uidebantur esse aliquid quales aliqn
ε ΑΠΟ ΔΕ ΤΩΝ ΔΟΚΟΥΝΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΤΙ ΟΠΟΙΟΙ ΠΟΤΕ
fuerant nihil ꝑ doctrina mea interest differt ds hominis personam
ττ ΗΣΑΝ · ΟΥΔΕΝ ΜΟΙ ΔΙΑΦΕΡΙ · ΘΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΝ
non accipit mihi enim qui uidebantur aliquid esse nihil
ΟΥ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΕΜΟΙ ΓΑΡ · ΟΙ ΔΟΚΟΥΝΤΕΣ ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΟΥ
contulerunt sed contra cum uidissent quod +
ΔΕΝ ΠΡΟΣΑΝΕΘΕΝΤΟ ΑΛΛΑ ΤΟΥΝΑΝΤΙ ΟΝΙΔΟΝΤΕΣ · ΟΤΙ +
creditum est mihi euangelium pputii si
ΠΕΠΙΣΤΕΥΤΑΙ ΜΟΙ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΗΣ ΑΚΡΟΒΥΣΤΕΙΑΣ ΚΑ
cut petrus circumcisionis operatus ÷ et mihi int
ΘΩΣ ΠΕΤΡΟΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΤΟΜΗΣ ΕΝΗΡΓΗΣΕΝ ΚΑΜΟΙ ΕΙΣ ·
gentes et cum cognouissent gratiam datam mihi
ΤΑ ΕΘΝΗ ΚΑΙ ΓΝΟΝΤΕΣ ΤΗΝ · ΧΑΡΙΝ ΤΗΝ · ΔΟΘΕΙΣΑΝ ΜΟΙ
petrus et iacobus et iohannes qui uidebantur colum
ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΙ ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΑΙ ΪΩΑΝΝΗΣ ΟΙ ΔΟΚΟΥΝΤΕΣ ΣΤΥ
ne esse dextras dederunt mihi et barnabae societatis
ε ΛΟΙ ΕΙΝΑΙ · ΔΕΞΕΙΑΣ ΕΔΩΚΑΝ ΜΟΙ · ΚΑΙ ΒΑΡΝΑΒΑ · ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ut nos in gentes ipsi h in circumcisionem tm
ΙΝΑ ΗΜΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΕΘΝΗ ΑΥΤΟΙ ΔΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΤΟΜΗΝ ΜΟ
ut pauperes memoraremur tes · mur quod et sollic
ΝΟΝ · ΙΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ · ΜΝΗΜΟΝΕΥΜΩΜΕΝ · Ο ΚΑΙ ΕΣΠΟΥ
taui hoc ipsum facere cum autem uenisset petrus
ΔΑΣΑ ΑΥΤΟ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΗΣΑΙ · ΟΤΕ ΔΕ ΗΛΘΕΝ ΠΕΤΡΟΣ
in antiochiam in faciem illi restiti
ΕΙΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΝ · ΚΑΤΑ ΠΡΟ ΣΩΠΟΝ ΑΥΤΩ ΑΝΘΕΣΤΗΝ
+ quia reprehensus erat priusquam ꝑ uenirent quidā
ΟΤΙ ΚΑΤΕΓΝΩΣΜΕΝΟΣ ΗΝ · ΠΡΟΤΟΥ ΓΑΡ ΕΛΘΕΙΝ ΤΙΝΑΣ
ab iacobo cum gentibus comedebat cū
ΑΠΟ ΙΑΚΩΒΟΥ · ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ ΣΥΝΗΣΘΕΙΕΝ ΟΤΕ
autē uenisset subtrahebat se et segregabat se
ΔΕ ΗΛΘΕΝ ΥΠΕΣΤΕΛΛΕΝ ΚΑΙ · ΑΦΩΡΙΖΕΝ ΕΑΥΤΟΝ ·
timens eos qui ex circumcisione erant et consenserūt
ΦΟΒΟΥΜΕΝΟΣ · ΤΟΥΣ ΕΚ ΠΕΡΙΤΟΜΗΣΟΝΤΑΣ · ΚΑΙ ΣΥΝΥΠΕΚΡΙ
ei et ceti iudaei ita et
ΘΗΣΑΝ ΑΥΤΩ · ΚΑΙ ΟΙ · ΛΟΙΠΟΙ ΙΟΥΔΑΙΟΙ ΩΣΤΕ ΚΑΙ
barnabas simul ductus est ypocrisi simulatione eorum sed cū
ΒΑΡΝΑΒΑΣ ΣΥΝΑΠΗΧΘΗ ΤΗ · ΥΠΟΚΡΙΣΙ ΑΥΤΩΝ ΑΛΛΟ
uidissē quod non recte ambularent ad ueritatē
ΤΕ · ΙΔΟΝ ΟΤΙ ΟΥΚ · ΟΡΘΟΠΟΔΟΥΣΙΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ · ΑΛΗΘΙΑΝ
euangelii dixi petro coram omnib;
ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΕΙΠΟΝ · ΤΩ ΠΕΤΡΩ ΕΝΠΡΟΣΘΕΝ ΠΑΝΤΩΝ
si tu ~ cum sis iudaeus gentiliter et non ~ iu
ιr ΕΙ ΣΥ ΙΟΥΔΑΙΟΣ ΥΠΑΡΧΩΝ ΕΘΝΙΚΩΣ ΚΑΙ · ΟΥΚ ΙΟΥ

daice uiuis quo gentes cogis iudaizare
ΔΑΙΚΩC ΖΗC ΠΩC ΤΑ ΕΘΝΗ ΑΝΑΓΚΑΖΕΙC ΙΟΥΔΑΙΖΙΝ

nos natura iudaei et non ex gentibus peccato
ΗΜΕΙC ΦΥCΙ ΙΟΥΔΑΙΟΙ ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΞ ΕΘΝΩΝ ΑΜΑΡΤΩ

res scientes sc quia non iustificatur homo ex operi
ΛΟΙ ΕΙΔΟΤΕC ΔΕ ΟΤΙ ΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥΤΑΙ ΑΝΟC ΕΞ ΕΡ

bus legis nisi per fidem ihu xpi et nos
ΓΩΝ ΝΟΜΟΥ ΕΑΝ ΜΗ· ΔΙΑ ΠΙCΤΕΩC ΙΥ ΧΡΥ· ΚΑΙ ΗΜΕΙC

in xpm ihm credimus ut iustificemur ex fi
ΕΙC ΧΡΝ ΙΝ ΕΠΙCΤΕΥCΑΜΕΝ· ΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΘΩΜΕΝ ΕΚ ΠΙC

de et non ex operibus legis quia ex opibus le
ΤΕΩC ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΞ ΕΡΓΩΝ ΝΟΜΟΥ ΟΤΙ ΕΞ ΕΡΓΩΝ ΝΟ

gis non iustificabitur omnis caro si autem quaerentes
ΜΟΥ ΟΥ ΔΙΚΑΙΩΘΗCΕΤΑΙ ΠΑCΑ CΑΡΞ ΕΙ ΔΕ ΖΗΤΟ

tes iustificari in xpo inuenti sumus et ipsi
ΥΝΤΕC ΔΙΚΑΙΩΘΗΝΑΙ ΕΝ ΧΡΩ ΕΥΡΕΘΗΜΕΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ

peccatores ergo xps peccati minister absit
ΤΟΙ· ΑΜΑΡΤΩΛΟΙ ΑΡΑ ΧΡC ΑΜΑΡΤΙΑC ΔΙΑΚΟΝΟC· ΜΗ

si enim quae destruxi haec iterum ae
ΓΕΝΟΙΤΟ· ΕΙ ΓΑΡ· Α ΚΑΤΕΛΥCΑ· ΤΑΥΤΑ ΠΑΛΙΝ ΟΙΚΟ

difico praeuaricatorem me constituo ego enim
ΔΟΜΩ· ΠΑΡΑΒΑΤΗΝ· ΕΜΑΥΤΟΝ CΥΝΙCΤΑΝΩ· ΕΓΩ ΓΑΡ

per legem legi mortuus sum ut deo uiuam cum xpo cru
ΔΙΑ ΝΟΜΟΥ ΝΟΜΩ ΑΠΕΘΑΝΟΝ ΙΝΑ ΘΩ ΖΗCΩ ΧΡΩ CΥΝ·

cifixus sum uiuo sc non iam ego uiuit sc in me
ΕCΤΑΥΡΩΜΑΙ ΖΩ ΔΕ ΟΥΚ ΕΤΙ ΕΓΩ ΖΗ ΔΕ ΕΝ ΕΜΟΙ

xps quod sc nunc uiuo in carne in fide uiuo
Ο ΧΡC· Ο ΔΕ ΝΥΝ ΖΩ ΕΝ CΑΡΚΙ ΕΝ ΠΙCΤΙ ΖΩ ΤΗ

di et xpi / dilexit t diligentis me me et
r ΤΟΥ ΘΥ ΚΑΙ ΧΡΥ ΤΟΥ ΑΓΑΠΗCΑΝΤΟC ~~ΕΑΥΤΟΝ~~ ΜΑΙ ΚΑΙ

tradentis t tradidit semet ipsum pro me non abicio
r ΠΑΡΑΔΟΝΤΟC ΕΑΥΤΟΝ ΥΠΕΡ ΕΜΟΥ ΟΥΚ ΑΘΕΤΩ ΤΗΝ

gratiam di si enim per legem iustitia
ΧΑΡΙΝ ΤΟΥ ΘΥ ΕΙ ΓΑΡ ΔΙΑ ΝΟΜΟΥ ΔΙΚΑΙΟCΥΝΗ

ergo xps gratis mortuus est o insensati ga
III ΑΡΑ ΧΡC ΔΩΡΕΑΝ· ΑΠΕΘΑΝΕΝ Ω ΑΝΟΗΤΟΙ ΓΑ

latae quis uos fascinauit an quorum oculos
c f e ΛΑΤΑΙ ΤΙC ΥΜΑC ΕΒΑCΚΑΝΕΝ· ΟΙC· ΚΑΤ ΟΦΘΑΛ

ihs xps proscriptus est in uobis crucifix
ΜΟΥC ΙΗC ΧΡC· ΠΡΟΕΓΡΑΦΗ ΕΝ· ΥΜΙΝ ΕCΤΑΥΡΩΜΕ

us hoc solum discere uolo a uobis ex
ΝΟC· ΤΟΥΤΟ ΜΟΝΟΝ ΜΑΘΕΙΝ ΘΕΛΩ ΑΦ ΥΜΩΝ ΕΞ

operibus legis spm accepistis an ex auditu fi
ΕΡΓΩΝ ΝΟΜΟΥ ΤΟ ΠΝΑ ΕΛΑΒΕΤΑΙ· Η· ΕΞ ΑΚΟΗC ΠΙC

dei sic insensati estis incipientes spu
ΤΕΩC ΟΥΤΩC ΑΝΟΗΤΟΙ ΕCΤΑΙ· ΕΝ ΑΡΞΑΜΕΝΟΙ ΠΝΙ.

ΓΑΛΑΤΑϹ

nunc carne consummamini tanta passi estis sine causa
ΝΥΝ ϹΑΡΚΙ ΕΠΙΤΕΛΙϹΘΑΙ ΤΟϹΑΥΤΑ ΕΠΑΘΕΤΑΙ ΕΙΚΗ ΕΙ

tamen sine causa qui ergo tribuit nobis spiritum et
ΓΑΙ ΚΑΙ ΕΙΚΗ Ο ΟΥΝ ΕΠΙΧΟΡΗΓΩΝ ΥΜΙΝ ΤΟ ΠΝΑ ΚΑΙ

operatur virtutes in nobis ex operibus legis an
ΕΝΕΡΓΩΝ ΔΥΝΑΜΙϹ ΕΝ ΥΜΙΝ ΕΞ ΕΡΓΩΝ ΝΟΜΟΥ Η ΕΞ

auditu fidei sicut scriptum est credidit ab
i genesi ΑΚΟΗϹ ΠΙϹΤΕΩϹ ΚΑΘΩϹ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΕΠΙϹΤΕΥϹΕΝ ΑΒ

raham deo et reputatum est ei ad iustitiam
ΡΑΑΜ ΤΩ ΘΩ ΚΑΙ ΕΛΟΓΙϹΘΗ ΑΥΤΩ ΕΙϹ ΔΙΚΑΙΟϹΥΝΗΝ

cognoscite intelligite ergo quia qui ex fide sunt hi sunt
ΓΙΝΩϹΚΕΤΑΙ ΑΡΑ ΟΤΙ ΟΙ ΕΚ ΠΙϹΤΕΩϹ. ΟΥΤΟΙ ΕΙϹΙΝ

filii abrahe providens autem scriptura quia ex fide
ΥΙΟΙ ΑΒΡΑΑΜ ΠΡΟΙΔΟΥϹΑ ΔΕ Η ΓΡΑΦΗ. ΟΤΙ ΕΚ ΠΙϹΤΕΩϹ

iustificat gentes deus praenuntiavit abrahe
ΔΙΚΑΙΟΙ ΤΑ ΕΘΝΗ Ο ΘϹ ΠΡΟΕΥΗΓΓΕΛΙϹΑΤΟ ΤΩ ΑΒΡΑ

quia benedicentur in te omnes gentes
ΑΜ. ΟΤΙ ΕΥΛΟΓΗΘΗϹΟΝΤΑΙ ΕΝ ϹΟΙ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΘΝΗ.

igitur qui ex fide sunt benedicentur cum fideli ab
ΩϹΤΕ ΟΙ ΕΚ ΠΙϹΤΕΩϹ ΕΥΛΟΓΟΥΝΤΑΙ ϹΥΝ ΤΩ ΠΙϹΤΩ ΑΒ

raham quicumque enim ex operibus legis sunt sub male
ΡΑΑΜ. ΟϹΟΙ ΓΑΡ ΕΞ ΕΡΓΩΝ ΝΟΜΟΥ ΕΙϹΙΝ ΥΠΟ ΚΑΤΑΡ

dicto sunt scriptum est enim quia maledictus omnis qui
i uter ΑΝ ΕΙϹΙΝ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΓΑΡ. ΟΤΙ ΕΠΙΚΑΤΑΡΑΤΟϹ ΠΑϹ ΟϹ

onomio
non permanet in omnibus quae scripta sunt in
ΟΥΚ ΕΜΜΕΝΕΙ ΕΝ ΠΑϹΙΝ ΤΟΙϹ ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙϹ ΕΝ ΤΩ

libro legis ut faciat ea quia autem in lege
ΒΙΒΛΙΩ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ ΠΟΙΗϹΑΙ ΑΥΤΑ. ΟΤΙ ΔΕ ΕΝ ΝΟΜΩ

nemo iustificatur apud deum scriptum est enim quia
ſ Alo ΟΥΔΕΙϹ ΔΙΚΑΙΟΥΤΑΙ ΠΑΡΑ ΘΩ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΓΑΡ. ΟΤΙ

none
iustus ex fide vivit lex autem non est
Ο ΔΙΚΑΙΟϹ ΕΚ ΠΙϹΤΕΩϹ ΖΗϹΕΤΑΙ Ο ΔΕ ΝΟΜΟϹ ΟΥΚ ΕϹΤΙΝ

ex fide sed qui (i facit) fecerit ea vivet in eo
ΕΚ ΠΙϹΤΕΩϹ. ΑΛΛ Ο ΠΟΙΗϹΑϹ ΑΥΤΑ ΖΗϹΕΤΑΙ ΕΝ ΑΥΤΩ

christus nos redemit de maledicto legis
ΧΡϹ ΗΜΑϹ ΕΞΗΓΟΡΑϹΕΝ ΕΚ ΤΗϹ ΚΑΤΑΡΑϹ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

factus pro nobis maledictum quia scriptum est
ΓΕΝΟΜΕΝΟϹ ΥΠΕΡ ΗΜΩΝ. ΚΑΤΑΡΑ. ΟΤΙ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

maledictus omnis qui pendit in ligno ut
i uter.nio ΕΠΙΚΑΤΑΡΑΤΟϹ ΠΑϹ. Ο ΚΡΕΜΑΜΕΝΟϹ ΕΠΙ ΞΥΛΟΥ ΙΝΑ

in gentes benedictio abrahe fieret in
ΕΙϹ ΤΑ ΕΘΝΗ. ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΒΡΑΑΜ ΓΕΝΗΤΑΙ ΕΝ

christo ihesu ut benedictionem spiritus accipiamus
ΧΡΩ ΙΗΥ ΙΝΑ ΤΗΝ ΕΥΛΟΓΙΑΝ ΤΟΥ ΠΝϹ ΛΑΒΩΜΕΝ

per fidem fratres secundum hominem dico
ΔΙΑ ΤΗϹ ΠΙϹΤΕωϹ ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΑΤΑ ΑΝΘΡωΠΟΝ ΛΕΓω
tamen hominis confirmatum testamentum nemo irritat
ΟΜωϹ ΑΝΟΥ ΚΕΚΥΡωΜΕΝΗΝ ΔΙΑΘΗΚΗΝ ΟΥΔΕΙϹ ΑΘΕΤΕΙ
aut superordinat abrahae dictae sunt
d e Η· ΕΠΙΔΙΑΤΑϹϹΕΤΑΙ ΤΩ ΑΒΡΑΑΜ ΕΡΡΕΘΗϹΑΝ· ΑΙ
promissiones et semini eius non dicit
ΕΠΑΓΓΕΛΕΙϹϹΑΙ ΚΑΙ ΤΩ ϹΠΕΡΜΑΤΙ ΑΥΤΟΥ ΟΥ ΛΕΓΙ
et seminibus quasi in multis sed sicut in
e ΚΑΙ ΤΟΙϹ ϹΠΕΡΜΑϹΙΝ ΩϹ ΕΠΙ ΠΟΛΛΩΝ ΑΛΛ ΩϹ ΕΠΙ
uno et semini tuo quod est christus hoc
q ΕΝΟϹ ΚΑΙ ΤΩ ϹΠΕΡΜΑΤΙ ϹΟΥ ΟΥ ΕϹΤΙΝ ΧΡϹ ΤΟΥ
autem dico testamentum confirmatum ab
ΤΟ ΔΕ ΛΕΓω ΔΙΑΘΗΚΗΝ ΚΕΚΥΡωΜΕΝΗΝ ΥΠΟ ΤΟΥ
deo in christo quae post cccc et xxx annos facta est lex
4 z ΘΥ ΕΙϹ ΧΡΝ· Ο· ΜΕΤΑ Υ ΚΑΙ Λ ΕΤΗ ΓΕΓΟΝωϹ ΝΟ
non irritat vel infirmat ad evacuandam promissionem
ΜΟϹ· ΟΥΚ ΑΚΥΡΟΙ ΕΙϹ ΤΟ ΚΑΤΑΡΓΗϹΑΙ ΤΗΝ· ΕΠΑΓΓΕ
onem si enim ex lege hereditas non iam
ΛΙΑΝ ΕΙ ΓΑΡ ΕΚ ΝΟΜΟΥ Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΟΥΚ ΕΤΙ
ex promissione abrahae autem per promissionem
ΕΞ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑϹ ΤΩ ΔΕ ΑΒΡΑΑΜ ΔΙ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑϹ
donavit deus quid ergo lex praevaricationum vel factorum
ΚΕΧΑΡΙϹΤΑΙ Ο ΘϹ ΤΙ ΟΥΝ Ο ΝΟΜΟϹ ΤΩΝ· ΠΡΑΞΕωΝ
posita est donec veniret semen cui repromissum est
ΕΤΕΘΗ ΑΧΡΙϹ ΟΥ ΕΛΘΗ ΤΟ· ϹΠΕΡΜΑ· Ω ΕΠΗΓΓΕΛ
dispositator disposita per angelos in manu mediatoris
erit ΤΑΙ· ΔΙΑΤΑΓΕΙϹ ΔΙ ΑΓΓΕΛωΝ ΕΝ ΧΙΡΕΙ ΜΕϹΕΙΤΟΥ
mediator autem unius non est deus autem unus
Ο ΔΕ ΜΕϹΕΙΤΗϹ ΕΝΟϹ ΟΥΚ ΕϹΤΙΝ· Ο ΔΕ ΘϹ· ΕΙϹ
est lex ergo adversus promissa dei
ΕϹΤΙΝ· Ο ΟΥΝ ΝΟΜΟϹ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΙωΝ ΘΥ
absit si enim data est lex quae possit
e ΜΗ ΓΕΝΟΙΤΟ· ΕΙ ΓΑΡ ΕΔΟΘΗ ΝΟΜΟϹ· Ο ΔΥΝΑΜΕ
vivificare veritate ex lege esset iustitia
ΝΟϹ ΖωΟΠΟΙΗϹΑΙ· ΑΛΗΘΙΑ ΕΚ ΝΟΜΟΥ Η ΔΙΚΑΙΟϹΥ
sed conclusit scriptura omnia sub pec
ΝΗ ΑΛΛΑ ϹΥΝΕΚΛΙϹΕΝ Η ΓΡΑΦΗ ΠΑΝΤΑ ΥΦ ΑΜΑΡ
cato ut promissio ex fide iesu christi da
ΤΙΑΝ ΙΝΑ Η ΕΠΑΓΓΕΛΙΑ ΕΚ ΠΙϹΤΕωϹ ΙΗΥ ΧΡΥ ΔΟ
retur credentibus prius quam venire
ΘΗ ΤΟΙϹ ΠΙϹΤΕΥΟΥϹΙΝ· ΠΡΟ ΤΟΥ ΔΕ ΕΛΘΕΙΝ ΤΗΝ
fidem sub lege custodiebamur conclusi
ΠΙϹΤΙΝ ΥΠΟ ΝΟΜΟΝ ΕΦΡΟΥΡΟΥΜΕΘΑ ϹΥΝΚΛΙΟΜΕΝΟΙ
in futuram fidem quae postea revelaretur vel revelabatur
ΕΙϹ ΤΗΝ· ΜΕΛΛΟΥϹΑΝ ΠΙϹΤΙΝ· ΑΠΟΚΑΛΥΦΘΗΝΑΙ·

itaq; lex pedagogus noster fuit in
ωCΤΕ Ο ΝΟΜΟC ΠΑΙΔΑΓωΓΟC ΗΜωΝ ΓΕΓΟΝΕΝ ΕΙC
xpo ihu – ut ex fide iustificaremur iustificemur venit
ΧΡΝ ΙΗΝ ΙΝΑ ΕΚ ΠΙCΤΕωC ΔΙΚΑΙωΘωΜΕΝ ΕΛΘΟΥ
autem fide non iam sub ped a go
CΗC ΔΕ ΤΗC ΠΙCΤΑΙωC ΟΥΚ ΕΤΕΙ ΥΠΟ ΠΑΙΔΑΓω
go sumus omnes enim filii di estis
ΓΟΝ ΕCΜΕΝ ΠΑΝΤΕC ΓΑΡ ΥΙΟΙ ΘΥ ΕCΤΑΙ ΔΙΑ
fidem in xpo ihu qui cumq; in xpo
ΤΗC ΠΙCΤΑΙωC ΕΝ ΧΡω ΙΥ ΟCΟΙ ΓΑΡ ΕΙC ΧΡΝ
baptizati estis xpm induistis non est iudeus
ΕΒΑΠΤΙCΘΗΤΑΙ ΧΡΝ ΕΝΕΔΥCΑCΘΑΙ· ΟΥΚ ΕΝΕΙ ΙΟΥ
neq; grecus non est servus neq;
ΔΑΙΟC· ΟΥΔΕ ΕΛΛΗΝ ΟΥΚ ΕΝΕΙ ΔΟΥΛΟC ΟΥΔΕ
liber non est masculus et femina om
ΕΛΕΥΘΕΡΟC ΟΥΚ ΕΝΕΙ ΑΡCΗC ΚΑΙ ΘΗΛΥ ΠΑΝ
nes enim uos unu estis in xpo ihu si
ΤΕC ΓΑΡ ΥΜΕΙC ΕΝ ΕCΤΑΙ ΕΝ ΧΡω ΙΗΥ ΕΙ ΔΕ
uos omnes unu estis unum in xpo ihu ergo
ΥΜΕΙC ΠΑΝΤΕC ΕΝ· ΕCΤΑΙ ΕΝ ΧΡω ΙΗΥ· ΑΡΑ CΥΝ
abrahe semen estis et sm promissionem
ΤΟΥ ΑΒΡΑΑΜ CΠΕΡΜΑ ΕCΤΑΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΕΙΑΝ
heredes dico autem fratres quam
ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙ ΛΕΓω ΔΕ ΑΔΕΛΦΟΙ ΕΦΟCΟΝ
diu heres parvulus est nihil
ΧΡΟΝΟΝ Ο ΚΛΗΡΟΝΟΜΟC ΝΗΠΙΟC ΕCΤΙΝ ΟΥΔΕΝ
differt a servo cu dominus omnium sit sed sub
ΔΙΑΦΕΡΕΙ ΔΟΥΛΟΥ ΚΥΡΙΟC ΠΑΝΤωΝ ωΝ· ΑΛΛ ΥΠΟ
tutoribus est et actoribus usq;
ΕΠΙΤΡΟΠΟΥC ΕCΤΙΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥC· ΑΧΡΙ
ad praefinitum tempus a patre ita et nos
ΤΗC ΠΡΟΘΕCΜΙΑC ΤΟΥ ΠΑΤΡΟC· ΟΥΤωC ΚΑΙ ΗΜΕΙC
cum essemus parvuli sub elementa huius mundi
ΟΤΕ ΗΜΕΝ ΝΗΠΙΟΙ ΥΠΟ ΤΑ CΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟCΜΟΥ
eramus in servientes postquam venit
ΗΜΕΘΑ ΔΕ ΔΟΥΛωΜΕΝΟΙ· ΟΤΕ ΔΕ ΗΛΘΕΝ
plenitudo temporis misit ds
ΤΟ ΠΛΗΡωΜΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΕΞΑΠΕCΤΕΙΛΕΝ Ο ΘC
filium suum factum ex muliere fa
ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΑΥΤΟΥ ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ ΕΚ ΓΥΝΑΙΚΟC ΓΕΝ
ctum sub lege ut eos qui sub lege erant re
ΟΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΝΟΜΟΝ ΙΝΑ ΤΟΥC ΥΠΟ ΝΟΜΟΝ ΕΞΑ

dimeret ut adoptionem filior recipere(mus) q(uonia)m
ΓΟΡΑϹΗΤΑΙ ΙΝΑ ΤΗΝ · ΥΙΟΘΕϹΙΑΝ ΑΠΟΛΑΒΩΜΕΝ ΟΤΙ ·
autem estis filii d(e)i misit d(eu)s
ΔΕ ΕϹΤΑΙ ΥΙΟΙ ΘΥ ΕΞΑΠΕϹΤΙΛΕΝ Ο · ΘϹ
sp(iritu)m filii filii sui in corda nostra
ΤΟ ΠΝΑ ΤΟΥ ΥΙΟΙ · ΑΥΤΟΥ ΕΙϹ ΤΑϹ ΚΑΡΔΙΑϹ ΗΜΩΝ
in quo clamamus abba pat(er) itaq(ue) n(on)
ΕΝ · Ω · ΚΡΑΖΟΜΕΝ · ΑΒΒΑ · Ο ΠΑΤΗΡ · ΩϹΤΕ ΟΥΚ
iam servus sed filius si autem filius et he
ΕΤΕΙ ΔΟΥΛΟϹ ΑΛΛΑ ΥΙΟϹ ΕΙ ΔΕ ΥΙΟϹ ΚΑΙ ΚΛΗ
res per d(eu)m sed tunc quidem ignorantes nescientes d(eu)m
ΡΟΝΟΜΟϹ · ΔΙΑ ΘΝ · ΑΛΛΑ ΤΟΤΕ · ΜΕΝ ΟΥΚ ΕΙΔΟΤΕϹ ΘΝ
non natura n(on) s(un)t diis serviistis nunc h(oc)
ΤΟΙϹ · ΜΗ · ΦΥϹΕΙ ΝΟΥϹΕΙΝ ΘΕΟΙϹ ΕΔΟΥΛΕΥϹΑΤΑΙ ΝΥΝ ΕΙΔΕ
scientes d(eu)m imo t magis autem cogniti estis a d(e)o
ΓΝΟΝΤΕϹ ΤΟΝ ΘΝ · ΜΑΛΛΟΝ ΔΕ ΓΝΩϹΘΕΝΤΕϹ ΥΠΟ ΘΥ
· q(uo)mo(do) convertimini iterum ad tin infirma et
ΠΩϹ ΕΠΕϹΤΡΕΦΕΤΑΙ ΠΑΛΙΝ ΕΠΙ ΤΑ ΑϹΘΕΝΗ ΚΑΙ
egena elementa quib(us) iterum rursum servire
ΠΤΩΧΑ ϹΤΟΙΧΙΑ ΟΙϹ ΠΑΛΙΝ · ΑΝΩΘΕΝ ΔΟΥΛΕΥΕΙΝ
vultis dies observatis et menses et
ΘΕΛΕΤΑΙ ΗΜΕΡΑϹ ΠΑΡΑΤΗΡΙϹΘΑΙ ΚΑΙ ΜΗΝΑϹ ΚΑΙ
annos et tempora timeo vos ne
ΕΝΕΙ ΑΥΤΟΥϹ ΚΑΙ ΚΑΙΡΟΥϹ ΦΟΒΟΥΜΑΙ ΥΜΑϹ ΜΗ
forte sine causa laboraverim in vobis estote sicut
ΠΩϹ ΕΙΚΗ ΕΚΟΠΕΙΑΚΑ ΕΙϹ · ΥΜΑϹ · ΓΙΝΕϹΘΑΙ ΩϹ
ego quia et ego sicut vos fratres h(oc) obsecro
ΕΓΩ · ΟΤΙ ΚΑΓΩ ΩϹ ΥΜΙϹ · ΑΔΕΛΦΟΙ ΔΕ ΟΜΑΙ
vos nihil me lesistis scitis p(ro)pter q(uo)d
ΥΜΩΝ · ΟΥΔΕΝ ΜΑΙ ΗΔΙΚΗϹΑΤΑΙ ΟΙΔΑΤΕ ΟΤΙ ΔΙΑ
infirmitate carnis evangelizavi vobis prius
ΑϹΘΕΝΙΑΝ ϹΑΡΚΟϹ ΕΥΗΓΓΕΛΕΙϹΑΜΗΝ ΥΜΙΝ ΤΟ ΠΡΟΤΕΡΟΝ
et temptatione(m) v(est)ram in carne mea n(on) spre
ΚΑΙ ΤΟΝ · ΠΙΡΑϹΜΟΝ ΥΜΩΝ ΕΝ ΤΗ ϹΑΡΚΙ ΜΟΥ ΟΥ ΕΞΟΥ
vistis neq(ue) respuistis sed sicut ange
ΘΕΝΗϹΑΤΑΙ · ΟΥΔΕ ΕΞΕΠΤΥϹΑΤΑΙ · ΑΛΛΑ ΩϹ ΑΓΓΕ
lum d(e)i excepistis me sicut xp(istu)m ih(esu)m ubi ergo
ΛΟΝ · ΘΥ ΕΔΕΞΑϹΘΑΙ ΜΑΙ ΩϹ ΧΡΝ ΙΝ ΠΟΥ ΟΥΝ
fuit beatitudo vestra testimonium perhibeo quia si
Η · Ο ΜΑΚΑΡΙϹΜΟϹ ΥΜΩΝ · ΜΑΡΤΥΡΩ ΓΑΡ ΟΤΙ ΕΙ
fieri posset oculos vestros eruissetis et
ΔΥΝΑΤΟΝ ΤΟΥϹ ΟΦΘΑΛΜΟΥϹ ΥΜΩΝ ΕΞΟΡΥΞΑΝΤΕϹ ΚΑΙ
dedissetis mihi itaq(ue) ego inimicus vobis factus su(m)
ΕΔΩΚΑΤΑΙ ΜΟΙ ΩϹΤΕ ΕΓΩ ΕΧΘΡΟϹ ΥΜΩΝ ΓΕΓΟΝΑ
ver(um) p(rae)dicans vobis zelant aemulant vos non bene sed
ΑΛΗΘΕΥΩΝ ΥΜΙΝ · ΖΗΛΟΥϹΙΝ ΥΜΑϹ ΟΥ ΚΑΛΩϹ ΑΛΛΑ

ΓΑΛΑΤΑϹ

excludere uos uolunt ut eos aeletis ae
·ΕΚΚΛΕΙϹΑΙ ΥΜΑϹ ΘΕΛΟΥϹΕΙΝ ΙΝΑ ΑΥΤΟΥϹ ΖΗΛΟΥΤΑΙ ΖΗ
mulamini autem meliora dona bonum ÷ ze
~ ΛΟΥΤΑΙ ΔΕ ΤΑ ΚΡΙΤΙΩ ΧΑΡΙϹΜΑΤΑ · ΚΑΛΟΝ ΤΟ ΖΗ
lare semper in bono et non solum cum
ΛΟΥϹΘΑΙ · ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΝ ΤΩ ΑΓΑΘΩ ΚΑΙ ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΕΝ
presens sum ad uos filii mei quos
ΤΩ ΠΑΡΕΙΝ ΔΙΝΑΙ ΠΡΟϹ ΥΜΑϹ ΤΕΚΝΑ ΜΟΥ ΟΥϹ
iterum parturio donec formetur xps in uobis
ΠΑΛΙΝ ΩΔΙΝΩ ΑΧΡΙϹΟΥ ΜΟΡΦΩΘΗ ΧΡϹ ΕΝ ΥΜΙΝ
uellem autem adesse apud uos nunc et mutare
ar ~ ΗΘΕΛΟΝ ΔΕ ΠΑΡΕΙΝΑΙ ΠΡΟϹ ΥΜΑϹ ΑΡΤΕΙ ΚΑΙ ΑΛΛΑ
uerum uocem meam quoniam confundor in uobis
ΞΑΙ ΤΗΝ · ΦΩΝΗΝ ΜΟΥ ΟΤΙ ΑΠΟΡΟΥΜΑΙ ΕΝ · ΥΜΙΝ
dicite mihi qui sub lege uultis esse
ΛΕΓΕΤΑΙ ΜΟΙ · ΟΙ · ΥΠΟ ΝΟΜΟΝ ΘΕΛΟΝΤΕϹ ΕΙΝΑΙ
legem non legitis scriptum ÷ enim quid
ī genesi ΤΟΝ · ΝΟΜΟΝ ΟΥΚ ΑΝΑΓΕΙΝΩϹΚΕΤΑΙ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΓΑΡ ΟΤΙ
abraam duos filios habuit unum ex de ancilla
~ ΑΒΡΑΑΜ ΔΥΟ ΥΙΟΥϹ ΕϹΧΕΝ · ΕΝΑ ΕΚ ΤΗϹ · ΠΑΙΔΙϹΚΗϹ
et unum de ex libera sed qui quidem de
~ ΚΑΙ · ΕΝΑ ΕΚ ΤΗϹ ΕΛΕΥΘΕΡΑϹ ΑΛΛ Ο · ΜΕΝ ΕΚ
ancilla secundum carnem natus est qui si de
~ ΤΗϹ · ΠΑΙΔΙϹΚΗϹ · ΚΑΤΑ ϹΑΡΚΑ ΓΕΓΕΝΝΗΤΑΙ Ο ΔΕ ΕΚ
libera per promissionem quae sunt
ΤΗϹ ΕΛΕΥΘΕΡΑϹ ΔΙΑ ΤΗϹ · ΕΠΑΓΓΕΛΙΑϹ ΑΤΙΝΑ ΕϹΤΙΝ
per allegoriam dicta haec enim sunt duo testa
ie ΑΛΛΗΓΟΡΟΥΜΕΝΑ · ΑΥΤΑ ΓΑΡ ΕΙϹΙΝ ΔΥΟ ΔΙΑ
menta unum quidem a monte sina in seruitute
ΘΗΚΗ · ΜΙΑ · ΜΕΝ ΑΠΟ ΟΡΟΥ ϹΙΝΑ ΕΙϹ ΔΟΥΛΙΑΝ
generans quae est agar sina enim mons
~ ΓΕΝΝΩϹΑ ΗΤΕΙϹ ΕϹΤΙΝ ΑΓΑΡ ΤΟ ΓΑΡ ϹΙΝΑ ΟΡΟϹ
÷ in arabia quae con fronat ei quae nunc ÷
ΕϹΤΙΝ ΕΝ ΤΗ ΑΡΑΒΙΑ Η · ϹΥΝϹΤΟΙΧΟΥϹΑ ΤΗ ΝΥΝ
~ ierosalem seruit enim cum filiis
ΙΕΡΟΥϹΑΛΗΜ ΔΟΥΛΕΥΕΙ ΓΑΡ ΜΕΤΑ ΤΩΝ · ΤΕΚΝΩΝ
suis quae si sursum ÷ ierosalem libera est
ΑΥΤΗϹ Η ΔΕ ΑΝΩ ΙΕΡΟΥϹΑΛΗΜ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΕϹΤΙΝ
quae est mater nostra scriptum ÷ enim le
ī genesi ~ ΗΤΙϹ ΕϹΤΙΝ · ΜΗΤΗΡ ΗΜΩΝ · ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΓΑΡ · ΕΥ
tare sterilis quae non parturis erumpe et
~ ΦΡΑΝΘΗΤΕΙ ϹΤΕΙΡΑ · Η · ΜΗ ΤΙΚΤΟΥϹΑ ΡΗΞΟΝ ΚΑΙ
clama et boa quae non parturis quia multa
e ~ ΒΟΗϹΟΝ Η · ΟΥΚ ΩΔΙΝΟΥϹΑ ΟΤΙ ΠΟΛΛΑ ΤΑ ·

filii desertae magis quā eius que ~~habet~~ habens
τεκνα τηc. ερημου. μαλλον η τηc ερημου εχου
tis viri nos autem fratres sm isaac
cηc τον ανδρα Υμειc δε αδελφοι κατα ιcα
promissiones filii estis sed sicut tunc
ακ. επαγγελιαc τεκνα εcται Αλλ ωcπερ τοτε
qui secundum carnem natus est persequebatur eum qui sm spm
ο κατα cαρκα γεννηθειc εδιωκεν τον κατα πνα
ita et nunc sed quid dicit scriptura
ουτωc. και νυν Αλλα τι λεγει η γραφη
eice ancillam et filium eius
in genesi εκβαλε την. παιδιcκην και τον υιον αυτηc
non enim heres erit filius ancillae
ου γαρ κληρονομηcη ο υιοc τηc παιδιcκηc
cum filio meo isaak itaque fratres
μετα του υιου μου ιcαακ. Αρα ουν αδελφοι
non sumus ancillae filii sed liberae qua
ουκ εcμεν παιδιcκηc τεκνα Αλλα ελευθεραc Η
libertate nos xps liberavit state ergo
e ελευθερια ημαc χρc ηλευθερωcεν Cτηκεται ουν v
et ne iterum servitutis iugo adherere ecce
v και μη παλιν δουλιαc ζυγω ενεχεcθαι Ειδε
ego paulus dico vobis quia si circumcidamini
εγω παυλοc λεγω υμιν. Οτι εαν περιτεμνηcθαι
xps vobis nihil proderit testor testificor autem omni
χc υμαc ουδεν ωφεληcει. Μαρτυρομαι δε παντι
homini circumcidenti se quoniam debitor est
ανθρωπω περιτεμνομενω. Οτι ο φιλετηc εcτιν
universam legem facere evacuati estis a xpo
ολον τον νομον ποιηcαι Κατηργηθηται απο χρυ
qui in lege iustificamini a gratia
Οιτινεc εν νομω δικαιουcθαι τηc χαριτοc
excidistis nos enim spu ex fide spem
εξεπεcαται Ημειc γαρ πνι εκ πιcτεωc ελπιδα
iustitiae expectamus in xpo γαρ: ihu
δικαιοcυνηc απεκδεχομεθα. Εν: χρω: ιυ
neque praeputium sed fides per caritatem
ουτε ακροβυcτια Αλλα πιcτιc δια αγαπηc
operante operatae currebatis bene quis vos
ενεργουμενη. Ετρεχεται καλωc Τιc υμαc
impedivit veritati non oboedire nemini
ενεκοψεν Τη. αληθια μη πιθεcθαι μηδενι

consentientur h persuasio n ex vocante vos
ΠΕΙΘΕϹΘΑΙ Η ΠΙϹΜΟΝΗ ΟΥΚ ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥΝΤΟϹ ΥΜΑϹ
modicum fermentum totam massam corrumpit fermentat ego h
ΜΙΚΡΑ ΖΥΜΗ ΟΛΟΝ ΤΟ ΦΥΡΑΜΑ ΖΥΜΟΙ ΕΓΩ ΔΕ
confido in vobis in dno quod nihil aliud sen tiapitis
ΠΕΠΟΙΘΑ ΕΙϹ ΥΜΑϹ ΕΝ ΚΩ ΟΤΙ ΟΥΔΕΝ ΑΛΛΟ ΦΡΟ
tietis l qui h conturbat vos portabit iudi
ΝΗϹΕΤΑΙ· Ο ΔΕ ΤΑΡΑϹϹΩΝ ΥΜΑϹ ΒΑϹΤΑϹΙ ΤΟ ΚΡΙ
cium quicumque fuerit ego h frs si circumcisi
ΜΑ ΟϹΤΙϹ ΑΝ Η· ΕΓΩ ΔΕ ΑΔΕΛΦΟΙ ΕΙ ΠΕΡΙΤΟ
onem praedico quid adhuc persecutionem patior ergo eva
ΜΗΝ ΚΗΡΥϹϹΩ ΤΙ ΕΤΕΙ ΔΙΩΚΟΜΑΙ· ΑΡΑ ΚΑΤΗΡ
cuatum scandalum crucis utinam et
ΓΗΤΑΙ ΤΟ ϹΚΑΝΔΑΛΟΝ ΤΟΥ ϹΤΑΥΡΟΥ· ΟΦΕΛΟΝ ΚΑΙ
abscidantur qui subvertunt conturbantes l qui ... vos vos #
ΑΠΟΚΟΨΩΝΤΑΙ· ΟΙ ΑΝΑϹΤΑΤΟΥΝΤΕϹ ΥΜΑϹ ΥΜΕΙϹ ΔΕ
in libertate vocati estis fratres tm ne
ΕΠ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ· ΕΚΚΛΗΘΗΤΑΙ ΑΔΕΛΦΟΙ· ΜΟΝΟΝ ΜΗ
libertatem in occasionem carnis detis
ΤΗΝ· ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ· ΕΙϹ· ΑΦΟΡΜΗΝ ΤΗ· ϹΑΡΚΙ ΔΩΤΕ·
sed per caritatem spr servite invicem
ΑΛΛΑ ΤΗ· ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΠΝϹ ΔΟΥΛΕΥΕΤΑΙ· ΑΛΛΗΛΟΙϹ
omnis # lex in vobis in uno sermone im
Ο ΓΑΡ ΠΑϹ ΝΟΜΟϹ· ΕΝ ΥΜΙΝ· ΕΝ· ΕΝΙ ΛΟΓΩ· ΠΛΗ
pletur diliges proximum tuum tamquam teipsum
ΡΟΥΤΑΙ· ΑΓΑΠΗϹΕΙϹ ΤΟΝ· ΠΛΗϹΙΟΝ ϹΟΥ ΩϹ ϹΕΑΥΤΟΝ
quod si mordeatis et devoratis invicem
ΕΙ ΔΕ ΔΑΚΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΙϹΘΙΕΤΑΙ ΑΛΛΗΛΟΥϹ
videte ne consumamini ab invicem di
ΒΛΕΠΕΤΑΙ ΜΗ· ΑΝΑΛΩΘΗΤΑΙ ΥΠ ΑΛΛΗΛΩΝ ΛΕ
co h spu ambulate et concupiscentiam l des.
ΓΩ ΔΕ ΠΝΙ· ΠΕΡΙΠΑΤΙΤΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΘΥΜΙΑΝ
carnis non perficietur l non finietur nam caro concupiscit
ϹΑΡΚΟϹ· ΟΥ ΜΗ ΤΕΛΕϹΗΤΑΙ Η ΓΑΡ ϹΑΡΞ ΕΠΙΘΥΜΕΙ
adversus spm spr autem adversus carnem
ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΝϹ ΤΟ ΔΕ ΠΝΑ ΚΑΤΑ ΤΗϹ ϹΑΡΚΟϹ
hec enim invicem adversantur ut non
ΤΑΥΤΑ ΓΑΡ ΑΛΛΗΛΟΙϹ ΑΝΤΙΚΕΙΤΑΙ· ΙΝΑ· ΜΗ
quaecumque vultis haec faciatis si h spu du
Ο ΑΝ ΘΕΛΗΤΑΙ ΤΑΥΤΑ ΠΟΙΗΤΑΙ· ΕΙ ΔΕ ΠΝΙ ΑΓΕϹ
cimini non estis l sub lege manifesta h st
ΘΑΙ ΟΥΚ ΕϹΤΑΙ ΥΠΟ ΝΟΜΟΝ· ΦΑΝΕΡΑ ΔΕ ΕϹΤΙΝ
opera carnis quae sunt adulteria
ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΗϹ ϹΑΡΚΟϹ· ΑΤΙΝΑ ΕϹΤΙΝ· ΜΟΙΧΕΙΑΙ

fornicationes inmunditiae impudicitia idolatria
ΠΟΡΝΕΙΑΙ ΑΚΑΘΑΡCΕΙΑΙ ΑCΕΛΓΕΙΑΙ ΙΔωΛΟΛΑΤΡΙΑΙ
ueneficia inimicitiae contentiones emulationes irae
ΦΑΡΜΑΚΕΙΑΙ· ΕΧΘΡΑΙ ΕΡΕΙC ΖΗΛΟΥC ΘΥΜΟΙ
irritationes dissensiones hereses inuidiae homicidia
ΕΡΕΙΘΕΙΑΙ ΔΙΧΟCΤΑCΕΙΑΙ ΑΙΡΕCΕΙC ΦΘΟΝΟΙ ΦΟΝΟΙ
ebrietates comessationes et similia his quae
ΜΕΘΑΙ ΚωΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΟΜΟΙΑ ΤΟΥΤΟΙC Α
prae dico uobis sicut et prae dixi qui talia
ΠΡΟ ΛΕΓω ΥΜΙΝ ΚΑΘωC ΠΡΟΙΡΗΚΑ ΟΤΙ· ΟΙ ΤΑ ΤΟΙ
agentes regnum di non hereditabunt t possidebunt
ΑΥΤΑ ΠΡΑCCΟΝΤΕC ΒΑCΕΙΛΙΑΝ ΘΥ ΟΥ ΚΛΗΡΟΝΟΜΗ
fructus sps est caritas gaudium penitebunt
COYCIN· Ο ΔΕ ΚΑΡΠΟC ΤΟΥ ΠΝC ΕCΤΙΝ ΑΓΑΠΗ ΧΑΡΑ
pax patientia mansuetudo bonitas t benignitas
ΙΡΗΝΗ ΜΑΚΡΟΘΥΜΙΑ ΧΡΗCΤΟΤΗC· ΑΓΑΘΟCΥΝΗ
fides lenitas continentia castitas aduersus
ΠΙCΤΕΙC ΠΡΑΟΤΗC· ΕΝΚΡΑΤΕΙΑ ΑΓΝΕΙΑ ΚΑΤΑ
huius modi non est lex qui sc
ΤωΝ· ΤΟΙΟΥΤωΝ ΟΥΚ ΕCΤΙΝ ΝΟΜΟC ΟΙ ΔΕ ΤΟΥ
xpi sunt i. pas carnem suam ... crucifixerunt
r ce ΧΡΥ· ΕΝΤΕC ΤΗΝ CΑΡΚΑ· ΑΥΤωΝ ΕCΤΑΥΡωCΑΝ
cum uitiis i. passionibus et concupiscentiis t desideriis
αγο c ΣΥΝ ΤΟΙC ΠΑΘΗΜΑCΙΝ ΚΑΙ ΤΑΙC ΕΠΙ ΘΥΜΙΑΙC
si spu uiuimus spu ambulemus non efficiamur
ΕΙ ΠΝΙ ΖωΜΕΝ ΠΝΙ CΤΟΙΧωΜΕΝ ΜΗ· ΓΕΝωΜΕ
inanis gloriae inuicem pro uocantes
ΘΑ· ΚΑΙΝΟΔΟΞΟΙ ΑΛΛΗΛΟΥC ΠΡΟΚΑΛΟΥΜΕΝΟΙ
inuicem inuidentes fratres et si
VI ΑΛΛΗΛΟΥC ΦΘΟΝΟΥΝΤΕC ΑΔΕΛΦΟΙ ΕΑΝ ΚΑΙ VI
praeoccupatus fuerit homo in aliquo delicto
ΠΡΟΛΗΜΦΘΗ ΑΝΟC ΕΝ ΤΙΝΙ ΠΑΡΑΠΤωΜΑΤΙ
uos qui spiritales estis instruite huius
ΥΜΕΙC ΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΚΑΤΑΡΤΙΖΕΤΑΙ ΤΟΝ ΤΟΙ
modi in spu mansuetudinis considerans unusquisque
ΟΥΤΟΝ· ΕΝ ΠΝΙ ΠΡΑΟΤΗΤΟC CΚΟΠωΝ ΕΚΑCΤΟC
te ipsum ne et ipse tempteris alterutrum t inuicem
CΕΑΥΤΟΝ ΜΗ ΚΑΙ ΑΥΤΟC ΠΙΡΑCΘΗC ΑΛΛΗΛωΝ
onera portate et sic adimplebitis
ΤΑ ΒΑΡΗ· ΒΑCΤΑΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΟΥΤωC ΑΝΑΠΛΗΡωCΕΤΑΙ

ΓΑΛΑΤΑC

legem xpi si enim putat quis esse aliquid
ΝΟΜΟΝ · ΤΟΥ ΧΡΥ · ΕΙ ΓΑΡ ΔΟΚΕΙ ΤΕΙC, ΕΙΝΑΙ ΤΙ
cum nihil sit seipsum seducit opus sr suum
ΜΗΔΕΝ ΩΝ ΕΑΥΤΟΝ ΦΡΕΝΑΠΑΤΑ ΤΟ ΔΕ ΕΡΓΟΝ
suum probet unusquisque et tunc in semet
ΕΑΥΤΟΥ ΔΟΚΕΙΜΑΖΕΤΩ ΕΚΑCΤΟC ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΕΙC ΕΑΥ
ipso tm gloriam habebit et non in
ΤΟΝ ΜΟΝΟΝ ΤΟ ΚΑΥΧΗΜΑ ΕΞΕΙ ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΙC ΤΟΝ
alterum unusquisque enim suum t dum honus portabit
ΕΤΕΡΟΝ · ΕΚΑCΤΟC ΓΑΡ ΤΟ ΙΔΙΟΝ ΦΟΡΤΙΟΝ · ΒΑCΤΑCΙ
communicet sr is qui catecizatur verbum ei qui
ΚΟΙΝΩΝΕΙΤΩ ΔΕ · Ο · ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΟC ΤΟΝ · ΛΟΓΟΝ tecizat
catecizanti in omnibus bonis nolite errare ne er
ΤΩ · ΚΑΤΗΧΟΥΝΤΙ · ΕΝ ΠΑCΙΝ ΑΓΑΘΟΙC · ΜΗ ΠΛΑΝ rate
rat ds non diridetur t in subsannatur ꝑ que sr seminaverit
ΑCΘΑΙ ΘC ΟΥ ΜΥΚΤΗΡΕΙΖΕΤΑΙ · Ο ΓΑΡ ΑΝ CΠΕΙ
homo hec et metet qm qui seminat de semin atio
ΡΗ · ΑΝΟC ΤΑΥΤΑ ΚΑΙ ΘΕΡΙCΕΙ ΟΤΙ Ο CΠΕΙΡΩΝ
i carne sua de carne sua metet
ΤΗ CΑΡΚΙ ΑΥΤΟΥ ΕΚ ΤΗC CΑΡΚΟC ΑΥΤΟΥ ΘΕΡΙCΕΙ
corruptionem qui sr seminat in spu de spu
ΦΘΟΡΑΝ Ο ΔΕ CΠΕΙΡΩΝ ΕΙC ΤΟ ΠΝΑ ΕΚ ΤΟΥ ΠΝC
metet vitam aeternam bonum sr facien
ΘΕΡΙCΕΙ ΖΩΗΝ · ΑΙΩΝΙΟΝ ΤΟ ΔΕ ΚΑΛΟΝ ΠΟΙΟΥΝ
tes non deficiamus tempore sr suo me
ΤΕC ΜΗ ΕΚΚΑΚΗCΩΜΕΝ ΚΑΙΡΩ ΓΑΡ ΙΔΙΩ ΘΕ
temus non deficientes ergo dum tempus
ΡΙCΩΜΕΝ · ΜΗ · ΕΚΛΥΟΜΕΝΟΙ ΑΡΑ ΟΥΝ ΩC ΚΑΙΡΟΝ
habemus operemur bonum ad omnes
L ΕΧΟΜΕΝ ΕΡΓΑΖΩΜΕΘΑ ΤΟ · ΑΓΑΘΟΝ ΠΡΟC ΠΑΝΤΑC
maxime sr ad domesticos fidei
ΜΑΛΙCΤΑ ΔΕ ΠΡΟC ΤΟΥC ΟΙΚΙΟΥC ΤΗC ΠΙCΤΕΩC
videte qualibus litteris vobis scripsi
ΙΔΕΤΕ ΠΗΛΙΚΟΙC ΓΡΑΜΜΑCΙΝ ΥΜΙΝ ΕΓΡΑΨΑ
mea manu quicumque volunt placere
ΤΗ · ΕΜΗ ΧΕΙΡΕΙ · ΟCΟΙ ΘΕΛΟΥCΙΝ ΕΥΠΡΟCΩΠΗ
in carne hi compellunt vos cir
CΑΙ ΕΝ CΑΡΚΙ · ΟΥΤΟΙ ΑΝΑΓΚΑΖΟΥCΙΝ ΥΜΑC ΠΕ
cumcidi tantum ut ne ꝑ crucem
ΡΙΤΕΜΝΕCΘΑΙ ΜΟΝΟΝ ΙΝΑ ΜΗ ΤΩ · CΤΑΥΡΩ ΤΟΥ
xpi persecutionem patiantur neque enim hi qui circumcisi sunt
ΧΡΥ ΔΙΩΚΟΝΤΑΙ ΟΥΔΕ ΓΑΡ ΟΙ · ΠΕΡΙΤΕΜΝΗΜΕΝΟΙ

ipsi legem custodiunt sed volunt vos
ΑΥΤΟΙ· ΝΟΜΟΝ ΦΥΛΑССΟΥСΙΝ ΑΛΛΑ ΘΕΛΟΥСΙΝ ΥΜΑС
circumcidi ut in vestra carne glo
ΠΕΡΙΤΕΜΝΕСΘΑΙ ΙΝΑ ΕΝ ΤΗ ΥΜΕΤΕΡΑ СΑΡΚΙ ΚΑΥ
rientur mihi autem absit gloriari nisi
ce ΧΗСΩΝΤΑΙ· ΕΜΟΙ ΔΕ ΜΗ ΓΕΝΟΙΤΟ ΚΑΥΧΑСΘΑΙ ΕΙ ΜΗ
in cruce dni nri ihu xpi per quem mihi
ΕΝ ΤΩ СΤΑΥΡΩ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΡΥ ΔΙ ΟΥ ΕΜΟΙ
mundus crucifixus et ego mundo in xpo
Ο· ΚΟСΜΟС ΕСΤΑΥΡΩΤΑΙ ΚΑΓΩ ΚΟСΜΩ· ΕΝ ΓΑΡ
xpo ihu neque circumcisio aliquid est neque
ΧΡΩ ΙΥ· ΟΥΤΕ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΙ ΕСΤΙΝ· ΟΥΤΕ
praeputium sed nova creatura et quicumque
ce ΑΚΡΟΒΥСΤΙΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙΝΗ ΚΤΙСΙС ΚΑΙ ΟСΟΙ
regule huic consentiunt
ΤΟΥΤΩ· СΤΟΙΧΟΥСΙΝ ΤΩ ΚΑΝΟΝΙ ΤΟΥΤΩ· СΤΟΙΧΟΥ
requiem hec regula pax super illos et misericordia et supra
f c e СΙΝ· ΙΡΗΝΗ· ΕΠ ΑΥΤΟΥС· ΚΑΙ ΕΛΑΙΟС ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΟΝ
israel di dni de cetero mihi nemo molestus
ΙΗΛ ΤΟΥ ΚΥ· ΤΟΥ ΛΟΙΠΟΥ ΚΟΠΟΥС· ΜΟΙ ΜΗΔΕΙС· ΠΑΡΕ
sit ego enim stigmata .i. punctiones dni nri ihu
ΧΕΤΩ· ΕΓΩ ΓΑΡ· ΤΑ· СΤΙΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ ΙΥ
xpi in corpore meo porto gratia
ce ΧΡΥ· ΕΝ· ΤΩ· СΩΜΑΤΙ ΜΟΥ· ΒΑСΤΑΖΩ· Η ΧΑΡΙС· ΤΟΥ·
dni nri ihu xpi cum spu vestro fratres
ΚΥ ΗΜΩΝ ΙΥ· ΧΡΥ· ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΠΝС· ΥΜΩΝ ΑΔΕΛΦΟΙ

Explicit epistola ad
ΕΤΕΛΕСΘΗ· ΕΠΙСΤΟΛΗ ΠΡΟС
galatas incipit ad ephe
ΓΑΛΑΤΑС· ΑΡΧΕΤΑΙ ΠΡΟС ΕΦΕ
sios
СΙΟΥС·

ΠΡΟC ΕΦΕCΙΟΥC

paulus apostolus ihu xpi per uoluntatem
ΠΑΥΛΟC ΑΠΟCΤΟΛΟC ΙΗΥ ΧΡΥ ΔΙΑ ΘΕΛΗΜΑΤΟC

ουcια — di scis subsistentibus in epheso et
ΘΥ ΤΟΙC ΑΓΙΟΙC ΤΟΙC ΟΥCΙΝ ΕΝ· ΕΦΕCΩ ΚΑΙ

fidelibus in xpo ihu gratia uobis et pax a
ΠΙCΤΟΙC ΕΝ· ΧΡΩ ΙΗΥ· ΧΑΡΙC ΥΜΙΝ· ΚΑΙ ΙΡΗΝΗ ΑΠΟ

do patre nostro et dno ihu xpo benedictus
ΘΥ ΠΑΤΡΟC ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΥ ΙΥ ΧΡΥ ΕΥΛΟΓΗΤΟC·Ο·

ds et pat dni nri ihu xpi qui benedixit
ΘC ΚΑΙ ΠΑΤΗΡ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΡΥ· Ο ΕΥΛΟΓΗCΑC

nos in omni benedictione spiritali in
ΗΜΑC· ΕΝ· ΠΑCΗ· ΕΥΛΟΓΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ· ΕΝ·ΤΟΙC

caelestibus in xpo sicut elegit nos ips
ΕΠΟΥΡΑΝΙΟΙC ΕΝ· ΧΡΩ ΚΑΘΩC ΕΞΕΛΕΞΑΤΟ ΗΜΑC ΕΑΥ

sol ante constitutionem mundi ut essem nos sci te nos scos
ΤΩ· ΠΡΟC ΚΑΤΑΒΟΛΗC ΚΟCΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΗΜΑC ΑΓΙΟΥC

et immaculati coram ipso in conspectu ipsius in caritate p
ΚΑΙ ΑΜΩΜΟΥC ΚΑΤΕΝΩΠΙΟΝ ΑΥΤΟΥ ΕΝ· ΑΓΑΠΗ ΠΡΟ

destinans nos in adoptionem filiorum per ihm xpm in ipsum
ΟΡΙCΑC ΗΜΑC· ΕΙC ΥΙΟΘΕCΙΑΝ ΔΙΑ ΙΥ ΧΡΥ ΕΙC· ΑΥΤΟΝ

sm placitum uoluntatis suae in laudem
ΚΑΤΑ ΤΗΝ· ΕΥΔΟΚΙΑΝ ΤΟΥ ΘΕΛΗΜΑΤΟC ΑΥΤΟΥ ΕΙC ΕΠΑΙΝΟΝ·

gloriae gratiae suae in qua gratificauit nos
ΔΟΞΗC ΤΗC ΧΑΡΙΤΟC ΑΥΤΟΥ· ΕΝ Η· ΕΧΑΡΙΤΩCΕΝ ΗΜΑC

in dilecto filio filio in quo habemus
ΕΝ· ΤΩ· ΗΓΑΠΗΜΕΝΩ ΥΙΩ ΑΥΤΟΥ· ΕΝ Ω· ΕΧΟΜΕΝ ΤΗΝΑ

redemptionem per sanguinem eius remissionem
ΑΠΟΛΥΤΡΩCΙΝ ΔΙΑ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟC ΑΥΤΟΥ ΤΗΝ·ΑΦΕCΙΝ·

peccatorum delictorum secundum diuitias gratiae
ΤΩΝ· ΠΑΡΑΠΤΩΜΑΤΩΝ· ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟC ΤΗC ΧΑΡΙΤΟC

suae quae superabundauit in nobis in nos in omni sapi
ΑΥΤΟΥ ΗC ΕΠΕΡΙCCΕΥCΕΝ ΕΙC ΗΜΑC ΕΝ· ΠΑCΗ CΟ

entia et prudentia ut notum faceret nobis mysterium t
ΦΙΑ ΚΑΙ ΦΡΟΝΗCΕΙ ΓΝΩΡΙCΑΙ ΗΜΙΝ ΤΟ· ΜΥC

sacramentum uoluntatis suae sm beneplacitum
ΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΛΗΜΑΤΟC ΑΥΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ· ΕΥΔΟΚΙΑΝ

quod proposuit in eo in dispensatione pleni
ΗΝ· ΠΡΟΕΘΕΤΟ ΕΝ ΑΥΤΩ ΕΙC ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ ΤΟΥ ΠΛΗ

tudinis temporum ut restauraret omnia
ΡΩΜΑΤΟC ΤΩΝ· ΚΑΙΡΩΝ ΑΝΑΚΕΦΑΛΕΩCΑCΘΑΙ ΤΑ· ΠΑΝΤΑ

in xpo quae in caelis et in terra
ΕΝ· ΤΩ· ΧΡΩ· ΤΑ· ΕΝ ΤΟΙC· ΟΥΡΑΝΟΙC ΚΑΙ· ΤΑ· ΕΠΙ ΤΗC ΓΗC

in ipso in quo et uocati sumus praedestinati
εν αυτω εν ω και εκληθημεν προοριcθεντεc
secundū propositū dī omnia operantis
κατα την προθεcιν του θυ του παντα ενεργουντοc
secundū consiliū uoluntatis suae ut essemus; esse
κατα την βουλην του θεληματοc αυτου ειc το ειναι
nos in laudem gloriae qui ante speraumus in xpo
ημαc ειc επαινον δοξηc τουc προ ηλπικοταc εν χρω
in quo et uos audientes uerbum ue
εν ω και υμειc ακουcαντεc τον λογον τηc αλη
ritatis euangelium salutis uestrae in quo
θιαc. το ευαγγελιον. cωτηριαc υμων εν ω.
credentes signati estis spū promissio
πιcτευcαντεc εcφραγιcθηται τω πνι τηc επαγγε
nis sco quod est pignus here
λιαc τω αγιω. ο εcτιν αραβων τηc κληρονο
ditatis nostrae in redemptionē ad opti
μιαc ημων ειc απολυτρωcιν τηc περι ποι
onis in laudem gloriae ipsius propter hoc
ηcεωc ειc επαινον τηc δοξηc αυτου δια τουτο
et ego audita et uera fide in dno ihu
καγω. ακουcαc την καθ υμαc πιcτιν εν κω ιυ
xpo et caritatem in omnes scos
χρω και την αγαπην ειc πανταc τουc αγιουc
n cesso gratias agens pro uobis memoriā
ce ου παυομαι ευχαριcτων υπερ υμων μνιαν
faciens uestri in orationibus meis
ποιουμενοc υμων επι των προcευχων μου
ut ds dni nri ihu xpi pat
ινα ο θc του κυ ημων ιυ χρυ ο πατηρ τηc
gloriae det uobis spm sapientiae et reuelatio
ce δοξηc δωη υμιν πνα cοφιαc και αποκαλυ
nis in agnitione eius illuminatos
ψεωc εν επιγνωcει αυτου πεφωτειcμενουc
oculos cordis urī ut sci
τουc οφθαλμουc τηc καρδιαc υμων ινα οιδα
atis quae est spes uocationis eius
ce ται τι εcτιν η ελπιc τηc κληcεωc αυτου
quae diuitiae gloriae hereditatis
τιc ο πλουτοc τηc δοξηc τηc κληρονομιαc
eius in scis et quae sit supereminens magnitudo
αυτου εν τοιc αγιοιc και τι το μεγεθοc

uirtutis eius in nobis ł uos credentes ł eius
ΤΗC· ΔΥΝΑΜΕΩC ΑΥΤΟΥ ΕΙC ΥΜΑC· ΤΟΥC ΠΙCΤΕΥΟΝΤΑC
secundum operationem potentie fortitudinis eius
ΚΑΤΑ ΤΗΝ· ΕΝΕΡΓΙΑΝ · ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥC ΤΗC ΙCΧΥΟC ΑΥΤΟΥ
quam operatus est in Christo suscitans eum a mortuis
ΗΝ· ΕΝΗΡΓΗCΕΝ ΤΩ ΧΡΩ ΕΓΙΡΑC ΑΥΤΟΝ ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ
et constituit eum in dextera sua in cae
ΚΑΙ ΕΚΑΘΙCΕΝ ΕΝ ΔΕΞΙΑ ΑΥΤΟΥ ΕΝ ΤΟΙC ΕΠΟΥ
lestibus super omnem principatum et potestatem et
ΡΑΝΙΟΙC ΥΠΕΡΑΝΩ ΠΑCΗC ΑΡΧΗC ΚΑΙ ΕΞΟΥCΙΑC ΚΑΙ
uirtutem et dominationem et omne nomen
ΔΥΝΑΜΕΩC ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΤΗΤΟC ΚΑΙ· ΠΑΝΤΟC ΟΝΟΜΑ
quod nominatur non solum in seculo hoc
ΤΟC ΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΟΥ ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΕΝ ΤΩ ΑΙΩΝΙ ΤΟΥΤΩ
sed etiam in futuro et omnia subiecit
ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΝ ΤΩ· ΜΕΛΛΟΝΤΙ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΥΠΕΤΑΞΕΝ
sub pedibus eius et ipsum dedit caput
ΥΠΟ ΤΟΥC ΠΟΔΑC ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝ ΔΩΚΕΝ ΚΕΦΑΛΗΝ
super omnia ecclesiae que est corpus eius
ΥΠΕΡ ΠΑΝΤΑ ΤΗ ΕΚΚΛΗCΙΑ ΗΤΙC ΕCΤΙΝ ΤΟ CΩΜΑ ΑΥ
plenitudo qui omnia in omnibus imple
ΤΟΥ· ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ ΤΟΥ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΕΝ ΠΑCΙΝ ΠΛΗ
tur et uos cum essetis mortui delictis
ΡΟΥΜΕΝΟΥ · ΚΑΙ ΥΜΑC ΟΝΤΑC ΝΕΚΡΟΥC ΤΟΙC ΠΑΡΑ II
et peccatis uestris in quibus
ΠΤΩΜΑCΙΝ · ΚΑΙ ΤΑΙC ΑΜΑΡΤΙΑΙC ΥΜΩΝ ΕΝ ΑΙC
aliquando ambulastis secundum seculum
ΠΟΤΕ ΠΕΡΙΕΠΑΤΗCΑΤΑΙ· ΚΑΤΑ ΤΟΝ· ΑΙΩΝΑ ΤΟΥ
mundi huius secundum principem potesta
ΚΟCΜΟΥ ΤΟΥΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΝ· ΑΡΧΟΝΤΑ ΤΗC ΕΞΟΥ
tis aeris huius spiritus nunc operan
ce ΙΑC ΤΟΥ ΑΕΡΟC ΤΟΥΤΟΥ ΠΝC· ΤΟΥ ΝΥΝ ΕΝΕΡΓΟ
tis in filiis diffidentiae in quibus om
ΥΝΤΟC ΕΝ ΤΟΙC ΥΙΟΙC ΤΗC ΑΠΙΘΙΑC· ΕΝ· ΟΙC ΠΑΝ
nes conuersati sumus aliquando in desideriis
ΤΕC ΑΝΕCΤΡΑΦΗΜΕΝ ΠΟΤΕ ΕΝ ΤΑΙC ΕΠΙΘΥΜΙΑΙC
carnis nostrae facientes uoluntates
ΤΗC CΑΡΚΟC ΗΜΩΝ ΠΟΙΟΥΝΤΕC ΤΑ ΘΕΛΗΜΑ
carnis et cogitationum et
ce ΤΑ· ΤΗC· CΑΡΚΟC ΚΑΙ ΤΩΝ· ΔΙΑΝΟΙΩΝ ΚΑΙ
eramus natura filii irae sicut et ceteri
ΗΜΕΝ ΦΥCΙ ΤΕΚΝΑ ΟΡΓΗC ΩC ΚΑΙ ΟΙ· ΛΟΙΠΟΙ

dr autem qui diues est pat in misericordia propter multam
Ο δε θς πλουσειος ων· εν ελεει δια την· πολλην
dilectionem t caritatem qua dilexit nos mirentur ÷ nortm
3 αγαπην ην ηγαπησεν ημας ÷
et cum essemus t essetis nos mortuis t uos peccato conuiuificauit
Και οντας ημας νεκρους τη· αμαρτια συνεζωποι
cum xpo cuius gratia estis saluati t salui facti et
ε ησεν· τω· χρω Ου· χαριτι εσται· σεσωσμενοι Και
et simul suscitauit et simul sedere fecit in celestibus
συνηγειρεν Και· συνεκαθισεν εν τοις επουρανιοις.
ut ostenderet in saeculis superuenientibus
επεδειξη Ινα ενδειξηται εν τοις αιωσιν τοις επερχομενοις
abundantes diuitias gratiae suae in boni
ε 3 το υπερβαλλον πλουτος της· χαριτος αυτου εν·χρης
tate sup nos in xpo gratia enim estis sal
τοτητι εφημας εν χρω· Τη γαρ χαριτι εσται σε
uati t salui facti per fidem t et hoc non ex nobis di
σωσμενοι δια πιστεως. Και τουτο ουκ εξ ημων Θυ
donum non ex operibus ut ne quis glorietur
το δωρον· Ουκ εξ εργων Ινα μη τις· καυχησεται
ipsius enim sumus factura t figmentum creati in dno Inope
ce Αυτου γαρ εσμεν ποιημα κτεισθεντες εν· κω· επερ
bus bonis quae praeparauit ds ut in illis
γοις. αγαθοις· οις προητοιμασεν ο θς. Ινα εν· αυτοις
ambulemus propter quod ideo recordamini t memento nos qui
περιπατησωμεν Διατουτο μνημονευοντες υμις οι
t dicebamini
aliquando eratis gentes in carne qui dicimini praeputium
ε ποτε τα εθνη εν σαρκι· Οι λεγομενοι ακροβυστια
ab ea quae dr circumcisio in carne manufacta
υπο της λεγομενης περιτομης εν σαρκι χειροποιητω
quoniam eratis tempore illo sine xpo alienati
ε Οτι· ητε τω καιρω εκεινω χωρις χυ Απηλλο
a conuersatione t a constitutione israhel et hospites
τριωμενοι· της πολειτειας του ισραηλ Και ξενοι
testamentorum promissionis eorum spem non
των· διαθηκων της επαγγελιας αυτων· ελπιδα μη
habentes et sine do in mundo hoc nunc autem
εχοντες Και αθεοι εν τω κοσμω τουτω· Νυνι δε
in xpo ihu uos qui aliquando eratis t fuistis longe prope
εν χρω ιυ. υμις Οι ποτε οντες· μακραν εγγυς
facti estis in sanguine xpi ipse enim
ce εγενηθηται εν· τω· αιματι του χρυ Αυτος. γαρ

εφεcιογc.

est .. pax nostra qui fecit utraque unum et
εcτιν η ιρηνη· ημων ο ποιηcαc τα αμφοτερα εν και
medium parietem maceriæ soluens inimicitiam in
το μεcοτοιχον τογ φραγμογ λγcαc την εχθραν εν τη
carne sua legem mandatorum in decretis
cαρκι αγτογ Τον νομον των εντολων· εν δογμαcιν
destruens ut duos conderet in semetipso in unum
e καταργηcαc ινα τογc δγο κτειcη εν εαγτω ειc ενα
nouum hominem faciens pacem et ut reconciliaret
καινον ανον ποιων ιρηνην και αποκαταλλαξη
utrosque in uno corpore deo per
τογc αμφοτερογc εν ενι cωματι τω θω δια τογ
per crucem interficiens inimicitiam in semetipso et ue
cταγρογ Αποκτειναc την· εχθραν εν εαγτω και ελ
niens euangelizauit pacem uobis qui
θων εγηγγελιcατο ιρηνην τοιc· εγγγc γμιν τοιc
longe et pacem his qui prope quoniam per ipsum ha
μακραν· και ιρηνην τοιc εγγγc Οτι διαγτογ εχ
bemus accessum utrique ambo in uno spiritu
ομεν την· προcαγωγην· οι αμφοτεροι εν· ενι πνι
ad patrem itaque non iam estis hospites et
προc τον πατερα· Αρα ογκ ετει· εcται ξενοι και
incolae sed estis conciues sanctorum et
παροι κια παροικοι Αλλεcται· cγνπολειται των· αγιων και
domestici dei superaedificati in fundamento
οικειοι τογ θγ εποικοδομηθεντεc επι τω θεμελιω
apostolorum et prophetarum cum sit angulati ipso summo angulari
των αποcτολων και προφητων· Οντοc ακρογω
ius lapide lapis ipso ihu xpo in quo omnis aedificatio lapide
νιεογ λιθογ· · αγτογ ιηγ χργ Εν ω παcα οικο
structura constructa compaginata crescit in templum sanctum in dno
δομη · cγν αρμολογογμενη αγξει ειc ναον αγιον εν κω
in quo et uos simul aedificamini in habitaculum
e Εν ω και γμειc cγνοικοδομειcθαι ειc κατοικητη
dei in spu huius rei gratia ego pau
z ριον τογ θγ εν πνι Τογτογ χαριν εγω παγ III
lus uinctus xpi pro uobis gentibus
λοc ·ο· δεcμιοc τογ χργ γπερ γμων των εθνων
si tamen audistis dispensationem dei gra
e ειγε ηκογcαται την· οικονομιαν τογ θγ Τηc χα
tia quae data est mihi in uobis secundum reuela
ριτοc τηc δοθειcηc μοι ειc γμαc κατα αποκα
tionem enim cognitum est mihi sacramentum
λγψιν γαρ εγνωριcθη μοι το μγcτηριον

In modico pro ut poteritis le
sicut ante scripsi
καθως προεγραψα εν ολιγω προς ο δυνασθαι ανα
gentes intellegere prudentiam meam in sacra
γινωσκοντες νοησαι την συνεσιν μου εν τω μυσ
mento xpi quod aliis generationibus non fuit notum
τηριω του χρυ · Ο ετεραις γεναιαις ουκ εγνωρισ
filiis hominum sicut nunc revela
θη τοις υιοις των · ανων · Ως νυν απεκαλ
tum est sanctis eius apostolis et pro
υφθη τοις αγιοις αυτου αποστολοις και προ
phetis in spu esse gentes coheredes
φηταις εν τω πνι ειναι τα εθνη συνκλη
et concorporales et comparticipes
μετοχη ε ρονομα και συνσωμα και συν μετοχα της
promissionis eius in xpo per evangelium
επαγγελιας αυτου εν τω χρω δια του ευαγγελιου
cuius factus sum minister secundum donum
ce Ου εγενηθην διακονος κατα την · δωρεαν
gratiae dei quae data est mihi secundum
της χαριτος του θυ της δοθεισης μοι κατα
operationem virtutis eius mihi
την ενεργιαν της · δυναμεως αυτου Εμοι
minima omnium sanctorum data est gratia
τω · ελαχιστω παντων · αγιων εδοθη η χαρις
haec dei in gentes vel gentibus evangelizare
αυτη · του θυ εν τοις εθνεσιν ευαγγελισασθαι
investigabiles vel incomprehensibiles divitias xpi et il
το · ανεξεχνιαστον · πλουτος του χυ και φω
luminare omnes quae sit dispensatio mysterii sacra
τισαι παντας τις η οικονομια του μυστηρι
menti absconditi a saeculis et
αποκρυφα κ(αι) κρυπτα ου του αποκεκρυμμενου · απο των · αιωνων και
a generationibus in deo universa creavit
απο των γενεων εν τω θω τω παντα κτι
ut innotesceret vel innotescerent principibus et
ce σαντι ινα γνωρισθη ταις αρχαις και · ταις
potestatibus in in celestibus per ecclesiam
εξουσιαις εν τοις επουρανιοις δια της εκκλη
am multiformis sapientia dei secundum praefinitionem vel propositum
σιας · η πολυποικειλος σοφια του θυ κατα προ
positum saeculorum quam fecit in domino
θεσιν των · αιωνων ην · εποιησεν εν · τω · κω

>> εφεcιουc >>>>

nostro in quo habemus fiduciam in
ημων εν ω εχομεν την· προc αγωγην ειc την
confidentia in confidentia et fidem eius
ƶ παρρηcιαν εν πεποιθηcει δια τηc πιcτεωc αυτου
propter peto ne deficiatis in tribulationi
aḡm ce Διο αιτουμαι· μη εκκακειν εν ταιc θλειψε
bus meis pro uobis que est gloria uestra
cιν μου υπερ υμων ητιc εcτιν δοξα υμων
huius rei gratia curuo t flecto genua mea
Τουτου χαριν καμπτω· τα γονατα μου
ad patrem dni nri ihu xpi ex
προc τον· πατερα του κυ ημων ιυ χρυ εξ
quo omnis paternitas in celis et in terra
ce ου παcα πατρια εν· ουρανοιc και επι γηc·
nominatur ut det uobis secundum diuitias
ονομαζεται ινα δω υμιν κατα το πλουτοc
gloriae claritatis suae in uirtute corroborari t confor
τηc δοξηc αυτου· εν· δυναμει κραταιωθη
tari et spm eius in interiore hoiem
ναι δια του πνc αυτου ειc τον· εcω ανον
habitare xpm et fidem in
κατοικηcαι τον· χρν δια τηc πιcτεωc εν
cordibus uestris in caritate radicati
ταιc καρδιαιc υμων· εν αγαπη ερριζωμενοι
et fundati ut possitis comphende
και τεθεμελειωμενοι ινα εξιcχυcηται καταλαβεc
re cum omnibus scis que sit latitudo et
ce q θαι cυν παcιν τοιc αγιοιc τι το πλατοc και
longitudo et altitudo et profundu scire etiam
μαρ μηκοc και υψοc και βαθοc γνωναι την
sup eminentem scientiae caritate xpi
υπερβαλλουcαν τηc· γνωcεωc αγαπην του χυ
ut impleamini in omne plenitudine
ινα πληρωθηται ειc παν το πληρωμα του
di ei lr potenti t q pot omnia facere sup
θυ· Τω δε δυναμενω παντα ποιηcαι υπερ
abundantius qua petimus aut intelligimus secundu
εκπεριccου ων αιτουμεθα η· νοουμεν κατα
uirtutem operante t q opat in nobis ipsi
την· δυναμιν την ενεργουμενην εν ημιν· αυτω
gloria in xpo ihu et in ecclesia in omia
η δοξα εν χρω ιυ και τη· εκκληcια ειc παcαc

setat generationis saeculorum amen
ϥ ϛ ΤΑϹ ΓΕΝΕΑϹ· ΤΩΝ· ΑΙΩΝΙΩΝ· ΑΜΗΝ ·· >>>>>>>

IV

obsecro itaque vos ego vinctus in dno
ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΟΥΝ ΥΜΑϹ· ΕΓΩ· Ο· ΔΕϹΜΙΟϹ ΕΝ· ΚΩ
digne ambulare vocatione qua voca
ΑΞΙΩϹ ΠΕΡΙΠΑΤΗϹΑΙ ΤΗϹ· ΚΛΗϹΕΩϹ ΗϹ ΕΚΛΗ
ti estis cum omni humilitate et mansuetudine
ΘΗΤΑΙ ΜΕΤΑ· ΠΑϹΗϹ ΤΑΠΙΝΟΦΡΟϹΥΝΗϹ ΚΑΙ ΠΡΑΟΤΗΤΟϹ
cum longanimitate & patientia sufferentes invicem in caritate
ϥ ε ΜΕΤΑ ΜΑΚΡΟΘΥΜΙΑϹ ΑΝΕΧΟΜΕΝΟΙ ΑΛΛΗΛΩΝ ΕΝ ΑΓΑΠΗ
sollicitamini studentes servare unitatem spiritus in vinculo
ϹΠΟΥΔΑΖΟΝΤΕϹ ΤΗΡΕΙΝ· ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΠΝϹ ΕΝ· ΤΩ
coniunctione pacis unum corpus et unus spiritus
ϹΥΝΔΕϹΜΩ ΤΗϹ· ΙΡΗΝΗϹ· ΕΝ· ϹΩΜΑ· ΚΑΙ ΕΝ· ΠΝΑ
sicut et vocati estis in una spe voca
ΚΑΘΩϹ ΚΑΙ ΕΚΛΗΘΗΤΑΙ ΕΝ· ΜΙΑ ΕΛΠΙΔΙ· ΤΗϹ ΚΛΗϹ
tionis vestrae unus dns una fides unum baptisma
ΕΙΩϹ ΥΜΩΝ· ΕΙϹ ΚϹ· ΜΙΑ ΠΙϹΤΙϹ· ΕΝ· ΒΑΠΤΙϹΜΑ
unus ds et pater omnium qui super omnes et
ΕΙϹ ΘϹ· ΚΑΙ ΠΑΤΗΡ ΠΑΝΤΩΝ· Ο ΕΠΙ ΠΑΝΤΩΝ ΚΑΙ
per omnes et in omnibus nobis in autem
ΔΙΑ ΠΑΝΤΩΝ ΚΑΙ ΕΝ ΠΑϹΙΝ ΗΜΙΝ ΕΝΙ ΔΕ
unoquoque unicuique nostrum data est gratia secundum mensuram
ΕΚΑϹΤΩ· ΗΜΩΝ· ΕΔΟΘΗ ΧΑΡΙϹ ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΕΤΡΟΝ
donationis xpi propter quod dicit ascendens
> ΤΗϹ· ΔΩΡΕΑϹ ΤΟΥ ΧΡΥ ΔΙΟ ΛΕΓΙ ΑΝΑΒΑϹ·
in altum captivam duxit captivitatem captivitatem de
> ΕΙϹ ΥΨΟϹ· ΗΧΜΑΛΩΤΕΥϹΕΝ ΑΙΧΜΑΛΩϹΙΑΝ· ΕΔΩ
dit dat dona in hominibus quod autem
> ΚΕΝ ΔΟΜΑΤΑ· ΕΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙϹ ΤΟ ΔΕ
ascendit quid est nisi quod et descendit in
> ΑΝΕΒΗ ΤΙ ΕϹΤΙΝ ΕΙΜΗ· ΟΤΙ ΚΑΙ ΚΑΤΕΒΗ ΕΙϹ
inferiora terrae qui descendit ipse est
ΤΑ ΚΑΤΩΤΕΡΑ ΤΗϹ ΓΗϹ · Ο · ΚΑΤΑΒΑϹ ΑΥΤΟϹ ΕϹΤΙΝ
et qui ascendit supra omnes cae
ΚΑΙ Ο ΑΝΑΒΑϹ ΥΠΕΡΑΝΩ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΟΥΡΑ
los ut ad impleret omnia et ipse de
ΝΩΝ ΙΝΑ ΠΛΗΡΩϹΗ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΚΑΙ ΑΥΤΟϹ ΕΔΩ
dit quosdam quidem apostolos quosdam autem prophetas
ΚΕΝ ΤΟΥϹ ΜΕΝ ΑΠΟϹΤΟΛΟΥϹ· ΤΟΥϹ ΔΕ· ΠΡΟΦΗΤΑϹ
quosdam vero evangelistas quosdam alios autem pastores
ΤΟΥϹ ΔΕ· ΕΥΑΓΓΕΛΙϹΤΑϹ· ΤΟΥϹ ΔΕ· ΠΟΙΜΕΝΑϹ

προς εφεσιους

et doctores · tractatores ad consummationē · perfectionē scorū
και διδασκαλους προς τον καταρτισμον των αγιων
in opus ministerii in · aedificationē corporis
εις εργον της διακονιας · εις οικοδομην του σωματος
xpi donec occurramus omnes in unitatem
του χρυ · μεχρι καταντησω παντες εις την · ενοτητα
fidei et agnitionis dī in vi
της πιστεως και της · επιγνωσεως του θυ εις αν
rum perfectū in mensurā aetatis pleni
δρα τελειον εις μετρον ηλικιας του πλη
tudinis xpi ut non ultra iam simus parvuli
ρωματος του χρυ ινα μηκετι ωμεν νηπιοι
fluctuantes et … circumferamur omni vento
κλυδωνιζομενοι · και περιφερομενοι παντι ανεμω
doctrinae in nequitia fallacia hominū in
της διδασκαλιας · εν τη κυβια των ανων εν τη
astutia ad remediū erroris ue
πανουργια προς την · μεθοδιαν της πλανης Αλη
ritatē autē facientes in caritate crescamus in
θιαν δε ποιουντες εν αγαπη αυξησωμεν εις
illo qui omnia qui est caput xpc ex quo
αυτον τα παντα · ος εστιν κεφαλη ο · χς εξ ου
totum corpus compactum et connexū et p iunctū
παντο σωμα συναρμολογουμενον και συνβιβαζομε
per omnem iuncturā subministrationis in mensura
νον δια πασης αφης της επιχορηγιας · εν μετρω
unius cuiusque partis incrementū corporis
ενος εκαστου μερους την · αυξησιν · του σωματος
facit in aedificationem sui … in caritate hoc
ποιειται · εις οικοδομην αυτου · εν · αγαπη · Τουτο
ergo dico et testificor in dno non iam
ουν λεγω και · μαρτυρομαι εν · κω · Μη · κετει
vos ambulare sic sicut et gentes ambulant
υμας περιπατειν · καθως και · τα εθνη περιπατει
in vanitate sensus sui obscurati
εν ματαιοτητι του νοος αυτων · Εσκοτισ
intellectu alienati
τη · διανοια : απηλλοτριωμενοι : p ignorantiam
vita dī
μενοι : της ζωης του θυ δια την · αγνωσιαν
existentem in illis propter caecitatem
την · ουσαν · εν · αυτοις · Δια την · πωρωσιν · της
cordis ipsorum qui desperantes semet ipsos
καρδιας αυτων · Οιτινες απηλγηκοτες εαυτους
tradiderunt impudicitiae in operatione omnis
παρεδωκαν · τη · ασελγια εις εργασιαν πασης.

in inmunditiae et avaritiae · vos autem non ita
ακαθαρσιας. και· πλεονεξιας Υμεις δε ουχ ουτως
didicistis xpm si illum audistis
εμαθεται τον· χν· ειγε αυτον ηκουσατε
et in illo ipso docti estis sicut est
και εν αυτω εδιδαχθηται καθως. εστιν ·η·
deponitio veritas in ihu deponere vos secundum priorem
αποθεσις ε αληθια· εν τω ιυ αποθεσθαι υμας κατα την
priorem conversationem veterem hominem eum qui
προτεραν αναστροφην τον· παλαιον ανον τον
corrumpitur corruptum secundum desideria concupiscentias passionis erroris
φθειρομενον κατα τας επιθυμιας της απατης
renouamini spu sensus mentis vestrae et in
collecta ε Ανανεουσθαι τω πνι του νοος υμων και εν
induite novum hominem sm dm cre
δυσασθαι τον· καινον ανον τον· κατα θν κτισ
atum in iustitia et sanctitate et veritate
θεντα εν· δικαιοσυνη και οσιοτητι και αληθια
propter quod deponentes mendacium loquimini ve
Διο αποθεμενοι το ψευδος λαλιται αλη
ritatem unusquisque cum proximo suo
θιαν εκαστος μετα του πλησιον αυτου
quia sumus invicem membra irascimini autem
οτι εσμεν αλληλων μελη· Οργιζεσθαι δε
et nolite peccare sol non occidat
αγανοσε και μη· αμαρτανεται· Ο ηλιος. μη· επιδυετω
super iracundia ura neque detis
επι τω παροργισμω υμων Μηδε διδοτε
locum diabolo qui furabatur non iam
τοπον τω· διαβολω· Ο κλεπτων μηκετι
furetur magis autem laboret operando
κλεπτετω μαλλον δε κοπιατω εργαζο
suis tpis manibus bonum ut
μενος· ταις ιδιαις χερσιν το· αγαθον ινα
habeat tribuere necessitatem habenti
q ce εχη μεταδουναι τω· χριαν εχοντι
omnis sermo malus de ore
Πας λογος σαπρος. εκ του στοματος
vestro non procedat sed si quis bonus
υμων μη εκπορευεσθω Αλλει τις αγαθος.

est ad aedificationem fidei ut det gratiam
εστιν προς οικοδομην της πιστεως ινα δοι χαριν
audientibus et nolite contristari spm scm di
τοις ακουουσιν και μη λυπειται το αγιον πνα του θυ
in quo signati estis in die redemptionis
εν ω εσφραγισθηται εις ημεραν απολυτρωσεως
πικρας omnis amaritudo et ira et indignatio et clamor
galent πασα πικρια και οργη και θυμος και κραυγη
et blasphemia tollatur a vobis cum omni
και βλασφημια αρθητω αφ υμων συν πασῃ
malitia estote vero invicem benigni mi
e κακια γινεσθαι ουν εις αλληλους χρηστοι ευ
misericordes donantes ubi invicem sicut et ds
σπλανχνοι χαριζομενοι εαυτοις καθως και ο θς
in xpo donavit vobis estote ergo imitatores
εν χρω εχαρισατο υμιν γινεσθαι ουν μειμηται
di sicut filii dilecti et ambulate in caritate fidi
του θυ ως τεκνα αγαπητα και περιπατιτε εν αγαπη
sicut et xps dilexit nos et tradidit se
καθως και ο χς ηγαπησεν ημας και παρεδωκεν εαυ
metipsum pro nobis oblationem et hostiam deo in
ετε τον υπερ ημων προσφοραν και θυσιαν τω θω εις
odorem suavitatis fornicatio autem et omnis inmunditia
γε οσμην ευωδιας πορνια δε και πασα ακαθαρσια
aut avaritia nec nominetur in vobis sicut
η πλεονεξια μηδε ονομαζετω εν υμιν καθως
decet sanctos aut turpitudo aut stultiloquium
πρεπει αγιοις η αισχροτης η μωρολογια
aut scurrilitas quae ad rem non pertinent ad rem non pertinent sed ma
η ευτραπελια τα ουκ ανηκοντα αλλα μαλ
gis gratiarum actio hoc enim scitote intellegen
ετε λον ευχαριστια τουτο γαρ ιστε γινωσκον
tes quod omnis fornicator aut inmundus aut avarus
τες οτι πας πορνος η ακαθαρτος η πλεον
quod est idolorum servitus non habet here
ε εκτης ο εστιν ιδωλολατρια ουκ εχει κλη
ditatem in regno di et xpi
ρονομιαν εις την βασιλιαν του θυ και χρυ
nemo vos seducat inanibus verbis propter
μηδεις υμας απατατω κενοις λογοις δια
haec enim venit ira di in filios
ταυτα γαρ ερχεται η οργη του θυ επι τους υιους
diffidentiae nolite itaque fieri conparticipes eorum
της απιθιας μη ουν γινεσθαι συνμετοχοι αυτων
eratis enim aliquando tenebrae nunc autem lux in dno
ητε γαρ ποτε σκοτος νυν δε φως εν κω

sicut filii lucis ambulate fructus enim lu
ωc τεκνα φωτοc περιπατιτε. Ο γαρ καρποc του φω

cis in omni bonitate et iustitia et ueritate
τοc εν παcη. αγαθωcυνη και δικαιοcυνη και αληθια

probantes quid sit beneplacitum deo et nolite com
ℓ· δοκειμαζοντεc Τι εcτιν ευαρεcτον τω θω και μη cυν

municare operibus infructuosis tenebrarum ma
κοινωνειτε τοιc εργοιc τοιc· ακαρποιc του cκοτουc Μαλ

gis autem et redarguite quae enim in occulto fiunt ab
λον δε και ελεγχετε Τα γαρ κρυφη γεινομενα αυ

ipsis turpe est et dicere omnia autem quae re
των Αιcχρον εcτιν και λεγειν Τα δε παντα ελ

darguuntur a lumine manifestantur omne enim
εγχομενα υπο του φωτοc φανερουται Παν· γαρ

quod manifestat lumen est propter quod dicit surge
ϊγεται το enoch > το· φανερουμενον φωc εcτιν Διο. λεγει Εγειρε

qui dormis et exsurge a mortuis et illumi
> ο· καθευδων και αναcτα εκ των νεκρων και επι

nabit te tibi christus uidete itaque quomodo caute
φαυcει cοι ο χρc· Βλεπετε ουν· πωc ακριβωc

ambuletis non quasi insipientes sed ut sapientes redimen
ε περιπατιτε μη ωc αcοφοι Αλλ ωc cοφοι εξαγορα

tes tempus quoniam dies mali sunt
ζομενοι τον· καιρον· Οτι αι ημεραι πονηραι ειcιν

propterea propter hoc nolite fieri imprudentes sed intellegentes
Δια τουτο· Μη γεινεcθαι αφρονεc. Αλλα cυνιοντεc

quae sit uoluntas domini et nolite inebriari uino
Τι το θελημα του κυ · Και· μη· μεθυcκεcθαι· οινω·

in quo est luxuria sed implemini in spiritu
Εν· ω· εcτιν Αcωτια Αλλα πληρουcθαι εν·τω·πνι

loquentes inuicem uobis metipsis psalmis et hymnis et canticis
περι προcευχηc Λαλουντεc εαυτοιc ψαλμοιc και υμνοιc και· ωδαιc

spiritalibus cantantes et psallentes in cor
πνευματικαιc Αδοντεc και ψαλλοντεc. εν ταιc καρ

dibus uestris domino gratias agentes semper pro
διαιc υμων τω κω· Ευχαριcτουντεc· παντοτε υπερ

nobis in nomine domini nostri ihesu christi patri
υμων εν· ονοματι του κυ ημων ιυ χρυ τω πατρι

et deo subiecti inuicem in timore ihesu christi
και θω υποταccομενοι αλληλοιc εν· φοβω ιυ χρυ

mulieres subditae estote sint suis uiris
Αι γυναικαιc υποταccεcθαι τοιc ιδιοιc ανδραcιν

sicut domino quia uir est caput mulieris
ωc· τω· κω· Οτι ανηρ εcτιν κεφαλη. τηc γυναικοc.

sicut et christus caput ecclesiae ipse saluator
ωc και ο· χρc κεφαλη τηc εκκληcιαc Αυτοc cωτηρ του

corporis sed sicut ecclesia subiecta christo
cωματοc Αλλ ωc· η· εκκληcια υποταccεται τω χρω

>> ΠΡΟϹ ΕΦΕϹΙΟΥϹ >>

per ita et mulieres uiris in omnibus
ΟΥΤΩϹ ΚΑΙ ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑΙϹ ΤΟΙϹ. ΑΝΔΡΑϹΙΝ ΕΝ. ΠΑΝΤΙ
uiri diligite uxores uestras sicut et
ΟΙ ΑΝΔΡΕϹ ΑΓΑΠΑΤΑΙ ΤΑϹ ΓΥΝΑΙΚΑϹ ΥΜΩΝ ΚΑΘΩϹ ΚΑΙ
xps dilexit ecclesiam et se ipsum tra
Ο ΧΡϹ ΗΓΑΠΗϹΕΝ ΤΗΝ. ΕΚΚΛΗϹΙΑΝ ΚΑΙ ΕΑΥΤΟΝ ΠΑΡΕ
didit pro ea ut eam sanctificaret mundans
ΔΩΚΕΝ ΥΠΕΡ ΑΥΤΗϹ ΙΝΑ ΑΥΤΗΝ ΑΓΙΑϹΗ. ΚΑΘΑΡΕΙϹΑϹ
lauacro aquae in uerbo ut exhiberet
ΤΩ. ΛΟΥΤΡΩ ΤΟΥ ΥΔΑΤΟϹ ΕΝ ΡΗΜΑΤΙ ΙΝΑ ΠΑΡΑϹΤΗϹΗ.
ipse sibi gloriosam ecclesiam non habentem
ΑΥΤΟϹ ΕΑΥΤΩ ΕΝΔΟΞΑΝ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗϹΙΑΝ. ΜΗ ΕΧΟΥϹΑΝ
maculam aut rugam aut aliquid huius modi sed
ϹΠΕΙΛΟΝ. Η. ΡΥΤΕΙΔΑ. Η. ΤΙ. ΤΩΝ. ΤΟΙΟΥΤΩΝ ΑΛ
ut sit sancta et immaculata sic et uiri
ΛΙΝΑ Η. ΑΓΙΑ. ΚΑΙ. ΑΜΩΜΟϹ ΟΥΤΩϹ ΚΑΙ ΟΙ. ΑΝΔΡΕϹ
debent diligere suas uxores ut
ΟΦΙΛΟΥϹΙΝ. ΑΓΑΠΑΝ ΤΑϹ ΕΑΥΤΩΝ. ΓΥΝΑΙΚΑϹ ΩϹ ΤΑ
sua corpora qui diligit suam uxorem
ΕΑΥΤΩΝ ϹΩΜΑΤΑ. Ο ΑΓΑΠΩΝ ΤΗΝ. ΕΑΥΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΑ
se ipsum diligit nemo enim unquam suam carnem
ΕΑΥΤΟΝ. ΑΓΑΠΑ. ΟΥΔΕΙϹ ΓΑΡ ΠΟΤΕ ΤΗΝ. ΕΑΥΤΟΥ ϹΑΡΚΑ
odiuit & odio habuit sed nutrit eam et fouet si
ΕΜΕΙϹΗϹΕΝ. ΑΛΛ ΕΚΤΡΕΦΕΙ ΑΥΤΗΝ ΚΑΙ ΘΑΛΠΕΙ ΚΑ
cut et xps ecclesiam quia membra sumus
ΘΩϹ ΚΑΙ Ο ΧϹ ΤΗΝ. ΕΚΚΛΗϹΙΑΝ ΟΤΙ ΜΕΛΗ. ΕϹΜΕΝ ΤΟΥ
corporis eius de carne eius et de
ϹΩΜΑΤΟϹ ΑΥΤΟΥ. ΕΚ ΤΗϹ ϹΑΡΚΟϹ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΕΚ ΤΩΝ
ossibus eius propter hoc relinquet homo patrem
ΟϹΤΑΙΩΝ ΑΥΤΟΥ ΑΝΤΙ ΤΙΤΟΥ ΚΑΤΑΛΕΙΨΕΙ ΑΝΟϹ ΠΑΤΕΡΑ
et matrem et adherebit uxori suae
>ΚΑΙ ΜΗΤΕΡΑ ΚΑΙ ΚΟΛΛΗΘΗϹΕΤΑΙ ΤΗ. ΓΥΝΑΙΚΙ ΑΥΤΟΥ
et erunt duo in carne una mysterium
>ΚΑΙ ΕϹΟΝΤΑΙ. ΟΙ. ΔΥΟ ΕΙϹ ϹΑΡΚΑ ΜΙΑΝ. ΤΟ ΜΥϹ
hoc magnum est ego autem dico in xpo
ΤΗΡΙΟΝ. ΤΟΥΤΟ ΜΕΓΑ ΕϹΤΙΝ ΕΓΩ ΔΕ ΛΕΓΩ ΕΙϹ ΧΝ
et in ecclesia uerumtamen et .. uos singuli
ΚΑΙ ΕΙϹ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗϹΙΑΝ ΠΛΗΝ ΚΑΙ ΥΜΕΙϹ ΟΙ ΚΑΘΕΝΑ
unusquisque suam uxorem sicut se ipsum diligat
ΕΚΑϹΤΟΝ ΤΗΝ. ΕΑΥΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΑ ΩϹ ΕΑΥΤΟΝ ΑΓΑΠΑΤΩ
mulier autem ut timeat uirum filii
Η ΔΕ ΓΥΝΗ ΙΝΑ ΦΟΒΗΤΑΙ ΤΟΝ. ΑΝΔΡΑ ΤΑ ΤΕΚΝΑ
.. obedite parentibus uestris hoc enim est
ΥΠΑΚΟΥΕΤΑΙ ΤΟΙϹ ΓΟΝΕΥϹΙΝ ΥΜΩΝ ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ΕϹΤΙΝ
iustum honora patrem tuum et matrem
ΔΙΚΑΙΟΝ ΤΙΜΑ ΤΟΝ. ΠΑΤΕΡΑ ϹΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ
tuam quod est mandatum primum in promissione
ϹΟΥ ΗΤΙϹ ΕϹΤΙΝ ΕΝΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ. ΕΝ. ΤΗ. ΕΠΑΓΓΕΛΙΑ

- ut bene tibi sit >> ΠΡΟϹ >> sit longaevus sup
ΙΝΑ ΕΥ ϹΟΙ ΓΕΝΗΤΑΙ ΚΑΙ ΕϹΗ ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΕΙΟϹ ΕΠΙ ΤΗϹ
tra et patres nolite ad iracundiam provocare filios
3 ΓΗϹ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΤΕΡΕϹ ΜΗ ΠΑΡΟΡΓΕΙΖΕΤΑΙ ΤΑ ΤΕΚΝΑ
disciplina vestros sed educate nutrite eos in disciplina et cor
παιδια ϵ ΥΜΩΝ ΑΛΛΕΚΤΡΕΦΕΤΑΙ ΑΥΤΑ ΕΝ ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΝΟΥ
dni servi obedite dominis
ϲϵ ΘΕϹΙΑ ΚΥ ΟΙ ΔΟΥΛΟΙ ΥΠΑΚΟΥΕΤΑΙ ΤΟΙϹ ΚΥΡΙΟΙϹ
sec carnem carnalibus cum timore et tremore in simplicitate
ΚΑΤΑ ϹΑΡΚΑ ΜΕΤΑ ΦΟΒΟΥ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΥ ΕΝ ΑΠΛΟΤΗ
te cordis .. um sicut xpo non ad oculum
ΤΙ ΤΗϹ ΚΑΡΔΙΑϹ ΥΜΩΝ ΩϹ ΤΩ ΧΡΩ ΜΗ ΚΑΤΟΦΘΑΛ
servientes qm hominibus placentes sed qm servi
ΜΟΔΟΥΛΙΑΝ ΩϹ ΑΝΘΡΩΠΑΡΕϹΚΟΙ ΑΛΛ ΩϹ ΔΟΥΛΟΙ
xpi facientes voluntatem di ex animo cum b
ΧΡΥ ΠΟΙΟΥΝΤΕϹ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΘΥ ΕΚ ΨΥΧΗϹ ΜΕΤ
voluntate servientes sicut dno et non hominibus
ΥΝΟΙΑϹ ΔΟΥΛΕΥΟΝΤΕϹ ΩϹ ΤΩ ΚΩ ΚΑΙ ΟΥΚ ΑΝΟΙϹ
.. scientes quod unusquisque fecit fecerit bonum hoc
ΙΔΟΤΕϹ ΟΤΙ ΕΚΑϹΤΟϹ Ο ΑΝ ΠΟΙΗϹΗ ΑΓΑΘΟΝ ΤΟΥΤΟ
consequetur recipiet a dno sive servus sive liber
13 ΚΟΜΕΙϹΕΤΑΙ ΠΑΡΑ ΚΥ ΕΙΤΕ ΔΟΥΛΟϹ ΕΙΤΕ ΕΛΕΥΘΕΡΟϹ
et domini eadem facite ad eos
ΚΑΙ ΟΙ ΚΥΡΙΟΙ ΤΑ ΑΥΤΑ ΠΟΙΕΙΤΑΙ ΠΡΟϹ ΑΥΤΟΥϹ
remittentes minas scientes quod et ipsorum
ΑΝΕΙΕΝΤΕϹ ΤΗΝ ΑΠΙΛΗΝ ΕΙΔΟΤΕϹ ΟΤΙ ΚΑΙ ΑΥΤΩΝ
vestrum dns est in caelis et personarum ac
ΥΜΩΝ Ο ΚϹ ΕϹΤΙΝ ΕΝ ΟΥΡΑΝΟΙϹ ΚΑΙ ΠΡΟϹΩΠΟΛΗΜ
ceptio non est apud dm de cetero fratres
ΨΙΑ ΟΥΚ ΕϹΤΙΝ ΠΑΡΑ ΤΩ ΘΩ ΤΟ ΛΟΙΠΟΝ ΑΔΕΛΦΟΙ
confortamini in dno et in potentia virtutis
phorph ΕΝΔΥΝΑΜΟΥϹΘΑΙ ΕΝ ΚΩ ΚΑΙ ΕΝ ΤΩ ΚΡΑΤΕΙ ΤΗϹ ΙϹ
fortitudinis eius induemini induite vos arma
admissā ΧΥΟϹ ΑΥΤΟΥ ΕΝΔΥϹΑϹΘΑΙ ΥΜΑϹ ΤΗΝ ΠΑΝΟΠΛΙΑΝ ΤΟΥ
di ut possitis vos stare adversus insi
ΘΥ ΕΙϹ ΤΟ ΔΥΝΑϹΘΑΙ ΥΜΑϹ ϹΤΗΝΑΙ ΠΡΟϹ ΤΑϹ ΜΕΘΟ
dias diaboli quia non est vobis colluctatio
ϲϵ ΔΙΑϹ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ ΟΤΙ ΟΥΚ ΕϹΤΙΝ ΥΜΙΝ Η ΠΑΛΗ
adversus sanguinem et carnem sed adversus principes
ΠΡΟϹ ΑΙΜΑ ΚΑΙ ϹΑΡΚΑ ΑΛΛΑ ΠΡΟϹ ΤΑϹ ΑΡΧΑϹ
potestates adversus mundi rectores tenebrarum
3 ΕΞΟΥϹΙΑϹ ΠΡΟϹ ΤΟΥϹ ΚΟϹΜΟΚΡΑΤΟΡΑϹ ΤΟΥ ϹΚΟΤΟΥϹ
harum adversus spiritualia nequitiae in
ΤΟΥΤΟΥ ΠΡΟϹ ΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΤΗϹ ΠΟΝΗΡΙΑϹ ΕΝ ΤΟΙϹ

>> εφεσιουc ~>

in celestibus propterea accipite arma dei
επουρανιοις Διατουτο αναλαβεται την πανοπλιαν

dei .. ut possitis resistere in die
του θυ ινα δυνηθηται αντιστηναι εν τη ημερα

malo et in omnibus a effecti stare state
τη πονηρα και απαντα κατιργασαμενοις στηναι

p̄ circumcincti ueritor lumbos in ueritate
Περι εζωσ ιενοι τηνος φυημων εν αληθια

et induentes loricam iustitiae
Και ενδυσαμενοι· τον· θωρακα της δικαιοσυ

et .. calciati pedes in preparatio
νης Και υποδησαμενοι τους ποδας εν· ετοιμα

ne euangelii pacis in omnibus assu
σια του ευαγγελιου της ιρηνης επι πασιν αναλα

mentes scutum fidei in quo
ce βοντες τον· θυρεον της πιστεως εν ω δυνας

omnia iacula nequissimi ignea extinguere
ϝ γ̄ θαι παντα τα· βελη· του πονηρου πεπυρωμενας

cō extinguere et galeam salutis et
1 σβεσε και την περικεφαλαιαν του σωτηριου και

gladium spiritus quod est uerbum dei per
1 την· μαχαιραν του πνς ο εστιν ρημα θυ δια

omnem orationem et obsecrationem oran
ce πασης προσευχης· και δεησεως Προς

tes in omni tempore in spiritu et
ευχομενοι εν παντι καιρω εν πνι και

in illum uigilantes. semper in omni
εις αυτον αγρυπνουντες. Παντοτε εν· παση

obsecratione pro omnibus sanctis et pro me
δεησει υπερ παντων αγιων και υπερ εμου

ut mihi detur sermo in adapertione oris
ινα μοι δοθη λογος· εν ανοιξει του στομα

mei in fiducia notum facere sacramentum
τος μου εν παρρησια γνωρεισαι το μυστηριον

.. pro quo legatione fungor in catena ut in illo
ce Υπερ ου πρεσβευω εν· αλυσει ινα εν αυτω

audeam que adiungit oportet me loqui ut autem
παρρησιασωμαι ως δειμαι λαλησαι ινα δε

et uos uideatis que circa me sunt quid agam
και υμεις ιδητε τα κατεμαι Τι πρασσω

uobis tychicus [illegible] frater
γνωρισει υμιν τυχεικος ο αγαπητος αδελφος

et fidelis minister in domino quem misi ad
ce και πιστος διακονος εν· κω Ον επεμψα προς

>>> προς >>>

uos in hoc ipsum .. ut cognoscatis quae circa nos et consolentur
ΥΜΑϹ ΕΙϹ ΑΥΤΟ ΤΟΥΤΟ ΙΝΑ ΓΝΩΤΑΙ ΤΑ ΠΕΡΙ ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑ
exhortentur . corda uestra pax fratribus et
ΚΑΛΕϹΗ· ΤΑϹ· ΚΑΡΔΙΑϹ ΥΜΩΝ ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΙϹ ΑΔΕΛΦΟΙϹ ΚΑΙ
caritas cum fide a deo patre, et a dno ihu xpo
ΑΓΑΠΗ· ΜΕΤΑ ΠΙϹΤΕΩϹ ΑΠΟ ΘΥ ΠΑΤΡΟϹ ΚΑΙ ΚΥ ΙΥ ΧΥ >>>>
gratia cum omnibus diligentibus dnm nostrum ihm
ΗΧΑΡΙϹ ΜΕΤΑ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΓΑΠΩΝ ΤΩΝ· ΚΝ ΗΜΩΝ ΙΝ
αφθαρσια .i. incorruptio
xpm in incorruptione
ΧΡΝ ΕΝ· ΑΦΘΑΡϹΙΑ >>>>>>>>>>>>>>>>>>>>>>>>

explicit epistola
ΕΤΕΛΕϹΘΗ ΕΠΙϹΤΟΛΗ
ad ephesios incipit
ΠΡΟϹ ΕΦΕϹΙΟΥϹ ΑΡΧΕΤΑΙ
ad philippenses
ΠΡΟϹ ΦΙΛΙΠΠΗϹΙΟΥϹ· >>>>>>

paulus et timotheus serui ihu xpi omnib;
ΠΑΥΛΟϹ ΚΑΙ ΤΙΜΟΘΕΟϹ ΔΟΥΛΟΙ ΙΥ ΧΡΥ ΠΑϹΙΝ
ουσια
sctis in xpo . ihu existentib; t qui sunt in philippis
ΤΟΙϹ ΑΓΙΟΙϹ ΕΝ ΧΡΩ ΙΥ ΤΟΙϹ ΟΥϹΙΝ· ΕΝ· ΦΙ
t philippis adu cum episcopis et diaconibus gratia uobis
ΛΙΠΠΟΙϹ ϹΥΝ ΕΠΙϹΚΟΠΟΙϹ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΝΟΙϹ ΧΑΡΙϹ ΥΜΙΝ
et pax a deo patre nostro et a dno ihu xpo
ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ ΑΠΟ ΘΥ ΠΑΤΡΟϹ ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΥ ΙΥ ΧΡΥ
ego quidem gratias ago dno nro in omni oratio t ob
ΕΓΩ ΜΕΝ ΕΥΧΑΡΙϹΤΩ· ΤΩ· ΚΩ ΗΜΩΝ ΕΠΙ ΠΑϹΗ ΔΕΗ secratione
ne mea memoria uestri semper in omni oratione t obse
ϹΙ ΜΟΥ· ΤΗ ΜΝΙΑΝ· ΥΜΩΝ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΝ ΠΑϹΗ· ΔΕΗϹΙ cratione
mea " p omnibus uobis cum gaudio et deprecatione
ΜΟΥ ΥΠΕΡ ΠΑΝΤΩΝ ΥΜΩΝ ΜΕΤΑ ΧΑΡΑϹ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΕΗϹΙΝ
faciens super communicationem uram in euangelium
ΠΟΙΟΥΜΕΝΟϹ ΕΠΙ ΤΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΥΜΩΝ ΕΙϹ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

philippenses

ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

a prima die usque nunc confidens hoc
ΑΠΟ ΠΡΩΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΑΧΡΙ ΤΟΥ ΝΥΝ ΠΕΠΟΙΘΩΣ ΑΥΤΟ
ipsum quia qui coepit in vobis opus bonum per
ΤΟΥΤΟ ΟΤΙ Ο ΕΝΑΡΞΑΜΕΝΟΣ ΕΝ ΥΜΙΝ ΕΡΓΟΝ ΑΓΑΘΟΝ ΕΠΙ
ficiet usque in diem ihu xpi sicut est iustum
ΤΕΛΕΣΕΙ ΑΧΡΙΣ ΗΜΕΡΑΣ ΙΥ ΧΡΥ ΚΑΘΩΣ ΕΣΤΙΝ ΔΙΚΑΙΟΝ
mihi hoc sentire pro omnibus vobis eo quod
ΕΜΟΙ ΤΟΥΤΟ ΦΡΟΝΕΙΝ ΥΠΕΡ ΠΑΝΤΩΝ ΥΜΩΝ ΔΙΑ ΤΟ
habeam in corde vos in vinculis meis
ΕΧΕΙΝ ΜΑΙ ΕΝ ΤΗ ΚΑΡΔΙΑ ΥΜΑΣ ΕΝ ΤΕ ΤΟΙΣ ΔΕΣΜΟΙΣ ΜΟΥ
et defensione et confirmatione euangelii ro
ΚΑΙ ΤΗ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΩΣΕΙ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΣΥΝ
cior gaudii mei omnes vos esse
ΚΟΙΝΩΝΟΥΣ ΤΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ ΜΟΥ ΠΑΝΤΑΣ ΥΜΑΣ ΟΝΤΑΣ
testis enim mihi dns quomodo cupio desidero omnes vos
ΜΑΡΤΥΣ ΓΑΡ ΜΟΙ Ο ΚΣ ΩΣ ΕΠΙΠΟΘΩ ΠΑΝΤΑΣ ΥΜΑΣ
in visceribus xpi ihu et hoc oro ut
ΕΝ ΣΠΛΑΓΧΝΟΙΣ ΧΡΥ ΙΥ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΙ ΙΝΑ
caritas vestra adhuc magis ac magis abundet
Η ΑΓΑΠΗ ΥΜΩΝ ΕΤΙ ΜΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΜΑΛΛΟΝ ΠΕΡΙΣΣΕΥΟΙ
in scientia et omni sensu ut probandos probando ut
ΕΝ ΕΠΙΓΝΩΣΕΙ ΚΑΙ ΠΑΣΗ ΑΙΣΘΗΣΕΙ ΕΙΣ ΤΟ ΔΟΚΙΜΑΖΕΙΝ probetis
vos potiora ut sitis sinceres et sine offensione et
ΥΜΑΣ ΤΑ ΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΙΝΑ ΗΤΕ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΣ ΚΑΙ
non offendentes in die xpi ihu repleti fru
ΑΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΕΙΣ ΗΜΕΡΑΝ ΧΡΥ ΙΥ ΠΕΠΛΗΡΩΜΕΝΟΙ ΚΑΡ
ctu iustitiae per ihm xpm in gloriam
ΠΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΤΟΝ ΔΙΑ ΙΥ ΧΡΥ ΕΙΣ ΔΟΞΑΝ
et laudem mihi scire autem vos volo
ΚΑΙ ΕΠΑΙΝΟΝ ΜΟΙ ΓΙΝΩΣΚΕΙΝ ΔΕ ΥΜΑΣ ΒΟΥΛΟΜΑΙ
fratres quia ea quae circa me sunt magis ad profectum
ΑΔΕΛΦΟΙ ΟΤΙ ΤΑ ΚΑΤ ΕΜΕ ΜΑΛΛΟΝ ΕΙΣ ΠΡΟΚΟ
euangelii venerunt ita ut
ΠΗΝ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΕΛΗΛΥΘΕΝ ΩΣΤΕ ΤΟΥΣ
vincula mea manifesta fierent in xpo in
ΔΕΣΜΟΥΣ ΜΟΥ ΦΑΝΕΡΟΥΣ ΓΕΝΕΣΘΑΙ ΕΝ ΧΡΩ ΕΝ
toto omni praetorio et ceteris
ΟΛΩ ΤΩ ΠΡΑΙΤΩΡΙΩ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΛΟΙΠΟΙΣ
omnibus et plures ex fratribus in
ΠΑΣΙΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΛΕΙΩΝΑΣ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΕΝ
dno confidentes vinculis meis abundantius
ΚΩ ΠΕΠΟΙΘΟΤΑΣ ΤΟΙΣ ΔΕΣΜΟΙΣ ΜΟΥ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΩΣ
ausi sunt sine timore verbum dni loqui aliter quidam
ΤΟΛΜΑΝ ΑΦΟΒΩΣ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΚΥ ΛΑΛΕΙΝ ΤΙΝΕΣ
quidem et propter invidiam et contentionem quidam autem
ΜΕΝ ΚΑΙ ΔΙΑ ΦΘΟΝΟΝ ΚΑΙ ΕΡΙΝ ΤΙΝΕΣ ΔΕ

et ppt bonā uoluntatē xpm pdicant quidam
ΚΑΙ ΔΙΕΥΔΟΚΙΑΝ ΤΟΝ ΧΡΝ ΚΗΡΥCCΟΥCΙΝ · ΟΙ ΜΕΝ
ex caritate scientes quia in defensione euangelii
ΕΞ ΑΓΑΠΗC ΕΙΔΟΤΕC ΟΤΙ ΕΙC ΑΠΟΛΟΓΙΑΝ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ
positus sum quidā ā ex contentione xpm annuntiant
ΚΙΜΑΙ ΟΙ ΔΕ ΕΞ ΕΡΙΘΙΑC ΧΡΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΥCΙΝ
non sincere existimantes tribulationē suscitare uinculis
ΟΥΚ ΑΓΝΩC · ΟΙΟΜΕΝΟΙ ΘΛΙΨΙΝ ΕΓΕΙΡΕΙΝ ΤΟΙC ΔΕCΜΟΙC
meis quid enim dū omnim q omni modo siue
ΜΟΥ ΤΙ ΓΑΡ ΠΛΗΝ ΟΤΙ ΠΑΝΤΙ ΤΡΟΠΩ ΕΙΤΕ
occasione siue ueritate xps annuntiatur et
ϯ ΠΡΟΦΑCΙ ΕΙΤΕ ΑΛΗΘΙΑ ΧΡC ΚΑΤΑΓΓΕΛΕΤΑΙ ΚΑΙ
in hoc gaudeo sed et gaudebo scio enim
ce ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΧΑΙΡΩ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΧΑΡΗCΟΜΑΙ · ΟΙΔΑ ΓΑΡ
q hoc mihi procedat in salutem ex propt
ce ΟΤΙ ΤΟΥΤΟ ΜΟΙ · ΑΠΟΒΗCΕΤΑΙ ΕΙC · CΩΤΗΡΕΙΑΝ ΔΙΑ ΤΗC
.. uestrā obsecrationē et subministrationē te spc xpi ihu
ΥΜΩΝ ΔΕΗCΕΩC ΚΑΙ ΕΠΙΧΟΡΗΓΕΙΑC ΤΟΥ ΠΝC ΧΡΥ ΙΥ
secundum expectationē et spem meā quia in nul
ΚΑΤΑ ΤΗΝ · ΚΑΡΑΔΟΚΙΑΝ ΚΑΙ ΕΛΠΙΔΑ ΜΟΥ · ΟΤΙ ΕΝ ΟΥ
lo uestri confundor sed in omni fiducia
e ΔΕΝΙ · ΥΜΩΝ ΑΙCΧΥΝΘΗCΟΜΑΙ · ΑΛΛ ΕΝ ΠΑΡΡΗCΙΑ ΠΑCΗ
/ sicut semper et nunc magnificabitur xps in
sī hereticor ΩC ΠΑΝΤΟΤΕ ΚΑΙ ΝΥΝ ΜΕΓΑΛΥΝΘΗCΕΤΑΙ · ΧΡC ΕΝ ΤΩ ·
corpore meo siue per uitam siue per mortem te
CΩΜΑΤΙ ΜΟΥ ΕΙΤΕ ΔΙΑ ΖΩΗC · ΕΙΤΕ ΔΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ
mihi enim uiuere xps est et mori lu
ϯ ΕΜΟΙ ΓΑΡ ΤΟ ΖΗΝ ΧΡC ΕCΤΙΝ · ΚΑΙ ΤΟ · ΑΠΟΘΑΝΙΝ ΚΕΡ
crum si autē uiuere in carne hoc mihi fructus
ΔΟC ΕΙ ΔΕ ΤΟ ΖΗΝ ΕΝ CΑΡΚΙ ΤΟΥΤΟ ΜΟΙ ΚΑΡΠΟC
operis est et quid eligam ignoro contineor
ΕΡΓΟΥ ΕCΤΙΝ ΚΑΙ ΤΙ ΑΙΡΗCΟΜΑΙ ΟΥ ΓΝΩΡΙΖΩ CΥΝ ΤΟΥ
stringo autem ex duobus desiderium habens
ΕΧΟΜΑΙ ΔΕ ΕΚ ΤΩΝ · ΔΥΟ ΤΗΝ · ΕΠΙΘΥΜΙΑΝ ΕΧΩΝ
dissolui et cum xpo esse quanto magis multo
ΤΟ ΑΝΑΛΥCΑΙ ΚΑΙ · CΥΝ · ΧΡΩ ΕΙΝΑΙ · ΠΟCΩ ΜΑΛ magis
melius permanere ā in carne
ce ΛΟΝ · ΚΡΙCCΟΝ ΤΟ ΔΕ ΕΠΙ ΜΕΝΕΙΝ ΕΝ ΤΗ · CΑΡΚΙ
necessarium ppt uos et hoc confidens
ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΑΙΡΟΝ ΔΙ ΥΜΑC · ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΠΕΠΟΙΘΩC
scio quia manebo et permanebo omnibus uobis
ΟΙΔΑ ΟΤΙ ΜΕΝΩ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΕΝΩ ΠΑCΙΝ ΥΜΙΝ
ad uestrū profectum et gaudium fidei
ΕΙC ΤΗΝ ΥΜΩΝ ΠΡΟΚΟΠΗΝ ΚΑΙ ΧΑΡΑΝ ΤΗC ΠΙCΤΕΩC
ut gloriatio uestra abundet in me
ΙΝΑ ΤΟ ΚΑΥΧΗΜΑ ΥΜΩΝ ΠΕΡΙCCΕΥΗ · ΕΝ ΕΜΟΙ

>> ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ >>

in xpo ihu per meum aduentu iterum ad
ΕΝ ΧΡΩ ΙΥ ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΜΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΠΑΛΙΝ ΠΡΟΣ.
.. uos tantum digne euangelio xpi con
ΥΜΑΣ ΜΟΝΟΝ ΑΞΙΩΣ ΤΩ ΕΥΑΓΓΕΛΙΩ ΤΟΥ ΧΡΥ ΠΟ
uersamini .. ut siue adueniens et uiderem .. uos
ΛΕΙΤΕΥΕΣΘΑΙ ΙΝΑ ΕΙΤΕ ΕΛΘΩΝ ΚΑΙ ΙΔΩΝ ΥΜΑΣ
siue absens audiam de uobis quia statis
q ΕΙΤΕ ΑΠΩΝ ΑΚΟΥΣΩ ΤΑ ΠΕΡΙ ΥΜΩΝ ΟΤΙ ΣΤΗΚΕΤΑΙ
in uno spu unanimes concertantes fide
l ce ΕΝ ΕΝΕΙ ΠΝΙ ΜΙΑ ΨΥΧΗΣ ΣΥΝΑΘΛΟΥΝΤΕΣ ΤΗ ΠΙΣΤΕΙ
euangelii et non nullo terreamini in nullo
ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΚΑΙ ΜΗ ΠΤΥΡΟΜΕΝΟΙ· ΕΝ· ΜΗΔΕΝΕΙ
.. ab aduersariis quae est illis ostensio
ΥΠΟ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ ΗΤΕΙΣ ΕΣΤΙΝ ΑΥΤΟΙΣ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ
perditionis nobis autem salutis et hoc a do quia
ΑΠΩΛΙΑΣ· ΗΜΙΝ ΔΕ ΣΩΤΗΡΙΑΣ· ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΑΠΟ ΘΥ· ΟΤΙ
uobis donatum ÷ pro xpo non tantum solum ut in eum ÷ sed credatur
ΥΜΙΝ ΕΧΑΡΙΣΘΗ ΥΠΕΡ ΧΡΥ· ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΤΟ ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ ΑΛ — ΠΙΣΤΕΥΕΙΝ
et pro illo patiamini idem certamen
πασχ- ΛΑ ΚΑΙ ΤΟ ΥΠΕΡ ΑΥΤΟΥ ΠΑΣΧΕΙΝ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΑΓΩΝΑ
habentes quale et .. uidistis in me et nunc audistis
ce ΕΧΟΝΤΕΣ ΟΙΟΝ ΚΑΙ ΙΔΕΤΑΙ ΕΝ ΕΜΟΙ ΚΑΙ ΝΥΝ ΑΚΟΥΕΤΑΙ
de me si qua ergo consolatio in xpo si quod so
e ΕΝ ΕΜΟΙ ΕΙ ΤΕΙΣ ΟΥΝ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ΕΝ ΧΡΩ ΕΙ ΤΙ ΠΑΡΑ II
lacium caritatis si qua societas spr si qua uisce
αγαπης ΜΥΘΕΙΟΝ ΑΓΑΠΗΣ· ΕΙ ΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΝΣ· ΕΙ ΤΙΣ ΣΠΛΑΝ
ra et miserationes implete meum gaudium
ΧΝΑ ΚΑΙ ΟΙ ΚΤΙΡΜΟΙ ΠΛΗΡΩΣΑΤΑΙ ΜΟΥ ΤΗΝ ΧΑΡΑΝ
.. ut idipsum sapiatis eandem caritatem habentes
ΙΝΑ ΤΟ ΑΥΤΟ ΦΡΟΝΗΤΑΙ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ ΕΧΟΝΤΕΣ
unanimes unu sentientes nihil per . con
q ΣΥΝΨΥΧΟΙ ΤΟ ΕΝ ΦΡΟΝΟΥΝΤΕΣ· ΜΗΔΕΝ ΚΑΤΕΡΕΙ
tentione aut inanem gloriam sed in humilitate sensus
κενοδοξια e ΘΙΑΝ Η ΚΑΙΝΟΔΟΞΙΑΝ ΑΛΛΑ ΤΗ ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗ
inuicem existimantes superiores maiores sibimetipsis non
ΑΛΛΗΛΟΥΣ ΗΓΟΥΜΕΝΟΙ ΥΠΕΡΕΧΟΝΤΕΣ ΕΑΥΤΩΝ ΜΗ
quae sua sunt singuli laborantes contendentes sed quae
q ΤΑ ΕΑΥΤΩΝ ΕΚΑΣΤΟΙΣ ΚΟΠΟΥΝΤΕΣ· ΑΛΛΑ ΤΑ ΤΩΝ
aliorum hoc enim sentite in uobis quod et
* ΕΤΕΡΩΝ ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ΦΡΟΝΙΤΑΙ ΕΝ ΥΜΙΝ· Ο ΚΑΙ
in xpo ihu qui cum in forma di .. constitutus esset non ..
ΕΝ· ΧΡΩ ΙΥ· ΟΣ ΕΝ ΜΟΡΦΗ ΘΥ ΥΠΑΡΧΩΝ· ΟΥΧ q υπαρχων
rapinam arbitratus ÷ .. esse .. aequalem do sed semetipsum
ΑΡΠΑΓΜΟΝ ΗΓΗΣΑΤΟ ΙΝΑΙ ΙΣΣΑ ΘΩ ΑΛΛΑ ΕΑΥΤΟΝ
exinaniuit formam serui accipiens in similitudine
e ΕΚΑΙΝΩΣΕΝ ΜΟΡΦΗΝ ΔΟΥΛΟΥ ΛΑΒΩΝ ΕΝ ΟΜΟΙΩΜΑΤΙ

homini factus et habitu inuentus ut homo
ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΓΕΝΟΜΕΝΟϹ ΚΑΙ ϹΧΗΜΑΤΙ ΕΥΡΕΘΕΙϹ ΩϹ ΑΝΟϹ
humiliauit se ipsum factus oboediens usque ad mortem
ce ΕΤΑΠΕΙΝΩϹΕΝ ΕΑΥΤΟΝ ΓΕΝΟΜΕΝΟϹ ΥΠΗΚΟΟϹ ΑΧΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ
mortem autem crucis propter quod et ds illum exaltauit
ΘΑΝΑΤΟΥ ΔΕ ϹΤΑΥΡΟΥ ΔΙΟ ΚΑΙ Ο ΘϹ ΑΥΤΟΝ ΥΠΕΡΥΨΩ
et donauit illi nomen quod est super omne nomen
ϹΕΝ ΚΑΙ ΕΧΑΡΙϹΑΤΟ ΑΥΤΩ ΟΝΟΜΑ ΕΙϹ ΤΟ ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ
ut in nomine ihu omne genu flectat celestium
ΙΝΑ ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΙΥ ΠΑΝ ΓΟΝΥ ΚΑΜΨΗ ΕΠΟΥΡΑΝΙΩΝ
et terrestrium et infernorum et omnis lingua confite
ΚΑΙ ΕΠΙΓΙΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΩΝ ΚΑΙ ΠΑϹΑ ΓΛΩϹϹΑ ΕΞΟΜΟ
atur quia dns ihs in gloria di patris itaque
ΛΟΓΗϹΕΤΑΙ ΟΤΙ ΚϹ ΙΗϹ ΕΙϹ ΔΟΞΑΝ ΘΥ ΠΑΤΡΟϹ ΩϹΤΕ
dilectissimi mei sicut semper oboedistis non ut
ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΜΟΥ ΚΑΘΩϹ ΠΑΝΤΟΤΕ ΥΠΗΚΟΥϹΑΤΑΙ ΜΗ ΩϹ
presentia mei tantum sed multo magis nunc
ΤΗ ΠΑΡΟΥϹΙΑ ΜΟΥ ΜΟΝΟΝ ΑΛΛΑ ΠΟΛΛΩ ΜΑΛΛΟΝ ΝΥΝ
cum timore et tremore uestram salutem oper
ΜΕΤΑ ΦΟΒΟΥ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΥ ΤΗΝ ΕΑΥΤΩΝ ϹΩΤΗΡΙΑΝ ΚΑΤΕΡ
amini ds enim est qui operatur in uobis et
ΓΑΖΕϹΘΑΙ ΘϹ ΓΑΡ ΕϹΤΙΝ Ο ΕΝΕΡΓΩΝ ΕΝ ΥΜΙΝ ΚΑΙ
uelle et operari t perficere pro bona uoluntate t pro placito
ce ΤΟ ΘΕΛΕΙΝ ΚΑΙ ΤΟ ΕΝΕΡΓΙΝ ΥΠΕΡ ΤΗϹ ΕΥΔΟΚΙΑϹ
omnia facite sine murmurationibus et cogitationibus
ΠΑΝΤΑ ΠΟΙΕΙΤΑΙ ΧΩΡΙϹ ΓΟΓΓΥϹΜΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΛΟΓΙϹΜΩΝ
ut sitis inreprehensibiles et sinceres t simplices sicut filii di
ꝫ ΙΝΑ ΗΤΕ ΑΜΕΜΠΤΟΙ ΚΑΙ ΑΚΑΙΡΑΙΟΙ ΤΕΚΝΑ ΘΥ
immaculati in medio nationis prauae et peruersae
ΑΜΩΜΗΤΑ ΜΕϹΟΝ ΓΕΝΕΑϹ ϹΚΟΛΙΑϹ ΚΑΙ ΔΙΕϹΤΡΑΜΜΕ
inter quos lucetis sicut luminaria in
ꝁ ce ΝΗϹ ΕΝ ΟΙϹ ΦΑΙΝΕϹΘΑΙ ΩϹ ΦΩϹΤΗΡΕϹ ΕΝ ΤΩ
mundo hoc uerbum uitae continentes in gloriam
ΚΟϹΜΩ ΤΟΥΤΩ ΛΟΓΟΝ ΖΩΗϹ ΕΠΕΧΟΝΤΕϹ ΕΙϹ ΚΑΥΧΗΜΑ
mihi in diem xpi quia non in uacuum cucur
ΕΜΟΙ ΕΙϹ ΗΜΕΡΑΝ ΧΡΥ ΟΤΙ ΟΥΚ ΕΙϹ ΚΑΙΝΟΝ ΕΔΡΑ
ri neque in uacuum laboraui sed et si
ΜΟΝ ΟΥΔΕ ΕΙϹ ΚΑΙΝΟΝ ΕΚΟΠΕΙΑϹΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΙϹ
immolor supra sacrificium et seruitute obsequium fidei
ce ΠΕΝΔΟΜΑΙ ΕΠΙ ΤΗ ΘΥϹΙΑ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗϹ ΠΙϹΤΕΩϹ
uestrae gaudeo et congratulor omnibus uobis idipsum
ΥΜΩΝ ΧΑΙΡΩ ΚΑΙ ϹΥΝΧΑΙΡΩ ΠΑϹΙΝ ΥΜΙΝ ΤΟ ΔΕ ΑΥ
autem et uos gaudete et congratulamini mihi
ΤΟ ΚΑΙ ΥΜΕΙϹ ΧΑΙΡΕΤΑΙ ΚΑΙ ϹΥΝΧΑΙΡΕΤΑΙ ΜΟΙ
spero autem in xpo ihu timotheum cito
ꝁ ΕΛΠΙΖΩ ΔΕ ΕΝ ΧΡΩ ΙΥ ΤΕΙΜΟΘΕΟΝ ΤΑΧΕΩϹ
mittere uobis ut et ego bono animo sim cum cognouero de
ꝁ ce ΠΕΜΨΑΙ ΥΜΙΝ ΙΝΑ ΚΑΓΩ ΕΥΨΥΧΩ ΓΝΟΥϹ ΤΑ ΠΕΡΙ

~ φιλιππησιους ~

uobis neminem enim habeo unanimem qui sincera affectione
υμων ουδενα γαρ εχω εισοψυχον · οστεις γνησιως
et uobis sollicitus sollicitus sit omnes enim quae sua sunt
l τα περι υμων μεριμνησει · οι παντες γαρ τα εαυτων
quaerunt non quae ihu xpi experimentum eius
& ζητουσιν ου τα ιηυ χρυ την δεδοκειμην αυτου
cognoscite tamen quia ut filius patri filius mecum seruiuit
γινωσκεται · οτι ως πατρι τεκνον · συνεμοι εδουλευ
in euangelio tu hunc quidem ergo spero
σεν εις το ευαγγελιον · τουτον μεν · ουν ελπιζω
mittere mox ut uidero quae circa me sunt ex ipso confi
πεμψαι ωσαναφιδω τα · περι εμαι εξαυτης πεποι
do autem in dno quia et ipse ueniam cito
et uenire θα δε εν κω οτι και αυτος ελευσαναι ταχαιως
uel uenire necessarium autem arbitratus sum epafroditum fratrem
αναγκαιον δε ηγησαμην επαφροδιτον τον αδελ
et cooperatorem et adiutorem et commilitonem meum uestrum autem
φον · και συνεργον και συνστρατειωτην μου υμων δε
apostolum et ministrum necessitatis meae mittere ad
q αποστολον και λειτουργον της χριας μου πεμψαι προς
uos quoniam desiderans erat omnes uos et tristis
υμας επιδη επιποθων ην παντας υμας και αδημο
erat propterea quod audistis illum et eum infirmatum infirmari et enim
νων διοτι ηκουσατε αυτον ησθενηκεναι και γαρ
infirmatus est usque ad proxime ad mortem et deus misertus est
ησθενησεν παραπλησιον θανατω αλλο θς ηλεησεν
eius non illi tam autem solum sed et mihi ut
& e αυτον · ουκ αυτον δε μονον αλλα και εμαι ινα
ne tristitiam super tristitiam habere habeam festinantius autem
μη λυπην επιλυπην εχω σπουδαιοτερον δε
misi eum ut uidentes eum iterum gaudeatis
επεμψα αυτον ινα ιδοντες αυτον παλιν χαρητε
et ego sine tristitia sim ut excipite ergo
e καγω αλυποτερος ω προσδεχεσθαι ουν
eum in dno cum omni gaudio et huiusmodi tales
e αυτον εν κω · μετα πασης χαρας · και τους τοιουτους
in honore honorificos habete habetote quia propter opus xpi usque ad
π & εντιμους · εχεται οτι δια το εργον χρυ εως
mortem appropinquauit accessit parabolatus de anima
θανατου · ηγγεισεν παραβολευσαμενος τη ψυχη
sua ut suppleret quod uobis deerat
ce αυτου · ινα αναπληρωση το υμων υστερηματης
circa ad me obsequium ministerii de cetero fratres mei
προς μαι λιτουργιας το λοιπον αδελφοι μου III
gaudete in dno eadem scribere uobis mihi quidem
e χαιρεται εν κω ταυτα γραφειν υμιν εμοι μεν
non pigrum uobis sed cautum et necessarium uidete
ουκ οκνηρον υμειν δε ασφαλες βλεπεται

canes uidete malos operarios uidete
ΤΟΥϹ ΚΥΝΑϹ· ΒΛΕΠΕΤΑΙ ΤΟΥϹ ΚΑΚΟΥϹ ΕΡΓΑΤΑϹ ΒΛΕΠΕΤΕ
concisionem nos enim sumus circumcisio qui spu
ΤΗΝ· ΚΑΤΑΤΟΜΗΝ ΗΜΕΙϹ ΓΑΡ ΕϹΜΕΝ Η ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΟΙ ΠΝΙ
di seruimus t ter et gloriamur tr in xpo ihu et
ΘΥ ΛΑΤΡΕΥΟΝΤΕϹ ΚΑΙ ΚΑΥΧΩΜΕΝΟΙ ΕΝ ΧΡΩ ΙΥ ΚΑΙ
non in carne confidentes quamq; et ego habeam con
ΟΥΚ ΕΝ ϹΑΡΚΙ ΠΕΠΟΙΘΟΤΕϹ ΚΑΙΠΕΡ ΕΓΩ ΕΧΩΝ ΠΕ
fidentiam in carne si quis autem alius uidetur
ΠΟΙΘΗϹΕΙΝ ΕΝ ϹΑΡΚΙ ΕΙ ΤΙϹ ΔΕ ΑΛΛΩϹ ΔΟΚΕΙ
confidere in carne ego magis circumcisione octaua
ΠΕΠΟΙΘΕΝΑΙ ΕΝ ϹΑΡΚΙ· ΕΓΩ ΜΑΛΛΟΝ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΟΚΤΑ
die ex genere isrt tribu beniamin hebraeus ex
ιε ΗΜΕΡΟϹ· ΕΚ ΓΕΝΟΥϹ ΙΗΛ ΦΥΛΗϹ ΒΕΝΙΑΜΗΝ· ΕΒΡΑΙΟϹ ΕΞ
hebraeis secundū legem pharisaeus sm emulationē t zelū
ΕΒΡΑΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ· ΝΟΜΟΝ ΦΑΡΙϹΑΙΟϹ ΚΑΤΑ ΖΗΛΟϹ
persequens ecclesiam di secundū iustitiā quę in le
ΔΙΩΚΩΝ ΕΚΚΛΗϹΙΑΝ ΘΥ ΚΑΤΑ ΔΙΚΑΙΟϹΥΝΗΝ ΤΗΝ ΕΝ ΝΟ
ge ÷ factus t aut fact sine qrela quę quedā fuerūt t erant mihi
ΜΩ· ΓΕΝΟΜΕΝΟϹ· ΑΜΕΜΠΤΟϹ· ΑΤΙΝΑ ΗΝ ΜΟΙ·
lucra haec arbitratus sū ppter xpo t in detrimtū t damnu
ΚΕΡΔΗ ΤΑΥΤΑ ΗΓΗΜΑΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΧΡΝ ΖΗΜΙΑΝ ...
uerumtn ergo et arbitror sū omnia damna t detrimtā ee
ΑΛΛΑ ΜΕΝ ΟΥΝ ΚΑΙ ΗΓΟΥΜΑΙ ΠΑΝΤΑ ΖΗΜΙΑΝ ΕΙΝΑΙ
ppt eminentē t excellentē scientiā xpi ihu dni mei
ΔΙΑ ΤΟ ΥΠΕΡΕΧΟΝ ΤΗϹ ΓΝΩϹΕΩϹ ΧΡΥ ΙΥ ΤΟΥ ΚΥ ΜΟΥ
ppt quē omnia detrimtū passus sū t facio et arbitror
ϲ ꝑ ΔΙ ΟΝ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΕΖΗΜΕΙΩΘΗΝ ΚΑΙ ΗΓΟΥΜΑΙ
stercora .. ut xpm lucrifaciā t lucrer .. et inueniar
ϲ l ꝑ ϹΚΥΒΑΛΑ· ΙΝΑ ΧΡΝ ΚΕΡΔΗϹΩ ΚΑΙ ΕΥΡΕΘΩ
in illo non habens meā iustitiam quę ÷ ex lege
ΕΝ ΑΥΤΩ ΜΗ ΕΧΩΝ ΕΜΗΝ ΔΙΚΑΙΟϹΥΝΗΝ ΤΗΝ ΕΚ ΝΟΜΟΥ
sed illa quę ex fide ÷ xpi quę ex do ÷ iusti
ΑΛΛΑ ΤΗΝ ΔΙΑ ΠΙϹΤΕΩϹ ΧΡΥ ΤΗΝ· ΕΚ ΘΥ ΔΙΚΑΙΟϹΥ
tia in fide ut sciā t ad agnoscendū eū t illū et uirtutē t potentiā
ΝΗΝ· ΕΠΙ ΤΗ ΠΙϹΤΙ ΤΟΥ ΓΝΩΝΑΙ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ· ΔΥΝΑΜΙΝ
resurrectionis eius et communicatione passio
ϲυνθαψ ꝑ ϲε ΤΗϹ ΑΝΑϹΤΑϹΕΩϹ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ· ΤΩΝ· ΠΑΘΗ
num eius co operatus morti ipsius
ΜΑΤΩΝ ΑΥΤΟΥ ϹΥΝΦΟΡΤΕΙΖΟΜΕΝΟϹ ΤΩ· ΘΑΝΑΤΩ ΑΥΤΟΥ
si qmo occurrā t obuiauero in resurrectionē q ÷ ex mortuis
ΕΙ ΠΩϹ ΚΑΤΑΝΤΗϹΩ· ΕΙϹ ΤΗΝ· ΕΞΑΝΑϹΤΑϹΙΝ ΤΩΝ
mortuorū non quod iam acceperim aut iam perfectu
ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ ΟΥΧ ΟΤΙ ΗΔΗ ΕΛΑΒΟΝ Η ΗΔΗ ΤΕΤΕ
sim iustificat t tus sim aut iam perfectus sim re
ΛΕΙΩΜΑΙ· ΔΙΚΑΙΩΜΑΙ Η ΗΔΗ ΤΕΤΕΛΕΙΩΜΑΙ· ΔΙΩ
quor autem si adprehendam in quo t ad pre... sum
ΚΩ ΔΕ ΕΙ ΚΑΤΑΛΑΒΩ ΕΦΩ ΚΑΤΕΛΗΜΦΘΗΝ

~ φιλιππησιους ~

s. xpo fratres ego meipsum non arbitror me esse cogito
ῡπο χρ̄υ Αδελφοι εγω εμαυτον ου λογιζομαι
comprehendisse comprehendere unum autem quidem posteriora obliviscens
κατειληφεναι · Εν δε τα μεν οπισω επιλανθα
ad ea & quae priora sunt me extendens adpetens
νομενος Εις δε τα εμπροσθεν επεκτεινομενος
secundum observationem sequor ad bravium supernae vocationis
κατα σκοπον διωκω επι το βραβιον της ανω κλησ
in dno ihu xpo quicumque ergo perfecti in xpo simus
εως · εν κω ιυ χρω · Οσοι ουν τελιοι εν χρω
ihu hoc sentiamus et rapiamus et si quid alter
ιυ Τουτο φρονωμεν Και ει τι ετερως
sapitis et hoc ds .. vobis revelabit verum
φρονιται Και τουτο ο θς υμιν Αποκαλυψει Πλην
ad quod pervenimus ut idem sapiamus et idem sapere con
εις ο · εφθασαμεν το αυτο φρονειν τω αυτω συν
venire co imitatores mei estote fratres
στοιχιν · Συνμειμηται μου γινεσθαι αδελφοι
et observate sic ambulantes sicut
Και σκοπειται τους ουτω περιπατουντας καθως
habetis formam nostram multi enim ambulant
εχεται τυπον ημας Πολλοι γαρ περιπατουσιν
quos saepe frequenter dicebam vobis nunc autem et flens
Ους πολλακις ελεγον υμιν Νυν δε και κλαιων
dico inimicos crucis xpi quorum finis
λεγω τους εχθρους του σταυρου του χρυ Ων το τε
mis interitus quorum ds venter et gloria in turpitudine
λος απωλια Ων ο θς η κοιλια και η δοξα εν
confusione ipsorum qui terrena sapiunt nostra
τη · αισχυνη αυτων Οι τα επιγια φρονουντες Ημων
autem conversatio in caelis est unde et ex quo
γαρ το πολιτευμα εν · ουρανοις ῡπαρχει Εξ ου
et salvatorem expectamus dnm ihm xpm qui
και σωτηρα Απεκδεχομεθα κν ιν χρν Ος
transformavit transfigurabit corpus humilitatis nostrae
μετασχηματισει το σωμα της ταπινωσεως ημων
conformem et conformatum corporis gloriae suae secundum
συνμορφον Του σωματος της δοξης αυτου κατα
operationem ut possit et subicere
την ενεργιαν του δυνασθαι αυτον και υποταξαι
ei omnia propterea itaque fratres mei carissimi et dilecti
αυτω · τα παντα Ωστε αδελφοι μου αγαπητοι μοι IV
ac desiderantissimi gaudium et corona mea et
Και επιποθητοι Χαρις και στεφανος μου Και
sic state in dno carissimi euhodiam ro
ουτως στηκεται εν κω αγαπητοι Ευοδιαν πα
go et sintechen obsecro idipsum
ρακαλω και συντυχην παρακαλω το αυτο

sapere in dno̅ etiam rogo et te ... germane
φρονειν εν κω̄ και ερωτω και σε γνησιε γερμανε
compar adiuua eas quae in euangelio
συνζυγε συνλαμβανου αυταις αιτινες εν τω ευαγγελιω
collaborauerunt mecum cum clemente et ceteris
συνηθλησαν μοι μετα κλημεντος και των λοιπων
cooperatoribus meis quorum nomina in libro uitae
e συνεργων μου ων τα ονοματα εν βιβλω ζωης
gaudete in dno̅ semper iterum dico gaudete
χαιρεται εν κω̄ παντοτε παλιν ερω χαιρεται το
modestia uestra nota sit omnibus hominibus dns
επιεικες υμων γνωσθητω πασιν ανθρωποις ο κς
prope est nihil solliciti sitis sed in omni oratione
εγγυς μηδεν μεριμνατε αλλ εν παντι τη προσευχη
et obsecratione cum gratiarum actione postulationes
και τη δεησει μετα ευχαριστιας τα αιτηματα
uestrae innotescant apud dm̄ et pax
l υμων γνωριζεσθω προς τον θν̄ και η ιρηνη του
dī quae superat praecellit omnem intellectum custodiat corda
ce θῡ η υπερεχουσα παντα νουν φρουρησει τας καρδιας
uestra et corpora uestra in xp̄o ihu̅ de cetero
υμων και τα σωματα υμων εν χρω̄ ιῡ το λοιπον
fratres quaecumque sunt uera quaecumque pudica casta quaecumque
αδελφοι οσα εστιν αληθη οσα σεμνα οσα
iusta quaecumque sancta quaecumque amabilia quaecumque bonae famae
δικαια οσα αγνα οσα προσφιλη οσα ευφημα
si qua uirtus et si qua laus disciplinae
ce ειτεις αρετη και ειτεις επαινος επιστημης
haec cogitate quae et didicistis et acce-
ταυτα λογειζεσθαι α και εμαθετε και παρε
pistis et audistis et uidistis in me haec
λαβετε και ηκουσατε και ιδετε εν εμοι ταυτα
agite et ds̄ pacis erit uobiscum
πρασσετε και ο θς̄ της ιρηνης εσται μεθ υμων
gauisus sum autem in dno̅ ... quoniam tandem aliquando reuiguistis
εχαρην δε εν κω̄ μεγαλως οτι ηδη ποτε ανε
refloruistis pro me sapere in quo et sapiebatis
θαλετε του υπερ εμου φρονειν εφω και εφρονιται
occupati autem eratis non quod propter penuriam dico
ηκαιρεισθαι δε ουχ οτι καθυστερησιν λεγω
ego enim didici in quibus sum sufficiens esse
εγω γαρ εμαθον εν οις ειμι αυταρκης ειναι
scio et humiliari scio et abundare
l e οιδα και ταπεινουσθαι οιδα και περισσευειν
in omni et in omnibus imbutus sum et saturari
εν παντι και εν πασιν μεμυημαι και χορταζεσθαι

~ φιλιππησιους > (ςι written above)

et esurire et abundare et penuriam pati et egere omnia possū
και πειναν και περισσευειν και υστερεισθαι Παντα ισχυω
in eo confortante me xpo uerūtm bene fecistis
εν τω ενδυναμουντι μαι χρυ Πλην καλως ποιησα
communicantes tribulationi meae
ται συνκοινωνησαντες τη θλιψι μου. Οιδατε δε και
uos philippenses quod in principio euangelii cū
Γ υμεις φιλιππησιοι. Οτι εν αρχη του ευαγγελιου Οτε
profectus sum a macedonia quia nulla mihi
εξηλθον απο μακαιδονειας. Οτι ουδεμια μοι
ecclesia communicauit in ratione dati et accepti tionis
εκκλησια εκοινωνησεν εις λογον δοσεως και λημ
tacceptionis nisi uos soli quia et in thessalonicae
ψεως. ειμη υμεις μονοι. Οτι και εν θεσσαλονικη
et semel et bis in necessitate mea tribulatione misistis
και απαξ και δεις εις την χριαν μοι επεμψατε
non quia requiro datum sed requiro
Ουχ οτι επιζητω το δομα Αλλ επιζητω τον
fructum abundantem in rationē uestrā habeo
καρπον τον πλεοναζοντα εις τον λογον υμων Απε
beo autem omnia et abundo repletus sum
χω δε παντα και περισσευω Πεπληρωμαι
accipiens ab epaphrodito ea quae a uobis missa
ζ δεξαμενος παρα επαφροδιτου τα παρ υμων πεμ
et odorē suauitatis hostiam acceptabilē
φθεντα οσμην ευωδειας. Θυσιαν δεκτην
placentem do dš autem meus adimpleat
ευαρεστον. τω. θω. Ο δε θς μου πληρωσε
omne tm desiderium t necessitatē urm secundū diuitias suas
πασαν χριαν υμων κατα του πλουτος αυτου
in gloria in xpo ihū do autem et patri
εν δοξη εν χρω ιυ Τω δε θω και πατρι
nro gloria in saecula saeculorū
ημων Η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων
amen salutate omnem scm in xpo ihū sa
Αμην. Ασπασασθαι παντα αγιον εν χρω ιυ Ας
lutant uos qui mecū st fratres salutant
παζονται υμας. οι συν εμοι αδελφοι Ασπαζονται
omnes sci maxime autem qui ex cesa
παντες οι αγιοι Μαλιστα δε οι εκ της και
ris domo st gratia dni ihū xpi cum
σαρος οικιας. Η χαρεις του κυ ιυ χρυ μετα
spū uestro explicit ad
του πνς υμων >>> Ετελεσθη προς
philippenses incipit ad colossenses
φιλιππησιους Αρχεται προς κολοσσαις

paulus apostolus xpi ihu per uoluntatem
ΠΑΥΛΟϹ ΑΠΟϹΤΟΛΟϹ ΧΡΥ ΙΥ ΔΙΑ ΘΕΛΗΜΑΤΟϹ

di et timotheus frater his qui sunt colos
ΘΥ ΚΑΙ ΤΙΜΟΘΕΟϹ· Ο ΑΔΕΛΦΟϹ ΤΟΙϹ ΕΝ ΚΟ

sis sctis et fidelibus fratribus in xpo
ΛΟϹϹΑΙϹ ΑΓΙΟΙϹ ΚΑΙ ΠΙϹΤΟΙϹ ΑΔΕΛΦΟΙϹ ΕΝ ΧΡΩ

ihu gratia uobis et pax a do patre nro
ΙΥ ΧΑΡΙϹ ΥΜΙΝ ΚΑΙ ΙΡΗΝΗ· ΑΠΟ ΘΥ ΠΑΤΡΟϹ ΗΜΩΝ

et a dno ihu xpo gratias agimus do
ΚΑΙ ΚΥ ΙΗΥ ΧΡΥ ·· ΕΥΧΑΡΕΙϹΤΟΥΜΕΝ ΤΩ· ΘΩ

patri dni nostri ihu xpi semper pro uobis
ΤΩ ΠΡΙ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΡΥ ΠΑΝΤΟΤΕ ΥΠΕΡ ΥΜΩΝ

orantes audientes fidem uestram in
ΠΡΟϹΕΥΧΟΜΕΝΟΙ ΑΚΟΥϹΑΝΤΕϹ ΤΗΝ ΠΙϹΤΙΝ ΥΜΩΝ ΕΝ

xpo ihu et tas dilectionem quam habetis in omnes
ΧΡΩ ΙΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ ΗΝ ΕΧΕΤΑΙ ΕΙϹ ΠΑΝΤΑϹ

scos propter spem repositam
ΤΟΥϹ ΑΓΙΟΥϹ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΠΙΔΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΕΙΜΕΝΗΝ

uobis in caelis quam antea audistis in
ΥΜΙΝ ΕΝ ΤΟΙϹ ΟΥΡΑΝΟΙϹ ΗΝ ΠΡΟ ΗΚΟΥϹΑΤΑΙ ΕΝ

uerbo ueritatis euangelii peruenit
ΤΩ ΛΟΓΩ ΤΗϹ ΑΛΗΘΙΑϹ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝ

erat in ad uos sicut et in tunc uero omni mundo
ΤΟϹ ΕΙϹ ΥΜΑϹ ΚΑΘΩϹ ΚΑΙ ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΚΟϹΜΩ

et est fructificans fructiferans et crescens
ΚΑΙ ΕϹΤΙΝ ΚΑΡΠΟΦΟΡΟΥΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΑΥΞΑΝΟΜΕΝΟΝ

sicut et in uobis ex qua die audistis et
ΚΑΘΩϹ ΚΑΙ ΕΝ ΥΜΙΝ ΑΦ ΗΜΕΡΑϹ ΗΚΟΥϹΑΤΑΙ ΚΑΙ

cognouistis gratiam di in ueritate sicut
ΕΠΕΓΝΩΤΑΙ ΤΗΝ ΧΑΡΙΝ ΤΟΥ ΘΥ ΕΝ ΑΛΗΘΙΑ ΚΑΘΩϹ

didicistis ab epaphra carissimo conseruo
ΜΑΘΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΑΦΡΑΤΟΥ· ΑΓΑΠΗΤΟΥ ϹΥΝΔΟΥΛΟΥ

nro qui est fidelis pro uobis minister
ΗΜΩΝ· ΟϹ ΕϹΤΙΝ ΠΙϹΤΟϹ ΥΠΕΡ ΗΜΩΝ ΔΙΑΚΟΝΟϹ

xpi qui et manifestauit ac: nobis uobis uestram caritatem dilectio
ΤΟΥ ΧΡΥ· Ο ΚΑΙ ΔΗΛΩϹΑϹ ΗΜΙΝ ΤΗΝ ΥΜΩΝ ΑΓΑ

in spu ideo propter hoc et nos ex qua die
ΠΗΝ ΕΝ ΠΝΙ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΚΑΙ ΗΜΕΙϹ ΑΦ ΗϹ ΗΜΕ

audiuimus non cessamus pro uobis
ΡΑϹ· ΗΚΟΥϹΑΜΕΝ ΟΥ ΠΑΥΟΜΑΙΘΑ ΥΠΕΡ ΥΜΩΝ

orantes et postulantes ut impleamini
ΠΡΟϹΕΥΧΟΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΑΙΤΟΥΜΕΝΟΙ ΙΝΑ ΠΛΗΡΩ

amini cognitionem uoluntatis eius
ΘΗΤΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΓΝΩϹΙΝ ΤΟΥ ΘΕΛΗΜΑΤΟϹ ΑΥΤΟΥ

VIIII

>>> κολοσσαεις >>

in omni sapientia et intellectu spiritali ut ambuletis
εν παση σοφια. και συνεσει πνευματικη περιπατησαι
digne domino in omnibus quod placeat in omni opere
ζ αξιως του κυ εις πασαν αρεσκιαν. εν παντι εργω
bono fructificantes et crescentes in
αγαθω καρποφορουντες και αυξανομενοι τη επι
agnitione dei in omni uirtute confortati
γνωσει του θυ. εν παση δυναμει δυναμουμενοι
secundum potentiam gloriae eius in omnem patien
κατα το κρατος της δοξης αυτου εις πασαν υπομο
tiam et longanimitatem cum gaudio gratias
νην και μακροθυμιαν μετα χαρας ευχαριστο
agentes deo patri uocanti nos in
υντες θω τω. πρι τω καλεσαντι ημας εις την
partem sortis sanctorum in lumine
κε μεριδα του κληρου των. αγιων εν τω φωτι
qui eripuit nos de potestate tenebrarum
Ος ερρυσατο ημας εκ της εξουσιας του σκοτους
et transtulit in regnum filii
και μετεστησεν εις την. βασιλιαν του υιου της
caritatis suae in quo habemus redemptionem + redime
αγαπης αυτου εν ω εχομεν την. απολυτρωσιν re
remissionem peccatorum qui est imago
ιε την αφεσιν των. αμαρτιων Ο εστιν εικων
dei inuisibilis primogenitus uniuersae cre
κ του θυ του αορατου πρωτοτοκος πασης κτι
aturae quia in ipso creata sunt omnia in
σεως Οτι εν αυτω εκτισθη τα παντα εν τοις
caelis et in terra uisibilia et
ουρανοις και τα. επι της γης. τα ορατα. και
inuisibilia siue sedes siue dominationes
τα αορατα ειτε θρονοι ειτε κυριοτητες
siue principatus siue potestates omnia
ειτε αρχαι ειτε εξουσιαι. Τα παντα
per ipsum et in ipso creata sunt et ipse
δι αυτου και εις αυτον εκτισται. και αυτος
est ante omnes + prior omnibus et omnia in ipso con
εστιν προ παντων. Και παντα. αυτω συν
stant et ipse est caput corpo
εστηκεν και αυτος εστιν η κεφαλη του σωμα
ris ecclesiae qui est principium primogeni
τος της εκκλησιας. Ο εστιν αρχη πρωτο
tus ex mortuis ut fiat in omnibus
κε τοκος. εκ των νεκρων ινα γενηται. εν. πασιν
ipse primatum tenens quia in ipso complacuit + placuit
Αυτος πρωτευων Οτι εν. αυτω ευδοκησεν

omnē plenitudinem habitare et per eum reconcili
ΠΑΝ ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ ΚΑΤΟΙΚΗCΑΙ ΚΑΙ ΔΙ ΑΥΤΟΥ ΑΠΟΚΑΤΑΛ
ari omnia in ipsum pacificans per sanguinē
ΛΑΞΑΙ ΤΑ ΠΑΝΤΑ. ΕΙC ΑΥΤΟΝ ΙΡΗΝΟΠΟΙΗCΑC ΔΙΑ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟC
crucis eius sive quę in terra sive quę
ΤΟΥ CΤΑΥΡΟΥ ΑΥΤΟΥ. ΕΙΤΕ ΤΑ ΕΠΙ ΤΗC ΓΗC ΕΙΤΕ ΤΑ
in caelis et vos cum essetis alienati alienatos
ΕΝ ΤΟΙC ΟΥΡΑΝΟΙC ΚΑΙ ΥΜΑC ΠΟΤΕ ΟΝΤΑC. ΑΠΗΛΛΟΤΡΙΩ
et inimici sensus vestri in
ΜΕΝΟΥC. ΚΑΙ. ΕΚΘΡΟΥC ΤΗC. ΔΙΑΝΟΙΑC ΥΜΩΝ ΕΝ ΤΟΙC.
operibus malis nunc reconciliatis reconciliati
ΕΡΓΟΙC ΤΟΙC ΠΟΝΗΡΟΙC ΝΥΝ ΔΕ ΑΠΟΚΑΤΑΛΛΑΓΕΝΤΕC
in corpore carnis per mortem exhiberet
ΕΝ ΤΩ. CΩΜΑΤΙ ΤΗC CΑΡΚΟC ΔΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΠΑΡ
exhibete vos sctos et immaculatos et sine crimi
ΑCΤΗCΑΙ ΥΜΑC ΑΓΙΟΥC ΚΑΙ ΑΜΩΜΟΥC. ΚΑΙ ΑΝΕΚΛΗ
ne coram ipso si tn̄ permanetis in fide
ΤΟΥC ΚΑΤΕΝΩΠΙΟΝ. ΑΥΤΟΥ ΕΙΓΕ ΕΠΙΜΕΝΕΤΑΙ ΤΗ ΠΙCΤΙ
fundati et stabiles et immobiles
ΤΕΘΕΜΕΛΕΙΩΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΕΔΡΑΙΟΙ ΚΑΙ ΜΗ ΜΕΤΑ
a spe evangelii
ΚΕΙΝΟΥΜΕΝΟΙ. ΑΠΟ ΤΗC ΕΛΠΕΙΔΟC ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ
quod audistis p̄dicatū ÷ ł ā p̄dicante in uniūsa creatā
ΟΥ ΗΚΟΥCΑΤΕ ΤΟΥ ΚΗΡΥΧΘΕΝΤΟC. ΕΝ ΠΑCΗ. ΚΤΙCΕΙ
quę sub cęlo ÷ cuius factus sū ego paulus mi
ΤΗ ΥΠΟΥΡΑΝΟΝ. ΟΥ ΕΓΕΝΟΜΗΝ. ΕΓΩ ΠΑΥΛΟC ΔΙΑ
nist̄ qui nunc gaudeo in passionibus pro
ΚΟΝΟC. ΟC ΝΥΝ ΧΑΙΡΩ ΕΝ ΤΟΙC ΠΑΘΗΜΑCΙΝ ΥΠΕΡ
vobis et re ł suppleo deficientia q̄ desst tribu
ΥΜΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΠΛΗΡΩ. ΤΑ. ΥCΤΕΡΗΜΑΤΑ ΤΩΝ. ΘΛΙ
lationū xpi in carne mea pro corpore
ΨΑΙΩΝ ΤΟΥ ΧΡΥ ΕΝ. CΑΡΚΙ ΜΟΥ ΥΠΕΡ ΤΟΥ CΩΜΑΤΟC
eius quod est ecclesia cuius factus sum
ΑΥΤΟΥ. Ο. ΕCΤΙΝ Η. ΕΚΚΛΗCΙΑ. ΗC ΕΓΕΝΟΜΗΝ
ego minist̄ sm dispensationē dī
ΕΓΩ. ΔΙΑΚΟΝΟC. ΚΑΤΑ ΤΗΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ ΤΟΥ ΘΥ
datam mihi in vobis ut impleā ł ipleret
ΤΗΝ ΔΟΘΕΙCΑΝ. ΜΟΙ ΕΙC. ΥΜΑC ΠΛΗΡΩCΑΙ ΤΟΝ
v̄bum dī mysterium quod absconditū
ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ ΘΥ ΤΟ. ΜΥCΤΗΡΙΟΝ ΤΟ ΑΠΟΚΕΚΡΥΜ
est a saeculis et a generationibus
ΜΕΝΟΝ. ΑΠΟ ΤΩΝ. ΑΙΩΝΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΩΝ ΓΕΝΕΩΝ
nunc autē manifestatū ÷ apostolis eius
ΝΥΝ ΔΕ ΕΦΑΝΕΡΩΘΗ ΤΟΙC. ΑΠΟCΤΟΛΟΙC ΑΥΤΟΥ
quibus voluit ds̄ notas facere divitias
ΟΙC ΗΘΕΛΗCΕΝ. Ο ΘC ΓΝΩΡΕΙCΑΙ ΤΟ ΠΛΟΥΤΟC
gloriæ mysterii dī in nationibus ł gentibus
ΤΗC. ΔΟΞΗC ΤΟΥ ΜΥCΤΗΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΥ. ΕΝ ΤΟΙC ΕΘΝΕCΙΝ

>> κολαccαειc >>

quod est xps in nobis spes gloriae quem nos
Ο εcτιν χρc εν υμιν η ελπιc τηc δοξηc · Ον ημειc
annuntiamus corripientes omnem hominem et
καταγγελλομεν νουθετουντεc παντα ανον και
docentes in omni sapientia spiritali ut consti
διδαcκοντεc εν παcη cοφια πνευματικη ινα παραc
tuamus (exhibeamus) omnem hominem perfectum in xpo in quo et
τηcωμεν παντα ανον τελιον εν χρω · εν ω · και
laboro contendens (certans) secundum operationem eius
κοπιω αγωνειζομενοc · κατα την ενεργιαν αυτου
operantem in me in virtute
την ενεργουμενην εν εμοι εν δυναμει >>>
volo enim vos scire quale certamen habeo
Lec θελω γαρ υμαc ιδεναι ηλικον · αγωνα εχω II
pro vobis his qui in laodicia sunt
περι υμων και των εν λαοδικια

mundi et non secundum xpm quia in ipso inhabitat omnis
κοcμου και ου κατα χν Οτι εν αυτω κατοικει παν το
plenitudo divinitatis corporaliter et estis in
πληρωμα τηc θεοτητοc cωματικωc και εcται εν
illo repleti qui est caput omnis principatus
αυτω πεπληρωμενοι · Ο εcτιν κεφαλη παcηc αρχηc
et potestatis in quo circumcisi estis circum
και εξουcιαc εν ω περιτομη ετμηθηται περι

circū cisione non manufacta in expolidtione corporis
ΤΟΜΗ ΑΧΕΙΡΟ ΠΟΙΗΤΩ ΕΝ ΤΗ ΑΠΕΚΔΥCΕΙ ΤΟΥ CΩΜΑΤΟC
carnis in circumcisione xpi consepulti
ΤΗC CΑΡΚΟC ΕΝ ΤΗ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΧΡΥ CΥΝΤΑΦΕΝΤΕC
ei in baptismo in quo et con surrex
ΑΥΤΩ ΕΝ ΤΩ ΒΑΠΤΙCΜΩ ΕΝ Ω ΚΑΙ CΥΝΕΓΕΡΘΗ
istis f fidem operationis di exci
ΤΕ ΔΙΑ ΤΗC ΠΙCΤΕΩC ΤΗC ΕΝΕΡΓΙΑC ΤΟΥ ΘΥ ΤΟΥ ΕΓΙ
tantis eum a mortuis et .. uos cū mortui
ΡΑΝΤΟC ΑΥΤΟΝ ΕΚ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΚΑΙ ΥΜΑC ΝΕΚΡΟΥC
essetis in delictis et in ppūtio
ΟΝΤΑC ΕΝ ΤΟΙC ΠΑΡΑΠΤΩΜΑCΙΝ ΚΑΙ ΕΝ ΤΗ ΑΚΡΟΒΥC
carnis uestrae uiuificauit cum illo
ΤΙΑ ΤΗC CΑΡΚΟC ΥΜΩΝ ΕΖΩΟΠΟΙΗCΕΝ CΥΝ ΑΥΤΩ
donans nobis omnia delicta
q ΧΑΡΙCΑΜΕΝΟC ΗΜΙΝ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΠΑΡΑΠΤΩΜΑΤΑ
delens quod adūsus nos erat chirographū
ΕΞΑΛΕΙΨΑC ΤΟ ΚΑΘ ΗΜΩΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΝ ΤΟΙC
decretis quod erat .. contrarium t adūrsū nobis et ipsum
e ΔΟΓΜΑCΙΝ Ο ΗΝ ΥΠΕΝΑΝΤΙΟΝ ΗΜΙΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟ
tulit de medio ad figens illud
f ΗΡΕΝ ΕΚ ΤΟΥ ΜΕCΟΥ ΠΡΟCΗΛΩCΑC ΑΥΤΟ ΤΩ
cruci exuens carnem
l CΤΑΥΡΩ ΑΠΕΚΔΥCΑΜΕΝΟC ΤΗΝ CΑΡΚΑ ΤΑC
potestates traduxit t dehonestauit in fiducia libertate triumphans
ΕΞΟΥCΙΑC ΕΔΙΓΜΑΤΙCΕΝ ΕΝ ΠΑΡΡΗCΙΑ ΘΡΙΑΜΒΕΥ
eos in semet ipso non ergo aliquis .. uos
CΑC ΑΥΤΟΥC ΕΝ ΕΑΥΤΩ ΜΗ ΟΥΝ ΤΙC ΥΜΑC ΚΡΙ
in cibo aut in potu aut in parte diei
ΝΕΤΩ ΕΝ ΒΡΩCΕΙ Η ΕΝ ΠΟCΕΙ Η ΕΝ ΜΕΡΕΙ ΕΟΡ
festi aut neomeniis aut sabbatorum quod est umbra-
ΤΗC Η ΝΕΟΜΗΝΙΑ Η CΑΒΒΑΤΩ Ο ΕCΤΙΝ CΚΙΑ
futurorum corpus autem xpi est nemo
ΤΩΝ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΤΟ ΔΕ CΩΜΑ ΧΥ ΜΗΔΕΙC
.. uos conuincat t reducat uolens in humilitate sen
ΥΜΑC ΚΑΤΑΒΡΑΒΕΥΕΤΩ ΘΕΛΩΝ ΕΝ ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟCΥ
religionis umbra sus et religione t cultura angelorum que non uidit
q ΝΗ ΚΑΙ ΘΡΗCΚΙΑ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ Α ΟΥΚ ΕΩΡΑ
extollens se fuisse t sūcaura inflatur .. sub
e ΚΕΝ ΕΝΒΑΤΕΥΩΝ ΕΙΚΗ ΦΥCΙΟΥΜΕΝΟC ΥΠΟ
sensu tantae carnis suae et non tenens
ΤΟΥ ΝΟΟC ΤΗC CΑΡΚΟC ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΥ ΚΡΑΤΩΝ
caput ex quo omne totum corpus per
ΤΗΝ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΞ ΟΥ ΠΑΝ ΤΟ CΩΜΑ ΔΙΑ ΤΩΝ
iunctiones t compagine et colligationem subministratū
ΑΦΩΝ ΚΑΙ CΥΝΔΕCΜΩΝ ΕΠΙΧΟΡΗΓΟΥΜΕΝΟΝ

>>> ΚΟΛΟϹϹΑΙϹ >>>

et productū et copulatū crescit in augmentū incrementū dī
ΚΑΙ ϹΥΝΒΕΙΒΑΖΟΜΕΝΟΝ ΑΥΞΕΙ ΤΗΝ · ΑΥΞΕΙϹΙΝ ΤΟΥ ΘΥ
si mortui estis cum xpo ab elementis huius
ΕΙ ΑΠΕΘΑΝΕΤΑΙ ϹΥΝ ΧΡΩ · ΑΠΟ ΤΩΝ ϹΤΟΙΧΙΩΝ ΤΟΥ
mundi quid iterum quasi uiuentes in mundo
ΚΟϹΜΟΥ ΤΙ ΠΑΛΙΝ ΩϹ ΖΩΝΤΕϹ ΕΝ ΤΩ · ΚΟϹΜΩ
decernitis ne tetigeritis neque gustaueritis neque
ΔΟΓΜΑΤΙΖΕϹΘΑΙ ΜΗ ΑΨΗ ΜΗΔΕ ΓΕΥϹΗ ΜΗΔΕ
contaminaueritis quae sunt omnia in corruptione ipso usu et abusi onem
r q ΘΕΙΓΗϹ Α ΕϹΤΙΝ ΠΑΝΤΑ ΕΙϹ ΦΘΟΡΑΝ ΤΗ · ΑΠΟΧ
sm mandata et doctrinas
ΡΗϹΕΙ ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΝΤΑΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΙΔΑϹΚΑΛΕΙΑϹ
hominū quae sunt rationem quidem habentia
ΤΩΝ · ΑΝΩΝ ΑΤΙΝΑ ΕϹΤΙΝ ΛΟΓΟΝ ΜΕΝ ΕΧΟΝΤΑ
sapientiae in obseruatione et humilitate
ϹΟΦΙΑϹ ΕΝ ΘΡΗϹΚΙΑ ΚΑΙ ΤΑΠΙΝΟΦΡΟϹΥΝΗ ΤΟΥ
sensus et abundantia corporis non in honore
ΝΟΟϹ · ΚΑΙ ΑΦΙΔΙΑ ϹΩΜΑΤΟϹ · ΟΥΚ ΕΝ · ΤΙΜΗ
aliquo ad saturitatem carnis si ergo
ΤΙΝΙ ΠΡΟϹ · ΠΛΗϹΜΟΝΗΝ ΤΗϹ ϹΑΡΚΟϹ ΕΙ ΟΥΝ III
consurrexistis cū xpo quae sursū sunt quaerite ubi
ϹΥΝ ΗΓΕΡΘΗΤΕ ΤΩ ΧΡΩ ΤΑ ΑΝΩ ΖΗΤΕΙΤΕ ΟΥ
xps est in dextera dī sedens quae
loh Ο ΧΡϹ ΕϹΤΙΝ ΕΝ ΔΕΞΙΑ ΤΟΥ ΘΥ ΚΑΘΗΜΕΝΟϹ Α
sursū sapite non quae inter terra mortui
ΑΝΩ ΦΡΟΝΕΙΤΑΙ ΜΗ ΤΑ · ΕΠΙ ΤΗϹ ΓΗϹ ΑΠΕΘΑ
estis et uita uestra abscondita est cum
ΝΕΤΑΙ ΓΑΡ · ΚΑΙ Η ΖΩΗ ΥΜΩΝ ΚΕΚΡΥΠΤΑΙ ϹΥΝ
xpo in dō cum xps apparuerit et
ΤΩ ΧΡΩ ΕΝ ΤΩ ΘΩ · ΟΤΑΝ · Ο ΧΡϹ ΦΑΝΕΡΩΘΗ ΚΑΙ
uita .. ura tunc et .. uos cum eo
Η · ΖΩΗ ΥΜΩΝ ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΥΜΕΙϹ ϹΥΝ · ΑΥΤΩ
apparebitis in gloria Mortificate itaque
k ΦΑΝΕΡΩΘΗϹΕϹΘΑΙ ΕΝ ΔΟΞΗ ΝΕΚΡΩϹΑΤΑΙ ΟΥΝ
membra .. ura quae sunt super terram fornicationem
e ΤΑ ΜΕΛΗ · ΥΜΩΝ ΤΑ · ΕΠΙ ΤΗϹ ΓΗϹ ΠΟΡΝΙΑΝ ·
inmunditiam auaritiam libidinem con
ΑΚΑΘΑΡϹΙΑΝ · ΠΛΕΟΝΕΞΙΑΝ ΠΑΘΟϹ ΕΠΙ
cupiscentiam quae est idolorum seruitus propter quod et quae
l r ΘΥΜΙΑΝ ΗΤΕΙϹ ΕϹΤΙΝ ΙΔΩΛΑΤΡΙΑ ΔΙΟ · ΕΡ
uenit ira dī in .. filios diffi
ΧΕΤΑΙ ΟΡΓΗ · ΤΟΥ ΘΥ ΕΠΙ ΤΟΥϹ ΥΙΟΥϹ ΤΗϹ ΑΠΙ
dentiae in quibus et .. uos ambulastis aliquando
ΘΙΑϹ ΕΝ ΟΙϹ ΚΑΙ ΥΜΕΙϹ ΠΕΡΙΕΠΑΤΗϹΑΤΕ ΠΟΤΕ
cum uiueretis in illis nunc autem deponite
q ΟΤΕ ΕΖΗΤΕ ΕΝ ΑΥΤΟΙϹ ΝΥΝ ΔΕ ΑΠΟΘΕϹΘΑΙ

et .. uos uniuersa secundum omnia iram furorem indignationem malitiam
και υμειc κατα παντα οργην θυμον κακιαν

blasphemiam turpiloquium ex ore .. uno
e βλαcφημιαν αιcχρολογιαν εκ του cτοματοc υμων

non procedat nolite mentiri in uicem
μη εκπορευεcθω μη ψευδεcθαι ειc αλληλουc

expoliantes ueterem hominem cum actibus
απεκδυcαμενοι τον παλαιον ανον cυν ταιc πραξεcιν

eius et induentes nouum eum qui renoua
αυτου και ενδυcαμενοι τον νεον τον ανακαινου

tur in agnitionem secundum imaginem eius creantis
μενον ειc επιγνωcιν κατ ϊκονα αυτου του κτειcαν

illum eum ubi non est masculus et femina
K τοc αυτον οπου ουκ ενιαρcεν και θηλυ ελ

cus et iudaeus circumcisio et praeputium
K λην και ϊουδαιοc περιτομη και ακροβυcτια

barbarus et scytha seruus et liber
βαρβαροc και cκυθηc δουλοc και ελευθεροc

sed omnia et in omnibus xps indutae
αλλα τα παντα και εν παcιν χρc ενδυcαcθαι

itaque electi di sancti et dilecti
ουν ωcει εκλεκτοι θυ αγιοι και ηγαπημε

uiscera misericordiae benignitatem hu
νοι cπλανχνα οικτειρμου χρηcτοτητα τα

militatem patientiam modestiam sup
πεινοφροcυνην πραοτητα μακροθυμιαν ανε

portantes inuicem et donantes uobis ipsis
χομενοι αλληλων και χαριζομενοι εαυτοιc

si quis aduersus aliquem habet querelam sicut et
εαν τιc προc τινα εχει οργην καθωc και

dns donauit .. uobis ita et uos facite
e ο κc εχαριcατο υμιν ουτωc και υμειc ποιειτε

super omnibus autem his caritatem quod est
επι παcιν δε τουτοιc την αγαπην ο εcτιν

uinculum unitatis et .. pax xpi
cυνδεcμοc τηc ενοτητοc και ϊρηνη του χρυ

abundet in cordibus uestris in qua et adqu
βραβευετω εν ταιc καρδιαιc υμων ειc ην

et uocati estis in uno corpore et grati
και εκληθηται εν ενι cωματι και ευχαρ

estote uerbum xpi inhabitet
ιcτοι γινεcθαι ο λογοc του χρυ ενοικειτω

in uobis abundanter in omni sapientia docen
εν υμιν πλουcιωc εν παcη cοφια διδαc

tes et commonentes uosmet ipsos psalmis
κοντεc και νουθετουντεc εαυτουc ψαλμοιc

.. ymnis canticis spiritalibus ihs gratia can
ΥΜΝΟΙΣ ΩΔΑΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙΣ ΕΝ ΤΗ ΧΑΡΙΤΙ ΑΔΟΝ
tantes in cordibus uestris deo omne quodcumque
ΤΕΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΑΡΔΙΑΙΣ ΥΜΩΝ ΤΩ ΘΩ ΠΑΝ Ο ΤΙ ΕΑΝ
facietis in uerbo uel in facto omnia in nomine
c e ΠΟΙΗΤΑΙ ΕΝ ΛΟΓΩ Η ΕΝ ΕΡΓΩ ΠΑΝΤΑ ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ
ihu xpi gratias agentes deo et patri per ipsum
ΙΥ ΧΡΥ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΝΤΕΣ ΤΩ ΘΩ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙ ΔΙ ΑΥΤΟΥ
mulieres .. subditae estote uiris uestris sicut decet
ΓΥΝΕΚΕΣ ΥΠΟΤΑΣΣΕΣΘΑΙ ΤΟΙΣ ΑΝΔΡΑΣΙΝ ΥΜΩΝ ΩΣ ΑΝ
oportet in dno uiri diligite ux
ΗΚΕΝ ΕΝ ΤΩ ΚΩ Ω ΑΝΔΡΕΣ ΑΓΑΠΑΤΑΙ ΤΑΣ ΓΥ
ores uestras et nolite amari esse ad illas
ΝΑΙΚΑΣ ΥΜΩΝ ΚΑΙ ΜΗ ΠΙΚΡΕΝΕΣΘΑΙ ΠΡΟΣ ΑΥΤΑΣ
filii .. oboedite parentibus per om
ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΥΠΑΚΟΥΕΤΑΙ ΤΟΙΣ ΓΟΝΕΥΣΙΝ ΚΑΤΑ ΠΑΝ
nia hoc enim est acceptum placitum in dno
ΤΑ ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ΕΣΤΙΝ ΕΥΑΡΕΣΤΟΝ ΕΝ ΚΩ >>>
patres nolite ad iracundiam uel indignationem filios uestros
ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΜΗ ΠΑΡΟΡΓΙΖΕΤΑΙ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΥΜΩΝ
ut non pusillanimo fiant serui .. oboedi
÷ ΙΝΑ ΜΗ ΑΘΥΜΩΣΙΝ ΟΙ ΔΟΥΛΟΙ ΥΠΑΚΟΥ
te per omnia dominis secundum carnalibus non in
ΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΑ ΤΟΙΣ ΚΥΡΙΟΙΣ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΜΗ ΕΝ
oculum seruientes quasi hominibus placentes sed in simplicitate
ΟΦΘΑΛΜΟΝ ΔΟΥΛΙΑΙΣ ΩΣ ΑΝΘΡΩΠΑΡΕΣΚΟΙ ΑΛΛ ΕΝ ΑΠΛΟΤΗ
te cordis timentes dnm quodcumque facitis
ΤΙ ΚΑΡΔΙΑΣ ΦΟΒΟΥΜΕΝΟΙ ΤΟΝ ΚΝ Ο ΑΝ ΠΟΙΗΤΑΙ
ex animo operamini sicut dno et non ho
ΕΚ ΨΥΧΗΣ ΕΡΓΑΖΕΣΘΑΙ ΩΣ ΤΩ ΚΩ ΚΑΙ ΟΥΚ ΑΝ
minibus scientes quod a dno recipietis
ΘΡΩΠΟΙΣ ΕΙΔΟΤΕΣ ΟΤΙ ΑΠΟ ΚΥ ΑΠΟΛΗΜΨΕΣΘΑΙ
retributionem hereditatis dni
ΤΗΝ ΑΝΤΑΠΟΔΟΣΙΝ ΤΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ ΤΟΥ ΚΥ
nri ihu xpi cui seruitis qui enim nocet iniuriam facit
ce ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΡΥ Ω ΔΟΥΛΕΥΕΤΕ Ο ΓΑΡ ΑΔΙΚΩΝ
recipiet reportabit id quod iniquus fecit uel nocuit et non est
ι uap ΚΟΜΙΖΕΤΑΙ Ο ΗΔΙΚΗΣΕΝ ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ
personarum acceptio apud dm domini quae
ζ ε ΠΡΟΣΩΠΟΛΗΜΨΙΑ ΠΑΡΑ ΤΩ ΘΩ ΟΙ ΚΥΡΙΟΙ ΤΟ ιϛ
iustum et aequum seruis praestate
ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΣΟΤΗΤΑ ΤΟΙΣ ΔΟΥΛΟΙΣ ΠΑΡΕΧΕΣ
scientes quoniam et .. uos habetis dnm in caelis
ΘΑΙ ΕΙΔΟΤΕΣ ΟΤΙ ΚΑΙ ΥΜΕΙΣ ΕΧΕΤΑΙ ΚΝ ΕΝ ΟΥΡΑ
lis orationi instate uigilantes
ΝΟΙΣ Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΠΡΟΣΚΑΡΤΕΡΙΤΑΙ ΓΡΗΓΟΡΟΥΝΤΕΣ
in ea in gratiarum actione orantes simul
ΕΝ ΑΥΤΗ ΕΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΕΝΟΙ ΑΜΑ

et pro nobis .. ut ds aperiat nobis hostium ubi
και περι ημων ινα ο θς ανοιξη ημιν θυραν λογου
loquendi mysterium xpi propter quod et uinctus-alligatus sum
λαλησαι το μυστηριον του χυ δι ον και δεδεμαι
.. ut manifestem .. illud ita ut oportet me loqui
ινα φανερωσω αυτο ως δει με λαλησαι
in sapientia ambulate ad eos qui foris sunt tempus
εν σοφια περιπατειται προς τους εξω τον καιρον
redimentes sermo , uester semper in gra
εξαγοραζομενοι ο λογος υμων παντοτε εν χαρι
tia sale conditus sit .. ut sciatis quomodo oporteat uos
ϛ τι αλατι ηρτυμενος ιδεναι πως δει υμας
unicuique respondere quae circa me sunt omnia
ενει εκαστω αποκρινεσθαι τα κατε μαι παντα
nota faciet .. uobis tychicus carissimus frater
ζε γνωρισει υμιν τυχικος ο αγαπητος αδελφος
et fidelis minister et conseruus in dno
και πιστος διακονος και συνδουλος εν κω
quem misi ad uos ad hoc ipsum - ut cogno
ον επεμψα προς υμας εις αυτοτουτο ινα γνω
scatis quae circa nos et consolentur-solatur cor
ται τα περι ημων και παρακαλεση τας καρ
da ,, uestra cum onesimo carissimo et
διας υμων συν ονησιμω τω αγαπητω και
fideli fratre qui est ex uobis omnia
πιστω αδελφω ος εστιν εξ υμων παντα
,, uobis nota facient quae hic aguntur
υμιν γνωρεισουσειν τα ωδε πραττομενα
salutat uos aristarchus con captiuus
ασπαζεται υμας αρισταρχος · ο · συν αιχμα
meus et marcus consobrinus barna
λωτος μου και μαρκος · ο · ανεψιος βαρνα
bae de quo accepistis mandata si uenerit ad
ε βα περι ου ελαβετε εντολας εαν ελθη προς
,, uos excipite illum et iesus qui di
et ιε υμας δεξασθαι αυτον και ιησους ο λε
citur - iustus qui sunt ex circumcisione
γομενος ιουστος οι οντες εκ περιτομης
hi soli sunt cooperatores-adiutores mei sunt in
ουτοι μονοι συνεργοι μου εισιν εις την ·
regno tu dei qui facti sunt-fuerunt mihi
ιβ βασιλιαν του θυ · οιτινες εγενηθησαν μοι
solacio salutat ,, uos epaphras qui ex
παρηγορια · ασπαζεται υμας επαφρας · ο · εξ
,, uobis ÷ seruus xpi semper sollicitus
ιγ υμων δουλος χρυ παντοτε αγωνιζομενος

>> κολασσαεις >>

f ce pro nobis in orationibus ut stetis perfecti
περι ϋμων εν ταις προσευχαις ινα στητε τελειοι
et impleti t pleni in omni voluntate
και πεπληροφορημενοι εν παντι θεληματι του
di testimonium phibeo ei illi t de illo quoniam habet multum
θυ Μαρτυρω γαρ αυτω Οτι εχει πολυν
laborem pro nobis et his qui in laodicia sunt
κοπον ϋπερ υμων και των εν λαοδικια
et his qui in ierapoli sunt salutat uos lu
και των εν ϊεραπολι Ασπαζεται υμας λου
car medicus carissimus et demas sa
κας ο ϊατρος ο αγαπητος και δημας Ασπα
lutate eos qui sunt in laodaciae fratres et nim
ζεται τους εν λαοδικια αδελφους και νυμ
pham et domesticam eius ecclesiam
φαν και την οικατοικον αυτου εκκλησιαν
et cum est lecta fuerit apud uos epistola
Και οταν αναγνωσθη παρ υμιν η επιστολη
facite ut et in laodicensium
Ποιησατε ινα και εν των λαοδικαιων
eccla legatur et eam que in laodo
εκκλησια αναγνωσθη Και την εν λαοδι
cia ut uos legatis et dicite
κιας και ινα υμεις αναγνωται Και ειπατε
archippo uide ministerium quod
αρχιππω Βλεπεται την διακονιαν ην
accepisti in dno ut illud impleas
παρελαβες εν κω ινα αυτην πληροις >>
salutatio mea mea manu pauli mementote t memores estote
Ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου Μνημον
euete uinculorum meorum gratia uobiscum
ευετε μου των δεσμων Χαρις μεθ υμων

explicit ad colossenses
Ετελεσθη προς κολοσσαεις

incipit ad thessalonicenses
Αρχεται προς θεσσαλονι
censes prima epistola
καους. Α πρωτη επιστολη

>>> ΠΡΟC >>>

paulus et siluanus et timotheus
ΠΑΥΛΟC ΚΑΙ CΙΛΒΑΝΟC ΚΑΙ ΤΙΜΟΘΕΟC·
ecclesiae thessalonicensium in deo
ΤΗ· ΕΚΚΛΗCΙΑ· ΘΕCCΑΛΟΝΙΚΑΙΩΝ ΕΝ· ΘΩ
patre et dno ihu xpo gratia ,, uobis et ,, pax
ΠΑΤΡΙ ΚΑΙ ΚΩ ΙΥ ΧΡΩ ΧΑΡΙC ΥΜΙΝ ΚΑΙ ΪΡΗΝΗ
gratias agimus deo semper pro omnibus
ΕΥΧΑΡΕΙCΤΟΥΜΕΝ ΤΩ· ΘΩ ΠΑΝΤΟΤΕ ΠΕΡΙ ΠΑΝΤΩΝ
,, uobis memoriam uestri facientes in orationi
ΥΜΩΝ· ΜΝΙΑΝ ΥΜΩΝ ΠΟΙΟΥΜΕΝΟΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟCΕΥ
bus nostris sine intermissione reminiscentes et memorantes
ΧΩΝ ΗΜΩΝ ΑΔΙΑΛΙΠΤΩC ΜΝΗΜΟΝΕΥΟΝΤΕC· ΤΟ·
opus fidei ,, uestrae et laborem
ΕΡΓΟΝ· ΤΗC ΠΙCΤΕΩC ΥΜΩΝ ΚΑΙ ΤΟΝ· ΚΟΠΟΝ ΤΗC
caritatis et ,, patientiam spei dni
ΑΓΑΠΗC ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΠΟΜΟΝΗΝ ΤΗC ΕΛΠΙΔΟC ΤΟΥ ΚΥ
nri ihu xpi coram deo et patre nro
ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΡΥ· ΕΜΠΡΟCΘΕΝ ΤΟΥ ΘΥ ΚΑΙ ΠΑΤΡΟC ΗΜΩΝ
scientes fratres dilecti ,, a deo
ΕΙΔΟΤΕC ΑΔΕΛΦΟΙ ΗΓΑΠΗΜΕΝΟΙ ΥΠΟ· ΘΥ ΤΗΝ
electionem ,, uram quia euangelium nrm non
ΕΚΛΟΓΗΝ ΥΜΩΝ· ΟΤΙ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΗΜΩΝ ΟΥΚ
fuit ad uos ,, uos in uerbo tantum sed et
ΕΓΕΝΗΘΗ ΠΡΟC ΥΜΑC ΕΝ ΛΟΓΩ ΜΟΝΟΝ ΑΛΛΑ ΚΑΙ
in uirtute et in spu sco et in plenitu
ΕΝ ΔΥΝΑΜΕΙ ΚΑΙ ΕΝ ΠΝΙ ΑΓΙΩ· ΚΑΙ ΕΝ ΠΛΗΡΟ
dine multa sicut scitis quales fuimus
3 ΦΟΡΙΑ ΠΟΛΛΗ· ΚΑΘΩC ΟΙΔΑΤΑΙ· ΟΙΟΙ ΕΓΕΝΗΘΗ
in ,, uobis propter uos et ,, uos imitatores nri
ΜΕΝ· ΕΝ· ΥΜΙΝ ΔΙ ΥΜΑC ΚΑΙ ΥΜΕΙC ΜΙΜΗΤΑΙ ΗΜΩΝ
facti estis et dni recipientes uerbum in
ΕΓΕΝΗΘΗΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΥ ΔΕΞΑΜΕΝΟΙ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΕΝ·
tribulatione multa cum gaudio spus sci ita ut facti s
ΘΛΙΨΙ ΠΟΛΛΗ ΜΕΤΑ ΧΑΡΑC ΠΝC ΑΓΙΟΥ ΩCΤΕ ΓΕΝΕC
tis ,, uos formae omnibus credentibus in mace
ΘΑΙ ΥΜΑC ΤΥΠΟΥC ΠΑCΙΝ ΤΟΙC ΠΙCΤΕΥΟΥCΙΝ ΕΝ ΤΗ ΜΑ
donia et in achaia a uobis enim inotuit & diffamatus
ΚΑΙΔΟΝΙΑ ΚΑΙ ΕΝ ΤΗ ΑΧΑΪΑ ΑΦΥΜΩΝ ΓΑΡ ΕΞΗΧΗΤΑΙ
sermo dni non solum in macedonia et
Ο ΛΟΓΟC ΤΟΥ ΚΥ ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΕΝ ΤΗ ΜΑΚΑΙΔΟΝΙΑ ΚΑΙ
in achaia,, sed in omni loco fides ,, ura
ΕΝ ΤΗ· ΑΧΑΙΑ ΑΛΛΕΝ ΠΑΝΤΙ ΤΟΠΩ Η ΠΙCΤΙC ΥΜΩΝ
quae ad dm profecta & exiuit ita ut non necesse
Η ΠΡΟC ΤΟΝ ΘΝ ΕΞΕΛΗΛΥΘΕΝ ΩCΤΕ ΜΗ ΧΡΙΑΝ
habere nos loqui aliquid ipsi enim de nobis
ΕΧΕΙΝ ΗΜΑC ΛΑΛΕΙΝ· ΤΙ· ΑΥΤΟΙ ΓΑΡ ΠΕΡΙ ΗΜΩΝ

>> ΘΕCCΑΛΟΝΙΚΑΙΟΥC

renuntiant qualem introitum habuimus ad
ΑΠΑΓΓΕΛΟΥCΙΝ ΟΠΟΙΑΝ ΕΙCΟΔΟΝ ΕCΧΟΜΕΝ ΠΡΟC
vos et quomodo conversi estis ad deum ab
ΥΜΑC ΚΑΙ ΠΩC ΕΠΕCΤΡΕΨΑΤΑΙ ΠΡΟC ΤΟΝ ΘΝ ΑΠΟ
idolis servire deo vivo et vero
ΤΩΝ ΕΙΔΩΛΩΝ ΔΟΥΛΕΥΕΙΝ ΘΩ ΖΩΝΤΙ ΚΑΙ ΑΛΗΘΙ
et expectare filium eius de celis
ΝΩ ΚΑΙ ΑΝΑΜΕΝΕΙΝ ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΑΥΤΟΥ ΕΚ ΤΩΝ ΟΥΡΑ
quem suscitavit a mortuis ihm eripuit
ΝΩΝ ΟΝ ΗΓΙΡΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΙΗΝ ΤΟΝ ΡΥΟΜΕΝΟΝ
nos ab ira ventura ipsi enim
ΗΜΑC· ΑΠΟ ΤΗC ΟΡΓΗC ΤΗC ΕΡΧΟΜΕΝΗC ΑΥΤΟΙ ΓΑΡ
scitis fratres introitum nrm ad vos
ΟΙΔΑΤΑΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΗΝ ΕΙCΟΔΟΝ ΗΜΩΝ ΠΡΟC ΥΜΑC
quia non inanis fuit sed ante passi fuerant et contumeliam
ΟΤΙ ΟΥΚ ΕΝ ΚΕΝΗ ΓΕΓΟΝΕΝ ΑΛΛΑ ΠΡΟΠΑΘΟΝΤΕC ΚΑΙ passi tamen
contumelis afflicti sicut scitis in philippis
ΥΒΡΙCΘΕΝΤΕC· ΚΑΘΩC ΟΙΔΑΤΑΙ ΕΝ ΦΙΛΙΠΠΟΙC·
libertatem dedimus in deo nro loquendi
ΕΠΑΡΗCΙΑCΑΜΕΘΑ ΕΝ ΤΩ ΘΩ ΗΜΩΝ ΛΑΛΗCΑΙ
ad vos evangelium di in multa sollicitudine et in multo
ΠΡΟC ΥΜΑC ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΟΥ ΘΥ ΕΝ ΠΟΛΛΩ ΑΓΩΝΕΙ certamine
nam exortatio nra non ex errore neque
Η ΓΑΡ ΠΑΡΑΚΛΗCΕΙC ΗΜΩΝ ΟΥΚ ΕΚ ΠΛΑΝΗC ΟΥΔΕ
ex inmunditia neque in dolo sed sicut
ΕΞ ΑΚΑΘΑΡCΙΑC ΟΥΔΕ ΕΝ ΔΟΛΩ ΑΛΛΑ ΚΑΘΩC
probati sumus a deo ut crederetur nobis evangelium
ΔΕΔΟΚΕΙΜΑCΜΕΝΟΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΘΥ ΠΙCΤΕΥΘΗΝΑΙ ΤΟ ΕΥ
angelium ita loquimur non quasi hominibus
ΑΓΓΕΛΙΟΝ· ΟΥΤΩC ΛΑΛΟΥΜΕΝ ΟΥΧ ΩC ΑΝΟΙC
placentes sed deo probanti
ΑΡΕCΚΟΝΤΕC ΑΛΛΑ ΤΩ ΘΩ ΤΩ· ΔΟΚΙΜΑΖΟΝΤΙ ΤΑC
corda nra neque enim aliquando in sermone adolationis
ΚΑΡΔΙΑC ΗΜΩΝ ΟΥΤΕ ΓΑΡ ΠΟΤΕ ΕΝ ΛΟΓΩ ΚΟΛΑΚΙΑC
fuimus sicut scitis neque in occasione
ΕΓΕΝΗΘΗΜΕΝ· ΚΑΘΩC ΟΙΔΑΤΕ· ΟΥΤΕ ΕΝ· ΠΡΟΦΑCΕΙ
avaritie ds testis neque querentes
ΠΛΕΟΝΕΞΙΑC· Ο ΘC ΜΑΡΤΥC ΟΥΤΕ ΖΗΤΟΥΝΤΕC
ab hominibus gloriam neque a vobis neque ab
ΕΞ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΔΟΞΑΝ ΟΥΤΕ ΑΦ ΥΜΩΝ ΟΥΤΕ ΑΠΟ
aliis cum possimus honeri esse ut xpi apo
ΑΛΛΩΝ· ΔΥΝΑΜΕΝΟΙ ΕΝ ΒΑΡΙ ΕΙΝΑΙ ΩC ΧΡΥ ΑΠΟC
stoli sed facti sumus parvuli in medio vestrum
ΤΟΛΟΙ ΑΛΛΑ ΕΓΕΝΗΘΗΜΕΝ ΝΗΠΙΟΙ ΕΝ ΜΕCΩ ΥΜΩΝ

tanquā si nutrix foveat suos filios ita
ΩϹ ΕΑΝ ΤΡΟΦΟϹ ΘΑΛΠΗΤΑ ΕΑΥΤΗϹ ΤΕΚΝΑ ΟΥΤΩϹ
eramus desiderantes .. vos cupimus participare ł potentiam
ΟΜΕΙΡΟΜΕΝΟΙ ΥΜΩΝ ΕΥΔΟΚΟΥΜΕΝ ΜΕΤΑΔΟΥΝΑΙ
.. vobis cū non solum evangelium dī sed et
ΥΜΙΝ ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΟΥ ΘΥ ΑΛΛΑ ΚΑΙ
nostras animas q̄m ł ppt quod kmi nobis facti
ΤΑϹ ΕΑΥΤΩΝ ΨΥΧΑϹ ΔΙΟΤΙ ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΗΜΙΝ ΕΓΕΝ
estis meministis enim fratres laborem
ΗΘΗΤΑΙ ΜΝΗΜΟΝΕΥΕΤΑΙ ΓΑΡ ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΟΝ ΚΟΠΟΝ
nrm et fatigationē nocte ac die ope
et ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΜΟΧΘΟΝ ΝΥΚΤΟϹ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑϹ ΕΡ
rantes ad hoc ne gravaremus quem .. vestrū
ΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΠΡΟϹ ΤΟ ΜΗ ΕΠΙΒΑΡΗϹΑΙ ΤΙΝΑ ΥΜΩΝ
p̄dicavimus int̄ .. vos evangeliū dī
ΚΗΡΥΞΑΜΕΝ ΕΙϹ ΥΜΑϹ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΟΥ ΘΥ
.. vos testes estis et ds ꝑ. quā scē et
; ΥΜΕΙϹ ΜΑΡΤΥΡΕϹ ΕϹΤΑΙ ΚΑΙ Ο ΘϹ · ΩϹ ΟϹΙΩϹ ΚΑΙ
iuste et sine querela nobis credentibus
⁊ ΔΙΚΑΙΩϹ · ΚΑΙ · ΑΜΕΜΠΤΩϹ ΥΜΙΝ ΤΟΙϹ ΠΙϹΤΕΥΟΥϹΙΝ
facti sumus sicut scitis qualit̄ unumquemq;
e ΕΓΕΝΗΘΗΜΕΝ · ΚΑΘΑΠΕΡ ΟΙΔΑΤΑΙ ΠΩϹ ΕΝΑ ΕΚΑϹΤΟΝ
vestrū sicut patē filios suos obsecrantes
ΥΜΩΝ ΩϹ ΠΗΡ ΤΕΚΝΑ · ΕΑΥΤΟΥ ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΕϹ
.. vos et consolantes et testificantes
e ΥΜΑϹ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΥΘΟΥΜΕΝΟΙ ΚΑΙ · ΜΑΡΤΥΡΟΥΜΕΝΟΙ
in hoc ut ambuletis .. vos digne dō dī vo can
ΕΙϹ ΤΟ ΠΕΡΙΠΑΤΕΙΝ ΥΜΑϹ ΑΞΙΩϹ ΤΟΥ ΘΥ ΤΟΥ ΚΑΛΟ
tis te vos in suum regnum et gloria
ΥΝΤΟϹ ΥΜΑϹ ΕΙϹ ΤΗΝ ΕΑΥΤΟΥ ΒΑϹΙΛΙΑΝ ΚΑΙ ΔΟΞΑΝ
propterea et nos gratias agimus dō sine
ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΚΑΙ ΗΜΕΙϹ · ΕΥΧΑΡΙϹΤΟΥΜΕΝ ΤΩ ΘΩ Α
intermissione q̄m ł accepistis accipientes ab nobis: ubū auditus
ΔΙΑΛΕΙΠΤΩϹ ΟΤΙ ΠΑΡΑΛΑΒΟΝΤΕϹ: ΛΟΓΟΝ ΑΚΟΗϹ
a nobis dī suscepistis non ubum homi
ΠΑΡ ΗΜΩΝ ΤΟΥ ΘΥ ΕΔΕΞΑϹΘΑΙ ΟΥ ΛΟΓΟΝ ΑΝΘΡΩ
num sed sicut est vere ł sermo ubū dī
ce ΠΩΝ ΑΛΛΑ ΚΑΘΩϹ ΕϹΤΙΝ ΑΛΗΘΩϹ ΛΟΓΟΝ ΘΥ
q̄ ł quod et operatur in vobis credentibus
ΟϹ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΤΑΙ ΕΝ ΥΜΙΝ ΤΟΙϹ ΠΙϹΤΕΥΟΥϹΙΝ
.. vos enim imitatores facti estis fratres
ΥΜΕΙϹ ΓΑΡ ΜΕΙΜΗΤΑΙ ΕΓΕΝΗΘΗΤΑΙ ΑΔΕΛΦΟΙ
ecclesiarum dī ⁊ subsistentiū in
e ΤΩΝ ΕΚΚΛΗϹΙΩΝ ΤΟΥ ΘΥ · ΤΩΝ ΟΥϹΩΝ ΕΝ ΤΗ

>> θεϲϲαλονι >> α.

.. iudea in xpo ihu quia eade passi estis
ιουδαια εν χριω ιυ Οτι τα αυτα επαθεται
et uos a uestris tribulibus contribulibus
και υμειϲ απο των ιδιων ϲυνφυλετων κα
sicut et ipsi a .. iudaeis occidentib; et
θωϲ και αυτοι απο των ιουδαιων των και
dnm occidentibus ihm et prophetas
τον κν. αποκτιναντων ιη και τουϲ προφηταϲ
et nos persequentibus et do non pla
Και ημαϲ εδιωξαντων και θω μη αρεϲ
centibus et omnib; hominibus aduersantibus
αντων και παϲιν ανθρωποιϲ εναντιων
ad iudeos prohibentib; nos gentibus loqui
κωλυοντων ημαϲ τοιϲ εθνεϲιν λαληϲαι
ut salui fierent ut impleant sua tempore [?]
Ινα ϲωθηϲονται ειϲ το αναπληρωϲαι αυτων
peccata semper puenit [?] super il
ταϲ αμαρτιαϲ παντοτε εφθαϲεν δε επαυ
los ira di in finem nos autem
τουϲ η οργη του θυ ειϲ τελοϲ Ημειϲ δε
fratres desfraudati desolati a .. uobis ad tempus
αδελφοι απορφανιϲθεντεϲ αφ υμων προϲ καιρον
hore facie non corde abundantius fes
fest ωραϲ προϲωπω ου καρδια περιϲϲοτερωϲ εϲ
tinauimus faciem .. uram .. uidere in mul
πουδαϲμεν το προϲωπον υμων ιδειν εν πολ
to desiderio propterea uoluimus uenire ad
λη επιθυμια Διοτι ηθεληϲαμεν ελθειν προϲ
.. uos ego quidem paulus et semel et bis
υμαϲ Εγω μεν παυλοϲ και απαξ και δειϲ
et impediuit nos satanas que enim
Και ανεκοψεν ημαϲ ο ϲαταναϲ Τιϲ γαρ
nra spes aut gaudium aut corona gloriae
στεφανος ημων ελπιϲ η χαρα η ϲτεφανοϲ καυχηϲ
aut non etiam .. uos ante coram dno tm
εωϲ η ουχ ει και υμειϲ εμπροϲθεν του κυ
nrm ihm xpm in ipsius aduentu .. uos
ημων ιυ χρυ εν τη αυτου παρουϲια υμειϲ
enim estis gloria nra et gaudium propter
γαρ εϲται η δοξα ημων και η χαρα Διο III
non iam sustinentes placuit nobis rema
μη κετει ϲτεγοντεϲ Ευδοκηϲαμεν κατα
nere in athenis soli et misimus
λιφθηναι εν αθηναιϲ μονοι και επεμψα
timotheum fratrem nrm diaconum
μεν τιμοθεον τον αδελφον ημων διακονον

et cooperatorem et adiutorem di in euangelio xpi adconfirmand
και cυνεργον του θυ εν τω ευαγγελιω του χρυ ειc το ε tim
ut confirmet ..uos et exhortandos et tibi pro fide
cτηριξαι υμαc και παρακαλεcαι υπερ τηc πιcτεωc
uestra .. ut nemo moueatur terreatur in tribulationibus his
υμων ινα μηδεν αcι ενεcθαι εν ταιc θλιψιν ταυταιc
ipsi enim scitis quod in hoc positi sumus et enim
ce Αυτοι γαρ οιδατε οτι ειc τουτο κειμεθα. και γαρ
cum ad ..uos essemus praedicauimus uobis quod futuri essent
οτε προc υμαc ημεν ελεγομεν υμιν οτι μελλο
nos tribulam tribulationem pati sicut factum et scitis
μεν θλιβεcθαι καθωc εγενετο και οιδατε
propterea et ego non iamtamplius sustinens misi ad
Διατουτο καγω μη κετει cτεγων. επεμψα ειc
cognoscendam tibi fidem ..uram ne forte temptauerit uos
το γνωναι την. πιcτιν υμων μη. πωc επιραcεν υμαc
qui temptat et inanis fiat labor noster
ο πιραζων και ειc κενον γενηται ο κοποc ημων
m nunc autem ueniente timotheo ad ..nos a uobis
Αρτι δε ελθοντοc τιμοθεου προc ημαc αφυμων
et annuntiante nobis fidem et cari
ζ ι Και ευαγγελιcαμενου ημιν την πιcτιν και την αγα
tatem ..uram et quia memoriam habetis nri bonam
πην υμων και οτι μνιαν. εχεται ημων. αγαθην
semper desiderantes nos uidere sicut et
παντοτε επιποθουντεc ημαc ιδειν καθαπερ και
nos ..uos ideo consolati sumus fratres in
κ ce ημιc υμαc Διατουτο παρεκληθημεν. αδελφοι εφ
nobis in omni necessitate et tribulatione nra per
ημιν εν παcη τη αναγκη και θλιψι ημων Διατηc
..uram fidem quoniam nunc uiuimus si uos sta
υμων πιcτεωc. οτι νυν ζωμεν. εαν υμειc cτη
tis in dno quam enim gratiarum actionem possumus
ε κετε. εν κω. Τινα γαρ ευχαριcτιαν δυναμεθα
dno retribuere de pro uobis super omne et gau
τω κω ανταποδουναι περι υμων επι παcη τη χα
dio quod gaudemus propter ..uos coram do nostro
ζ ce ρα η χερομεν δι υμαc. εμπροcθεν του θυ ημων
nocte et die superabundantius orantes
νυκτοc και ημεραc υπερ εκπεριccου δεομενοι
in uidendo uestram faciem et supplendo
ειc το ιδειν υμων το προcωπον και καταρτει
quae desunt et desiderantia fidei ..ure ipse
περι q cαι τα υcτερηματα τηc πιcτεωc υμων Αυτοc
του autem ds et pater noster et dns nr ihs xps
πατροc δε ο θc και πηρ ημων και ο κc ημων ιc χρc
κ.ι. χυ dirigat uiam nram ad uos
κατευθυναι την. οδον ημων προc υμαc. —

›› θεccαλονι

.. uos autem dns ihs multiplicet et abundare faciat caritatem
Υμας δε ο κς ις πλεονασε και περισσευσαι τη αγα
tem in inuicem et in omnes sicut et nos
πης εις αλληλους και εις παντας καθαπερ και ημεις
in uos ad confirmanda corda uestra sine
3 εις υμας. εις το στηρειται τας καρδιας υμων. α
querela in sanctitate coram deo et patre
μεμπτους εν αγιοσυνη εμπροσθεν του θυ· και πρς
nostro in aduentu dni nri ihu xpi cu
ημων εν τη παρουσια του κυ ημων ιυ χρυ μετα
omnibus scis eius de cetero ergo fratres
παντων των αγιων αυτου Λοιπον ουν αδελφοι IV
rogamus uos et obsecramus in dno ihu .. ut
ερωτωμεν υμας και παρακαλουμεν εν κω ιυ ινα
quomodo accepistis a nobis qualiter oporteat uos
καθως παρελαβετε παρ ημων. οπως δει υμας
ambulare et placere do sicut et ambulatis tantas
περιπατειν και αρεσκειν θω καθως και περιπατειτε
.. ut abundetis magis scitis enim que
ινα περισσευηται μαλλον οιδατε γαρ· τινας.
praecepta dedimus uobis per dnm nrm
ε παραγγελιας παρεδωκαμεν υμιν δια του κυ ημων
ihm xpm haec enim est uoluntas di omnis
ιυ χρυ Τουτο γαρ εστιν το θελημα θυ· ο
scificatio uestra abstinere uos a fornicatione
c.* αγιασμος υμων· απεχεσθαι υμας απο της πορνιας
.. ut sciat unusquisque uestrum possidere suum uas .i. corpus
ιδεναι εκαστος υμων· κτασθαι το εαυτου σκευος
in scificatione et honore non in passione libidinis et
c αγανον εν αγιασμω και τιμη μη εν παθει· και
* desiderii sicut et gentes ignorantes quae non nouerunt dm
επι θυμιας καθαπερ και τα εθνη τα μη ιδοτα
dm ut ne quis supergrediatur et circumueniat .i. cupiditate
τον θν το μη υπερβαινειν και πλεονεκτειν auaritia
in negotio fratrem suum quia
πραγμα εν τω πραγματι τον αδελφον αυτου· διοτι
uindex dns de omnibus his sicut
* εκδικος ο θς περι παντων τουτων καθως
et praediximus uobis et testificati sumus
και προειπαμεν υμιν και διεμαρτυραμεθα
non enim uocauit nos ds in inmunditia
ου γαρ εκαλεσεν ημας ο θς επι ακαθαρσια
sed in scificatione quapropter qui spernit
αλλ εν αγιασμω Τοιγαρουν ο α· εθετων
non hominem spernit sed dm qui et dedit
ουκ ανθρωπον αθετει αλλα θν τον και διδοντα

>> ΠΡΟΣ >>

spm suum scm in uos tiub ... de amore autem
ΤΟ ΠΝΑ. ΑΥΤΟΥ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΙΣ ΥΜΑΣ ΠΕΡΙ ΔΕ ΤΗΣ

αδελφος
amator fraternitatis

fraternitatis non necesse habemus scribere uobis
ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑΣ ΟΥ ΧΡΙΑΝ ΕΧΟΜΕΝ ΓΡΑΦΕΙΝ ΥΜΙΝ >>

ipsi enim uos a do didicistis ut diligatis
ΑΥΤΟΙ ΓΑΡ ΥΜΕΙΣ ΘΩ ΔΙΔΑΚΤΟΙ ΕΣΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΑΠΑΝ

Inuicem et enim facitis illud in omnes
ΑΛΛΗΛΟΥΣ ΚΑΙ ΓΑΡ ΠΟΙΕΙΤΕ ΑΥΤΟ ΕΙΣ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ

fratres in uniuersa macedonia rogamus
ΑΔΕΛΦΟΥΣ. ΕΝ. ΟΛΗ. ΤΗ. ΜΑΚΑΙΔΟΝΙΑ ΠΑΡΑΚΑΛ

autem uos fratres abundare magis
ΟΥΜΕΝ ΔΕ ΥΜΑΣ ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΕΡΙΣΣΕΥΕΙΝ ΜΑΛΛΟΝ

et studium habete ... stendi et agere uestra
ΚΑΙ ΦΙΛΟΤΕΙΜΕΙΣΘΑΙ ΗΣΥΧΑΖΕΙΝ ΚΑΙ ΠΡΑΤΤΕΙΝ. ΤΑ.

negotia et operari manibus uris sicut
ΙΔΙΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΕΣΘΑΙ ΤΑΙΣ ΧΕΡΣΕΙΝ ΥΜΩΝ ΚΑΘΩΣ

uobis praecipimus ut ambuletis honeste
ΥΜΙΝ ΠΑΡΗΓΓΕΙΛΑΜΕΝ ΙΝΑ ΠΕΡΙΠΑΤΕΙΤΕ ΕΥΣΧΗ

honeste

ad eos qui foris sunt et nullius necesse
ΜΑΝΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΞΩ ΚΑΙ ΜΗΔΕΝΟΣ ΧΡΙΑΝ

habeatis nullius ... nolumus autem uos ignorare
ΕΧΗΤΑΙ >>>>> ΟΥ ΘΕΛΟΜΕΝ ΔΕ ΥΜΑΣ ΑΓΝΟΕΙΝ

fratres de dormientibus ut non contristemini
ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΕΚΟΙΜΗΜΕΝΩΝ ΙΝΑ. ΜΗ. ΛΥ tristes sitis

temini sicut et ceteri non habentes spem
ΠΕΙΣΘΑΙ. ΩΣ ΚΑΙ ΟΙ ΛΟΙΠΟΙ. ΜΗ ΕΧΟΝΤΕΣ ΕΛΠΙΔΑ

si enim credimus quod ihs mortuus est et
ΕΙ ΓΑΡ ΠΙΣΤΕΥΟΜΕΝ ΟΤΙ ΙΗΣ ΑΠΕΘΑΝΕΝ ΚΑΙ

resurrexit sic et ita semper cum dno erimus
ΑΝΕΣΤΗ. ΟΥΤΩΣ. ΠΑΝΤΟΤΕ ΣΥΝ ΚΩ ΕΣΟΜΕΘΑ

et ds eos illos qui dormierunt per ihm
ΚΑΙ Ο ΘΣ ΤΟΥΣ ΚΕΚΟΙΜΗΜΕΝΟΥΣ. ΔΙΑ ΤΟΥ ΙΗΥ

adducet cum eo hoc enim uobis dicimus
ΑΞΕΙ. ΣΥΝ ΑΥΤΩ ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ΥΜΙΝ. ΛΕΓΟΜΕΝ

in uerbo dni quia nos uiuentes ... qui residui sumus
ΕΝ. ΛΟΓΩ ΚΥ. ΟΤΙ ΗΜΕΙΣ. ΟΙ ΖΩΝΤΕΣ. ΟΙ. ΠΕ

relicti sumus in aduentum dni non
ce ΡΙΛΙΠΟΜΕΝΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ. ΠΑΡΟΥΣΙΑΝ ΤΟΥ ΚΥ. ΟΥ

praeueniemus eos qui dormierunt quia ipse
ΜΗ ΦΘΑΣΩΜΕΝ ΤΟΥΣ ΚΟΙΜΗΘΕΝΤΑΣ. ΟΤΙ ΑΥΤΟΣ

dns in iussu in uoce archangeli
ΚΙ Ο ΚΣ ΕΝ ΚΕΛΕΥΣΜΑΤΙ. ΕΝ. ΦΩΝΗ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ

omni tuba celesti surgere uoce ...

θεσσαλō · Α

et in tuba dei descendet de celo
ΚΑΙ ΕΝ CΑΛΠΙΝΓΙ ΘΥ ΚΑΤΑΒΗCΕΤΑΙ ΑΠΟΥΡΑΝΟΥ
et mortui qui sunt in xpo resurgent primi
ΚΑΙ ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΟΙ ΕΝ ΧΡΩ ΑΝΑCΤΑCΟΝΤΑΙ ΠΡΩΤΟΙ
deinde nos qui uiuimus simul cum illis ra
e ΕΠΙΤΑ ΗΜΕΙC ΟΙ ΖΩΝΤΕC · ΑΜΑ · CΥΝ ΑΥΤΟΙC · ΑΡ
piemur in nubibus in .. obuiam
υπαντησιν ΠΑΓΗCΟΜΕΘΑ · ΕΝ ΝΕΦΑΙΛΑΙC · ΕΙC ΥΠΑΝΤΗCΕΙΝ · ΤΩ
xpo in aera et sic semper cum dno
ΧΡΩ · ΕΙC ΑΕΡΑ ΚΑΙ ΟΥΤΩC ΠΑΝΤΟΤΕ CΥΝ ΚΩ
erimus itaque consolamini inuicem in
k ΕCΟΜΕΘΑ · ΩCΤΕ ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΑΙ ΑΛΛΗΛΟΥC ΕΝ
uerbis his de autem temporibus
l ΤΟΙC ΛΟΓΟΙC ΤΟΥΤΟΙC ΠΕΡΙ ΔΕ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ V
et momentis fratres non necesse est .. ut
el ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ · ΑΔΕΛΦΟΙ ΟΥ ΧΡΙΑ ΕCΤΙΝ ΥΜΙΝ
scribere ipsi enim ipsi diligentissime scitis quia
ke ΓΡΑΦΕCΘΑΙ ΑΥΤΟΙ ΓΑΡ · ΑΚΡΙΒΩC ΟΙΔΑΤΑΙ ΟΤΙ
dies dni sicut fur in nocte ita
ΗΜΕΡΑ ΚΥ ΩC ΚΛΕΠΤΗC ΕΝ ΝΥΚΤΙ ΟΥΤΩC ·
ueniet cum dixerint .. pax et securitas tum
ΕΡΧΕΤΑΙ · ΟΤΑΝ ΛΕΓΟΥCΙΝ · ΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΑCΦΑΛΙΑ
tunc reuerentur subitaneus illis superueniet interitus sicut
z ΤΟΤΕ ΕΦΝΙΔΙΟC ΑΥΤΟΙC ΦΑΝΗCΕΤΑΙ Ο ΛΕΘΡΟC ΩC
dolores partus in utero habenti et non ef
ΠΕΡ Η ΩΔΕΙΝΕC · ΕΝ · ΓΑCΤΡΙ · ΕΧΟΥCΗ ΚΑΙ · ΟΥΜΗ ΕΚ
fugient .. uos autem fratres non estis
ΦΕΥΞΟΝΤΑΙ · ΥΜΕΙC ΔΕ ΑΔΕΛΦΟΙ ΟΥΚ ΕCΤΑΙ
in tenebris .. ut .. uos dies illa tanquam
ΕΝ · CΚΟΤΕΙ ΙΝΑ ΥΜΑC Η ΗΜΕΡΑ ΕΚΕΙΝΗ ΩC
fur adcomprehendat omnes enim .. uos
ΚΛΕΠΤΗC ΚΑΤΑΛΑΒΟΙ ΠΑΝΤΕC ΓΑΡ ΥΜΕΙC
.. filii luminis estis et filii diei et non
ΥΙΟΙ ΦΩΤΟC ΕCΤΑΙ ΚΑΙ ΥΙΟΙ ΗΜΕΡΑC ΚΑΙ ΟΥΚ
estis noctis neque tenebrarum igitur non
ΕCΤΑΙ ΝΥΚΤΟC ΟΥΔΕ CΚΟΤΟΥC ΑΡΑ ΟΥΝ · ΜΗ
dormiamus sicut et ceteri sed uigile
ΚΑΘΕΥΔΩΜΕΝ ΩC ΚΑΙ ΟΙ ΛΟΙΠΟΙ · ΑΛΛΑ ΓΡΗ
mus et sobrii simus qui enim dormiunt
ΓΟΡΩΜΕΝ ΚΑΙ ΝΗΦΩΜΕΝ · ΟΙ ΓΑΡ ΚΑΘΕΥΔΟΝ
nocte dormiunt et qui inebriantur
ΤΕC · ΝΥΚΤΟC ΚΑΘΕΥΔΟΝΤΕC ΚΑΙ ΟΙ · ΜΕΘΥCΚΟΜΕ
nocte ebrii sunt nos autem qui diei
ΝΟΙ · ΝΥΚΤΟC ΜΕΘΥΟΥCΙΝ ΗΜΕΙC ΔΕ ΗΜΕΡΑC ·

sumus sobrii sumus induentes nos loricam fidei
τες ΟΝΤΕC ΝΗΦωΜΕΝ. ΕΝΔΥCΑΜΕΝΟΙ. ΘωΡΑΚΑ ΠΙCΤΕωC
et caritatis et galeam spem salutis
ΚΑΙ ΑΓΑΠΗC ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΚΕΦΑΛΑΙΑΝ ΕΛΠΙΔΑ CωΤΗ
qm non posuit nos ds in iram sed in
ΡΙΑC. ΟΤΙ ΟΥΚ ΕΘΕΤΟ ΗΜΑC Ο ΘC ΕΙC ΟΡΓΗΝ ΑΛΛ ΕΙC
ad quisitionem salutis per dnm nostrum ihm xpm qui
ΠΕΡΙΠΟΙΗCΙΝ CωΤΗΡΙΑC ΔΙΑ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜωΝ ΙΥ ΧΡΥ. ΤΟΥ
mortuus est pro nobis ut sive vigilemus sive
ΑΠΟΘΑΝΟΝΤΟC ΥΠΕΡ ΗΜωΝ. ΙΝΑ ΕΙΤΕ ΓΡΗΓΟΡωΜΕΝ ΕΙΤΕ
dormiamus simul cum eo vivamus xpo quod consolamini exhortamini
ΚΑΘΕΥΔωΜΕΝ. ΑΜΑ CΥΝ ΑΥΤω ΖΗCωΜΕΝ ΔΙΟ ΠΑΡΑ
consolamini invicem et aedificate in unitate unus
ΚΑΛΕΙΤΑΙ ΑΛΛΗΛΟΥC ΚΑΙ ΟΙΚΟΔΟΜΕΙΤΑΙ. ΕΙC ΤΟΝ ΕΝΑ
sicut et facitis rogamus autem vos fratres
ΚΑΘωC ΚΑΙ ΠΟΙΕΙΤΑΙ ΕΡωΤωΜΕΝ ΔΕ ΥΜΑC ΑΔΕΛΦΟΙ
cognoscere laborantes in vobis et qui praesunt
ΕΙΔΕΝΑΙ ΤΟΥC ΚΟΠΕΙωΝΤΑC ΕΝ ΥΜΙΝ ΚΑΙ ΠΡΟΙCΤΑ
vobis in dno et monentes vos
ΜΕΝΟΥC ΥΜωΝ ΕΝ Κω ΚΑΙ ΝΟΥΘΕΤΟΥΝΤΑC ΥΜΑC
ut habeatis illos sup abundantius in caritate
ωCΤΕ ΗΓΕΙCΘΑΙ ΑΥΤΟΥC ΥΠΕΡ ΕΚΠΕΡΙCCωC ΕΝ ΑΓΑΠΗ
propter opus illorum pacem habete in ipsis
ΔΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΑΥΤωΝ. ΙΡΗΝΕΥΕCΘΑΙ ΕΝ ΑΥΤΟΙC >>
rogamus tamen autem vos fratres corripite corrigite
fergur ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ ΔΕ ΥΜΑC ΑΔΕΛΦΟΙ ΝΟΥΘΕΤΕΙΝ
inquietos consolamini consolam pusill
ΤΟΥC. ΑΤΑΚΤΟΥC. ΠΑΡΑΜΥΘΕΙCΤΑΙ ΤΟΥC ΟΛΕΙΓΟ
animes sustinete infirmos longanimes patientes estote
ΨΥΧΟΥC. ΑΝΤΕΧΕCΘΑΙ ΤωΝ. ΑCΘΕΝωΝ. ΜΑΚΡΟΘΥΜΕΙ
ad omnes videte ne quis malum pro malo sima lum
ΤΑΙ. ΠΡΟC ΠΑΝΤΑC. ΟΡΑΤΑΙ ΜΗ ΤΙC ΚΑΚΟΝ ΑΝΤΙ ΚΑ
alicui reddat sed semper quod bonum est sec
ΚΟΥ ΤΙΝΙ ΑΠΟΔΟΙ ΑΛΛΑ ΠΑΝΤΟΤΕ. ΤΟ ΑΓΑΘΟΝ ΔΕΙ
tamini in invicem et in omnes semper
ωΚΕΤΑΙ. ΕΙC ΑΛΛΗΛΟΥC ΚΑΙ ΕΙC ΠΑΝΤΑC ΠΑΝΤΟΤΕ
gaudete in dno sine intermissione orate
ΧΑΙΡΕΤΑΙ. ΕΝ Τω Κω ΑΔΙΑΛΙΠΤωC ΠΡΟCΕΥΧΕCΘΑΙ
in omnibus gratias agite haec enim est
ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΕΥΧΑΡΙCΤΙΤΑΙ ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ΕCΤΙΝ
voluntas di in xpo ihu in vobis spm nolite
ΘΕΛΗΜΑ ΘΥ ΕΝ ΧΡω ΙΥ ΕΙC ΥΜΑC ΤΟ ΠΝΑ ΜΗ
extinguere prophetias nolite spernere
CΒΕΝΝΥΤΑΙ ΠΡΟΦΗΤΙΑC ΜΗ ΕΞΟΥΘΕΝΙΤΑΙ >>>
omnia autem probate quod bonum est tenete
ΠΑΝΤΑ ΔΕ ΔΟΚΕΙΜΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΚΑΛΟΝ ΚΑΤΕΧΕΤΑΙ

θεccαλονικαιων

ab omni specie mala abstinete vos
ἀπο παντος ιδους πονηρου απεχεcθαι
ipse autem deus pacis perficiat vos perfectos
αυτος δε ο θc της ιρηνης αγιαcει υμας ολοτελεις
et integer vester spiritus et anima et
και ολοκληρον υμων · το πνα · και η ψυχη και
corpus sine querela in adventu domini nostri
το cωμα · αμεμπτως · εν τη παρουcια του κυ ημων
Ihu xpi fidelis qui vocat vos qui
ιυ χρυ · τηρηθει · η · πιcτος · ο · καλων υμας · οc
et faciet fratres orate pro nobis
και ποιηcει · αδελφοι προcευχεcθαι υπερ ημων
salutate fratres omnes in osculo
αcπαcαcθαι · τους αδελφους παντας εν φιληματι
sancto adiuro vos per dominum ut legatur t legere.
αγιω · >> ορκιζω υμας τον κν αναγνωcθην
epistola omnibus fratribus
και την επιcτολην · παcιν τοις αδελφοις · >>>
gratia domini nostri Ihu xpi vobiscum
η χαρις του κυ ημων ιυ χρυ · μεθυμων >>>

explicit ad thessalonicenses I
ετελεcθη προc θεccαλονι · α.
incipit ad thessalonicenses II
αρχεται προc θεccαλονι · β

paulus et silvanus et timotheus
παυλος και cιλβανος και τιμοθεος τη ·
ecclesiae thessalonicensium in deo patre
εκκληcεια θεccαλονικαιων · εν θω πρι
nostro et xpo Ihu gratia vobis et pax
ημων · και χρω ιυ · χαρεις υμιν και ιρηνη
a deo patre nostro et domino Ihu xpo gratias
απο θυ πατρος ημων και κυ ιυ χρυ ευχα
agere debemus deo semper pro vobis
ρειcτειν οφιλομεν τω · θω παντοτε περι υμων
fratres sicut dignum est quoniam supercrescit
αδελφοι καθως αξιον εcτιν · οτι υπεραυξανει
fides vestra et abundat caritas unius
η πιcτεις υμων και πλεοναζει · η · αγαπη · ενοc

cuiusq(ue) omniu(m) u(est)r(u)m in inuicem ita ut nos i(psi)
ΕΚΑϹΤΟΥ ΠΑΝΤⲰΝ ΥΜⲰΝ ΕΙϹ ΑΛΛΗΛΟΥϹ ⲰϹΤΕ ΗΜΑϹ
nos ipsi in uobis gloriemur in ecclesiis
ΑΥΤΟΥϹ ΕΝ ΥΜΙΝ ΚΑΥΧΗϹΑϹΘΑΙ ΕΝ ΤΑΙϹ ΕΚΚΛΗϹΙΑΙϹ
d(e)i pro patientia u(est)ra et fide
ΤΟΥ ΘΥ ΥΠΕΡ ΤΗϹ ΥΠΟΜΟΝΗϹ ΥΜⲰΝ ΚΑΙ ΠΙϹΤΕⲰϹ
in omnibus persecutionib(us) u(est)ris et tribulationib(us)
k ΕΝ ΠΑϹΙΝ ΤΟΙϹ ΔΙⲰΓΜΟΙϹ ΥΜⲰΝ ΚΑΙ ΘΛΙΨΕϹΙΝ
quas sustinetis in exemplu(m) iusti iudicii
e ΑΙϹ ΑΝΕΧΕϹΘΑΙ ΕΝ ΔΙΓΜΑ ΤΗϹ ΔΙΚΑΙΑϹ ΚΡΙϹΕⲰϹ
d(e)i ut digni habeamini regno
ΤΟΥ ΘΥ ΕΙϹ ΤΟ ΚΑΤΑΞΙⲰΘΗΝΑΙ ΗΜΑϹ ΤΗϹ ΒΑϹΙΛΙΑϹ
d(e)i pro qua et patimini si ta(men) iustu(m) ÷ ap(ud)
ΤΟΥ ΘΥ ΥΠΕΡ ΗϹ ΚΑΙ ΠΑϹΧΕΤΑΙ ΠΕΡ ΔΙΚΑΙΟΝ ΠΑΡΑ
d(eu)m retribuere eis tribulantibus uos
eq ΘⲰ ΑΝΤΑΠΟΔΟΥΝΑΙ ΑΥΤΟΙϹ ΤΟΙϹ ΘΛΕΙΒΟΥϹΙΝ ΥΜΑϹ
tribulatione(m) et uobis tribulatione(m) patientib(us) requie(m)
ΘΛΙΨΙΝ ΚΑΙ ΥΜΙΝ ΤΟΙϹ ΘΛΙΒΟΜΕΝΟΙϹ· ΑΝΕϹΙΝ
nobiscum in reuelatione d(omi)ni ih(es)u de
ΜΕΘΗΜⲰΝ ΕΝ ΤΗ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙ ΤΟΥ ΚΥ ΙΥ ΑΠΟΥ
caelo cum angelis uirtutis eius et
ΡΑΝΟΥ ΜΕΤΑΓΓΕΛⲰΝ ΔΥΝΑΜΕⲰϹ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ
de ημεραϲ τηϲ κριϲεωϲ
in flamma ignis dant + dare uindictam
ΕΝ ΦΛΟΓΙ ΠΥΡΟϹ· ΔΙΔΟΥϹ ΕΚΔΙΚΗϹΙΝ ΤΟΙϹ·
nescientib(us) + ignorantib(us) d(eu)m et non oboedientibus
ΜΗ ΙΔΟϹΕΙΝ· ΘΝ· ΚΑΙ ΤΟΙϹ ΜΗ ΥΠΑΚΟΥΟΥϹΙΝ
euangelio d(omi)ni n(ost)ri ih(es)u xp(ist)i qui et
q ΤⲰ ΕΥΑΓΓΕΛΙⲰ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜⲰΝ ΙΥ ΧΡΥ ΟΙΤΙΝΕϹ
poenas soluent + dabunt in interitum aeternu(m) a facie
ΔΙΚΗΝ ΤΕΙϹΟΥϹΙΝ ΟΛΕΘΡΟΝ ΑΙⲰΝΙΟΝ· ΑΠΟ ΠΡΟϹ
d(omi)ni et a maiestate + gloria uirtutis eius
ⲰΠΟΥ ΚΥ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΗϹ ΔΟΞΗϹ ΤΗϹ ΙϹΧΥΟϹ ΑΥΤΟΥ
cum uenerit clarificari in s(an)c(t)is suis
st henestor ΟΤΑΝ ΕΛΘΗ ΕΝΔΟΞΑϹΘΗΝΑΙ· ΕΝ ΤΟΙϹ ΑΓΙΟΙϹ ΑΥΤΟΥ
et mirificari + mirabilis e(ss)e in omnibus credentibus
ΚΑΙ ΕΝΘΑΥΜΑϹΘΗΝΑΙ· ΕΝ ΠΑϹΙΝ ΤΟΙϹ ΠΙϹΤΕΥϹΑϹΙΝ
quia creditu(m) est ÷ testimoniu(m) n(ost)r(u)m sup(er) uos
k ce ΟΤΙ ΕΠΙϹΤΕΥΘΗ ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΗΜⲰΝ ΕΦΥΜΑϹ ΕΝ
die illo + a in quo et oramus
ΤΗ ΗΜΕΡΑ ΕΚΕΙΝΗ· ΕΙϹ Ο ΚΑΙ ΠΡΟϹΕΥΧΟΜΕΘΑ
semper p(ro) uob(is) ut uos dignos habeat
ΠΑΝΤΟΤΕ ΠΕΡΥΜⲰΝ ΙΝΑ ΥΜΑϹ ΑΞΙⲰϹΗ ΤΗϹ·
uocatione u(est)ra tua d(eu)s nost(er) et impleat
ΚΛΗϹΕⲰϹ ΥΜⲰΝ· Ο ΘϹ ΗΜⲰΝ ΚΑΙ ΠΛΗΡⲰϹΗ

θεccαλονι~ ~ β

omnem bonā uoluntatē benignitatis et opus fidei
παcαν· ευδοκιαν αγαθοcυνηc και εργον πιcτεωc
in uirtute ut ut magnificetur nomen dn̄i
e εν δυναμει οπωc ενδοξαcθη το ονομα του κυ
nostri ihū xpi in uobis rogamus autem uos
ημων ιυ χρυ εν υμιν· ερωτωμεν δε υμαc II
fratres pro per aduentu dn̄i dn̄i nrī ihū
αδελφοι υπερ τηc παρουcιαc του κυ ημων ιυ
xpi et nrā congregatione dn̄i in ipsum ut
χρου και ημων επιcυναγωγηc επ αυτον· ειc το
non cito moueamini uos a sensu mente neq;
e μη ταχεωc cαλευθηναι υμαc απο του νοοc μηδε
terreamini neq; per spm neq; per uerbū
e θροειcθαι μητε δια πνc· μητε δια λογου
neq; per epistolā tamq; per nos quasi instet
μητε δι επιcτολης ωc δι ημων· ωc οτι ενεc
dies dn̄i ne quis uos reducat secundū
τηκεν· η ημερα κυ μη τιc υμαc εξαπατηcη· κατα
nullum modum dn̄i nisi uenerit discessio
discedat r e μηδενα· τροπον· οτι εαν μη ελθη η αποcταcια
de auro xpo primum et reuelatus fuerit homo pecca
πρωτον και αποκαλυφθη ο· ανθρωποc τηc αμαρ
ti filius perditionis qui aduersatur
τιαc· ο υιοc τηc απωλιαc· ο· αντικειμενοc
et extollitur supra omne quod dr̄ dr̄
και επαιρομενοc επι παντα λεγομενον· θν q lok
aut quod colitur ita ut se in templo
lok q η cεβαcμα· ωcτε αυτον ειc τον ναον του
di ut dr̄ sedeat ostendentem se ipsū tamq;
θυ ινα θη καθεcαι· αποδικνυοντα· εαυτον οτι
sit dr̄ non meministis quod memoria dn̄i cū adhuc essem
3 εcτιν θc· ου μνημονευεται οτι ετι ων
ad apud uos haec dicebam uobis et nunc
προc υμαc ταυτα ελεγον υμιν και νυν
quid detineat scitis ut reueletur
7 το κατεχον οιδατε· ειc το αποκαλυφθηναι
ipse in suo tempore iam enim mysteriū
4 αυτον εν τω εαυτου καιρω το γαρ μυcτη
iam operatur iniquitatis tantū
ριον ηδη ενεργιται τηc ανομιαc· μονον
qui tenet nunc donec
8 ο κατεχων· αρτι εωc εκ
de medio fiat et tunc reuelabitur
μεcου γενηται και τοτε αποκαλυφθηcεται
iniquus quem dns ihs interficiet spū
ο· ανομοc ον ο κc ιc ανελοι τω· πνι του·

oris sui et destruet & euacuabit illuminatione ad
CΤΟΜΑΤΟC ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΗCΕΙ ΤΗ ΕΠΙΦΑΝΙΑ· ΤΗC ΠΑ

uentus sui et illum cuius est aduentus secundum operationem
ΡΟΥCΙΑC ΑΥΤΟΥ· ΟΥ ΕCΤΙΝ·Η·ΠΑΡΟΥCΙΑ ΚΑΤ ΕΝΕΡΓΙΑΝ

satanae in omni uirtute et signis et
ΤΟΥ CΑΤΑΝΑ· ΕΝ ΠΑCΗ ΔΥΝΑΜΕΙ ΚΑΙ CΗΜΕΙΟΙC ΚΑΙ

prodigiis mendacibus et in omni seductione iniquitatis
ΤΕΡΑCΙΝ ΨΕΥΔΟΥC ΚΑΙ ΕΝ ΠΑCΗ ΑΠΑΤΗ ΑΔΙΚΙΑC

pereuntibus t his qui pereunt propter quod dilectionem
ΤΟΙC ΑΠΟΛΛΥΜΕΝΟΙC ΑΝΘ ΩΝ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ ΤΗC·

ueritatis non receperunt ut salui fierent ipsi
ΑΛΗΘΙΑC· ΟΥΚ ΕΞΕΔΕΞΑΝΤΟ ΕΙC ΤΟ CΩΘΗΝΑΙ ΑΥΤΟΥC

et ideo mittet illis deus operationem
ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΠΕΜΠΕΙ ΑΥΤΟΙC Ο ΘC ΕΝΕΡΓΙΑΝ·

erroris ut credant mendacio ut iudicentur
ΠΛΑΝΗC ΕΙC ΤΟ ΠΙCΤΕΥCΑΙ ΤΩ ΨΕΥΔΕΙ ΙΝΑ ΚΡΙΘΩ

de iudeos — tur omnes qui non crediderunt t non credentes ueritati
CΙΝ· ΑΠΑΝΤΕC· ΟΙ ΜΗ ΠΙCΤΕΥCΑΝΤΕC ΤΗ· ΑΛΗΘΙΑ

sed consenserunt t consentientes iniquitati nos autem de
ΑΛΛ ΕΥΔΟΚΗCΑΝΤΕC ΤΗ ΑΔΙΚΙΑ ΗΜΕΙC ΔΕ ΟΦΙ

bemus gratias agere deo semper pro uobis
ΛΟΜΕΝ ΕΥΧΑΡΙCΤΕΙΝ ΤΩ ΘΩ ΠΑΝΤΟΤΕ ΠΕΡΙ ΥΜΩΝ

fratres dilectissimi a domino quia adsumpsit
ΑΔΕΛΦΟΙ ΗΓΑΠΗΜΕΝΟΙ ΥΠΟ ΚΥ· ΟΤΙ ΕΙΛΑΤΟ·

uos deus ab initio in salutem in sanctificatione
cωτηρεια — ΥΜΑC Ο ΘC ΑΠΑΡΧΗΝ ΕΙC CΩΤΗΡΕΙΑΝ ΕΝ· ΑΓΙΑCΜΩ

spiritus et fide ueritatis in qua et uocauit
ΠΝC ΚΑΙ ΠΙCΤΙ ΑΛΗΘΙΑC· ΕΙC ΟΙ ΚΑΙ ΕΚΑΛΕCΕΝ

uos per euangelium nostrum in conquisitionem
e ΥΜΑC ΔΙΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΗΜΩΝ· ΕΙC ΠΕΡΙΠΟΙΗCΙΝ

gloriae domini nostri ihu xpi itaque fratres
ΔΟΞΗC ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΡΥ ΑΡΑ ΟΥΝ ΑΔΕΛΦΟΙ

state et tenete traditiones quas di
CΤΗΚΕΤΑΙ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑC· ΠΑΡΑΔΟCΙC· ΑC ΕΔΙ

dicistis siue per uerbum siue per epistolam
ΔΑΧΘΗΤΑΙ· ΕΙΤΕ ΔΙΑ ΛΟΓΟΥ· ΕΙΤΕ ΔΙ ΕΠΙCΤΟΛΗC

nostram ipse autem dominus noster ihs xps et deus
ΗΜΩΝ ΑΥΤΟC ΔΕ Ο ΚC ΗΜΩΝ ΙC ΧΡC ΚΑΙ Ο ΘC

pater noster qui dilexit nos et dedit
Ο ΠΑΤΗΡ ΗΜΩΝ· Ο· ΑΓΑΠΗCΑC ΗΜΑC ΚΑΙ ΔΟΥC

consolationem aeternam et spem bonam
παρακλησις e — ΠΑΡΑΚΛΗCΙΝ ΑΙΩΝΙΟΝ ΚΑΙ ΕΛΠΕΙΔΑ ΑΓΑΘΗΝ

in gratia consoletur et uestra corda
ΕΝ ΧΑΡΕΙΤΕΙ· ΠΑΡΑΚΛΗCΗ· ΥΜΩΝ ΤΑC ΚΑΡΔΙΑC

et confirmet in omni uerbo et opere bono
ΚΑΙ CΤΗΡΕΙΞΗ· ΕΝ· ΠΑΝΤΙ ΛΟΓΩ ΚΑΙ ΕΡΓΩ ΑΓΑΘΩ

>> θεccαλονι > β

de cetero fratres orate pro nobis
λοιπον αδελφοι προcευχεcθαι περι ημων III
ut uerbum di currat et magnificetur glorificetur
ινα ο λογοc του θυ τρεχη· και δοξαcθηται κα
sicut et apud uos et ut eripiamur liberemur ab
θωc και προc υμαc και ινα ρυcθωμεν απο των·
iniquis et malis hominibus non enim omnium
ατοπων και πονηρων ανων· ου γαρ παντων
est fides fidelis autem ds qui confirmauit
εcτιν· η πιcτιc πιcτοc δε ο θc· οc τηρηcει
uos et custodiat a malo confi
υμαc και φυλαξει απο του πονηρου πεποι
dimus autem in dno de uobis quod quae praecepimus
θαμεν δε εν κω εφ υμαc· οτι α παραγγελ
uobis et fecistis et facietis
λομεν υμιν και εποιηcαται και ποιειται >>
dns autem dirigat uestra corda in
collecta ο δε κc κατευθυνη ημων ταc καρδιαc ειc την
caritate di et in patientia xpi
αγαπην του θυ και ειc την υπομονην του χυ
denuntiamus autem uobis fratres in nomi
παραγγελλομεν δε υμιν αδελφοι εν ονο
ne dni nri ihu xpi ut separetis uos ab
ματι κυ ημων ιυ χρυ cτελλεcθαι υμαc απο
omni fratre inquiete ambulante et
ε παντοc αδελφου ατακτωc περιπατουντοc και
non secundum traditionem quam acceperunt a
μη κατα την παραδοcιν η· παρελαβεται πα
nobis ipsi enim scitis quo oportet imi
ρ ημων αυτοι γαρ οιδαται πωc δει μει
tari nos quoniam non inquieti fuimus inter uos
μειcθαι ημαc· οτι ουκ ητακτηcαμεν εν υμιν
neque gratis panem manducauimus ab aliquo
ουτε δωρεαν αρτον· εφαγομεν παρα τινοc
sed in labore et fatigatione nocte ac die
αλλ εν κοπω και μοχθω νυκτοc και ημερ
operantes ne grauaremus aliquem
αc εργαζομενοι προc το μη επιβαρηcαι τεινα
uestrum non quia non habuerimus potestatem sed ut
υμων ουχ οτι ουκ εχομεν εξουcιαν αλλ ινα
nos formam daremus uobis imitandi
εαυτουc τυπον· δωμεν υμιν ειc το μειμειcθαι

nos natt et enim cum essemus apud uos hoc pcipie

ε ημας και γαρ οτε ημεν. προς υμας Τουτο παρηγ

bamus uobis qm si quis non uult operam

γελλαμεν υμιν Οτι ει τις. ου θελει εργαζεσθαι

n tnec manducet audiuimus enim quosdā ambu

μηδε εσθιετω. Ακουομεν γαρ τεινας περι πα

lantes int uos inquiete nihil operantes

n̄ i fāctor τουντας εν υμιν ατακτως. μηδεν εργαζομενους

sed curiose agentes his autē qui eiusmodi st

Αλλα περιεργαζομενους Τοις δε τοιουτοις

pcipimus et obsecramus in dno ihu xpo

παραγγελλομεν και παρακαλουμεν. εν κω ιυ χρω

ut cum silentio operantes suum pa

ινα μετα ησυχιας εργαζομενοι τον. εαυτον αρ

nem edent manducent uos autē fratres nolite

※ τον Αισθειωσειν Υμεις δε αδελφοι μη

deficere bene bn̄ facientes si autem quis

εκκακησεται καλον ποιουντες Ει δε τις

non obaudit uerbo nro p epistolam

dub ουχ υπακουει τω λογω ημων διεπιστολης

hunc notate et non commisceamini

dub Τουτον σημειουσθαι και μη. συναμιγνυσθαι

cū illo tu ut erubescat et non ut inimicum

ε αυτω ινα εντραπη και μη ως εχθρον

existimetis sed corripite ut fratrem

ηγεισθαι Αλλα νουθετειτε ως αδελφον

ipse autē ds pacis det uob

Αυτος δε ο θς της ιρηνης δωη. υμιν. την.

pacē semper in omni loco dns

ιρηνην διαπαντος. εν παντι τοπω. Ο κς.

cum omnibus uobis salutatio mea ma

μετα παντων υμων. Ο ασπασμος τη. εμη χι

nu pauli quod est signum in omni epistola

ρι παυλου. Ο εστιν σημειον εν. παση επιστολη

ita scribo gratia dni ihu xpi cū

Ουτως γραφω Η χαρεις του κυ ιυ χρυ με

omnibus uobis amen explicit

τα παντων υμων. Αμην Ετελεσθη

ad thessalonicenses ii incipit

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙ.. Β.. ΑΡΧΕΤΑΙ

ad timotheum i

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α >>>>>>>>>

ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α

paulus apostolus xpi ihu secundu imperiu
ΠΑΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΧΡΥ ΙΥ ΚΑΤΕΠΙΤΑΓΗΝ
dı salvatoris nostri et xpi ihu spei
ΘΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΧΡΥ ΙΗΥ· ΤΗΣ ΕΛΠΙ
nostrae timotheo uisceralı filio in fide
ΔΟΣ ΗΜΩΝ ΤΙΜΟΘΕΩ ΓΝΗΣΙΩ ΤΕΚΝΩ· ΕΝ ΠΙΣΤΙ
gratia misericordia pax a do patre et xpo
ΧΑΡΙΣ ΕΛΕΟΣ. ΙΡΗΝΗ· ΑΠΟ ΘΥ ΠΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΧΡΥ
ihu dno nro sicut rogavi te re
ΙΥ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ· ΚΑΘΩΣ ΠΑΡΕΚΑΛΕΣΑ· ΣΕ ΠΡΟΣ
manere in ephesso ti abiens tunc irem in macedoniam
ΜΕΙΝΑΙ· ΕΝ ΕΦΕΣΣΩ ΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟΣ· ΕΙΣ· ΜΑΚΑΙΔΟΝΙΑΝ
ut denuntiares quibusdā ne aliť docerent
ΙΝΑ ΠΑΡΑΓΓΕΙΛΗΣ ΤΙΣΙΝ ΜΗ ΕΤΕΡΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΝ
neq; intendant fabulis et genealogiis quae sı
ΜΗΔΕ ΠΡΟΣΕΧΕΙΝ ΜΥΘΟΙΣ ΚΑΙ ΓΕΝΕΑΛΟΓΕΙΑΙΣ ΑΠΕ
fine st quae quaestiones pstant magis quā
ΡΑΝΤΟΙΣ· ΑΙΤΙΝΕΣ ΖΗΤΗΣΕΙΣ ΠΑΡΕΧΟΥΣΙΝ ΜΑΛΛΟΝ· Η
aedificationē dī ÷ in fide finis autem pcepti
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ ΘΥ ΕΝ ΠΙΣΤΙ ΤΟ ΔΕ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓ
est caritas de puro corde et
ΓΕΛΙΑΣ· ΕΣΤΙΝ ΑΓΑΠΗΣ ΕΚ ΚΑΘΑΡΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΚΑΙ
con scientia bona et fide non ficta
συνιδησεως ΣΥΝΙΔΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΙΣΤΕΩΣ ΑΝ ΥΠΟΚΡΙΤΟΥ
a quib; quidā errantes declinantes conūsi st in
ΩΝ ΤΙΝΕΣ ΑΣΤΟΧΗΣΑΝΤΕΣ ΕΞΕΤΡΑΠΗΣΑΝ ΕΙΣ
uaniloquium uolentes esse legis doctores
ΜΑΤΑΙΟΛΟΓΙΑΝ ΘΕΛΟΝΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΝΟΜΟΔΙΔΑΣΚΑ
non intellegentes neq; quae dnt t loquunt neq;
ΛΟΙ ΜΗ· ΝΟΟΥΝΤΕΣ ΜΗΤΕ Α· ΛΕΓΟΥΣΙΝ ΜΗΤΕ
quae de quibus adfirmant scimus autem
ΠΕΡΙ ΤΙΝΩΝ ΔΙΑΒΑΙΒΑΙΟΥΝΤΑΙ ΟΙΔΑΜΕΝ ΔΕ
qm bona lex ÷ si quis ea legitime
ΟΤΙ ΚΑΛΟΣ Ο ΝΟΜΟΣ· ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΥΤΩ ΝΟΜΙΜΩΣ
utatur sciens hoc quia iusto lex
ΧΡΗΤΑΙ· ΕΙΔΩΣ ΤΟΥΤΟ ΟΤΙ ΔΙΚΑΙΩ ΝΟΜΟΣ
non ÷ posita sed iniustis autē et non subditis
ΟΥΚ ΕΙΤΑΙ ΑΛΛ ΑΝΟΜΟΙΣ ΤΕ ΚΑΙ ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΟΙΣ
impiis et peccatoribus et sceleratis
ΑΣΕΒΕΣΙΝ ΚΑΙ ΑΜΑΡΤΩΛΟΙΣ ΚΑΙ ΑΝΟΣΙΟΙΣ·
et prophanis parricidis t patricidis et matri
ΚΑΙ· ΒΕΒΗΛΟΙΣ ΠΑΤΡΟΛΩΑΙΣ· ΚΑΙ· ΜΗΤΡΟ
cidis homicidis inpudicis fornicariis masculorū stupratoribz t
ΛΩΑΙΣ ΑΝΔΡΟΦΟΝΟΙΣ ΠΟΡΝΟΙΣ ΑΡΣΕΝΟΚΟΙΤΑΙΣ concubitoribus

plagariis mendacibus periuris et si quid aliud
ανδραποδιcταιc ψευcταιc · επιορκοιc και ει τι ετερον
sanae .i. dei doctrinae adversatur secundum evan
τη υγειενουcη διδαcκαλια αντικειται κατα το ευαγ
gelium gloriae beati dei quod creditum sum ego
γελιον τηc δοξηc του μακαριου θυ ο επιcτευθην εγω
gratias ago habeo confortanti me in xpo ihu dno
χαριν εχω τω ενδυναμωcαντι με χρω ιηυ τω κω
nostro quod fidelem me existimavit ponens in ministerium
ημων · οτι πιcτον με ηγηcατο θεμενοc ειc διακονιαν
me primum existentem blasphemum et persecutorem et iniuriosum
93 το προτερον οντα · βλαcφημον · και διωκτην και υβρειc
sed misericordiam consecutus sum quia ignorans feci in diffidentia
την αλλα ηλαιηθην οτι αγνοων εποιηcα εν απιcτια
.. sup abundavit autem gratia dni nri cum fide
υπερ επλεοναcεν δε η χαρειc του κυ ημων μετα πιcτε
et dilectione in xpo ihu fidelis sermo
ωc και αγαπηc τηc εν χρω ιυ πιcτοc ο λογοc
et omni acceptione dignus qm xps ihs venit in
και παcηc αποδοχηc αξιοc · οτι χρc ιc ηλθεν ειc τον
mundum peccatores salvare quorum primus sum ego sed
κοcμον · αμαρτωλουc cωcαι · ων πρωτοc ειμι εγω αλ
ideo misericordiam consecutus sum ut in me primo osten
λα δια τουτο ελαιηθην ινα εν εμοι πρωτω · ενδει
deret ihs omnem patientiam ad exemplum eorum
ενδιξεν ξηται ιηc την απαcαν μακροθυμιαν προc υποτυπωcιν
qui credituri sunt futurorum credentium in illum in vitam aeternam
των · μελλοντων πιcτευειν επ αυτω ειc ζωην αιωνιον
regi autem seculorum incorruptibili invisibili
Τω δε βαcιλει των · αιωνων · αφθαρτω αορατω
immortali soli dō honor et gloria in saecu
αθανατω μονω θω τειμη και δοξα ειc τουc αιω
la seculorum amen hoc preceptum
ναc των αιωνων αμην · ταυτην την · απαγγε
commendo tibi fili timothee secundum
fce λιαν · παρατιθεμαι cοι · τεκνον · τιμοθεε κατα ταc
precedentes in te prophetias ut milites in eis
προαγουcαc επι cε προφητιαc ινα cτρατευη εν αυ
bonam militiam habens fidem et bonam
ταιc την καλην cτρατιαν · εχων πιcτιν και αγαθην
conscientiam quam quidam repellentes circa fidem
ce cυνιδηcιν ην · τινεc απωcαμενοι περι την πιcτιν
naufragaverunt ex quibus est .. hymeneus et alexander
εναυαγηcαν ων εcτιν υμενεοc · και αλεξανδροc
quos tradidi satanae .. ut erudiantur non
ουc παρεδωκα τω cατανα ινα παιδευθωcιν · μη ·

>>ΤΙΜΟΘΕΟΝ>> Α

blasphemare hortare ergo primum fieri orationes
βλαcφημιν Παρακαλει ουν· πρωτον ποιειcθαι δεηcειc II
obsecrationes postulationes interpellationes gratiarum actiones pro omnibus
προcευχαc εντευξειc ευχαριcτιαc υπερ παντων
hominibus pro regibus et omnibus sublimatis vel in sublimitate sunt
ανθρωπων· υπερ βαcιλεων και παντων των υπεροχη
constitutis ut tranquillam et quietam vitam agamus in
οντων ινα ηρεμον και ηcυχιον βιον διαγωμεν εν
omni pietate et castitate hoc enim bonum
πacη ευcεβια και cεμνοτητι· Τουτο γαρ καλον
et acceptum coram salvatore nostro deo qui
και αποδεκτον ενωπιον του cωτηροc ημων θυ οc
omnes homines vult salvari salvos fieri et ad agnitio
παντας ανθρωπουc· θελει cωθηναι και ειc επι
nem veritatis venire unus enim deus unus et
γνωcιν αληθιαc ελθειν· Ειc γαρ θc· Ειc και
mediator dei et hominum homo xps ihs qui
μεcειτηc· θυ· και ανθρωπων· Ανθρωποc χρc ιc· Ο
dedit semetipsum redemptionem pro nobis omnibus cuius
δουc εαυτον αντιλυτρον υπερ παντων Ου το
testimonium temporibus suis datum in quo positus sum
μαρτυριον· Καιροιc ιδιοιc εδοθη· εν ω ετεθην
ego praedicator et apostolus veritatem dico non mentior
εγω· κηρυξ και αποcτολοc Αληθιαν λεγω ου ψευ
doctor magister gentium in fide et veritate
δομαι διδαcκαλοc· εθνων· εν πιcτι και αληθια >>
volo ergo viros orare in omni
Βουλομαι· ουν τουc ανδραc προcευχεcθαι εν παντι
loco levantes puras manus sine ira et
τοπω επαιροντac οcιουc χειραc χωριc οργηc και
cogitationibus similiter et mulieres in habitu
διαλογιcμων· Ωcαυτωc· και γυναικαc εν· καταc
ornato cum pudore verecundia et sobrietate ornantes
τολη κοcμιωc· μετα αιδουc και cωφροcυνηc· κοc
nare se non in tortis crinibus aut et auro aut mar
μιν εαυταc· μη εν πλεγμαcιν· και χρυcεω Η· μαρ
garitis aut veste pretiosa sed quod decet
γαργαριταιc· Η ιματιcμω πολυτελει· Αλλο πρε
et mulieres promittentes dei pietatem per opera
πει γυναιξιν επαγγελομεναιc θεοcεβιαν διεργων
bona mulier in silentio discat in omni
αγαθων· Γυνη· εν ηcυχια· μανθανετω εν παcη
subiectione docere autem mulieri non permitto
υποταγη· Διδαcκειν δε γυναικι· ουκ επιτρεπω

neq; dominari ꝉ uirum sed esse in silentio
ΟΥΔΕ ΑΥΘΕΝΤΕΙΝ ΑΝΔΡΑϹ ΑΛΛΕΙΝΑΙ ΕΝ ΗϹΥΧΙΑ
adam enim formatꝰ est primus deinde eua et
ΑΔΑΝ ΓΑΡ ΕΠΛΑϹΘΗ ΠΡΩΤΟϹ ΕΙΤΑ ΕΥΑ · ΚΑΙ
adam non est seductus mulier autem seducta est
ΑΔΑΝ ΟΥΚ ΗΠΑΤΗΘΗ Η ΔΕ ΓΥΝΗ ΕΞΑΠΑΤΗΘΕΙϹΑ
in praeuaricatione facta est saluabitur autem per ꝉ saluas
ΕΝ ΠΑΡΑΒΑϹΕΙ ΓΕΓΟΝΕΝ · ϹΩΘΗϹΕΤΑΙ ΔΕ ΔΙΑ · ΤΗϹ
filiorum generatione si permanserint ꝉ generauerint in fide et karitate et dilec
ΤΕΚΝΟΓΟΝΙΑ ΤΕΚΝΟΓΟΝΙΑϹ ΕΑΝ ΜΕΙΝΩϹΕΙΝ · ΕΝ ΠΙϹΤΙ ΚΑΙ ΑΓΑ tione
et sanctificatione cum sobrietate humanus ꝉ fidelis
III ΠΗ ΚΑΙ ΑΓΙΑϹΜΩ ΜΕΤΑ ϹΩΦΡΟϹΥΝΗϹ · ΠΙϹΤΟϹ III
sermo si quis episcopatum concupiscit bonum opus
Ο ΛΟΓΟϹ · ΕΙ ΤΙϹ ΕΠΙϹΚΟΠΗϹ ΟΡΕΓΕΤΑΙ ΚΑΛΟΥ ΕΡΓΟΥ
desiderat oportet ergo episcopum inreprehensibilem esse
περι επισκοπου ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΔΕΙ ΔΕ ΤΟΝ ΕΠΙϹΚΟΠΟΝ · ΑΝΕΠΙΛΗΜΠΤΟΝ ΕΙ
re unius uxoris uirum sobrium pudicum sapientem ornatum
ΝΑΙ ΜΙΑϹ ΓΥΝΑΙΚΟϹ ΑΝΔΡΑ ΝΗΦΑΛΙΟΝ ϹΩΦΡΟΝΑ ΚΟϹΜΙΟΝ
hospitalem docibilem non uinolentum non percussorem
e ΦΙΛΟΞΕΝΟΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΜΗ ΠΑΡΟΙΝΟΝ ΜΗ ΠΛΗΚΤΗΝ
sed mitem modestum non litigiosum non cupidum suam
ΑΛΛΕΠΙΕΙΚΗΝ ΑΜΑΧΟΝ · ΑΦΙΛΑΡΓΥΡΟΝ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ
domum bene re gentem filios habentem subdi
ΟΙΚΟΥ ΚΑΛΩϹ ΠΡΟΙϹΤΑΜΕΝΟΝ · ΤΕΚΝΑ ΕΧΟΝΤΑ · ΕΝ ΥΠΟ
tos cum omni castitate si autem quis sue
ΤΑΓΗ · ΜΕΤΑ ΠΑϹΗϹ ϹΕΜΝΟΤΗΤΟϹ ΕΙ ΔΕ ΤΙϹ ΤΟΥ ΙΔΙ
domui preesse nescit quomodo ecclesiae
ΟΥ ΟΙΚΟΥ ΠΡΟϹΤΗΝΑΙ ΟΥΚ ΟΙΔΕΝ · ΠΩϹ · ΕΚΚΛΗϹΙ
dei diligentiam habebit non neophytum ut ne
ΑϹ · ΘΥ ΕΠΙΜΕΛΗϹΕΤΑΙ · ΜΗ ΝΕΟΦΥΤΟΝ · ΙΝΑ ΜΗ ΤΥ
superbia in iudicium incidat diaboli
ΦΩΘΕΙϹ ΕΙϹ ΚΡΙΜΑ ΕΝΠΕϹΗ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ
diacones similiter modestos non bilingues
περι των δια κονων ΔΙΑΚΟΝΟΥϹ ΩϹ ΑΥΤΩϹ · ϹΕΜΝΟΥϹ · ΜΗ ΔΙΛΟΓΟΥϹ
non uino multo deditos non turpilucrum sectan tes
z ΜΗ · ΟΙΝΩ ΠΟΛΛΩ ΠΡΟϹΕΧΟΝΤΑϹ ΜΗ ΑΙϹΧΡΟΚΕΡ
habentes mysterium fidei in pu
ΔΕΙϹ ΕΧΟΝΤΑϹ ΤΟ · ΜΥϹΤΗΡΙΟΝ ΤΗϹ ΠΙϹΤΕΩϹ · ΕΝ · ΚΑΘΑ
ra conscientia et hi autem probentur primum
ΡΑ ϹΥΝΙΔΗϹΙ · ΚΑΙ ΟΥΤΟΙ ΔΕ ΔΟΚΕΙΜΑΖΕϹΘΩϹΑΝ ΠΡΩΤΟΝ
oportet ergo et testimonium habere bonum ab his qui foris sunt
h÷ ΔΕΙ ΔΕ ΚΑΙ · ΜΑΡΤΥΡΙΑΝ ΕΧΕΙΝ · ΚΑΛΗΝ · ΑΠΟ ΤΩΝ ΕΞΩ
ut non in opprobrium incidat et in laqueum
ΘΕΝ ΙΝΑ ΜΗ · ΕΙϹ ΟΝΕΙΔΙϹΜΟΝ ΕΝΠΕϹΗ · ΚΑΙ ΠΑΓΙΔΑ
diaboli
(ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ)

ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α

deinde ministrent nullū crimen habentes
ΕΙΤΑ ΔΙΑΚΟΝΕΙΤΩϹΑΝ ΑΝΕΝΚΛΗΤΟΙΟΝ ΕΧΟΝΤΕϹ

mulieres similiter castas non detrahentes sobrias
ΓΥΝΑΙΚΑϹ ΩϹΑΥΤΩϹ · ϹΕΜΝΑϹ · ΜΗ ΔΙΑΒΟΛΟΥϹ ΝΗΦΑ

fideles in omnib; diaconi autē sint
ΛΙΟΥϹ ΠΙϹΤΑϹ ΕΝ ΠΑϹΙΝ · ΔΙΑΚΟΝΟΙ ΔΕ ΕϹΤΩϹΑΝ

unius uxoris uiri filios suis bene regentes t presint
ΜΙΑϹ ΓΥΝΑΙΚΟϹ ΑΝΔΡΕϹ ΤΕΚΝΩΝ ΚΑΛΩϹ ΠΡΟΪϹΤΑΜΕ

et suis domibus bene enim minis
ΝΟΙ ΚΑΙ ΤΩΝ ΪΔΙΩΝ ΟΙΚΩΝ · ΟΙ ΓΑΡ ΚΑΛΩϹ ΔΙΑΚΟ

trantes gradum sibi bonum adquirunt
ΝΗϹΑΝΤΕϹ · ΒΑΘΜΟΝ ΕΑΥΤΟΙϹ ΚΑΛΟΝ ΠΕΡΙΠΟΙΟΥΝΤΑΙ

et multam fiduciam in fide in xp̄o ihū
ΚΑΙ ΠΟΛΛΗΝ ΠΑΡΡΗϹΙΑΝ ΕΝ ΠΙϹΤΙ ΤΗΝ · ΕΝ ΧΡΩ ΙΥ

haec tibi scribo spero me uenire cito ad te
ΤΑΥΤΑ ϹΟΙ ΓΡΑΦΩ ΕΛΠΕΙΖΩ ΕΛΘΕΙΝ ΤΑΧΕΙΟΝ

si autem tardauero ut sciat quo oportet in domo
ΕΑΝ ΒΡΑΔΥΝΩ ΪΝΑ ΪΔΗϹ ΠΩϹ ΔΕΙ · ΕΝ ΟΙΚΩ

dī conuersari quae est eccla dī uiui
ΘΥ ΑΝΑϹΤΡΕΦΕϹΘΑΙ · ΗΤΙϹ ΕϹΤΙΝ ΕΚΚΛΗϹΙΑ ΘΥ ΖΩΝΤΟϹ

columna et firmamentū ueritatis et manifes
ϹΤΥΛΟϹ ΚΑΙ ΕΔΡΑΙΩΜΑ ΤΗϹ ΑΛΗΘΙΑϹ · ΚΑΙ ΟΜΟΛΟ

te magnū est pietatis sacramentū t mysteriū
ΓΟΥΜΕΝΩϹ · ΜΕΓΑ ΕϹΤΙΝ ΤΟ ΤΗϹ ΕΥϹΕΒΙΑϹ · ΜΥϹΤΗΡΙΟΝ

quod manifestū ÷ in carne iustificatū ÷ in spū
ΟϹ ΕΦΑΝΕΡΩΘΗ · ΕΝ ϹΑΡΚΙ · ΕΔΙΚΑΙΩΘΗ ΕΝ ΠΝΙ

apparuit angelis pdicatū ÷ in gentibus creditū
ΩΦΘΗ ΑΓΓΕΛΟΙϹ · ΕΚΗΡΥΧΘΗ ΕΝ · ΕΘΝΕϹΙΝ ΠΙϹΤΕΥ

÷ in mundo assumptum ÷ in gloria sps autē
ΘΗ · ΕΝ ΚΟϹΜΩ ΑΝΕΛΗΜΦΘΗ ΕΝ · ΔΟΞΗ · ΤΟ ΔΕ ΠΝΑ ιι

manifeste dicit quia in nouissimis temporib; re
ΡΗΤΩϹ ΛΕΓΕΙ · ΟΤΙ ΕΝ ΥϹΤΕΡΟΙϹ ΚΑΙΡΟΙϹ ΑΠΟϹ

cedent quidā a fide attendentes spiri
ΤΗϹΟΝΤΑΙ ΤΙΝΕϹ ΤΗϹ ΠΙϹΤΕΩϹ ΠΡΟϹΕΧΟΝΤΕϹ ΠΝΕΥ

tibus seductorib; et doctrinis daemoniorū in
ΜΑϹΙΝ ΠΛΑΝΟΙϹ · ΚΑΙ ΔΙΔΑϹΚΑΛΙΑΙϹ ΔΑΙΜΟΝΙΩΝ ΕΝ

hypocrisi loquentiū mendaciū t mendaciloquorū cauteriatā habentiū
ΥΠΟΚΡΙϹΙ ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΩΝ ΚΕΚΑΥΤΗΡΙΑϹΜΕΝΩΝ

suā conscientiam prohibentiū nubere abstine
ΤΗΝ · ΪΔΙΑΝ ϹΥΝΪΔΗϹΙΝ ΚΩΛΥΟΝΤΩΝ ΓΑΜΙΝ · ΑΠΕΧΕϹ

re a cibis quos dš creauit ad percipiendum
ΘΑΙ ΒΡΩΜΑΤΩΝ · Α Ο ΘϹ · ΕΚΤΕΙϹΕΝ ΕΙϹ · ΜΕΤΑΛΗΜΨΙΝ

cū gratiarū actione fidelibus et agnoscentibus
ΜΕΤΑ ΕΥΧΑΡΙϹΤΙΑϹ ΤΟΙϹ ΠΙϹΤΟΙϹ ΚΑΙ ΕΠΙΓΝΩΚΟϹΙΝ ΤΗΝ

ueritatem quoniam omnis creatura dī bona et nihil
ΑΛΗΘΙΑΝ ΟΤΙ ΠΑΝ ΚΤΕΙϹΜΑ ΘΥ ΚΑΛΟΝ · ΚΑΙ ΟΥΔΕΝ

abiciendum quod cum gratiarum actione percipitur sanctificatur enim

ΑΠΟΒΛΗΤΟΝ ΜΕΤΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ ΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΟΝ ΑΓΙΑΖΕΤΑΙ ΓΑΡ

per verbum dei et orationem haec subproponens proponens

εζ ΔΙΑ ΛΟΓΟΥ ΘΥ ΚΑΙ ΕΝΤΕΥΞΙΩΣ· ΤΑΥΤΑ ΥΠΟΤΙΘΕΜΕΝΟΣ

fratribus bonus eris minister xpi ihu enutritus

ςε ΤΟΙΣ ΑΔΕΛΦΟΙΣ ΚΑΛΟΣ ΕΣΗ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΧΡΥ ΙΥ· ΕΝΤΡΕΦΟ

sermonibus verbis fidei et bonae doc

ΜΕΝΟΣ· ΤΟΙΣ· ΛΟΓΟΙΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΛΗΣ ΔΙΔΑΣ

trinae quam adsecutus es ineptas et prophanas

ιε ΚΑΛΙΑΣ Η ΠΑΡΗΚΟΛΟΥΘΗΣΑΣ· ΤΟΥΣ ΔΕ ΒΕΒΗΛΟΥΣ

et inanes fabulas devita exerce autem

ζ ΚΑΙ ΓΡΑΩΔΕΙΣ· ΜΥΘΟΥΣ ΠΑΡΑΙΤΟΥ· ΓΥΜΝΑΖΕ ΔΕ

te ipsum ad pietatem nam corporalis exercitatio

pr ε ΣΕΑΥΤΟΝ ΠΡΟΣ ΕΥΣΕΒΙΑΝ· Η ΓΑΡ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΓΥΜΝΑΣΙΑ

ad modicum quidem est utilis pietas autem est

ΠΡΟΣ ΟΛΙΓΟΝ ΜΕΝ ΕΣΤΙΝ· ΩΦΕΛΙΜΟΣ· Η ΔΕ ΕΥΣΕΒΙΑ

ad omnia utilis est promissionem habens vitae

ΠΡΟΣ ΠΑΝΤΑ ΩΦΕΛΙΜΟΣ· ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝ· ΕΧΟΥΣΑ ΖΩΗΣ·

presentis et futurae fidelis sermo et

ΤΗΣ ΝΥΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΕΛΛΟΥΣΗΣ ΠΙΣΤΟΣ· Ο ΛΟΓΟΣ ΚΑΙ

omni acceptione dignus in hoc enim et la

ε ΠΑΣΗΣ ΑΠΟΔΟΧΗΣ ΑΞΙΩΣ· ΕΙΣ ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ΚΑΙ ΚΟ

boramus et exprobramur vel maledicimur quia speramus in

ΠΙΩΜΕΝ· ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΘΑ· ΟΤΙ ΗΛΠΙΚΑΜΕΝ ΕΠΙ

deo vivo qui est salvator omnium hominum maxi

ΘΩ ΖΩΝΤΙ ΟΣ ΕΣΤΙΝ ΣΩΤΗΡ ΠΑΝΤΩΝ ΑΝΩΝ· ΜΑΛ

me fidelium praecipe haec et doce

ΙΣΤΑ ΠΙΣΤΩΝ· ΠΑΡΑΓΓΕΛΛΕ ΤΑΥΤΑ· ΚΑΙ ΔΙΔΑΣ

nemo tuam adolescentiam contemnat

ΚΕ· ΜΗΔΕΙΣ ΣΟΥ ΤΗΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΚΑΤΑΦΡΟΝΕΙΤΩ

sed forma esto fidelium in verbo sermone in

ςε ΑΛΛΑ ΤΥΠΟΣ ΓΕΙΝΟΥ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ ΕΝ· ΛΟΓΩ ΕΝ

conversatione in caritate in fide in castitate

ΑΝΑΣΤΡΟΦΗ· ΕΝ ΑΓΑΠΗ· ΕΝ ΠΙΣΤΙ· ΕΝ ΑΓΝΙΑ

dum venio attende lectioni exhor

ΕΩΣ ΕΡΧΟΜΑΙ ΠΡΟΣΕΧΕ ΤΗ· ΑΝΑΓΝΩΣΕΙ· ΤΗ· ΠΑΡΑ

tationi doctrinae noli neglegere in te

ΚΛΗΣΕΙ· ΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ· ΜΗ ΑΜΕΛΕΙ ΤΟΥ ΕΝ ΣΟΙ

gratiam quae data est tibi per prophetiam cum im

ΧΑΡΙΣΜΑΤΟΣ· Ο ΕΔΟΘΗ ΣΟΙ ΔΙΑ ΠΡΟΦΗΤΙΑΣ· ΜΕΤΕΠΙ

positione manuum presbyterii haec me

ΘΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΧΙΡΩΝ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΙΟΥ ΤΑΥΤΑ ΜΕ

ditare in his esto ut tuus profectus manifestus

ε ΛΕΤΑ· ΕΝ ΤΟΥΤΟΙΣ ΙΣΘΕΙ ΙΝΑ ΣΟΥ Η ΠΡΟΚΟΠΗ ΦΑ

sit omnibus attende tibi et doctrinae

ΝΕΡΑ Η ΠΑΣΙΝ· ΕΠΕΧΕ ΣΕΑΥΤΩ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

ΤΙΜΟΘΕΟΝ Δ

manet tibi in illis hoc enim faciens et te ipsum
ΕΠΙΜΕΝΑΙ ΑΥΤΟΙΣ ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ΠΟΙΩΝ ΚΑΙ ΣΕΑΥΤΟΝ
saluabis et audientes te seniorem
ΣΩΣΙΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΚΟΥΟΝΤΑΣ ΣΟΥ· ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩ
ne increpaueris sed obsecra ut patrem
ΜΗ ΕΠΙΠΛΗΞΗΣ ΑΛΛΑ ΠΑΡΑΚΑΛΕΙ· ΩΣ ΠΑΤΕΡΑ
iuniores ut fratres anus
ΝΕΩΤΕΡΟΥΣ ΩΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ· ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΑΣ
ut matres iuuenculas ut sorores in omni
ΩΣ ΜΗΤΕΡΑΣ· ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΩΣ ΑΔΕΛΦΑΣ· ΕΝ ΠΑΣΗ
castitate uiduas honora que uere uidue sunt
ΑΓΝΙΑ· ΧΗΡΑΣ ΤΙΜΑ ΤΑΣ ΟΝΤΩΣ ΧΗΡΑΣ
si autem qua uidua filios aut nepotes habet
ΕΙ ΔΕ ΤΙΣ Η ΧΗΡΑ ΤΕΚΝΑ Η ΕΚΓΟΝΑ ΕΧΕΙ
discant primum suam domum pie regere ł colere
ΜΑΝΘΑΝΕΤΩΣΑΝ ΠΡΩΤΟΝ ΤΟΝ ΙΔΙΟΝ ΟΙΚΟΝ ΕΥ ł piare .i. inf
in fi et parē grātiā reddere parentibus
ΣΕΒΕΙΝ· ΚΑΙ ΑΜΟΙΒΑΣ ΑΠΟΔΕΙΔΟΝΑΙ ΤΟΙΣ ΠΡΟΓΟΝΟΙΣ
hoc enim est acceptum coram dō
ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ΕΣΤΙΝ ΑΠΟΔΕΚΤΟΝ· ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΘΥ
que autē uerē uidua et desoluta spe
Η ΔΕ ΟΝΤΩΣ ΧΗΡΑ· ΚΑΙ ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΗ· ΗΛ
rat in dm̄ et instat orationibus
ΠΙΚΕΝ ΕΠΙ ΘΝ· ΚΑΙ ΠΡΟΣΜΕΝΕΙ ΤΑΙΣ ΔΕΗΣΕΣΙΝ
et obsecrationibus nocte ac die que autem
ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙΣ ΝΥΚΤΟΣ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΣ· Η ΔΕ
ł delicius ł deliciora uiuit mortua est et haec p̄
ΣΠΑΤΑΛΩΣΑ ΖΩΣΑ ΤΕΘΝΗΚΕΝ· ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ ΠΑ
cipe ut inreprehensibiles sint si autem
ΡΑΓΓΕΛΛΑΙ ΙΝΑ ΑΝΕΠΕΙΛΗΜΠΤΟΙ ΩΣΕΙΝ· ΕΙ ΔΕ
quis suorū et maxime domesticorū n̄ prouidet ł n̄ h̄t curā
ΤΙΣ· ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΟΙΚΕΙΩΝ· ΟΥ ΠΡΟ
fidem negauit et est infidele
ΝΟΕΙΤΑΙ· ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ Η ΡΝΗΤΑΙ ΚΑΙ ΕΣΤΙΝ ΑΠΙΣΤΟΥ
deterior uidua eligatur non minus
ΧΕΙΡΩΝ·· ΧΗΡΑ ΚΑΤΑΛΕΓΕΣΘΩ· ΜΗ ΕΛΑΤΤΩΝ
annorū sexaginta que fuerat unius uiri uxor
ΕΤΩΝ ΕΞΗΚΟΝΤΑ ΓΕΓΟΝΥΙΑ ΕΝΟΣ ΑΝΔΡΟΣ ΓΥΝΗ
in operibus bonis hn̄s testimoniū si filios
ΕΝ ΕΡΓΟΙΣ ΚΑΛΟΙΣ· ΜΑΡΤΥΡΟΥΜΕΝΗ ΕΙ ΕΤΕΚ
educauit si hospitio recepit si sctorū pe
ΝΟΦΟΡΗΣΕΝ· ΕΙ ΕΞΕΝΟΔΟΧΗΣΕΝ· ΕΙ ΑΓΙΩΝ ΠΟ
des lauit si tribulantibus subministrauit
ΔΑΣ ΕΝΙΨΕΝ· ΕΙ ΘΛΙΒΟΜΕΝΟΙΣ· ΕΠΗΡΚΕΣΕΝ

si omnes opus bonum subsecuta est adolescentiores autem
ει παντι εργω αγαθω επηκολουθησεν νεωτερας
autem viduas devita cum enim luxoriate
δε χηρας παραιτου· οταν γαρ κατα στρηνειας
fuerint in xpo nubere volunt habentes dam
ουσειν του χρυ γαμειν θελουσιν· εχουσαι κρι
nationem quia primam fidem irritaverunt t reprobaverunt
μα οτι την πρωτην πιστιν ηθετησαν
simul autem et otiose discunt circuire
αμα δαι και αργαι μανθανουσιν περιερχο
domus non solum autem otiose sed
μεναι τας οικιας· ου μονον δε αργαι αλλα
et verbose et curiose loquentes quae non oportet
και φλυαροι και περιεργοι λαλουσαι τα μη
t non esset non oportebat volo ergo iuniores t adolescentiores
δεοντα βουλομαι ουν νεωτερας
nubere filios procreare matres familias esse nullam
γαμειν τεκνογονιν· οικοδεσποτειν μηδε
occasionem dare adversario
μιαν αφορμην διδοναι τω αντικειμενω
maledictionis gratiam iam enim conversae sunt quae
λοιδοριας χαριν ηδη γαρ εξετραπησαν τει
dam post satanan si quis fidelis habet vi
νες οπισω του σατανα· ει τις πιστη εχει χη
duas sufficienter tribuat eis et non gravetur
ρας επαρκεισθω αυταις και μη βαρεισθω η
eccla ut his quae verae viduae sunt sufficiat
εκκλησια· ινα ταις οντως χηραις επαρκεσει
qui bene praesunt presbyteri duplo
honorentur
οι καλως προεστωτες πρεσβυτεροι διπλης
honore digni habeantur maxime laboran
τιμης· αξειους θωσαν· μαλιστα οι κοπι
tertia pars [illegible] in verbo et doctrina dicit enim
ωντες λογω και διδασκαλια λεγει γαρ
scriptura bovem triturantem non alligabis
δευτερονομιω — η γραφη· βουν αλοωντα ου φιμωσεις.
dignus enim operarius mercede sua
αξειος γαρ ο εργατης του μισθου αυτου
adversus presbiterum accusationem noli recipere
κατα πρεσβυτερου κατηγοριαν μη παραδε
excepto excepto nisi duobus t tribus testibus
χου· εκτος ειμη δυο η τριων μαρτυρων
peccantes coram omnibus
τους αμαρτανοντας δε ενωπιον παντων

ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α

arguę .. ut et ceteri timorem habeant
xi ΕΛΕΓΧΕ ΙΝΑ ΚΑΙ ΟΙ ΛΟΙΠΟΙ ΦΟΒΟΝ ΕΧΩCΕΙΝ

testor coram dō et xp̄o ihū
ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ Θῡ ΚΑΙ ΧΡΥ ΙΥ

et electis angelis .. ut haec
ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ· ΙΝΑ ΤΑΥΤΑ

custodias sine p̄iudicio nihil fa
ΦΥΛΑΞΗC ΧΩΡΙC· ΠΡΟΚΡΙΜΑΤΟC ΜΗΔΕΝ ΠΟ

ciens ī aliā partē declinando manus cito
ΙΩΝ ΚΑΤΑ ΠΡΟC ΚΛΙCΙΝ ΧΕΙΡΑC ΤΑΧΑΙΩC

nemini imposueris neq; communicaueris pecca
ΜΗΔΕΝΙ ΕΠΙ ΤΙΘΕΙ ΜΗΔΕ ΚΟΙΝΩΝΕΙ ΑΜΑΡΤΕΙ

tis alienis te ipsum castum custodi. noli ad
ΑΙC ΛΟΥΤΡΕΙΑΙC CΕΑΥΤΟΝ ΑΓΝΟΝ ΤΗΡΕΙ ΜΗΚΕ

huc .. aquā bibere sed uino modico utere
ΤΕΙ ΓΑΡ Ο ΠΟΤΕΙ· ΑΛΛΑ ΟΙΝΩ ΟΛΙΓΩ· ΧΡΩ Α ÷

propt̄ stomachum tuū et pst̄ frequentes
ΔΙΑ ΤΟΝ CΤΟΜΑΧΟΝ COΥ· ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΑC ΠΥΚΝΑC

tuas infirmitates quorundā hominū peccata
COΥ· ΑCΘΕΝΙΑC ΤΙΝΩΝ· ΑΝΩΝ ΑΙ ΑΜΑΡΤΙΑΙ

manifesta st̄ p̄cedentia ad iudiciū quos
ΠΡΟΔΗΛΟΙ ΕΙCΙΝ ΠΡΟΑΓΟΥCΑΙ ΕΙC ΚΡΙCΙΝ ΤΙC

dam autē et subsequentur similiter
ΕΙΝ ΔΕ ΚΑΙ ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΟΥCΙΝ ΩCΑΥΤΩC

autē et opa facta. bona. manifesta sunt
ΔΕ ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΑ ΚΑΛΑ ΠΡΟΔΗΛΑ ΕΙCΙΝ

et quae alit̄ se hñt. ta abscondi non
ΚΑΙ ΤΑ ΑΛΛΩC ΕΧΟΝΤΑ· ΚΡΥΒΗΝΑΙ ΟΥ· ΔΥ

poss̄ quicq; sunt sub iugo serui
ΝΑΤΑΙ· ΟCΟΙ ΕΙCΕΙΝ ΥΠΟ ΖΥΓΟΝ ΔΟΥΛΟΥ

suos dominos omni honore dignos
qe ΤΟΥC ΙΔΙΟΥC ΔΕCΠΟΤΑC ΠΑCΗC ΤΙΜΗC ΑΞΙΟΥC

arbitrentur .. ut ne nomen dī et
ΗΓΙCΘΩCΑΝ ΙΝΑ ΜΗ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ Θῡ ΚΑΙ Η·

doctrina blasphemetur fideles autem
ΔΙΔΑCΚΑΛΙΑ ΒΛΑCΦΗΜΕΙΤΑΙ· ΟΙ ΔΕ ΠΙCΤΟΥC

habentes dominos non contemnant
ΕΧΟΝΤΑC ΔΕCΠΟΤΑC ΜΗ ΚΑΤΑ ΦΡΟΝΕΙΤΩCΑΝ

quia fratres sunt sed magis seruiant
ΟΤΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΕΙCΙΝ ΑΛΛΑ ΜΑΛΛΟΝ ΔΟΥΛΕΥ

aut quia fideles st̄ et dilecti — qui
ΕΤΩCΑΝ ΟΤΙ ΠΙCΤΟΙ ΕΙCΙΝ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΤΟΙ· ΟΙ ΤΗC

φορφι beneficii participes st̄ haec doce
pιοr ε ΕΥCΕΒΙΑC ΑΝΤΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΟΙ· ΤΑΥΤΑ ΔΙΔΑCΚΑΙ

προς

et hortare | si quis aliter | docet | et non
και παρακαλει ει τις ετερο διδασκαλει και μη

accedit adherit | sanis | sermonibus | dni
προσερχεται υγιαινουσιν λογοις τοις του κυ

nri | ihu | xpi | et ei quae secundum pietatem est | doctrinae
ημων ιυ χρυ και τη κατευσεβιαν διδασκαλια

inflatus est superbus | nihil | sciens | sed languens
τετυφωται μηδεν επισταμενος αλλα νοσων

circa | quaestiones | et altercationes pugnas verbor | ex quibus nascuntur
περι ζητησεις και λογομαχιας εξ ων γινεται

λογομαχια pugna verbor λογομαχος

invidiae | contentiones | blasphemiae | suspiciones | ma
φθονος ερεις βλασφημιαι υπονοι αι πο

lae | conflictiones | corruptor | hominum
νηραι διαπαρατριβαι διεφθαρμενων ανων

mente | et | destitutorum | a veritate
τον νουν και απεστερημενων της αληθιας

existimantium | quaestum | esse | pietatem
νομειζοντων πορισμον ειναι την ευσεβιαν >—

est autem | quaestus | magnus | pietas | di | cum
εστιν δε πορισμος μεγας η ευσεβια θυ μετα

sufficientia | nihil | enim | in | tulimus | in hunc
αυταρκιας ουδεν γαρ εισηνεγκαμεν εις τον

mundum | quia | nec | auferre | aliquid possimus
κοσμον οτι ουδε εξενεγκειν τι δυναμεθα

σκεπασματα et

habentes autem victum alimentum | et | tegimenta
εχοντες δε διατροφην και σκεπασματα

his | contenti sumus | nam | qui | volunt volentes
τουτοις αρκεσθησομεθα οι δε βουλομενοι

divites fieri | incidunt | in temptationem | et la
πλουτειν εμπειπτουσιν εις πιρασμον και πα

queum | diaboli | et in desideria | multa | in
γιδα του διαβολου και επιθυμιας πολλας αν

utilia | et | nociva | quae | mergunt
οητους και βλαβερας αιτινες βυθιζουσιν

homines | in | interitum | et perditionem
τους ανους εις ολεθρον και απωλιαν >>—

radix enim | omnium | malorum est
ριζα γαρ παντων των κακων εστιν η

cupiditas | quam quidam | adpetentes | errave
φιλαργυρια ης τινες ορεγομενοι απεπλα

runt | a | fide | et | inse | runt
νηθησαν απο της πιστεως και εαυτους περι

re | dolorribus | multis | solitudinibus
επιρανω οδυναις πολλαις ..> συ δε ω

homo | di | haec | fuge | sectare
ανθρωπε του θυ ταυτα φευγε διωκε

autem | iustitiam | pietatem | fidem | caritatem
δε δικαιοσυνην ευσεβιαν πιστιν αγαπην

ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α

.. patientiā mansuetudinem Certare bonū
ΥΠΟΜΟΝΗΝ ΠΡΑΥΠΑΘΙΑΝ ΑΓΩΝΙΖΟΥ ΤΟΝ · ΚΑΛΟΝ
certamen fidei adphende et apprehende uitā
ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ · ΕΠΙΛΑΒΟΥ ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΟΥ ΖΩΗΣ
In qua uocatus es et confessus es bonam
ΕΙΣ ΗΝ ΕΚΛΗΘΗΣ ΚΑΙ ΩΜΟΛΟΓΗΣΑΣ ΤΗΝ ΚΑΛΗΝ
confessionem coram multis testibus praecipio tibi
omologia ΟΜΟΛΟΓΙΑΝ ΕΝΩΠΙΟΝ ΠΟΛΛΩΝ · ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΠΑ
t contestor coram dō uiuificante
ΡΑΓΓΕΛΛΩΝ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΘΥ ΤΟΥ ΖΩΟΓΟΝΟΥΝΤΟΣ
omnia et ihū xpo testimonium reddente sub
ΤΑ ΠΑΝΤΑ · ΚΑΙ ΙΥ ΧΡΥ ΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΟΣ ΕΠΙ
pontio pilato bonam confessionē ut serues
ΠΟΝΤΙΟΥ ΠΙΛΑΤΟΥ ΤΗΝ ΚΑΛΗΝ ΟΜΟΛΟΓΙΑΝ · · ΤΗΡΗΣΑΙ
mandatum sine macula inreprehensibile usq; in
ΤΗΝ · ΕΝΤΟΛΗΝ · ΑΣΠΙΛΟΝ ΑΝΕΠΙΛΗΜΠΤΟΝ · ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ
apparitionem t aduentū dni nri ihū xpi quā t quē temporib;
ΕΠΙΦΑΝΙΑΣ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΡΥ ΗΝ · ΚΑΙΡΟΙΣ ·
suis ostendet beatus et solus potens
ΙΔΙΟΙΣ ΔΕΙΞΕΙ Ο ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΣ ΔΥΝΑΣΤΗΣ
rex regum et dns
Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ · ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΚΣ ΤΩΝ
dominantium qui solus hē immortalitatē
ΚΥΡΙΕΥΟΝΤΩΝ · Ο ΜΟΝΟΣ ΕΧΩΝ ΑΘΑΝΑΣΙΑΝ
lucē habitans inaccessibilē quem uidit hominū ne
ΦΩΣ ΟΙΚΩΝ ΑΠΡΟΣΙΤΟΝ · ΟΝ · ΕΙΔΕΝ ΑΝΩΝ ΟΥ
mo neq; uidere potest cui honor potes
ΔΕΙΣ · ΟΥΔΕ ΙΔΕΙΝ ΔΥΝΑΤΑΙ · Ω · ΤΙΜΗ ΚΡΑ
tas i secula amen diuitibus in
ΤΟΣ ΑΙΩΝΙΟΝ · ΑΜΗΝ ΤΟΙΣ ΠΛΟΥΣΙΟΙΣ · ΕΝ ·
hoc saeculo praecipe non superbe sape
ΤΩ · ΝΥΝ · ΑΙΩΝΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΛΕ · ΜΗ ΥΨΗΛΟΦΡΟΝ
re neq; sperare in diuitiarum incertum
ΙΝ · ΜΗΔΕ ΕΛΠΙΖΕΙΝ ΕΠΙ ΠΛΟΥΤΟΥ ΑΔΗΛΟΤΗΤΙ
sed in dō praestanti nobis diuitem t abundantem
ΑΛΛ ΕΠΙ ΘΩ ΤΩ · ΠΑΡΕΧΟΝΤΙ ΗΜΙΝ ΠΛΟΥΣΙΩΣ
ad fruendū benefacere diuites esse t fiant in
ΕΙΣ ΑΠΟΛΑΥΣΙΝ ΑΓΑΘΟΕΡΓΕΙΝ ΠΛΟΥΤΕΙΝ ΕΝ
operib; bonis facile tribuere esse commun
ΕΡΓΟΙΣ ΚΑΛΟΙΣ ΕΥΜΕΤΑΔΟΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ · ΚΟΙΝΩΝ
icatores thesaurizantes sibi fundamentū bo
ΙΚΟΥΣ · · ΑΠΟΘΗΣΑΥΡΙΖΟΝΤΑΣ ΕΑΥΤΟΙΣ ΘΕΜΕΛΙΟΝ ΚΑ
num in futurum ut adpraehendant
ΛΟΝ · ΕΙΣ ΤΟΝ · ΜΕΛΛΟΝΤΑ ΙΝΑ ΕΠΙΛΑΒΩΝΤΑΙ ΤΗΣ ·
ueram uitam o timothee
ΟΝΤΩΣ ΖΩΗΣ · · Ο · · Ω ΤΙΜΟΘΕΕ ΤΗΝ · ΠΑΡΑ ·

προς

depositum custodi devitans et repellens prophanas
θηκην φυλαξον· εκτρεπομενος τας βεβηλους
vocum novitates et contradictiones falsi nominis et falla
καινοφωνιας και αντιθεσεις της ψευδωνυμου cir
nis scientiae quam quidam promittentes cir
μου γνωσεως Ην τινες επαγγελλομενοι πε
ca fidem exciderunt gratia vobis
ρι την πιστιν ηστοχησαν· Η χαρις μεθ υ
cum [illegible]
μων <<<<<<<<<<<<<<<<<<<

explicit epistola ad
ΕΠΛΗΡΩΘΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ
timotheum
ΤΙΜΟΘΕΟΝ >>>>>>>>>>>>>>>>>

Α Ī

incipit ad eundem fa
ΑΡΧΕΤΑΙ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ· Β· II

paulus apostolus xpi ihu per volun
Παυλος αποστολος χρυ ιυ δια θελη
tatem di promissionem vitae quae
ματος θυ κατεπαγγελιαν ζωης της
in xpo ihu timotheo karissimo filio
εν χρω ιυ τιμοθεω αγαπητω τεκνω
gratia misericordia pax a do patre
Χαρις ελαιος ιρηνη· απο θυ πατρος
et xpo ihu dno nro gratias ago
και χρυ ιυ του κυ ημων· Χαρειν εχω
do cui servio a p avis t parentibus in
τω θω· ω λατρευω· αποπρογονων εν
pura conscientia [illegible] sine intermissione habeo
καθαρα συνιδησει ως αδιαλιπτον εχω
de te memoriam in orationibus meis
την περι σου μνιαν εν ταις δεησεσιν μου
nocte ac die desiderans te videre
νυκτος και ημερας· Επιποθω σε ιδειν
memor tuarum lacrimarum ut gau
μεμνημενος σου των δακρυων ινα χα
dio implear recordationem accipiens quae in
ρας πληρωθω υπομνησιν· λαβων της εν

TIMOΘΕΟΝ · Β

te non ficta fide quae habitavit
σοι ανυποκριτου πιστεως Ητεις ενωκησεν
primum in avia tua loide et
σε πρωτον εν τη μαμμη σου λωιδει και τη
matre tua eunice confido certus sum autem quod et
μητρι σου ευνικη Πεπεισμαι δε. οτι και
in te propter quam causam admoneo te ut re
εν σοι. Διην αιτιαν. Αναμειμνησκω σε Ανα
suscites gratiam donum dei quod est in te
ζωπυριν το χαρισμα του θυ ο εστιν εν σοι
per hoc impositionem manuum mearum non enim
διατης επιθεσεως των χειρων μου Ου γαρ
dedit nobis deus spiritum timoris sed virtu
εδωκεν ημιν ο θς πνα δειλιας Αλλα δυνα
tis et dilectionis et sobrietatis
μεως και αγαπης. και σωφρονισμου >>>
ne ergo erubesceres testimonium domini
Μη ουν επαισχυνθης. το μαρτυριον του κυ
nostri neque me vinctum eius sed
ε ημων Μηδε εμαι τον. δεσμιον αυτου Αλλα
collabora in evangelio secundum virtu
συνκακοπαθησον τω ευαγγελιω κατα δυνα
tem dei liberantis nos et vocantis
ϥ μιν θυ του σωσαντος ημας και καλεσαντος
vocatione sancta non secundum opera nostra sed
ϝ κλησι αγια Ου κατα τα εργα ημων Αλ
secundum suum propositum et gratiam
λα. καθ ιδιαν προθεσιν και χαριν την.
datam nobis in christo ihesu ante tempora
δοθεισαν ημιν εν χρω ιυ προ χρονων
secularia aeterna apparuit autem nunc per ad te illuminatione
αιωνιων. Φανερωθεισαν δε νυν. δια
ventum aut apparitione salvatoris nostri ihesu christi
ε της επιφανιας του σωτηρος ημων ιυ χρυ
destruentis evacuantis quidem mortem illumi
καταργησαντος μεν τον θανατον. Φωτισ
nantis autem vitam et in hoc incorruptione
αντος δε ζωην και αφθαρσιαν
per evangelium in quo positus sum ego
δια του ευαγγελιου. εις ο ετεθην εγω
praedicator et apostolus et magister
κηρυξ και αποστολος και διδασκαλος
gentium ob quam causam et haec patior
πασχω εθνων Διην αιτιαν και ταυτα πασχω

sed non confundor scio enim cui credidi
ΑΛΛΟΥΚ ΕΠΑΙϹΧΥΝΟΜΑΙ ΟΙΔΑ ΓΑΡ Ω ΠΕΠΙϹΤΕΥΚΑ
et certus sum t confido quia potens est depositum t depositionem
ΚΑΙ ΠΕΠΙϹΜΑΙ ΟΤΙ ΔΥΝΑΤΟϹ·ΕϹΤΙΝ ΤΗΝ ΠΑΡΑΘΗ
meum tam custodire in illum diem
ΚΗΝ ΜΟΥ ΦΥΛΑΞΑΙ ΕΙϹ ΕΚΕΙΝΗΝ ΤΗΝ·ΗΜΕΡΑΝ
eū forma habeto sanorum trañ ubor que
κατα υποτυπωσιν 3 ΥΠΟΤΥΠΩϹΙΝ ΕΧΑΙ ΥΓΕΙϹΕΜΝΩΝ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΩΝ
a me audisti in fide et dilectione in xpo
e ΠΑΡΕΜΟΥ ΗΚΟΥϹΑϹ ΕΝ ΠΙϹΤΙ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΤΗ ΕΝ ΧΡΩ
ihu bonum depositum custodi per
e ΙΗΥ ΤΗΝ ΚΑΛΗΝ ΠΑΡΑΘΗΚΗΝ· ΦΥΛΑΞΟΝ ΔΙΑ
spm sctm habitantem in nobis scis
ΠΝϹ ΑΓΙΟΥ ΟΥΤΟΥ ΕΝΟΙΚΟΥΝΤΟϹ·ΕΝ ΗΜΙΝ· ΟΙΔΑϹ
hoc quod auersi t auertuntur se a me omnes qui in asia st
ΤΟΥΤΟ ΟΤΙ ΑΠΕϹΤΡΑΦΗϹΑΝ·ΜΑΙ ΠΑΝΤΕϹ ΟΙ ΕΝ ΤΗ·ΑϹΙΑ
ex quibus phigelus et hermogenes det
e ΩΝ ΕϹΤΙΝ ΦΥΓΕΛΟϹ ΚΑΙ ΕΡΜΟΓΕΝΗϹ· ΔΩΗ
misericordiā dns onesiphori domui quia
ΕΛΑΙΟϹ Ο ΚϹ· ΤΩ· ΟΝΗϹΕΙΦΟΡΟΥ ΟΙΚΩ· ΟΤΙ
saepe me refrigerauit et catenā meā
e ΠΟΛΛΑΚΙϹ ΜΑΙ ΑΝΕΨΥΞΕΝ ΚΑΙ ΤΗΝ·ΑΛΥϹΙΝ ΜΟΥ
non erubuit sed cum fuisset romae
s ΟΥΚ ΑΤΑΙϹΧΥΝΘΗ ΑΛΛΑ ΓΕΝΟΜΕΝΟϹ ΕΝ ΡΩΜΗ
sollicite quaesiuit me et inuenit det
e ϹΠΟΙΔΑΙΩϹ ΕΖΗΤΗϹΕΝ ΜΑΙ ΚΑΙ ΕΥΡΕΝ· ΔΩΗ
illi dns inuenire misericordiā ap dnm t a dno
e ΑΥΤΩ· Ο ΚϹ ΕΥΡΙΝ ΕΛΕΟϹ ΠΑΡΑ ΚΥ ΕΝ
illa die et quanta in ephesso tepesse
ΕΚΕΙΝΗ·ΤΗ ΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΟϹΑ ΕΝ· ΕΦΕϹϹΙΩ
ministrauit mi melius tu nosti tu.
t al. τεπ c e ΔΙΗΚΟΝΗϹΕΝ· ΒΕΛΤΕΙΟΝ ϹΥ ΓΙΝΩϹΚΙϹ ϹΥ II
ergo fili mi confortare in gratia q
e ΟΥΝ ΤΕΚΝΟΝ ΜΟΥ ΕΝ ΔΥΝΑΜΟΥ ΕΝ ΤΗ· ΧΑΡΙΤΙ ΤΗ
in xpo ihu et que audisti a me per mul
ΕΝ ΧΡΩ ΙΗΥ· ΚΑΙ ΑΚΟΥϹΑϹ ΠΑΡΕΜΟΥ ΔΙΑ ΠΟΛ
tos testes haec comenda fidelibus
ΛΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ· ΤΑΥΤΑ ΠΑΡΑΘΟΥ ΠΙϹΤΟΙϹ
hominibus qui idonei fuerint et ali
ΑΝΘΡΩΠΟΙϹ ΟΙΤΙΝΕϹ ΙΚΑΝΟΙ ΕϹΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΕΤΕ
os docere collabora sicut bonus
ΡΟΥϹ ΔΙΔΑΞΑΙ· ϹΥΝΚΑΚΟΠΑΘΗϹΟΝ ΩϹ ΚΑΛΟϹ
miles xpi ihu nemo militans
10h ϹΤΡΑΤΙΩΤΗϹ ΧΡΥ ΙΗΥ· ΟΥΔΕΙϹ ϹΤΡΑΤΕΥΟΜΕΝΟϹ
do implicat se saeculi negotiis
13 ΤΩ ΘΩ ΕΜΠΛΕΚΕΤΑΙ· ΤΑΙϹ· ΤΟΥ·ΒΙΟΥ·ΠΡΑΓΜΑΤΙΑΙϹ
ut ei militare coegit cui se probauit
t ΙΝΑ·ΤΩ· ϹΤΡΑΤΟΛΟΓΗϹΑΝΤΙ· ΑΡΕϹΗ

si autem et certet
quis non coronatur nisi legitime certauerit
ΕΑΝ ΔΕ ΚΑΙ ΑΘΛ
ΗΤΕΙΣ ΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥΤΑΙ ΕΑΝ ΜΗ ΝΟΜΕΙΜΩΣ ΑΘΛΗΣΗ
laborantem agricolam oportet primum de
ΤΟΝ ΚΟΠΕΙΩΝΤΑ ΓΕΩΡΓΟΝ ΔΕΙ ΠΡΩΤΟΝ ΤΩΝ
fructibus percipere intellige quod dico dabit
ε ΚΑΡΠΩΝ ΜΕΤΑΛΑΜΒΑΝ ΝΟΕΙ Ο ΛΕΓΩ ΔΩΣΕΙ
enim tibi dominus intellectum in omnibus memore
ϛε ΓΑΡ ΣΟΙ Ο ΚΣ ΣΥΝΕΣΕΙΝ ΕΝ ΠΑΣΙΝ ΜΝΗΜΟΝΕΥΕ
ihm xpm resuscitatum t resurrexisse a mortuis ex semine
ΙΝ ΧΡΝ ΕΓΗΓΕΡΜΕΝΟΝ ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ ΕΚ ΣΠΕΡΜΑ
dd secundum euangelium meum in quo et
ΤΟΣ ΔΑΔ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΜΟΥ ΕΝ Ω ΚΑΙ
laboro t male patior usque ad uincula quasi
ΚΑΚΟΠΑΘΩ ΜΕΧΡΙ ΔΕΣΜΩΝ ΩΣ ΚΑΙ ΛΟΥΤΡ
in aleopang i. latro sed sermo dei non alligatus
ιγ ΚΑΚΟΥΡΓΟΣ ΑΛΛ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΥ ΟΥ ΔΕΔΕΤΑΙ
ideo t propter hoc omnia sustineo propter electos
ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΠΑΝΤΑ ΥΠΟΜΕΝΩ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΚΛΕΚΤΟΥΣ
ut et ipsi salutem consequantur quae est in
ΙΝΑ ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ ΣΩΤΗΡΙΑΝ ΤΥΧΩΣΙΝ ΤΗ ΕΝ
xpo ihu cum gloria aeterna fidelis sermo
ΧΡΩ ΙΥ ΜΕΤΑ ΔΟΞΗΣ ΑΙΩΝΕΙΟΥ ΠΙΣΤΟΣ Ο ΛΟΓΟΣ
si enim commortui sumus et con uiuemus si sus
ΕΙ ΓΑΡ ΣΥΝΑΠΕΘΑΝΟΜΕΝ ΚΑΙ ΣΥΝ ΖΩΕΟΜΕΝ ΕΙ ΥΠΟ
tinemus
ΜΕΝΟΜΕΝ

ille fidelis manet negare enim seipsum non
ΕΚΕΙΝΟΣ ΠΙΣΤΟΣ ΜΕΝΕΙ ΑΡΝΗΣΑΣΘΑΙ ΓΑΡ ΕΑΥΤΟΝ ΟΥ
potest haec admone testificans
ΔΥΝΑΤΑΙ ΤΑΥΤΑ ΥΠΟΜΕΙΜΝΗΣΚΕ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟ
coram deo noli uerbis pugnare in nihi
[illegible] ΜΕΝΟΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΘΥ ΜΗ ΛΟΓΟΜΑΧΕΙΝ ΕΠΟΥ
lum to enim utile est nisi in subuersione t ad subuersionem audi
ε ΔΕΝ ΕΙ ΓΑΡ ΧΡΗΣΕΙΜΟΝ ΕΠΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΑΚΟΥ
entium sollicita t sollicite cura teipsum probatum t lle ex
ε ΟΝΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΟΝ ΣΕΑΥΤΟΝ ΔΟΚΕΙΜΟΝ ΠΑ
hibere deo operarium non erubescentem re
ΡΑΣΤΗΣΑΙ ΤΩ ΘΩ ΕΡΓΑΤΗΝ ΑΝΕΠΑΙΣΧΥΝΤΟΝ ΟΡ
cte tractantem uerbum ueritatis
[illegible] ε ΘΟΤΟΜΟΥΝΤΑ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΤΑΣ
prophanas t profanas sed inanloqua nouitatum uocer t uocum nouitates deuita
[illegible] ιϛε ΔΕ ΒΕΒΗΛΟΥΣ ΚΑΙΝΟΦΩΝΙΑΣ ΠΕΡΙΙΣΤΑΣΟ
plurimum t multum enim proficiunt ad impietatem et ser
ΚΕΝΟΦΩ ΝΙΑ ΕΠΙ ΠΛΕΙΟΝ ΓΑΡ ΠΡΟΚΟΨΟΥΣΙΝ ΑΣΕΒΙΑΣ ΚΑΙ Ο ΛΟ
mo eorum sicut cancer ut serpat
ζ ΓΟΣ ΑΥΤΩΝ ΩΣ ΓΑΝΓΡΑΙΝΑ ΝΟΜΗΝ ΕΞΕΙ

ex quibus est hymeneus et philetus qui circa
ων εcτιν υμενεοc και φιλητοc · οιτινεc περι
veritate exciderunt dicentes resurrectionem
την αληθιαν ηcτοχηcαν λεγοντεc αναcταcιν
iam factam esse et subvertunt·evertunt fidem
ηδη γεγονεναι και ανατρεπουcιν την πιcτιν
quorundam fonte·i·non quidem fundamentum
τινων · ο · μεν το ιcτεραιοc · θεμελιοc · του
dei stat habens signaculum hoc
θυ εcτηκεν εχων την · cφραγιδα ταυτην ·
cognovit dominus qui sunt ipsius et discedat
\>e εγνω κc τουc οντac αυτου · και αποcτητω
ab iniquitate omnis qui nominat nomen domini
\> απο αδικιαc παc ο ονομαζων το ονομα κυ
in magna autem domu non sunt tantum solum
εν μεγαλη δε οικια · ουκ εcτιν μονον
vasa aurea et argentea sed et lignea
cκευη χρυcα και αργυρα αλλα και ξυλει
et fictilia et quaedam quidem in honorem
να · και οcτρακεινα · και · α · μεν ειc τιμην
quaedam vel in dehonorationem vel contumeliam si ergo quis e
α · δε ειc ατιμιαν · εαν ουν · τιc · εκ
mundaverit se ab his istis erit vas
ce καθαρη εαυτον απο τουτων · εcται cκευοc
in honorem sanctificatum utile
ζ ειc τιμην · ηγιαcμενον · ευχρηcτον τω δεcποτη
ad omne opus bonum paratum
προc παν εργον αγαθον ητοιμαcμενον τac
iuvenilia vel desideria fuge sectare autem
δε νεωτερικαc επιθυμιαc φευγε · διωκε δε
iustitiam caritatem fidem pacem cum
δικαιοcυνην · αγαπην πιcτιν ιρηνην · μετα
omnibus invocantibus dominum de corde puro
παντων επικαλουμενων τον κν εκ καθαραc
puro corde stultas autem et indisciplinatas
καρδιαc τac δε μωραc και απαιδευτουc θ
quaestiones devita sciens quia generant pugnas
rγ ζ ζητηcειc παραιτου ιδιωc οτι γεννωcιν
lites servum autem domini non oportet litigare
μαχαc · δουλον δε κυ ου δει μαχεcθαι
sed mansuetum esse ad omnes docibilem
αλλ ηπιον ειναι προc παντac διδακτικον
patientem cum modestia disciplinantem
rζ ανεξικακον cυν πραυτητι παιδευοντα τουc θ
resistentes ne forte det illis deus paenitentiam
αντικιμενουc · μη ποτε δωη αυτοιc ο θc μετανοιαν

ΤΙΜΟΘΘΟΝ · Β >>>

ad cognoscendā ueritatē ł cognoscendā uer... resipiscant ł ... a
ΕΙϹ ΕΠΙΓΝΩϹΙΝ ΑΛΗΘΙΑϹ ΚΑΙ ΑΝΑΝΗΨΩϹΕΙΝ ΕΚ ΤΗϹ
diaboli laqueo a quo capti captiui tenentur sub eo
ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ ΠΑΓΕΙΔΟϹ · ΕΞ Ω ΓΡΗΜΕΝΟΙ ΥΠΑΥΤΟΥ
secundū ipsius illius uoluntatē hoc autem scitote
ΕΚ ΤΟ ΕΚΕΙΝΟΥ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΓΙΝΩϹΚΕΤΑΙ III
quia in nouissimis diebus in stabunt tempora
ΟΤΙ ΕΝ ΕϹΧΑΤΑΙϹ ΗΜΕΡΑΙϹ ΕΝϹΤΗϹΟΝΤΑΙ · ΚΑΙΡΟΙ
saecula erunt enim homines amantes seipsos
ΧΑΛΕΠΟΙ · ΕϹΟΝΤΑΙ ΓΑΡ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΦΙΛΑΥΤΟΙ
cupidi ł auidi elati superbi blas
ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΙ · ΑΛΑΖΟΝΤΕϹ ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΙ · ΒΛΑϹ
phemi parentibus inoboedientes ingrati scelesti
[illegible] ΦΗΜΟΙ ΓΟΝΕΥϹΙΝ ΑΠΕΙΘΕΙϹ ΑΧΑΡΙϹΤΟΙ ΑΝΟϹΙΟΙ
sine affectu ... sine affectione criminatores incontinentes
ΑϹΤΟΡΓΟΙ ΑϹΠΟΝΔΟΙ ΔΙΑΒΟΛΟΙ · ΑΚΡΑΤΕΙϹ
immites sine benignitate proditores pro
φιλαγαθοι ΑΝΗΜΕΡΟΙ ΑΦΙΛΑΓΑΘΟΙ ΠΡΟΔΟΤΟΙ ΠΡΟ
terui tumidi amatores uoluptatū magis
ΠΕΤΕΙϹ ΤΕΤΥΦΩΜΕΝΟΙ ΦΙΛΗΔΟΝΟΙ ΜΑΛΛΟΝ
quā amatores dī habentes formam pietatis
φιλοθεος Η ΦΙΛΟΘΕΟΙ ΕΧΟΝΤΕϹ ΜΟΡΦΩϹΙΝ ΕΥϹΕΒΙΑϹ
uirtutē autem eius abnegantes ł et hos
ΤΗΝ ΔΕ ΔΥΝΑΜΙΝ ΑΥΤΗϹ ΗΡΝΗΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟΥϹ
deuita ex his enim sunt qui repunt ł
ΑΠΟΤΡΕΠΟΥ · ΕΚ ΤΟΥΤΩΝ · ΓΑΡ ΕΙϹΙΝ · ΟΙ ΕΝ [illegible]
ł repentes in domos et captiuas ducunt ł tes
ΔΥΝΟΝΤΕϹ ΕΙϹ ΤΑϹ ΟΙΚΙΑϹ ΚΑΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΖΟΝ
mulierculas oneratas peccatis quę
ΤΕϹ ΓΥΝΑΙΚΑΡΙΑ ϹΕϹΩΡΕΥΜΕΝΑ ΑΜΑΡΤΙΑΙϹ ΑΓΟ
ducuntur desideriis uariis semper discen
[illegible] ΜΕΝΑ ΕΠΙΘΥΜΙΑΙϹ ΠΟΙΚΕΙΛΑΙϹ ΠΑΝΤΟΤΕ ΜΑΝΘΑ
tes et numquam ad scientiam uenientes
ΝΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΗΔΕΠΟΤΕ ΕΙϹ ΕΠΙΓΝΩϹΙΝ ΑΛΗΘΙΑϹ
uenire potentes quē admodū autē .. iamnes
ΕΛΘΕΙΝ ΔΥΝΑΜΕΝΑ · ΟΝ ΤΡΟΠΟΝ ΔΕ · ΙΑΝΝΗϹ
et mambres restiterunt moysi ita
ΚΑΙ ΜΑΜΒΡΗϹ ΑΝΤΕϹΤΗϹΑΝ ΤΩ · ΜΩΥϹΕΙ · ΟΥΤΩϹ
et hi resistunt ueritati homines
ΚΑΙ ΟΥΤΟΙ ΑΝΘΕΙϹΤΑΝΤΑΙ ΤΗ ΑΛΗΘΙΑ · ΑΝΘΡΩ
corrupti mente reprobi
ΠΟΙ · ΚΑΤΕΦΘΑΡΜΕΝΟΙ ΤΟΝ ΝΟΥΝ ΑΔΟΚΕΙΜΟΙ
circa fidem sed n̄ proficient ult
ΠΕΡΙ ΤΗΝ · ΠΙϹΤΙΝ ΑΛΛ ΟΥ ΠΡΟΚΟΨΟΥϹΕΙΝ ΕΠΙ
dementia enim manifesta erit
ΠΛΕΙΟΝ · Η ΓΑΡ ΑΝΟΙΑ ΑΥΤΩΝ ΕΚΔΗΛΟϹ ΕϹΤΙΝ

omnibus sicut et illorum fuit fuerat tu autem adsecu
ΠΑCΙΝ ѠC ΚΑΙ Η ΕΚΕΙΝѠΝ ΕΓΕΝΕΤΟ. CΥ ΔΕ ΗΚΟΛΟΥ
tus es mei doctrinam institutio propositio
ΘΗCΑC ΜΟΥ ΔΙΔΑCΚΑΛΙΑ. ΤΗ ΑΓѠΓΗ. ΤΗ ΠΡΟΘΕCΕΙ
fidem tei longanimitate ti caritate ti pati
ΤΗ ΠΙCΤΕΙ. ΤΗ ΜΑΚΡΟΘΥΜΙΑ. ΤΗ ΑΓΑΠΗ ΤΗ ΥΠΟ
entiae persecutionesibus passionesibus qualia
ce ΜΟΝΗ. ΤΟΙC ΔΙѠΓΜΟΙC. ΤΟΙC ΠΑΘΗΜΑCΙΝ. ΟΙΑ
mihi facta sunt in antiochia tantioche in iconio ticonio in
αντιοχια ΜΟΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ΕΝ ΑΝΤΕΙΟΧΕΙΑ ΕΝ ΙΚΟΝΕΙѠ. ΕΝ
lystris tadum listris quales persecutiones sustinui et
ce ΛΥCΤΡΟΙC. ΟΙΟΥC ΔΕΙѠΓΜΟΥC ΥΠΗΝΕΓΚΑ ΚΑΙ
ex omnibus me eripuit dns et omnes h
ΕΚ ΠΑΝΤѠΝ ΜΕ ΕΡΡΥCΑΤΟ Ο ΚC ΚΑΙ ΠΑΝΤΕC ΔΕ
volentes pie vivere xpo ihu persecutionem pati
ΟΙ ΘΕΛΟΝΤΕC ΕΥCΕΒѠC ΖΗΝ ΕΝ ΧΡѠ ΙΥ ΔΙѠΧΘΗCΟΝ
untur mali autem homines et seductores
ΤΑΙ ΠΟΝΗΡΟΙ ΔΕ ΑΝΘΡѠΠΟΙ ΚΑΙ ΓΟΗΤΑΙC
proficient in peius errantes et in errorem alios
rz ΠΡΟΙΟΦΟΥCΕΙΝ ΕΠΙ ΤΟ ΧΕΙΡΟΝ ΠΛΑΝѠΝΤΕC ΚΑΙ ΠΛΑ
mittentes tu autem permane in quibus didicisti et credita sunt
ΝѠΜΕΝΟΙ. CΥ ΔΕ ΜΕΝΕ ΕΝ ΟΙC ΕΜΑΘΕC ΚΑΙ ΕΠΙC
tibi tcredidisti sciens a quibus didicisti et quia tam
ΤѠΘΗC.. ΕΙΔѠC ΠΑΡΑ ΤΙΝѠΝ ΕΜΑΘΕC. ΚΑΙ ΟΤΙ
ab infantia sacras litteras nosti potentes
*ce ΑΠΟ ΒΡΕΦΟΥC. ΙΕΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΟΙΔΑC. ΤΑ ΔΥ
ter ta post te instruere in salutem per fidem
ΝΑΜΕΝΑ CΕ CΟΦΕΙCΑΙ ΕΙC CѠΤΗΡΙΑΝ ΔΙΑ ΠΙCΤΕѠC.
quae in xpo ihu omnis scriptura dotdivinitus
ΤΗC ΕΝ ΧΡѠ ΙΥ ΠΑCΑ ΓΡΑΦΗ ΘΕΟΠΝΕΥ
spiritata et utilis ad docendum t doctrinam ad aderudiendum
CΤΟC ΚΑΙ ѠΦΕΛΕΙΜΟC ΠΡΟC ΔΙΔΑCΚΑΛΙΑΝ ΠΡΟC προς επα
conrupiendum targuendum ad disciplinam i iustitiae ta νορθωσιν
t correptionem ΕΛΕΓΜΟΝ ΠΡΟC ΠΑΙΔΙΑΝ ΤΗΝ ΕΝ ΔΙΚΑΙΟCΥ
ut perfectus sit di homo
ΝΗ. ΙΝΑ ΑΡΤΕΙΟC Η Ο ΤΟΥ ΘΥ ΑΝΘΡѠΠΟC
ad omne opus bonum instructus
ΠΡΟC ΠΑΝ ΕΡΓΟΝ ΑΓΑΘΟΝ ΕΞΗΡΤΙΜΕΝΟC <<<<<
testor i adiuro coram do et xpo ihu
cor ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ ΕΝѠΠΙΟΝ ΤΟΥ ΘΥ ΚΑΙ ΧΡѠ ΙΥ IV
venturo iudicare vivos et mortuos
ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟC ΚΡΙΝΑΙ ΖѠΝΤΑC ΚΑΙ ΝΕΚΡΟΥC
et apparitionem tadventum eius ipsius et regnum
ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΦΑΝΙΑΝ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΒΑCΙΛΙΑΝ
eius praedica verbum insta opor
ΑΥΤΟΥ ΚΗΡΥΞΟΝ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΕΠΙCΤΗΘΙ ΕΥΚΑΙ
tune importune argue obsecra increpa
z ΡѠC. ΑΚΑΙΡѠC ΕΛΕΓΞΟΝ ΠΑΡΕΚΑΛΕCΟΝ ΕΠΙΤΙ
ΜΗCΟΝ

ΤΙΜΟΘΕΟΝ· Β

in omni patientia t longanimitate et doctrina erit enim

ε ΕΝ ΠΑϹΗ ΜΑΚΡΟΘΥΜΙΑ ΚΑΙ ΔΙΔΑΧΗ· ΕϹΤΑΙ ΓΑΡ

tempus cum ·· sanam doctrinam non

ΚΑΙΡΟϹ ΟΤΕ ΤΗϹ· ΥΓΙΕΝΟΥϹΗϹ ΔΙΔΑϹΚΑΛΙΑϹ ΟΥΚ

sustinebunt sed secundum sua desideria

ΑΝΕΞΟΝΤΑΙ ΑΛΛΑ ΚΑΤΑ ΤΑϹ ΙΔΙΑϹ ΕΠΙΘΥΜΙΑϹ

coacervabunt sibi magistros prurientes

ΕΠΙϹΩΡΕΥϹΟΥϹΙΝ ΕΑΥΤΟΙϹ ΔΙΔΑϹΚΑΛΟΥϹ ΚΝΗΘΟ

ter aurem et a quidem veritate

ΜΕΝΟΙ ΤΗΝ ΑΚΟΗΝ· ΚΑΙ ΑΠΟ ΜΕΝ ΤΗϹ ΑΛΗΘΙΑϹ ·ι· fabul

aurem t auditum avertunt ad fabulas autem μυθο

ΤΗΝ· ΑΚΟΗΝ ΑΠΟϹΤΡΕΨΟΥϹΙΝ· ΕΠΙ ΔΕ ΤΟΥϹ ΜΥΘΟΥϹ [illegible]

convertuntur t conventur tu vero sobrius esto in omnibus et

ΕΚΤΡΑΠΗϹΟΝΤΑΙ· ϹΥ ΔΕ ΝΗΦΑΙ ΕΝ ΠΑϹΙΝ ΚΑΙ μυθολογ

labora opus fac evangelistae

ΚΟΠΙΑΘΗϹΟΝ· ΕΡΓΟΝ ΠΟΙΗϹΟΝ· ΕΥΑΓΓΕΛΙϹΤΟΥ ΤΗΝ

ministerium tuum imple ego enim iam

ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ϹΟΥ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗϹΟΝ ΕΓΩ ΓΑΡ ΗΔΗ

immolor et tempus resolutionis meae

ε ϹΠΕΝΔΟΜΑΙ ΚΑΙ Ο ΚΑΙΡΟϹ ΤΗϹ ΑΝΑΛΥϹΕΩϹ ΜΟΥ

instat bonum certamen certavi

ΕΦΕϹΤΗΚΕΝ· ΤΟΝ ΚΑΛΟΝ· ΑΓΩΝΑ ΗΓΩΝΕΙϹΜΑΙ

cursum consummavi fidem servavi

ΤΟΝ ΔΡΟΜΟΝ ΤΕΤΕΛΕΚΑ ΤΗΝ ΠΙϹΤΙΝ ΤΕΤΗ

vi de cetero t reposita mihi ·· iustitiae

ṗṫ ΡΗΚΑ· ΛΟΙΠΟΝ ΑΠΟΚΕΙΤΑΙ ΜΟΙ· Ο ΤΗϹ· ΔΙΚΑΙ

corona quam reddet mihi dominus

στεφανος ΟϹΥΝΗϹ ϹΤΕΦΑΝΟϹ· ΟΝ· ΑΠΟΔΩϹΕΙ ΜΟΙ· Ο· ΚϹ

in illa die iustus iudex non

ΕΝ ΕΚΕΙΝΗ ΤΗ ΗΜΕΡΑ Ο ΔΙΚΑΙΟϹ ΚΡΙΤΗϹ ΟΥ

solum autem mihi sed et omnibus diligen

ΜΟΝΟΝ ΔΕ ΕΜΟΙ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΠΑϹΙΝ ΤΟΙϹ ΗΓΑΠΗ

tibus apparitionem t adventum eius festina ve

επιφανια ΚΟϹΙΝ ΤΗΝ ΕΠΙΦΑΝΙΑΝ ΑΥΤΟΥ· ϹΠΟΥΔΑϹΟΝ ΕΛ

nire ad me cito demas enim me de

ΘΕΙΝ ΠΡΟϹ ΜΕ ΤΑΧΑΙΩϹ ΔΗΜΑϹ ΓΑΡ ΜΑΙ ΕΝ

reliquit diligens hoc saeculum et

ΚΑΤΕΛΕΙΠΕΝ ΑΓΑΠΗϹΑϹ ΤΟΝ ΝΥΝ ΑΙΩΝΑ· ΚΑΙ

abiit in thessalonicam ·ψ· crescens in

ΕΠΟΡΕΥΘΗ ΕΙϹ ΘΕϹϹΑΛΟΝΙΚΗΝ· ΚΡΗϹΚΗϹ· ΕΙϹ

galatiam titus in dalmatiam lucas

ε ΓΑΛΛΑΤΙΑΝ ΤΕΙΤΟϹ ΕΙϹ ΔΑΛΜΑΤΙΑΝ ΛΟΥΚΑϹ

est solus mecum marcum adsume

ΕϹΤΙΝ ΜΟΝΟϹ ΜΕΤΕΜΟΥ ΜΑΡΚΟΝ· ΑΝΑΛΑΒΩΝ

adduc tecum est enim mihi utilis

ε ΑΓΕ ΜΕΤΑϹΕΑΥΤΟΥ· ΕϹΤΙΝ ΓΑΡ ΜΟΙ ΕΥΧΡΗϹΤΟϹ

in ministerio trechicum autē misi
ce eic διακονιαν τυχεικον δε απεcτειλα
ī tadūepherrum penulam quam reliqui
eic εφεccon >> τον φελονην. ον απελειπον
in troade ap carpum. ueniens affer
εν τρωαδει. παρακαρπω. ερχομενος. φερε
et libros maxime membranas
e και τα βιβλια μαλλιcτα ταc. μεμβρανας
alexander aerarius multa mihi mala
αλεξανδρος. ο. χαλκευc πολλα μοι κακα
ostendit reddet illi dns sm
ενεδειξατο αποδωcει. αυτω ο κc κατα
opera eius quē et tu deuita obserua nimis t ualde
e τα. εργα αυτου ον και cυ. φυλαccου λειαν
enim restitit nostris uerbis in
γαρ ανθεcτη τοις ημετεροις λογοις εν
prima mea defensione nemo mihi adfuit
απολογια τη. πρωτη μου απολογια ουδειc μοι παρε
sed omnes me dereliquerunt non
γενετο αλλα παντεc. μαι εγκατελειπον μη
illis imputetur t imputatū sit. dns autē mihi adstitit
αυτοις λογειcθει η. ο δε κc. μοι παρεcτη
et confortauit me ut p me
και ενεδυναμωcεν. μαι ινα διεμου. το.
pdicatio impleatur et ut audirent audiant omnes
κηρυγμα πληρωθη και ακουcωcιν παντεc παντα
gentes et liberatus sū de ex ore leonis
τα εθνη και ερρυcθην εκ cτοματοc λεον
et liberauit me dns ab omni ope
τοc και ερρυcατο. μαι ο κc απο παντοc ερ
re malo et saluabit in regnū
fce γου υ πονηρου και cωcει εις την βαcιλιαν
suum caeleste cui gloria in
αυτου την επουρανιον ω δοξα εις τουc
saecula saeculorū amen saluta priscillā
αιωναc των αιωνων αμην. αcπαcε πριc
et aquilam et one siphori domū
ϙ ʒ καν και ακυλαν και τον. ονηcιφορου οικον
erastus remansit in corintho tadū trophimum
εραcτοc. εμεινεν εν κορινθω. τροφιμον
autē reliqui in mileto infirmum fer
ʒ δε απελιπον εν μειλητω. αcθενουντα cπου
tina an hieme uenire salutant te
scom. δαcον προ χειμωνοc. ελθειν. αcπαζονται cε
eubolus et pudens et linus et claudi a
ευβουλοc. και πουδηc. και λεινοc και κλαυ

προϲ ΤΙΤΟΝ

et fratres omnes dns cum
ΔΙΑ · ΚΑΙ ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΑΝΤΕϹ · Ο ΚϹ ΜΕΤΑ ΤΟΥ
spu tuo gratia uobiscum
ΠΝϹ · ϹΟΥ Η ΧΑΡΙϹ · ΜΕΘΥΜΩΝ
explicit ad timotheu ep
ΕΤΕΛΕϹ ΠΡΟϹ ΤΙΜΟΘΕΟΝ · Β · ΙΙ
incipit ad titum
ΑΡΧΕΤΑΙ ΠΡΟϹ ΤΙΤΟΝ

paulus seruus di apostolus autem ihu
ΠΑΥΛΟϹ ΔΟΥΛΟϹ ΘΥ ΑΠΟϹΤΟΛΟϹ ΔΕ ΙΗΥ
xpi secundu fidem electorum di et
ΧΡΥ ΚΑΤΑ ΠΙϹΤΙΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΘΥ ΚΑΙ
agnitionem ueritatis quae secundum pietate ÷ in
ΕΠΙΓΝΩϹΙΝ ΑΛΗΘΕΙΑϹ ΤΗϹ ΚΑΤΑ ΕΥϹΕΒΙΑΝ ΕΝ
spe uitae aeternae quam pollicitus ÷
ΕΛΠΙΔΕΙ ΖΩΗϹ ΑΙΩΝΟΥ ΗΝ ΕΠΗΓΓΕΙΛΑΤΟ
non mendax ds ante tempora saecularia aeterna
Ο ΑΨΕΥϹΤΟϹ ΘϹ ΠΡΟ ΧΡΟΝΩΝ ΑΙΩΝΙΩΝ
manifestauit autem temporibus suis uerbum suum
επιφανια ΦΑΝΕΡΩϹΕΝ ΔΕ ΚΑΙΡΟΙϹ ΙΔΙΟΙϹ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΑΥΤΟΥ
in praedicatione quod creditum ÷ mihi secundum praeceptum
ΕΝ ΚΗΡΥΓΜΑΤΙ · Ο ΕΠΙϹΤΕΥΘΗΝ · ΕΓΩ ΚΑΤΕΠΙΤΑ
saluatoris nri di tito germano uel sincerissimo
ΓΗΝ ΤΟΥ ϹΩΤΗΡΟϹ ΗΜΩΝ · ΘΥ ΤΕΙΤΩ ΓΝΗϹΙΩ
filio secundum communem fidem gratia et pax
e ΤΕΚΝΩ ΚΑΤΑ ΚΟΙΝΗΝ ΠΙϹΤΙΝ · ΧΑΡΙϹ ΚΑΙ ΙΡΗΝΗ
a do patre et dno ihu xpo saluatore
ΑΠΟ ΘΥ ΠΑΤΡΟϹ ΚΑΙ ΚΥ ΙΗΥ ΧΡΥ ΤΟΥ ϹΩΤΗΡΟϹ
nostro huius rei gratia reliqui te
ΗΜΩΝ ΤΟΥΤΟΥ ΧΑΡΕΙΝ ΑΠΕΛΕΙΠΟΝ ϹΕ
in cretaladu ut ea quae deerant uel minus sunt corrigas
ΕΝ ΚΡΗΤΗ · ΙΝΑ ΤΑ ΛΕΙΠΟΝΤΑ ΔΕΙ ΟΡΘΩϹΗϹ
et constituas per ciuitates presbyteros
ΚΑΙ ΚΑΤΑϹΤΗϹΕΙϹ ΚΑΤΑ ΠΟΛΕΙΝ ΠΡΕϹΒΥΤΕ
sicut ego tibi disposui si quis
e ΡΟΥϹ ΩϹ ΕΓΩ ϹΟΙ ΔΙΕΤΑΞΑΜΗΝ · ΕΙ ΤΙϹ
est sine crimine unius uxoris uir
ΕϹΤΙΝ ΑΝΕΓΚΛΗΤΟϹ ΜΙΑϹ · ΓΥΝΑΙΚΟϹ · ΑΝΗΡ
filios habens fideles non in accusatione
ΤΕΚΝΑ ΕΧΩΝ ΠΙϹΤΑ ΜΗ ΕΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ
luxuriae aut non subiectos uel subditos oportet enim
ke ΑϹΩΤΙΑϹ · Η ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΑ ΔΕΙ ΓΑΡ ΤΟΝ
episcopum sine crimine uel culpabile esse sicut di
ΕΠΙϹΚΟΠΟΝ · ΑΝΕΓΚΛΗΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ΩϹ ΘΥ

dispensatorē · n̄ proprium tribuū · non iracundū · non uino
ϯ ẟτ̄ ΟΙΚΟΝΟΜΟΝ · ΜΗ ΑΥΘΑΔΗΝ ΜΗ ΟΡΓΕΙΛΟΝ ΜΗ ΠΑΡ
lentum · non percussorem · non turpis lucri cupidū · sed
ΟΙΝΟΝ · ΜΗ ΠΛΗΚΤΗΝ ΜΗ ΑΙϹΧΡΟΚΕΡΔΗΝ ΑΛΛΑ
hospitalem · benignum · sobrium · iustum
ΦΙΛΟΞΕΝΟΝ · ΦΙΛΑΓΑΘΟΝ ϹΩΦΡΟΝΑ ΔΙΚΑΙΟΝ
rem · continentē · amplectentem eū tld qui t͞p fm
ΟϹΕΙΟΝ ΕΝΚΡΑΤΗ ΑΝΤΕΧΟΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ
doctrinam ÷ · fidelis · n̄bi ·· ut · et · potens
ΔΙΔΑΧΗΝ ΠΙϹΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΙΝΑ ΚΑΙ ΔΥΝΑΤΟϹ
sit · et · exhortari · in · doctrina · sa
Η ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΑΛΙΝ · ΕΝ ΤΗ · ΔΙΔΑϹΚΑΛΙΑ · ΤΗ · ΥΓΕΙ
na · et · contra dicentes · reuincere t̄ōdrē
ΕΝΝΟΥϹΗ · ΚΑΙ ΤΟΥϹ ΑΝΤΙΛΕΓΟΝΤΑϹ · ΕΛΕΓ
sunt · enim · multi · et teī · n̄ subiecti t̄ n̄ subditi t̄ n̄ oboe
ΧΕΙΝ · ΕΙϹΕΙΝ ΓΑΡ ΠΟΛΛΟΙ ΚΑΙ ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΟΙ dientes
et · uaniloqui · et · seductores · max
ΚΑΙ ΜΑΤΑΙΟΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΦΡΕΝΑΠΑΤΑΙ · ΜΑΛ
ime · qui ex circumcisione st̄ · quos oportet re
ΛΙϹΤΑ ΟΙ ΕΚ ΠΕΡΙΤΟΜΗϹ · ΟΥϹ ΔΕΙ ΕΠΙϹ
darguī · qui · uniūsas · domus · subuer
ΤΟΜΙΖΙΝ ΟΙΤΙΝΕϹ ΟΛΟΥϹ ΟΙΚΟΥϹ ΑΝΑΤΡΕ
tunt · docentes · quę non oportet · turpis
ΠΟΥϹΙΝ ΔΙΔΑϹΚΟΝΤΕϹ Α ΜΗ ΔΕΙ ΑΙϹΧΡΟΥ
lucri · gratia · dixit autē quidā ex illis
ΚΕΡΔΟΥϹ ΧΑΡΕΙΝ · ΕΙΠΕΝ ΔΕ ΤΙϹ · ΕΞ ΑΥΤΩΝ
suus ·· proprius eor propheta · cretenses · semp · mendaces · male
cretenses ΙΔΙΟϹ ΠΡΟΦΗΤΗϹ · ΚΡΗΤΑϹ ΑΕΙ ΨΕΥϹΤΑΙ ΚΑΚΑ
bestie · uentris ter pigri · testimoniū · hoc est
ΘΗΡΙΑ · ΓΑϹΤΕΡΕϹ ΑΡΓΑΙ · Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΥΤΗ ΕϹ
uerum · ob quā causam · increpa · illos
ΤΙΝ · ΑΛΗΘΗϹ · ΔΙ ΗΝ ΑΙΤΕΙΑΝ ΕΛΕΓΧΕ ΑΥΤΟΥϹ
dure tacite ·· ut · saluti sani sint · in · fide
e ΑΠΟΤΟΜΩϹ ΙΝΑ ΥΓΕΙ · ΕΝΩϹΕΙΝ · ΕΝ ΤΗ ΠΙϹΤΙ
non intendentes tantū ·· iudaicis · fabulis · et · man
ΜΗ ΠΡΟϹΕΧΟΝΤΕϹ ΙΟΥΔΑΙΚΟΙϹ ΜΥΘΟΙϹ ΚΑΙ ΕΝ
datis · hominum · auertentium se
ΤΑΛΜΑϹΙΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΑΠΟϹΤΡΕΦΟΜΕΝΩΝ · ΤΗΝ ·
ueritate tem · omnia · munda · mundis
ΑΛΗΘΙΑΝ · ΠΑΝΤΑ ΚΑΘΑΡΑ ΤΟΙϹ ΚΑΘΑΡΟΙϹ · ΤΟΙϹ
Coinquinatis · autē · et · infidelibus · nihil · mun
ΔΕ ΜΕΜΕΙΑΜΕΝΟΙϹ ΚΑΙ ΑΠΙϹΤΟΙϹ · ΟΥΔΕΝ ΚΑΘΑ
dū · sed · coinquinata st̄ · eor · et · mens
ΡΟΝ ΑΛΛΑ ΜΕΜΕΙΑΝΤΑΙ ΑΥΤΩΝ · ΚΑΙ Ο ΝΟΥϹ
et · con scientia · dm̄ confitentur se · t bur ·· norre
ΚΑΙ Η ϹΥΝΙΔΗϹΕΙϹ · ΘΝ̄ ΟΜΟΛΟΓΟΥϹΕΙΝ · ΕΙΔΕΝΑΙ
factis · autem · negant · qui sint abhominabiles t execrabi
ΤΟΙϹ ΔΕ ΕΡΓΟΙϹ ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ · ΒΔΕΛΥΚΤΟΙ · ΟΝΤΕϹ les

ΤΙΤΟΝ

et incredibiles et ad omne opus bonum re
ΚΑΙ ΑΠΙΘΕΙϹ ΚΑΙ ΠΡΟϹ ΠΑΝ ΕΡΓΟΝ ΑΓΑΘΟΝ ΑΔΟ

probi tu autem loquere que decet sane
ΚΙΜΟΙ · ϹΥ ΔΕ ΛΑΛΕΙ · Α ΠΡΕΠΕΙ ΤΗ ΥΓΕΙΕΝ

doctrinae senes sobrios
ΝΟΥϹΗ · ΔΙΔΑϹΚΑΛΙΑ ΠΡΕϹΒΥΤΑϹ ΝΗΦΑΛΙΟΥϹ

σεμνε esse venerabiles prudentes sanos in fide
ΕΙΝΑΙ · ϹΕΜΝΟΥϹ ϹΩΦΡΟΝΑϹ ΥΓΕΙΕΝΟΝΤΑϹ ΤΗ

in caritate et dilectione in patientia anus
ΠΙϹΤΕΙ · ΤΗ ΑΓΑΠΗ ΤΗ · ΥΠΟΜΟΝΗ · ΠΡΕϹ

σχημα similiter in habitu sco
καταστημα ΒΥΤΕΙΔΑϹ ΩϹΑΥΤΩϹ ΕΝ ΚΑΤΑϹΤΗΜΑΤΙ · ΙΕΡΟ

non criminatores non in vino multo
ρη ΠΡΕΠΕΙϹ ΜΗ ΔΙΑΒΟΛΟΥϹ · ΜΗ ΟΙΝΩ ΠΟΛΛΩ

deservientes bene docentes ut
ΔΕΔΟΥΛΩΜΕΝΑϹ ΚΑΛΟΔΙΔΑϹΚΑΛΟΥϹ · ΙΝΑ

prudentiam doceant adolescentulas ut amare viros suos
ϹΩΦΡΟΝΙΖΟΥϹΕΙΝ ΤΑϹ ΝΕΑϹ ΦΙΛΑΝΔΡΟΥϹ ΕΙΝΑΙ esse

et filios suos diligant sobrias esse castas domus curam
αγνα ΦΙΛΟΤΕΚΝΟΥϹ · ϹΩΦΡΟΝΑϹ ΑΓΝΑϹ ΟΙΚΟΥΡ

bonas benignas subditas suis
αγαθα ΓΟΥϹ ΑΓΑΘΑϹ · ΥΠΟΤΑϹϹΟΜΕΝΑϹ ΤΟΙϹ ΙΔΙΟΙϹ

viris ut non verbum dei blasphemetur
ε ΑΝΔΡΑϹΙΝ ΙΝΑ ΜΗ Ο ΛΟΓΟϹ ΤΟΥ ΘΥ ΒΛΑϹΦΗΜΗΤΑΙ

iuvenes similiter hortare
ΤΟΥϹ ΝΕΩΤΕΡΟΥϹ ΩϹΑΥΤΩϹ ΠΑΡΑΚΑΛΕΙ

ut sobrii sint circa omnia te ipsum prebens
ϹΩΦΡΟΝΙΝ ΠΕΡΙ ΠΑΝΤΑ ϹΕΑΥΤΟΝ ΠΑΡΕΧΟΜΕ

formam bonorum operum in doctrina
ΝΟϹ ΤΥΠΟΝ ΚΑΛΩΝ ΕΡΓΩΝ · ΕΝ ΤΗ ΔΙΔΑϹΚΑΛΙΑ

integritatem te castitatem te sermonem te sanum te
ΑΦΘΟΝΙΑΝ · ϹΕΜΝΟΤΗΤΑ ΛΟΓΟΝ ΥΓΕΙΗ

inreprehensibilem ut is qui ex adverso est vereatur
ΑΚΑΤΑΓΝΩϹΤΟΝ · ΙΝΑ · Ο · ΕΞ ΕΝΑΝΤΙΑϹ ΕΝΤΡΑΠΗ

nihil habens dicere de nobis turpe
ε ΜΗΔΕΝ ΕΧΩΝ ΛΕΓΕΙΝ ΠΕΡΙ ΗΜΩΝ ΦΑΥΛΟΝ

servos autem suis dominis subditos
ρε ΔΟΥΛΟΥϹ ΔΕ · ΙΔΙΟΙϹ ΔΕϹΠΟΤΑΙϹ ΥΠΟΤΑϹ

esse in omnibus placentes et placere esse non con
ϹΕϹΘΑΙ · ΕΝ ΠΑϹΙΝ ΕΥΑΡΕϹΤΟΥϹ ΕΙΝΑΙ · ΜΗ ΑΝΤΙ

tradicentes non fraudantes sed omnem
ΛΕΓΟΝΤΑϹ · ΜΗΔΕΝΟϹ ΦΙΖΟΜΕΝΟΥϹ ΑΛΛΑ ΠΑϹΑΝ

ostendentes fidem bonam doctri
αγαθα ΕΝΔΙΚΝΥΜΕΝΟΥϹ ΠΙϹΤΙΝ ΑΓΑΘΗΝ · ΙΝΑ ΤΗΝ ΔΙ

nam salvatoris nostri dei or
ΔΑϹΚΑΛΙΑΝ ΤΗΝ ΤΟΥ ϹΩΤΗΡΟϹ ΗΜΩΝ · ΘΥ ΚΟϹ

nent in omnibus apparuit enim gratia
ΜΩϹΙΝ ΕΝ ΠΑϹΙΝ ΕΠΕΦΑΝΗ ΓΑΡ Η ΧΑΡΙϹ ΓΝΑΤΙΟΙΠΑ

dī saluatoris nrī omnibus homi
ΤΟΥ ΘΥ ΤΟΥ ϹΩΤΗΡΟϹ ΗΜΩΝ ΠΑϹΙΝ ΑΝΘΡΩ
nibus erudiens et corripiens nos .. ut ·abnegantes
ΠΟΙϹ· ΠΑΙΔΕΥΟΥϹΑ ΗΜΑϹ ΙΝΑ ΑΡΝΗϹΑΜΕΝΟΙ
impietatem et secularia et mundalia desideria
ΤΗΝ ΑϹΕΒΕΙΑΝ ΚΑΙ ΤΑϹ ΚΟϹΜΕΙΚΑϹ ΕΠΙΘΥΜΙΑϹ
sobrie et iuste et pie uiua
ϹΩΦΡΟΝΩϹ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩϹ ΚΑΙ ΕΥϹΕΒΩϹ ΖΗ
mus in hoc saeculo expectantes
ϹΩΜΕΝ ΕΝ ΤΩΝΥΝ ΑΙΩΝΕΙ· ΠΡΟϹΔΕΧΟΜΕ
beatam spem et aduentū
ΝΟΙ ΤΗΝ· ΜΑΚΑΡΙΑΝ ΕΛΠΕΙΔΑ· ΚΑΙ ΕΠΙΦΑ
gloriae magni dī et saluatoris
ΝΙΑΝ ΤΗϹ ΔΟΞΗϹ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΘΥ ΚΑΙ ϹΩΤΗΡΟϹ
nrī xpī ihū qui dedit se ipsum .. pro nobis
ΗΜΩΝ ΧΡΥ ΙΥ· ΟϹ ΕΔΩΚΕΝ ΕΑΥΤΟΝ ΥΠΕΡ ΗΜΩΝ
.. ut redimeret nos ab omni iniquitate
ΙΝΑ ΛΥΤΡΩϹΗΤΑΙ ΗΜΑϹ ΑΠΟ ΠΑϹΗϹ ΑΝΟΜΙΑϹ
et mundaret sibi populū abundantem
ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΕΙϹΗ· ΕΑΥΤΩ ΛΑΟΝ ΠΕΡΙΟΥϹΕΙΟΝ
aemulatorem bonorū operum haec loquere
ΖΗΛΩΤΗΝ ΚΑΛΩΝ ΕΡΓΩΝ· ΤΑΥΤΑ ΛΑΛΕΙ
et exhortare et cū omni ÷ argue
ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΑΛΕΙ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΑΙ ΜΕΤΑ ΠΑϹΗϹ
imperio nemo te contemnat
erraret ΕΠΙΤΑΓΗϹ ΜΗΔΕΙϹ ϹΟΥ ΠΕΡΙΦΡΟΝΕΙΤΩ >>
.. admone et illos principib; potes
iii ʒ ΥΠΟΜΕΙΜΝΗϹΚΕ ΑΥΤΟΥϹ· ΑΡΧΑΙϹ· ΕΞΟΥ III
tatibus .. subditos esse et oboedire ad
ϹΙΑΙϹ ΥΠΟΤΑϹϹΕϹΘΑΙ ΚΑΙ ΠΕΙΘΑΡΧΕΙΝ· ΠΡΟϹ
omne opus bonum paratos esse non temnē
ΠΑΝ ΕΡΓΟΝ ΑΓΑΘΟΝ· ΕΤΟΙΜΟΥϹ ΕΙΝΑΙ· ΜΗ
blasphemare n̄ litigiosos esse s̄ modestos
ΒΛΑϹΦΗΜΕΙΝ· ΑΜΑΧΟΥϹ ΕΙΝΑΙ· ΕΠΕΙΕΙΚΕΙϹ
omnem ostendentes mansuetudinē ad
ΠΑϹΑΝ ΕΝΔΙΚΝΥΜΕΝΟΥϹ ΠΡΑΟΤΗΤΑ ΠΡΟϹ
omnes homines fuimus enim aliqn̄
ΠΑΝΤΑϹ ΑΝΘΡΩΠΟΥϹ ΗΜΕΝ ΓΑΡ· ΠΟΤΕ
et nos insipientes incredibiles errantes
ΚΑΙ ΗΜΕΙϹ· ΑΝΟΗΤΟΙ· ΑΠΕΙΘΕΙϹ· ΠΛΑΝΩ
seruientes desideriis et
ΜΕΝΟΙ· ΔΟΥΛΕΥΟΝΤΕϹ ΕΠΙΘΥΜΕΙΑΙϹ· ΚΑΙ
uoluptatibus uariis in malitia et inui
ΗΔΟΝΑΙϹ ΠΟΙΚΙΛΑΙϹ· ΕΝ ΚΑΚΙΑ· ΚΑΙ ΦΘΟ
dia agentes odibiles odientes
ʒ ΝΩ ΔΙΑΓΟΝΤΕϹ ϹΤΥΓΗΤΟΙ· ΜΙϹΟΥΝΤΕϹ

XII Inuicem cum autem benignitas et huma
collectd ΑΛΛΗΛΟΥϹ. ΟΤΕ ΔΕ ΧΡΗϹΤΟΤΗϹ ΚΑΙ Η ΦΙΛΑΝ
nitas illuxit apparuit saluatoris nostri dei
ƀ ΑΝΘΡΩΠΙΑ. ΕΠΕΦΑΝΗ ΤΟΥ ϹΩΤΗΡΟϹ ΗΜΩΝ ΘΥ
non ex operibus iustitiae quae feci
ΟΥΚ ΕΞ ΕΡΓΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΔΙΚΑΙΟϹΥΝΗ Α ΕΠΟΙ
mus nos sed secundum misericordiam sal
ΗϹΑΜΕΝ ΗΜΕΙϹ. ΑΛΛΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΛΕΟϹ ΑΥΤΟΥ ΕϹΩ
uauit nos per lauacrum iterum generationis et
ϹΕΝ ΗΜΑϹ. ΔΙΑ ΛΟΥΤΡΟΥ ΠΑΛΙΝ ΓΕΝΕϹΕΙΑϹ ΚΑΙ
renouationis per spiritus sancti quem effudit
ΑΝΑΚΑΙΝΩϹΕΩϹ. ΔΙΑ ΤΗϹ ΑΓΙΟΥ. ΟΥ ΕΞΕΧΕΝ
in super nos abundanter per ihm xpm saluatorem
ΕΦ ΗΜΑϹ. ΠΛΟΥϹΙΩϹ ΔΙΑ ΙΥ ΧΡΥ ΤΟΥ ϹΩΤΗΡΟϹ
nostrum ut iustificati illius gra
ΗΜΩΝ. ΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΘΕΝΤΕϹ. ΤΗ ΕΚΕΙΝΟΥ. ΧΑ
tia heredes efficiamur secundum spem
ΡΙΤΗ. ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙ. ΓΕΝΗ ΘΩΜΕΝ. ΚΑΘ ΕΛΠΙΔΑ
uitae aeternae fidelis sermo et de
ΖΩΗϹ ΑΙΩΝΙΟΥ ΠΙϹΤΟϹ Ο ΛΟΓΟϹ. ΚΑΙ ΠΕ
his uolo te confirmare
ε ΡΙ ΤΟΥΤΩΝ. ΒΟΥΛΟΜΑΙ ϹΕ ΔΙΑΒΕΒΑΙΟΥϹΘΑΙ
ut curent bonis operibus p̄ esse
ε ΙΝΑ ΦΡΟΝΤΙΖΩϹΙΝ ΚΑΛΩΝ ΕΡΓΩΝ ΠΡΟΙϹΤΑϹ
qui crediderunt deo haec sunt
ε ΘΑΙ. ΟΙ ΠΕΠΙϹΤΕΥΚΟΤΕϹ ΘΩ. ΤΑΥΤΑ ΕϹΤΙΝ
bona et utilia hominibus
ΚΑΛΑ. ΚΑΙ ΩΦΕΛΕΙΜΑ. ΤΟΙϹ. ΑΝΘΡΩΠΟΙϹ
stultas autem questiones et uerborum pugnas et
1 ƀc ΜΩΡΑϹ ΔΕ ΖΗΤΗϹΕΙϹ. ΚΑΙ. ΛΟΓΟΜΑΧΙΑϹ ΚΑΙ
λογομαχια contentiones et litteras pugnas legis de uita
ΕΡΕΙΝ. ΚΑΙ ΜΑΧΑϹ ΝΟΜΙΚΑϹ ΠΕΡΙΙϹΤΑϹΟ
sunt enim inutiles et uanae
ανε ΕΙϹΙΝ ΓΑΡ. ΑΝΩΦΕΛΙϹ. ΚΑΙ ΜΑΤΑΙΟΙ
hereticum hominem post unam corre
ΑΙΡΕΤΙΚΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ. ΜΕΤΑ. ΜΙΑΝ. ΝΟΥ
ptionem aut iam deuita sciens q
ΘΕϹΙΑΝ. Η. ΔΕΥΤΕΡΑ. ΠΑΡΤΟΥΑΙ. ΕΙΔΩϹ ΟΤΙ
subuersus eius modi et peccat
ΕΞΕϹΤΡΕΠΤΑΙ Ο ΤΟΙΟΥΤΟϹ. ΚΑΙ ΑΜΑΡΤΑΝ
proprio ... ipse proprio iudicio damnatus cum
ΝΕΙ. ΩΝ ΑΥΤΟ ΚΑΤΑΚΡΙΤΟϹ. ΟΤΑΝ
misero artemam ad te aut tichicum
9 ΠΕΜΨΩ ΑΡΤΕΜΑΝ ΠΡΟϹ ϹΕ. Η. ΤΥΧΙΚΟΝ
festina uenire ad me nikopolim
ε 9 ϹΠΟΥΔΑϹΟΝ ΕΛΘΕΙΝ ΠΡΟϹ ΜΑΙ ΝΙΚΟΠΟΛΙΝ

ibi enim statui hiemare zenan
εκει γαρ κεκρικα παραχειμαcαι· ζηναν τον
legisperitum et apollo t apollonem sollicite premitte
νομικον· και απολλωνα ταχεωc προπεμψον
ut nihil illis desit discant
ινα μηδεν αυτοιc λειπη· μανθανετωcαν
autem et nostri boni operibus pr
δε και οι ημετεροι καλων εργων προ
esse ad necessarios usus ut non
ιcταcθαι ειc ταc αναγκαιαc χρειαc· ινα μη
sint infructuosi salutant te qui mecum sunt
ακαρποι ωcειν αcπαζονται cε· οι μετεμου
omnes saluta amantes nos in fide
παντεc· αcπαcε τουc φιλουνταc ημαc εν πιcτι
gratia dei cum omnibus vobis amen
η χαριc του θυ μετα παντων υμων αμην
explicit epistola ad titum
ετελεcθη επιcτολη προc τιτον
incipit ad philemonem
αρχεται προc φιλημονα

paulus vinctus xpi ihu et ti
παυλοc δεcμιοc χρυ ιυ· και τει
motheus frater philemoni
μοθεοc ο αδελφοc· φιλημονει
carissimo t dilecto et cooperatori t adiutori nostro et
τω· αγαπητω και cυνεργω ημων και
amphiae sorori et archippo
αμφια τη αδελφη και αρχιππω· τω
commilitoni nostro et que in domo tua
cυνcτρατιω ημων και τη· κατοικον cου
ecclesiae gratia vobis et pax a do
εκκληcεια· χαριc υμιν και ιρηνη· απο θυ
patre nostro et dno ihu xpo gratias ago do
πρc ημων και κυ ιυ χυ· ευχαριcτω τω θω
meo semper commemorationem tui faciens in
memoriam μου· παντοτε· μνιαν· cου ποιουμενοc επι των
orationibus meis audiens tuam caritatem t dilectionem
προcευχων μου ακουων cου την· αγαπην
fidem quam habes ad dnm ihm et
και την πιcτιν· ην εχειc προc τον· κν ιν και
in omnes sanctos ut communicatio
ειc πανταc τουc αγιουc ιναπωc η· κοινωνια
fidei tuae efficax fiat in agnitione
et τηc πιcτεωc cου· ενεργηcτεν ηται· εν επιγνω
omnis operis boni quae in vobis in xpo
cει παντοc εργου αγαθου του εν υμιν ειc χν ιν

φιλημονα

gaudium enim multum habui et consolationem de
χαραν γαρ πολλην εσχον και παρακλησιν επι τη
caritate tua quia viscera sanctorum requi
αγαπη σου οτι τα σπλαγχνα των αγιων ανα
everunt per te frater propter quod multam
πεπαυται δια σου αδελφε δι ο πολλην
in xpo fiduciam habens imperandi tibi quod
εν χρω παρρησιαν εχων επιτασσειν σοι το
pertinet ad dilectionem magis obsecro
ανηκον δια την αγαπην μαλλον παρακαλω
cum sis talis sicut paulus senex nunc
τοιουτος ων ως παυλος πρεσβυτης νυνει
autem et vinctus ihu xpi obsecro te pro
δε και δεσμιος ιυ χρυ παρακαλω σε περι του
meo filio quem genui in vinculis
εμου τεκνου ον εγεννησα εν τοις δεσμοις
onesimum aliquando tibi inutilem
ονησιμον τον ποτε σοι αχρηστον
nunc autem et tibi et mihi utilem ÷ quem
νυνει δε και σοι και εμοι ευχρηστον ον
misi tibi ... est mea
ανεπεμψα συ δε αυτον τουτεστιν τα εμα
viscera quem ego volui mecum
σπλαγχνα ον εγω εβουλομην προς εμαυτον
retinere ut pro te mihi ministraret in
κατεχειν ινα υπερ σου μοι διακονη εν τοις
vinculis evangelii sine autem tuo
δεσμοις του ευαγγελιου χωρις δε της σης
consilio nihil volui facere ut ne quasi
γνωμης ουδεν ηθελησα ποιησαι ινα μη ως
ex necessitate bonum tuum sit sed volun
κατα αναγκην το αγαθον σου η αλλα κατε
tarium forsitan enim ideo separatus
κουσιον ταχα γαρ δια τουτο εχωρισ
ad horam ... ut aeternum illum
θη προς ωραν ινα αιωνιον αυτον
recipias iam non quasi servum fratrem di
απεχης ουκετει ως δουλον αδελφον αγα
lectum maxime mihi quanto autem magis tibi
πητον μαλιστα εμοι ποσω δε μαλλον σοι
et in carne et in dno si ergo me habes
και εν σαρκει και εν κω ει ουν με εχεις
socium accipe illum sicut me si autem
κοινωνον προσλαβου αυτον ως εμαι ει δε
aliquid nocuit tibi aut debet hoc mihi imputa
τι ηδεικησεν σε η οφειλει τουτο μοι ελλογα

ego paulus scripsi mea manu ego
εγω παυλοс εγραψα τη εμη χιρι· εγω
reddam ut non dicam tibi quod et te ip
αποτειсω· ινα μη λεγω сοι· οτι και сεαυ
sum mihi debes [illegible] frater ego te
τον· μοι· προсοφιλειс. ναι· αδελφε· εγω·сου
fruar in dno refrigera mea [illegible]
οναιμην· εν· κω· αναπαυсον· μου· τα· сπλαγ
in xpo
χνα· εν· χρω

ad laudicenses incipit epistola
προс λαουδακηсαс. αρχεται επιсτολη

UTL AT DOWNSVIEW
D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 15 23 17 08 002 0